

**СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ „Д. А. ЦЕНОВ” - СВИЩОВ
ИНСТИТУТ ЗА НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ**

**МОЯТ ПРИНОС ЗА РЕАЛИЗИРАНЕ
НА ЦЕЛИТЕ ЗА УСТОЙЧИВО
РАЗВИТИЕ ДО 2030 Г.**

Студентски есета

2017

Сборникът студентски есета се издава в рамките на Проект № 13-2017 „Младежта, университетите и бизнесът – ключови партньори в постигане на Глобалните цели за устойчивото развитие”, финансиран от държавната субсидия за научна дейност, присъща на Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България.

Публикуваните есета не са редактирани. Авторите носят пълна отговорност за съдържанието на материалите, изказаните мнения, използваните данни, цитираните източници, както и за езиковото оформяне на текстовете.

Редакционна колегия

Доц. д-р Анастасия Марчева, Ръководител на проекта
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов
Доц. д-р Маруся Смокова, Директор Център за международна дейност
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов
Проф. д-р Ал Розенблум, Консултант по проекта
Доминикански университет, Чикаго, САЩ
Миленко Гудич, Консултант по проекта
Директор на Реформент консалтинг и коучинг, Белград, Сърбия
Ст. преп. Лиляна Атанасова, Консултант английски език
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов
Ас. Миглена Вачевска, Технически сътрудник
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов

ISBN 978-954-23-1503-2

**D. A. TSENOV ACADEMY OF ECONOMICS –
SVISHTOV
INSTITUTE FOR SCIENTIFIC RESEARCH**

**MY CONTRIBUTION TO THE
REALIZATION OF THE UN
SUSTAINABLE DEVELOPMENT
GOALS BY 2030**

Students Essays

2017

This collection of essays is published under Project 13-2017 "**Youth, Universities and Business – Key Partners in Achieving the Global Sustainable Development Goals**", funded by the state subsidy for scientific work intrinsic to D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria.

The published essays are not edited. The authors bear full responsibility for the content of the essay, the opinions expressed, data used, references and the style of the texts.

Editorial Board

Assoc. Prof. Anastasiya Marcheva, Ph.D., Project Manager,

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

Assoc. Prof. Marusya Smokova, Ph.D., Director of the Centre for International Affairs,

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

Prof. Al Rosenbloom, Ph.D., Project Consultant,

Dominican University, Chicago, USA

Milenko Gudic, Project Consultant,

Founding Director, Refoment Consulting and Coaching, Belgrade, Serbia

Sen. Lecturer Lilyana Atanasova, English Language Consultant,

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

Assist. Prof. Miglena Vachevska, Technical Assistant,

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

ISBN 978-954-23-1503-2

CONTENTS

СЪДЪРЖАНИЕ

I. INTRODUCTION		13
ВЪВЕДЕНИЕ		
The Global Goals for Sustainable Development		14
Глобалните цели за устойчиво развитие		
The Competition		15
Конкурсът		16
Anastasiya Marcheva		17
Alfred Rosenbloom		19
Milenko Gudic		21
II. THEMATIC STRANDS		
ТЕМАТИЧНИ НАПРАВЛЕНИЯ		
<i>SDG 1 NO POVERTY</i>		
<i>ЦЕЛ 1 ИЗКОРЕНЯВАНЕ НА БЕДНОСТТА</i>		
Destiny Kuczak	Dominican University – Chicago	25
Kathy Szelag	Dominican University – Chicago	27
Maribeth A Marshall	Dominican University – Chicago	28
Mead Alqarni	Dominican University – Chicago	29
Melissa Chavez	Dominican University – Chicago	31
Karolina Andrukaityte	Kaunas University of Technology – Kaunas	33
Redminas Šegžda	Kaunas University of Technology – Kaunas	35
Elina Abtrofimova	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	37
Lesia Yaroslavivna Makohin	Ternopil National Economic University – Ternopil	40
Sofiia Vasilievna Skladaniuk	Ternopil National Economic University – Ternopil	42
Danny Giraldo Suárez	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	44
Laura Escobar Manes	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	48
María Isabel Sánchez García	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	50
Tatiana Muñoz Isaza	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	52
Angel Felipe Lozano Moreno	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	54
Claudia Lorena Orozco Sanchez	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	58
Omar Nicolás Ordóñez Ruiz	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	60
Álvaro Andrés Cabrera Cotrina		
Nikita Andreevich Kiselev	Diplomatic Academy of Russian Foreign Ministry – Moscow	62
Sofiya Sharcova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	64
Bilgya Sezgin Mustafa	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	66
Bozhidara Dinkova Gaydadzhieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	67
Elvira Valcheva Andreycheva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	69
Emyal Aydanova Mehmedova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	71
Ivelina Emilova Atanasova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	72
Svetoslav Petkov Petkov	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	75
Simeon Strashimirov Evlogiev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	77
Alina Ivanova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	79

Maxim Kanbutaev	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	81
<i>SDG 2 ZERO HUNGER</i> <i>ЦЕЛ 2 КРАЙ НА ГЛАДА</i>		
Francisco Nava-Saenz	Dominican University – Chicago	84
Jeff Pratt	Dominican University – Chicago	86
Jonathan Arzeta	Dominican University – Chicago	88
Lilia Len	Ternopil National Economic University – Ternopil	90
Olha Zakharchuk	Ternopil National Economic University – Ternopil	92
Alexander Perewerzev	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	94
Alejandra Estrada Castaño	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	96
Cristian Camilo González	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	98
Sebastián García Cardona	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	101
Tatiana Pulgarin Jaramillo	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	104
Boryana Rumyanova Georgieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	107
Daniela Pantileeva Toneva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	110
Elizabet Todorova Lyubenova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	112
Jivko Spasov Kanchev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	114
Liliya Nikolaeva Pekunova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	115
Mehmed Kalchev Kalchev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	116
Alena Izotova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	118
Margarita Shihaleeva	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	120
<i>SDG 3 GOOD HEALTH AND WELL BEING</i> <i>ЦЕЛ 3 ДОБРО ЗДРАВЕ</i>		
Kym Nicole Reyes	Dominican University – Chicago	123
Stephanie Salazar	Dominican University – Chicago	124
Wioletta Bogusz	War Studies University in Warsaw – Warsaw	126
Kateryna Oleksii	Ternopil National Economic University – Ternopil	128
Iuliia Golovko	Ternopil National Economic University – Ternopil	130
Georgi Ventsislavov Gergov	Medical university – Pleven	132
Irena Rumenova Georgieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	134
Nelis Selyaytinova Salieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	136
Veronika Nikolayevna Lashkevich	Belarusian Trade and Economics University of Consumer Cooperatives – Gomel	138
Anastasia Avdeeva	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	140
Mariya Barsukova	Turan University – Almaty	142
<i>SDG 4 QUALITY EDUCATION</i> <i>ЦЕЛ 4 КАЧЕСТВЕНО ОБРАЗОВАНИЕ</i>		
Alexandra Kiotis	Dominican University – Chicago	145
Angel Gomez	Dominican University – Chicago	147
Elisa Carrillo	Dominican University – Chicago	148
Faviola Davalos	Dominican University – Chicago	150
Moira Kenned	Dominican University – Chicago	151

Nathaniel Natividad	Dominican University – Chicago	153
Nicholas Timreck	Dominican University – Chicago	154
Samantha Hoffman	Dominican University – Chicago	156
Fabiana Azevedo Picanço	Centro de Ensino Superior de Maringá – Maringá	158
Emerson Ap. Mouco Junior	Faculdade de Tecnologia de Jales “Prof. José Camargo” – Jales, São Paulo	160
Dominyka Narbutaitė	Kaunas University of Technology – Kaunas	162
Rafał Płoski	War Studies University in Warsaw – Warsaw	164
Nguyen Quang Anh	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	166
Bohdan Diak	Ternopil National Economic University – Ternopil	168
Ira Behiyovich	Ternopil National Economic University – Ternopil	170
Natalia Kozyra	Ternopil National Economic University – Ternopil	172
Viktoriia Verbovetska	Ternopil National Economic University – Ternopil	174
Kseniia Oleksiivna Redko	Zhytomyr State Technological University – Zhytomyr	176
Gabriel Escobar Bedoya	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	178
Sofia Gomez León	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	180
Stefania Tobito Montero Dina María Zabaleta Galván	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	182
Detelin Dimitrov Tsalov	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	185
Ivanichka Ilieva Ilieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	187
Marta Rumyanova Lazarova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	188
Mihaela Novkova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	190
Nikoleta Georgieva Hristova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	191
Presiyan Ilianov Vasilev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	193
Silviya Ivanova Petkova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	195
Tunay Zyuneb Gafurov	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	197
Yanitsa Stefanova Dimitrova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	198
Daniela Telenkova	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	200
Denis Alexandrovich Nikitin	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	202
Pylyp Oladele Amos Miekhinti	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	204
Alexandr Vakin	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	206
Valeria Romanuk	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	208
Evgenia Vikulina	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	210
Kseniya Anatolyevna Timoshenko	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	212
<i>SDG 5 GENDER EQUALITY</i> <i>ЦЕЛ 5 РАВЕНСТВО МЕЖДУ ПОЛОБЕТЕ</i>		
Jeison Alexander Mesa Jaramillo	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	215
Daniela Hernandez	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	217
Mónica Vergara Mercado	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	219
Sofia Gorobets	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	222

<i>SDG 6 CLEAN WATER AND SANITATION</i>		
<i>ЦЕЛ 6 ЧИСТА ВОДА И САНИТАРНО-ХИГИЕННИ УСЛОВИЯ</i>		
Tanya Belyukh	Ternopil National Economic University – Ternopil	225
Svitlana Honcharuk	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	227
<i>SDG 7 AFFORDABLE AND CLEAN ENERGY</i>		
<i>ЦЕЛ 7 ВЪЗОБНОВЯЕМА ЕНЕРГИЯ</i>		
Natalia V. Goncharova	Rostov State University of Economics – Rostov-on-Don	230
Anastasia Victorovna Khodochenko	Rostov State University of Economics – Rostov-on-Don	233
Vesna Mladenović	University of Niš, Faculty of Economics – Niš	235
Kateryna Shepeleva	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	237
Valerii Pohorelov	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	239
Atanas Ivanov Atanasov	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	241
Dayana Anatolieva Petrova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	243
Yoanna Kalinova Yonovska	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	245
Nadezhda Milkova Mineva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	247
Yana Martinova Konarova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	249
Dmitrii Azarenko	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	251
<i>SDG 8 DECENT WORK AND ECONOMY GROWTH</i>		
<i>ЦЕЛ 8 СИГУРНА РАБОТА И ИКОНОМИЧЕСКИ РАСТЕЖ</i>		
Lauren Adduci	Dominican University – Chicago	254
Eivina Ščupakovaite	Kaunas University of Technology – Kaunas	256
Sima Šarlauskaitė	Kaunas University of Technology – Kaunas	258
Andres Hernandez Alvarez	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	260
Anzhelina Todorova Vasileva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	262
Venislava Milkova Venelinova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	264
Diyana Georgieva Vasileva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	266
Lilia Vladimirova Petkova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	268
Ralitsa Borislavova Ikova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	270
Aidan Mirzoyeva	Azerbaijan University of Tourism and Management – Baku	272
Aysel Ismailova	Azerbaijan University of Tourism and Management – Baku	274
Gunel Rauf Mamedova	Azerbaijan State University of Economics – Baku	276
Esmira Madat Gojayeva	Azerbaijan State University of Economics – Baku	279
Karina Kuznetsova	Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhail Tugan-Baranovsky – Donetsk	282
Marina Shekhovtsova	Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhail Tugan-Baranovsky – Donetsk	284
<i>SDG 9 INDUSTRY, INNOVATION AND INFRASTRUCTURE</i>		
<i>ЦЕЛ 9 ИНОВАЦИИ И ИНФРАСТРУКТУРА</i>		
August Gamboa	Dominican University – Chicago	287
Debahuti Bhattacharyya Hemalatha M.	CMR University – Bangalore	289
Stepan Abramyk	Ternopil National Economic University – Ternopil	291
Ivelina Atanasova Ivanova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	293

Marleen Majid Yonan Koro	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	295
Nigar Mamedalieva	Azerbaijan University of Tourism and Management – Baku	297
<i>SDG 10 REDUCED INEQUALITIES</i>		
<i>ЦЕЛ 10 НАМАЛЯВАНЕ НА НЕРАВЕНСТВОТА</i>		
Domenico Rugo	Dominican University – Chicago	300
Maya Belter	Dominican University – Chicago	302
Kamila Khasanova	Taras Shevchenko National University of Kyiv – Kyiv	304
Natalya Hnytka	Ternopil National Economic University – Ternopil	306
Franck Henaó Calderón	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellín	308
Andrés Felipe Correa Palacios María Camila Sánchez Monroy	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	310
Beatris Ventsislavova Lyubenova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	313
Miglena Ventseslavova Marinova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	315
Natalia Sidelnikova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	317
Aksyniia Babkina	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	319
<i>SDG 11 SUSTAINABLE CITIES AND COMMUNICATIONS</i>		
<i>ЦЕЛ 11 УСТОЙЧИВИ ГРАДОВЕ И ОБЩНОСТИ</i>		
Charles Spry	Dominican University – Chicago	322
Marta Mintsyuk	Ternopil National Economic University – Ternopil	324
Polina A. Myronchuk	Ternopil National Economic University – Ternopil	326
Yuliya Zagurska	Ternopil National Economic University – Ternopil	328
Sandra Esmeralda Vanegas Laverde	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	330
Viktoria Veselinova Dimitrova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	332
Anna Parkhomenko	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	334
Roman Krivogov	Plekhanov Russian University of Economics – Moscow	336
Alina Antonova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	337
<i>SDG 12 RESPONSIBLE CONSUMPTION AND PRODUCTION</i>		
<i>ЦЕЛ 12 ОТГОВОРНО ПОТРЕБЛЕНИЕ</i>		
Andrea Tellez	Dominican University – Chicago	340
Alina Vorobiova	Taras Shevchenko National University of Kyiv – Kyiv	342
Veneta Todorova Lyubenova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	344
Venus Ardila Molina	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	346
Svetoslav Antonov Vasilev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	348
Tanya Minkova Nikolova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	349
Anna Kysel	Zhytomyr State Technological University – Zhytomyr	351
Elena Kulishova	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	353
Olga Mikhaylovna Abrosimova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	355
Sofia Andreyevna Sidorova	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	357

<i>SDG 13 CLIMATE ACTION</i>		
<i>ЦЕЛ 13 БОРБА С КЛИМАТИЧНИТЕ ПРОМЕНИ</i>		
Abigail Romo	Dominican University – Chicago	360
Alejandro Chavez	Dominican University – Chicago	362
Amy Diaz-Hablich	Dominican University – Chicago	364
David Benitez	Dominican University – Chicago	366
Quinten Hayes	Dominican University – Chicago	368
Jeraldyn Stephania Zapata Rodriguez	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	369
Aneta Ivanova Lazarova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	371
Teodora Valentinova Konova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	373
Yuliya Medvedeva	V. N. Karazin Kharkiv National University – Kharkiv	375
<i>SDG 14 LIFE BELOW WATER</i>		
<i>ЦЕЛ 14 ЖИВОТ ПОД ВОДАТА</i>		
Cassandra Carrasco	Dominican University – Chicago	378
Michael Corcoran	Dominican University – Chicago	380
Tessa Chehreh-Tab	Dominican University – Chicago	382
Alina Demyanenko Anastasia Lipatnikova	Rostov State University of Economics – Rostov-on-Don	384
Gisell Andrea Villegas Posada	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	386
Aylin Ismail Ismail	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	389
Veronika Sasheva Asenova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	391
Petr Lapin	Vasyl' Stus Donetsk National University – Vinnytsia	393
Mariia Drobiazko	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	395
<i>SDG 15 LIFE ON LAND</i>		
<i>ЦЕЛ 15 ЖИВОТ НА ЗЕМЯТА</i>		
Kassandra De Santiago	Dominican University – Chicago	398
Abdullah Helmy Farag	Suez Canal University – Ismailia	400
Leluka Bakhtadze	Ivane Javakhishvili Tbilisi State University – Tbilisi	402
Veronika Borisova Georgieva	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	405
Veselina Yordanova Lachkova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	407
Kristina Velizarova Lazova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	409
Bohdan Fedianin	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	411
Irina Adamovskaya	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	413
Kateryna Vlasiuk	Zhytomyr State Technological University – Zhytomyr	414
<i>SDG 16 PEACE, JUSTICE AND STRONG INSTITUTIONS</i>		
<i>ЦЕЛ 16 МИР И СПРАВЕДЛИВОСТ</i>		
Andrzej Taraska	Dominican University – Chicago	417
Cecilia Uriostegui	Dominican University – Chicago	419
Michelle Quinn, Pulkit Manohar Baura, T Meghana Shree	CMR University – Bangalore	421
Ana Gaiparashvili	Ivane Javakhishvili Tbilisi State University – Tbilisi	423
Serhii Loviahin	Ternopil National Economic University – Ternopil	425
Mihail Emilov Dimitrov	University of Economics – Varna	427
Daniel David Caro Alzate	Universidad Pontificia Bolivariana – Medellin	429

Aleksandar Alekov Borisov	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	431
Dragomir Bozhidarov Tanev	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	433
Mariana Sergeevna Stefanova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	435
Sakina Bagirova	Azerbaijan University of Tourism and Management – Baku	437
Olga Kaminski	Academy of Economic Studies of Moldova – Chisinau	439
Nikita Volgin	Belarusian Trade and Economics University of Consumer Cooperatives – Gomel	441
Oleg Solyanov	Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhail Tugan-Baranovsky – Donetsk	443
Alla Shilina	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	445
Maksym Kapranov	Pryazovskyi State Technical University – Mariupol	447
<i>SDG 17 PARTNERSHIP FOR THE GOALS</i>		
<i>ЦЕЛ 17 ПАРТНЬОРСТВО ЗА ЦЕЛИТЕ</i>		
Divya Sharma SG. S. Samundeeshwary Christel Joseph Muhammed Ashique Ijasul Haque	CMR University – Bangalore	450
Laura Raquel Echeverría Tobos	Universidad Externado de Colombia – Bogotá	452
Mariya Vladimirovna Gaponenko	Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhail Tugan-Baranovsky – Donetsk	454
Stepan Yarmak	Financial University under the Government of the Russian Federation – Moscow	456
Tetiana Saveliuk	Zhytomyr State Technological University – Zhytomyr	458
<i>MORE THAN ONE GOAL</i>		
<i>ПОБЕЧЕ ОТ ЕДНА ЦЕЛ</i>		
Emily Baker	Dominican University – Chicago	461
Ana Hîrbu	Academy of Economic Studies of Moldova – Chisinau	463
Daniel Spinei	Academy of Economic Studies of Moldova – Chisinau	465
Sarah Hakouz, Yasmin Hajhasan, Kathrin Spickenreither, Matthias Uhl	Institut für Nachhaltigkeit in Technik und Wirtschaft Ostbayerische Technische Hochschule (OTH) Amberg-Weiden	467
Donatas Jocius	Kaunas University of Technology – Kaunas	469
Anastasia Vernova	Rostov State University of Economics – Rostov-on-Don	471
Stanislav Yablonsky	Ternopil National Economic University – Ternopil	473
Vira Symovonyk	Ternopil National Economic University – Ternopil	475
Volodymyr Domarecky	Ternopil National Economic University – Ternopil	477
Milos Ilic	University of Niš, Faculty of Economics – Niš	479
Aljoša Drobnjak	University of Donja Gorica – Podgorica	481
Żaneta Kruk	War Studies University in Warsaw – Warsaw	482
Kouassi Tchémogo Parfait Fodjo, Dali Wilfried Desire Brou	Centre Africain d'Étude Supérieur CESAG – Dakar	484
Galya Ivanova Paradelova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	486
Ivelina Encheva Kostadinova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	488
Raya Stefanova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	490

Tanya Ivanova Asenova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	492
Hristina Marinova Hristova	D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov	494
Aysel Mamedova	Azerbaijan University of Tourism and Management – Baku	496
ACKNOWLEDGEMENTS БЛАГОДАРНОСТИ		499
GALLERY ГАЛЕРИЯ		503

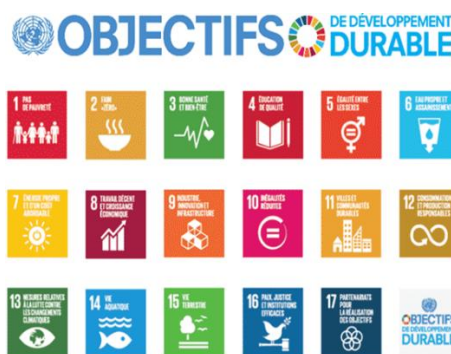
INTRODUCTION

ВЪВЕДЕНИЕ

The Global Goals for Sustainable Development

Глобалните цели за устойчиво развитие

Five languages in which the authors wrote their essays

THE COMPETITION

INTERNATIONAL STUDENT ESSAY COMPETITION ON "**MY CONTRIBUTION TO THE REALIZATION OF THE UN SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS BY 2030**", organized under Project 13-2017 "**Youth, Universities and Business – Key Partners in Achieving the Global Sustainable Development Goals**", funded by the state subsidy for scientific work intrinsic to D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria.

Topics:

1) Which of the 17 Sustainable Development Goals, adopted by the UN in 2015, do you think is the most important for implementing the idea “The world we want to live in by 2030”? Justify your choice.

2) Which Sustainable Development Goal is the most overlooked in terms of implementing the idea “The world we want to live in by 2030”? Justify your choice.

3) If you could pick one Sustainable Development Goal to form the basis of a course at university, which would it be and why? Explain what you would like to learn in that course.

4) What creative ideas can you define for achieving one of the Sustainable Development Goals? This question asks you to be creative and think about the various ways this Sustainable Development Goal can be achieved.

5) In the city where you go to university, which Sustainable Development Goal could make the biggest change for its sustainable future? Explain why.

Participation in the competition:

The international competition is open to students doing a Bachelor’s or Master’s degree in economics, management and administration and related fields.

Competition guidelines:

1. Length of the essay – up to 3600 characters or 2 standard pages (A4, TNR14 pt, 1.5 lines).

2. The deadline for submitting essays at sdg_sv_essay@uni-svishtov.bg is 15 November 2017.

3. Each author can participate with one essay only. Authors should indicate their names and surnames, university, major, course, faculty number and email address for feedback.

4. The essays will be judged by a jury of professors from D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov and from international universities involved in the project.

5. All authors, if selected, will receive certificates of participation and their essays will be published on CD with an ISBN.

Official languages: Bulgarian, English, Russian and Spanish.

КОНКУРСЪТ

МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС ЗА СТУДЕНТСКО ЕСЕ „МОЯТ ПРИНОС ЗА РЕАЛИЗИРАНЕ НА ЦЕЛИТЕ ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ ДО 2030 Г.” по Проект № 13-2017 „Младежта, университетите и бизнесът – ключови партньори в постигане на Глобалните цели за устойчивото развитие”, финансиран от държавната субсидия за научна дейност, присъща на Стопанска академия „Д. А. Ценов“-Свищов, България.

Тематични направления:

1) Коя от 17-те Цели за устойчиво развитие, приети от ООН през 2015 г., смятате за най-важна за реализиране на идеята "Светът, в който искаме да живеем до 2030 г."? Аргументирайте своя избор.

2) Коя от Целите за устойчиво развитие е най-пренебрегната от гледна точка на реализиране на идеята на „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.?” Аргументирайте своя избор.

3) Ако бихте могли да изберете една от Целите за устойчиво развитие, която да формира основата на курс в университета, коя би била и защо? Посочете какво бихте искали да научите в този курс.

4) Какви творчески идеи може да формулирате за постигане на една от Целите за устойчиво развитие? Този въпрос ви приканва да бъдете креативни и да мислите за различните начини, по които може да бъде постигната тази цел.

5) В града, в който се обучавате, коя от Целите за устойчиво развитие може да допринесе най-много за неговото устойчиво бъдеще? Обяснете защо.

Участие в конкурса

В международния конкурс могат да участват студенти, обучаващи се в бакалавърска и магистърска степен по икономика, управление и администрация и други свързани с темата направления.

Правила на конкурса:

1. Обем на есето до 3600 знака или 2 стандартни страници (A4, TNR 14 pt, 1.5 lines).

2. В срок до 15 ноември 2017 г. есето следва да бъде изпратено на адрес: **sdg_sv_essay@uni-svishtov.bg**

3. Всеки автор може да участва с едно есе. Авторите следва да посочат име, презиме и фамилия, университет, специалност, курс, факултетен номер и адрес за обратна връзка.

4. Есетата ще бъдат оценявани от жури от преподаватели на Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов и от чуждестранни университети, участващи в проекта.

5. Успешно класираните се участниците в конкурса ще получат сертификати за участие, а есетата ще бъдат публикувани на CD с ISBN.

Официални езици: български, английски, руски и испански.

The “Youth, Universities and Business – Key Partners in Achieving the Global Sustainable Development Goals“ project is a continuation of three small research projects implemented at the Academy of Economics: “Fighting Poverty – a Challenge Facing Education in Economics and Management” (2013) and “Principles for Responsible Management Education – a Concept to be Intertwined in Economics, Management and Administration Curricula” (2014) and “Inclusive Business – a Tool for Poverty Reduction and Social Inclusion” (2016).

To achieve one of the objectives of the project, the integration of the Principles for Responsible Management Education (particularly the Principle 1 and Principle 6), the international student essay competition on “My Contribution to the Realization of the UN Sustainable Development Goals By 2030” was conducted in the period May-November 2017.

The topics selected were formulated with the help of Al Rosenbloom and Milenko Gudić, the coordinators of the PRME Anti-Poverty Working Group, which co-sponsored the whole project. The topics were related to the most important or most overlooked Sustainable Development Goals for implementing the idea “The world we want to live in by 2030”; creating a new university course, presented one or more SDGs; defending creative ideas about the various ways to achieve one of the Sustainable Development Goals; SDG, related to biggest change in university cities for its sustainable future.

242 bachelor and master degree students, PhD students and undergraduate program students from 33 universities in North and South America, Europe, Asia and Africa took part in the competition with 228 essays.

The most preferred SDGs were: 4: Quality Education; 1: No Poverty; 2: Zero Hunger; More than One SDGs; 16: Peace, Justice and Strong Institutions; 8: Decent Work and Economy Growth; 3: Good Health and Well Being; 7: Affordable and Clean Energy; 10: Reduced Inequalities; 12: Responsible Consumption and Production.

Unfortunately, there were only 6 essays on SDG 5: Gender Equality; 5 on SDG 17: Partnership for Goals and 2 on SDG 3: Clean Water and Sanitation. This may be due to the insufficient theoretical and practical knowledge on inclusive business, or probably because of those SDGs. This can also be associated with an insufficient coverage of the subject in the courses taught and a broken link between the education and practical training. Another reason could be the insufficient ability of students to express their own opinion.

Writing an essay is not easy!

It requires a certain level of theoretical preparation, relation to practice and expression of one’s personal attitude. The contestants have tried to present their personal attitude on the topics. However, there were also essays in which students used materials from the Internet and presented them as their own. The quick access to materials on the Internet showed not to be always the best helper.

Students participating in this research all deserve acknowledgement for their knowledge, skills, values and attitudes, and also their enthusiasm and passion for inclusive business, poverty alleviation and sustainable development in general. Credit should also go to their professors and institutions. This is another important encouragement coming out from this project. In order to create a new generation of business leaders, the world also needs a new generation of management educators who are committed to the advancement of the Sustainable Development Goals. Evidently, there are such professors and such institutions all around the place.

The International Jury decided to publish all the essays received for the competition. The reasons for this are:

They are written in 5 languages, but the authors thought in their mother tongue, which affects the way of expression and language culture.

The countries from which the essays are received have different economic, social, cultural and ecological profiles. This emphasizes the interpretation of the contribution of each author to the realization of the Sustainable Development Goals or the dream of “The World in Which We Want to Live in 2030”.

The competition brought together students from different fields in a research network

The essays also show the insufficient knowledge of the problems, which implies the incorporation of the Sustainable Development Goals into the curricula of the universities.

The relationship „Youth - Universities – Business“ is very poorly traceable, and the realization of the Sustainable Development Goals depends on the key partnerships in this triad.

Conducting international student competitions related to projects, case studies, essays and Olympiads is a challenge for both organizers and participants. The results for the stakeholders are associated with acquiring new knowledge, skills and competencies by students, improving academic records and teaching practices, and strengthening the link between education and business.

Assoc. Prof. Anastasiya Marcheva, Ph.D.

Project Manager

Strategic Planning Department

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

E-mail: a.marcheva@uni-svishtov.bg

On 25th September 2015, the United Nations came together to agree on an intergovernmental set of aspirational 17 human development goals that collectively have become known as “the Sustainable Development Goals” (SDGs). The document that established the 17 SDGs and its 169 sub-target goals was called, “Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development.” Three principles support the broad framework of the SDGs: (1) They are universal. (2) They are interconnected. (3) They are transformative.

Universality. Because of their ambitiousness, the SDGs recognize that all societal actors must work together to achieve them. No one organization, business, or social institution, working by itself, can achieve all – or even one – of the SDGs. This means that cities, businesses, governments, schools, universities, civil society organizations, non-governmental agencies, citizens, students, and youth must work together to achieve them.

Interconnected. The goals are actually a system in which interconnections between goals means that progress on one goal can help realize related goals. For example, SDG #2 (hunger and sustainable food production) also aims to promote a resilient agricultural system to climate change (SDG # 13). Similarly, SDG #12 (sustainable production and consumption) requires sustainable management and efficient use of natural resources (SDG #14 and #15). In essence, then, the SDGs are not isolated goals, but a set of interconnected actions that can achieve a better, more sustainable future for all humankind.

Transformational. As ambitious targets, the SDGs will fundamentally change how societies live on earth. The SDGs, at their core, are a view of what people want the world to look like in 15 years. They are a picture of a ‘preferred future’ – a better world. Thus, the SDGs are a set of action-oriented, concise, easily understood and communicated, aspirational goals that describe a sustainable future.

Each of the 17 SDGs has its own particular focus: ending poverty (SDG #1), ending hunger (SDG# 2), promoting gender equality (SDG #5), and developing sustainable communities and cities (SDG #11). Another way of looking at the SDGs is to group them around 5 Ps: People, Planet, Prosperity, Peace and Partnership. No matter which approach one uses, a focus on one individual goal or grouped goals around the 5Ps, the involvement and commitment of students and youth are essential if the SDGs are to be achieved at local, national, and global levels.

There are a number of reasons why students and youth are crucial actors in achieving the SDGs. First, they will be leaders of tomorrow. Second, students and youth will be in the main parts of their lives and careers in 2030, the targeted date for achieving all 17 SDGs and their 169 sub-targets. This will be the world that students and youth will be living in in 2030. Students and youth will have a hand in creating their own, better world. Third, students and youth are very creative. It is well known that when given a big challenge, students and youth

bring amazing creativity and insight to the solutions they propose. One example is Challenge: Future. Challenge: Future's vision is "to foster the ideas and innovative solutions for world's sustainable future, to attract and incentive talented youth and to disseminate knowledge. Challenge: Future is envisioned as the world's largest youth collaborative contest that creates a virtual forum that connects corporate and global challenges with the power of student-driven innovation based on sustainability principles" (<http://www.challenge-future.org/us/>). Global youth tackle big problems and find solutions.

From another perspective, the SDGs can be classified as "wicked problems." A wicked problem, according to Jon Kolko, writing in the *Stanford Social Innovation Review*, is "a social or cultural problem that is difficult or impossible to solve for as many as four reasons: incomplete or contradictory knowledge, the number of people and opinions involved, the large economic burden, and the interconnected nature of these problems with other problems" (https://ssir.org/articles/entry/wicked_problems_problems_worth_solving). As is evident, this is exactly the kind of challenge the SDGs address.

The complexity of the SDGs as "wicked problems" suggests that individuals need to begin thinking about them early on their lives, in their education, and in their careers. And this is precisely the value of this essay competition, under the direction of Assoc. Prof. Anastasiya Marcheva, of the D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria. She has challenged students and youth to think deeply about the SDGs, as a way of beginning the long process of achieving them. Each student essay represents a personal analysis of something important to that individual. It is the first step in the individual thinking that is needed to create a better world.

The SDGs are, indeed, "wicked problems." But as the student essays in this volume indicate, there are many creative, novel, insightful thoughts on all of the SDGs, including #17, Partnerships for the Goals. Students living in 19 different countries are all bound together by the SDGs because they all want to live in a better world. As future leaders and global citizens, each essay represents a contribution to that new, better future.

I encourage each student to keep thinking about her/his contribution to the SDGs and to making the world a better, more just place in which to live.

Cordially,
Al Rosenbloom, PhD, John Rowe Distinguished Professor
Dominican University, River Forest, IL, USA
E-mail: right2al@comcast.net

The 2017 student essay competition

The 4th edition of the International Student Essay Competition has once again confirmed and further improved the international reputation of this global initiative aimed at enabling the youth to voice their attitudes towards the implementation of the Sustainable Development Goals. This edition attracted a record number of 229 students' essays from 33 universities and higher education institutions in 19 countries from five continents. This impressive record could not have been possible without the continuous, hard and passionate work of Associate Professor Anastasiya Marcheva and the great support received from the Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria.

Recent events in which the project was announced and/or presented, including the 3rd and 4th RME Research Conferences, held in November 2016 in Krems, Austria, and September 2017 in Curitiba, Brazil, respectively provided opportunities to witness a broad acknowledgement and appreciation of the global PRME community for the efforts invested and results achieved in this project.

The same appreciation was felt at the occasion of the 2017 PRME Global Forum held in July 2017 in New York. The PRME Anti-Poverty Working Groups, which has been proudly co-sponsoring the International Student Essay Competition ever since its first edition in 2014, reported on the project in two sessions of the Global Forum: The Cross-Working Group Meeting, held on 17 July, and the PRME Working Group Focused Roundtables, which took place on 19 July 2017.

Involving students and youth in the ongoing discussions and actions aimed at advancing the implementation of the Sustainable Development Goals is one of the highest priorities of the PRME community of close to 700 business schools and universities from 85 countries that is devoted to responsible management education for a better world. The same priorities are shared by the PRME Anti-Poverty Working Group, which has been a strong advocate of involving students not only in poverty alleviation, but also in cross-issue concerns and problems that are encompassed by the 17 Sustainable Development Goals.

The essays submitted for the 2017 competition provides us again with a great encouragement and hopes. They provide evidence that the Millennials generation of students around the globe, has embraced the ideas of sustainable development and responsible leadership.

Already from the submission distribution by individual SDGs, we can learn that to the current young generation all the SDGs are relevant and important, with quality education, and poverty alleviation and elimination of inequalities (taken together) being rightly and thoughtfully perceived as major global concerns and problems. A relatively lower number of essays written on SDG #17, Partnerships for the Goals, could provide a signal to universities and

business schools around the globe to do more to further promote the idea of the respective international dialogue, partnerships and action. This very project can serve as a very good and inspiring example for this.

We all owe big thanks to all the students for the interest, knowledge and passion that they demonstrated through their involvement and contribution to the International Students Essay Competition. The same is due to their professors, who are enthusiastically and successfully promoting the idea of sustainable development and a better world.

Milenko Gudić

Founding Director, Refoment Consulting and Coaching, Belgrade

Co-chair, PRME Anti-Poverty Working Group

E-mail: milenko.gudic@gmail.com

THEMATIC STRANDS

ТЕМАТИЧНИ НАПРАВЛЕНИЯ

END POVERTY IN ALL ITS FORMS EVERYWHERE

**ИЗКОРЕНЯВАНЕ НА БЕДНОСТТА ПОВСЕМЕСТНО
И ВЪВ ВСИЧКИ НЕЙНИ ФОРМИ**

The great tackle

Destiny Kuczak¹

Dominican University, Chicago, USA

The sustainable development goal most influential in achieving “the world we want to live in by 2030” is the first goal to end poverty in all its forms everywhere. According to Children International, nearly half of the world lives on less than \$2.50 per day (“children.org”). Two-fifty per day is clearly an unlivable wage, and this problem needs to be tackled. Achieving the first sustainable development goal will, in turn, tackle issues related to several other of the goals.

Ending poverty essentially ends hunger. The vast majority of people go hungry because of a lack of access to food. A lack of access to food is generally a result of poverty. For example, food deserts make it increasingly difficult for impoverished families to gain access to food sources. Food deserts are areas that lack sufficient food sources for miles. Many families have a difficult time not only affording groceries, but they also have difficulty affording a form of transportation to access the food. Ending poverty would solve issues of food accessibility, thus ending hunger.

Tackling poverty also leads to ensuring healthy lives and promoting wellbeing at all ages, tackling the third sustainable development goal. Poverty prevents millions of people across the world from receiving adequate healthcare or adequate medical attention. If people were able to afford healthcare, they would be more likely to sustain healthier lifestyles and take care of themselves.

Eliminating poverty would also help to eliminate inequality among people, which applies to the tenth sustainable development goal. Many people are marginalized or discriminated against based upon class. If the classes of citizens in a country were more leveled out, it may reduce the stigma placed upon people of the lower class. Stigma is where the marginalization and discrimination stem from among impoverished people.

To end poverty in all its forms would essentially promote just, peaceful and inclusive societies, the seventeenth sustainable development goal. Impoverished people are generally segregated in society for many different reasons. To help diminish that segregation would help keep the peace and make people feel more a part of their community. Poverty often leads to crime or violence as a last resort, which is why elimination of poverty would help to maintain peace in communities as well.

¹ E-mail: kuczdest@my.dom.edu

Although all of the sustainable development goals are key in accomplishing an ideal to-do list for the entire planet, some seem to be slightly more prevalent than others. The first sustainable development goal, to end poverty in all its forms everywhere, is key to achieving several other sustainable development goals. This essay has described how eliminating poverty assists in ending hunger, ensuring healthy lives, diminishing inequality, and promoting peace and inclusion within countries. If achieving a single sustainable development goal can help in achieving at least four other sustainable development goals, that can cross a total of five goals off of the worldwide to-do list. Ending poverty prevails as one of the most important sustainable development goals for achieving “the world we want to live in by 2030”, as it accounts for nearly one-third of the addressed issues.

The most important sustainable development goal

Kathy Szelag²

Dominican University, Chicago, USA

I believe that the first sustainable development goal which is, no poverty, is the most important. This goal is important for achieving “the world we want to live by 2030.” We are all used to thinking of poverty as just a lack of income and resources to live. However, poverty is so much more than just that. Poverty can include hunger, malnutrition, none or limited access to water or quality education. Poverty is also being deprived of basic services or being discriminated against. Over the years poverty has been cut; however, it’s very easy for people to begin slipping back into poverty. Therefore, this issue still needs to be focused on to prevent the increase of poverty. According to the United Nations Development Programme, “Globally, more than 800 million people are still living on less than US\$1.25 a day, many lacking access to adequate food, clean drinking water and sanitation.” People need basic things like water, food, and sanitation in order to live. Everyone in this world should have access to these things. What makes this SDG so important is that it covers other areas that are on the SDG list. For example, it is interrelated to zero hunger, good health and well-being, quality education, gender equality, decent work and economic growth, reduced inequalities, sustainable cities and communities. While fighting against poverty social enterprises they are also tackling a handful of the other SDG’s. This SDG focuses on all people who are living in extreme poverty no matter their race or gender. Ending poverty will help end the lack of quality education, clean water and sanitation.

² E-mail: szelkath@my.dom.edu

Poverty

Maribeth A Marshall³

Dominican University, Chicago, USA

The question I choose to answer is “In the city where you go to school, which one SDG could make the biggest change for a sustainable future for your city?”. The one SDG that could make the biggest change for a sustainable future in the City of Chicago is the “No Poverty” SDG. Today more than eight hundred thousand people live in extreme poverty and are often found in areas of conflict. This SDG has an impact on a lot of people’s lives not only in war stricken and un-developed areas of conflict but also in the developed urban communities such as the city of Chicago and the surrounding areas. Poverty not only restricting people from living rich and fulfilling lives also causes a lot of issues for living in the poverty stricken areas of the city, one of the main issues created by poverty in urban centers, such as Chicago, is violence.

Violence is created by poverty. In the City of Chicago violence is a major issue because it leads to the creation of gangs which battle for control of these poverty stricken areas creating more violence and in turn move poverty. This causes the city officials to turn their eyes away from these areas cutting their funding on schools and education not allowing for the development of the young people that live in those areas. This is something that is called the cycle of poverty meaning that once in a perpetual state of poverty it is very hard to make things better and escape.

Getting rid of poverty in Chicago and the surrounding areas would take a great effort but in turn it would produce a lot of positive effects. This would make sure that people have the proper tools to live a good and productive lifestyle and help contribute and be part of society. Without poverty there would be a huge decrease in gang activity because politicians would not only focus on the wealthy communities of the city but on also the communities such as Englewood. This would mean that having all of their basic needs including education people from conflicting areas would be given a chance to change their situation and get out of poverty situation instead of joining the conflict that in turn will create even more poverty. A lot of people that live in poverty in the urban communities do not see a way out of their poverty and misery turning to violence and gangs to get by, getting rid of poverty would mean that they would no longer have to worry about where their next meal will come from so that they can focus on bettering themselves and their lives.

³ E-mail: marsmari@my.dom.edu

The world we want to live in by 2030

Mead Alqarni⁴

Dominican University, Chicago, USA

The Sustainable Development Goal for achieving the world we want to live in by 2030 is to end extreme poverty in the world and make the people wealthy enough so that they can live a better life. In this time the global problem is poverty, according to a survey over 4 billion people are living below the poverty line they are earning below \$2 a day. People who are poor and have no money for schooling and education, and hence have no jobs, need help to stand on their own feet. I think that in order to overcome this problem of poverty the big companies and other kinds of big organizations should think about it and they should take serious steps to solve this problem.

This is not only a problem of poor developing countries but also a problem of rich and developed countries like the United States of America which are also facing the problems of poverty. There are many people in the United States of America who do not have jobs and live in very bad conditions. The large companies should invest in the countries where there are too many poor people, they can use their money for this purpose and they should invest in these countries to remove the poverty from the world. I think these big companies should recognize their responsibility to invest in those countries where people are really needy and living in poverty, they don't even have food for good health.

Investing in those countries will not only give profit to these companies but this will also be a virtue for them for helping poor people. I think this is the greatest challenge in the world at this time to remove the poverty from the world and make this world a land of peace. However, the current policies of the powerful countries are not supporting my idea and poverty is increasing in the world now, people are getting poorer and those who are rich are becoming richer, there is no balance of wealth in the world nowadays. We can only have the world we want to live in 2030 if we take some serious steps to remove poverty and removing poverty will also bring peace in the world.

Investing in poor countries and giving the poor people new employment opportunities can reduce the poverty in those countries and this will bring more peace not only in our country but also all over the world. The reason behind this argument is that most of the time people become criminals because they have no money to live a peaceful and

⁴ E-mail: alqamead@my.dom.edu

healthy life in this world. In poor countries, people even have no money for the proper treatment of health. To create a poverty-free world we need to take these serious steps and the authorities should also think and find more ways to remove the poverty from this world so that the people will find jobs and poor people can live a healthy life.

What kind of world do we want to live in?

Melissa Chavez⁵

Dominican University, Chicago, USA

It is 2017 and people are still dying from starvation, citizens continue to be stripped of their basic human rights, and more species of animals are becoming extinct. Is this the kind of world that we want to continue to live in? A world where we continuously see suffering and mistreatment of life on land and below water? I can only speak for myself, and that is certainly not the kind of world I want to live in. Rather than giving up on solving these issues, I want to find solutions. And that is exactly what the United Nations is trying to do. That is why they developed a list of seventeen sustainable development goals that are a part of a new sustainable development agenda. The purpose of this agenda is to have governments, private sectors, civil society and people like me to reach every single one of the goals in order to be able to develop a world that we all want to live in thirteen years from now. When looking at this list it can be very overwhelming, however after taking a closer look I find that most people should focus on solving the first goal, no poverty. By primarily addressing the goal of ending poverty I find myself feeling extremely confident in being able to live in a better world by 2030.

Now the main question is: why is ending poverty the most important goal in terms of it being able to develop a superior world? Well, extreme poverty has been cut by half over the past two decades; however, one in five people live on less than \$1.25 a day. There are also people that make a little more than this daily amount that face the risk of slipping back into poverty. Economic growth is a crucial component in being able to bring an end to poverty because not only does it promote equality, but is also provides sustainable jobs that grant people with the opportunity to no longer live in dire living conditions. With that said, many may see this data and suggest that there are more urgent issues that need immediate attention such as world hunger. However, many do not see that poverty is more than just a lack of income and resource that is able to secure a more viable livelihood. According to the United Nations website, the results of poverty are hunger and malnutrition, limited access to education and other basic services, social discrimination and exclusion as well as the lack of participation in decision-making. Ending poverty is so much more than just economic growth. It is about providing individuals with resources that not only allow them to survive, but that also grants them with the opportunity to grow as people in order to fully participate as active citizens within

⁵ E-mail: Chavmeli@my.dom.edu; Chavez.melissa28@gmail.com

society. With that said, by being able to accomplish the first goal of ending poverty we are able to create a domino effect that then helps us to achieve the rest of the sustainable development goals. Because without an effective economy ensuring jobs that provide a living wage, people would not be able to feed their families, have the ability to afford healthcare, have access to an education, etc. There are no other goals in the agenda that can have the same amount of impact as that of ending poverty and because of this I find it to be most important goal to address.

With an end of poverty, comes an end to many of the problems we face in our world today. By wiping out poverty we are able to grant citizens in developing countries with a chance to become active citizens in this world since they no longer face the constant worry of survival. This gives many individuals resources to actively and collectively work together in order to solve many of the other issues impacting this earth. Difference can only be made as long as there are active participants in the movement. By ending poverty by 2030 it will essentially allow us to finally be able to live in a world we want to live in – a world where people and animals do not have to constantly fight for survival or for their basic rights, a world with peace and justice.

The state's role in solving social inequality problems in Lithuania I want to live in by 2030

Karolina Andrukaityte⁶

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

While in this technological century our life rate is growing faster, apart from material things there is a significant asset of our self-confidence issue in our society. Both aspects acknowledge the term called quality of life (Gruzevskis and Orlova, 2012). The latter sets the country's community and individual levels. Observing changes in the society's life quality, there was an obvious growth in macroeconomic indicators during 2013-2016 in Lithuania, when the real gross domestic product increased about 7% (SL, 2016). The distribution of income by poorest in the first quantile at the same time dropped from 6.9% to 6.1%. But the distribution of income by richest in the fifth quantile increased from 41.7% to 43.3%. The poverty risk level in 2013 increased from 20.6% and reached 21.9% in 2016 (SL, 2016).

The largest part of the poor society in Lithuania consists of unemployed, retired and disabled people. Valuing specially vulnerable social groups a significant exclusion in society is clearly noticeable. Over the last four years pensioner's poverty risk went up as high as 19%. An average pension is lower than a statistical amount of money necessary for primary needs. Pensioners were short of as much as 16% of money funds in 2013 and 30% back in 2016 (SL, 2016).

OECD economics department recommendations (2016) recognize the need to decrease poverty in Lithuania. One of the main reasons is work payment taxation and unemployment insurance policies. Economists divide 'unfair' wealthy and 'unfair' poor society types due to income distribution (Samoskaite, 2017). Primary inequality descriptions are influenced by an income other than employment e.g (letting properties and affairs in stock market). Scientists noticed people choose unusual activity forms maintaining not as much as long term stability rather than short term financial satisfaction (Mieziene and Gruzevskis, 2016). Fiscal preference programs allowed some privileges to certain groups such as farmers, authors or any other individuals working on a freelance basis. Unfortunately the programs are not tailored to individuals with low income. Income, estate and social taxes tend not to support the decrease of income inequality. The issue could be solved by increasing pensions as well as decreasing other social paychecks (Lazutka, 2017).

⁶ E-mail: karolina.andrukaityte@gmail.com

In 2016 every fourth citizen was below the poverty limit in Lithuania and in my opinion the state has to take responsibility for that situation. The current taxation system is aimed not to maintain equality but to the benefit of people with high income. The progressive taxation system could be beneficial by decreasing exclusion among people with low and high income as well as helping with the solution for the problems of social inequality in society. On the other hand, better taxation administration would result in more accurate income collection of the state budget that would create a powerful means, which would help in decreasing social inequality and self confidence in a society.

References

1. Gruzevskis, B., Orlova, U. L. (2012). *The development of the concept of 'Quality of life'*. In *Scientific publication 'Social work'*, pp. 7-18.
2. Lazutka, R. (2017). Economics conference: Income inequality in Lithuania, Lithuania bank. Accessed: <https://www.lb.lt/en/events/economics-conference-income-inequality-in-lithuania>
3. Mieziene, R., Gruzevskis, B. (2016). *Atypical Forms of Employment in Lithuania: Main characteristics and Prevalence*. In *Scientific publication 'Social Research'*, pp. 27-28.
4. OECD. (2016). *Growing together: making Lithuania's convergence process more inclusive*, Economics Department Working Papers No. 1308, pp. 25-28.
5. Samoskaite, E. (2017). *R. Kuodis: the situation irreversible, Lithuania will be left with 2.5 towns*. Accessed: <https://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/r-kuodis-situacija-negriztama-lietuvoje-lik-2-5-miesto.d?id=73848346>
6. SL, Statistics, Lithuania. (2017). Accessed: <http://ops.stat.gov.lt/en>

Poverty reduction as the most important factor in the creation of Lithuania, in which I want to live

Redminas Šegžda⁷

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

The increasing pace of technology development in the 21st century also increases the growth of standard living, but some countries, including Lithuania, are still faced with the problem of poverty. In Lithuania, in 2016 15.6% of the urban population received disposable income lower than the level of risk of poverty, respectively in the villages – 34.8% of the population. The overall risk of poverty in Lithuania in the period 2010-2016, increased from 20.5% to 21.9% (SL, 2017). The problems of poverty and social exclusion are determining the flow of emigration from Lithuania: in 2016 30 thousand people emigrated from Lithuania. The attempts to reduce the level of poverty in the country are creating new job places, promoting the development of small and medium business, organizing social campaigns, using financial support to people in need and so on. Kaunas University of Technology (KTU), in which I am studying at the School of Economics and Business, along with student organizations also contribute to the reduction of social exclusion, educating young people not to be indifferent to the various problems of society (for example, corruption, black economy, social exclusion, etc.), but also through its activities we share with society.

During the period of 2015-2016 the risk of poverty in Lithuania decreased from 22.2% to 21.9%, but only 8.5% (SL, 2017) of population is employed. The high level of poverty in Lithuania is due to the fact that 60.5% of the poor are unemployed. Lithuania seeks to address the problems of poverty and social exclusion and is looking for solutions. The World Bank (WB) offers a variety of ways and approaches to poverty reduction, one of them is economic growth, which increases the income and standard of living. WB recommends to increase investment in human capital, health system, education, creation of new jobs. Lithuania's biggest problem is the income inequality between the different social groups: children, retirees, the unemployed, the disabled, etc. Notable economists of Lithuania (Gruževskis, 2015; Lazutka, 2014) have paid great attention to income inequalities and social exclusion, stressing that these problems need to be addressed by reducing unemployment, developing policies for the protection of the health and education system.

The country's society also helps to solve the problem of poverty reduction, separate communities participate in various social projects

⁷ E-mail: redmissegzda@gmail.com

geared to poverty reduction in the country, effectively distributing the aid they receive from donators and sponsors. One of the largest Charity and Support Foundation organizations in Lithuania is the 'Food Bank' (2016), which has been carrying out national collection of food aid in the country's major shopping malls since 2001. In 2016 this organization collected and distributed 7710 tons of food to families of social exclusion, also the organization collected more than 25.1% in 2015. Moreover, in 2016 the value of gathered food was 11.5 million EUR; which was more than 55.4% compared to 2015. Most of these organizations' volunteers are young people: students and pupils. Young people are actively contributing to the reduction of social exclusion by participating in the activities of charitable organizations. KTU students' union is contributing in various ways to the activities of charitable organizations as well: actively volunteering, donating. Students are also organizing various charity events (for example: 'Cake day', 'Grant your smile', Christmas, Easter events), in which we are collecting donations for children's homes, old people's homes to reduce social exclusion and poverty among different groups in society.

I am positive that creating new jobs, making the healthcare system accessible to all sections of society, reforming the education in Lithuania, not only will reduce social exclusion and poverty, but also emigration.

References

1. Charity and Support Foundation "Food Bank". (2016). Activity report. Accessed: www.maistobankas.lt
2. Gruzevskis B. (2015). A systematic research about the problem of poverty in Lithuania. Kaunas: Lietuvos Caritas, 2015.
3. Lazutka. R. (2014). The minimum income scheme reform in Lithuania, Vol. 93(4), 24-40.
4. SL, Statistics Lithuania. (2017). Accessed: <https://osp.stat.gov.lt/statistiniu-rodikliu-analize#/>
5. The World Bank, Accessed: <http://www.worldbank.org/en/topic/poverty/overview#2>

The Global problem of poverty

Elina Abtrofimova⁸

Vasyl' Stus Donetsk National University, Vinnytsia, Ukraine

The global problem of poverty poses a serious threat to the world sustainable development. The inability of most countries to break out of poverty by their own efforts has made the problem of poverty common to all mankind, turning it into one of the most discussed problems of mankind. This is evidenced by the materials of the UN, reports of the World Bank and other international organizations.

Poverty is a relative concept that is generally characterized as the economic position of an individual or a social group in which they cannot satisfy a certain range of minimum needs necessary for life. The category of poverty is differently understood by economists, that is why several concepts are singled out: absolute, relative and subjective poverty.

To assess the absolute (extreme) poverty, experts of the World Bank group use the figure of 1.90 US dollars [1]. Absolutely poor is a person whose daily income does not exceed 1.90 US dollars. This is the minimum money that is necessary for a person to survive. According to the World Bank, in 2013 the number of people living in extreme poverty was 767 million people (10.7% of the world's population) [1]. Nevertheless, the World Bank proves that in recent decades there has been noticeable progress in reducing poverty. According to their data 896 million people lived on less than 1.9 dollars a day in 2012 compared to 1.95 billion in 1990 and 1.99 billion in 1981. Thus, mankind is confidently approaching to overcome the problem of poverty [1].

The World Bank recorded that the most radical reduction in extreme poverty occurred in East Asia, where its level fell from 80% in 1981 to 7.2% in 2012. In South Asia, the proportion of people living in extreme poverty declined from 58% in 1981 to 18.7% in 2012. In sub-Saharan Africa the poverty rate in 2012 was 42.6%.

The greatest part of the reduction of extreme poverty in the last three decades has come from China. During the period from 1981 to 2011 a threshold of extreme poverty of \$1.9 a day was overcome by 753 million people in China. This fact is obvious, because China has become one of the strongest countries in the world economy.

According to the popular American business publication 'Bloomberg' in 2017 the top-10 rating of countries by the number of poor people is as follows: the first place is occupied by South Africa, the second – by Argentina, the third – by Greece, the fourth – by Turkey, the sixth –

⁸ E-mail: abtrofimova.e@donnu.edu.ua

by Spain, the seventh – by Ukraine, the eighth – by Serbia, the ninth – by Brazil, the tenth place – by Uruguay (Pic. 1). The publication uses the Bloomberg’s Misery Index (the poverty or disadvantage index), which is based on forecasts of inflation and unemployment for 65 countries.

Pic. 1. Top-10 countries by the number of poor people [3]

It should be noted that in 2016 Ukraine was in the third place, but in 2017 Ukraine has a smaller number of poor people than stronger countries of the European Union as Greece and Spain. Thus, Ukraine is still among the poorest, but is moving forward. According to the rating, good figures were shown by the countries with the smallest number of poor people that is Hong Kong, South Korea, Israel, Denmark, Taiwan, Iceland, Japan, Switzerland, Singapore, and Thailand.

The concept of relative poverty is applied mainly to certain categories of the population in advanced economies. In this concept, poverty is not just a subsistence minimum, but a socio-cultural minimum, which is necessary for a decent human life. Thus, one who is considered poor in a rich country will be considered rich in a poor country. In Ukraine, from the point of the state’s view, a person who earns less than the subsistence minimum is considered to be poor. This poverty line is about 1,700 UAH per month [4]. For comparison, in the United States, a family consisting of a father, mother and two younger children will fall into the category of the poor if their total annual income does not exceed \$24,000, which is approximately \$2,000 per month. According to various estimates, today the number of Americans living below the poverty line is about 45 million [5]. In the EU countries, the poverty threshold is set at 60% of the average income. If a citizen earns less than this threshold, he is considered poor. Since each EU country has its own average income, the poverty threshold may differ slightly depending on the country. For example, in Germany, citizens with an income of less than 900 euros per month will be poor [5]. It should be noted that poverty in Europe is determined not only by income level, but also by the availability of material goods. The Statistical Service of the European Union (Eurostat) allocates 9 types of material benefits: the ability to eat meat at least once a day, the presence of a car, washing machine, TV, phone, the possibility of at least a week off

from home, savings, etc. If at least 3 of these material goods are absent, then the family should be considered poor.

Subjective poverty is defined as the concept of poverty which is based on assessments of one's material situation and the standard of living by people themselves.

Thus, over the past quarter-century, the proportion of people living in extreme poverty has fallen three-fold, but welfare growth remains highly uneven. Poverty is considered by various international organizations. One of main organizations is the World Bank Group. World Bank has set itself the goal of ending extreme poverty during the lifetime of one generation, which provides for a specific indicator of reducing extreme poverty in the world by 2030 to a level not exceeding 3%, since a small part of the 'frictional' poverty is likely to persist. To achieve this goal, the World Bank is going to start by: stimulating sustainable economic growth of a comprehensive nature, creating more jobs, developing effective social protection programs designed to help the most vulnerable groups of the population.

Thus, the only correct solution to eradicate poverty does not exist – strategies to help the least well-off people must take into account the specifics of each individual country, the latest data and analysis results, as well as the needs of specific people. To succeed in reducing poverty, countries need to act in three ways:

1. Ensure economic growth of a comprehensive nature with the involvement of additional labour resources.
2. Invest in human capital, especially those who are unable to benefit from essential services because of circumstances beyond their control.
3. Provide social protection for the poor and vulnerable segments of the population from shocks that can further sink them into poverty, in particular from harsh weather conditions, pandemics, food price volatility and the effects of economic crises.

References

1. Official World Bank website – Access mode:
<http://www.vsemirnyjbank.org/ru/topic/poverty/brief/global-poverty-line-faq>
2. Official website of 'Gazeta.ru' – Access mode:
<https://www.gazeta.ru/business/2017/01/19/10483505.shtml>
3. Official website of 'Bloomerang' – Access mode: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2017-03-03/these-countries-are-getting-more-miserable-this-year>
4. Official website of 'RIA News Ukraine' – Access mode:
<https://rian.com.ua/economy/20171201/1029965115/Ukraine-minimum.html>
5. Official website of 'Cube of Money' – Access mode:
<http://www.kubdeneg.ru/porog-bednosti-v-rossii-ssha-germanii/>

Overcoming poverty in all its forms and everywhere

Lesia Yaroslavivna Makohin⁹

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

The topic of overcoming poverty today is extremely urgent, because by overcoming poverty, we can ensure welfare, better life for people. But what is poverty? At first glance, the word seems so simple and understandable. But, if looking deeper into it, it turns out differently. First, poverty is different: material, spiritual, poverty of natural resources. In most people, poverty is associated with the lack of the most necessary things and therefore causes negative emotions, such as fear, disgust, and so on.

Despite the fact that in the 21st century – the time of the latest technologies and innovations, the problem of poverty remains, and at the same time, humanity has to overcome it. Although over the period from 1990 to 2015, the number of people living in extreme poverty has decreased by more than a half – from 1.9 billion to 836 million, but many still struggle to meet basic human needs.

More than 800 million people in the world are still living in the world for less than 1.25 dollars a day. Many of them are not provided with adequate nutrition, clean drinking water and sanitation. Rapid economic growth in countries such as China and India has led millions of people out of poverty, but the progress is still uneven. Women are more likely to live in poverty than men because of the unequal access to paid work, education and property.

In other parts of the world, progress in poverty reduction was inadequate, in particular in South Africa and sub-Saharan Africa, accounting for 80% of those living in extreme poverty. In addition, poverty is exacerbating climate change, conflicts and lack of food security.

Every day the population of the Earth increases by a quarter million people. From the 50's to the early 90's of the XX century the world's population doubled, and its share, living in the poorest regions of the world, in developing countries and agrarian post-socialist countries, has already reached 3/4 of the world's index. Although there is a marked tendency to slow down the rate of natural population growth on Earth, its number in developing countries continues to grow at a higher pace than in economically developed countries.

Between countries and regions of the world there are significant differences in the quality of life that predetermine the existence of poverty

⁹ E-mail: lesiamakohin@gmail.com

on our planet. This makes us wonder what the human race will have to solve on the path to common prosperity and harmony.

With the right strategy and action plan to tackle poverty, it is possible to eliminate this problem in all its forms and dimensions by 2030. Combating poverty involves increased attention to the respective strata of the population, increased access to basic resources and services for them, and also, support for those peoples affected by conflicts and disasters caused by climate change and hostilities.

In my opinion, the important conditions for overcoming poverty are the possibility of increasing the production of agricultural products.

This includes:

1. increase of soil fertility;
2. increase of biological productivity of agricultural crops by implementation of achievements of agricultural genetics and breeding;
3. the withdrawal of more productive breeds of domestic livestock;
4. more efficient use of solar energy for photosynthesis of organic mass and introduction of genetic engineering;
5. increasing the biological productivity of the oceans and the widespread introduction of aquaculture.

Humanity has enormous untapped potential in the field of energy. Already, many countries of the world have embarked on a transition from energy, based on the use of limited fuel resources (oil, gas, coal) to energy, which is focused on the use of virtually inexhaustible energy sources – nuclear energy, solar energy, wind, water, and heat of the Earth.

The construction of new housing and the expansion of technical capacities also contribute to economic growth.

Poverty cannot be overcome only by supporting the needy. Integrated approaches are needed, aimed at both the poor and the relatively well-off population.

A separate strategic direction of poverty reduction is the introduction of insurance principles for social protection of workers, which will protect them from the risk of falling into the poor category.

All of the above measures will be implemented more quickly and implemented with the support of state authorities at the legislative level.

Of course, we still have something to work on.

The world in which we want to live in 2030 is a world without poverty: a world in which there is enough food, a world in which no one will die from a disease that can be avoided, a world in which all people will be well-fortunate. This is the world we want to leave our children and all future generations in.

Overcoming poverty in all its forms and everywhere

Sofya Vasilievna Skladanyuk¹⁰

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Choosing a topic for my essay, I did not hesitate for long. Each item is important in its own way, but the very concept of ‘poverty’ brought me more negative emotions and a desire to solve this problem.

In my opinion, poverty is not a problem for an individual, a city or a country, but a problem for the whole world. We often see this with our own eyes, but not everyone thinks about what ‘poverty’ actually means. Each of us can be poor in their own way. Someone is spiritually poor, another is materially poor, but in any case it is necessary to struggle with this.

If, for example, a person born in a backward Indian province, and even in a family with a lower caste, one can say that his destiny was determined by fate itself. Theoretically, having shown exceptional purposefulness, will power and in the presence of luck, such a person can break out of the poverty net. But in practice, the probability of this is negligible: the environment and the worldview felt with the milk of the mother exclude even the setting of such a goal, because a person perceives his poverty as inevitability.

There are a number of objective reasons that cause massive poverty in many countries. These are economic backwardness, unemployment, low labour productivity, and the like. Many other contribute to the spread of poverty and uncontrolled population growth. The war, civil conflicts and other political upheavals that lead to mass migration and disrupt the normal operation of the economy are also examples in this regard.

Accordingly, the measures to combat poverty should primarily be directed against the main factors that generate it – where to establish peace, or where to take measures to limit the birth rate. And practically everywhere it is necessary to promote the growth of production and modernization of the economy, as well as to materially support those who are on the brink of the abyss (grants, subsidies and similar benefits).

It is quite another matter – the poverty of citizens in prosperous countries. Here it often becomes the result of their own choice. “In Germany, there are people who decided to be poor”, says Ukrainian Valeriya Radomayer, who has lived in Munich for more than 10 years – “As a rule, German homeless people deliberately chose life on the street”. They like their way, devoid of any burden of responsibility, often too consciously: a woman, for example, works four days a week, she is not rich, denies herself something, but she prefers to work less. There are other

¹⁰ E-mail: sofiaskladaniuk@gmail.com

voluntary poor people in other countries. For example, as the former resident of Kiev, and now a resident of Barcelona, Alexander Kurinsky, says: “On the part of the Spaniards, this is a style of life: they are entertained, travelling, they do not want to work”. In such cases, paradoxically, relative poverty is engendered by the wealth of the economy: the material aspirations of a particular person may be more modest than the average for society, and tense up like everyone else, he does not want it. And of course, the greater the amount of social assistance in a rich society, the more people may be tempted to become ‘poor’.

Poverty cannot be overcome only by supporting the needy. Complex approaches are needed that target both the poor and the relatively well-off segments of the population. Different approaches to combating poverty have been adopted in different countries. In the United States, it is assumed that poverty is a person’s personal choice. Therefore, state aid should not provide the poor with a comfortable existence – all receive social assistance in the same amount.

In my opinion, the necessary condition for overcoming poverty is the creation of conditions for the able-bodied layers of the population to independently solve the problems of increasing their own well-being, possible only if productive employment is provided, balancing supply and demand in the labour market, and preventing unemployment.

At the first stage, it is planned to stop the decline in employment in all spheres of economic activity and stabilize the duration of job search. The second stage will be characterized by a gradual decline in unemployment with simultaneous increase in employment. The goal of the third stage is to increase the aggregate demand for labour and ensure a quantitative and qualitative balance of jobs and labour.

So we can conclude that poverty cannot be defeated completely, but it’s a fight.

Sueños en el camino, pobreza la razón

Danny Giraldo Suárez¹¹

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

“La pobreza no es natural, es creada por el hombre y puede superarse y erradicarse mediante acciones de los seres humanos y erradicar la pobreza no es un acto de caridad, es un acto de justicia”

Nelson Mandela

Colombia como país con ideas y recursos naturales, en ocasiones desaprovechados y poco valorados por temas que sobrepasan lo social, tales como el Proceso de Paz, Corrupción, la inoperancia de los proyectos y programas del Estado.

Erradicar la Pobreza y el Hambre es el primer objetivo del milenio, que busca dentro de su desarrollo eliminar dos temas que generan controversia no solo en Colombia sino en todos los rincones del mundo.

La Pobreza es un tema que a lo largo del tiempo genera indignación y cantidad de posiciones que buscan a partir de indicadores dar a conocer una situación que afecta el desarrollo del país, hoy en día se habla de varios factores que evitan que este tema sea erradicado o logre alguna mejoría dentro de quienes cada día pasan necesidades de hambre y falta de recursos.

Las ideas y los recursos de Colombia son en cantidad el principio de un desarrollo diferente para las personas que hoy sufren este objetivo del milenio, que tenía como intencionalidad reducir un porcentaje que es tan alto como los homicidios y la mortalidad en todo el entorno nacional.

Ahora, hay que mencionar algunas de las dificultades que no han permitido que metas del Objetivo como “Lograr el empleo pleno y productivo y el trabajo decente para todos, incluidos las mujeres y los jóvenes”. No se vean subsanados en un 100% y que sin lugar a duda sea uno de los factores principales para el retraso de este plan.

El Proceso de paz ha traído consigo cosas positivas y otras no tanto, es quizá la principal causa por la cual la Erradicación de la Pobreza y el hambre han logrado en los últimos ocho años un resultado positivo como lo dicen los indicadores, según el DANE ha tenido una mejoría y dice que “la pobreza multidimensional en Colombia ha mantenido una tendencia decreciente desde el 2010: pasó de 30,4% al inicio de la década a 17,8% en 2016. Esto significa que el país pasó de tener 13'719.000 de personas en condición de pobreza multidimensional en 2010 a 8'586.000 en 2016, lo que equivale a una reducción de 5'133.000 personas en ese periodo”.

¹¹ E-mail: danny.giraldosu@upb.edu.co

Según parece no haberse afectado y mostrar resultados, aunque en parte pasa lo contrario ya que no se cuenta con los suficientes recursos para suplir tantas necesidades y deficiencias en la alimentación y que estos indicadores fueran mucho mejores.

Es de gran importancia decir que los cultivos ilícitos, se están transformando en zonas de producción agrícola y a la vez sería muy positivo si se hacen planes y programas que permitan a los campesinos el autoabastecimiento y auto sostenimiento de sus familias y sus cultivos, con un acompañamiento constante del gobierno, que permita la capacitación que brinde herramientas técnicas y tecnológicas para un mejor aprovechamiento de los cultivos, y así poder eliminar y erradicar la pobreza en la zonas rurales, antes afectadas por el conflicto armado con las FARC.

Un claro ejemplo de la intención institucional y gubernamental es el programa de la Gobernación de Antioquia, conocido como Maná, el cual trabaja por la seguridad alimentaria y nutricional de los antioqueños, principalmente de la primera infancia, a través de diversos proyectos en conjunto con el gobierno nacional como de Cero a Siempre, Los Programas de Alimentación Escolar conocido como PAE, entre otros que llegan a los 125 municipios del departamento, en este caso el Gobierno Nacional quien subsidia parte de estos programas ha disminuido considerablemente sus recursos dejando así la responsabilidad total a los departamentos en este caso el de Antioquia.

Clara muestra de ello en el 2016 hubo un aporte de 48.000.000.000 (cuarenta y ocho mil millones de pesos) ha en 2017 aportar tan solo 26.000.000.000 (veintiséis mil millones), lo que pone a veces en duda la integralidad y sinergia de los esfuerzos que se deben de hacer en cuanto a recursos por este flagelo que afecta al departamento y a Colombia en general, que pone en evidencia un retroceso en la lucha contra la Erradicación de la pobreza y el hambre, esto en parte por la situación económica del país, los esfuerzos concentrados en el Proceso de Paz, la corrupción y el desfinanciamiento del sector público.

Hay un tema que genera revuelo en el país y es el por qué los proyectos cuando se planifican, se dejan a medias y no se ejecutan en su totalidad, por citar un caso, se debe recordar lo que paso en el año 2015 en Colombia, el año del plazo final del propósito del objetivo del milenio, donde quedó al descubierto por parte de la defensoría del pueblo en su informe, la desviación de los recursos por parte de los operadores encargados de ejecutar estos programas, los entes territoriales y demás involucrados, en los departamentos de La Guajira, Choco y Atlántico, donde a parte de estas irregularidades y actos indebidos como demoras en las entregas de las materias primas, se conoció que los alimentos en su gran mayoría no estaban en buen estado, no tenían protocolos para la conservación de estos y además eran cocinados en el piso o condiciones

higiénicas no aptas para su posterior consumo, lo que deja totalmente claro es que la logística y disposiciones de recursos deben tener un control y una supervisión constante y permanente, que permita una eficiencia y efectividad en la implementación y logro de objetivos diseñados en el programa. En parte hay actores como los medios de comunicación que han ayudado en su momento a poner a la luz pública lo que sucede, pero en verdad es raro ver un noticiero hablando de pobreza o de hambre, cuando las noticias para ellos son otras, o en su defecto hablar del problema pero no de las posibles soluciones y alternativas, posiblemente fue relevante por unos días los niños de los departamentos anteriormente mencionados, que hoy de nuevo están en el olvido, sin lugar a duda se vive en una sociedad sin memoria, indiferente, indolente, con atención en lo inmediato, que no trasciende y quizás condenados a retroceder para poder aprender.

Un claro ejemplo en el ámbito político, es la noticia en la última semana del Ministerio de Agricultura en cabeza de Aurelio Iragorri donde manifestó que se ha logrado la producción más alta de alimentos de toda la historia del país, lo que se presenta inicialmente como un tema relevante que ayuda y subsana la erradicación de la pobreza y el hambre en Colombia, que confirma la importancia del Proceso de Paz para combatir este flagelo y reafirma que somos un país con unos recursos naturales y una biodiversidad muy grande que permite suplir cualquier necesidad nutricional y que anima a pensar que si se puede, pero posterior a esto y paradójicamente se conoce su salida del cargo para asumir como director Nacional del Partido de la U, lo que evidentemente no permite la consistencia y permanencia de estos grandes resultados para el país y para el primer Objetivo del Milenio, debido a que no se le da prioridad a este sino a temas políticos y personales aun por encima del gran beneficio social.

Es allí donde surgen los interrogantes acerca de la primera meta que se planteó reducir a la mitad, entre 1990 y 2015, el porcentaje de personas que padecen hambre; en ocasiones se puede hablar de sociedades sin alma, como lo afirmaba Victoria Camps, creemos que cumplimos pero en realidad estamos a la mitad del camino y es necesario, construir con cimientos fuertes y profundos para poder salir al frente con resultados que involucren a quienes más los necesitan.

En conclusión, Colombia es un país cargado de recursos, pero con falta de intención efectiva en el desarrollo de los mismos, está cargado de historia, pero a su vez cargado de errores que trae consigo a sus espaldas; la esperanza es la marca de un terruño que día a día inspira a sus ciudadanos a soñar con que todo puede ser mejor, con que algún día las brechas de la desigualdad sean acortadas desde la gestión pública, donde el cumplimiento total de los programas y proyectos sean sagrados como la vida, donde prime el bien social y no los intereses de unos pocos, que

erradicar la pobreza y el hambre no sea una Utopía sino una realidad, no sea un objetivo del milenio sino una disposición social del corazón de cada uno de los implicados, es decir, de todos.

Referencias

Información de la web, para el desarrollo de este ensayo:

1. http://www.cinu.mx/minisitio/ODM8/los_8_objetivos_del_milenio/
2. http://www.un.org/es/millenniumgoals/pdf/Goal_1_fs_sp.pdf
3. <http://antioquia.gov.co/index.php/mana>
4. <https://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/pobreza-y-condiciones-de-vida/pobreza-y-desigualdad/pobreza-monetaria-y-multidimensional-en-colombia-2016>
5. <http://amp.cmi.com.co/economia/hemos-logrado-la-produccion-mas-alta-de-alimentos-de-toda-nuestra-historia/422815/>
6. <http://www.elspectador.com/noticias/nacional/corrupcion-programas-de-alimentacion-escolar-articulo-578257>

La pobreza

Laura Escobar Manes¹²

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

Teniendo en cuenta las cifras del Departamento Nacional de Estadísticas –DANE- sobre las diferentes encuestas que se han realizado en cuanto a la pobreza, en el siguiente ensayo dare a conocer cuáles son las posibles causas y por qué la gente sigue en pobreza. Quisiera también dar unas posibles respuestas a cómo combatiendo la pobreza podríamos llegar al mundo en el que queremos estar para el año 2030.

Según datos disponibles en la aplicación “ODS en acción” para llegar a erradicar el fin de la pobreza en el 2030 es necesario garantizar que todas las personas puedan tener acceso a alimento, vivienda, ropa, asistencia sanitaria y educación y así poder participar plenamente en la sociedad (acción, 2017).

Las estadísticas de pobreza multidimensional del DANE se redujo en el año 2016 con un 17,8% con respecto al 2015 con un 20,2% esto quiere decir que la pobreza se redujo un 2,4 puntos porcentuales. Este comportamiento se da gracias a que hay reducciones en las barreras de acceso a servicios de salud y las mejoras en el aseguramiento en salud (DANE, 2017).

Según el artículo de la revista INFOBAE el círculo de pobreza se define cuando los hijos de padres pobres se convierten en nuevos pobres ya que por sus condiciones el niño nace con poca gestación, nacen con bajo peso y prematuros, eso hace que lleguemos con desventaja frente a otros. No solo se tiene desventaja, también estas condiciones generan unas consecuencias físicas que más adelante se verán afectadas en la deserción escolar. El hambre puede afectar a futuro al niño ya que presta menos atención en las clases ya que al no consumir el cerebro pierde el estímulo (INFOBAE, 2017).

Según un estudio que se hizo en América Latina y el Caribe el embarazo adolescente y maternidad temprana son impedimentos para que los jóvenes tengan mayores oportunidades de desarrollo. El embarazo adolescente se puede asociar a pobreza y por ende a desigualdad. El estudio muestra que gracias al poco acceso a información y a educación pueden ser factores determinantes para el uso de métodos anticonceptivos (MUNDIAL, 2013).

Teniendo esto en cuenta las adolescentes con embarazos tempranos tiene menos posibilidades de culminar el colegio, menor asistencia a la

¹² E-mail: laura.escobarm@upb.edu.co

escuela y las horas laborales; esto también puede traer como consecuencias de mortalidad materna o muerte del feto (MUNDIAL, 2013).

Con el estudio concluimos que para reducir el embarazo de adolescentes se deben crear mayores oportunidades y reducir la desigualdad ya que esto ayuda a reducir los efectos de la maternidad temprana, crear políticas y programas sociales, educativos, de salud y de empleo en las comunidades para dar mayor información a los jóvenes y así reducir las tasas de embarazo (MUNDIAL, 2013).

Como conclusión tenemos que debemos crear salud, educación y programas sociales que nos ayuden a crear conciencia a los jóvenes para que así puedan tener mayor fortaleza de decisión donde puedan decidir sobre su cuerpo y sobre sus metas a un futuro, donde este incluido la educación. Podemos crear policías para las personas de bajos recursos o personas que están en gestación para ayudarlas a tener un mejor embarazo y que los niños no nazcan con desventajas frente a otros y así tener mayores posibilidades de luchar y tener una mejor vida en la escuela.

Poniendo cuidado a los embarazos de adolescentes dándoles mejor información y con cuidados prenatales a personas de bajos recursos podemos llegar a bajar la pobreza, dando mejores recursos educativos para que no haya ausencia escolar, así podemos llegar al mundo que queremos en el 2030.

Referencias

1. Acción, O. E. (2017). Fin de la pobeza.
2. DANE. (22 de marzo de 2017). *DANE*. Obtenido de DANE:
<http://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/pobreza-y-condiciones-de-vida/pobreza-y-desigualdad/pobreza-monetaria-y-multidimensional-en-colombia-2016>
3. INFOBAE. (8 de agosto de 2017). *INFOBAE*. Obtenido de
<http://www.infobae.com/opinion/2017/08/08/salir-de-la-pobreza-desde-el-primer-dia-de-vida/>
4. MUNDIAL, B. (12 de DICIEMBRE de 2013). *BANCO MUNDIAL* . Obtenido de
<http://www.bancomundial.org/es/news/press-release/2013/12/12/lac-poverty-education-teenage-pregnancy>

La pobreza, un obstáculo: por la falta de capacidades para enfrentarla y superarla

María Isabel Sánchez García¹³
Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

Introducción

Con el planteamiento de la agenda 2030 y la adopción de los 17 objetivos del desarrollo sostenible con los cuales se logrará el mundo en el que queremos vivir, el ODS más importante es el primero: fin de la pobreza, si bien todos los ODS se encuentran interrelacionados, es el fin de la pobreza el impacto que da como resultado que los otros 16 ODS se hayan conseguido en su totalidad o por lo menos tengan avances considerables.

Al definir pobreza monetaria: “Necesitado, que no tiene lo necesario para vivir” (Real Academia de la Lengua, 2017) desde esta concepción del termino se entiende como aquellas carencias económicas que hacen que las personas que viven bajo esta situación no tengan resueltas sus necesidades básicas, pero se describe también al pobre como: “Infeliz, desdichado y triste/Corto de ánimo y espíritu” (RAE, 2017) literal a este significado trasciende su comportamiento, reconociendo que esto limita sus capacidades, introduciendo el termino de pobreza multidimensional, en donde se busca medir la pobreza desde diversas perspectivas, mediante la teoría de las capacidades, introduciendo el concepto de funcionamientos como: “las diversas cosas que una persona puede valorar hacer o ser” (Sen, 2000: p. 99). Desde este punto de vista, las libertades y funcionamientos son derechos económicos, sociales, políticos, de seguridad y transparencia; esta teoría está más enfocada a tratar la pobreza de una forma anticipada es decir con sus causas y no con sus consecuencias. Estas causas van ligadas a las capacidades: “oportunidad real de elegir y alcanzar funcionamientos valorados” (Giménez Mercado & Valente Adarme, 2016) este concepto ligado al de sujeto “como quien actúa y provoca cambios” (Sen, 2007); amplía el concepto de pobreza a la preparación que pueden tener las personas para transformar sus realidades, por lo tanto se requieren oportunidades, pero las oportunidades deben aprovecharse para no convertirse en meros asistencialismos.

Al realizar una ligera comparación de Colombia, que aunque teniendo todo tipo de riquezas naturales y diversidad, es un país con alto índice de pobreza monetaria 28% y multidimensional 17,8%, en cifras del DANE para 2016 (Portafolio, 2017) pues su falta de educación de calidad, de limitado acceso a la información, de participación e inseguridad imposibilita cambiar su realidad de pobreza, pero otros países que teniendo

¹³ E-mail: maria.sanchezga@upb.edu.co

todo tipo de impedimentos por sus condiciones naturales como Japón y Suiza que son potencias no por lo que geográficamente fue otorgado, si no por la formación de sus habitantes, por la concepción e importancia de la educación, por la conversión de los obstáculos en posibilidades; igualmente el caso de los países con políticas socialista, que generan posibilidades tales como Noruega, Suecia, Dinamarca, los cuales gozan de una organización exitosa de corte social, donde las personas tiene seguridad social y gozan de beneficios en salud, seguridad y educación (Miranda Sáenz, 2016), logrando posicionar económicamente sus países.

Conclusión

Son las capacidades de las personas a través de oportunidades las que aportarán un desarrollo sostenible que genere posibilidades para todos y que sea el acompañante de la consecución de los demás ODS, logrando erradicar la pobreza y reducir la brecha entre lo que tenemos y el mundo que queremos.

Referencias

1. Real Academia de la Lengua. (2017). Obtenido de <http://dle.rae.es/?id=TSXVHEa>
2. Sen, A. (2000). Desarrollo y libertad. (8va. Ed.). Bogotá: Planeta
3. Giménez Mercado, C., & Valente Adarme, X. (2016). Una aproximación a la pobreza desde el enfoque de capacidades de Amartya Sen. *Provincia*, (35), 99-149
4. Portafolio. (22 de Marzo de 2017). *Portafolio*. Obtenido de <http://www.portafolio.co/economia/pobreza-extrema-en-colombia-2016-504332>
5. Saez, A. M. (s.f.). *El nuevo diario*. Obtenido de
6. <http://www.elnuevodiario.com.ni/opinion/390463-paises-mas-prosperos-mundo>

El fin de la pobreza en un mundo capitalista...

Tatiana Muñoz Isaza¹⁴

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

La pobreza parcial y extrema viene ligada a la falta de la ética capitalista de las empresas al no redistribuir el capital ordenadamente y a su falta de razón y sentido social.

Muchas personas alrededor del mundo viven desde su niñez en altos niveles de pobreza, aunque las empresas son creadas con una razón válida, la RENTABILIDAD, la era del capitalismo las sumerge en un estado donde el dinero es la única variable creadora de valor, por otro lado, estas mismas pueden ser parte del comienzo del fin de la pobreza para el año 2030.

El primer objetivo de la ONU tiene como fin erradicar la pobreza para este año, para esto se pretenden utilizar métodos que se relacionen entre sí a nivel regional, nacional y continental y que promuevan la dignidad laboral, agudizando los servicios de protección social y de ayuda a las comunidades necesitadas, así como estrategias desarrolladas para enfatizar en la capacidad que tienen los grupos sociales para sobreponerse a los resultados adversos (GapFrame, 2017).

Una de estas estrategias recae en las empresas y la forma en que se está redistribuyendo el capital, según economistas, el 60% del capital resultante en las empresas no es redistribuido ordenadamente, significando esto que sólo el 40% es utilizado en gastos relacionados a la empresa como nóminas, prestaciones e infraestructuras. Esto hace que la mayoría del capital mundial se concentre en un bajo porcentaje de la población y se abra más la brecha económica entre pobres y ricos.

Según índices del Departamento Nacional de Estadística –DANE-: “...el país pasó de tener 13´719.000 de personas en condición de pobreza multidimensional en 2010, a 8´586.000 en 2016, lo que equivale a una reducción de 5´133.000 personas en ese periodo.”, esta es una cifra lamentable para un país que según Confecamaras creó en el primer trimestre del 2016 alrededor de 243.093 empresas, una cifra considerable puesto que las empresas pueden llegar a ser un factor indispensable para el fin de la pobreza, con una contribución activa y voluntaria al mejoramiento social (RSE).

Aunque en Colombia el porcentaje de pobreza ha ido descendiendo lentamente desde 1999, la distribución de este es el tema preocupante ya que la mayoría de personas en situación de pobreza extrema se localizan en las poblaciones rurales, Bucaramanga, Bogotá y Medellín situándose

¹⁴ E-mail: Tatiana.munoz@upb.edu.co

entre los porcentajes más bajos de personas en situación de pobreza extrema, mientras localidades más rurales como Quibdó, Valledupar y Riohacha mostraron el porcentaje más alto, mostrando un avance relativamente lento a comparación de otros países de la región.

Concluyendo, podemos validar que la ONU tiene grandes metas para la solución de este relevante problema que abraza a todo el mundo, pero que también organizaciones que son ajenas a este problema, como empresas productoras, pueden aportar a que las personas en condiciones de pobreza puedan tener una vida con todas las condiciones básicas y así mismo luchar con un problema que afecta a muchos beneficiando a pocos, por así decirlo vencer la avaricia al que conlleva el capitalismo.

Referencias

1. Departamento Nacional de Estadística –DANE-:
<https://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/pobreza-y-condiciones-de-vida/pobreza-y-desigualdad/pobreza-monetaria-y-multidimensional-en-colombia-2016>
2. Departamento Nacional de Estadística –DANE-:
https://www.dane.gov.co/files/investigaciones/condiciones_vida/pobreza/cp_pobreza_16.pdf
3. GapFrame (2017). <http://gapframe.org/>

Fin de la pobreza, objetivo de desarrollo sostenible y deber para todos

Angel Felipe Lozano Moreno¹⁵

Universidad Externado De Colombia, Bogota, Colombia

“Cada mañana voy al colegio sin desayunar nada. Al mediodía no me dan almuerzo, en la noche recibo una cena ligera y eso no es bastante. Así que cuando veo que algún otro niño está comiendo, lo miro y si no me da nada, tengo la sensación de que me voy a morir de hambre.” Un niño de 10 años, Gabón, 1997.

Worldbank.org, definición de la pobreza, pag. 35

En economía existe una disyuntiva entre eficiencia y distribución. Una mayor eficiencia parece generar mayor crecimiento económico, lo que se ve reflejado en mayores recursos y más bienestar social. Sin embargo, a pesar de décadas de crecimiento a nivel mundial, se ha llegado a una brecha de desigualdad elevada en el mundo, lo que evidencia que las políticas públicas no deben estar ocupadas exclusivamente a garantizar el crecimiento. Millones de personas actualmente viven en la miseria, así vemos como “en 2013, unos 767 millones de personas vivían por debajo del umbral de pobreza internacional, de 1,90 dólares diarios”¹⁶, En total, 2200 millones de personas sobrevivían con menos de US\$3,10 al día en 2011, que es la línea de pobreza promedio de los países en desarrollo y otro indicador común de profundas carencias¹⁷.

Existen muchas definiciones de pobreza, tenemos la definición del Banco Mundial que nos habla de esta como falta de educación, salud, alimentos, no tener acceso a vivienda, a servicios públicos y violencia, también está lo que dice la Cepal, la pobreza como escasez de recursos económicos y condiciones vitales que garanticen los derechos sociales del ser humano, según Amartya Sen, es “la privación de las libertades fundamentales de que disfruta el individuo para llevar el tipo de vida que tiene razones para valorar” (Sen, 2000:114). Ahora bien, estas definiciones nacen de una realidad latente.

Mi nombre es Ángel Lozano, Indígena Wanano del gran resguardo indígena del alto Vaupés, y puedo exponer un ejemplo claro de la explotación indiscriminada de recursos naturales en el amazonas y como dejaron en la miseria a las comunidades indígenas, en primer lugar sobrevino el auge del caucho por el cual arribaron no indígenas a explotar

¹⁵ E-mail: angel.lozano@est.uexternado.edu.co

¹⁶ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/poverty/>

¹⁷ <http://www.bancomundial.org/es/topic/poverty/overview>

este recurso y la mano de obra indígena, quienes no tenían claro el valor del dinero y mucho menos si eran bien recompensados por trabajar desde la cuatro de la mañana hasta las siete de la noche. Cuentan nuestros antepasados, que cuando cobraban su salario no les daban dinero, sino objetos tales como toldillos, escopetas, sal entre otros y les decían que debían trabajar determinado número de meses para pagar estos productos. Las jornadas de trabajo eran dolorosas ya que luego de talar los árboles de caucho debían transportarlo a sus espaldas, un peso de más o menos 30 kilos por más de 10 kilómetros de recorrido.

Después de este auge llegó la época del cultivo de hoja de coca, este escenario era aún peor porque obligaban a los indígenas a solo trabajar la hoja de coca y los que no querían hacerlo podían ser asesinados. Fue así como los indígenas entraron a estos grandes laboratorios ilícitos a trabajar, donde fueron recompensados con buenas sumas de dinero, luego de un tiempo cuando el Estado entró a combatir la producción de la coca, todos volvieron al punto cero y tuvieron que volver a sus malocas (vivienda tradicional indígena) y empezar a pescar y cazar, pero ya habían visto un mundo nuevo donde se consumían distintos productos y aunque tenían sus tierras para cultivar los alimentos y el río para pescar, sus aguas estaban contaminadas por mercurio y las selvas devastadas, lo que llevó al indígena a desplazarse a la ciudad para buscar un sustento.

Por último, entramos en el auge del oro donde al igual que los sucesos anteriores la explotación estuvo a mano de no indígenas, el Estado no reguló el funcionamiento de estas minas y el oro fue sacado de las tierras del Vaupés para ser vendido en tierras muy lejanas y las comunidades indígenas no recibieron ninguna retribución por el daño que implica la extracción de estos minerales. Lo anterior para ejemplificar lo que sucede en muchas partes del mundo con esta nueva colonización por parte de empresas nacionales y extranjeras que solo explotan las tierras y no dejan nada más que destrucción de los recursos naturales, pobreza y desolación en estas zonas muchas veces apartadas.

Por tal motivo creo que la eliminación de la pobreza debe ser lo primordial entre los Objetivos de Desarrollo Sostenible, porque si esta se acaba no existirá el hambre, se tendrá acceso a servicios de salud de calidad, una educación que destruya las barreras sociales y genere igualdad de oportunidades, una vivienda digna, servicios básicos domiciliarios, entre muchos otros.

En cuanto a lo que al Estado se refiere, en mi concepto los gobiernos del mundo son los actores principales para eliminar la pobreza. En Colombia las políticas de crecimiento económico de la última década presentan tasas de crecimiento más que aceptables, sin embargo, aún existe una gran brecha entre ricos y pobres, lo que nos lleva a argumentar que es necesaria una política redistributiva como impuestos progresivos por parte

del gobierno para garantizar de alguna manera la llegada de recursos a los más pobres pensando en el largo plazo, donde una menor desigualdad, que es la salida de la línea de la pobreza, impactaría de manera positiva en el crecimiento económico del país dado el aumento de recursos en la población lo que podría verse representado por acceso a educación por ejemplo, lo que implicaría más tarde un mejor capital humano.

Considero también que cada uno de los integrantes de la sociedad debe poner de sí mismo para acabar con la pobreza, esto no es solo cuestión del Estado o de las grandes multinacionales que gobiernan el mundo, por ejemplo, cada persona puede empezar por pagarle lo verdaderamente justo a las personas que ayudan en sus casas como el jardinero, la empleada de servicio doméstico, etc. y así estas personas podrían tener acceso a una mejor calidad de vida por medio de sus salarios y los hijos de ellos también se verán beneficiados ya que probablemente puedan acceder a un colegio, tener una mejor alimentación y dedicarse exclusivamente a lo que les corresponde y no empezar desde temprana edad a trabajar, lo cual implica el abandono escolar y el detrimento de la calidad de vida de la familia.

La pobreza es la madre de la mayoría de los males que hoy vive el mundo, vemos como unos pocos deciden por la mayoría, el fin de la pobreza en mi concepto permitiría el surgimiento de una nueva generación de personas con más calidad humana, con más empatía por el otro ya que sabrían el esfuerzo que se hizo por lograr este objetivo y se buscaría mantenerlo. La pobreza genera, además de otras situaciones, que muchos niños en este preciso instante, se encuentren en una mina, pidiendo limosna, siendo explotados sexualmente, esclavizados en cualquier parte del mundo, esa es la realidad y todos somos directos responsables de lograr una transformación.

Referencias

1. ONU. Objetivo de Desarrollo Sostenible; 17 Objetivos para Transformar el mundo. Recuperado; <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/objetivos-de-desarrollo-sostenible/>
2. Contreras, mayo 7 2015. 11 cosas que te sorprenderán de Bután, el reino de la felicidad. Recuperado; <https://matadornetwork.com/es/11-cosas-que-te-sorprenderan-sobre-butan-el-reino-de-la-felicidad/>
3. Programa Mundial de alimentos. Datos de hambre. Recuperado; <https://es.wfp.org/hambre/datos-del-hambre>
4. Banco Mundial. Pobreza. Octubre 7 2015. recuperado: <http://www.bancomundial.org/es/topic/poverty/overview>
5. Cuevas (1998), Proceso Político y Bienestar Social. Universidad Externado de Colombia.
6. Cuevas (1998). Introducción a la economía. Universidad Externado de Colombia.
7. Cuevas (1998). Teoría económica del Mercado. Universidad Externado de Colombia.

8. ADMIN,9 febrero 2012, Economistas notables: Arthur Cecil Pigou. Recuperado:
<https://www.elblogsalmon.com/economistas-notables/economistas-notables-arthur-cecil-pigou>
9. Eco-finanzas, pensamiento económico de John Stuart Mill. Recuperado:
<http://www.eco-finanzas.com/economia/economistas/John-Stuart-Mill-Pensamiento-economico.htm>
10. Eco-finanzas, pensamiento económico de John Maynard Keynes. Recuperado:
<http://www.eco-finanzas.com/economia/economistas/Keynes-Pensamiento-economico.htm>

Fin de la pobreza

Claudia Lorena Orozco Sanchez¹⁸

Universidad Externado de Colombia, Bogota, Colombia

La base de la formación de todo ser humano debe estar soportada en la solidaridad y el interés por lo que sucede con el otro, mirarse como ser social, que a pesar de encontrarse inmerso en medio de personas existe un mundo lleno de indiferencia al dolor y sufrimiento del otro; dentro de la academia la principal clave está en que las personas con oportunidades de estudio no lo hagan solo con un sentido de superación personal, sino de cooperación y ayuda hacia quienes no cuentan con las mismas oportunidades.

La pobreza no es solo la causa de decisiones o circunstancias de quienes la padecen; es también la indiferencia de aquellos que cuentan con recursos necesarios para satisfacer necesidades físicas, emocionales y sociales ante la situación del otro. Es importante aclarar que no solo existe pobreza cuando hay escasez de recursos económicos, sino también pobreza en todo lo relacionado con el ser humano, la carencia de afecto, de solidaridad e interés por quien está al rededor, aspecto que genera mayor inequidad en los países; por esto como base para formar un curso dentro de un espacio académico tomaría como referencia el objetivo de desarrollo sostenible N 1 “FIN DE LA POBREZA”.

Es indispensable reconocer que la formación académica surge para cubrir necesidades frente a diferentes situaciones, bien sea en las ciencias sociales o naturales, por tanto conocer el para que se genera aprendizaje da sentido a las diferentes ramas del conocimiento, teniendo en cuenta que no es solo para adquirirlo y aplicarlo en una organización, intuición o comunidad una vez terminado.

Es indispensable mostrarle al estudiante que esa formación es para construir país, para construir comunidad, para servir siempre al otro, no se genera solo para lucrarse a nivel personal o a la organización para la que se trabaja sino también para quienes necesiten en determinado momento del conocimiento ya adquirido.

Este sería un principio fundamental no solo en universidades sino también, desde el inicio de la etapa escolar, educar para servir, orientar y potenciar en otros a partir del conocimiento adquirido; si las universidades tuvieran como punto de referencia que no solo forma académicos sino seres humanos con capacidad de repensarse de manera individual y con el otro, posiblemente la pobreza se podría empezar a mitigar desde la academia. Cada profesión, cada conocimiento adquirido cobra un sentido y por tanto

¹⁸ E-mail: loreorozco30@gmail.com

una intención de ayuda, enseñarle al otro lo que puede adquirir o desarrollar a partir de sus habilidades.

Quiénes tienen la oportunidad de asistir a una universidad, conocer, indagar y enriquecer su conocimiento deben saber que desde el momento que inicia este proceso tendrá la oportunidad de ayudar a quien está en su entorno a través de su conocimiento; que tal si todos los profesionales de acuerdo al área en la que adquieren su pregrado, toman la iniciativa de formar a quienes no cuentan con dichos recursos, a mostrarles alternativas desde su zona próxima de desarrollo; con la ayuda de la educación popular se puedan movilizar comunidades para potenciar sus capacidades, habilidades y con ello reconozcan que pueden salir adelante a pesar de las circunstancias en las que se encuentren o el entorno donde vivan; teniendo comunidades empoderadas es un avance para mitigar la pobreza, donde ellos mismos sean actores de su propio desarrollo, a partir de la orientación y aportes de diferentes áreas del conocimiento.

En un espacio como éste, en el que se le permita al estudiante conocer el lado humano, social y de cooperación con el otro, sería indispensable tener bases sobre la educación popular y animación sociocultural ya que son modelos de enseñanza clave para comprender que quienes están en condición de pobreza no son más que una población ignorada, juzgada que necesita atención y orientación para descubrir lo que saben hacer y como lo podrían hacer para agenciar su propio cambio.

El fin de la pobreza no solo debe abordarse desde las políticas públicas, fundamentarla como lineamiento desde lo educativo es una oportunidad para generar experiencias significativas y de avance con las personas que la padecen.

Omar Nicolás Ordóñez Ruiz¹⁹
Álvaro Andrés Cabrera Cotrina²⁰
Universidad Externado de Colombia, Bogota, Colombia

Hacer una contextualización mundial de lo que vivimos todos los días respecto a la transformación del planeta sería un gran reto en virtud de las demandas que el planeta nos pide. Por esa razón y por medio de este ensayo nos proponemos encontrar dentro de las 17 maneras que tenemos para transformar el mundo, nuestro mundo.

Sin lugar a dudas los 17 Objetivos de Desarrollo Sostenible (ODS) son prioritarios para un mejor avance y transformación del planeta, esto debido a que hay indicadores e ítems que a lo largo de nuestra historia poca atención han tenido y que hoy requieren nuestra mayor vocación de trabajo sobre su progreso.

Soñar en un planeta sin pobreza, con cero hambre, educado, sin desigualdades, sostenible, ambientalmente estable, aliado en temas de justicia, paz, innovador, es nuestra ansia como ciudadanos y así mismo, como futuros servidores públicos, es nuestro deber focalizar esfuerzos para hacer estos sueños realidad.

Un planeta con pobreza, es un planeta que no puede ser capaz de salir adelante en otros propósitos, debido a que, incrementa la desigualdad, el hambre, corrompe las instituciones, tiene baja proporción de innovación, desconoce los procesos climáticos y sobretodo olvida el secreto propinado por la educación de calidad.

Por esta razón y sin dar privilegio a un objetivo sobre otro, en el entendido que los 17 objetivos son un complemento importante para que el desarrollo del planeta Tierra se de y que en 2030 tengamos una sociedad distinta, debemos decir que en relación con la pregunta que inspira este ensayo, a juicio de los autores, el Objetivo #1 “Fin de la Pobreza”, es el objetivo más importante, porque si este poco mejora, los demás difícilmente lo harán, en otras palabras los demás Objetivos de Desarrollo Sostenible (ODS) tienen relación directa al objetivo mencionado.

Según reportes mundiales y la Organización de Naciones Unidas hay 836 millones de personas en condición de pobreza extrema, de los cuales 30 millones de niños se encuentran en este conteo de la población mundial, en ese mismo cálculo 1 de cada 5 personas viven con menos \$1,25 dólares al día, en esa misma línea reportes del Banco Mundial (BM) datan que el 12,7% de la población en el mundo viven con menos de \$1,90 dólares por día, lo que corresponde a más de 896 millones de personas en 2012.

Esto demuestra que aun hay más de 836 millones de razones para seguir trabajando por este Objetivo.

¹⁹ E-mail: Nicolas.santanderpv@gmail.com

²⁰ E-mail: Alvarocabrera91@gmail.com

Aunque el anterior párrafo es muy fuerte y explica una realidad que nos lleva a tener las primeras reflexiones, hay indicadores positivos que nos dan una luz de esperanza; para la década de 1990, habían 1.950 millones de personas que vivían con \$1,90 dólares diarios, lo cual muestra una disminución progresiva de este indicadores y el avance que hemos tenido.

Considerar que la pobreza y la reducción de la misma es el Objetivo más importante, tiene todo de cierto, por muchas razones, quisiéramos nombrar algunas una de ellas:

En primer lugar si quisiéramos cumplir los demás objetivos de desarrollo y mantuviéramos alto el índice de pobreza, poco podríamos avanzar. Por esta razón, en la mayoría de países del mundo, antes que cualquier otra política pública, se ha tratado al máximo reducir la pobreza y ofrecer oportunidades para una mayor movilidad social.

En mi país Colombia se dice que entre 2010 a 2016 en pobreza multidimensional se tuvo un rendimiento decreciente, pues paso de 30,4% en 2010 a 17,8% en 2016, lo que demuestra un gran esfuerzo por parte del gobierno nacional y de los organismos de apoyo multilateral por reducir este ítem.

En consecuencia de lo anterior, la reducción de la pobreza se ha convertido en una política mundial de todas las instituciones, donde se procura y vela por mantener en el escenario de la acción y el dialogo, hechos concretos frente a este tema.

Según Jeffrey Sacha el costo de terminar la pobreza seria 175.000 millones de dólares, lo cual representa el 1% de los ingresos de los países ricos, Entonces, ¿Podemos por decisión terminar la pobreza? La respuesta con un análisis más humano que teórico es que: Si podemos.

Ahora bien, en muchos países, más que todo en aquellos que están en vía de desarrollo, se han visto múltiples formas de ayudar a las personas en condición de pobreza, sin embargo, dichas ayudas son subsidios y demás políticas gubernamentales, que si bien, apaciguan un poco la problemática, no es lo indicado, pues la gente puede llegar a acostumbrarse a mal y no buscar otras alternativas.

De lo anterior se desprende el famoso adagio popular que hay un nuestro país Colombia: a la gente no hay que darle el pescado, sino que hay que enseñarle a pescar. Esto para dar cuenta de la importancia que tiene ofrecer de manera sistemática oportunidades que permitan a la gente sobresalir y destacarse en cualquier ámbito de la vida, y no esperando regalos y/o prebendas que haga el gobierno o la sociedad civil, pues de lastima no se puede vivir.

Nikita Andreevich Kiselev²¹

*Academia Diplomática del Ministerio de Asuntos Exteriores de la Federación Rusa,
Moscú, Federación Rusa*

Si te dieran elegir entre tu padre y madre, ¿a quién elegirías? Que es más importante para un hombre? ¿Tener agua para salvar su sed o disponer de comida que le quite el hambre? Obviamente esas preguntas no tienen ninguna respuesta. Algunas de ellas a lo mejor no deben ser hechas nunca. Igualmente no la tiene la pregunta que se nos ofrece para responder en esta redacción. ¿Cómo es posible elegir, por ejemplo, entre erradicación de la pobreza o del hambre si el segundo deriva claramente del primero?

Sin embargo, lo mencionado arriba tiene el fin de justificar la manera en que el autor está dispuesto a contestar. Dada la clara imposibilidad de elegir una opción, los objetivos pueden ser divididos en grupos, entre los cuales ya podremos destacar la de primera importancia pese a que otros vayan a gozar de un indiscutible nivel de relevancia también.

El criterio de división va a ser muy simple. De un ejemplo tomaremos la pirámide de necesidades de Maslou, quien las divide en varios niveles. Sin entrar en minuciosos detalles constatamos, que las del primero son denominadas así necesidades «primarias», de los cuales depende directamente la vida: agua, comida, hogar –sin que el valor principal de un hombre – la vida – corra peligro.

De esta manera podemos elegir entre los 17 objetivos los que inciden directamente en necesidades primarias, los que de necesidades vitales dependen de una manera indirecta y, además, nos quedan los fines que influyen en otras necesidades y valores humanos. Claro que no vamos a negar la importancia de estos objetivos, pero decimos que ellos nos cuidan de ámbitos no vitales, o por lo menos no directamente vitales.

Queda claro que este tipo de gradación no es posible realizar sin recurrir a un alto nivel de abstracción, dada además la limitación de dos páginas.

Entre los objetivos que el autor introduce en el primer grupo, lo que es el grupo de primera importancia son «Hambre cero», «Agua limpia», «Salud», «Fin de pobreza». No negamos que el acción por el clima, preservación de recursos naturales y otros fines también tienen efecto e inciden en vida de seres humanos, pero ese efecto es o menos directo, o es más retrasado en el ámbito temporal.

Además merece la pena destacar, que los objetivos de este primer nivel fueron los menos discutidos por los estados durante el proceso de elaboración del programa de Desarrollo Sostenible, el hecho que subraya su importancia para cada rincón del planeta y el consenso mundial sobre el asunto.

²¹ E-mail: justnik97@gmail.com

Entre los cuatro del primer grupo se nota la interdependencia y podemos destacar que el fin de erradicar la pobreza se presenta como algo que incluye los otros tres. Entre las distintas manifestaciones de la pobreza figuran el hambre, la malnutrición, la falta de una vivienda digna, la falta del acceso al agua limpia. Es decir que trabajando sobre este fin se puede conseguir más avances en otros ámbitos.

Además, la pobreza es la raíz de muchos problemas en esferas del segundo grupo de objetivos de los cuales las necesidades vitales dependen de una manera indirecta. En ese ámbito nos puede servir la cuestión medioambiental como un ejemplo. Es conocido que la pobreza en países en vías de desarrollo obliga a contaminar y sobreexplotar sus recursos y presenta una barrera ante la adaptación de medidas de preservación medioambiental.

Resulta que, usando este tipo de análisis podemos llegar a una conclusión que, eligiendo lo más vital entre asuntos de gran importancia y usando el método mencionado podemos subrayar la erradicación de pobreza como el fin quien nos pueda llevar a un mundo que buscamos – mundo de desarrollo sostenible.

София Шаркова²²
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

В нашия свят има много проблеми, с които трябва да се борим. В края на 2015г. ООН създаде нови цели за преобразуването на нашия свят. Аз смятам, че основната и най-важна цел е ликвидацията на бедността.

„Не е лесно да се опише нещо, което ни плаши. Това е като да търсиш игла в купа сено. За да разберем какво е бедността, трябва да мислим за нея и да предприемем действия, започвайки отгук: Трябва да се огледаме около себе си!“

Защо аз мисля така, и защо именно този проблем разрушава света, ще разгледаме по-нататък.

Бедността е основният проблем на нашето общество. Но няма пряк път за решаването на този проблем, без всестранни реформи. Защото бедността не е причина, а следствие от недостатъка на цялата социално-икономическа среда.

Бедността се счита за третия най-голям проблем в света.

Радикални реформи в икономиката и публичната сфера, или жестока борба с бедността?

Този проблем е все по-често срещан и дискутиран в медиите. Голяма част от обществото, не само у нас, но и в целия свят, е на мнение, че проблемът с бедността изисква повече внимание, което обаче трябва да е съпътствано с радикални действия. Съдебните реформи, електронното правителство, електронното здравеопазване, реформите на институциите, реформите на пазара на труда и в бизнес средата, дори и реформите в образованието могат да бъдат поставени на заден план.

Дилемата „реформи или борба с бедността“ е привидно фалшива. Дава илюзията, че двата елемента са неразривно свързани и зависими един от друг. Бедността не е причина, не е някакво самозародило се явление, а следствие именно от липсата на реформи.

Първият въпрос, който трябва да зададем: „Какво искаме?“

Народите по света със сигурност не искат да се борят с бедността. Но дават всяка година по 5 милиона лева повече и твърдят, че тази година са се борили по-добре отколкото миналата. Защото целта е да похарчат пари срещу бедността, а не да намалят бедните.

За да бъде победена бедността обаче, трябва на бедните да се помогне, защото само пари не стигат. Нищо не може да бъде постигнато без политика и реформи.

²² E-mail: sharcova.sonia@mail.ru

За пример ще вземем Реформата на администрацията. Сега всяка институция работи сама за себе си. Системата за социално подпомагане дава някакви помощи, но по този начин се опитва само да се отърве от тях. Бюрото по труда има за цел да даде някаква субсидирана заетост и за 6 месеца да се отърве от нуждаещите се, като ги впише в графата "работещи". Праща ги на някаква квалификация, без да се интересува дали после ще си намерят работа, или не. Изводът е, че целта е да помогнем временно на човек, а не да го извади от състоянието на бедност. Нужен е друг подход. На тези хора трябва да им бъде направен персонален план, с който след две години да се излезе от категорията „Бедност“.

Следващият пример е Реформата в образованието. Ако един човек е неграмотен, без квалификация, той не е интересен за пазара на труд. Каквито и пари да бъдат дадени за него, няма да го извадят от състоянието му на бедност.

Непрекъснато расте броят на отпадащите от училища. Вече има няколко хиляди практически неграмотни млади хора, които никой работодател не би назначил. Пример за Реформа в образованието е нуждата да се въведе един нов инструмент, който се нарича „Признаване на умения, придобити по неформален начин“.

Разбирането, че бедността е въпрос на пари, всъщност е най-голямата заблуда. Бедността е въпрос на човешки капацитет. Без него човек рано или късно става беден. И обратно – ако му помогнем да изгради такъв капацитет, човек рано или късно ще излезе от състоянието на бедност.

Билгя Сезгин Мустафа²³
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Родена съм в град Исперих, област Разград, през не далечната 1996 година. В момента се обучавам в Стопанска академия „Д. А. Ценов“ в град Свищов. Специалността ми е „Счетоводство и контрол“. Скромният ми житейски опит ме убеди, че бедността е един от най-силните мотиви за кражби, убийства и престъпления. Поради тази причина мисля, че реализирането на Цел 1 „Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми“ може да помогне за развитието както на Исперих, така и на Свищов. Това разбира се, не е проблем само на тези два града, а това е национален и световен проблем.

През месец август 2015 г. 193 държави се договориха да си сътрудничат по пътя за постигането на 17 цели. Това е набор от цели, свързани с бъдещото международно развитие до 2030. Тези цели са поставени от Организацията на обединените нации (ООН), популярни са като Глобални цели за устойчиво развитие.

Тематичното направление на конкурса, което съм избрала, гласи *„В града, в който се обучавате, коя от Целите за устойчиво развитие може да допринесе най-много за неговото устойчиво бъдеще?“*. За мен най-важната цел е „Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми“. Това е проблем на човечеството още от появата на първото човешко същество. В неговото развитие винаги е имало хора, които притежават повече, и хора, които притежават по-малко. Може би това е нормално. Но целта е тези, които притежават по-малко, да могат да се възползват от неща от първа необходимост, от които всеки човек има нужда. Това може да се постигне с повишаване на минималната заплата, с откриване на нови работни места. По този начин няма да има толкова много хора, които отиват да работят в други държави. Повече хора ще останат в България, повече хора ще има в родния ми град Исперих, повече хора ще има и в град Свищов. Когато има хора, които са готови да работят, и в резултат от труда си да получават достойно възнаграждение за водене на „приличен начин на живот“, самата държава би се развивала по-добре. Така и стандартът на живот ще се повиши.

Представих една кратка разработка по най-големия проблем според мен, а именно бедността. Когато няма бедност, ще намалеят убийствата, кражбите, самите престъпления ще са по-малко.

²³ E-mail: bilge.m.sezgin@gmail.com

Какви творчески идеи може да формулирате за постигане на една от Целите за устойчиво развитие?

Божидара Динкова Гайдаджиева²⁴
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Като един млад и мислещ за бъдещето си човек, изключително много искам да се прекрати изпадането в състояние на бедност и намаляване на хората в бедност. Бедността и гладът трябва да се ликвидират във всичките им форми и измерения и да се гарантира, че всички човешки същества ще могат да осъществят потенциала си в условия на достойнство и равенство и в здравословна околна среда.

Ще обсъдя някои важни теми, които касаят първата цел за устойчиво развитие, която гласи „Прекратяване на бедността във всичките ѝ форми навсякъде”.

По мое мнение посочената цел е от съществено значение и най-важна за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“ На нея трябва да се обърне особено внимание, тъй като бедността е основен проблем в нашата държава. В ежедневието си забелязвам изключително неблагоприятна тенденция. Тенденция, която разделя хората на бедни и богати, средно състояние липсва. Най-неблагоприятното е това, че голяма част от населението спада към „групата” на бедните.

За да се повиши стандартът на живот на населението и да се прекрати „прага” на бедността, е необходимо да се насочи вниманието основно към стопанските отрасли. Ще взема за пример избрани сектори:

- Индустрията е сектор, който на този етап не се развива, поради необходимостта от значителни инвестиции. Тук приоритет трябва да е насърчаването и привличането на инвеститори.

- Аграрното производство е свързано с рационално използване на най-важния природен ресурс – земята. Функция от развитието и състоянието на поземлените отношения през последните години е използването на поземлените ресурси. Трябва да се разгледат две групи мерки:

- провеждане на структурна реформа и повишаване ефективността и конкурентоспособността на селскостопанското производство;

- създаване на условия за пълно прилагане на Общата селскостопанска политика в условията на членство в Европейския съюз.

²⁴ E-mail: bojidara_dinkova@abv.bg

По първата мярка трябва да се усъвършенства законодателството, регулиращо поземлените отношения, в т.ч. усъвършенстване на принципите, правото и условията на ползване, опазване и собственост на земеделска земя, преустановяване на раздробяването на земята. По втората мярка е необходимо усъвършенстване на институционалната структура.

Текстилната индустрия в последните години е в застой. Родена съм в гр. Сливен – градът, в който е открита Първата текстилна фабрика в България и на Балканския полуостров. Това е фабриката на Добри Желязков, открита през 1836 година. Градът ми е известен предимно с текстилната промишленост. За жалост към настоящия момент съществуват единствено две текстилни фабрики. За да се ограничи изпадането в бедност, би съдействало изграждането на още фабрики, понеже те имат капацитет за осигуряване на работа на не малък брой хора.

За младите хора е уместно да се осигурява работа по специалността, която са завършили. Но поради липсата на работни места, за да избегнат опасността от изпадане в състояние на бедност, младите хора за жалост напускат страната ни.

Основните насоки, които биха ограничили бедността, според мен са:

- Разкриване на нови работни места и развитие на пазар на труда, стимулиращи включването и кариерното развитие на младите хора. Това би се осъществило чрез изграждане на нови или възстановяване на вече съществуващи, но неработещи предприятия. Това би било чудесно, защото във всеки край на България съществуват безброй занемарени, изоставени предприятия.

- Развитие на младежкото предприемачество чрез създаване на по-устойчиви, по-конкурентоспособни и по-перспективни предприятия;

- Развитие на социалната икономика и активното включване на младежите в нея.

Грешен подход на правителството към момента е увеличаването на местните данъци, което се прави с цел постигане на финансова устойчивост на общините. Увеличаването на данъците намалява бюджета на домакинствата и по този начин се засилва рискът от изпадане в бедност.

Липсата на храна, къща, средства за лечение и други неща от първа необходимост са недопустими в съвременни условия.

Елвира Вълчева Андрейчева²⁵
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Програмата на ООН за устойчиво развитие 2015-2030 г. задава новия дневен ред за бъдещето развитие на света чрез определените 17 глобални цели - Програма за света за следващите 15 г., в центъра на която са поставени хората. Новите цели за устойчиво развитие надграждат постигнатото от предходните цели на хилядолетието за развитие. За мен една от най-важните и главни сред тях, чрез която стратегически би се реализирала идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.” е първата формулирана цел „Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми“. Тя е най-голямото предизвикателство в съвременния свят и необходимо условие за устойчиво развитие. Без елиминиране на бедността няма как да бъдат реализирани останалите 16 цели.

Живеем в изключително динамичен и развиващ се свят, завладян от 4-та индустриална революция (Индустрия 4), където хората и държавите се съревновават да вложат огромни финансови средства за съвременни скъпоструващи технологии от най-ново поколение и забързани в това съревнование не се замислят, никак пренебрегват, забравят, остават малодушни, безучастни към страданията на милионите, живеещи в крайна бедност и нищета, глад и мизерия, забравени и пренебрегнати от всички, съществуващи някъде там, където времето е спряло. В техния свят надпреварата е за оцеляване, за залък хляб, за глътката вода, за съществуване.

Казват, че децата са бъдещето на света, на планетата Земя и в същото време сме свидетели на човешки геноцид към тях - да умират невинни деца, защото няма с какво да се хранят, няма къде да живеят, няма кой да ги лекува. Днес в света един млрд. деца живеят в бедност (едно на всеки две деца), над 3 млрд., или половината от населението на света, живее с по-малко от 2\$ на ден, оказващи се животоспасяващи, повече от 25% от населението на света живее под прага на абсолютната бедност по данните на Световната организация по храни и земеделие на ден от глад умират повече от 25000 души - по един човек на всеки 3 секунди.

Световната организация на труда посочва, че 3 млрд. хора живеят в екстремна бедност. На фона на тази смразяваща статистика, Бедността поставя два различни, взаимно изключващи се въпроса, от една страна, е недохранването, а от друга – разхищаването на храна. В страните от четвъртия свят, където живеят най-голяма част от хората в крайна бедност и в нечовешки условия, за богат се смята

²⁵ E-mail: elvi67@abv.bg

този, който има къде да пренощува или какво да яде. Именно заради това, смятам **бедността** за най-фундаментален проблем на хилядолетието. Не бих нарекла живот в бедност, а съществуване в борба за оцеляване и живот. Бедността има много повече измерения и не се свежда само до ниски доходи и материални лишения – тя е отричане от основните човешки права и свободи. Да бъдеш беден означава да нямаш абсолютно никакви възможности, да не можеш да управляваш живота си и този на семейството си, равнището на доходите и потреблението да са сведени до минимум, без да може да задоволят дори елементарни човешки потребности и нужди, бедност по отношение на човешката личност - културна, здравна, образователна. Бедността е съвкупност от всичко, което пречи на хората да оползотворяват способностите си, да развиват личните си възможности и човешки потенциал, невъзможност да бъдат част от икономическия и социалния живот, без мечти и надежди. Бедността върви ръка за ръка с друг световен проблем - болестите, които в повечето случаи имат фатален край - смърт.

Последиците от жестоката намеса на човешкия фактор върху природата и климата, замърсяването на почвите и водите, промяната в естествената структура на флората и фауната, още повече влошават и усложняват условията на живот на бедните - най-уязвими към промените в околната среда. Всяко наше действие или бездействие рефлектира с огромна унищожителна сила върху тях.

Всичко зависи от самите нас, ако трансформираме нашия свят и мироглед може би ще съумеем да постигнем баланс, устойчив растеж, грижа за хората, планетата, мира, просперитета и партньорства, нали това е светът, в който искаме да живеем?

Без хората, няма живот на планетата, няма нищо!

Емял Айдънова Мехмедова²⁶
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Родена съм, живея и работя в град Свищов. В момента се обучам в магистърската ми програма „Бизнес планиране“ в Стопанска академия „Д. А. Ценов“ в моя град. Смятам, че бедността е един от най-сериозните проблеми в региона и въобще в цялата ни страна. Реализирането на Целта „Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми“ може да помогне за развитието както на Свищов, така и на цяла Северна България. Въпреки природните си дадености, тази област от България, особено Северозападна България, продължава да бъде най-бедната част от Европейския съюз. Бедността разбира се идва от там, че безработицата в региона и страна не спира да расте, а това не е проблем само за Северна България, това е проблем на национално, дори и световно ниво.

Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми, е общ за всички държави проблем. В еволюцията на човека, се оформят два полюса, на които живеят по-богати и по-бедни хора. Често това се приема като нормално. Но стремежът на обществото трябва да бъде да осигури на тези, които разполагат с оскъдни средства да могат да си позволяват неща от първостепенна необходимост, неща от които зависи съществуването. Това може да се постигне с провеждане на целенасочена социална политика, подпомагане на малкия и среден бизнес, отваряне на нови работни места, повишаване на минималната заплата, контрол за спазване на законите, повишаване доходите на населението.

Осъществяването на подобен кръг от социално-икономически мерки би намалило вълната от икономически мигранти. Повече хора ще останат в България, повече хора ще има и в родния ми град Свищов. Когато има хора, които са готови да работят, и в същото време получават заслуженото им заплащане за водене на един „приличен начин на живот“, икономиката на страната би се развивала по-добре.

Това е моето виждане за справяне с най-важния за страната проблем, а именно – бедността.

²⁶ E-mail: e.mehmedova@uni-svishtov.bg

Изкореняването на бедността във всичките ѝ форми и измерения, в това число крайната бедност, е най-голямото глобално предизвикателство и необходимо условие за устойчиво развитие.

Преодоляването на крайната бедност е една амбициозна задача, чието изпълнение изисква ефективно партньорство между публичната власт, гражданското общество и частния сектор. Крайната бедност се определя като състояние, характеризиращо се с лишаване от основни човешки потребности – например, недостиг на храна, чиста питейна вода, лекарска помощ, липса на дом, образование и информация. То е обусловено не само от доходите, но и от достъпа до услуги. Затова справянето с бедността не изисква просто осигуряване на средства и материални блага, а действия в различни сфери на обществото.

Постигането на тази цел се явява необходимо условие за устойчиво развитие. Това означава, че усилията за изкореняване на крайната бедност трябва да са съчетани с устойчиво развитие. Нужно е да се направи повече за справяне с проблеми като изменение на климата, оскъдност на ресурсите, щети, нанесени на околната среда, социално неравенство.

Устойчивото развитие е развитие с устойчиви във времето темпове, насочено към съхраняване на природните ресурси и дадености и за идните поколения. То обединява два основни стремежа на обществото: постигане на икономически растеж, както и опазване и подобряване на околната среда.

Според статистически данни от Евростат близо половината от българите стоят пред опасността да мизерстват и да изпаднат в социална изолация. Безспорно наличието на икономически растеж способства за преодоляване на бедността. Една от предпоставките за подем на икономиката е създаването на заетост за възможно най-голяма част от населението. За осъществяването на тази цел би спомогнало взаимодействието между държавата и бизнеса. За стимулиране на производството и увеличаване на доходите може да допринесе всяко едно публично-частно партньорство между държавата и частния сектор. Държавата трябва да положи усилия за подпомагане на икономиката. Този резултат може да бъде осъществен посредством въвеждане на данъчни облекчения, предоставяне на безвъзмездни помощи, безлихвени или нисколихвени заеми, разсрочване, отсрочване и дори амнистиране на задължения. За реализирането на тези

²⁷ E-mail: ivenas@abv.bg

цели е необходимо да се вземат мерки за облекчаване на процедурите по предоставяне на административни услуги.

Бедността има много измерения. Бедността е и липса на свобода под каквато и да е форма – било то да пътуваш свободно, да играеш, или да изказваш мнение. Затова справянето с бедността не изисква просто осигуряване на средства и материални блага, а действия в различни сфери на обществото. Причините, много хора по света да живеят в бедност днес, могат да се разделят на вътрешни и външни.

Вътрешни причини:

Въоръжени конфликти – те са основна пречка за мирно развитие и са причина за бедност.

Природни условия – в много от най-бедните страни природните условия и климатът създават проблеми – суша или наводнения, които затрудняват живота и икономиката.

Образование на населението – ако населението не успява да получи образование, то остава ниско квалифицирано, не успява да създава блага и работни места и бедността остава висока.

Несигурност при производството и осигуряването на храна – причинена от политически или природни сътресения, недостигът на храна пряко се отразява на способността на хората да се трудят и да учат.

Външни причини:

Несправедливи условия за външна търговия – наложени са на развиващите се държави, включително износ на суровини на нереално ниски цени.

Климатичните промени – предизвикани от интензивна индустриална дейност в развитите страни.

Политически интереси на развитите страни – понякога политиките избират да подкрепят или да свалят диктатора в дадена страна, за да си осигурят достъп до суровини и работна ръка. Това увеличава корупцията, спира развитието на държавата, достъпа до образование и води до увеличаване на бедността сред обикновените хора.

Относителната бедност е друго понятие за бедност, което се използва в развитите страни и означава, че хората имат средства, но все пак търпят лишения и живеят доста по-трудно, в сравнение с останалите граждани в своята страна. За да се намали бедността, държавите трябва да помислят в няколко посоки:

1. Въпреки напредъка, отбелязан от редица държави, мащабът на проблема с бедността остава наистина голям и то именно във времето на високите технологии и развит икономически обмен.

2. Увеличаване на инвестициите в производство в развиващите се страни и предоставяне на нови технологии от развитите страни

може да подпомогне икономически държавите и да допринесе за създаване на работни места за хората.

3. Справедливи правила на международна търговия и опрощаване на дълговете на развиващите се страни пък биха допринесли за увеличаване на средствата, които те могат да насочат за здравни услуги и образование за бедните. Това са ангажименти, които развитите страни знаят, че трябва да поемат, но трудно взимат решение да го направят.

4. Освен това, развитите страни трябва да увеличат парите, които отпускат като помощ за развиващите се страни.

През септември 2000 г. ООН формулира осем стратегически цели за развитие на човечеството, първата от които е намаляване на бедността наполовина до 2015 г. Тези Цели на хилядолетието за развитие (ЦХР) се борят срещу различните измерения на бедността – неравенство на доходите, глад, опасна питейна вода, болести и неадекватни жилища. Освен това, ЦХР се стремят към намаляване на бедността в контекста на насърчаването на равенство между половете, равни възможности за образование и устойчива околна среда. Както гласи самият доклад на ООН, това е смело и амбициозно начинание.

През септември 2010 г. ООН организира среща на високо равнище в Ню Йорк, за да потвърди своя ангажимент към Цели на Хилядолетието за развитие. Под мотото „Можем да изкореним бедността до 2015“ срещата събира заедно правителствени лидери от 180 страни с цел да се измери прогреса по отношение на осемте Цели на Хилядолетието за развитие (ЦХР). Срещата обобщава прогреса постигнат по всяка ЦХР и очертава предизвикателствата, които все още предстоят. ЦХР потвърждават ролята, която универсалното образование (Цел 2) играе за смекчаването на глобалната бедност. Тази среща дава началото на редица креативни инициативи, включително растящото ползване на социални медии (Фейсбук и Туитър) за създаване на общности по интереси около постигането на ЦХР.

От началото си през 2006 инициативата Разрастващи се пазари на приобщаване/включване (РПВ) се опитва да намери и подпомогне нови бизнес модели по целия свят, които подобряват развитието на човечеството, особено в областта на глобалната бедност. Инициативата РПВ е забележителна в три отношения. *Първо*, инициативата „Растящи пазари на включване” е базирана върху казуси. РПВ вече има добре развита библиотека от казуси, които подчертават успехите на местни бизнеси, които интегрират бедните в бизнес иновации. *Второ*, в последния си доклад, РПВ разширява кръга на дискусиата отвъд Индия и Южна Африка, като набляга на успешни бизнеси, които се обръщат към бедните като към производители от развиващите се страни в Европа и Централна Азия. Този доклад, фокусиран върху 19 страни от Централна и Източна Европа и Централна Азия, съдържа мини казус за създаването на пазар на включването за всяка от тези 19 страни. *Трето*, РПВ инициативата е

²⁸ E-mail: Svetoslav_petkov1985@abv.bg

създаде едва доловима, но важна промяна в езика. Начинът, по който тя използва фразата „Разрастващи се пазари на приобщаване“ подчертава положителната промяна в разбиранията. Точно тази перспектива на мислене напред в бъдещето е вградена в програмата на Inter American Bank of Development „Възможности за мнозинството“. Перспективата е за разширяване на възможностите за всички индивиди с ниски доходи чрез продуктивен, устойчив и етичен труд – труд, който създава достойнство и подобрява живота на всеки индивид.

През 2015 г. поставената първата цел на хилядолетието за развитие не беше достигната. Тя прерастна в първата от 17-те цели за устойчиво развитие, приети през 2015 г. и предстоящи за реализация до 2030 г., а именно Цел 1: Изкореняване на бедността във всичките и форми и навсякъде.

Какво е бедност?

Симеон Страшимиров Евлогиев²⁹

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Храна, вода, подслон – за повечето от хората те са даденост, но за част от населението храната и подслонът са вид трудно достъпен „люкс“. Ако човек не може да се храни качествено, да пие чиста вода, да няма покрив над главата си, не би могъл да живее пълноценно. За жалост обаче бедността има много измерения като липсата на свобода да общуваш с различни хора, възможност за образование, липса на възможност за развитие в желаната сфера.

За това справянето с бедността е много сложен казус. Тя е глобален проблем, засягащ хората от много държави по света. Възможните причини за бедността могат да бъдат вътрешни, такива са назряващи конфликти, климатичните промени, заниженото ниво на образование. Външните причини за бедността в световен мащаб са несправедливи условия за външна търговия и висока конкурентноспособност между развиващите се държави, интензивна индустриална дейност, политически интереси на глобално ниво.

Целите за устойчиво развитие са своеобразен план, свързан с бъдещото международно развитие за периода 2016–2030 годна. Постановени са от ООН и се популяризират като Глобални цели за устойчиво развитие. Аз мисля, че най-важната цел за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 година” е Изкореняване на бедността повсеместно и във всички нейни форми. Бедността не е следствие от един проблем, а резултат от множество фактори, като изменение на климата, оскъдни ресурси, щети, които нанасяме на околната среда, и социално неравенство. Въвеждането на алтернативни енергийни източници, като слънчева и ветрова енергия, геотермални електроцентрали, оторизиране на биомасата, би спомогнало за подобряване състоянието на климата. Необходимо е да се засилят, както дейността на правителствата по отношение на овладяване на климата, така и личните действия за промяна на всеки човек в света към по устойчив начин на живот.

В националното екологично законодателство са отразени и са в процес на въвеждане редица европейски директиви, целящи осигуряването на регулация на процесите, водещи до промяна на климата. За целта се създава национален план за разпределение на парниковите газове по отрасли на промишлеността и видове газове. Ограничените ресурси раждат по голяма конкуренция. Когато

²⁹ E-mail: monimilk@abv.bg

няколко души искат да използват определен ресурс при преследване на целите си, то те неизбежно се състезават за придобиването му. Когато дадения ресурс /нефт, природен газ, въглища, уран/ е придобит, средствата спечелени от него не се използват за подпомагане на населението, а за лична облага, което значително увеличава бедността и глада.

Социално неравенство – понятието социално неравенство означава съвкупността от обществено произведени и природно обусловени неравенства между хората, които в дадено време и място имат социално значение. Хората, които влизат в класата на бедността, са тези, които нямат средствата, необходими за поддържане на достоен и здравословен живот. Често те са принудени да понасят лишения и да се ограничават от жизнено важни блага и услуги. За да са прехранват по някакъв начин, слабо развитите страни биват използвани като доставчик на евтина работна ръка от други страни. Някои от тези бедни страни са Малави, Гвинея–Бисау и Уганда в Африка, Бангладеш в Азия.

За да се намали това социално неравенство до минимум, богатите държави трябва да се обединят и да положат усилия за социално подпомагане и предоставяне на безвъзмездна помощ на слабо развитите страни. Трябва да се спазват справедливите правила в международната търговия. Опрощаването на дълговете на развиващите се страни биха допринесли за увеличаване на средствата, които те могат да насочат за здравни услуги и образование за бедните. Също така може да се увеличи броят на неправителствените организации, които могат да насочат усилията си към подпомагане и създаване на заетост за най-нуждещите се.

Ето защо аз смятам, че за постигане на основната и най-важна цел е необходимо да се обединят усилията на всички хора по света, за да могат да осъществят потенциала си в условия на достойнство и равенство и в здравословна околна среда, да се изградят мирни, справедливи и приобщаващи общества, свободни от страх и насилие.

Икономическият подем и новите технологии да се осъществяват в хармония с природата. Друга важна мисия е защитаване на планетата от замърсяване, така животът на всички ще се подобри съществено, а светът ни ще се подобри към по добро. ООН ще продължи да работи в тази посока и за в бъдеще.

Алина Алексеевна Иванова³⁰
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Я считаю, что 1 цель, в частности, повсеместная ликвидация нищеты во всех ее формах, является наиболее важной.

Начнем с того, что все приведенные в ООН цели, в то же время являются и глобальными проблемами современности, поэтому мое эссе будет исходить непосредственно из аспекта позиционирования цели номер 1 как проблемы.

Цель 1 является наиболее важной, потому что, можно проследить ее взаимосвязь с каждой последующей целью.

Во-первых, если мы ликвидируем нищету, уйдет голод. Здесь мы задаемся вопросом: «Почему?» Ведь голод является причиной нищеты, значит, наоборот, ликвидируем голод, уйдет нищета. Что такое нищета? Ведь можно понимать это слово в двух смыслах. Нищета, в отрицательном смысле слова, люди, неспособные накопить определенный капитал. Нищета, в положительном смысле, люди, которые не имеют возможности накопить этот капитал. Если рассматривать нищету в отрицательном смысле, то действует первая взаимосвязь: ликвидация нищеты ведет к решению проблемы голода. Если, наоборот, в положительном смысле, то ликвидация голода ведет к решению проблемы нищеты. Таким образом, прослеживается связь цели 1 и цели 2.

Во-вторых, проблема обеспечения здорового образа жизни и содействия благополучию также косвенно связана с проблемой нищеты. Если у людей нет денег, то, к сожалению, в нашем мире, они не могут пользоваться качественными медицинскими услугами, заниматься спортом в фитнес-зале. Повторюсь, если денег мало, значит, человек ест некачественную пищу, а то и вовсе может потерять возможность укрепить свое здоровье. Проблема нищеты становится главной, поскольку она непосредственно связана с отсутствием денег в стране. Много нищих = плохая экономика. Поэтому цели 4, 8, 9, 10, 12, 17 связаны с проблемой нищеты.

В-третьих, хотелось бы отметить взаимосвязь проблемы нищеты и проблемы экологии. Эти две проблемы связаны, потому что они обе являются главными. Цитируя президента РФ В. В. Путина можно сказать, что основные направления деятельности РФ должны идти четко по пунктам: «Во-первых, борьба с терроризмом. Во-вторых, борьба с бедностью. Отдельная тема – экология». Существует проект ЮНЕП, как раз посвященный взаимосвязи между нищетой и окружающей средой, а инициатива «Нищета и окружающая

³⁰ E-mail: supal99@mail.ru

среда» Программы развития Организации Объединенных Наций (ПРООН) является конкретным примером того, что может быть сделано для учета соображений экологической устойчивости в стратегиях сокращения масштабов нищеты.

В-четвертых, отмечу связь проблемы нищеты и проблем, касающихся социальной сферы. Это проблемы гендерного равенства, расширения прав женщин, содействие созданию миролюбивого общества. Говоря о данной взаимосвязи, я бы обратила внимание на такой фактор как человеческий. Люди, не имеющие возможность что-либо приобрести, то есть нищие люди, вряд ли будут ходить и радоваться жизни. Поэтому в этом случае решающую роль играет взгляд самого человека на проблему нищеты. Данную взаимосвязь можно назвать рассказом Стругацких «Бедные злые люди». Создание миролюбивого общества, общества, в котором все равны и имеют равные права, возможно лишь при ликвидации нищеты.

В заключение хотелось бы отметить, что помимо взаимосвязи проблемы нищеты с другими, выполнение всех целей с 2 по 17 способствует решению проблемы нищеты и, тем самым, реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году»

Максим Мадридович Канбутаев³¹
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

В 2015 году в Нью-Йорке на Саммите ООН, были приняты области устойчивого развития с 17 целями, которое представляет собой развитие нашей планеты с 2015 до 2030 года. Все 17 целей достойна внимания, и решение каждой из них важна для населения Земли. По моему личному мнению, и по моим исследованиям, самой важной целью, которые мы должны достичь - это повсеместная ликвидация нищеты во всех его формах. Бедность и нищета миллиардов людей остается одной из глобальных проблем XXI века. Несмотря на научно-технический прогресс, социальное неравенство в современном мире только нарастает. А в последние годы усугубляется социальное положение всех стран мира, включая и развитые государства. Другими словами, получается, что бедные становятся еще беднее, а богатые еще богаче. По исследованию последних лет, 62 самых богатых человека обладали таким же активом, что и 3,6 млрд. людей. Это колоссальные цифры, я уверен, что больше половины этих людей даже не могут удовлетворить свои минимальные потребности. К причинам возникновения бедности можно отнести: безработицу, низкую зарплату, неконкурентоспособность отрасли, низкий уровень образования, высокий уровень заболеваемости и т.д. По мнению экспертов, рост бедности еще связано с тем, что состоятельные люди государства уклоняются от налогов, сокращают рабочие места. За последние шесть лет, состояние 3,6 млрд. бедняков уменьшилось на несколько триллионов долларов, а активы 62 богатых людей увеличились в несколько раз. В то время, когда миллиардеры нашей планеты инвестируют проекты по поиске воды на Марсе, на Земле миллионы людей умирают от жажды. С этим нужно бороться! По данным ЮНИСЕФ почти 3 млрд. человек не получают качественную медицинскую помощь, 150 млн. детей страдают недостаточностью массы тела, 101 млн. детей не имеют возможности получить хотя бы начальное образование, более 5 млн. детей в возрасте до 15 лет больны ВИЧ. К большому сожалению, мир должным образом не обращает на это внимания. Было бы хорошо, если бы трагедия такого рода освещалась на страницах газет, на телевидение, но журналистов привлекают концерты поп-звезд, встречи политиков и т.д. А если идет речь о причинах бедности, СМИ обвиняет коррумпированные режимы бедных стран. Самой бедной страной в мире на 2017 год является ЦАР (Центральная Африканская Республика). Причины постоянные войны, террористические

³¹ E-mail: kanbutaev@bk.ru

группировки. Всего лишь 48% имеют начальное образование, 6% населения заражены ВИЧ. Возможные пути решения этой глобальной проблемы: поднятие экономического роста, нужно поднять государственную помощь бедным, если государства не способны, они должны обратиться за помощью к ООН, и к другим организациям. Нарастание общественной напряженности из-за обострения проблемы нищеты и бедности подталкивает различные группы населения и правящие круги развивающихся стран к поиску виновников такой бедственной ситуации, что проявляется в увеличении числа конфликтов в развивающемся мире, в том числе этнических, религиозных, территориальных. По данным Стокгольмского международного института исследований проблем мира (СИПРИ) во второй половине 90-х гг. в мире насчитывалось более ста конфликтов разного рода. Учитывая тенденцию к расширению «клуба» ядерных держав за счет развивающихся стран, невозможно предугадать всю возможную катастрофичность подобного развития событий.

Эту проблему должны решить, как можно скорее, потому что общая численность недоедающих людей достигает 1 млрд. человек. Пока я пишу эти строки, в мире уже погибли десятки людей от голода, т.к. каждые 3,6 сек. умирает 1 человек. В день умирают 25 тыс. детей от голода, смотря на этих людей, мы еще раз должны благодарить Всевышнего, что у нас есть пропитание, есть крыша над головой. У нас в подсознание сложилась такая мысль, мы думаем, что это проблема далека от нас, нет, мы часть этой проблемы, расстояние не имеет значения. История не даст соврать, что за считанные дни, часы в нищете оказывались влиятельные люди, даже целые государства оказывались в плачевном состоянии. Жизнь - бумеранг. Если мы все сегодня будем равнодушны к этой проблеме, в далеком будущем может получиться так, что страны, которые сейчас на грани нищеты будут ведущими странами, а мы будем на их месте, и они также будут относиться к нам. Для того чтобы искоренить бедность, люди разных профессий специальностей, независимо от расы, от нации, от конфессии, должны объединиться. Мы должны верить, что справимся, и решим наболевшую на многие века проблему.

**END HUNGER, ACHIEVE FOOD SECURITY AND
IMPROVED NUTRITION AND PROMOTE
SUSTAINABLE AGRICULTURE**

**ПРЕМАХВАНЕ НА ГЛАДА, ПОСТИГАНЕ НА
СИГУРНОСТ НА ХРАНАТА И ПО-КАЧЕСТВЕНО
ХРАНЕНО И НАСЪРЧАВАНЕ НА УСТОЙЧИВО
СЕЛСКО СТОПАНСТВО**

A hungry life

Francisco Nava-Saenz³²
Dominican University, Chicago, USA

Life is full of injustice and inequality. Whether you believe in it or not, it is the world in which we live today. From the neighborhoods in which people live, to the types of jobs that individuals are forced to occupy, there is injustice everywhere. At the end of the day, however, we all have the same goal which is to survive to live another day. Now, that may sound a bit overwhelming but that is the mentality by which a lot of people around the world live by. Why is that you may ask, well it is very simple, and that is because of the world hunger that exists today. People suffer from all sorts of malnutrition, and there are even people who go days without having a single meal. If you ask me, now that is a form of injustice and inequality. Due to this topic, I ask myself the question: “What can someone like me do to help achieve the sustainable development goal of ‘Zero Hunger’?” Well, there are a million ideas that go through my head but let me just give you the few which I believe are the most realistic and accomplishable in our modern world.

Let me start off by saying that I believe corporations should have a greater social responsibility that goes beyond the boundaries of the communities which they operate in. What is meant by that is that a corporation such as Nike for example, which employs thousands of employees overseas and in Third World countries, should hold more of a responsibility in serving the countries where they decide to operate and manufacture. By setting a requirement like that, a corporation should be liable for serving that distinct community in whichever way it is that they need. In our case, the people may need better nutrition, and in order to continue operating in that area the corporation will be required to provide a sustainable amount of food for the people who work for them, as well as for their families. That is one way which I believe we can help world hunger. By setting regulations on the huge multi-billion dollar companies that operate in these struggling countries, we can help the people in need, while at the same time providing them jobs.

Next, I believe we need to get the governments around the world more involved in this issue instead of them just talking about what the problem is. The first thing that comes to mind is taxes. Governments around the world charge an insane amount of taxes to their citizens and a lot of money is put towards things such as their military. For example, the United States is the country that spends the most on their military. How

³² E-mail: navafran@my.dom.edu

can we change that? Well I believe the United Nations can set a law or regulation that could maybe force governments to spend a certain percentage less on military, and instead have that money go towards countries who suffer from hunger. All that money however, will not be for only buying food, it can be used to build farms for example which will help these communities grow in many ways. By building farms, we will of course create a source of food for the community, but we will also create jobs to come along with it. World hunger is not only because people do not have food to their disposal, it is also because sometimes they do not have the income to afford it. With farms being built, we would essentially be taking care of two problems by using the same solution. It all starts by creating resources, and with the help of governments taxes from around the world, it is something that I believe can be accomplished.

These are two ideas that I believe can be developed to help achieve the goal of ending world hunger. I think that imposing heavier social responsibilities on corporations and getting the governments around the world more involved are the ways in which we can start moving towards the direction we want. The people who are in hunger are there because of the income and resources that they do not have, so by providing the resources we will be helping more than one cause. By doing so, we will help these communities prosper in ways that we could never imagine, and ultimately achieve the goal of eradicating hunger.

World buffet

Jeff Pratt³³

Dominican University, Chicago, USA

While all Sustainable Development Goals are important, one is the most important in trying to create a tolerable world for all human beings. That goal is trying to end hunger. 2017 is the time when people need to start acting in order to create a better world for all. A goal of the SDGs is to implement these acts of kindness and make it happen sooner than later. By 2030 the 'Zero Hunger' SDG should have a large impact on 795 million people who are starving in the world. Not only is the 'Zero Hunger' goal trying to reduce hungry people down to zero, but it is also trying to create food security, and have agriculture. Food is one of the vital things all people need and unfortunately, many go days without food to help nourish their bodies.

Solving the hunger issue is a main priority because when people are starving and are unable to feed themselves they are stuck in a rut. It almost feels like they are trapped and cannot escape due to their health condition. These hungry people cannot be productive because who can work or help around the house with a complete empty stomach. Unable to work and be productive just means they are not able to make a living and provide food for themselves or their children. Starvation is a vicious cycle that is extremely hard to get out of without some help. Along with not being able to work, their bodies are much more susceptible to diseases. These diseases are usually fatal because their bodies are not in good condition. After seeing how much food affects individuals, it is easy for me to say that if we solve this goal first many will be followed along with it.

The reason for many people being hungry has to do with poor farming techniques. Many people are not able to have a good harvest because of the poor soil or bad geographic locations. If we made a plan to try to improve farming practices around the world, many more people not only those stuffed with food would also have a job for a decent living. Unfortunately, war is a part of the way humans settle things and wars have had such a negative impact on communities. The destruction of the communities really makes it hard for food to be grown through the entire rubble. Eliminating hunger would be beneficial to many different people and communities. Healthy people have a large impact on life because they can help with education, economy, social development which are fundamental aspects in order to build a steady future for all. If all people who were hungry became healthy, they would be able to affect these

³³ E-mail: pratjeff@my.dom.edu

different places in the world, allowing for these cities and towns to grow and develop into thriving economies.

The world is a great place if you are fortunate and not in danger. Starvation is something that does not sound terrible but it is something that many people in the world struggle with and really need help to solve it. If these people were given food and could stay healthy, overall the world would be a better place allowing all people to have great opportunity. Eliminating hunger should be the most important SDG to tackle because it is the first step for a human being to be able to function and be normal. It might be impossible to eliminate hunger around the world but if we continually help and make an effort, anything is possible.

Improving river forest

Jonathan Arzeta³⁴

Dominican University, Chicago, USA

I'm part of a small town called River Forest, Illinois. Although, I have moved from city to city, they all seem to have the same problem. River Forest has a diversity of Latinos, whites, and blacks. As any city in the United States, there are some parts of this city that are suffering from poverty. Yes, poverty is still an issue, but it's not the only one that can make a huge change for the city of River Forest. So this raises one big and important question, and it is which one of the 17 sustainable development goals will or could make the biggest change for the future in River Forest?

As you know, the sustainable development goals are goals set from many countries to end poverty, protect the planet, and ensure prosperity. There are 17 goals that all countries hope to accomplish, but these goals cannot be accomplished if there isn't contribution from everyone. As you know, one of the most important goals to accomplish is ending poverty. If we end poverty in all forms, the rest of goals sets can be achieved. For instance, if people start having a steady paycheck each week they can start buying healthy foods for their families. This will take care of goal number 2 which is ending hunger for everyone and improving nutrition. Overall, the correlation is simple between all 17 SDGs. The city I go to school in is not in this situation, because River Forest has improved a lot in ending poverty. Nevertheless, one SDG will make tremendous change to River Forest's effort in accomplishing goal number 2. Goal number 2 is ending hunger but also achieving food security and improving nutrition and promoting sustainable agriculture. From observing the world, societies are struggling with individuals having a healthy life and receiving the right nutrients for their body. From reading articles and the news, I notice that more people, especially young kids, are suffering from obesity. Of course ending hunger is the most important goal to achieve, but if we do not pay attention to the food that goes into our body, we are just hurting ourselves too. We, as people, tend to avoid looking at reality and noticing that obesity has been an issue these years.

I have been living in a part of River Forest for a long period time, and it is one of the most delightful urban areas I have been a part of. There are excellent houses left and right and beautiful and economical restaurants everywhere you turn. From the looks of it the city appears to accomplish some part of objective, which is ending hunger but I still see several citizens that are overweight, consuming the wrong foods and/or are obese.

³⁴ E-mail: arzejona@my.dom.edu

While being at River Forest, I have worked at a restaurant that offers unhealthy food. Fast food restaurants are filled with customers every day and I notice citizens ordering food that are high in calories and sugar. The problem isn't just the adults consuming the food, but young kids are as well. Parents will be ordering their kids huge cups of ice creams, slices of pizza, and their grocery carts will be filled with junk food. If this issue is not resolved many effects can continue to occur to kids at a young age. For example, kids can suffer from stunted growth, if they do not receive the right nutrients for their bodies. Kids will not only be hurting their bodies, but education. Nutrition impacts a child's ability to learn; kids without the right nutrients have a lack of energy and focus.

Towards the future, if youthful children get the best possible supplements they will probably proceed with their education. Having children in school getting an education, rather than on the street where they can get negative behavior patterns. When training is being done properly, you have more individuals developing and inventing valuable innovative things. Creating new and helpful items for River Forest sets up the future for achievement.

For enhancing and fulfilling this objective, or any objective, we have to deal with the main target, which is poverty. If most residents have a reliable employment and paycheck, then we can see changes occurring. However, the community, as a whole, needs to come up with different ways to inform the citizens about the healthy nutrients. The first step in solving a problem is we need to realize there *is* one right here in River Forest, Illinois.

Overcoming hunger, achieving food security, improving nutrition and promoting sustainable development agriculture

Lilia Len³⁵

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

The population of the planet is constantly rising, the number of people who are starving, or eating quite poorly, is increasing in the world. How to solve this global problem?

In order to ensure food security for the coming decades, it will be necessary to apply serious and sustained efforts of all stakeholders, including business. I believe that this requires a new vision of sustainable and just development.

Five priority areas are identified: increasing investment in agriculture, improving market functioning, ensuring more sustainable food production (including water management), accelerating access to technology, and integrating and prioritizing nutrition needs.

This increase in labour productivity should ensure food and food security for all on an environmentally sustainable basis, while improving living conditions and farmers' incomes. Farmers will have to double the annual growth rate of production – and we have to go to 500 million small farms, or 2 billion people, who produce the bulk of agricultural products in developing countries.

Many regions in the world lack much food. We need to simplify the ways of transporting goods from suppliers, as well as promote the development of local suppliers, which helps to develop local markets and reduce migration to cities.

We need a trade policy that improves the exchange of agricultural commodities. Reducing inefficient trade support and protection methods can provide significant opportunities for farmers, while at the same time expanding consumer access to low-cost products.

Resources for food production will become scarce. The use of sustainable responses to global challenges is a litmus test for companies around the world, not just producers, but also suppliers, as well as international organizations, governments, non-governmental organizations and citizens.

The formation of food security relies precisely on the subjects of the state which directly bear responsibility to the population for its sufficient supply of high-quality food products. Food products are important and irreplaceable in human life. Agricultural products, which are the basis of food, are a demographic factor that is essential for ensuring the human's natural needs for reproduction of bioenergy balances.

³⁵ E-mail: Lenlilia13@gmail.com

The most important conditions for achieving food security are: the potential physical availability of food for each person availability and sufficient supply; the economic opportunity to purchase food from all social groups, including the poor solvency of consumer demand; consumption of products of high quality in an amount sufficient for rational nutrition.

Conclusions and perspectives:

In order to increase food security in the world, it is necessary to change the way of life and thinking. In order to combat hunger in the world, agriculture in the poorest countries should be developed and investments in rural infrastructure in these countries should be increased. The international community must take all necessary measures to ensure the daily supply of bread to poor people in the poorer countries. Agriculture needs to be considered as a fundamental element of food security in the world.

Hence, agriculture must receive the required amount of investment, as well as appropriate resources for development. International communities and their institutions must intervene more actively in this process. Famine can be overcome only through eliminating the problems that cause it, and due to the development of the poorest countries.

Olha Zakharchuk³⁶
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

In today's world, there are quite a lot of problems and it is very difficult to choose the most important of them. Nevertheless, with 17 sustainable development goals adopted by the UN in 2015, I consider that the most important problem is hunger.

Famine is one of the most important problems of our time. The food problem is almost the most important problem of humanity. There are many causes of hunger and malnutrition. But, in my opinion, the main thing is that the rate of population growth is faster than the rate of production development. Nevertheless, famine is caused not by the lack of conditions for food provision, but by the unequal distribution of food. Hence, when people at the one part of the world consume about 1200-1500 kcal per day, people at the other part have more than 3000 calories per day.

The level of hunger is influenced also by the level of income of the population. Nearly ten percent of all inhabitants of the planet live below the poverty line which at the moment makes 1.9 US dollars per day. Nearly a half of the poor population is in a part of Africa, to the south of the Sahara.

But it is not only the low level of development of the country that has influenced the number of the starving population. Both weather conditions and wars are no less important. Such countries are Nigeria, Somalia, Burundi, Cambodia, Angola and Afghanistan.

According to statistics, every seventh inhabitant of the planet is starving nowadays. In 2016, the number of hungry people has grown for the first time in more than 10 years and amounted to almost 815 million people. Every day about 25 thousand people die because of hunger. Moreover, almost three quarters of them are children under the age of five. In addition, hunger causes a number of such consequences as: increased infectious morbidity, mental illnesses, mental and physical development limitations. Women give birth to sick children, and men are unable to feed their families because of lack of education.

Hunger is not only a consequence of the slow development of some countries, but also one of its main causes. Therefore, in this phenomenon it is possible to observe a certain cause-and-effect relationship. As is known, a large number of starving people are characterized by a low level of education. And because of the lack of education, the level of production remains low. The same level of income remains, in turn, leads to insufficient food provision for the population. Hunger creates a low standard of living for the population, which in turn leads to a decline in the

³⁶ E-mail: olli.polli33@gmail.com

country's overall economic development. So, the cyclicity of this process shows that hunger is the self-cause of hunger.

The problem of hunger is the most important, and it is not unsolvable, at the same time. Therefore, as the level of nutrition, level of education and income level are interrelated, it is necessary to approach the solution of this problem in a complex manner. It is not enough to provide only some kind of humanitarian assistance to an individual tribe in Africa, and to hope that the world will be better. Such help does not solve the problem of hunger. It only postpones the consequences of this phenomenon for a certain period and exacerbates this problem in the future. Granting of subsidies gradually changes people's thinking and replaces their need to provide for themselves. People who are used to getting finished product already cannot and, worst of all, do not want to take part in the production process.

Apart from the famine in places affected by natural disasters, we can see that the majority of the starving population is in the least developed countries of the world, with almost no large-scale production. For that reason, through investing in the development of the economy of the starving regions and improving the level of production hunger problem can be reduced. If we provide people with jobs where they can get enough money to, at least, feed their families, then the hunger level will decrease in one or two generations. As a result, more people will be educated and their parents will be able to earn more. And after a certain period of time the problem of hunger will be much less, if it does not disappear.

Thus, we can conclude that the problem of hunger is closely interrelated with a number of other equally important problems. According to this the solution of one problem will lead to further solutions of others.

Why is it important to defeat hunger?

Alexander G. Perewerzev³⁷

Pryazovskiy State Technical University, Mariupol, Ukraine

Hunger. How much horror, pain and death is hidden in this short word? We, the residents of sufficiently developed countries, can only vaguely imagine how terrible it is really. Seventy years have passed since the postwar mass hunger raged on the present territory of the CIS countries. And few of those who live now have found it in a meaningful age. But one thing can be stated with certainty. Hunger is a terrible social catastrophe, in terms of scale and casualties among the population comparable only to epidemics of plague or smallpox, as well as to the major destructive wars that shook the world in the twentieth century.

With the mass epidemics, after which the streets of the cities were strewn with decaying bodies that nobody had even been able to clean, the mankind has coped. It has praised scientists who created antibiotics and developed vaccination. Large-scale wars of the twentieth century have also been replaced by local conflicts, which are horrible, but not comparable to the bloody meat grinders of the First and Second World Wars. But the first, stretching his bony hand even from primitive caves, and the last serious enemy of mankind – hunger is still not defeated.

At the moment about eight hundred million people in the world, about one in nine of its inhabitants, are undernourished. More than three million children die of hunger every year. And we, people who proudly call ourselves reasonable, should not continue to allow the death of minded, and perhaps soul, representatives of our species. No matter how far from the benefits of civilization and developed infrastructure, they are.

I believe that the second goal in the field of sustainable development, the elimination of hunger, among the seventeen adopted at the UN in 2015 is the most important. And mankind is quite capable of solving this problem. Because we create the world around ourselves, and everything is in our power. Although, of course, we will have to try and step on the throat of our own greed and selfishness. But, as they say, you cannot easily catch a fish from the pond.

Humanity already produces enough food to feed all the hungry. That's only, according to the UN, 30% of all food produced, and this is more than 1.3 billion tons per year, is thrown out. But it does not expend the infinite resources of the planet.

What must be done to get rid of the problem of hunger? First and foremost, it is necessary to increase the production of the food industry and

³⁷ E-mail: alex.perewerzev2013@yandex.ua

increase its efficiency, especially in areas with the largest number of hungry people. You also need to improve logistics, otherwise the food will never be on the tables of people. And it's necessary to do it now, without putting it off. After all, when, if not in the era of active interstate cooperation, this monstrous and ancient problem will be solved? Having united together, rich and developed countries can afford a little against the general background of spending to save the hungry around the world. In addition, it is important to more actively help developing countries go one level with countries, for example, the EU. In the future, this will solve the problem of mass hunger and there will be no need for rich countries to allocate resources from the budget to help the poor. But ordinary people can to the best of their ability, help the hungry. There are many funds that, using donated money, feed low-income families around the world.

Overcoming the problem of hunger is just another step in the way of humanity. Our ancestors paved the way for space and built the world around us. In my turn, I hope that our generation will solve the problem of mass hunger forever, and not leave it to its descendants.

Una nueva perspectiva de la agricultura sostenible

Alejandra Estrada Castaño³⁸

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

En tiempos en los que los campesinos se están quedando sin sustento en sus tierras, y además existen alrededor de 925 millones de personas en el mundo con hambre (ONU, 2017), ¿es posible concebir la agricultura como un sistema de autoabastecimiento de las comunidades que contribuya con la nutrición de millones de hambrientos y así mismo a la disminución de la pobreza?.

El hambre cero es uno de los objetivos más importantes y más olvidado para lograr el mundo en el que queremos vivir, sin embargo, aún estamos a tiempo de tomar medidas para cambiar el rumbo de las acciones del ser humano.

Es inhumano pensar que “la nutrición deficiente provoca casi la mitad (45%) de las muertes de niños menores de 5 años: 3,1 millones de niños al año” (ONU, 2017), y si los niños son el futuro del mundo que estamos construyendo, entonces, ¿por qué no los estamos protegiendo ni cubriendo su necesidad básica de alimentación?. Con la producción en masa de las industrias, hay alimentos suficientes para todos los hambrientos del planeta. No obstante, las malas prácticas de recolección, el desperdicio de comida, las guerras y la destrucción del medio ambiente han afectado negativamente la disponibilidad de alimentos, pues no hay espacios aptos para cultivarlos (ONU, 2016).

Al respecto, es necesario mencionar que “la agricultura es el sector que más produce en el mundo, siendo la mayor fuente de ingresos de los hogares pobres rurales” (ONU, 2017). Actualmente existen diferentes formas de agricultura sostenible, como la pesca artesanal, la piscicultura, los cultivos orgánicos y la hidroponía. Estas han sostenido por mucho tiempo a diferentes comunidades, proveyéndoles los recursos para cubrir sus necesidades de alimentación. Sin embargo, como se mencionó anteriormente, las personas del campo son las más afectadas por el deterioro del medio ambiente y están emigrando a las ciudades a buscar oportunidades, mientras que hay comunidades que se esfuerzan por conservar sus raíces, produciendo para su autoabastecimiento y sostenimiento de sus pueblos.

Por ejemplo, en el Pacífico chocoano colombiano se practica la pesca artesanal con el fin de extraer del mar los recursos para la seguridad alimentaria y bienestar económico de la comunidad. A pesar de esto, se han visto afectados por las flotas industriales pesqueras que quieren

³⁸ E-mail: alejandra.estrada@upb.edu.co

aprovechar el territorio rico en recursos. Hoy en día, existe una alianza entre la fundación MarViva y Restaurantes Wok para ayudar a esta comunidad. MarViva contribuye en la capacitación de la pesca: “al ordenamiento de las actividades humanas en el mar, a la sostenibilidad de los recursos marinos y a la conservación de la biodiversidad del Pacífico Este Tropical” (Fundación Mar Viva, 2016), mientras que el papel de Restaurantes Wok es “asegurar la compra de los productos que cumplan con prácticas de pesca responsables a través de la Red de Frío de Bahía Solano, la cual está conformada por cuatro asociaciones de los mismos pescadores” (Vida más verde, 2013).

Entendiendo el contexto actual, es pertinente proponer una alternativa de agricultura y alimentación para el autoabastecimiento de las personas hambrientas y con nutrición deficiente, en donde se brinde apoyo a las personas, se cuide al medio ambiente y al mismo tiempo pueda generarles ingresos. Es así como se presentan los cultivos verticales como una opción que podría adecuarse a cualquier entorno sostenible, ya sea rural o urbano, en donde puede cultivarse durante todo el año, no hay pérdidas por el clima, genera empleo y reinserción social, entre otras ventajas (EcotelHado, 2013).

En conclusión, el mundo necesita cambiar de perspectiva. El consumismo y la producción en masa nos han llevado a desperdiciar más comida de la que podrían consumir todas las personas hambrientas. Debemos dejar de pensar en venderle a los pobres algo que no pueden comprar y enseñarles a producir para su autoconsumo, y por qué no, para generar ingresos a partir de ellos. Es momento de ser conscientes y pensar en la nutrición de todas las personas, para poder tener una sociedad más sana, productiva y con una mejor calidad de vida. (ONU, 2016), y así lograr el hambre cero y contribuir al fin de la pobreza.

Referencias

1. ONU. (2017). *Naciones Unidas*. Obtenido de <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/hunger/>
2. ONU. (2016). *Naciones Unidas*. Obtenido de http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/wp-content/uploads/sites/3/2016/10/2_Spanish_Why_it_Matters.pdf
3. Fundación Mar Viva. (2016). *Mar Viva*. Obtenido de http://marviva.net/sites/default/files/documentos/la_pesca_artesanal_final_web.pdf
4. EcotelHado. (2013). *EcotelHado*. Obtenido de <http://ecotelhado.com.co/agricultura-vertical-beneficios/>
5. Vida más verde. (2013). *Vida más verde*. Obtenido de <http://vidamasverde.com/2013/los-restaurantes-wok-y-su-apuesta-por-la-pesca-sostenible/>

Consumo responsable, desnutrición... ¿¿desperdicios alimenticios en Colombia?!

Cristian Camilo González³⁹

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

Colombia es un país rico por sus diversas variedades y recursos, como lo son el clima, la fauna, la cultura, la agricultura y la gastronomía, pero sí miramos más allá podemos darnos cuenta de los diferentes problemas sociales que sufre, uno de ellos es **la desnutrición**. Según la Organización de las Naciones Unidas (ONU) el **11,4%** de los colombianos sufren de desnutrición, un dato alarmante que se debe atender por parte del Estado Colombiano y cada uno de nosotros a partir de nuestros actos y conciencia frente a este hecho por lo cual valdría la pena reflexionar sobre el consumo responsable como una vía de acción y postura ética de cara a esta problemática.

Por consumo responsable debemos entender la acción humana por cambiar los hábitos de consumo con el fin de ofrecer alternativas que favorezcan al medio ambiente y a la sociedad como tal (El Tiempo, 29 de marzo de 2016); a partir de esta definición me pregunto si disminuyendo el desperdicio de alimentos en buen estado generados por restaurantes, hoteles e incluso hogares ¿podríamos disminuir en un porcentaje considerable la desnutrición en Colombia? Y ¿si no es acaso la disminución de desperdicios una tarea gerencial que viendola bien es un acto moralmente responsable cuando se trata de alimentos?

La desnutrición en Colombia es uno de los temas que poco o mucho son mencionados a través de los medios, esto gracias a la manipulación que existe en los medios de comunicación por parte de políticos, es por ello que muchos de los colombianos no se sensibilizan o conocen del problema que sufrimos. Según el Fondo de las Naciones Unidas para la Infancia – UNICEF-, uno por cada diez niños sufre de desnutrición en Colombia y mucho de ellos llegan a hasta perder la vida por causa de la falta de comida.

Pero ante esto, qué hace el Estado para disminuir este problema. Se han creado fundaciones con el fin de ayudar a todas las personas más necesitadas como lo es la Fundación Alimentar (esta entidad fue constituida el 27 de diciembre del año 2010), encargadas de crear alternativas de desarrollo mediante diversos programas sociales en convenio con entidades privadas; uno de ellos es la alimentación de habitantes en zonas vulnerables. Fundaciones como ésta ayudan los más necesitados.

³⁹ E-mail: cristian.gonzalezdpb.edu.co

Según la Institución Nacional de Salud de Colombia, cada semana mueren cinco personas en el país por causa de la desnutrición, algunos de los departamentos con más casos de desnutrición son; el Magdalena (17,2%), la Guajira (10,3%), Tolima (10,3%), Bogotá, Meta, Cesar y Santa Marta presentan dos casos de desnutrición por semana y un solo caso semanal se presentan en Antioquia, Bolívar, Chocó y Cundinamarca (El Colombiano, 24 de Julio de 2015).

Ahora la cuestión es cómo podemos solucionar este problema, una de las tantas posibilidades es lo que sucede con los alimentos sobrantes que estén en buen estado provenientes de los restaurantes y hoteles. Éstos alimentos podrían destinarlos a poblaciones vulnerables en las que el mayor problema es tener comida en casa. Una publicación realizada por el tiempo, dice que los desperdicios que se generan anualmente en Colombia serviría para alimentar a **8 millones de personas**; una cifra bastante alta para disminuir la desnutrición en Colombia, dentro de esa misma publicación, Simón Gaviria, director del Departamento Nacional de Planeación (DNP, 2015), afirma que “la cifra real y total de pérdida y desperdicios de alimentos en Colombia es aproximadamente de **9,76 millones de toneladas**” (El Tiempo, 29 de marzo de 2016). Cifras que nos deberían tocar nuestra conciencia y motivar hacer algo como futuros administradores.

La mayor pérdida de alimentos se genera en las etapas de producción, post-cosecha, almacenamiento y procesamiento industrial que representan un 64%, mientras que el 36% de pérdidas se genera en la distribución, venta y los **hogares**. Los hoteles y los restaurantes no donan sus alimentos simplemente por curarse a sí mismos, es decir, ha habido casos en los que restaurantes y hoteles por querer actuar bien ante la sociedad terminan siendo “el malo de la historia”, porque al dar comida a personas “necesitadas”, terminan estas demandando a los hoteles o restaurantes con el objetivo de recibir más beneficio por vías injustas; y es aquí que se genera el debate si dar o desechar por parte de los hoteles, restaurantes y demás entidades que manipulan alimentos. Sin embargo, está claro que frente a los alimentos sobrantes la primera pregunta para sus administradores es la del manejo eficiente de sus recursos de tal forma que éstos sobrantes no se dieran y en el caso de que esta situación tuviera que darse diseñar la mejor acción que permitiera su posterior aprovechamiento.

En conclusión, es una problemática alarmante, pero que tiene una solución viable solo por el hecho de que el alimento ya está listo, solo falta “mandarlo”; si miramos las estadísticas dichas anteriormente, en Colombia habitamos aproximadamente **49 millones de personas** y en la introducción de este ensayo se dijo que el **11,4% de las personas** en Colombia sufren de desnutrición; si convertimos eso a personas, equivale a un **5,5 millones**

de personas, y según la noticia publicada por El Tiempo, nuestro desperdicio anual puede alimentar a **8 millones de personas**, algo que es grandioso porque habría alimento para todos. Creo que si todos nos concientizamos de esta problemática y si hacemos (cuando digo hacemos me refiero tanto a la participación del Estado, cadenas de hoteles, restaurante y hogares) un pequeño aporte a esta problemática, podemos reducir considerablemente la desnutrición causada por la hambruna en Colombia. ¿Cómo hacerlo?, considero que mediante contratos, fundaciones y otras formas donde se garantice que el alimento se encuentre en óptimas condiciones para ser trasladado a estas zonas donde es vulnerable ante esta problemática y que también exista un verdadero interés por parte del Estado y las entidades generadoras de alimentos por solucionar esta problemática con el fin de ver una Colombia mejor.

Referencias

1. El Tiempo (29 de marzo de 2016). Economía y negocios. La comida que se bota serviría para alimentar a 8 millones de personas
<http://www.eltiempo.com/archivo/documento/CMS-16548541>
2. Fundación Vivo Sano (sf). Vivo sano. Qué es el consumo responsable.
http://www.vivosano.org/es_ES/Informaci%C3%B3n-para-tu-salud/Sociedad-sana/Consumo-responsable/Qu%C3%A9-es-el-consumo-responsable.aspx
3. El Colombiano. (24 de Julio de 2015). Perfettu del Corral, JuanPobreza y Hambre.
4. <http://www.elcolombiano.com/opinion/columnistas/pobreza-y-hambre-DE2372489>
5. Organización de las Naciones Unidas (2015). Objetivo: acabar con las pérdidas y desperdicios de alimentos en la cadena de producción. <http://www.fao.org/in-action/seeking-end-to-loss-and-waste-of-food-along-production-chain/es/>
6. Fundación Alimentarte.
7. <http://www.fundacionalimentarte.org/item/fundacion-alimentarte>

El hambre como vehículo para el desarrollo sostenible

Sebastián García Cardona⁴⁰

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

¿Sería posible la realización de un plan de contingencia, de tal significancia, que lograra aminorar significativamente, los males que han acechado el planeta desde tiempos inmemoriales? O mejor aún ¿somos capaces de comprometernos, como personas, como estados, como vecinos que somos, para paliar el sufrimiento de aquellos que llamamos personas más desfavorecidas?

En el “pequeño” caso de Colombia, país que aún se encuentra en vías de desarrollo a ojos internacionales, no son menospreciables las conmovedoras cifras de pobreza que cada día nos recuerdan los medios informativos; somos un país cuya población en pobreza multidimensional alcanza casi el 20% para el total nacional, pobreza que niega el acceso a diversas necesidades como lo son: condiciones educativas del hogar, condiciones de la niñez y la juventud, trabajo, salud y acceso a servicios públicos y condiciones de la vivienda.

Es necesaria la diferenciación entre pobreza monetaria y pobreza extrema para efectos de mejor entendimiento, donde la monetaria alberga dentro de una canasta básica, bienes alimentarios y no alimentarios, y la extrema solo aquellos alimentarios que cubren unas necesidades calóricas. Para el 2016, según cifras del DANE, el costo per cápita mínimo necesario era de \$241.673, lo que significa que quien devengue menor cantidad mensual, puede ser clasificado como pobreza extrema. Bajo un mínimo cálculo aritmético, obtenemos que, según nuestro gobierno, \$8.055 son suficientes diariamente para la subsistencia de una persona promedio.

Sin embargo tal cifra se encuentra muy lejos de lo que podemos llamar “Mínimo Vital”, o cifra que evita que el valor intrínseco que poseemos como humanos, se vea reducido por la falta de condiciones dignas de existencia; condiciones que van más allá de una simple carencia calórica y que caracterizan nuestra humanidad (ocio, ahorro, inversiones).

Para el año 2016, según un estudio realizado por la consultora inglesa MoveHub, un hogar colombiano de 4 integrantes gasta al menos un 28,8% solo en su canasta básica; cabe aclarar que dicho hogar solo posee dos salarios básicos, lo que sugiere que los otros integrantes que no generan ingresos deben, ser propiciados hacia una vida digna por los que si devenguen.

Aun así a pesar de esto e irónicamente, todas estas cifras, todos estos hechos, son casi alentadores si tenemos en cuenta algunas de las regiones

⁴⁰ E-mail: sebasgarcia92@gmail.com

de Colombia cuyos índices de pobreza son tales, que los más indefensos llegan a morir

Según el Boletín Técnico del DANE, entre el periodo 1998 a 2013, se registraron 178.174 muertes de menores entre 1 y 59 meses, de los cuales el 5%, es decir 8.909 fueron por desnutrición, lo que equivale a 1,6 niños que mueren diariamente por falta de acceso a la más básica necesidad.

Tenemos especial interés mediático en la zona de la Guajira, donde los conceptos de Seguridad Alimentaria¹ o Soberanía Alimentaria² no parecen ser reconocidos por los dirigentes locales y nacionales.

Algunos aspectos contextuales exógenos a la maleabilidad del hombre, como el clima o el orden geográfico, son contribuyentes para la amplia desnutrición en la zona; sin embargo son más las causas que pueden ser apaliadas por el Estado que las que no. Aquellas como el empleo, donde el mayor porcentaje de empleos es catalogado como “otros”, la educación, para la cual no se poseen infraestructuras escolares adecuadas, la sanidad, que de acuerdo a la Defensoría, los acueductos no garantizan calidad ni potabilidad ni continuidad del servicio.

Otro factor a tener en cuenta, es el régimen político y la corrupción de la zona, pues la alta ilegalidad es propiciada por la falta de presencia del Estado Colombiano en estas zonas de frontera, donde la aparición de poderes paralelos que basan su autoridad en la fuerza es algo cotidiano.

Todos estos factores convierten esta zona peninsular, en un territorio vulnerable, y falta de mecanismos eficientes y efectivos, para el crecimiento como región; vulnerabilidad fácilmente apreciable si solo comparamos algunas otras cifras asociadas a muertes, como lo son el sicariato donde en Antioquia son el 58% de muertes violentas y para la guajira alcanzan casi el 70%, según el informe de registros de criminalidad en Colombia.

Después de haber dado conocer solo estos pequeños esbozos de las problemáticas que han azotado al país durante años, y poder darnos cuenta de la inoperancia estatal y privada para su posible gestión, podemos entender porque somos clasificados como “en vías de desarrollo”, donde los interés de los privados, que son solo unos pocos, priman sobre el desarrollo social de toda una región, o del país mismo; además de como la colaboración ciudadana es casi inexistente en comparación con países del primer mundo.

Referencias

1. <http://www.medellincomovamos.org/download/informe-de-indicadores-objetivos-sobre-como-vamos-en-seguridad-2012-2015/>
2. https://www.dane.gov.co/files/investigaciones/condiciones_vida/pobreza/pres_pobreza_2016.pdf
3. <https://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/pobreza-y-condiciones-de-vida/pobreza-y-desigualdad/pobreza-monetaria-y-multidimensional-en-colombia-2016>
4. <http://www.ins.gov.co/lineas-de-accion/ons/boletin8-wayuu/resultados.html>
5. <https://www.gerencie.com/derecho-fundamental-al-minimo-vital.html>
6. <http://www.eldiplo.info/portal/index.php/1851/item/677-colombia-%C2%BFsalario-m%C3%ADnimo-legal-o-remuneraci%C3%B3n-m%C3%ADnima-vital?>

Hambre cero

Tatiana Pulgarin Jaramillo⁴¹

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

Con este ensayo, se pretende conocer más a fondo el tema de seguridad alimentaria en la ciudad de Medellín, sus implicaciones y repercusiones en el desarrollo socio-económico de la ciudad y sus habitantes, y cómo asociarlo a uno de los objetivos de desarrollo sostenible de la ONU, que plantea lo siguiente: “*Hambre cero*”, y como este a mi concepto representaría el cambio más grande para la ciudad.

En la actualidad podemos ver que en Medellín se han llevado a cabo muchos proyectos en pro del progreso de la ciudad, tanto en materia de seguridad, como en movilidad, educación, estructura, etc. Pero más allá de eso, como cualquier urbe del mundo, la ciudad cuenta con una problemática que no es muy conocida a profundidad por sus habitantes. A pesar de que se ha venido trabajando en diferentes proyectos para combatirla, no se ha logrado una verdadera solución. Para poder continuar con mi argumentación tendría que comenzar por decir que dicho problema no es otro, que los altos índices de desnutrición que durante los últimos periodos se han registrado en la ciudad; si bien somos vistos por el mundo como una ciudad que trabaja a diario para progresar y sacar lo mejor de sí, pienso también que en cuanto a dicho problema, no se han usado las suficientes herramientas para combatirlo.

En cifras reales en Medellín, la seguridad alimentaria cubre una alarmante tasa del 53.6% del total de la población, lo que indica que estas personas no tienen la garantía de al menos tener las tres comidas diarias, Según lo indica uno de los periódicos más importantes del país “*La desnutrición es un tema que afecta gravemente la competitividad. Uno diría (apoyado en los indicadores) que en Medellín y Antioquia no debería morirse ningún niño por desnutrición y de hecho hace más de dos años no se conocen casos*” [2].

El tema del hambre y desnutrición en Medellín es una amenaza a un futuro prospero no solo para la ciudad si no para sus habitantes, ya que el hecho de que una persona, ya sea un niño o un adulto, no puedan tener una alimentación digna, representa un retroceso en todos los niveles; Para citar un ejemplo: Supongamos que un niño que acude al colegio durante la semana, no se esta alimentando de forma correcta, podriamos decir entonces que el desempeño de este niño no sera el mejor, pues es demasiado complejo que si no esta comiendo bien, este tenga la energia y capacidad suficiente para retener toda la informacion que adquiere durante una jornada de estudio y luego procesarla de manera que pueda

⁴¹ E-mail: lincy.pulgarin@upb.edu.co

tener una buena comprensión y por ende una educación de calidad lo que finalmente lleva a la improductividad de este individuo; *“un mundo libre del hambre y de la malnutrición en el que la alimentación y la agricultura contribuyan a mejorar los niveles de vida de todos sus habitantes, especialmente los más pobres de forma sostenible desde el punto de vista económico, social y ambiental”*[1].

Es por todo lo que se ha mencionado anteriormente, que dicho objetivo es el que a mi concepto representa el cambio más importante para Medellín. Si no solo desde el gobierno, si no que también desde el sector empresarial y las mismas familias, le hacemos frente a este problema que cada vez crece más, y lo abordamos todos en un mismo contexto, podríamos obtener resultados más importantes y que impacten de manera positiva a la ciudad. Por ejemplo hace poco tuve la oportunidad de conocer la cual un proyecto llamado “acuaponía”, que consiste en el desarrollo y producción sustentable de alimentos, a través de la eficiencia de los recursos: agua, espacio, energía, materia prima y desechos, mediante la integración de personas y tecnologías que contribuyan al desarrollo económico, social y ambiental para mejorar la calidad de vida y el entorno de las comunidades. Si se implementara este tipo de proyectos al objetivo que se está tratando, este puede ser parte de la solución a dicho problema, además podría ajustarse perfectamente a otros proyectos que actualmente se están llevando a cabo en materia de seguridad alimentaria. Este tipo de proyectos bajo una buena estructuración y manejo por parte de los agentes anteriormente mencionados, podría funcionar adecuadamente y obtener excelentes resultados, entre ellos: Posibilidades de una mejor alimentación, lo que podría conllevar a una significativa reducción del hambre, por otro parte ayudaría a realizar trabajos de agricultura más sostenibles para el medio ambiente y por ende para el mundo; Todo esto sumado, aportaría grandes cambios a la ciudad; *“El hambre y la malnutrición hacen que las personas sean menos productivas y más propensas a sufrir enfermedades, por lo que no suelen ser capaces de aumentar sus ingresos y mejorar sus medios de vida. Hay casi 800 millones de personas que padecen hambre en todo el mundo, la gran mayoría en los países en desarrollo”*. [3].

Medellín como cualquier ciudad del mundo cuenta con muchas ventajas comparativas y competitivas que a diferencia de otras ciudades, estas le proporcionan una mayor proyección en cuanto a seguridad alimentaria se refiere. Sin embargo una mala estructuración social, económica e incluso política, han dado como resultado que tengamos cifras altamente alarmantes de desnutrición y hambre en sus habitantes. Si utilizáramos todas las herramientas de las cuales disponemos, podríamos garantizar un cambio pleno y positivo para el desarrollo de la ciudad en cada uno de sus aspectos.

Referencias

1. FAO. (2015). *Marco pragmatico de pais de la FAO para Colombia, pag 1.*
2. El colombiano. (13 de marzo de 2016). pág. 2.
3. ONU. (2015). *HAMBRE CERO. Por qué es importante, pag 1.*

Боряна Румянова Георгиева⁴²
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

В Програмата за устойчиво развитие на ООН до 2030 година са набелязани 17 глобални и ключови цели, за справяне с най-актуалните проблеми на XXI век. Те най-общо са свързани с намаляване на бедността и глада, подобряване на здравеопазването и образованието и снижаване пагубните последици от климатичните промени. Посоката, която трябва да поемем, е към свят без тероризъм, беззаконие и дискриминация, всеобща грижа за планетата, опазване на околната среда и природните ресурси, които са около нас. Стремешът към приобщаващ и устойчив икономически растеж не трябва да се подценява, поради факта, че връзката човек - природа се нуждае от хармонично съжителство. Но една от най-важните цели, набелязана от Организацията на обединените нации и насочила много усилия за преодоляването ѝ, е Цел 2 Край на глада.

Още при утвърждаване на Целите на хилядолетието за развитие 2001-2015 г., ключова позиция има Цел 1 Намаляване наполовина на крайната бедност и недохранването. Според Годишния доклад на ООН за постигнатите резултати може да се обобщи, че делът на хората, живеещи с по-малко от 1,25\$ на ден, е намалял с до 47%, и от 1,9 млрд. души през 1990 г. до 836 млн. души през 2015 г. (Тошкова, 2015). Крайната цел за 50% намаляване на гладуващите хора по света е почти изпълнена.

За периода 2015-2030 г. държавите-членки на ООН си поставят амбициозна задача в приетия документ „Да преобразим нашия свят: Програма 2030 г. за устойчиво развитие“. Водещият стремеж е за снижаване до минимум на бедните и гладни хора и устойчиво развитие чрез балансираност между икономика, общество и екология. Устойчивото развитие представлява развитие, задоволяващо потребностите сега, но без да се поставят под заплаха възможностите за задоволяване на потребностите на бъдещите поколения (Блажева, и др., 2011). Така в центъра на събитията е поставен човекът и основните цели за просперитета му, като се премахне бедността и подобри изхранването на населението чрез устойчиво земеделие.

Цел 2 за устойчиво развитие е насочена към край на глада чрез постигане на продоволствена сигурност, по-добро хранене и стимулиране на устойчиво селско стопанство. Гладът трябва да се разглежда не само като усещане, предизвикано от недостиг на хранителни продукти, но и като световно и повсеместно явление. Всеки индивид има право на хранителна сигурност. А несигурността се поражда от

⁴² E-mail: D010417180@uni-svishtov.bg

редица фактори, като бедност, неблагоприятни климатични условия, неравенство между половете и др.

Как да се справим с проблема? Основна роля за изхранване на населението има *селското стопанство* като отрасъл на икономиката, произвеждащ основни хранителни продукти. *Подпомагането на малките земеделски стопани* в развиващите се страни и субсидирането за закупуване на селскостопанска техника, семена и торове, ще им осигури необходимите ресурси за обработка, производство и реализация на произведената продукция. Много често изостаналите селски райони са с *лоша инфраструктура*, което затруднява връзката с тях. Възможност за подпомагане предлагат Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“, съфинансирана от Европейски фонд за регионално развитие и Кохезионен фонд, Програмата за развитие селските райони 2014-2020 г. и др., целящи насърчаване на младите земеделски производители, намаляване на бедността и развитие на селските райони.

Организацията по прехрана и земеделие (ФАО) поставя акцент в няколко основни насоки: икономически растеж, по-високо аграрно производство, работещи пазарни системи и държавна социална политика. Така устойчивият растеж за най-необлагодетелстваните страни ще осигури базовите условия за живот чрез по-питателна храна, достойно възнаграждение за положен труд в аграрния сектор и пазар за реализация на продукцията.

Обективно погледнато най-слабо развитите региони са населени с хора, живеещи в лишения. Единственото им препитание са малките семейни ферми. Увеличаването на производството се отразява положително върху домакинските бюджети. Двигателят на земеделието са по-високото плодородие на почвите, увеличаване площите със селскостопанско предназначение, инвестициите, стимулите за търговски обмен и по-малкото разхищение на храна, която е в срок на годност.

Като още една възможност за намаляване броя на гладуващите хора в България и света е каузата на Хранителните банки за спиране разхищаването и изхвърлянето на годна храна, което е една хуманна мисия. Хранителните пакети, които се правят от групите доброволци, са помощ, чрез която се предоставя достъпна и пълноценна храна. Този вид помощ приближава нереализираните по обективни причини хранителни стоки в срок на годност до ежедневно гладуващи или пострадали хора от икономически кризи, природни бедствия или трайна безработица.

Библиография

1. Тошкова, В. (2015). <http://www.investor.bg/sviat/6/a/grafika-na-denia-izpylni-lisvetyt-celite-na-hiliadoletieto-za-razvitie-198298/>.
2. Блажева, В., Николова, М., Линкова, М., Ненова, Р., Грозева, Д., Косев, С. (2011). Развитие на селските райони. Свищов: АИ "Ценов".

Даниела Пантелеева Тонева⁴³
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Изкореняването на бедността във всичките ѝ форми, включително и крайната бедност, се определя като най-голямото световно предизвикателство и предпоставка за устойчиво развитие.

Утвърждава се принципът на баланса между трите стълба на устойчивото развитие – икономически, социален и екологичен. Дневният ред се определя като план за действие в следните насоки – хора, планета, просперитет, мир, партньорство.

В изпълнение на поставената глобална хуманна задача не следва да се забравя обаче, че преди всичко всяка страна носи основната отговорност за собственото си икономическо и социално развитие. От нас именно тръгва промяната, от общността, от която сме част, от града, в който живеем, от държавата, на която сме граждани.

Няма как, разбира се, да не се признае, че най-мощните двигатели на продуктивността, икономическия растеж и създаването на заетост, са бизнесът, инвестициите и иновациите.

Считам обаче, че развитието на технологиите и икономическият растеж трябва да са в симбиоза с природата на Земята и същите следва да се градят върху убеждението, че опазването ѝ ще положи основите на един по-добър живот за хората.

В тази връзка считам, че най-важната от поставените седемнадесет цели за устойчиво развитие, приети от ООН през 2015 г., е Цел 15 Опазване, възстановяване и насърчаване на устойчиво използване на сухоземните екосистеми, устойчиво управление на горите, борба с разпространението на необработваеми площи, спиране и обръщане на процеса на деградация на земите и предотвратяване загубата на биологично разнообразие.

В годините на усилен икономически прогрес и до сега, същият се е осъществявал за сметка на интензивна експлоатация на природните ресурси. В следствие на това изчезват цели екосистеми, което безспорно води до безброй природни катаклизми и бедствия. Защото всичко е свързано, защото следва да си дадем сметка, че когато унищожим и един животински или растителен вид, подобно ефекта на доминото това неизменно повлича след себе си редица други унищожителни за човечеството, а всъщност за Планетата ни, загуби.

И като казвам, че икономически растеж следва да се постига и чрез свързани с развитието на земеделието, то категорично следва да се изключат навлезлите с ускорени темпове в последните години ГМО-култури. В тази връзка считам, че следва да се създават,

⁴³ E-mail: pipi6@abv.bg

включително в моя роден град, повече условия за развитие на биологично земеделие. Такова земеделие, продукцията от което да е достъпна за всички хора. Това всъщност може да стане възможно, само когато зад земеделските производители наистина стои държавата. Да не се дава възможност да се спекулира с думата „БИО“, за да може пенсионерът в България, да си позволява истинско сирене и млечни продукти, без да се опасява, че това, което яде, съдържа всичко друго, но не и краве мляко.

Вярвам, че когато се осъзнае от една обичаща народа си Държава, че производството на вредни храни е престъпление срещу нейния народ, тогава ще се промени неизменно стандартът на живот. Това следва да е акцент в развитието на икономиката на страна като България – с плодородни земи и устойчив и благоприятен климат.

За нас студентите един учебен курс, представящ възможностите за европейско субсидиране на проекти за развитие на земеделието в страната, ще е не само изключително интересен, но и отговарящ на стопанската конюнктура.

През последните години Северна България стремглаво се превръща в място, от където много хора тръгват по света и НЕ се завръщат. Този процес е причинен именно от липсата на работни места в тази част на страната. Беше посочено, че проблемът има своето разрешение чрез развитието на земеделието, в създаването на производства в съответствие с новите изисквания за опазване на околната среда, а не както сега – с основно засяване на площите с рапица и други подобни култури, които са източник на бърза печалба, но безспорно изтощават почвата и екосистемата.

Моят край винаги е бил земеделски, с добра традиция. За това изразявам искрената си надежда, че някой ден производството от тези земи ще бъде за хората тук. Добрата СОРТОВА пшеница ще остане за хляба, който ядат българите.

Така с малки стъпки, с идеята да има за всеки, защото ДОБРОТО е в основата на благоденствието, може да се промени света.

Елизабет Теодорова Любенова⁴⁴
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Според мен, за да може едно население да е работоспособно, е необходимо то да обръща внимание на една от най-важните потребности, а именно потребността от храна, която да е възможно по-качествена. Чрез хранене със здравословни продукти, произведени на нашите плодородни земи, ние ще стимулираме българското производство, а не внос на суровини и готови хранителни продукти от чужбина.

Аз съм на мнение, че ако закупуваме качествено произведени български хранителни продукти, ще допринесем и за по-устойчивото развитие на селското стопанство у нас.

Елемент на програмата, свързана с реализиране на Цел 2 Край на глада – постигане на продоволствена сигурност и по-добро хранене, стимулиране на устойчиво селско стопанство, е даряването на хранителни продукти. Икономически лост за това може да бъде намаляването на ДДС за даряваните храни. За даряването на хранителни продукти е необходим по-тесен контакт с производителите на суровини за хранителни продукти и производителите на хранителни продукти за позициониране на Цел 2 Край на глада.

Организирането на Българска Хранителна банка е опит за реализиране на Цел 2 Край на глада. Чрез организирането на дарителски кампании, ще може да се осигурят хранителни продукти за намаляване броя на гладуващите в страната.

Аз съм на мнение, че чрез регистрирането на дарителски фирми и компании, ще може да бъдат осъществени повече дарителски кампании, чрез които ще може да бъде ограничен гладът у голяма част от населението в България. Даряването на хранителни продукти трябва да бъде жест към обществото и на обществото.

За дарение на хранителни продукти не бива да се прави компромис. Трябва да бъдем солидарни и да обърнем внимание и на това да направим по-устойчиво българското селско стопанство.

Ликвидирането до 2030 година на всички форми на недохранване, включително достигането до 2025 година на договорените на международно равнище цели против спиране на растежа и атрофия при деца до 5 годишна възраст, задоволяване на потребностите от храна и хранителни вещества на подрастващите момичета, бременните жени, кърмачките и по-възрастните хора следва да бъдат приоритети на социално-икономическата политика на всички държави. Значителна роля за това ще допринесе устойчивото селско стопанство.

⁴⁴ E-mail: elizabetlyubanova@abv.bg

Засилването на международното сътрудничество, инвестициите в подобряване на инфраструктурата в селските райони, научното и технологично развитие на аграрния сектор са основа за подобряване на производствения капацитет в развиващите се страни и в най-слабо развитите страни.

Живко Спасов Кънчев⁴⁵
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Приетите през 2015 г. от ООН 17 Глобални цели за устойчиво развитие и 169 специфични подцели, са свързани с международното развитие до 2030 година. Всяка една от тях е насочена към промяна на нашия свят към по-добро, но за да се случи това, смятам, че е много важно постигането на Цел 2 „Премахване на глада, постигане на сигурност на храната и по-качествено хранене, насърчаване на устойчиво селско стопанство“.

Според данни на Световната здравна организация от всеки 100 души на планетата 10 са недохранени, а 200 млн. са на ръба на оцеляването. От друга страна, земеделието е стратегически фактор за икономическа сигурност и прогрес на много страни (включително и България). Изследвания на Международния фонд за селско развитие показват, че растежът на БВП, генериран от земеделието, е около 4 пъти по-ефективен в сравнение с растежа в останалите сектори. Насърчаването на устойчиво земеделие чрез различни политики и програми и рационалното потребление на хранителни ресурси от всеки един жител на земното кълбо, са част от усилията, които можем да посветим на справянето с глада.

В света днес има достатъчно храна за всички хора, но тя е неправилно разпределена. Извън действията на правителствата в отделните държави и международни организации, насочени към премахването на глада и продоволствената сигурност, всеки човек може да се включи в инициативи, целящи осигуряване на хранителна помощ за нуждаещи се поради военни конфликти или природни бедствия. По-ефективни в дългосрочен план обаче смятам, че са мерките, свързани с подпомагане на дребните фермери в развиващите се страни, защото те често не разполагат със средства, но могат да произвеждат земеделски продукти, с които да изхранват семействата си, или да осигурят по-качествена продукция за региона, в който живеят.

Убеден съм, че не можем да очакваме да живеем в по-добър свят, докато не спечелим решителна победа в борбата за прехраната. **Според експерти, днес на планетата живеят над 7,1 милиарда души, а има потенциал за осигуряване прехраната на 20-25 милиарда.**

⁴⁵ E-mail: jivispolis@abv.bg

Лилия Николаева Пекунова⁴⁶
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Стратегическа цел в плана за устойчиво развитие на ООН е премахването на глада и подобряване качеството на храната. В същото време годишно в света се изхвърлят 1.3 милиарда тона храна. Това нанася не само икономически загуби, но и намалява природните ресурси, на които човечеството разчита. По данни на ФАО в момент, когато една трета от произведената в света храна се изхвърля, 70 милиона души си лягат гладни. Излишъците от храни трябва да се даряват на хора в затруднено положение, или да се рециклират в други полезни продукти което е за предпочитане пред перспективата храната да бъде изхвърляна на сметищата, предизвикващо отделяне на големи количества метан, нанасящ вреди на околната среда.

Биологичното разнообразие на всяка страна е от основно значение за икономическото и социалното развитие. Вземайки предвид значимостта на биологичното разнообразие, Комисията по генетични ресурси и селско стопанство към ФАО има за цел да гарантира опазването и устойчивото му използване. Продоволствената сигурност и доброто управление на природните ресурси вървят „ръка за ръка“ с проблема за премахването на глада и бедността. Специалната програма на ООН за хранително осигуряване е главната инициатива, с която организацията цели да намали наполовина броя на гладуващите в света. Чрез проекти в повече от 100 страни по света, програмата предвижда ефективни и реални решения за справяне с глада, недохранването и бедността.

България е пълноправен член на ФАО от 1955 г. и активно сътрудничи, участвайки в срещи на върха и конференции, в изпълнение на програми и помощни пакети и др. Едно от участията на страната през 2012 г. е в конференцията на високо равнище на тема „Частният сектор в регионални и глобални въпроси на продоволствената сигурност“.

И днес ФАО е най-голямата специализирана организация в системата на Обединените нации с водеща роля в селското и горско стопанство, в рибовъдството и аквакултурите, в развитието на селските райони. Тя работи и за създаването на проспериращо селско стопанство, за увеличаване производството на храни и за запазване на животинските и растителни генетични ресурси. От създаването си до наши дни ФАО работи неуморно за премахването на бедността и намаляването на гладуващите по света, за подобряване качеството на храните, за осигуряване на здравословен начин на живот на настоящите и бъдещи поколения.

⁴⁶ E-mail: lilly.pekunova@abv.bg

Мехмед Калчев Калчев⁴⁷
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Живеем в свят, в който човек със своята дейност е главен причинител на множество проблеми като бедност, глад, замърсена природа, промяна в климата, загуба на биологично разнообразие и т.н. Вярно, редом с отрицателните вървят и положителните дейности, но в момента везната натежава в полза на отрицателните. Може би е крайно време да се замислим и незабавно да се предприемат мерки не от кой да е, а от самите нас, като най-големи виновници за случващите се нередности. Наш дълг е да опазим всички природни дадености, както и да се стремим да превърнем света в едно по-добро място за живеене.

И така, окончателно на 27 септември страните-членки на ООН достигат до консенсус целите, които до тогава са разглеждани поотделно, да бъдат обединени под едно общо заглавие: “Трансформиране на нашия свят – Програма за устойчиво развитие до 2030 г.” И първата по рода си кауза от подобен мащаб вече е факт! 17-те цели за устойчиво развитие обхващат широк кръг икономически, социални, екологични и други проблеми. Всяка една от тези цели е значима и заслужава нашето внимание, но една от тях, според моите виждания, е изключително пренебрегната.

Гладът! Онова странно чувство, когато стомахът се свива, нивото на кръвната захар се променя, метаболизмът се забавя - познато е на всеки един от нас нали? Или не съвсем... не и толкова добре, колкото на хората, живеещи примерно в Йемен, където по официални данни на ООН 60% гладуват. Продоволствената програма на ООН може да изхранва само около 1/3 от гладуващите в Йемен.

Въпреки направените промени в Програмата за устойчиво развитие, проблемът с недохранването се засилва драстично. Около 110 млн. души по целия свят през 2016 г. са били в тежка хранителна несигурност. Имайки предвид, че броят им през 2015 г. е бил около 80 млн. души, бих казал, че този темп на растеж над 35% не е никак малък! Според Организацията по прехрана и земеделие на ООН (FAO), Азиатско-тихоокеанският регион е най-засегнат от глада и недохранването – 642 млн. души. Следва Южна Африка, където 265 млн. души страдат от глад и непълноценно хранене. Всяко трето дете в света умира от глад, а още 200 млн. от най-малките граждани на планетата гладуват постоянно. Начело в списъка на детската смъртност от глад са Африка и Азия. Там живеят 90% от всички гладуващи деца в света, а 132 от хиляда деца умират преди да са навършили 5

⁴⁷ E-mail: mehmedk95@gmail.com

години. Повече от 6 млрд. души чакат на храните, отглеждани на съвсем мъничка част от земната суша, а само 3% от повърхността на земята предлага плодородни почви. При 8,3 млрд. души население на Земята през 2030 г. ще са нужни 30% повече храни за изхранване на увеличаващия се брой на населението.

Вие колко често си мислите, че животът ви е труден? Следващият път си помислете два пъти! В света има достатъчно храна за всички, но тя не е разпределена правилно. Интересен факт е, че военните разходи на някои държави биха били достатъчни за изхранването на цели народи в продължение на месеци. Докато едните живеят в лукс и богатство, други нямат какво да ядат. Всичко е в нашите ръце. Трябва да осъзнаем колко сериозно е положението, в което се намираме и да осъществим поставените цели на всяка цена. В природата винаги има баланс, всичко рано или късно се връща. Животът е хубав и всеки има право да го изживее докрай по най-пълноценния начин. На нас, като най-висшите живи същества, ни се полага да си помагаме в трудните моменти и да заживеем в мир и спокойствие.

Алёна Изотова⁴⁸

*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

В современном мире наибольшее внимание развитых государств уделяется глобализации, объединению информационного пространства, созданию альтернативных источников энергии, развитию инновационных технологий. Уровень развития промышленности и торговли, достигнутый странами-мировыми лидерами, позволяет решать проблемы равенства и поднимать вопросы толерантности в средствах массовой информации. Солнечные батареи, использование разработок роботостроения в быту и обучении, работе, обсуждение проблем мировой экологии и создание новых экономических зон и моделей – стало бы все это возможным в условиях нехватки простейшего, но вместе с тем самого ценного ресурса – еды?

Голод – то, что лишает возможности страны двигаться вперед, участвовать в мировых конгрессах, обсуждать новые технологии в вооружении и открытия в космосе. Голод – то, чего не место в 21 веке. Не могут рядом существовать туристические туры в космическое пространство, роботы-пылесосы и смерть миллионов невинных детей от недостатка еды. Не могут ужиться на одной планете гипермаркеты, предлагающие потребителю экзотические фрукты Азии, сыры с плесенью Франции с городами, на территории которых люди не имеют возможности накормить свою семью.

Гендерное неравенство, недорогостоящая и чистая энергия, индустриализация, обеспечение граждан достойной работой, стабильный экономический рост, забота о ресурсах и климате – цели, достижение которых является наиболее важным инструментарием для обеспечения устойчивого мирового развития в 21 веке. 17 Целей для преобразования нашего мира действительно являются основополагающими для современного уровня развития – однако цель «Ликвидация голода» не должна занимать сред них места. В 21 веке не может быть места голоду. Не с ресурсами и технологиями 21 века. Не может быть технологий там, где люди борются за выживание.

Для преподавания в своем университете я выбрала дисциплину, затрагивающую проблему ликвидации голода. Мой университет – Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации. Выбранная мной проблема должна рассматриваться на территории каждой страны, каждого университета, так как именно решение вопроса голода на земле способно дать нам с точки зрения, как экономики, так и нравственности, шанс на развитие и преобразование нашего мира. Ликвидация голода в мире невозможна без вклада всех

⁴⁸ E-mail: alenayurievna_izotova@mail.ru

стран мира, без объединения ресурсов, разработки технологий, которые могли бы способствовать появлению нового подхода к ведению сельского хозяйства, распределения ограниченных ресурсов в мире. И эти проблемы способна решить экономика.

Изучение механизмов ликвидации голода способствует поиску в рамках учебной дисциплины ответов на такие вопросы, как:

1. Управление ограниченными ресурсами, их воспроизводство;
2. Развитие транспортных и иных средств коммуникации между странами;
3. Развитие мирового рынка трудовых и иных ресурсов;
4. Оценка вклада каждого гражданина в решение глобальных проблем.

Однако проблема голода не может быть лишена силами одной экономики. Сегодня в мире около 795 миллионов недоедающих. При среднем прожиточном минимуме трудоспособного населения по регионам Российской Федерации 10239 рублей это 8,14 триллионов рублей для того, чтобы обеспечить месяц жизни всем нуждающимся людям. Большая цифра. Однако это стоимость 5 космических программ Российской Федерации. Это цена 10 олимпийских игр, организованных в Лондоне в 2012 году. Это 8,4 рубля в месяц с каждого гражданина мира, не охваченного голодом (при средней численности Земли 7,5 миллиардов рублей за вычетом голодающего населения).

Проблему мирового голода решит ответственность каждого гражданина за то, каким будет наш мир в будущем. 8,4 рублей для каждого из нас – это так мало, но так важно для тех, кого мы, возможно, никогда не увидим, но будем знать, что завтра они увидят новый день, а мы – сделали мир лучше.

Я бы хотела знать, какими способами мы можем повлиять на наш мир. Чтобы преподаватель объяснил студентам, как это просто – решить проблему вместе, как маленький вклад может привести к большим победам, рассказал нам об успехах мировой компании по поддержке голодающих территорий и о пользе, которую студенты моего университета принесли миру.

Маргарита Николаевна Шихалеева⁴⁹
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

В начале двадцатого века перед человечеством грянула череда проблем, которые позже будут наименованы глобальными, по причине всеобъем-лемости народов, требованию скорейшего решения с помощью коллективных усилий. Главными мотивами возникновения этих проблем стали промышленный переворот, резкое и не всегда оправданное увеличение расходования природных ресурсов, негативное воздействие человека на природную среду, усиление социально-экономической дифференциации развития северных и южных стран, а также создание оружия массового уничтожения, которое ежедневно угрожает существованию человеческой цивилизации.

Для решения этих проблем 25 сентября 2015 года члены ООН приняли Повестку дня в области устойчивого развития до 2030 года, содержащую 17 областей, требующих достижения целей. Безусловно, все эти тематики актуальны, но ликвидация голода, на мой взгляд, является наиболее животрепещущей. Всем нам знакомо чувство голода, но не каждому в той степени, в какой оно знакомо народам стран третьего мира. Человечеству известно немало историй о страданиях людей от нехватки пропитания. Будь то голод в трудовом лагере «Канава», в Джеймстауне, а также Великий голод в Ирландии, В Китае. Все они обладают своими отличительными чертами, но эти истории заставляют нас задуматься о том, что человек не сможет жить, реализовывать себя, раскрывать свои возможности без качественного питания. Поэтому эта проблема требует беспромедлительного решения.

Люди эгоистичны, поэтому немногие, кто даже косвенно сталкивался с этой проблемой, захотят помогать жителям стран третьего мира, нуждающимся в средствах для питания, ведь, находясь за тысячи километров, сложно сопереживать людям, которых ты не видишь, не знаешь об их проблемах, нуждах. Поэтому, прежде всего нужно рассказывать людям о существующих проблемах, показывать фотографии, чтобы зачерствевшие сердца дрогнули и захотели помочь.

До написания этого эссе я знала о существовании ООН, принятии Повестки дня, но никогда не задумывалась о том, чтобы взять и перечислить часть своих средств на помощь нуждающимся. Но теперь возник вопрос: куда их перечислить, и действительно ли дойдут деньги до людей, изморенных голодом? Следовательно,

⁴⁹ E-mail: margo.schihaleeva@yandex.ru

необходимо создать надежную систему поставки средств, продовольствия народам стран третьего мира с подробным отчетом, для того, чтобы люди знали, что их жертвования принесли пользу, спасли жизни людей.

Еще одним немаловажным пунктом в достижении цели является развитое сельское, лесное, рыбное хозяйство, которое будет способно обеспечить продовольствием население. И так как к этому времени государства не смогли добиться необходимого равномерного распределения продуктов, значит этим странам необходимо помочь развивающимся и развитым странами. Пусть, например, это будет поставка техники, орудий труда бывшего употребления, но они все равно принесут свою пользу. Внедрение новых технологий также поспособствует организации производства продовольствия. Обеспечение средствами малые фермерские хозяйства также увеличат количество рабочих мест, на которых будут трудиться люди, ввиду чего экономика стран будет постепенно развиваться.

Более того, исходя из анализа причин возникновения голода, я могу сказать, что в странах необходимо создание институтов, которые смогли собирать средства, кормить голодающих, снабжать их всем необходимым и направлять их в нужное русло.

Пришло время, когда мы все уже не можем, не задумываясь использовать природные ресурсы. 21 век – это время переосмысления выращивания, распределения и потребления продуктов питания. Напоследок скажу один факт: за время прочтения в мире умерло около 28 человек от голода. Пожалуйста, задумайтесь.

**ENSURE HEALTHY LIVES AND PROMOTE WELL-
BEING FOR ALL AT ALL AGES**

**ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗДРАВΟΣЛОВЕН НАЧИН
НА ЖИВОТ
И СТИМУЛИРАНЕ НА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО
ЗА ВСИЧКИ ВЪВ ВСИЧКИ ВЪЗРАСТИ**

Worth the tuition

Kym Nicole Reyes⁵⁰

Dominican University, Chicago, USA

If I was to pick an SDG to be the basis of a course at school, I believe that a “Good Health and Well-Being” class would be beneficial to our school’s community. College institutions are filled with students who are in many different stages in their life. There are students who are just starting a new chapter in their life while there are students who are about to finish theirs. Regardless of what stage a student is in, college remains a place filled with students who are stressed, overwhelmed, and even confused. All students have to figure out how to balance their school life, work life, and social life. Finding the balance to each component is essential to a student’s life because it gives them the opportunity to grow academically, socially, and professionally. College is filled with life lessons to be learned and one of the most important lessons to learn is having good health and well being. This is often neglected by most due to the overwhelming loads of work. It’s important for students to have a course on this because it allows them to be healthier and happier. This will allow students to be capable of working and studying well and as a result, they can have better relationships, friendships, etc.

During the course, I hope to learn about how to achieve good health. I believe that they should teach students how to have a healthy diet. ‘Freshman 15’ is a big problem most students run into at the beginning of their college careers. This is due to the unrestricted meal times available for students to take advantage of, stress eating, and snacking. This weight ends up being hard to lose and may lead students to have a lower self-esteem. So it’s important that students are taught the nutritional value of the foods they eat, how much calorie intake they should have, and even how to deal with stress eating. In addition to healthy eating, it’s important to teach students the importance of balancing their life with exercise. Although many students will say that they do not have the time to exercise, the professors can teach students about short in-room exercises they can do for 30 minutes a day. Not only that, I think that students are taught how to cope with stress such as meditation, journaling, exercise, and yoga. During class time, the students and professors should engage in group discussion to talk about their daily stressful events if the students are willing to share. Lastly, I think that students should also be taught the psychology of stress and the effects of long-term stress. This class would definitely give the university a lot more value to students. Students not only gain an academic lesson from the university but also a life lesson that they can use for the rest of their lives.

⁵⁰ E-mail: reyekym@my.dom.edu

Results of good health and well-being

Stephanie Salazar⁵¹

Dominican University, Chicago, USA

Our modern society is unfortunately encountering many problems at once. These problems have built up over many years and include poverty, education, environmental health, and others. In September of 2015, the United Nations decided on new development goals to be achieved within the next 15 years in order to drive away from our current global state.

According to facts listed by the United Nations, 17,000 fewer children die each day than in 1990, but more than six million children still die before their fifth birthday each year. The proportion of mothers that do not survive childbirth compared to those who do in developing regions is 14 times higher than in the developed regions. In addition, AIDS is now the leading cause of death among adolescents (aged 10-19) in Africa and the second most common cause of death among adolescents globally. Health and well-being issues are clearly being taken on by people of all ages, all over the world. These are statistics that I personally did not know about and it is upsetting to learn about the reality that so many people are currently facing. In the United States, it is easy to ignore this reality considering it might not be directly surrounding us. However, the United Nations is comprised of leaders from all over the world who should inform their fellow citizens to take part in making a change to this unfortunate reality.

This is why in order to achieve “the world we want to live in by 2030”, I suggest that the most important Sustainable Development Goal is number 3, “Good Health and Well-Being”. Making sure that lives are healthy and advocating for the well-being for everyone regardless of their age is a key factor in sustainable development. Having a focus on this specific SDG would in turn lead to other SDG’s such as zero hunger, no poverty, clean water and sanitation, quality education, etc. Although all SDG’s involve basic necessities that everyone should already have access to, number three stood out to me the most simply because it is important to establish on an international level that access to health and well-being is critical no matter what the age or place of residence is.

There has been some progress towards good health and well-being but there are still many more actions that need to be taken to address the health issues mentioned above. Something as simple as access to clean water is taken for granted in prosperous countries. Despite determined global progress, an increasing proportion of child deaths are in sub-Saharan

⁵¹ E-mail: salastep@my.dom.edu

Africa and Southern Asia. Four out of every five deaths of children under the age of five occur in these regions. This is heartbreaking information that should be communicated on a global scale in order to initiate a large movement and restore basic needs. This would involve access to multiple SDG's and take a larger step towards achieving the "World we want to live in by 2030".

Good health and well-being

Wioletta Bogusz⁵²

War Studies University, Warsaw, Poland

The United Nations (UN) definitely plays a remarkable role in International Relations, in keeping the world peace, or at least trying to do so, in helping to eliminate poverty in third world countries. Because the organization is so focused on the third world countries and their issues, it forgets about the arising issues in the other half of the world such as the United States or Europe. The aim of the author is not to state that the UN does not entirely help the “wealthier” side of the world, but to people who do not have much knowledge about what the UN does, it seems as they are only concerned about third world countries. So, in my opinion the most overlooked Sustainable Development Goal is the third one, concerning good health and well-being⁵³.

As a teenager I had a chance to live in one of the most problematic parts of the world – The Islamic Republic of Pakistan. While attending one of the schools there, we would have people from the UN coming and talking about their goals for Pakistan. By 2015 the UN aim was to end poverty and hunger by 2015. While the living of people is much better than it was before 2015, unfortunately some families still suffer from poverty and hunger. It is reasonable that the UN was concerned about poverty and hunger, but what they did not try to make affordable is health care. Sadly, most Pakistani people cannot afford simple flu medicine. They have their own methods such as some mixes of herbs, which are supposed to help in a lot of diseases. Their healthcare system is excellent, but it is a private sector⁵⁴, which most people cannot afford if they have an average salary of a maid⁵⁵. Some say it is almost as expensive as in the United States.

In the matter of the United States and Europe, it seems as those wealthy places have it perfect and people live in big houses, cities and can afford almost everything that they need in daily life. While in European countries healthcare is public and sometimes does not work properly, in the United States it is an issue most of the people cannot afford the policies which guarantee them a place in hospital without expensive costs⁵⁶. Regrettably, doctors do not perform surgeries or other kinds of treatments

⁵² E-mail: wjbogusz@gmail.com

⁵³ Sustainable Development goals. United Nations Development Programme, 2015.

⁵⁴ Haider, M. Excellent healthcare is being provided in Pakistan but..., www.dawn.com, January, 2015, available: July 29, 2017.

⁵⁵ An average maid in a good/wealthy household can earn 300 euros per month, but usually it is less than that. The families usually provide rooms for them and their families.

⁵⁶ The statistics state that 1 out of 5 Americans lives without insurance, www.abcnews.go.com, available: August 1st, 2017.

if the insurance is too low⁵⁷. The former president Barack Obama tried to change the situation by creating some kind of cheap insurance policies for poorer Americans. With the change of the president last autumn, and the power held by the Republicans it is not sure what will happen to so called Obama care and if the current President Donald Trump will make it better or worse.

Taking it all into consideration, I believe that my thesis was right about the United Nations focusing more on the third world countries and less about the wealthier. It is reasonable, as sometimes less wealthy countries cannot achieve something on their own. Certainly, they should take some more meaningful actions in the wealthier world, because millions of people suffer and sometimes die in a lot of pain. Achieving the world well-being and healthcare, can be very tricky, as the supposedly civilized and modern counties would seem to have it all, they sometimes lack the simplest things such as providing healthcare for people. I would say the development of wellbeing and healthcare needs to be balanced and equal in all parts of the world whether they are poor or wealthy countries.

⁵⁷ S. Reinberg. Almost 1 in 5 Americans going without healthcare, 23rd March 2017, www.abcnews.go.com, available: August 1st, 2017.

The national health is the key to a successful state

Kateryna Oleksii⁵⁸

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Ensuring a healthy lifestyle for the entire nation is one of the biggest problems in terms of implementing the idea of “The World in which we want to live in 2030”.

The health problem has become one of the most urgent in Ukraine today, as public health is an important indicator of preservation and development of the human potential of any country. In today’s Ukraine, a critical situation with the state of health, especially the younger generation, has increased, the number of negative factors has increased and their negative impact on the well-being of students has increased. Almost 90% of students have a deviation in their health.

The Constitution of Ukraine states that the highest social value in the state is a person, his life and health. Unfortunately, the realities of the present prove that this is just a phrase that has not been confirmed by the actions of heads and officials of the Ministry of Health and Social Policy of Ukraine.

According to statistics, the average life expectancy in Ukraine in 2015 was 71 in men. For comparison, in Sweden – 86 years, that is 15 years more. Why so? Probably because life expectancy is directly proportional to the economic development of the country and the living standards of people.

The high mortality rate of Ukrainians has its causes. They include a low level of medical care, bad ecology and a criminogenic situation. Comparing Ukraine with 29 countries of the world, we can state that our country has the worst indicators for the causes of death. Statistics say that for the past 100 years, the oncopathology has moved from the tenth place to the second by the level of morbidity and mortality in the world, first place – by diseases of the cardiovascular system. According to the WHO, every year 10 million people are getting ill. According to WHO, cancer deaths by 2030 will increase by 45% comparing to 2007 levels.

Prevention of cardiovascular disease should be done at any age. Namely moderate physical activity, proper balanced nutrition, giving up alcohol and smoking. Preventive annual physicals will make it possible to detect cancer at an early stage, and then treatment will be effective.

Today 60% of the population live below the poverty line. Patients should pay for the diagnosis and treatment even in the state-run medical institutions. Therefore, people often go to the doctor at the late stages of the disease.

⁵⁸ E-mail: oleksij@tdmu.edu.ua

In my opinion, the reform of the medical sector is urgently needed, but it will not be fast. The reason for this is the pseudo-reform of the government, which only worsens the situation. Different schemes of insurance and private medicine work in neighbouring European countries that could be implemented in our country. There is no other way out.

A sanitary-and-preventive work should be conducted among the population, explaining that the insurance companies will cover treatment only in the early stages of the disease. I hope that it will be able to change the psychology of the population in respect of their health. First of all, it is necessary to significantly improve the standard of living of people and gradually move to insurance medicine.

The health of every person is not his own concern. A healthy person lives a high-quality life and brings great benefits to the society. However, in many respects our health depends on ourselves and we make our own choices. I hope that in 2030 we will live in a peaceful rich country where human health will be the main value!

The future of Ternopil is a city of healthy and happy people

Iuliia Golovko⁵⁹

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

One of the main goals of sustainable development, which can contribute to the development of the city of Ternopil, is to provide a healthy lifestyle, promote well-being for all at all ages and raise living standards.

Health is the highest value of society and without it people cannot feel happy.

One of the most important tasks of development is to increase the active period of life of citizens by providing conditions for a full-fledged physical life, making physical culture and sports popular. However, at the present time, the level of physical culture and amateur sport does not meet modern requirements and cannot meet the needs of the people.

Ternopil is one of the cultural and educational centers of Ukraine, with hard-working and hospitable people. The city has a sufficient level of prerequisites for the comprehensive development and safe residence. An ecologically clean and potentially attractive city with a stable industrial development. Ternopil is a city in which I study, work and live, in which my family lives.

First of all, it is necessary to pay attention and aim at achieving a stable increase in the quality of life of the city's population on the basis of a balanced and coherent development of the economy, based on innovations, provident attitude to the natural environment, preservation of the natural system of settlement in the city, taking into account the strategic interests of the country.

There are main prerequisites for providing a healthy lifestyle and promoting the well-being of the inhabitants of the city of Ternopil. These are:

- Creation of conditions for improving the life and health of the population;
- Creation of measures for environment preservation;
- Cleaning of polluted areas;
- Modern approaches in solving problems related to the utilization of domestic wastes, community services.

In order to provide a new quality of life, it is necessary to determine the directions of their achievement:

1) Creating conditions for improving the health of the population, as well as opportunities for the formation of a healthy lifestyle, increasing the length of the active period of life, which requires:

⁵⁹ E-mail: Julia.majorita@gmail.com

- Creation of a system of a single medical space for the activities of medical institutions of the city of Ternopil;
- Reconstruction of hospitals;
- Purchase of modern medical equipment and devices for diagnostics and treatment of diseases;
- Modernization of the system of urgent medical care, including highly specialized medical care;
- Improvement of the system of family medicine and protection of motherhood and childhood;
- Building of new and reconstruction of existing sports facilities of the city;
- Expansion of the sports clubs, centers of physical health of the population, improvement of the material base of sports complexes in educational institutions of the city;
- Adopting an ecological world mindset;
- Measures for the preservation of the environment, cleaning of contaminated areas.

2) Creating comfortable and safe living conditions for the population, in particular: building additional sewage treatment facilities in the city; reconstructing the existing sewage treatment facilities; improving the quality of drinking water and water supply of consumers; reconstructing and carrying out major overhaul of the plumbing, sewage and heating networks; improving the water supply network and water supply organization.

All above-mentioned activities will ensure that the city of Ternopil can achieve the following results: a decrease in the level of general and infant mortality, the incidence of major classes of diseases; an increase in the number of sports sections, clubs, training halls; reduction of pollution of air, soils, underground and surface waters; reconstruction, construction, overhaul of housing and communal services.

Ternopil must become a successful city by fulfilling its goals and ensuring a new quality of life and safe living conditions for the citizens.

The future of Ternopil is to become a city of healthy and happy people!

Добро здраве

Георги Венциславов Гергов⁶⁰

Медицински университет – Плевен, България

Всички могат да посочат по някой проблем и недостатък, свързани с нашето здравеопазване, но аз искам да изкажа моят по-различен поглед, погледът на един бъдещ лекар.

Тръгнах с големи надежди и мечти за тази професия, но в периода на обучение, който извървах дотук, се сблъсках с много перипетии, които се опитаха да пречупят тази любов към бъдещата ми работа. Е, те не успяха. Много неща успях да осъзная за този период и се убедих, че другите хора не ги разбират. За мен основен проблем е липсата на модерна апаратура и медицински персонал, много зле функциониращи болници, небивалиците на новите наредби, свързани с лекарите.

Един основен проблем е липсата на персонал в болниците. А защо се получава така? Причината за това е, че много хора завършват в нашите медицински университети, но малко остават да работят в страната. Едно от основанията за това е недоброто заплащане. Пак някои ще кажат, че лекарите се лакомят за пари. А вие не бихте ли, ако сте прекарвали 10 години в учене, прекарвали сте младостта си над учебниците ден и нощ. Не е лесно да гледаш от страни как хората на твоите години си живеят живота, създават семейство и деца, а ти знаеш, че твоето време още не е дошло.

Друг много болен въпрос за един лекар е неуважението от страна на пациентите, негативизмът, насочен към тях или нехайството към наложеното лечение и препоръки. Виждал съм не веднъж много арогантни пациенти, ръсеци обиди срещу лекарите, готови дори на физическа разправа. Не виждам каква по-обезсърчаваща гледка може да види един бъдещ лекар като мен. Много пъти съм се прибирал у дома си на ръба на нервна криза, мислещ как съм избрал тази неблагодарна професия. Но на другия ден винаги се е намирал някой мил пациент, който, виждайки старанието ми, да каже, че от мен ще стане прекрасен лекар, или най-малкото да чуя как някой ме нарича „докторе” и да видиш в очите му доверие и сигурност в теб. Това ме кара да не се предавам и да се боря за тази професия. Хипократ е казал, че е добър този лекар, който те е накарал да се почувстваш по-добре, дори само с думи. Понякога и лекарите имат нужда от това лекарство - една мила дума от пациент, едно добро отношение.

⁶⁰ E-mail: goshooog@abv.bg

Много пъти хората оплюват лекарите, иронизират ги с „клинични пътеки” и т.н., но не знаят, че това е наложено от закона и те дори и да не искат, трябва да го спазват, иначе ще бъдат санкционирани. Тук се появява другият проблем за наредбите, регулиращи дейността на лекарите. Пациенти не се лекуват с ограничения в диагностичните процедури, ограничения в престоя на болния в здравното заведение, или пък в медикаментозното лечение. Виждал съм не веднъж как лекар се стреми да избере най-подходящия начин и диагноза, чрез които пациентът да получи най-доброто обслужване и лечебно-диагностични манипулации, но в резултат на въведените клинични пътеки това е невъзможно. А самите лекари заради тях застават „между чука и наковалнята” - от едната страна са недоволните пациенти, а от другата – нормативно наложената система. Как да не се замислиш за чужбина? Там можеш да получиш нужното уважение, нужните средства за добро обслужване на болните и нужната отплата за работата.

Какво означава зле функционираща болница? Четох за Австралия, че там на такава голяма територия има само около 15 болници, но разбира се не като нашите пред фалит. Държавата ни брои милиони за поддържане на стотици болници, които едва функционират и са под всякаква критика. Нужни ли са те? От моя гледна точка би било по-добре да се закрият доста от тях, а другите да се превърнат във високотехнологични многопрофилни болници. Тук идва и другият проблем, за който споменах, за модерната апаратура. Ако парите, пропилены за поддържане на замиращи болници, се вложат в диагностична и лечебна апаратура за няколко болници в България, осигури се подходящ модерен транспорт до лечебните заведения, ефикасността би била много по-голяма. В Австралия показателите за добро здравеопазване - за смъртност или резултати от лечението във всеки един клон на медицината, са в пъти по-добри.

Ако се намери решение на тези основни проблеми, смятам че здравеопазването ни ще достигне едно ново ниво - съизмеримо с това на високо развитите европейски страни. Така ще се намери необходимата взаимност между лекар и пациент, едно ново ниво на здравна култура и развитие. Така няма да се дарява таланта на нашите млади лекари на чужди страни, защото не случайно толкова бързо ни приемат да работим при тях. Ние сме с висок потенциал и възможности и най-важното - с една от най-добрите системи на медицинско образование.

Добро здраве

Ирена Руменова Георгиева⁶¹

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Терминът *устойчиво развитие* е всеобхватен. Устойчивостта е дългосрочна цел на обществото в културен, икономически и здравословен аспект, за по-чиста околна среда и по-голяма жизнеспособност.

Благосъстоянието на човечеството е свързано с изразходването на природните ресурси. През 70-те години на ХХ век терминът „устойчиво развитие“ е използван за пръв път от министър-председателя на Норвегия Гру Брундтланд.

Устойчивото развитие цели постоянно подобряване на качеството на живота и развитие на личността чрез планиране, информация и функциониране на гражданското общество. Като намалим детската смъртност и болестите, ще живеем все по-дълго и по-дълго.

Целите за устойчиво развитие, постановени от Организацията на обединените нации, се популяризират като Глобални цели. Свързани са с бъдещото международно развитие в периода 2016-2030 г. Набелязани са 17 цели под надслов „*Да трансформираме нашия свят*“, за чието достигане през август 2015 г. се договарят 193 държави.

Под №3 от целите за устойчиво развитие е **здравословният начин на живот**: „Осигуряване на здравословен начин на живот и стимулиране на благосъстоянието за всички във всички възрасти.“

Още през 1958 г. Световната здравна организация приема определението „Здравето на човека е състояние на пълно физическо, духовно и социално благополучие, а не само отсъствие на болест или недъг.“ То е актуално и днес. В световен план целите на устойчивото развитие са насочени към осигуряване на здравословен начин на живот. За България фокусът е върху недостатъчното ниво на здравна култура и здравословен начин на живот, за децата и възрастните. Въпреки големия обем информация в медии, интернет, лекции и др., българинът живее и се храни нездравословно. Пържени, мазни и консервирани храни довеждат до болести и здравословни проблеми. Още от най-ранна възраст децата консумират шоколад, полуфабрикати и др. храни, които водят до затлъстяване и нарушена обмяната на веществата.

Огромна проблем за българите е отношението към превенцията. Един мъдрец е казал: „Умните хора предотвратяват болестта, а не я

⁶¹ E-mail: barabena@abv.bg

лекуват“. Това за съжаление не е валидно за нас. Разполагаме с продукти, които засилват имунитета, помагат на организма да се бори с болестите, преди тяхната поява, но все още прибягваме към лекарствата, а превенцията остава на заден план. За да избегнем инфаркт, инсулт, алергични състояния и др., трябва да се погрижим предварително за здравето си.

Да се интегрират здравните заведения в условията на пазарна икономика. Всеки да има достъп до лекар-специалист, без направление и условности. В момента в лекарския кабинет първо питат: „Платихте ли си таксата?“. Това обезсмисля и натоварва благородната и хуманна професия на лекаря!

За запазване на здравето е важно да се преборим с високото ниво на пътни инциденти и детска смъртност. Пътните инциденти ще станат по-малко, когато всеки започне да спазва законите и мисли не само за себе си, но и за другите.

Да се намали детската смъртност?! Гя е едно от най-жестоките неща, които се случват в този свят. Дори съвременната медицина и добрите специалисти не помагат за намаляване на детската смъртност. Ако не се пестят пари за изследвания на бъдещите майки и на децата, смъртността ще е по-ниска.

Винаги ще съм благодарна на моите лекари, които с изследване при раждането ми, установиха заболяване, с което моите родители се пребориха. Благодаря на всички, които не жаят време, средства и сили и спасяват детския живот!

Здравето е най-големият ни дар, трябва да го пазим и да се грижим за него. Устойчивото развитие ще е такова само тогава, когато хората на Земята са здрави и могат да постигнат останалите 16 Глобални цели на ООН.

Използвани източници:

1. Вълкова, В. Устойчиво развитие. Книга за учителя от прогимназиален етап. София. 2001.
2. https://bg.wikipedia.org/wiki/Цели_за_устойчиво_развитие
3. http://www.unglobalcompact.bg/?page_id=2890

Здравната система в Република България

Нелис Селяйтинова Салиева⁶²

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Като човек, уважаващ себе си и почитащ държавата, в която е роден и живее, аз обичам моята родна страна България. Живея в тази държава, завършила съм средното си образование тук и в момента работя, за да мога да се издържа и следвам висше образование. Давам всичко от себе си: младост, труд, здраве и накрая какво получавам в замяна? Цял живот работим за малки заплати и, ако успеем да се пенсионираме, пенсията са също толкова малки. Но разликата е голяма. Докато си млад и работиш всичко е добре, но животът изцежда всички сили от теб и като пенсионер ти имаш нужда от сериозни медицински услуги. А дали можеш да си ги осигуриш с оскъдната пенсия?

Ето това е наболелият проблем в България – здравната ни система. В никакъв случай не искам да кажа, че това е единствената проблемна сфера в България. Напротив – проблеми много и навсякъде, но здравеопазването в България е под всякаква критика. Тази констатация няма нужда от сериозни доводи. Населението на България се стопява прогресивно и причини за това са голямата смъртност и лошото здравеопазване.

И за да не бъда толкова черногледа, ще спомена, че всички ние се гордеем, когато по новините, било световни или местни, съобщят за иновации и сложни операции, направени от български лекари и учени. Да, гордеем се, защото имаме много таланти и умни лекари, които прославят държавата ни по света. Нека спрем с еуфорията до тук и погледнем на реалното състояние на медицината у нас. В България здравеопазването е превърнато в магазин. Ако имаш пари, си купуваш хубава стока, т.е., получаваш по-добри медицински услуги и внимание. Ако нямаш – или нищо няма да си купиш, или ще влезнеш в китайски магазин и ще си вземеш менте, за малко пари – малко елементарни медицински услуги. Защо е така? Нали всички сме граждани на тази държава и плащаме цял живот здравни осигуровки? Защо лекарите ни са се превърнали в касички, и ако не пуснеш пари в тях, няма да получиш внимание? Защо, въпреки запазения час от регистратурата, ти се налага да висиш с часове пред кабинетите? Нима личните разговори между лекари и познати са по важни от чакащия навън пациент? Плащаме на ръка таксата в кабинета и никога не ти издава касова бележка за това. Къде отиват нашите такси? Защо

⁶² E-mail: nelsislv@gmail.com

нито лекарите са доволни от заплатите си, нито пациентите от лечението? Ето това е нашето здравеопазване – пълно безхаберие кой, какво и как го прави. Направено е така, че когато постъпиш в болнично заведение, си принуден да носиш повечето консумативи поради липса или недостиг и накрая си плащаш престоя, все едно че си бил на почивка там. Нужно ли е всичко това, при положение че цял живот си плащал здравни осигуровки и веднъж ти се е наложило да постъпиш в болница и да си плащаш като на хотел?

Цялата ни здравна система е болна, но кой ли ще я излекува? Лекарите полагат хипократова клетва, а като че ли много бързо забравят за нея. Как може един медик да си позволи да остави пред вратата си болен човек и след време, когато той е решил, че иска, да го прегледа. Жалко, е че лекарите нямат смелост да признаят собствените си грешки, а те не са никак малко и са от различно естество. Някои от тях забравят инструмент или марля в тялото на пациента. Това е такава небрежност, че не виждам как медиците могат да очакват уважение, при положение че не са извършили най-елементарната част от своята работа.

В развитите страни здравните осигуровки на един от членовете на семейството могат да се използват от цялото семейство при нужда. Когато държавата излекува здравната си система, ще има здрав народ, който да се грижи за нея. Ще има здрави и щастливи хора, обичащи родината си, а не ругаещи болни, мразещи късмета, че са се родили в държава с минимално здравно обслужване. Затова нека всички управляващи, на които българският народ е гласувал доверие, да направят точна преценка на приоритетите и задачите за оздравяването на здравната система.

Обичам своята родина, но нека и тя ни се отблагодари, като се грижи за здравето на всеки свой гражданин. Нека здравеопазването от касичка за малцина се превърне в извор на изцеление за целия народ. Нека песимизмът на тема здравеопазване се превърне в оптимизъм за всеки българин и той да получава подобаващи медицински услуги.

Вероника Николаевна Лашкевич⁶³

Белорусский торгово-экономический университет потребительской кооперации, Гомель, Белоруссия

Одна из целей для достижения устойчивого развития звучит так обеспечение здорового образа жизни и содействие благополучию для всех в любом возрасте.

Здоровый образ жизни – это спорт, правильное питание, отказ от вредных привычек. Издавна алкоголь считался неотъемлемой частью жизни для большинства людей. С тех пор мало что изменилось. И даже, больше, с каждым годом количество пьющих людей только увеличивается. Алкоголь пьют по праздникам, на отдыхе. Одни пьют его чисто символически, другие же напиваются до бесчувствия.

Так как наша страна (Беларусь по данным всемирной организации здравоохранения за 2017 год) по количеству потребляемого населением алкоголя занимает первое место в мире. И с этим нужно бороться.

Для достижения цели необходимо начать с детей, так как в них можно заложить правильное основание, и оно останется на всю жизнь. Дети это бедующее нашей Планеты, поэтому, когда мы вкладываем что-то в них то в результате получаем то, что мы вложили. Дети это, прежде всего отражение родителей, поэтому важно видеть хороший пример для жизни. Для людей, вступающих в брак сделать необходимым условием прохождения курсов по воспитанию детей, курсов по укреплению семьи и вариантов решения конфликтов, психологических тренингов, кулинарных курсов. Что также снизит процент детского алкоголизма и процент разводов семей.

Творческие идеи для достижения цели по обеспечению здорового образа жизни и содействие благополучию для всех в любом возрасте:

- в связи выше изложенной проблемой определить во всём мире неделю в году без алкогольных напитков;
- показывать больше фильмов и сериалов про спортсменов, т.к. это мотивирует людей к занятию спортом;
- проводить активную рекламу спортивных мероприятий и их результатов в социальных сетях и сети Интернет;
- показывать успешных людей и не успешных людей через фильмы и автобиографии, а также разбирать их ошибки и взлёты;
- устраивать больше любительских турниров.

⁶³ E-mail: lashkevich_v@inbox.ru

Если посмотреть на самые не пьющие страны, то можно определить одну особенность это страны Африки и Азии. В некоторых из перечисленных стран важным отличием является вероисповедание (мусульманство, иудаизм, ислам), наша страна считается христианской, но исполнять Божий закон и его заповеди никто не стремится. В этом скрывается ещё одно решение по борьбе с алкоголизмом и некоторыми другими проблемами. Наше тело состоит из 3 компонентов: дух, душа и тело. Вы когда-нибудь чувствовали пустоту внутри себя? Это происходит от того, что нашему духу не хватает общения с Богом и только Бог сможет её заполнить. Вспомните себя после посещения церкви, вам хорошо и прекрасно и вам не нужно что-то для заполнения пустоты внутри, так как она уже заполнена. Некоторые люди начинают её неправильно заполнять (алкоголь, наркотики, сигареты, еда и многое другое) и об этом необходимо рассказать людям.

В результате реализации цели обеспечится увеличение производительности труда, продолжительности жизни, улучшение качества жизни населения, увеличение продолжительности жизни населения. А также станет меньше бедных людей, так как денежные средства будут направлены не на алкогольную продукцию, а на товары (продукты питания, жильё, одежду и др.).

Анастасия Игоревна Авдеева⁶⁴
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Здоровье... Разве это не самое главное в жизни человека? Именно такую проблему захотелось выделить для реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году», прочитав семнадцать целей, принятых ООН в 2015 году.

Давайте рассмотрим ключевые понятия данного тезиса. Здоровье – это состояние любого живого организма, при котором он в целом и все его органы способны функционировать. Благополучие – спокойное течение жизни, не нарушаемое несчастьями, неудачами, по Д. Н. Ушакову.

В современном мире большое количество людей до сих пор не получает должной медицинской помощи, голодает, особенно в странах Африки. В большей мере страдают дети, которым недостаток питательных веществ не позволяет развиваться в соответствии с нормой. Отсутствие своевременной и качественной медицинской помощи приводит к гибели людей, которых можно было бы вылечить. Хотелось бы, чтобы все люди на свете жили достойно, не так ли? Для этого другие более развитые страны должны оказывать помощь нуждающимся, повышать доступность образования и медицинской помощи для местного населения. Только когда все государства будут бескорыстно помогать друг другу, тогда мир сможет легко справляться со вспыхивающими эпидемиями, с голодом и природными катастрофами, и только тогда все люди на планете будут здоровы и счастливы.

С другой стороны, в развитых странах есть множество проблем, которые были вызваны недостатком всего, что нужно человеку и даже больше. Технологии шагают вперёд всё быстрее и быстрее. Люди стремятся «идти в ногу со временем». Перекусы на ходу, фастфуд, некачественная продукция под видом экологичной – всё это приводит к ожирению. Довольно часто люди начинают самостоятельно бороться с лишним весом. Всё более и более распространёнными становятся диеты, некоторые из них вообще предполагают отказ от пищи, но люди забывают, что организму нужно сбалансированное питание, и преставать кормить его нельзя, так как это приводит к нарушению его деятельности. Также в настоящее время множество работников умственного труда проводят огромное количество времени сидя за компьютером – это приводит к гиподинамии, что негативно сказывается на здоровье. В связи с этим сильно пропагандируется здоровый образ жизни.

⁶⁴ E-mail: 7518174@mail.ru

Негласный девиз «бегом от инфаркта» порой приводит к иным последствиям, чем люди ожидают. Многие начинающие «спортсмены», не пройдя медицинского обследования, не имея профессионального тренера, который мог бы правильно построить тренировочный процесс, сами себе назначают количество и интенсивность тренировок, порой слишком резко нагружая организм. Если к этому добавить неправильно подобранную экипировку - в результате травмы голеностопов, коленей, спины. С этим нужно как-то бороться... Например, крупные компании, да и не только крупные, могут выделять время или включать его в рабочий период для занятий спортом, но предварительно проводить медицинский осмотр сотрудников. Еще можно устраивать праздники на свежем воздухе, проводить соревнования по различным видам спорта среди сотрудников и их семей. Также государство может и должно создавать социальные фитнес-центры, где человек, не желающий тратить деньги на рекомендации профессионалов или не имеющий их (денег), мог бы бесплатно получить советы.

В заключение хотелось бы сказать, что обеспечение здорового образа жизни среди населения крайне необходимо во всех развитых странах, и этим должны заниматься на государственном уровне. Ведь все больше и больше людей в погоне за технологиями и деньгами забывают заботиться о своем организме. Необходимо содействовать благополучию населения планеты на межгосударственном уровне, ведь только сообща мир сможет справиться с любыми невзгодами. Только разумный подход к данной проблеме позволит человечеству жить долго и счастливо.

Мария Барсукова⁶⁵
Университет "Туран", Алматы, Казахстан

25 сентября государствами–членами ООН была принята Повестка дня в области устойчивого развития до 2030 года, которая отражает ряд целей, направленных на борьбу с бедностью, сохранение природных ресурсов и обеспечение благополучия для всех жителей планеты. Показатели по каждой из 17 Целей должны быть достигнуты в течение 15 лет. Необходимым условием для достижения Целей в области устойчивого развития являются совместные действия правительства, частного сектора, гражданского общества и всех жителей Земли.

Сегодня особенно актуальна цель, направленная на обеспечение здорового образа жизни в любом возрасте. Она может быть достигнута при условии осознания каждым человеком ценности здоровья и принятии ответственности за его состояние. Здоровье – бесценное богатство каждого человека в отдельности, и всего общества в целом, в связи с чем, особенно значимыми представляются следующие меры.

Во-первых, привитие любви к спорту с раннего возраста. Занимаясь спортом, ребенок растёт более крепким и выносливым, его организм хорошо справляется с болезнями и стрессами. Первым шагом на пути к реализации данной меры является создание оснащенных спортивных классов в образовательных школах, в результате чего каждый ребенок сможет посвятить себя не только науке, но и спорту. Более того, в школах необходимо увеличить количество занятий физкультурой и открыть бесплатные спортивные секции для детей, взрослых и пожилых людей, где каждый желающий будет иметь возможность заниматься определенным видом спорта, участвовать в соревнованиях и получать поощрительные призы.

Во-вторых, строительство жилых домов, в которых цокольный этаж был бы оборудован под тренажерный зал, волейбольную, баскетбольную и футбольную площадки, где люди бесплатно могли бы заниматься спортом в любое свободное время, вызовет интерес к спорту и в целом положительно отразится на общем состоянии здоровья населения. С уверенностью можно констатировать тот факт, что жильцы таких домов будут чаще посещать тренажерный зал, потому что необходимость ехать в спортивный клуб или зал за несколько километров просто исчезнет.

⁶⁵ E-mail: love-angel1997@mail.ru

И, наконец, считаю, что на сегодняшний день особенно остро стоит вопрос о строительстве новых и релокации уже функционирующих фабрик, заводов, предприятий, загрязняющих воздух, за черту города. Проблема загрязнения воздуха грозит огромной экологической катастрофой. Людям, живущим в крупных промышленных городах, приходится дышать воздухом, перенасыщенным вредными и ядовитыми веществами, которые выбрасывают в атмосферу промышленные предприятия, что не совсем благоприятно влияет на их здоровье и влечет за собой ряд пагубных последствий для здоровья, включая респираторные инфекции, сердечно-сосудистые заболевания и рак легких. Вынос промышленных предприятий за черту города, положительно повлияет на здоровье, активность и продолжительность жизни людей.

Таким образом, улучшение общего состояния здоровья населения нашей планеты напрямую зависит от предложенных выше мер по реализации одной из самых важных целей программы. Наше здоровье в наших руках!

**ENSURE INCLUSIVE AND EQUITABLE QUALITY
EDUCATION AND PROMOTE LIFELONG LEARNING
OPPORTUNITIES FOR ALL**

**ОСИГУРЯВАНЕ НА ПРИОБЩАВАЩО
И РАВНОСТОЙНО КАЧЕСТВЕНО ОБРАЗОВАНИЕ
И СТИМУЛИРАНЕ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ
ЗА УЧЕНЕ НА ВСИЧКИ
ПРЕЗ ЦЕЛИЯ ЖИВОТ**

Teaching a brighter future

Alexandra Kiotis⁶⁶
Dominican University, Chicago, USA

When one thinks of the word “doctor” an image of someone extremely important to society is formed. A doctor is usually depicted as someone that ensures the health and wellbeing of others, and does so at a high salary (for the most part worldwide). Doctors globally have a reputation of prestige, significance, and hard work. In contrast to that, the word “doctor” actually comes from the Latin word “teacher”. When one thinks of a teacher, the image produced is extremely different from that of a doctor. Teachers make very low wages and are seen as people with an easy task at hand. Teaching is technically not even considered a profession, despite the amount of school and licensing that is required. Why is it that two careers that come from the same word are valued at such opposite ends of the spectrum? Although doctors are important, where would they learn to master their craft, along with the craft of any other profession, if there was not an education to support them? Although the Sustainable Development Goals are all essential and considerably incomparable on a scale of importance, having an excellent education is the foundation for the other SDG’s to build upon. Building a quality education is the most underrated Sustainable Development Goal because when we are able to learn and take in from our world, we are able to use these ideas in order to give back. Having a quality education is the driving force of implementing infrastructure to every part of society and therefore should be the #1 SDG on the list.

Creating a strong education is an essential to building a better world because it allows for humans to process information and “take in” from the world, so to speak. School helps enlighten us and bring awareness to our past, present and future. Being educated can be seen as a form of opportunity not only because it teaches people about certain subjects, but because it also teaches us about ourselves. School is the place where we learn about our strengths, weaknesses and passions. When cognitive functions are constantly being practiced, skills can be shaped, allowing people the opportunity to apply what they have and what they want to society. School is not only where we learn to work with what skills and ideas we possess, but the talents of others as well. Whether it is realized or not within the setting, every student that walks into a classroom will somehow affect the future. Whether it is the kid up front or the student doodling in the back of class, every person has their own significance and

⁶⁶ E-mail: Kiotalex@my.dom.edu

potential that can be fueled through a sense of community and positivity in the classroom. Education opens the doors for socioeconomic opportunities, peace, and positivity for individuals, families, and communities combined.

Overall, creating a higher quality education is the most underrated SDG because it is the strongest way for people to strengthen their minds and work with others. If we were able to educate everyone in the world and help people learn and think effectively, we can further accomplish completing the other SDG's on the list. When people learn to work towards a goal for school, they have the potential to work towards a sustainable development goal for the world.

No human left behind

Angel Gomez⁶⁷

Dominican University, Chicago, USA

Migration of mankind has been relevant in society for countless generations. People from other countries are leaving their home countries for safety or economic opportunities for their families. If countries could focus on the sustainable development goal of decent work and economic growth it would cease the emigration of their citizens. Brain Drain would not be an issue for countries if they could provide good pay and benefits to their highest educated citizens. Those highly educated workers will be able to provide for their families and work for the better of the community that they live in. Currently people are leaving their home countries with their credentials and are bettering the communities of the countries that they move into while their host countries are missing the opportunity of further growth and development.

The focus of this development goal should not just be for higher educated citizens. Countries should be able to provide all their citizens with jobs that pay enough to be able to live life comfortably –comfortably enough for a worker to be able to provide meals every night for their family; comfortably enough to be able to assist their children financially through their years of education and higher education. Decent work and economic growth for a country will transfer into loyalty from citizens, which will lead to sustainable cities and communities being built.

Personally, the most common reason that I have heard about people leaving their countries is for seeking economic opportunities. Everyone wants to be able to make fair wages for the work they do. People are literally dying to immigrate into countries that they believe will provide them with the opportunities that they seek. Countries with better economic sustainability are taking advantage of countries that are struggling by building their manufacturing plants in those countries. By providing decent work with decent wages this unfairness can change. Provide people with what they seek and it will make a difference. Simpler said than done, but if there is a will there is a way.

⁶⁷ E-mail: gomejose@my.dom.edu

The key

Elisa Carrillo⁶⁸

Dominican University, Chicago, USA

Imagine this; it's the year 2030 and you have achieved the perfect world you have always wanted. Everyone has access to the same resources and no one is above anybody. The question is asked; how did you create such a perfect world? Certainly, the answer to this question will be different depending on who is answering it as there are a high number of Sustainable Development Goals (SDGs) that could be set to reach the target of the perfect world. Different deficiencies in the different sectors and/or parts of society call for individualized SDGs. I believe that the single most important SDG needed to achieve the world I want by the year 2030 is to provide "quality education" for all the young children and teenagers in the world, regardless of their socioeconomic status.

Undeniably, there are many different SDGs that could help achieve a perfect world by covering different types of necessities but I believe that quality education is the pillar of all other SDGs. Quality education does not only refer to the academic skills and knowledge that a student can gain but also the values and ethic qualities such as respect, treating everyone with equity, acting with integrity, and wanting the best for everyone not just ones' self. A quality education will lead to people not being power hungry or ambitious to get more money than others, resulting in equity for everyone in the world.

There will also be other indirect consequences of providing quality education to everyone equally. One of them is that it will lead to the creation of more job opportunities which will directly lead to the elimination of poverty and hunger. People will be better prepared for the jobs and business owners will create more jobs as they will want to help the world become a better one. Better job opportunities and more equity in the work place will help eradicate poverty and hunger.

Another outcome is that quality education will create conscious people that will take good care of themselves in healthy ways, people who will take care of others around them even if they are of a different ethnic background, and who will take care of the world we live in. We will have no more inequalities among humans and no more irresponsibility towards our nature, which will lead to cleaner water and sanitation, clean energy, better climate, better life below water and on land for humans and all other organisms that live in this world. People will be educated in not over-

⁶⁸ E-mail: carrelis@my.dom.edu

consuming resources and producing only what is necessary to avoid waste, thus resulting in a more effective use of our natural resources.

Lastly, well-educated people will want to continue living in a world that provides opportunities for everyone and where inequalities of any kind are non-existent thus resulting in the creation of partnerships to achieve every SDG imaginable. All of humanity working as one to achieve equity and create a perfect world will bring peace and justice.

In conclusion, providing the entire human population in the world with quality education will lead to the other SDGs being accomplished as well. There is a need in the world to create responsible individuals who value the well-being of the world where they live and the people and organisms that they share this world with. The perfect world can only be accomplished if everyone has access to the same quality education that teaches them the academics, values and qualities that are needed to achieve a perfect world.

Education is the future

Faviola Davalos⁶⁹

Dominican University, Chicago, USA

The SDG that is most important for achieving “the world we want to live in by 2030” is quality education. Education is important because it gives an individual the skills and the tools to navigate in the world. It also takes away the existing differences among the different social classes and genders; it opens a world of opportunities for the poor so that they may have an equal shot at well-paying jobs. Education reduces poverty in a number of ways. One way is by creating job opportunities for the people. Through employment, one is able to afford a decent living. Education further alleviates poverty through skills acquired in the learning process. Education also empowers women to break from the traditional viewpoint of them being the nurtures and become sophisticated successful women. The rate of women pursuing a career has increased. Women no longer want to be consider as stay home moms but rather be consider as head of household where they no longer depend on someone else. Human labor is essential for the economic growth. Labor is what makes one feel a human being. With that being said, a high educated labor force further stimulates economic growth. In order to achieve a stimulating economic growth, building schools around a curriculum that will help the youth will train them in technical and vocational jobs. This will help to easily adapt to the changes within society. The economic growth of the nation is important because it will reduce the unemployment rate creating jobs for the public. The United States has a very high literacy rate. Education gives the youth the opportunity to study and create new innovations that will help society in the long run. Education serves to create technological advancements in the field of medicine and agriculture. Advanced technology used for conducting surgery has replaced traditional methods. It has also served the use to find cure for diseases that were once incurable. This is an improvement in people’s general health and it increases life expectancy. Most developing countries have a low life expectancy compared to developed countries. This is a problem because there is high illiteracy levels present in developing countries. Therefore, developing countries have poor health and poor malnutrition. Education reduces poverty, malnutrition, inequality and improves the health system. See, without education, the world would not function well. By 2030 new discoveries and new technology will help us make our jobs easier and improve our economy.

⁶⁹ E-mail: davafavi@my.dom.edu

The power of knowledge

Moira Kennedy⁷⁰

Dominican University, Chicago, USA

In the year 2030, what will life be like? Will we have flying cars, a cure to cancer or even an end to world hunger? Hopefully we will have all three or at least two out of the three. Although all three of these things are very different, there is something that they do have in common and that is in order for any of those things to occur we need knowledge. Knowledge is by far one of the most powerful things we have and it is something that can move mountains. Within the Sustainable Development Goals, they focus on 17 different goals and to me the most important one is a quality education. A quality education allows students to gain so much knowledge and be the person that figures out a way to cure cancer or even a way to end world hunger.

I believe that without education none of the other Sustainable Development Goals would be possible. I truly think that a quality education is something that is so moving that it will make such a difference in this world. Right now there are so many people within this world who do not have access to education and this takes away something so pure and powerful from these children. Children are the future of this world. With a quality education, anything is possible for them. I believe that giving children a quality education will open so many doors for a wide range of different opportunities. Many of these opportunities will allow them to do something that will make our world in 2030 a much better place.

I believe that giving someone a quality education will allow them to be successful in whatever they want to do. There is a quote, which I believe is extremely relevant to this topic, it is from a Chinese proverb, it says “give a man a fish and you feed him for a day; teach a man to fish and you feed him for a lifetime.” We can relate this quote right back to the power of knowledge. Giving children a quality education will allow them to not only have the power of knowledge for a lifetime but to eventually teach others about what they have learned. This is something that is so powerful that it has the ability to change the world.

In 2030, a quality education will allow the United Nation to have made so much progress with their Sustainable Development Goals. They will have taught the children of the world how to fish and they will fill this world with so much knowledge that will change the way we look at education and the world. Now think back for a second, what do you hope life will be like in 2030? I hope for so many things including taking care

⁷⁰E-mail: kennmoir@my.dom.edu

of our planet and the people that are on it through different activities. None of those will be possible without giving our future children the tools necessary to take on these goals. A quality education gives our future children the tools to make this world a better place.

Chicago: make education great again

Nathaniel Natividad⁷¹

Dominican University, Chicago, USA

In the city of Chicago, education amongst the elementary, middle and high school aged students is not a pretty sight. With alarmingly high crime rates in the city and near these schools, the Chicago Public School system is going through significant developmental problems. The quality of education is not very high. Even if students are excelling within these schools, colleges and even employers may feel that these students are not as qualified. With that being said, the sustainable development goal I believe will be most beneficial for the city of Chicago is quality education.

Students that are considered economically disadvantaged make up about 80 percent of the students in the CPS system. This is an alarming statistic. This means that many students' families are barely able to pay for their children's education and make a living at home. This basically sets the tone for these schools. Many of these kids are being set up for failure. The reputation CPS schools have is not a very good one.

With that being said, this makes it difficult for students who are successful going through CPS schools. For example, a valedictorian at a CPS school will look much less qualified than a valedictorian at a catholic high school. This can be the difference if both valedictorians are interested in going to Harvard, Yale or any other prestigious institutions.

The improvement of the quality of education within the CPS system is critical. Many of these students and their families are struggling to get by day after day. Improving the quality of education for their children while making it affordable will be very beneficial for CPS and the city of Chicago. The improvement of this particular aspect of the city could get the city moving in the right direction. If we improve the quality of the education for these kids, we will be able to keep them safe and off the most dangerous street of the most dangerous areas, but most importantly, give CPS the credibility to increase its enrollment to give the kids the hope they desperately need.

⁷¹ E-mail: natinath@my.dom.edu

Chicago and a quality education

Nicholas Timreck⁷²

Dominican University, Chicago, USA

Education is one of the driving forces in the world today. It not only benefits people's lives, but it also improves the world as well. Chicago is the third largest city in the United States with over 2.7 million people. The city of Chicago also has one of the worst public education programs in the United States. With multiple school closings happening every month, the education system is getting worse and worse instead of improving. The Sustainable Development Goal (SDG) that I believe could make the biggest change for a sustainable future in Chicago is quality education.

Quality education is extremely important for any city, but it is most important for Chicago in particular. One reason as to why quality education will have the biggest impact of a sustainable future for Chicago is because it will keep kids off the streets. What I mean by this, is that it will keep kids away from the violence and gangs that Chicago has become so well known for. If the education system in the city provides these kids with a quality education, then they would not be so prone to joining gangs and getting involved with the wrong crowd. Also, Chicago needs to invest time and money into its public schools. Instead, they are doing the exact opposite. When a school is not performing to standards, the city closes that school instead of helping them and attempting to make the school successful. For example, when a school is struggling, the city should go the extra mile to find teachers that will go above and beyond for their students. Meaning they will not only be their teacher, but a mentor as well. They will not only provide these students with an excellent education, but help teach these students life lessons. Chicago needs to keep schools open and invest the time/money into the education system to provide quality education for these kids. This also in turn will keep them off the streets and away from gangs, as well as better their lives and future.

Another reason why quality education will have the biggest impact for Chicago is because, it will give people who are not from the city or the state of Illinois even more reasons to move here. If Chicago has a quality education system, it will be an easy decision for parents to move into the city so they can better their son or daughter's future. This in turn will cause the city's population to grow and will help change the reputation that Chicago currently has (which is not a good one). Also, if more people move to Chicago for the education system, it will also help businesses thrive. Since there are more people living in the city, there will be more

⁷² E-mail: timrnich@my.dom.edu

opportunities for innovations and inventions that could change the future or world for that matter.

Quality education can do many things for the city of Chicago. It should be the heartbeat of the city and what it values most. Slowly people are beginning to understand the impact that a quality education can have on the city. The Chicago Bulls, the city's basketball team just recently donated 1 million dollars to the public-school system, in order to try and better the education. Also, Chance the Rapper has donated thousands of dollars to the public-school system as well. If more people realize that quality education will better Chicago's chance at a sustainable future, only then will change be made for our education system.

A brighter future

Samantha Hoffman⁷³

Dominican University, Chicago, USA

The Sustainable Development Goal I find most important is quality education. If we plan on creating a better world to live in by 2030, quality education is the obvious answer. With educated people in the world, we can expect more ideas and innovations and less crime and discrimination. As explained by the ACLU website, a school-to-prison-pipeline is “a disturbing national trend wherein children are funneled out of public schools and into the juvenile and criminal justice systems. Many of these children have learning disabilities or histories of poverty, abuse, or neglect, and would benefit from additional educational and counseling services. Instead, they are isolated, punished, and pushed out.” It is so unfortunate that it is a problem in the United States considering we are “the land of the free” (more like the land of the incarcerated). If a developed and relatively literate country like the United States could funnel more money into education, it could provide these neglected students with much needed guidance into becoming better adults and able members of society. Unfortunately, it is much more difficult for many other countries around the world. The world’s literacy rate rests around an 86% average (89.9% for males, 82.2% for females). It may not seem like that much, but, at a closer look, more than three quarters of the world’s 781 million illiterate adults are found in South and West Asia and sub-Saharan Africa. A majority of the world’s illiterate population lies in developing countries without resources to help their education systems. Social enterprises like Bridge International Academies (BIA) have come to aid families on \$2 per person per day by providing them with quality education. They’ve created a vertically integrated company that has its own market research firm, real estate acquisition team, and construction firm. They print their own books and train teachers from the community to give the children someone from their own community to look up to and empower the adults to get involved as well. If we could influence more companies to follow this lead and create more schools and better methods, then we could close the literacy gap between developed and developing countries. If we do not engage the young minds of every nation, then as a global community we are not harnessing all of the potential talent and geniuses that could be discovered. In these ways, this SDG is far overlooked.

If I could pick one SDG to form the basis of a course at school, it would be quality education. What I would hope to learn and focus on in

⁷³ E-mail: hoffsama@my.dom.edu

this class are the many ways in which education is neglected, or not prioritized, in most countries. We would focus on the direct correlation between crime, discrimination and a lack of education to really examine the effects on the population that has not had a sufficient opportunity to educate themselves. Additionally, I would be interested in learning about other social enterprises who have taken initiative in creating more accessible education (such as BIA). Lastly, we would focus on the issues of discrimination (race, ethnicity, gender, religion, and sexual orientation) and how they affect each individual's level and access to education.

Some of my ideas to create quality education for all are having a diverse faculty, greater amounts of audits for educators, and courses to increase effectiveness of lesson plans in developed countries. If we have proper representation of minority groups in faculty positions, it will increase the overall equality in our school systems. Auditing educators more frequently will help to instruct teachers and professors to improve the quality of time spent in class as well as eliminate those which do not utilize this time efficiently and effectively. Lastly, it is the duty of the educator to never stop learning themselves, so they must take time to learn new methods of engaging their classrooms. If we expect to improve our education system, we also have to improve the people that are educating.

In developing countries, there must be greater attention paid to giving them access to quality books and teaching resources. It is also important to give these teachers in developing countries a quality education first, so they can provide their youth with more enriched lessons. Lastly, there must also be attention paid to minority groups, so they can also have access to the same quality education as everyone else.

In the city where I go to school, a quality education would make the biggest change for a sustainable future. The city of Chicago has one of the highest crime rates in the nation to correspond with one of the worst and poorly funded education systems in a large urban area. If we spent more money on education: the teachers could have higher salaries (ending frequent strikes), the schools could afford newer books and better methods of teaching (including more qualified educators), and the percentage of people without a high school diploma (or equivalent) would reduce.

Collaborative practices of education quality

Fabiana Azevedo Picanço⁷⁴

Centro de Ensino Superior de Maringá, Maringá, Brazil

In the city of Maringá, Brazil, where the Maringá Higher Education Center (UNICESUMAR) is already provoking changes for the sustainable future, there is the Program of Excellence in Basic Education (PEEB), an activity of institutional extension. In its execution, it invests efforts to find out how school management, teacher, family and organized civil society can impact the quality of basic education of the municipal public network. It focuses especially on the 4th goal of the SDGs that seeks a quality education through collaborative practices. It currently serves 30 cities and 135 schools of basic education. As an extension activity, PEEB counts on the participation of students from different undergraduate and postgraduate courses. As justification, they are in teaching, research and extension activities that complement each other in the search and collaborative construction of knowledge, teachers and students involved in the interdisciplinary exercise of studies. In collaborative learning, a knowledge construction has as its source an interaction and autonomy of those involved, both teacher and student and a community that benefits.

Given this context, and for this competition, a suggestion and a proposition of extension activities such as PEEB, there is no space of the basic education school, possible with the contact with the real and interaction with the social through collaborative learning. When using the collaborative methodology, there is no subdivision of the activities into independent parts for their realization. All participants contribute and engage in tasks with one goal. This combined involvement ensures that sharing information during the questionings and discussions available in all cases they are waiting for their contribution to the meaning of what is a proposal and their representation to the group.

There is still a translation of collaborative learning, CAMPOS et al (2003, p.26) consider this learning as “[1] a pedagogical proposal in which students help themselves in the learning process, acting as partners with each other and with the teacher, with the objective of acquiring knowledge about an object data”. This format of search for knowledge, teaching and learning places the students in the condition of being held accountable for a knowledge of a more autonomous form since the coordinating teachers act as creators of context of interaction for a practice and development of cognitive and social skills of their students.

⁷⁴ E-mail: proftania.periotto@gmail.com

PEEB in its update on basic education, when it involves higher-level academics for interventions or presentation of solutions to problems raised, favours a restructuring of its opinion and understanding of the complexity of what it is studying. Being able to return to the school level of origin with greater knowledge opens the opportunity to reflect the theory from practice and brings the subject closer to the real context.

Pedrosa (2007) examines the teaching-learning process and does not have as its protagonist of its formation a critical subject, an active transformer of social reality. The teacher, both teaching, researching and extending the educational process has as its center social interaction and mediation.

The university environment when proposing extension activities makes the interdisciplinary nature of the studies possible. In the academic space where the professional training of the student happens as opportunities for the experience of the tripod: teaching, research and extension are more evident in each of its weight. However, it is in the activity of extension that the contact with the real and the interaction with the social is concretized.

The opportunity to go to the field following the planned strategies in search of the satisfaction of the objective outlined by the PEEB, and the experience in the investigated context, causes critical manifestations and from them, the promotion of discussions and reflection on his own performance as a student of graduation, professional future and political citizen. Following the collaborative methodology, participating students can offer support to others in different areas, which leads to further improvement of the knowledge they hold.

In this scenario, the proposal of extension programs such as the PEEB, which opens space for interdisciplinary collaborative practices in the area of basic education, can contribute to the implementation of the 4th Sustainable Development Goal, which is Quality Education, both for the initial grades higher education. Since 2013, UNICESUMAR has been enhancing and expanding PEEB's opportunities as a space for collaborative practices that can be adapted and replicated in any educational network.

References

1. Campos, F. et al. Cooperation and online learning. Rio de Janeiro: DP & A, 2003.
2. Pedrosa, J. I. dos S. Popular education in the Ministry of Health: identifying spaces and references. Brasília, DF: Ministry of Health, 2007. pp. 13-17.

The use of data mining in education

Diego Rafael Carpi Melo⁷⁵, **Emerson Ap. Mouco Junior**⁷⁶,
Juliano Cesar dos Santos Braz⁷⁷, Prof. Dr. Edy Carlos Santos de Lima⁷⁸,
Prof. Me. Cristiano Pires Martins⁷⁹, Elen Dias⁸⁰.
Faculdade de Tecnologia de Jales “Prof. José Camargo” – Jales, São Paulo, Brasil

One of the 17 goals to transform our world, according to the United Nations and its Sustainable Development Goals (SDGs) is Goal 4, obtaining a quality education, that is, ensure inclusive and quality education for all and promote lifelong learning. Thus, in a general sense, education is the basis for bringing about any change in the world. Those changes are not only related to scientific issues, but also to cultural ones since each society has peculiarities which must be respected.

According to Souza et al (2011), our developing society requires that education, in a general sense, and mainly as schooling, prepares students to face new situations each and every day. This way, education ceases to be a synonym for transferring information and acquires a sense of constant renewal, that is, it can encourage students to think solutions daily. Therefore, education is crucial to attaining that future.

Our world has been constantly changing specially in teaching-learning processes. This is largely due to constant technological renewal. According to Libâneo (2012), school electronic equipment is, however, only the tip of the iceberg of what the present scientific and technological revolution means for education. At this point, it is necessary to delve deeper into reasons, impacts and perspectives of this educational revolution, and especially for school, so that educational policies, which include all propagation of the technological means of the school, can be evaluated.

In Brazil, the lack of investment in education is notorious and perhaps it is this SDG that needs the most attention. According to IBGE (2015), more than 56% of the population has 10 years or less of studies. Moreover, on average only few students finish Elementary or High School; thus, it makes explicit and highlights the need for further progress in this area.

Linked to education, another SDG that should be studied in the current course of our College would be Goal 2, Zero Hunger, that is, to end hunger, achieve food security and improve nutrition and promote

⁷⁵ E-mail: diego_rafarx1@hotmail.com

⁷⁶ E-mail: emersonmoucojr@gmail.com

⁷⁷ E-mail:juliano_braz@hotmail.com

⁷⁸ E-mail: edy.lima@fatec.sp.gov.br

⁷⁹ E-mail: cristiano.martins01@fatec.sp.gov.br

⁸⁰ E-mail: elen.dias@fatec.sp.gov.br

sustainable agriculture, since there is an Agribusiness course here and our geographic location is highly dependent on agriculture.

One suggestion to improve both the school system and all others involved such as people, processes and management would be the use of data mining by managers. The term ‘data mining’ refers to the process of semi-automatically analyzing large data sets to find useful patterns as well as discovery of knowledge in artificial intelligence or statistical analysis. (SILBERSCHATZ et al, 2012). Thus, with the analysis and better interpretation of those data standards, one can better target where to apply financial resources or to check what may be either harmful or beneficial to the teaching-learning processes, to schooling as well as to the environment.

However, what urgently needs to change, especially in Brazilians’ minds, is the idea that sustainability is only about preserving the environment, because sustainability, in fact, defines human actions and activities that aim to meet the current human beings’ needs without compromising the ability of future generations to meet their own needs. In other words, sustainability is directly related to economic and material development without harming the environment, using natural resources intelligently so that they will be preserved for future.

Therefore, the best way to improve our city, our country, our planet is to stop waiting for private and/or governmental actions and to begin to act, even with small ones because as Gandhi once said, “be the change you want to see in the world”.

References

1. IBGE, Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística, Brasil em síntese. 2015. Disponível em: <<https://brasilemsintese.ibge.gov.br/educacao/anos-de-estudo.html>> Acesso em: 25/09/2017.
2. Libâneo, J. C., Oliveira, J. F., Toschi, M. S. Educação escolar: Políticas, estrutura e organização. 10 ed. São Paulo: Cortez, 2012.
3. Organização das Nações Unidas – ONU. Disponível em: <<https://nacoesunidas.org/pos2015/ods4/>> Acesso em: 19/09/2017.
4. Silberschatz, A., Korth, H. F., Sudarshan, S. Sistema de Banco de dados. Rio de Janeiro: Elsevier, 2012.
5. Sousa, R. P., Miota, F. M. C. S. C., Carvalho, A. B. G. Tecnologia digitais na educação. 2011. Disponível em: <<http://static.scielo.org/scielobooks/6pdyn/pdf/sousa-9788578791247.pdf>> Acesso em: 18/06/2017.

The importance of education and innovations for the development of Lithuania I want to live in by 2030

Dominyka Narbutaitė⁸¹

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

In today's fast-moving world, every person needs education. Knowledge, skills and perception are important for understanding and coping with everyday problems and challenges as well as assessing responsibility for environmental, social, cultural and economic dimensions. Education and science have an impact on the development of people and the world not only in the short term, but also in the long run, which is important in order to preserve a sustainable world and create decent living conditions for future generations as well as for the prosperity and competitiveness of the country's economy in a global context.

In my opinion, the main goal of sustainable development is a quality education. Innovation is one of the most important educational outcomes for the modern world. They are important for economic progress and beneficial for consumers, businesses and the economy in general. The appliance of innovations in business enhances labour productivity – it increases the quantity of goods produced, services provided and stimulates economic growth (ECB, 2017). Economic growth can lead to the reduction of poverty, hunger and induce the welfare of society as well. In addition, the introduction of innovations in the scientific and educational fields will result in easier training of the people who are innovative in thinking, productive and able to adapt to the rapidly changing labour market. However, in order to create and implement innovation for educational, business and economic growth aims, it is essential for science and business to cooperate.

Universities have to offer study programs that are oriented not only to the needs and goals of the university itself but also to the constantly changing needs of the labour market. In addition, properly used government funding and investments in training specialists leads to cooperation between business and science in the creation and development of innovations (MESRL, 2013). However, companies themselves have to invest in research and development (R&D) and training of employees (ECB, 2017).

Education and innovation for the state are significant in order to increase the country's competitiveness among the countries of the world. The Lithuanian Program for the Development of Innovation for 2014-2020 provides that one of the most important factors for increasing Lithuanian innovation and for promoting the competitiveness of the economy is the

⁸¹ E-mail: dominyka.narbutaite@ktu.edu

qualified human resources (GRL, 2013). 9.3% of Lithuanian respondents said that the biggest obstacle for business development is the lack of qualified labour force (SL, 2015). It repeatedly shows that the education and the training of skilled employees are a significant factor for the development of business, innovation and economic growth.

One of the goals of the Lithuanian Innovation Development Program is to increase the expenditure on R&D of higher education and general government to 0.7% of the gross domestic product (GDP) by 2017 and to increase to 1.0% by 2020. R&D expenditure on higher education and government sectors in 2015 was 0.76% of GDP and in 2016 – 0.47% (MOSTA, 2016). It shows that the expenditure on R&D in 2015-2016 has decreased, resulting in significant barriers to achieving the target.

Business and science cooperation is essential for the proper preparation of workers and development of innovations to economic growth. Therefore, I can state that in order to achieve these goals, the main task of Lithuania and the world is to invest in education and science. In Lithuania, the expenditures of the business sector on R&D should be increased. Basically because of the lack of attention and funding for the education and training, that develops innovation, increases the competitiveness of the country and improves the well-being of the people.

References

1. Eurostat. (2016). Accessed: <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction>.
2. ECB, European Central Bank. (2017). *How does innovation lead to growth?* Accessed: <https://www.ecb.europa.eu/explainers/tell-me-more/html/growth.lt.html>
3. GRL. The Government of the Republic of Lithuania. (2013). Accessed: <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/ab492740723811e3b29084acd991add8>
4. MESRL, Ministry of Education and Science of the Republic of Lithuania. (2013). Accessed: http://www.smm.lt/web/lt/pranesimai_spaudai/
5. MOSTA, Research and Higher Education Monitoring and Analysis Centre. (2016). Accessed: https://www.smm.lt/uploads/lawacts/docs/609_4f44f3b61e4652bebf22b3a083c226df.pdf
6. SL, Statistics Lithuania. (2015). Accessed: <https://osp.stat.gov.lt/>

Quality education

Rafał Płoski⁸²

War Studies University, Warsaw, Poland

In my opinion from all 17 goals, the most important goal is quality education. Choosing one goal from all 17 of those choices was not easy, all of them are strictly connected to each other. I have chosen quality education as I believe it is a starting point for all the other 16 choices. With quality education, more young individuals could contribute to helping achieve a more sustainable world.

We cannot forget that all around the world are thousands of people who are still unable to read or write. The World has been divided, with people on one side of the globe who have access to a higher education and better career perspectives, whereas on the other side are regions where even basic education is difficult to achieve and gain any access to in general. Saying this, in history there are many examples of people who came from poor families or countries that reach a high education and those people have given huge gifts for humanity by modern thoughts or innovation products, like:

Srinivasa Ramanujan, who was born in 1887 in British Raj as a son of a clerk in a sari shop and a housewife. His fantastic math skills discovered in early age, let him and his family focus on high quality of education. Srinivasa received a donation which let him dedicate his education to math and finish. Today, almost one hundred years after his death his surname is popular because of his spectacular mathematical achievements. Srinivasa probably could not have discovered so many mathematical formulae if he had received a weaker education or no donation⁸³.

Nelson Mandela was born in 1918 in the Union of South Africa. Both of his parents were illiterate, but they put attention to care about their children's education, even in a country ruled by apartheid law Mandela had a possibility to get a higher education, he studied in 4 Universities. The knowledge and skills he had gained during the study let him become the 1st President of South Africa, end the apartheid and save the young generation of native Afrikaans from suffering⁸⁴.

Human Development Reports, created every year by the United Nations include quality education by nation, by looking at the results we can see that the nations with the highest position in the rankings have fewer

⁸² E-mail: rafael1281@wp.pl

⁸³ Kanigel, Robert (1991). *The Man Who Knew Infinity: a Life of the Genius Ramanujan* New York, Charles Scribner's Sons.

⁸⁴ Mandela, Nelson (1994). *Long Walk to Freedom Volume I: 1918–1962*. Little, Brown and Company.

problems with achieving the other 16 goals adopted by the United Nations in 2015. This is a proof that education quality is the most important of all the goals⁸⁵.

My point is that by focusing on quality education we can discover many fantastic people who can do great services for humanity and help with achieving the other 16 goals adopted by the UN in 2015. I truly believe that quality educated people could find easier solutions to the problems we encounter in the world today.

⁸⁵ <http://hdr.undp.org/en/content/education-index>

Nguyen Quang Anh⁸⁶

*Financial University under the Government of the Russian Federation,
Moscow, Russian Federation*

The question is why is education the most important goal? Undoubtedly, education is the only way for people to approach necessary knowledge in life. And ensuring inclusive and quality education for all and promoting lifelong learning will be definitely the key that permits many of other Sustainable Development Goals (SDGs) to be achieved. It is simple to imagine that when people have an access to quality education, they can break from the cycle of poverty. In addition, education might help to reduce inequalities and to reach gender equality. It also empowers people everywhere to live healthier and sustainable lives. Education is also crucial to fostering tolerance between people and contributes to more peaceful societies.

At first, how should quality education be defined? According to UNICEF, quality education is a group of some elements that have to satisfy some kinds of requirements and qualifications. The elements include:

- Learners who are healthy, well-nourished and ready to participate and learn, and supported in learning by their families and communities;
- Environments that are healthy, safe, protective and gender-sensitive, and provide adequate resources and facilities;
- Content that is reflected in relevant curricula and materials for the acquisition of basic skills, especially in the areas as gender, health, nutrition, HIV/AIDS prevention and peace;
- Processes through which trained teachers use child-centred teaching approaches in well-managed classrooms and schools and skillful assessment to facilitate learning and reduce disparities;
- Outcomes that encompass knowledge, skills and attitudes, and are linked to national goals for education and positive participation in society.

Obviously, this definition outlines an understanding of education as a complex system embedded in a political, cultural and economic context. It is also necessary to note that definitions of quality shall be open to change and evolution based on information, changing contexts, and new understanding of the nature of education's challenges.

Generally, in the world and in the Federation of Russia, the matter of improving the quality of education is still a question that cannot be solved at a short time. There are some tasks of the matter considered such as:

- the development of modern training materials and relevant programmes;

⁸⁶ E-mail: quanganhlu0505@gmail.com

- the need of transition to a new level of realization tasks related to the improvement of the content and forms of education;
- the qualifications of forming a modern, marketable skills, especially skills for young people and adults in the future;
- the effectiveness of the mechanism used for financial support of education.

For the purpose of solving the above tasks as well as ensuring inclusive and quality education for all and promoting lifelong learning, some resolutions could be carried out:

- Governments should consider education as a priority in both policy and practice;
- Governments shall make firm commitments to provide free primary education to all, including vulnerable or marginalized groups;
- Encourage the private sector to invest resources in the development of educational tools and facilities;
- Non-Governmental Organizations and Non-Beneficial Organizations play an essential role in not only supporting education but also giving directions of career.

References

1. Defining Quality in Education, UNICEF – 2000;
<https://www.unicef.org/education/files/QualityEducation.PDF>
2. Quality education: Why it matters, United Nations;
http://www.un.org/sustainabledevelopment/wp-content/uploads/2017/02/ENGLISH_Why_it_Matters_Goal_4_QualityEducation.pdf
3. Доклад о человеческом развитии в Российской Федерации, Цели устойчивого развития ООН и Россия, А. В. Голяшев – 2016.
<http://ac.gov.ru/files/publication/a/11068.pdf>

Bohdan Mykhailovych Diak⁸⁷
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Following the Summit in September 2015, the United Nations member states faced new challenges for adapting global goals and monitoring them. In total, 17 goals were developed, which were supposed to contribute to the sustainable development of 2030.

However, one of the goals has attracted my attention. This is 'Quality Education' (Ensuring comprehensive and equitable quality education and encouraging lifelong learning opportunities for all). While travelling, I had the opportunity to explore another system of education and compare it with the Ukrainian. I believe that the Ukrainian educational system is oriented not to the quality of education, but rather on its quantity. In my opinion, this is not correct. For the stable development of an enterprise or state, the number of so-called 'specialists' is not important, but their level of education. In my opinion, Ukrainian employers are also not interested in education. For them it is important to graduate with a higher school diploma, rather than awareness in the chosen specialization. Employers are ready to teach students for their time and money, instead of working effectively. I believe that today's Ukrainian education needs a 'reboot'.

As for the German education system, more than half of it belongs to self-education. In this system, young people entering the university understand where they are and why. They already have an incentive to study and self-educate, for sure this stimulus has been laid in them since childhood. There, people themselves want to get education without looking at anyone.

In Ukraine, students are not as interested in learning as their parents, who are worried about their future. Students receive all the necessary material in lectures, and therefore self-education does not exist as such. In Ukraine, higher education is easily accessible, widespread, and therefore unnecessary. Therefore, Ukrainian students are not motivated to learn, and at least get the minimum level of knowledge. In Ukraine, the situation can be divided into 2 categories: some students acquire knowledge about their specialization, thus distributing their attention more or less evenly in relation to educational disciplines, while others focus more on studying one or several foreign languages, eventually obtaining a high level of their possession. Regardless of this, everyone completes their studies and receives graduation certificates. Is this diploma a guarantee of future employment with a high salary? Definitely not. Why then, not every student who graduated from a magistracy cannot find employment in a

⁸⁷ E-mail: bohdandiak@outlook.com

specialty? Everyone knows that Ukraine has begun the process of integration with the EU. Therefore, most employers are willing to enter the international market. Therefore, in this situation the 'law' on the separation of students enters into force. This means that when employing a student for work, he will pay more attention not to a graduate higher school diploma, but to the level of possession of one, or even better, in two or more languages.

Summing up all the above, it can be said that in Ukraine, in comparison with Germany, the education system is obsolete. Therefore, it is imperative to 'reload' the education system, as well as explain the advantages and disadvantages of their selection process for the company.

Ira Behiyovich⁸⁸

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Ukraine's entry into a new phase of socio-economic and socio-cultural development is characterized by the expansion of the spectrum of market reforms, the search for more effective methods of achieving competitiveness in various sectors of social activity. Therefore, the quality problem becomes of paramount importance. The penetration of the philosophy of quality into all spheres of life is conditioned by the need to change social priorities, the globalization of intergovernmental relations, and the integration processes that operate in society and in education. "The quality of education is a national priority and a prerequisite for the national security of the state, adherence to international norms and requirements of the Ukrainian legislation on the implementation of the right of citizens to education. The material, financial, personnel and scientific resources of society and the state are directed at ensuring the quality of education", notes the National Doctrine of the Development of Education in Ukraine in the 21st Century.

In my opinion, the acuteness of the problem of managing the quality of work of a comprehensive educational institution is explained by the branching of the school system, the lack of clear parameters of the organization of educational process in different types of educational institutions, a unified approach to the definition of generalized criteria and mechanisms for assessing the quality of work of educational institutions, the orientation towards outdated principles of personnel management, educational process and other aspects of the activity of the educational institution.

Thus, most authors associate quality primarily with the result of education, correlating the goal with the end result. M. Potashnik considers the quality of education as a 'ratio of purpose and result'. According to V. Polyansky, the quality attests, first of all, to the result of education, A. Moseyev takes the same position, emphasizing that quality must meet the needs of students, society, and customers for education. The latter position in the understanding of the quality of education, in my opinion, is more justifiable. What brings it closer to our understanding is that the quality of education these scholars determine through a certain level of development about self-esteem. So, A. Subetto emphasizes, "Quality of education is the quality of the individual, which is recorded through the categories of personality culture, social and civic maturity, and level of knowledge, abilities, creative possibilities and motivation. Consequently, the quality of education is a combination of qualities of the educational process, organized in a particular educational system, updating the adaptation to the

⁸⁸ E-mail: irisha9723@ukr.net

implementation of the main goal of the formation of the individual”. V. Polyansky determines the quality of education through its ability to meet social needs in the formation and development of personality in terms of its teaching, parenting, and reflection of social, cultural and physical qualities. I wonder what should be said about the equality of needs of the individual and society, the target priorities, the predictability of the process and the result as a component of the quality of education.

First of all, it must be said that the ‘quality of education’ as a result of the educational process is evidenced by the formation of a person’s national and universal principles, democratic beliefs, respect for civil rights and traditions and culture of other peoples, the ability to navigate the perspectives of socio-cultural dynamics, care for the preservation of health preparedness for life in a constantly changing world. The notion of ‘quality of education’ includes, firstly, the quality of the results of the educational process, the level of academic achievement of students; secondly, the level of training and competence of pedagogical workers, the level of educational environment and educational, financial and material conditions of education, the level of organization of methodological service, the level of competence of management, etc.

In addition, in the most general form, the quality of education should be understood as a set of qualities and properties of the educational system that are manifested in the process of its functioning and development and related to their compliance with modern requirements of pedagogical theory and practice, with the satisfaction of the educational needs of the growing person, their parents and of society.

In recent years, the quality of higher education in Ukraine is declining. One cannot deny that “on a mass scale education has become less quality, and the overwhelming majority of graduates of higher educational institutions (especially new) is not competitive on the European labour market”.

Undoubtedly, scientific and technological progress leads to the emergence of new tools and labour, new production and information technology. Therefore, continuous education is required in order to acquire new knowledge and its application in professional activities. In modern conditions, the real need is continuous education.

Of course, the quality of education depends on the motivation of the staff. Teachers should have a corresponding social status, which will ensure the attractiveness of a teacher’s job.

The quality of educational programs is not only in accordance with educational standards in the field of a particular discipline, but also in the presence of an innovative component.

Natalia Kozyra⁸⁹
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Probably no one will be surprised by the fact that qualitative education is possible only with a fair assessment of the student's knowledge of the higher educational institution.

In modern conditions of study quality, the main thing is not the availability of a diploma, but indeed the knowledge and skills that the student acquired during the training. But this is practically impossible if a higher education institution does not assess knowledge properly. The system itself should include such criteria that the instructor sought to learn well, knowing that the result of his work would be student knowledge, assessed properly, and in return, the student – sought to learn well and get the maximum knowledge that the teacher passes through lectures. All this can become reality only if students are fairly assessed. If the student really wants to receive higher education knowledge, coming here to study, then the teacher should not make a distinction for a student who attends lectures just because he has promised parents to receive a diploma. He should do so in order to encourage both sides of the students to have an interest in learning, to treat everyone equitably.

Studying at the university should give students not only knowledge and skills in one or another specialty, but also should promote the development and acquisition of communicative experience and certain managerial qualities. This is usually accomplished and solved through the acquisition of theoretical knowledge provided by teachers in the classroom, through independent study and practical skills acquisition, which students can already take after one year of high school education. And the way to the success of the student are those factors that determine the high level of knowledge, feedback from the place of practice, high grade in the defense of coursework and thesis, job placement in the specialty and understanding of all tasks set at work.

We can ask who has a profitable score and a high quality of knowledge? The answer to this question is obvious. It is profitable for all participants who participate in the educational process. Both of the student and the employer, who is looking for workers with real knowledge in one or another field, and not just with diplomas that look good. It also brings benefits to the university, because a well-trained specialist is the best advertisement of an educational institution.

In my opinion, each of the 17 goals of sustainable development is in demand in our country, and needs to be improved. So, as we go to Europe, we are equal to their standard of living, with their education, while

⁸⁹ E-mail: nataliatselep1305@ukr.net

preserving the values of our country, we must slowly inflate and become accustomed to such changes. Because nothing happens at once and nothing is done. Everything takes time. And one must start with something. I can write and write about development goals. But if briefly, the first of all you need to start with yourself. We can change this world exactly. That is what we need to improve. We must pass on our knowledge to our children, and in turn they have to accept and seek more. From then on, great changes will begin in our country. You can create a youth action 'Start with yourself!'. Perhaps this is the way we can achieve some kind of progress through collective cooperation. And on the account of education, then there is still a lot of work to improve the system. Every year something changes, something is added, something is cancelled. Do not cease and experiment, test new methods for teaching in high schools and higher schools. It is necessary to come out of something, and look for one or another ideal option for our society. Never need to stop for something alone. You need to always move forward, look for something new, open new worlds unknown to us. And the most important thing is to believe in a bright future, without war and hostility, in which we live and in which we are happy.

Viktoriia Verbovetska⁹⁰

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

The UN has developed 17 goals that should contribute to sustainable development by 2030. The goal that has attracted my attention as a student at a higher educational institution is ‘Quality education’ or ‘Ensuring comprehensive and equitable quality education and encouraging lifelong learning opportunities for all’. While studying abroad, I had the opportunity to plunge into another educational system and compare Ukrainian and German educational systems. In my opinion, Ukrainian education focuses on the quantity, not the quality. And for sustainable development, we seem to need the very opposite of it. Our employers require a diploma of higher education, not knowledge. Thus, everyone has a diploma, but almost no one has the skills that are necessary for employment. That is why I would make Ukrainian education harder. What do I mean by ‘harder’? We must learn by ourselves, we need to have more hours for self-education, and we want our teachers to teach us to learn, not just deliver the material and ask to learn it by heart by the next time he or she meets us in class. It is students who should strive for knowledge, but not their parents paying the tuition fees in pursuit of a better future for their children. I think that Ukrainian students lack the motivation to study. But even worse, they do not want to acquire the necessary knowledge. Why so? It appears that higher education is easily accessible and useless. Everyone studies and everyone gets a diploma. But can this diploma guarantee a decent salary for us in the future? No. How can it happen that after studying for 5 years at a university, we cannot get a job? Is it because education cannot provide the necessary skills? Is education worthless? There must be a problem with the state education system.

In my opinion, everyone should be able to work: both people without university education and graduates of higher educational establishments. But salaries in this case must be differentiated. Employers should pay attention to what an employee knows, not whether he or she simply has a diploma of higher education. What I personally would change in the study process is the amount of material that students should study during these 5 years. For each direction of training, the Ministry of Education of Ukraine should design a study plan that would contain several compulsory subjects and twice as many electives. A student has the right to learn what she likes more. The main goal of the university is not to pack students’ heads with unnecessary outdated theory, but to teach to search for and analyze the necessary information. We’d rather study less material, but do it better.

In my opinion, the student should not be made obligated to attend classes. Why? I think that what matters most is not the mere fact that a

⁹⁰ E-mail: verbovetska1997@gmail.com

class does take place, but the real knowledge that a student will be able to demonstrate during the exam. For better understanding of the material, the student can attend classes where the teacher will explain and show everything. But if the student is more comfortable learning the subject by himself/herself, he/she should be allowed to do that. The result then must be evaluated. It should be compulsory to take the exam. And this is normal. If you do not pass this exam from first attempt (other corrupt ways of obtaining grades should be excluded), then next semester you will have to spend more time preparing for the exam. If the student cannot pass the exam after three attempts, he/she should be excluded from the university.

I would pay particular attention to the study of foreign languages at universities. I would introduce a law stating that, in order to graduate from a university, the student must have knowledge of English at a level above the average (B2). In addition, we should pay due attention to German, French, Polish, Italian, and other languages. Our Ukrainian education should facilitate multidimensional development of the student and provide opportunities for international academic exchanges. Universities should have teachers who can teach foreign languages and, as far as possible, foreign language subjects, this would be interesting and useful.

Finally, I would abandon the concept of 'academic groups'. It seems to me that they will be a burden in such a new educational system. When the student studies what he/she wants and visits the university when he/she wants to, the student will be motivated by his/her inner self, and not simply by the wish to outperform his/her groupmates.

The essence of such an educational system will be that higher education will be acquired by those who really want to get it and who will work over it day and night. Diplomas will be awarded for knowledge, not for the paid-up 5 years of study. Not every person will have higher education, because it will not be easy to acquire it. As a result, education will have higher value and benefit. For the employer, the diploma of higher education will be a sign of a person's intelligence, something that would allow that person to have preference compared to other people. But for such an educational system, we need to change our antiquated mode of thinking and start looking at things with a fresh pair of eyes.

The key to a successful future of the nation is quality education

Ksennia Oleksiivna Redko⁹¹

Zhytomyr State Technological University, Zhytomyr, Ukraine

Every nation must have a perfect and effective educational system for successful prosperity. Nowadays, this issue is acute in The Third World and developing countries. Such routine as the cost of education, the incompetence of teachers, lack of students' desire to learn and develop, and even the simple access to educational institutions has become a problem for achieving the fourth goal of sustainable development. A famous philosopher, Friedrich Engels, said: "All people have the equal right to be educated and must use the fruits of science". It is hard to believe, but there is also gender discrimination in education in the 21st century. In my opinion, such a goal of sustainable development in 2030 as quality education is one of the most important goals, since without well-prepared personnel there is no point in thinking about economic growth, poverty reduction or the health of the citizens.

Each country is developing its strategy to improve the quality of education, as different countries have different problems in the given field.

Today, I am studying at a university in Ukraine in the specialty of accounting and taxation to obtain a Master's Degree. In my opinion, an important aspect of training such high-quality specialists as accountants, auditors, analysts and other professions is the differentiation and full disclosure of the fundamentals of theory and practice. And the key point is to find the connection between these two concepts. Having friends in various educational institutions, I realize that the theory is taught at the high level, but there is a problem: how to put it into practice?

There are excellent students, who in the future cannot find decent work, students who know the theory from A to Z but cannot solve a normal business case.

I am inclined to think from my own experience that when the thoughts about the future work appear, you begin to understand that everything will not be the same as it was written in the textbook, especially regarding economic specialties, because the information you learnt a year ago is not topical today, therefore you need to update your knowledge constantly.

But there is a solution. Large corporations carry out various types of trainings for students and graduates. They tell and show that the theory is really very important, but its use in practice is not as students imagine it:

⁹¹ E-mail: ksusha1795@gmail.com

there are no clear algorithms of actions, and if so, they are always improved.

To combine my theoretical knowledge with reality, I have taken part in several trainings like that. Currently, a sufficient number of companies is issuing certificates to confirm passing their trainings. They are highly valued in the process of searching a further job, and I understand why. After all, you get an invaluable experience that the university cannot provide.

I believe that in order to achieve such goal of sustainable development 2030 as quality education (at universities), it is necessary to involve practising teachers in teaching. That is, if the subject is ‘Audit’, it should be presented by a certified auditor with experience, and if the subject is ‘Accounting’ it should be taught by a practical accountant.

Moreover, the cooperation with different companies and corporations to cover the practical part of the work completely is necessary.

The student’s desire to study will increase by this way of learning, because it is much more interesting to learn how everything is conducted in the middle of the mechanism you study, and not just to watch it.

“An hour of work will teach more than a day of explanation”. Jean-Jacques Rousseau.

Motor de una nueva cultura de sostenibilidad mundial

Gabriel Escobar Bedoya⁹²

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

El momento de empoderar a las personas es ahora. Día a día se hace más evidente la necesidad de cambio; mientras la desigualdad aumenta y los recursos naturales disminuyen, se van alejando las posibilidades de contemplar un futuro prometedor y sostenible para las siguientes generaciones. Revertir esto requiere de un esfuerzo colectivo multidisciplinario que combine talentos e iniciativas que conduzcan a una nueva y objetiva concepción del mundo que queremos y de la manera cómo lo conseguiremos. Para lograrlo no basta con campañas mediáticas o promesas políticas que mitiguen temporalmente la preocupación por las problemáticas sociales; es fundamental una educación de calidad como motor de una nueva cultura de sostenibilidad mundial.

Es innegable que en los últimos años se han logrado avances significativos. Un ejemplo de ello es la matriculación en la enseñanza primaria de los países en desarrollo que ha alcanzado el 91% (ONU, 2016). Sin embargo, se calcula que el 50% de los niños en edad de recibir educación primaria pero que no asiste a la escuela vive en zonas afectadas por los conflictos, arrojando un saldo de 57 millones de niños que siguen sin escolarizar (ONU, 2016). En países como Colombia, donde por más de medio siglo se soportó un profundo conflicto armado, la educación enfrenta grandes obstáculos como la pobreza de sus alumnos, familias y comunidades, complicando el acceso a la educación y el establecimiento de instituciones calificadas que beneficien de manera significativa las necesidades de progreso de las víctimas del conflicto armado colombiano.

En ocasiones, por la escasa intervención gubernamental en zonas vulnerables, iniciativas educativas parten desde la misma comunidad, haciendo que la educación se desenvuelva en condiciones poco óptimas para su desarrollo. Lo anterior hace evidente la necesidad de apoyo estatal y de iniciativas que ejemplifiquen maneras de hacer de la educación una actividad sostenible. En lo que respecta a iniciativas educativas, el sacerdote Isaias Guerrero desde hace 42 años brinda educación de manera gratuita a jóvenes de estratos 1 y 2 de Ciudad Bolívar, zona vulnerable de Bogotá, capital de Colombia. Con alegría relata que entre los centenares de promociones de bachilleres, 857 jóvenes fueron becados por su excelencia académica en universidades públicas y privadas del país. “Hoy tenemos profesionales en todo el mundo que ayudan a jóvenes, que como ellos, tuvieron una oportunidad”, anota el padre (Titanes Caracol, 2015). La

⁹² E-mail: Gabrielescobarbedoya@gmail.com

manera en que hace sostenible su gestión es mediante dos talleres industriales: artes gráficas e inyección de plástico, en los cuales la mayoría de colaboradores son egresados.

Las iniciativas privadas que contribuyen a la consolidación de una educación sostenible son un manifiesto del deseo popular por mejorar las condiciones desiguales diariamente vivenciadas por comunidades alrededor del planeta. Por consiguiente es de vital importancia que los gobiernos encuentren en la educación una oportunidad de mejorar continuamente sus problemáticas y contribuir contundentemente con la concepción de la nueva cultura de sostenibilidad mundial, donde la educación sea el motor de empoderamiento humano.

Referencias

1. ONU. (2016). Organización de las Naciones Unidas. Obtenido de http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/wp-content/uploads/sites/3/2016/10/4_Spanish_Why_it_Matters.pdf
2. Titanes Caracol. (2015). Titanes Caracol. Obtenido de <https://titanes.noticiascaracol.com/nominado/isaias-guerrero>

La educación de calidad, la base para mejorar los demás objetivos de desarrollo sostenible

Sofia Gomez León⁹³

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

Con este trabajo profundizamos respecto a la educación, como objetivo trazado para mejorar la calidad de vida, las metas propuestas y que aún no han sido alcanzadas en su totalidad, la importancia y la influencia que debe tener el estado y sus entes reguladores para el cumplimiento de estas, a sabiendas que es un deber cumplir por parte de ellos ya que la Educación es un Derecho fundamental.

La educación es un punto clave para hablar sobre los objetivos de desarrollo sostenible, para empezar, no podemos referirnos a un mundo mejor si las personas no tienen conciencia de cuidar el medio ambiente, no hay una producción ni consumo responsable, no hay ética en las empresas, no hay paz ni justicia, los gobernantes de los países no tienen una buena educación, en los hogares hay una mala crianza. Para empezar, podríamos hablar de una educación básica que les enseñe a los niños especialmente a cultivar valores sociales, a ser responsables y honestos, a querer la naturaleza y animales, a tener responsabilidad respecto al desecho de las basuras. Si todos estos temas los incluyéramos en la educación básica, seguramente las próximas generaciones serían diferentes, los niños tendrían más bases a nivel personal y todo esto podría ser aplicado en cualquier circunstancia de la vida.

La educación es un derecho para todos, por tal motivo el gobierno debería ayudar a los niños que no tienen recursos para estar en él, además este debería de tomar decisiones drásticas para aquellos niños que están en la calle haciendo actividades diferentes a estudiar y más que todo con los padres que irresponsablemente ponen a sus hijos a trabajar, a mendigar, a robar y no son responsables de los actos que ellos realizan. Si se empezara a aplicar este sistema los padres se verían obligados a ingresar a sus hijos a las instituciones educativas.

A partir de la educación básica podemos tener un gobierno diferente, las personas tendrían más inteligencia al momento de votar, el crecimiento económico mejoraría, podríamos tener más cuidado con el medio ambiente y los animales, podríamos tener más innovación responsable, tendríamos más industrias, más empleo, menos violencia.

Como es de esperarse hasta la fecha, podemos afirmar que los Objetivos de Desarrollo del Milenio no han alcanzado las metas

⁹³ E-mail: Sofi-268@hotmail.com

establecidas, para corroborar dicha información se han llevado a cabo otros estudios de valoración con diferentes organizaciones.

Para que dichos objetivos logren alcanzar no solo basta con dar una Educación a estos niños, sino que hay que eliminar las barreras que impiden a los niños y niñas empezar o terminar la escuela. Sabemos bien que una de tantas barreras que les impiden empezar o terminar la escuela es la pobreza infantil, el trabajo infantil, la ubicación en lugares geográficos, y como no hablar de las malas infraestructuras deficientes. Por eso son necesario los grandes esfuerzos porque se tratan de disparates muy significativos, siendo esto un gran desafío para los encargados políticos y los organismos vinculados a los procesos de desarrollo.

Dentro del Desarrollo del Milenio que se ha venido trabajando, uno de los aspectos más analizados ha sido el de la Educación, pero no podemos olvidar que, aunque se encuentre marcada como un objetivo dentro del proyecto, “LA EDUCACIÓN ES UN DERECHO FUNDAMENTAL, ENMARCADO EN EL ARTÍCULO 26 DE LA DECLARACIÓN DE LOS DERECHOS HUMANOS” (Naciones Unidas, 1948), y es deber de todos los estados dar garantías, la Educación transforma la vida de las personas en la medida en que sea sostenible para todos.

Dado por entendido que no solo es asistir a la escuela, sino brindar una Educación bajo los estándares de una mejor calidad, si no se hace de la mejor manera y corrigiendo los baches que se han dado al no cumplimiento de estos objetivos siempre vamos a cojear y las metas propuestas siempre serán inalcanzables, para ellos consideraría que es necesario ir mas allá y buscar alternativas positivas para desarrollar todos los aspectos propuestos y lograr unos mejores resultados.

Conclusion

Concluyendo que en medida que se alcancen los objetivos trazados, los niveles de educación, problemas de salud, oportunidades para todos, seguridad y medio ambiente, podríamos decir que los resultados pueden ser duraderos y con gran satisfacción.

Referencias

1. EL PAÍS. (2015, 27 de mayo). Hay menos hambrientos en el mundo, pero aún son 795 millones. El País. Recuperado de: http://elpais.com/elpais/2015/05/27/planeta_futuro/1432726544_502567.html.
2. UNESCO. (2000). Marco de Acción de Dakar. Educación para Todos: cumplir nuestros compromisos comunes. París, UNESCO. Recuperado de: <http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001211/121147s.pdf>
3. Naciones Unidas. (10 de Diciembre de 1948). *Naciones Unidas*. Obtenido de <http://www.un.org/es/universal-declaration-human-rights/>
4. Naciones Unidas. (2015). *Objetivos de Desarrollo del Milenio*. Nueva York.

Stefania Tobito Montero⁹⁴
Dina María Zabaleta Galván⁹⁵
Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

En Colombia, la ignorancia es uno de los males que asecha a la sociedad en la que hoy vivimos, sin educación estamos condenados a repetir la misma historia que hoy nos posiciona como uno de los países más corruptos y desiguales del mundo. Estamos convencidas que una “educación inclusiva, equitativa y de calidad” es el vehículo que nos conducirá a un país lejos de la manipulación de masas, y que, además “promueva oportunidades de aprendizaje durante toda la vida para todos”⁹⁶ Por lo anterior, consideramos que el objetivo número 4 de los Objetivos de Desarrollo Sostenible nos llevará al mundo que queremos vivir para el año 2030 empezando por la Colombia que, como estudiantes y ciudadanas, soñamos.

La educación incide en todos los aspectos de una persona, tanto a nivel personal como social, por lo tanto, es deber de todos construir un país que contribuya a un mundo mejor. Por esta razón, el Ministerio de Educación ha enfocado sus esfuerzos a la creación de políticas duraderas que garanticen la total cobertura de este derecho a toda la población. Para este fin, se detectaron los desafíos que tiene la educación colombiana para la próxima década, dentro de los cuales predomina la falta de políticas públicas para la formación de docentes y pedagogías eficaces que superen el atraso en el sector rural.

La importancia de este objetivo recae en las consecuencias que la mala educación acarrea para el país ya que el crecimiento y por ende el desarrollo económico se ven trancados, esto teniendo en cuenta que el desempleo, la delincuencia, la violencia intrafamiliar, el mal manejo del Estado, entre otros, son resultado de una precaria educación. De igual forma, es un objetivo que, en caso de llegarse a cumplir, cambiaría la realidad de nuestro país considerando que la educación es el principio para erradicar demás problemas que enfrenta la sociedad colombiana, como la pobreza, la desnutrición, la salud, la falta de industria nacional e infraestructura, y la carencia de instituciones sólidas que trabajen por la justicia y la paz.

En este orden de ideas, dentro del análisis realizado y la coyuntura colombiana, consideramos que, dentro de los objetivos de desarrollo sostenible, aquel al que no se le da mucha relevancia es la reducción de la

⁹⁴ E-mail: stefania.tobito@est.uexternado.edu.co

⁹⁵ E-mail: dina.zabaleta01@est.uexternado.edu.co

⁹⁶ Objetivos de Desarrollo Sostenible. Disponible en:
<http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/education/>

desigualdad. Lo anterior basado en diferentes estudios y diferentes indicadores económicos que así lo confirman.

En primer lugar, una de las razones a las que se le atribuye el problema de desigualdad en el país es la educación en donde pocos logran acceder a la universidad y aún más a estudios especializados. A pesar de que los diferentes gobiernos han trabajado en pro de alcanzar un nivel de bienestar económico, político y sociocultural, no se ha logrado hacer la distinción entre pobreza y desigualdad. Lo anterior en que si bien se ha disminuido el indicador de pobreza en el país siguen existiendo diferencias a nivel geográfico e incluso en las diferentes segmentaciones de mercado.

Según el coeficiente de Gini, la desigualdad del país se encuentra en 0,52 demostrando cada vez más que las estrategias empleadas no han contribuido de manera adecuada al descenso de la asimetría, generando cada vez más interdependencia de las clases bajas hacia las clases altas y mayores desigualdades entre regiones, en donde actualmente se evidencia mayor concentración de actividades e inversiones en las principales ciudades del país tales como lo son Bogotá, Medellín, Cali, Barranquilla y Bucaramanga, dejando de lados diferentes ciudades, en donde al ser replanteadas las políticas y actividades ejecutadas, se podría generar mayor distribución y dispersar la concentración de la riqueza.

Es por esa razón, se le debe dar mayor importancia a los dos aspectos mencionados anteriormente, ya que dependiendo de la educación las puertas al mercado son mayores y se esperaría que se generara una reducción en los diferentes problemas externos mencionados anteriormente.

En aras de lo anterior, dentro de las temáticas que podrían ser abordadas durante el curso en primera instancia es conocer la geografía, divisiones y limitaciones del país conociendo sus ventajas y desventajas. En segunda instancia como aprovechar y ser efectivos en cuanto al uso y eficiencia de los recursos humanos. Como tercer pilar dentro del curso conocer las falencias en el sector de construcción y transporte para poder así fijar las diferentes opciones de mejoras y ampliaciones en donde se podrá evaluar la mejora de los recursos implementando mayores herramientas tecnológicas.

El objetivo principal de ese curso es identificar las necesidades del país, corrigiendo las falencias existentes y evaluando las posibilidades de incluir diferentes herramientas de mayor evolución que no permitan retrasos, cabida a la corrupción e ineficiencia.

Teniendo en cuenta los temas abordados anteriormente, para mejorar la calidad a nivel educativo, se pueden generar espacios en las áreas rurales en donde se implementen cursos de idiomas, tecnología, y materias especializadas que incentiven a la población a encontrar soluciones efectivas a los retrasos del país. Específicamente en el caso colombiano, el

largo conflicto armado, llenó de intolerancia e ira a la población colombiana, situación que incentiva a encontrar en la educación una vía para construir la paz desde las aulas de clase y de esta manera impulsar el cambio cultural que el país necesita.

Referencias

1. <http://www.portafolio.co/opinion/cecilia-lopez-montano/analisis-desigualdad-colombia-495485>
2. <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/summit/>
3. <https://www.elespectador.com/noticias/economia/desigualdad-colombia-una-de-mas-altas-del-mundo-piketty-articulo-613284>

Детелин Димитров Цалов⁹⁷
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Считам, че най-важната за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“, е Цел 4 „Осигуряване на приобщаващо и справедливо качествено образование и насърчаване на възможностите за обучение през целия живот за всички“.

Чрез образованието се постига цялостното развитие на човешката личност, повишаване на интелекта и културата и насърчаване на образования човек към разбиране, толерантност, приятелство и мир.

Нашата страна има остра нужда от достъпно и желано образование за всички. 64% от ромите, 25% от турците и 9% от българите не могат да четат. По показателя „неграмотност“ ние се върнахме един век назад.

Неграмотността води до влошаване на здравето, хигиената и храненето, сексуална неинформираност, липса на елементарни професионални умения, а оттам – безработица и престъпност.

Неграмотност означава неспособност за поне минимално интегриране към социализираните групи и общности - до ниво да не може да се говори и общува с тях дори на най-елементарно равнище. А това на практика води до изолиране и самоизключване от социума, поража да агресивно противопоставяне срещу обществото, а то закономерно ще отвърща с дискриминация. В тази връзка, неграмотността е фактор на заплахата за наци-оналната сигурност.

Образованието е фундаментално право на човека, което дава възможности. За да реализират това право, всички страни трябва да гарантират универсален достъп до приобщаващо и равноправно качествено образование и учене, което трябва да бъде безплатно и задължително. Образованието трябва да бъде задължително и безплатно на ниво основно и средно образование. В Цел 4 е заложен „равен достъп за всички жени и мъже до финансово достъпно и качествено техническо, професионално и висше образование, включително университетско такова“.

Образованието е публично благо, отговорност за което има държавата. То е споделена социална дейност, която предполага приобщаващ процес на формулиране и прилагане на обществена политика. Гражданското общество, учителите, частният сектор, общностите, семействата, младежите и децата, всички играят важна роля при реализирането на правото на качествено образование. Ролята на държавата е от ключово значение при регламентирането на стандарти и норми.

⁹⁷ E-mail: detelin.tsalov@abv.bg

Образователните системи трябва да отговарят на бързо променящия се пазар на труда, напредъка в технологията, урбанизацията, миграцията, политическата нестабилност, влошеното състояние на околната среда, демографските предизвикателства, трайната бедност и все по-силно изразеното неравенство, както и растящите заплахи за мира и сигурността.

Държавни и правителствени ръководители и върховни представители, на среща в Централата на ООН в Ню Йорк от 25 до 27 септември 2015 г., на която се чества 70-ата годишнина на ООН, приеха Програма за устойчиво развитие до 2030 г., наречена „Да преобразим нашия свят“. Там е заложено, че именно до 2030 г. образователните системи трябва да включат допълнително стотици милиони деца и младежи, за да осигурят базово образование за всички (включително предучилищно, начално и основно образование), както и да осигурят средно и висше образование за всички.

Образованието играе ключова роля в изкореняването на бедността: то помага на хората да получат добра работа и повишава техните доходи, генерира приходи от по-висока производителност, което подпомага икономическото развитие. Образованието е един от най-мощните начини за подобряване на личното здраве – и за това да се гарантира, че ползите от него се предават на бъдещите поколения.

Иваничка Илиева Илиева⁹⁸
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

От това, че в момента съм студентка, целта, от която съм пряко заинтересована, е Цел 4 „Качествено образование“. Осигуряване на приобщаващо и равностойно качествено образование и стимулиране на възможностите за учене на всички през целия живот е по мое мнение цел, пряко кореспондираща с друга важна цел - Цел 8, свързана с осигуряване на сигурна работа на повечето завършили и икономически растеж, а също и с останалите цели.

В курса, който може да бъде формулиран и като свободно избираем, бих желала да се запозная по-подробно с принципите и ценностите на Глобалния договор, във всяка основна сфера на влияние като: трудови норми, права на човека, околна среда и антикорупция. Бих искала също да науча повече за днешното състояние в световен и национален мащаб, както и бъдещите цели и задачи. В този курс, като източник на полезни знания, следва да се включат: информация за адекватната и отговаряща на съвременните изисквания образователна система; за постигнато в приобщаващото образование на децата със специални образователни потребности и малцинствата; за това какво ще бъде предприето в бъдеще; за нивото на интегриране на учебните заведения в пазарната икономика; за професионална ориентация; за разбирането на понятията „равностойно“ и „безплатно“.

Бих желала също в лекционен курс да се запозная по-обстойно с участниците и инициативите на Глобалния договор на ООН. А защо не и организиране на посещения и евентуални стажове в такива организации за допълнително придобиване на опит и знания. Според мен, по този начин ще се прелеят и взаимно допълнят Цели 4 и 8 или от училищната (студентска скамейка) до бъдещото работно място, отговарящо и на останалите дефинирани Глобални цели от ООН. Според профила на учебното заведение и неговата профилирана насоченост, всеки университет може да си избере различна Глобална цел, като основна за вплитане в обучението, свързано с устойчивото развитие.

⁹⁸ E-mail: iva41225@gmail.com

Марта Румянова Лазарова⁹⁹
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

През последното столетие развитието на икономиката в световен мащаб се свързва главно с използването на природни ресурси като източник на суровини, необходими за производството и пласмента на стоки и услуги. Прекомерната употреба на природата, като източник на производствен ресурс, доведе до необходимостта от създаването на „Концепция за устойчиво развитие“. Бъдещата международна, национална, регионална и местна политика на държавите следва да бъде свързана с разработването на дългосрочни стратегии, насочени към съхраняващи природата политики. Идеята на устойчивото развитие е да бъдат създадени подходящи условия за икономически растеж, в които да бъде реализиран плавен преход от замърсяваща икономика (с високи нива на въглеродозависимост) към такава, в която благодарение на технологичен прогрес и в изпълнение на критериите за „устойчиво“ развитие ще се предизвика подмяна на производствените мощности с екологопазващи. Основна цел е съхраняването на природата, с което днешното общество да докаже своята отговорност към живота на бъдещите поколения. За реализиране на прехода са дефинирани 17 Глобални цели за устойчиво развитие на ООН, които всяка една държава трябва да се стреми да изпълни през следващите години.

Република България засвидетелства подкрепата за изпълнение на консолидираната политика на ООН, и така държавното управление насочва усилията си към изпълнение на поставените цели за устойчиво развитие. В тази връзка, в изпълнение на поетите ангажименти, в държавата ни се разписват редица стратегически документи и се правят законодателни промени, чрез които да бъдат създадени условия на публичния, частния и неправителствения сектор за изпълнение на Глобалните цели.

Всеки от нас е една малка част от обществената система, в която на дневен ред е поставена за изпълнение политиката за постигане на „Устойчиво развитие“. В тази връзка, чрез полагане на индивидуални усилия, бихме могли да дадем своя малък принос. Аз поех своята обществена отговорност, като на 38 годишна възраст, с изградено семейство реших да повиша образованието като студент в Стопанска академия „Д. А. Ценов“ - Свищов. Така участвам в реализацията на Цел 4 „Осигуряване на приобщаващо и равностойно качествено образование и стимулиране на възможностите за учене на всички през целия живот“. Държавата е създала условия на желаещите да се

⁹⁹ Email: marta1103@abv.bg

образоват, като стимулира постигането на по-високи образователни резултати от следването, чрез система от стимули, един от които са стипендиите. Чрез успешното си обучение, като придобива нови знания, умения и компетенции, всеки един студент повишава своята конкурентоспособност на пазара на труда.

Считам, че повишавайки своята квалификация в областта на икономиката ще подпомогна изпълнението на Глобалната цел за учене през целия живот. Това е стъпка към бъдещата ми успешна реализация на пазара на труда, с което в рамките на 5 години ще подпомогна изпълнението на друга Глобална цел, а именно „Насърчаване на постоянен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълна и продуктивна заетост и достоен труд за всички“.

В заключение бих искала да кажа, че изпълнението на всяка една от поставените Глобални цели е от голямо значение за устойчивото развитие на човечеството и за осигуряването на равен шанс за бъдещите поколения. От ключово значение за изпълнението на целите е промяната в човешката нагласа за съществуване, тъй като към момента човекът е устроен така, че на преден план поставя личния пред обществения интерес.

Образователната система в Република България

Михаела Николайчева Новкова¹⁰⁰

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Образованието е важно за всеки един човек в България, за да успее да направи кариера, да се реализира и осигури бъдещето си.

Предимствата на българското училище са, че обучението до дванадесети клас е безплатно, а учениците получават добър тласък за бъдещ успех. Училищата ни имат и недостатъци, и те са, че всеки, който има възможност, може да си „купи“ диплома, а в същото време да завърши необразован.

В нашата страна всеки, който има желание да учи, има право и може да го осъществи в най-близкото училище. Все още у нас може да се учи безплатно поне до дванадесети клас, а учениците трябва да си купуват само учебници. За жалост България все още не разполага с финансови средства, за да може да покрие разходите и на студентите. За сметка на това, който има отличен успех, получава стипендия дори след осми клас, което е от голямо значение за учениците и им дава стимул да продължават да учат усилено.

Българските висши училища дават силен тласък за кариера в различни професионални сфери. В България може да се изучава всичко – изкуство или наука. Отварят се врати за желаещите да успеят както в страната, така и по целия свят, като им се предоставя възможност да се изявяват и да показват своите способности. Но е важно, че образованието и в нашата малка страна, е достъпно за всеки, който желае да преуспее.

Проблем за образованието у нас е в това, че родителите предпочитат да дадат „малко“ пари и детето им да не се мъчи в училище. После всички се питат защо България е сред по-ниско образованите страни, а малкото ни наистина интелигентни младежи предпочитат да избягат в чужбина? Те знаят, че там ще бъдат оценени според способностите им, а няма да се наложи да се сравняват с хора под тяхното ниво, чиито родители имат връзки или пък големи финансови възможности.

За да разберат трудния материал в училищата, учениците се нуждаят от някой, който да им го обясни, именно затова са и учителите. Те са хората, които помагат в трудния и дълъг път на учението.

В нашата малка страна образованието играе важна роля, затова ако недостатъците на българската образователна система продължат да бъдат повече от положителните страни, то това би се отразило зле върху новото поколение и като цяло върху просперитета на страната.

¹⁰⁰ E-mail: mimenceto_91@abv.bg

Образователната система в Република България

Николета Георгиева Христова¹⁰¹

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Образованието е важен процес от живота на човека. Хората са казали “човек се учи докато и жив.” Нашето образование започва от ранна детска възраст. От много време насам образованието е един от най-важните фактори при формирането на човека като личност. Образованието изгражда навиците и културата у хората. То възпитава и доизгражда онези способности и качества, които са заложени по рождение. Накратко то отваря вратите към бъдещето и прозорците към света.

Образованието е инвестиция в твоето лично бъдеще. То остава единствения начин човек да бъде в крак със сложния съвременен свят да стане част от него. Образованието е и единствената възможност човек не само да познава правилата, по които се движи модерния свят, но и да променя тези правила, да създава нови, като движи своя живот и живота на обществото в посока, гледаща към "единицата". Образованието "застрахова" рисковете не само в собствения ни живот, но и неизвестните в живота на следващите поколения, на неродените още, които един ден също ще поемат риска да живеят в свят, изтъкан от алтернативи. Образованието на техните родители ще бъде основата, която те ще надградят със собственото си познание, талант и амбиции. Образованото общество умее да създава по-висок стандарт на живот и същевременно по-социални отношения, застраховайки рисковете чрез различни инструменти, като здравноосигурителната система, пенсионно-осигурителна система и социално ангажирани политики. Затова, ако се тревожите, че пред живота ви няма достатъчно алтернативи и бъдещето ви изглежда несигурно, не губете време и изберете учебното заведение, което ще ви даде подходящо образование и хъс, с които да продължите напред. Бъдете сигурни, че дипломата ви ще се превърне във вашата най-сигурна животозастрахователна полица.

Етапите на нашето образование са: предучилищно образование, основно образование, средно образование и висше образование.

◆ Ние започваме предучилищното си образование на 3-4 годишна възраст в детските градини. Там ни подготвят за следващия етап от нашето обучение, упражняваме четене, писане.

◆ Следващият етап е основното ни образование. То започва от 6-7 годишна възраст - от първи до седми клас. Лично аз от първи до

¹⁰¹ E-mail: nikoleta_g_h@abv.bg

четвърти клас учих в основно училище, а от пети до седми клас бях в прогимназия с паралелка "Математика".

◆ След основното образование следва средното образование. То представлява преход от обикновено задължителното и неспециализирано основно образование към незадължителното по-специализирано висше образование. Целта на средното образование може да бъде получаване на общи познания, подготовка за висшето образование, или направо подготовка за определена професия. В България средното образование е с продължителност 4 или 5 години и завършва с държавни зрелостни изпити по определени учебни предмети. Аз получих моето средно образование в Професионална гимназия по стопанско управление, администрация и услуги "Атанас Буров", град Силистра със специалност „Бизнес администрация“. След 12-ти клас положих държавни зрелостни изпити и изпит по теория и практика по специалността, който издържах и сега притежавам сертификат за трета придобита степен на професионална квалификация.

◆ Висшето образование е последната степен на формалното образование, която е незадължителна и следва завършването на средно образование. То се получава в специализирани училища, обикновено наричани университети или колежи и завършва с получаване на диплома или академична степен. Аз реших да продължа моето висше образование в Стопанска академия "Д. А. Ценов" в град Свищов по специалност "Публична администрация".

В България образованието е една проблемна област. Казвам проблемна, защото напоследък масовото мнение е, че нашето образование е в застой, че качеството му е снижено и че от някогашното училище няма и спомен. Днес повечето хора предпочитат децата им да се обучават в чужди училища, отколкото в нашите, защото са загубили вярата си в българското образование. Аз лично не подкрепям това мнение и не смятам, че образованието в България е толкова западнало, колкото някои се опитват да го изкарат. Вярно е, че има и своите слаби страни. Вярно е, че и в тази област от публичния живот царят корупция и неравенството между хората в момента се засилва, но също не можем и да хвърлим цялата вина за упадък на голяма част от младото поколение само върху учебните заведения.

Качествено образование

Пресиян Илианов Василев¹⁰²

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Приоритетна за мен е целта качествено образование, не защото другите цели за устойчиво развитие са по-малко важни за определяне миогледа на обществото. Напротив, всяка от тези цели има ценностна характеристика и оказва значително влияние върху целия свят. Защо е важна тогава точно тази цел? Именно, защото във времето на технологиите ние все по-малко обръщаме внимание на това как пишем, т.е. имаме ли правописни, пунктуационни, граматически или други грешки. Това се неща, които се изучават в началното образование и е не само неприемливо, дори е осъдително човек, който се гордее с това, че е завършил висше образование, да не може да напише „осигурявам“ (осигОрявам) правилно или пък „хубав следобед“ (следобет). Кореспонденцията, която се води на междуличностно ниво е една, но когато става въпрос за бизнес и високо ниво мениджъри, е твърде унижително за тези, които не могат да изпишат правилно дори и най-популярните думи.

Образованието в днешно време е синоним на доходност, изнудване и подкупност. А няма това е основната му цел? Никак даже. Основното, към което трябва да се стреми всеки преподавател, било то учител или преподавател във ВУЗ, е предаване на знания, обогатяване на речника на обучаваните, поощряване за наученото, подтикване към научаване на нови неща, но никога с мисълта, че всичко по определена тема или предмет е напълно разбрано или се знае.

Светът не може и не трябва да разчита на неуки, неуверени хора. Той трябва да „вдигне летвата“ по-високо, да изисква повече. Разбира се ние самите трябва да изискваме всеки ден повече от самите себе си, да сме иновативни, старателни и обогатяващи се. Необходимо е възраждането на ролята на училището като будилище за младите хора. Това може да се постигне по начини, които са посочени в горните редове. Трябва и е задължително да се представят добри примери за подражание – учители и преподаватели, които вдъхновяват, дават личен пример с това, което са постигнали, показват добрите си намерения, изслушват и не укоряват, показват как трябва да се поправят грешните действия и постъпки.

Не на последно място стои необходимостта теорията да бъде обвързана с практиката. Въпреки, че това се е превърнало в клише, е от първостепенна важност усвоените знания да бъдат свързани със

¹⁰² E-mail: pimt@abv.bg

солидна практическа подготовка. Това може да се постигне чрез студентски практики в реална среда, обучения, реализиране на проекти с практическа насоченост, създаване на центрове за работа в реална среда. Изнасянето на лекции по бизнес и предприемачество е недостатъчно. Наложително е групи или определени студенти да бъдат обучавани в организации, в които се провежда реален стаж, като по този начин те ще бъдат кадрите, които могат да продължат да работят в тях.

Въз основа на така изведените и посочени факти и обстоятелства смятам, че стойностното и качествено образование е най-важната и приоритетна цел, във всяка стратегия.

Устойчиво развитие. Сами по себе си тези думи означават много. Устойчивостта е стабилност и постоянство, непоклатимост във времето. Развитието е движение и промяна, която е необходима и неизбежна. В каква посока ще бъде - зависи изцяло от нас. Въпросите, които трябва да си зададем са: „Как да постигнем икономическо развитие, задоволяващо нуждите на съвременното общество, като същевременно не лишаваме бъдещите поколения от тази възможност?“, „Как да ограничим отпечатъка, който оставяме върху околната среда, да я опазим и дори подобрим?“ Защото това е основната идея на устойчивото развитие.

Глобалните цели за устойчиво развитие са взаимосвързани и неделими. Изборът коя от тях е най-важна е почти невъзможен. Според мен, първата стъпка, за да изградим „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“, е свързана с качествено образование. Осъществяването на тази цел би било добра предпоставка за реализирането и на останалите цели.

Образованието ни дава познания за света – как е устроен и какви са неговите закономерности. Но натрупването на знания и факти съвсем не е достатъчно. Тези знания трябва да бъдат приложени. Образованието трябва да провокира мислене и стремеж към личностно развитие и усъвършенстване, да формира ценности и възгледи, като ни направи осъзнати за реалността, за да виждаме светът такъв, какъвто е – с всичките му съвършенства и недостатъци. Качественото образование осигурява всичко това. Само един знаещ и мислещ човек може да разбере същността на проблемите, пред които е изправено човечеството и да даде своя принос за разрешаването им, защото осъзнатият човек няма как да остане безучастен.

Образованието изгражда и развива чувства като съпричастност, отговорност и справедливост. Образованият човек има силата и желанието да се бори за хората, планетата и мира. Той разбира, че макар всички да сме различни и с различни възможности, ние сме равни, затова никой не заслужава да живее в бедност, глад или страх. Всеки човек заслужава добро здраве и качествено образование. Той съзнава, че ресурсите на Земята са ограничени и за да има живот и в бъдеще, трябва да се произвежда и потребява отговорно. Той е способен да създаде технологии и иновации за изграждане и съхраняване на един по-добър свят, да се бори с климатичните промени. И не на

¹⁰³ E-mail: silvia.petkova.93@gmail.com

последно място той знае, че само ако сме обединени и работим заедно, ще постигнем желаните резултати.

“Ако мислиш за една година напред - посеи семе. Ако мислиш за десет години напред - засади дърво. А ако мислиш за сто години напред - образовай населението!” Тези думи на Конфуций потвърждават, че инвестицията в човека и неговото образование е най-добрата инвестиция в бъдещето. Качественото образование ни помага да развиваме заложения у нас потенциал и да намерим своето призвание. А това е изключително важно, защото само тогава можем да правим най-доброто на което сме способни – за себе си, за другите, за Земята.

Най-ефективният начин за постигане на икономическо, социално и екологично развитие би бил хората да са достатъчно образовани, за да дадат своя принос за това. Получаването на качествено образование е в основата на това да преобразим нашия свят, да го направим такъв, какъвто искаме да бъде.

Тунай Зюнеб Гафуров¹⁰⁴
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

През месец август 2015 година 193 държави се договориха да си сътрудничат по пътя за постигане на 17 цели. Това е набор от цели, свързани с бъдещето международно развитие в периода 2016-2030 година. Това са поставените цели от Организацията на обединените нации Глобални цели за устойчиво развитие.

Най-важна от 17-те цели смятам, че е Цел 4 „Осигуряване на приобщаващо и равностойно качествено образование и стимулиране на възможностите за учене на всички през целия живот“. В моето разбиране за качествено образование са идеите за модерни сгради, използвани за училища, нови дигитално обзаведени кабинети и използване на нови технологии за обучение - използването на дигитални дъски, разработване на проекти на компютър, тестове и изпити, провеждани дистанционно. Самото образование се свързва все по-вече с дигитализация. Това би помогнало, ако някой ученик или студент е болен, или просто няма физическата възможност да присъства в учебното заведение, да може да присъства и наблюдава занятията чрез някоя от социалните мрежи. Самият достъп до образованите ресурси - учебници, книги, или помагала, ще е по-лесен и по-достъпен за всички, като за това е необходимо само наличието на компютър с интернет.

Друга промяна, която би могла да помогне за по-качествено образование, би могла да е въвличането на обучаващите в „живота“ на практиката. Опитът, който може да се придобие в практиката би оказал по-голямо влияние и би ни научил повече от това, което пише в учебниците.

С осигуряване на равностойно качествено образование за всички, ние ще постигнем свят, в който всички ще сме равно образовани, всички ще сме с почти еднакви възможности и съжителстването ни ще е по-лесно. С добре образованите хора ние може да намерим по-добри и по-лесно приложими решения и на останалите 16 Глобални цели. Самият начин на живот би станал по-лесен и по-добър за всички, когато повечето (поне 90%) от хората са добре образовани.

Според мен, целта върху която трябва да се обърне най-голямо внимание, е Цел 4. Но това не означава, че другите цели не са значими, или са по-малко значими. С по-качественото образование и повече образовани хора светът ще може да се развива много и по-добре.

¹⁰⁴ E-mail: tunay.gafurov@gmail.com

Яница Стефанова Димитрова¹⁰⁵
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Изграждането на устойчива инфраструктура, насърчаване на приобщаваща и устойчива индустриализация и стимулиране на иновациите е една от Глобалните цели за устойчиво развитие до 2030 година, утвърдени от лидерите на 193 страни-членки на Организацията на обединените нации на 25 септември 2015 г. Тази цел не е нито най-важната, нито най-пренебрегнатата от гледна точка на реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.”, но определено чрез реализирането ѝ могат да се постигнат редица благоприятни ефекти в множество области.

В един от видеоклиповете за популяризиране на проекта участва Серина Уилямс с посланието, че всеки от нас има суперсила, която да развие. В днешно време всеки има достъп до множество информационни източници от цял свят и единственото, от което трябва да се плашим, е неизползваният потенциал – моят, твоят, нашият. Трябва да се стремим да постигаме повече, отколкото вярваме, че можем.

В учебната програма на курса в университета трябва да е избегната идеята за привеждане на общото мислене към един общ стандарт. Трябва обучаващите се да придобият креативно и отличаващо се мислене, да генерират идеи с реална полезност, но и да достигат реализацията им. Да дават отговор на въпроса: „Какво бихме подобрили в даден процес, продукт или услуга, за да носят по-голяма полезност в ежедневието на човек, за да повишават икономическия растеж или да насърчават екологичните практики?”

Тъй като курсът ще развива нестандартното мислене, голяма част от учебната програма ще е свързана с игри и казуси, които ще насърчават раждането на нови и стойностни идеи, с фокус върху всеки аспект от живота – идеи за разработване на нови продукти и услуги, идентифициране на неосъзнати потребителски нужди, опазване на околната среда. Технологиите и достъпът до информация значително са увеличили възможността да си навредим, но курсистите трябва да бъдат убедени да ги използват за благородни цели. На обучаващите се ще се представи как развитието в иновациите е довело до подобрения в останалите цели за по-добро здраве, край на глада, качествено образование, инфраструктура, благоприятни екологични промени и други, като по този начин, ще се насърчават да подобряват заобикалящата ги среда.

¹⁰⁵ E-mail: dimitrova_95@abv.bg

Държавата и университетът трябва да осигуряват достъп до технологии и знания, да насърчават иновативните идеи чрез финансираня и да отделят ресурси за изследвания и проучвания на нови технологии.

Така обединявайки двете цели, свързани с качествено образование (Цел 4) и инфраструктура, индустриализация и иновации (Цел 9), в края на курса всеки обучаващ ще има самочувствието и дори ангажираността да действа смело и да се опитва да промени към добро заобикалящата го среда, започвайки от малките неща. Всеки ще е воден от идеята, че иновациите имат решаваща роля за живота и бъдещето на Земята през следващите години.

Развитие экономики знаний в процессе инновационных преобразований

Даниэла Геннадиевна Теленкова¹⁰⁶

Донецкий национальный университет имени В. Стуса, Винница, Украина

В современном обществе стало очень популярным понятие «экономика знаний», что вызвано изменениями общества в целом и конкретно экономики, происходящими в развитых государствах. От всего количества знаний, которыми располагает человечество, 90% было получено за последние 30 лет, так же как 90% количества ученых и инженеров, подготовленных за всю историю – люди нашего времени. Именно это свидетельствует о переходе от экономики, основанной на использовании природных ресурсов, к экономике знаний.

К сожалению, в Украине развитие экономики знаний не идёт должным образом, подтверждением этого может служить рейтинг стран по развитию экономики знаний, созданный Всемирным банком, в котором в 2015 году Украина занимала 52 место. По моему мнению, одним из основных препятствий перехода к экономике знаний в Украине является снижающийся образовательный потенциал, прежде всего, в сфере точных наук и высоких технологий.

Нет сомнений, что именно развитие образования становится неотъемлемой частью успешного трудоустройства специалистов в условиях экономики, основанной на знаниях. Речь идет, прежде всего, о работниках, обладающих специальными профессиональными знаниями, так называемых «работниках интеллектуального труда».

К сожалению, система образования не стала в Украине стратегическим приоритетом и точкой экономического роста. Несмотря, что номинально расходы бюджета на систему образования растут, реальное состояние оставляет желать лучшего. Так, например, в январе 2017 года студентов украинских ВУЗов ждала интересная новость – 55% бюджетников лишились возможности получения стипендии. Эта ситуация привела к тому, что многие студенты вынуждены были пойти на работу, не окончив обучение в университете. К сожалению, большинство их них работает не по специальности, ведь трудоустроиться с неоконченным образованием сложно. Очевидно, что, работая вместо обучения, они выйдут недостаточно квалифицированными специалистами на рынок труда, даже после получения диплома.

¹⁰⁶ E-mail: telenkova.d@donnu.edu.ua

Второй проблемой, по моему мнению, является повышение качества образования, для чего должны быть предприняты следующие меры: борьба коррупцией и академической недобросовестностью (взятки, плагиат при написании курсовых, магистерских, статей и т.д.), повышение оплаты труда преподавателей и стимулирование их научной деятельности, обмен опытом с лучшими мировыми университетами.

А какой мой вклад в развитие экономики знаний в контексте изложенных проблем и способов их решения? На данный момент я являюсь студентом одного из лучших университетов Украины, прилагаю максимум усилий для получения знаний, как результат получаю стипендию, не даю и не беру взяток (также являюсь членом Молодежного правозащитного агентства, которое защищает права студентов и обеспечивает «прозрачный» процесс образования), соблюдаю Кодекс академической добросовестности и корпоративной этики ДонНУ имени В. Стуса.

Я надеюсь, что полученные мною в ходе обучения знания и опыт будут востребованы в процессе инновационного развития Украины, страны, в будущее которой я верю!

Денис Александрович Никитин¹⁰⁷

Приазовский национальный технический университет, Мариуполь, Украина

Я считаю, что самая важная цель устойчивого развития, принятых ООН является качественное образование.

Бенджамин Дизраэли говорил: *"От образования людей страны зависит ее судьба"* Давайте теперь рассмотрим, что представляет собой образование?

Образование – часть процесса формирования личности. При помощи этого процесса общество передаёт знания, навыки от одного человека другим. В процессе обучения ученику навязываются определённые культурные ценности; процесс обучения направлен на социализацию личности, но иногда обучение конфликтует с истинными интересами ученика.

Давид Эмиль Дюркгейм говорил, что основная цель образования – передавать ценности господствующей культуры. Так как культура каждой нации своеобразна, то и содержание образования существенно отличается. В Древнем Риме главной целью образования была подготовка военачальников и государственных деятелей. В средние века в Европе делался упор на изучение христианской религии, в эпоху Ренессанса основным интересом существовал к культуре, искусству и литературе.

Так мы видим, как с течением времени и эпохи менялись культурные интересы человека и соответственно содержание образования. Так же образование способствует сохранению ценностей, накопленных человечеством, и появлению новых.

Ученые уже давно доказали, что активная умственная деятельность приостанавливает процесс старения, именно поэтому многие писатели, политики, актеры и общественные деятели и в старости остаются энергичными энтузиастами с живым и пытливым умом.

Во-вторых, наличие высшего образования в большинстве случаев предполагает более высокий социальный статус человека, уровень жизни и положение в обществе.

Лафкадио Хэрн писал, что образование – разумный способ распределения людей в соответствии с их достоинствами. Ведь характерной особенностью образования в современных развитых странах является то, что начальное образование становится обязательным и бесплатным. В развитых обществах предполагается, что для модернизации общества необходимо грамотное население.

¹⁰⁷ E-mail: ntd94@yahoo.com

Исходя из выше сказанного, можно сделать следующий вывод: Когда качественное образование станет доступным для всех, тогда человечество станет более зрелым и кругозор человека расширится до кругозора нации. Только потом человек поймет, что нет нужды развязывать войну за ресурсы, территорию, технологии.

Только тогда человечество в лице каждого человека сделает первый шаг к будущему, где каждый человек будет заниматься своим делом, где люди разных стран, национальностей объединятся для достижения общих целей человечества, где не будет униженных и оскорбленных. Только тогда вместо: "Человек человеку волк" человечество скажет: "Человек человеку друг, товарищ и брат".

Не зря Сидни Дж. Харрис говорил: *"Общая цель образования состоит в том, чтобы превратить зеркала в окна"*. Именно через окна мы сможем показать потомкам какое их ждет будущее. Прекрасное и Светлое.

Все 17 цели в области устойчивого развития, принятых в 2015 году, очень важны для реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году», но я выделяю одну, самую важную и ставлю ее в основание всех целей, так как без нее ничего не осуществиться. Это «Обеспечение всеохватного и справедливого качественного образования и поощрение возможности обучения на протяжении всей жизни для всех».

Как говорил Уилл Дюран: **«Образование – это трансляция цивилизации»**. В этом скрыт очень глубокий смысл, он прямо открыто говорит, что без образования нет, и не может быть никакой цивилизации.

Если человек не образован, то это прямой путь цивилизации к разрушению.

Немного фактов и цифр:

- В развивающихся странах число детей, охваченных начальным школьным образованием, достигло 91 процента. Однако во всем мире число детей школьного возраста, не посещающих школу, до сих пор составляет 57 миллионов.

- Более половины детей, не посещающих школу, живут в африканских странах, расположенных к югу от Сахары.

- По некоторым оценкам, 50 процентов детей младшего школьного возраста, не посещающих школу, проживают в районах, пострадавших в результате конфликта.

- 103 миллиона молодых людей во всем мире не обладают базовой грамотностью, при этом более 60 процентов из них составляют женщины.

Цифры поражают, так много людей не могут получить базовое образование, у нас большие проблемы, если мы будем смотреть на перспективу в будущее, но я рад, что не один я так считаю, а и Джордж Пибоди говорил: **«Образование: долг, нынешнего поколения будущему»**. Без образования у нас нет будущего, и мы не помним про прошлое, мы фактически живем одним мгновением, цивилизация одного дня.

Но это только часть проблемы, одним из главных аспектов, по моему мнению, это качество образование, его наполнение вызывает много вопросов, в нем нет конкретной цели. Нас учат фактам, которые уже завтра не важны, мы все учим в последнюю ночь перед экзаменом, и после него все забываем.

¹⁰⁸ E-mail: Phil.mehmar@gamail.com

Нас учат запоминать, но не понимать. Есть очень хорошая цитата: «Учитель должен обращаться не столько к памяти учащихся, сколько к их разуму, добиваться понимания, а не одного запоминания» - Федор Иванович Янкович де Мариево.

Поэтому, я думаю, что цель «Обеспечение всеохватного и справедливого качественного образования и поощрение возможности обучения на протяжении всей жизни для всех» самая главная, но требует небольших корректировок. И я очень надеюсь, что наша цивилизация пойдёт правильным путём, и хочу закончить всё замечательной цитатой: «Не нужно доказывать, что образование – самое великое благо для человека. Без образования люди грубы, и бедны, и несчастны». *Чернышевский Н. Г.*

Александр Николаевич Вакин¹⁰⁹
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Безусловно, проблема выполнения 17-ти целей в области устойчивого развития, принятых ООН в 2015 году, является актуальной в настоящее время, так как именно сейчас предпринимаются шаги, которые должны улучшить нашу жизнь к 2030-ому году.

На мой взгляд, наиболее важной целью, отмеченной советом ООН, является обеспечение всеохватного и справедливого качественного образования и поощрение возможности обучения на протяжении всей жизни для всех. Почему образование так необходимо?

Во-первых, знания в современном мире играют ключевую роль. Образованные люди ценятся в обществе гораздо больше необразованных. И это понятно, ведь именно люди, обладающие знаниями, подталкивают общество к развитию, помогают ему устоять перед возникающими «вызовами». Здесь уместна цитата английского публициста Джозеф Аддисона: «Знание - это то, что наиболее существенным образом возвышает одного человека над другим». Реализация программы ООН повысит эффективность общественных решений, так как поднимется общий уровень образованности среди населения. Все это в совокупности приведет к улучшению и упрощению жизни людей, внедрению новых технологий, более разумному использованию ресурсов.

Во-вторых, качественное образование должно поменять мировоззрение многих людей, искоренить ненависть и вражду. К сожалению, в сегодняшнее время существуют люди с искаженным представлением о добре и зле. Казалось бы, понятия, которые может различить даже ребенок, но все не так просто, несовершенство образовательной системы, отсутствие соответствующей квалификации у педагогов приводят к формированию неправильного миропонимания у человека, прививают не те моральные и нравственные ценности. Новые, более совершенные подходы к преподаванию должны изменить ситуацию. Теперь в первую очередь будут цениться личность человека и индивидуализм. Таким образом, это позволит помочь людям сформировать в сознании собственный нравственный идеал.

В-третьих, образование может выступать как средство повышения самоуважения целой нации. Для раскрытия этого тезиса приведу конкретный пример. У всех на слуху события 1991-1999 годов – распад СССР, дефолт, разруха, хаос, голод. Полная деморализация населения, смирение со своей беспомощностью. В

¹⁰⁹ E-mail: a89049768471@mail.ru

сознании людей сформировалось понимание своей никчемности. «Страна бандитов и криминала» - такое отношение было к государству у граждан. О каком возрождении, казалось бы, может идти речь? Однако оно произошло, и случилось это во многом благодаря образовательным реформам 2000-х годов. Утверждение национальной доктрины образования, программа информатизации, компьютеризации регионов - все эти шаги государства вывели нас из упадка. Людей заставили вспомнить, что они - граждане великой страны, с многовековой историей и многочисленными традициями.

Итак, из 17 целей, поставленных в ООН в 2015 году, самой главной, на мой взгляд, является образовательная. Ведь образование может спасти не только человека, но и целую нацию от деградации, помочь с определением своего места в этом мире.

Валерия Константиновна Романюк¹¹⁰
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Все цели, представленные ООН, являются глобальными и значимыми для общества. Они играют свои роли, не уступающие по важности друг другу. Тем не менее, на мой взгляд, по некоторым критериям все же можно выделить одну из них: для меня это – качественное образование.

Широко известным фактом является то, что знания – это невероятная сила человечества. Во все времена именно этот фактор позволял людям делать прорывы во всех сферах жизнедеятельности общества. Знания являются ключом, который открывает двери в новые, усовершенствованные миры и позволяет обществу функционировать более эффективно.

Можно ли представить хоть одно разумное действие человека, которое не опиралось бы на некие знания о мире? На основе информации, полученной из совершенно разных источников мы, люди, способны изменять окружающее нас пространство в лучшую сторону, упрощать его, стремиться сделать наиболее благоприятным для жизни.

Что же в первую очередь дает человеку эту информацию, превращает ее в знания? Это, конечно же, образование. Начальное, среднее, высшее... Все оно направлено на вовлечение детей, подростков, взрослых в мыслительную деятельность, на поиск «новых гениев», которые будут двигать планету вперед, которые будут способствовать созданию такого мира, в котором мы захотим жить в 2030 году.

Итак, образование... В разных странах оно разное, у каждой есть свои принципы, порядки, возможности, идеи и планы в этой сфере. И при этом все страны достигают совершенно разных результатов. В одной из них лучше развита сфера экономики, где много первоклассных экономистов, в другой – медицина, а в третьей поощряется научная деятельность. Все это строится на базе образования. Нельзя «производить» хороших специалистов, не имея качественной структуры их обучения, также, как и нельзя достичь экономического роста, улучшения качества жизни без образованных людей, которые смогут разработать новые стратегии поведения.

В качестве примера рассмотрим некоторые страны Африки, образование в которых даже не является обязательным и не закреплено законодательством. Картина, существующая на данный момент, вселяет опасение и страх за их будущие поколения. Дети с ранних лет

¹¹⁰ E-mail: rvk.2807@gmail.com

трудятся и даже не осознают того, что они упускают, не обучаясь в школах, колледжах и институтах. Не случайно данные страны не стоят в списке развитых на первых местах, они не поспевают и за развивающимися странами. Не просто так существует такая глобальная проблема, как Север-Юг.

Такие заметные контрасты между странами с развитым образованием и странами с его отсутствием говорят нам о том, что именно знания, именно квалифицированные специалисты и образованное общество – это первый шаг к созданию мира, в котором мы захотим жить. Потому что благополучие народа напрямую зависит от этого.

Большинство целей, которые были перечислены ООН, могут быть достигнуты также за счет качественного образования. Например, оно способно обеспечить достойную работу и экономический рост, внедрение инноваций и развитие инфраструктуры, ответственное потребление и производство, так как потребители и производители станут более рациональными. Кроме того, если во всем мире будет качественное образование, то люди забудут о таких проблемах, как нищета, голод. Люди, добываясь невероятных результатов в науке, смогут обеспечить использование альтернативной природной энергии, чистой воды, помогут миру избежать загрязнения морских экосистем и пространство суши.

Все вышеперечисленное доказывает, что именно достижение качественного образования во всем мире считается важнейшим пунктом для реализации целей ООН. Не зря многие великие мыслители так уважительно отзываются об образовании. А. Шопенгауэр говорил: «Люди в тысячу раз больше хлопочут о приобретении богатства, чем об образовании ума и души, хотя то, что есть в человеке, для нашего счастья, несомненно, важнее того, что есть у человека». Именно образование позволяет человеку испытать настоящее счастье, ведь оно дает человеку не только информацию, оно воспитывает его. Образование способно совершить не только преобразование умов человечества, их мировоззрений и привести мир к прекрасной жизни, оно воспитывает людей, учит тому, как должен поступать именно человек. Ведь, несмотря на различные инновации, сохранение природы, исчезновение неравенства и т.д., в первую очередь человечеству необходимо сохранить в себе людей, настоящих, искренних и любящих. Только если в них останется человечность, они будут действительно счастливы, и мир в 2030 году будет местом, где мы действительно захотим жить!

Евгения Александровна Викулина¹¹¹
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Планирование целей и задач устойчивого всестороннего развития нашего мира является одной из ключевых тем для размышления. Безусловно, стремление к прогрессу в современном мире должно занимать лидирующее место в любом виде деятельности человека. Для того, чтобы эта деятельность была наиболее эффективной, и необходимо чёткое планирование желаемого развития.

Ярким примером планирования направлений устойчивого развития планеты являются 17 целей ООН, принятых в 2015 году. Этот документ содержит план человечества по улучшению социальной, экономической и экологической обстановки на нашей планете. Цели, поставленные теперь перед нами, предполагают ликвидацию ряда глобальных проблем человечества и стабилизацию многих социально-экономических процессов.

Из всех изложенных целей наиболее важной я считаю обеспечение всеохватного и справедливого качественного образования и поощрение возможности обучения на протяжении всей жизни для всех. Данная цель получает довольно-таки успешную реализацию в постиндустриальном обществе, и я считаю, что необходимо развивать её и дальше.

Во-первых, это позволит добиться прогресса в остальных целях устойчивого развития: и в ликвидации глобальных проблем, и в обеспечении здорового образа жизни, и в рациональном пользовании природными ресурсами, и в экономическом развитии, и т.д. Качественное образование всегда охватывает разные стороны общественной жизни. Повсеместное его развитие позволяет воспитывать новые поколения в духе тех задач, которые необходимо выполнять. Поэтому при развитии образования человек научится грамотно использовать природные богатства, взаимодействовать бесконфликтно с людьми и осуществлять свою деятельность так, чтобы принести как можно больший вклад в развитие мировой экономики.

Во-вторых, образование и образованность всегда прививало человеку не только культуру знаний, но и культуру мышления. Согласно международному социологическому исследованию, почти в 90% случаев качественное образование развивает в человеке в первую очередь логические способности и аналитическое мышление. Человек начинает критически относиться к информации, осмысливает её, принимает рациональные решения. Это позволяет не только

¹¹¹ E-mail: jane.vikulina@mail.ru

достигать поставленных ранее мировым сообществом задач, но и предотвращать появление социальных, экономических и природных конфликтов в будущем, т.к. люди будут более осознанно подходить к тому, что они делают и что имеют.

И, наконец, в-третьих, образование воспитывает в людях творчество, фантазию, образное мышление. А человек с хорошим воображением всегда имеет склонность к новаторству. Творческие люди очень часто становятся авторами потрясающих инновационных идей, способствующих мировому прогрессу и развитию человечества.

В заключение, хочется сказать, что все 17 целей, представленных ООН, безусловно важны для нашей планеты. Реализация каждой из них в ближайшие 15 лет должна быть приоритетной задачей для мирового сообщества. И что очень важно, каждый из нас обязан внести свой вклад в эту реализацию. Даже один человек может сделать очень много для нашего мира!

Ксения Анатольевна Тимошенко¹¹²
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Каким будет наш мир в 2030 году? Этот вопрос остается загадкой для миллионов горящих сердец, которые не знают наверняка, какие события произойдут в будущем, но уже сегодня вносят вклад в улучшение жизни на планете посредством работы над реализацией глобальных Целей устойчивого развития, принятых Организацией Объединенных наций.

Современная молодежь хочет видеть мир, где приоритетными являются свобода самовыражения и реализации собственных идей, технологический прогресс и развитая инфраструктура, беспрепятственный доступ к услугам социального сектора и прочим благам, которые будут создавать все условия для комфортной жизни. С моей точки зрения, цель «Обеспечение всеохватного и справедливого качественного образования и поощрение возможности обучения на протяжении всей жизни для всех» считается важнейшей из 17 Целей в области устойчивого развития для воплощения идеи об идеальном мире.

Немецкий философ Ханс Георг Гадамер писал: «Образование не может быть собственно целью». Поэтому цель №4 должна стать ключевым инструментом для реализации всех остальных постулатов: без приобретения полезных навыков и профессиональных компетенций членами общества невозможен прогресс в других сферах.

Под образованием понимается не только процесс подготовки высококвалифицированных кадров, но и формирование личностей с развитыми способностями к критическому мышлению и креативными идеями, осознанным подходом к своему предназначению и стремлением внести вклад в развитие жизни на Земле. Поэтому в образовательные программы следует включить патриотические, мотивационные и soft-skills дисциплины, направленные на постановку правильных целей в процессе обучения, расширение сферы профессиональных компетенций и личностный рост обучающихся.

На сегодняшний день образование человека очень тесно коррелирует с его позицией в обществе по таким критериям, как трудоустройство, уровень дохода, социальный статус. Это обуславливает особую важность предоставления равных стартовых образовательных возможностей. То есть дети должны проходить обучение в школе и колледжах или университетах в дальнейшем в независимости от их расы, пола и социального положения. Это позволит

¹¹² E-mail: ksenia.timoshenko.97@mail.ru

реализовать на практике принцип справедливости в распределении благ между населением всех уголков планеты.

Инвестиции в образование являются долгосрочными: если сегодня вкладываются ресурсы в модернизацию данной отрасли, то через 10-15 лет появляются настоящие профессионалы, готовые совершенствовать мир своими идеями. А это вызывает мультипликативный эффект, который будет проявляться в последующем за ростом образованных людей прогрессе во многих отраслях экономики и социальной сферы, что связано с новаторскими решениями проблемных вопросов мотивированными талантливыми профессионалами. Достижение цели о качественном образовании повлечет за собой устранение нищеты и ликвидацию голода, экономический рост и внедрение инноваций, устранение неравенства, улучшение экологической обстановки, то есть выполнение всех Целей в области устойчивого развития.

Таким образом, приоритетное место в политике стран должно уделяться совершенствованию образования как в части его распространения среди всего населения планеты, так и в части повышения его качества. Реализация идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году» наиболее вероятна при воплощении основополагающей из Целей устойчивого развития, подразумевающей качественно новый уровень интеллектуальных возможностей человечества, которое осознает ценность интеграции для обмена опытом, равенство возможностей и готово работать вместе для совершенствования жизни на планете.

**ACHIEVE GENDER EQUALITY
AND EMPOWER ALL WOMEN AND GIRLS**

**ПОСТИГАНЕ НА РАВЕНСТВО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ
И ОВЛАСТЯВАНЕ НА ВСИЧКИ ЖЕНИ И ДЕВОЙКИ**

Diversidad e igualdad de género: el futuro de los negocios para una mejor sociedad

Jeison Alexander Mesa Jaramillo¹¹³
Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

¿Qué medidas deben implementar los negocios inclusivos para lograr cambiar su mirada respecto a la diversidad y la igualdad de género de manera que combatan las brechas que existen en este tema? Las organizaciones continúan sin orientarse a la diversidad, tema que es esencial para lograr ser inclusivos; particularmente la diversidad de género es un aspecto que las empresas siguen sin inculcar, ayudando a que el porcentaje de mujeres que hacen parte del mundo laboral frente al porcentaje de hombres que laboran sea separado por una gran brecha.

Hoy las mujeres representan el 40% de la fuerza laboral promedio de las compañías a nivel mundial, ocupando el 33% niveles gerenciales, el 26% gerentes senior y el 20% ejecutivos, éstos datos de acuerdo con el informe “Cuando las mujeres progresan” (When Women Thrive) del año 2016, elaborado por la consultora líder en Recursos Humanos Mercer. Estos porcentajes demuestran que las compañías mundialmente no están preparadas para erradicar la desigualdad de género que existe.

En Colombia según el programa nacional de equidad laboral con enfoque diferencial de género (2015), cerca del 60% del trabajo familiar no remunerado y aproximadamente el 96% de los trabajadores en servicios domésticos están en cabeza de las mujeres, esto hace evidente que dicha participación sigue estando ligada, en gran medida, a la asignación de tareas social e históricamente impuestas, en donde la presencia y cuidado de la esfera del hogar es casi exclusivamente femenina.

Esta división sexual del trabajo ha construido una barrera que dificulta la entrada de la población femenina al mundo laboral, esto da como resultado el hecho de que aún no se logre un equilibrio que proporcione la diversidad que se espera exista. Tal y como se evidencia en el Informe Inaugural sobre Simetría *HeForShe 2016 de ONU Mujeres*, en el que se estipula que la proporción de puestos de liderazgo ocupados por el género femenino se ubica entre el 11% y el 33%, cifras éstas no muy alentadoras, aunque se evidencia que ha crecido el nivel de participación de la mujer, y se espera que vayan aumentando gradualmente con el paso de los años.

Una mayor participación de la mujer y el consecuente equilibrio que favorezca la equidad de género en la esfera laboral con repercusión social se puede dar a mayor escala sí las empresas toman las medidas necesarias

¹¹³ E-mail: Jeison.mesa@upb.edu.co

con el fin de cambiar su mirada frente a la igualdad de género y la diversidad, dichas medidas deben estar basadas en:

- Los líderes de las organizaciones deben involucrarse en los programas de diversidad e igualdad para que puedan funcionar eficientemente.

- Equidad en la relación remuneración – puesto de trabajo – obligaciones, ya que uno de los problemas que se evidencian en las empresas es la desigualdad salarial entre hombres y mujeres, ya que a pesar de ocupar el mismo puesto y tener las mismas funciones, el hombre gana más dinero que las mujeres.

- Ofrecer programas orientados a las mujeres tales como jubilación y ahorro, ya que según cifras la consultora Mercer sólo el 9% de las organizaciones encuestadas a nivel global ofrece programas de jubilación y ahorro orientados a mujeres, con Estados Unidos/Canadá en el primer puesto (14%).

- Dejar de ver la maternidad como una desventaja a la hora de contratar mujeres para los cargos, y por el contrario aprovechar estas oportunidades para implementar programas de flexibilidad horaria, teletrabajo, o cualquier estrategia que permita que la mujer pueda ser parte de la fuerza laboral y a la vez ser madre.

Con las medidas necesarias y la formación indicada tanto para altos mandos como para rangos ocupacionales más bajos, sí es posible que los negocios sean inclusivos, y que se fomente la diversidad y la igualdad de género en las empresas a nivel mundial, incluso en países con una fuerte inclinación al machismo, como Colombia, pero para esto hay que dar el primer paso ya, las empresas necesitan cambiar su mentalidad e inclinar su mirada a promover lugares de trabajo en el que todos tengan las mismas capacidades para generar competencias igualitarias, y mejorar los resultados de las empresas, ya que aunque se busca la igualdad no es un secreto que hombres y mujeres tenemos habilidades, aptitudes y actitudes diferentes que en conjunto crean un gran desarrollo, y de eso se trata, ¿para qué personas con pensamientos e ideas totalmente iguales, sin creatividad y faltas de innovación? El futuro de nuestras empresas radica en la valoración de la diversidad como fuente de equidad y bienestar social.

Referencias

1. <http://www.latam.mercer.com/newsroom/when-women-thrive-2016.html>
2. <http://annualreport.unwomen.org/es/2016>

Daniela Hernandez¹¹⁴
Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

El logro del empoderamiento de la mujer no es solo un asunto del presente, sino que es el principal desafío del siglo XXI. Por eso la organización de las naciones unidas ha planteado la igualdad de género como el quinto objetivo de desarrollo sostenible. Estos 17 objetivos son en breve un llamado universal a la adopción de medidas para poner fin a la pobreza, proteger el planeta y garantizar que todas las personas gocen de paz y prosperidad.

Es por ello que el presente escrito pretende exponer que el objetivo de desarrollo sostenible número cinco referente a “equidad de género” es el más importante para implementar el mundo en el que queremos vivir en 2030. Lo anterior sustentado en dos ideas principales a saber; la primera que este objetivo permite fácticamente el acercamiento a la democracia que la mayoría de países alrededor del mundo –incluido Colombia - promulgaron y reconocen como principio y derecho fundamental en su constitución política como norma de normas y la segunda, por su relación directa con el crecimiento económico de un país relacionado al objetivo número ocho.

Por lo tanto planteare mi propuesta la cual radica en inculcar un Programa de RSE dentro de las entidades públicas teniendo en cuenta que son las entidades que mayor número de empleos generan, creando hábitos de respeto y no violencia en contra de las mujeres con programas de intervención a nivel interno iniciando desde la gestión del talento humano y posteriormente llevando dichos programas a los clientes o beneficiarios y de la misma manera a los stakeholders todo esto teniendo en cuenta que la erradicación de la violencia contra las mujeres contribuye indefectiblemente a sociedades más productivas y con mejores índices de desarrollo, en tanto se disminuyen los enormes costos sociales y económicos que todas las formas de violencia implican para las personas, familias, comunidades y sociedades y aunque la mujer ha ganado un espacio importante en diferentes sectores y se ha empoderado de sí misma y esto le ha permitido empoderar a otras, las cifras demuestran que el espacio ganado es mínimo ya que en Colombia las mujeres son el 52% de la población, sin embargo son tan solo el 12 % de quienes ocupan cargos elección popular (el 14% de concejales, el 17% de diputadas, el 9% de alcaldes y el 21% del Congreso) a pesar de que son más que los hombres que se gradúan de educación superior, lo cual indica que las decisiones del legislativo en gran medida están tomadas por hombres y esto no permite tener un visión de igualdad para una sociedad, además cabe resaltar que las mujeres son mejores administradoras y tienen un sentido social por

¹¹⁴ E-mail: danielah1015@hotmail.com, daniela.hernandez08@uexterando.edu.co

naturaleza ya que siempre pensamos en el otro de la misma manera no solo pensamos en las personas que nos rodean sino también en el entorno en el que estamos y por tanto cuidamos del medio ambiente y se genera valor agregado a las entidades a las cuales pertenecemos, es decir que dicho programa de RSE basado en intervenciones en donde es indispensable que identifiquen con cuáles son sus habilidades, su capacidades físicas y mentales y se centren en ellas; porque al fin y al cabo sus aspectos negativos no son definitivos sino que son una circunstancia.

Es centrando la atención en las capacidades, enamorándose de sí mismas que podrán lograr lo que aparentemente es lejano y de esta manera ganar nuevos espacios que abran la puerta a trabajos decentes pero no hablo de trabajo decente como la famosa frase “el trabajo dignifica la hombre” porque nos muestra el día a día que no es cualquier trabajo el que dignifica, de ser así las mujeres no seríamos mayormente consideradas para ejercer en trabajos de baja remuneración económica, Entonces no es cualquier trabajo el que nos permitirá liberar nuestro potencial y lograr el desarrollo social y económico real de nuestro país, sino que debe ser un trabajo que nos permita explorarnos individual y colectivamente, que nos de espacios para crecer laboralmente; permitiendo que “la participación de las mujeres en todas las esferas de la vida social, en igualdad de condiciones con los hombres, es indispensable para el desarrollo pleno y completo de un país” reconocer y potencializar el liderazgo y representar sus agendas y necesidades en las políticas públicas lo cual debería lograrse para el 2030.

La asimetría en el derecho de participación política de las mujeres en Colombia

Mónica Vergara Mercado¹¹⁵

Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

Colombia, ha logrado construir un marco normativo de corte progresista en favor de los derechos de las mujeres y la igualdad de género, en un claro intento por equilibrar los productos legislativos internos a la connotación universal adquirida de Estado Social de derecho. No obstante, la representación paritaria de mujeres y hombres en escenarios políticos sigue siendo una utopía, pues, aunque la población femenina asciende en el país al 52% del total, tan solo representan el 13% de quienes ocupan cargos de elección popular a nivel local. De este modo, al efectuar un análisis contrastado de la participación política de las mujeres en las diferentes escalas, podemos concluir que, si bien el marco normativo es cada vez más generoso, el mismo no se corresponde con las posibilidades materiales de acceso al poder político del país por parte de las beneficiarias de estos instrumentos normativos.

Al hacer el recorrido de la legislación en favor de la igualdad de género y la reivindicación de los derechos de las mujeres en Colombia, por lo menos en el plano formal, ha sido un proceso lento que comenzó en 1957 con el plebiscito que aprobó el voto femenino y se concretó en la Constitución de 1991, que reconoce la igualdad entre hombres y mujeres y obliga al Estado a garantizar la participación de la mujer en los niveles decisorios de la administración pública. Con la Ley Estatutaria 581 de 2000 o Ley de Cuotas, se pretende que el 30% de los cargos de máximo nivel decisorio en la estructura de la administración pública sean ocupados por mujeres, con la intención de garantizar la participación de estas en todas las ramas del poder público y con la Ley Estatutaria 1475 de 2011 se hizo extensivo a la conformación de listas de partidos políticos para cargos de elección popular. En el año 2011 se crea la Comisión Legal para la Equidad de la Mujer en el Congreso, cuyo objetivo es el fomento de la participación de las mujeres en el ejercicio de la labor legislativa y de control político y en el año 2012, el Gobierno Colombiano presentó al país los Lineamientos de Política pública de Equidad de Género para las Mujeres, enmarcada en el CONPES 161 de 2013, que planteaban que “en la actualidad existe una subrepresentación de mujeres en las esferas del poder público y en los cargos de elección popular, por lo que sigue siendo una necesidad apremiante para garantizar su propia autonomía y la calidad de la democracia del país” y a través del decreto 1930 de 2013 adopta la Política Pública Nacional de equidad de género donde decreta la

¹¹⁵ E-mail: monica.vergara03@uexternado.edu.co

"promoción de las mujeres en los procesos de planeación, avances en relación con la competitividad laboral, apoyo a la formulación de desarrollos normativos, la promoción de la participación política y ciudadana, la organización y movilización de las mujeres por la paz y la consecución de apoyo por parte de organismos de Cooperación Internacional", para el impulso de la equidad y la participación. Sin embargo, en El Plan Nacional de Desarrollo 2014–2018 “Todos por un Nuevo país”, aunque se establece la Evaluación de la Política Pública Nacional de Equidad de Género para las Mujeres y se fijan mecanismos de planeación con enfoque de Género, se desaprovecha la oportunidad de considerar la igualdad de género y el empoderamiento de las mujeres como un elemento central de la apuesta por la equidad y la paz y se desconocen los retos de equidad e igualdad de género como un asunto sustancial para el desarrollo del país.

Pues bien, las cifras no son alentadoras: Según datos del portal ONU MUJERES, actualmente en Colombia la mujer participa con los siguientes porcentajes en las diversas instancias: concejos municipales, el 16%; asambleas departamentales, 17,9%; alcaldías, 9,8%; gobernaciones, 9,3%, estadística que no hace justicia a la proporción de mujeres dentro de la población global del país, lo cual nos ubica como uno de los países de América Latina con la menor tasa de mujeres en la política, contribuyendo así a la reafirmación cultural del techo de cristal como límite a la participación de las mujeres que se relaciona con la aparente dificultad de estas para conciliar la vida doméstica con la vida pública y del paradigma histórico que asocia a la mujer con fragilidad e incapacidad o menor derecho para acceder y ejercer los cargos públicos de poder del Estado.

En este estado de cosas, el rédito social tangible de una democracia que se materializa cotidianamente fundada en el respeto a la dignidad humana, la igualdad y la libertad, tiene un gran camino por recorrer en cada rincón del territorio colombiano y es evidente al analizar los niveles de participación política de la mujer en Colombia. Sin duda, la falta de articulación entre los planes de desarrollo territoriales con el plan nacional y de este con los instrumentos internacionales en materia de establecimiento y estrategias para la implementación de políticas públicas que garanticen la materialización de los derechos humanos de las mujeres de nuestro país, se erige como una de las causas objetivas de la incongruencia entre las estipulaciones formales y las prácticas cotidianas de acceso en condiciones de igualdad a los espacios de decisión y poder.

El establecimiento de las cátedras de empoderamiento de la mujer como una política pública en las instituciones públicas y privadas de educación primaria y secundaria, así como en buena hora se implementó de manera obligatoria la cátedra de la paz, posibilitaría sin lugar a dudas la construcción de un criterio social temprano, orientado por el respeto hacia

el derecho de la mujer como ser humano con capacidades biológicas, emocionales y sociales que respaldan su anclaje con vocación de éxito en todas las esferas del desarrollo que atañen al país, resaltando que, el empoderamiento de la mujer no es un asunto de mujeres o niñas sentadas en los pupitres de las escuelas sino también, y más aun de los varones que junto con ellas concurren a las aulas educativas, en las etapas tempranas de construcción del contexto sociopolítico y jurídico del individuo.

Desde esta perspectiva el Objetivo de Desarrollo Sostenible de igualdad de género podría garantizar desde el ámbito de la participación política un futuro sostenible para el país, pues vincularía la capacidad del total de su población a la construcción del desarrollo y el total acceso a los derechos ciudadanos sin discriminaciones.

Referencias

1. <http://colombia.unwomen.org/es>
2. http://cedoc.inmujeres.gob.mx/ftpg/Michoacan/mich_META5_1_2011.pdf
3. <http://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/demografia-y-poblacion>

Софья Дмитриевна Горобец¹¹⁶
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

В июле 2015 года государства-члены ООН пришли к окончательному согласию в отношении Общемировых целей. Одной из них является гендерное равенство. В настоящее время гендерное неравенство является важнейшей проблемой, так как оно дает начало многим другим проблемам и затрагивает многие аспекты жизни человечества.

Гендерное равенство - это необходимая основа для достижения мира, процветания и устойчивого развития в обществе. Его возможно достигнуть лишь за счёт избавления от прежней структуры и приевшихся стереотипов. Именно на них держится гендерное неравенство, оказывающее огромное влияние как на отдельных индивидов, так и на все общество в целом.

Многие профессии по-прежнему остаются закрытыми для женщин. Более того, нередко зарплаты за выполнение одной и той же работы работниками мужского пола и работниками женского пола различаются в пользу мужчин. В политике сохраняется предвзятое отношение к женщинам, снижающее перспективы карьерного роста, а, следовательно, возможности влиять на ситуацию в стране и мире. А значит, половина человечества не может в полной мере реализовать свой экономический и политический потенциал, что несомненно приводит к снижению темпов развития общества.

С точки зрения влияния на отдельно взятых людей, гендерные стереотипы приводят к ущемлению прав женщин и мужчин, отличающихся от традиционных гендерных моделей. Такое ущемление может осуществляться в различных формах: от осуждающих взглядов на улице до применения насильственных действий. Большинство женщин сталкивается с осуждением из-за своего внешнего вида или из-за того, что берется за решение задач, которые по традиционной модели им непосильны. Традиционная маскулинность предполагает проявление силы и агрессии, что приводит к таким негативным явлениям, как домашнее и сексуальное насилие над женщинами. К сожалению, многие женщины сами становятся жертвами стереотипов и верят в превосходство мужчин над ними, из-за чего оправдывают такие явления. Поэтому, без равенства полов невозможно реализовать условия для безопасной жизни каждого человека.

Сторонники гендерного неравенства считают, что оно естественно и обусловлено многим факторами: начиная от

¹¹⁶ E-mail: gorobetsophie@gmail.com

религиозных и заканчивая социальными. Оправдание сложившихся гендерных ролей происходит под предлогом защиты традиционных ценностей. Я не согласна с данной позицией, так как не все социальные нормы предшествующих поколений являются верными. Человечество совершало множество ошибок на различных этапах своего развития. Например, такие известные явления, как жертвоприношения, рабство, суды над ведьмами и многие другие. Общество отказалось от этих архаичных и варварских традиционных ценностей, но уцепилось за удобные ему гендерные стереотипы, позволяющие жить в соответствии с четко определенными ролями. Но гендерное неравенство, хоть и создает ясную и простую общественную модель, приводит к ущемлению прав одних людей (женщин и мужчин, отличающихся от представлений о маскулинности) и безосновательному наделению других (маскулинных мужчин) привилегиями.

Таким образом, гендерное равенство является главным условием для реализации концепции идеального мира. Достижение равенства полов приведет к качественному улучшению как социальной, так и экономической ситуации в мире. Все люди смогут чувствовать себя комфортно и не бояться за свою безопасность, так как уровень агрессии в обществе снизится (как следствие, уровень преступности). Общественный прогресс достигнет нового уровня из-за включения в экономику и политику новых, ранее игнорируемых, игроков.

ENSURE AVAILABILITY AND SUSTAINABLE MANAGEMENT OF WATER AND SANITATION FOR ALL

**ОСИГУРЯВАНЕ НА ДОСТЪПНОСТ И УСТОЙЧИВО
СТОПАНИСВАНЕ НА ВОДОСНАБДЯВАНЕТО
И КАНАЛИЗАЦИЯТА ЗА ВСИЧКИ**

Tanya Belyukh¹¹⁷
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Probably everyone knows that water is one of the most important resources for preserving the life of plants, animals and people. Sometimes water is called gold. Is it valuable to each of us? Has anyone thought the value of water for themselves?

It is important to say that for many decades a variety of programs and projects have been created, important laws and resolutions have been adopted to conserve water resources and ways of delivering it in those regions of the world where water is not enough even for drinking or cooking. It is hard to imagine that in a globalized world, where technologies are developing faster than a young child grows, there is not enough of such an elementary factor as drinking water. People and small children are dying, because of the lack of drinking water in some regions of the world, and in particular, in Africa! So I think that the most important goal for the realization of the idea of ‘The world we want to live in by 2030’ is Goal №6 (Clean Water and Sanitation). Of course, each of these 17 Sustainable Development Goals are worth our attention, but, in my opinion, Goal №6 is the most common problem. Let’s think, is the quality of education or the creation of a sustainable infrastructure more important than saving human life, for which the most needed element is water?

However sentimental it may sound, but over the last decade, humanity has been gradually losing such important feelings as kindness, compassion, awareness of mutual assistance. Concepts such as ‘authority’, ‘money’, ‘economic power’ are coming to the fore stronger and faster. But is this money worth of human life? Will humanity be happy when due to inappropriate use of resources, lack of drinking water will not be only a problem for African countries, but will get to the developed countries of Europe, Asia or other continents?

At the present time, the issue of water scarcity (of Africa) was added to the issue of drinking water quality (the countries of Europe, in particular, Ukraine). The present reality is dark and not very encouraging due to the existence of three major issues: the use, supply and water quality.

Everyone appreciates water in their own way and uses it in the quantities in which they desire. When I analyzed my own water usage in one day, I can announce stunning data: at one drain of the toilet, we use an average of 3 liters of water. However, for the average resident of Kenya these 3 liters is the daily norm of water! We are not accustomed to saving water when we take a bath every day, while brushing teeth and washing

¹¹⁷ E-mail: tanyabelyuh10.11.1998@gmail.com

without closing the tap. It would seem that these things are elementary and routine, but they are so important for saving water.

Water supply in post-Soviet countries requires better and upgraded equipment, not taking into account the latest technology in the world. While Japan uses high-quality plastic tubes for water supply, we, the Ukrainians, use old and rusty metal tubes from the last century. Therefore, with the water we get various heavy metals and nitrates that deeply affect the water quality and our health.

No matter who we are: entrepreneurs, producers, economists, politicians, chemists or biologists, we are, primarily, people who have to care about the environment in which we live. In such difficult times, when any conflict between countries can turn into a war, we must remain humans, kind and sympathetic. We have to care for each other. Therefore, when all people get the most elementary for their existence – water, I think then we will live in a world in which we want to be.

Винница – перспективный рычаг улучшения экологии Украины

Светлана Андреевна Гончарук¹¹⁸

Донецкий национальный университет имени В. Стуса, Винница, Украина

Тематика экологических проблем в мировом масштабе с каждым годом все более актуальна. Развитие человечества в огромной степени негативно сказывается на среде обитания всего живого. Непосредственно этот процесс затрагивает и города Украины: промышленность, агрохимия, техногенные катастрофы. Эта проблема переросла в глобальное потепление и загрязнение биосферы. Поэтому более стабильному развитию Винницы может способствовать сразу несколько Целей в области устойчивого развития, а именно «Чистая вода и санитария», «Борьба с изменением климата» и «Сохранение экосистем суши».

Эти цели включены в Стратегию развития города Винницы – 2020 и отображают ее третий стратегический приоритет в целом – Стабильное экологическое развитие и улучшение качества коммунального обслуживания, его второму и третьему стремлениям.

На протяжении нескольких лет Украина занимает 102 позицию в рейтинге самых чистых стран мира по версии журнала Forbs. Один за другим города нашей страны страдают от количества мусора, в особенности Винница. Уличный мусор не утилизируется как нужно, о состоянии лесополос, которые загрязнены все возможным промышленными отходами, начиная от железных труб и заканчивая пластиковым браком с предприятий по изготовлению продукции искусственного происхождения. Дело в том, что утилизации бракованной продукции происходит неправильно. Такие процессы "очистения" уничтожают одновременно и воздушный шар экосистемы и земной, и иногда даже водный.

Загрязнение водных ресурсов может привести к невозможному использованию воды даже в продовольственных целях. Много территорий Украины уже долгое время не употребляют качественную воду. Не качественно проверенный трубопровод поставляет воду в дома Винницкой области с ужасным запахом. В то же время качество воды по санитарно-бактериологическим показателям существенно влияет на заболеваемость острыми кишечными инфекциями, брюшным тифом и т.д. Чтобы исправить эту ситуацию можно использовать инновационный способ очистки воды, придуманную японским лауреатом по физике Хироси Аmano при помощи ультрафиолета с использованием светодиодов. На данный момент

¹¹⁸E-mail: honcharuk.s@donnu.edu.ua

технология выведена на рынок и тестируется в некоторых странах мира. Использовать такую технологию в Винницкой области было бы весьма эффективно. Воду из крана можно будет употреблять без вреда своему здоровью. На данный момент Винницкая область, в частности сам город Винница может протестировать этот продукт и если последуют изменения, можно постепенно установить данную технологию по всей её области. Часть затрат может взять государство, а часть жители.

Винницкая область имеет многоотраслевой промышленный комплекс. В области в 2016 году работало 1180 промышленных предприятия (8 больших и 153 средних) и 2546 предприятий в области сельского и лесного хозяйства (4 больших и 166 средних). Региональная промышленная политика направлена на создание благоприятных условий для развития местных предприятий. По объемам производства продовольственных товаров народного потребления область занимает одно из ведущих мест в Украине и, в то же время, привносит свою лепту в загрязнение экологии всей страны. Выбросы от стационарных источников веществ, относящихся к парниковым газам, составили 40,6 тыс.т. Изменились даты начала сезонов, их старт начинается в среднем на неделю, а то и на две раньше правильного срока. Если будет теплеть такими темпами, то через 15-20 лет умеренно континентальный климат в Винницкой станет субтропическим.

Сейчас городская власть пытается устранить пагубное влияния антропогенных факторов на экологию города и области в целом. Совместными усилиями городских организаций и власти ведется постоянный мониторинг системного улучшения экологической ситуации в городе, но в связи с нехваткой средств, устарелым оборудованием и не всегда ответственным отношением граждан, конечный результат не всегда соответствует ожидаемому.

Я думаю, что развитие Винницы в этом направлении имеет перспективу позитивной тенденции. Устранив вышеперечисленные проблемы, город получит шанс быть один из ведущих городов в системе экологического баланса Украины.

**ENSURE ACCESS TO AFFORDABLE, RELIABLE,
SUSTAINABLE AND MODERN ENERGY FOR ALL**

**ГАРАНТИРАНЕ НА ДОСТЪП ДО ФИНАНСОВО
ДОСТЪПНА, НАДЕЖДНА, УСТОЙЧИВА
И СЪВРЕМЕННА ЕНЕРГИЯ ЗА ВСИЧКИ**

Renewable energy sources in the context of sustainable development

Natalia V. Goncharova¹¹⁹

Rostov State University of Economics, Rostov-on-Don, Russian Federation

Sustainable development is the organizing principle for meeting human development goals while at the same time sustaining the ability of natural systems to provide the natural resources and ecosystem services upon which the economy and society depend. The desirable end result is a state of society where living conditions and resource use continue to meet human needs without undermining the integrity and stability of the natural systems.

One of the ways to enable the sustainable development is the transition to the usage of different kinds of renewable energy. Renewable energy is energy that is collected from renewable resources, which are naturally replenished on a human timescale, such as sunlight, wind, rain, tides, waves, and geothermal heat. Renewable energy often provides energy in four important areas: electricity generation, air and water heating/cooling, transportation, and rural (off-grid) energy services.

Based on REN21's 2016 report, renewables contributed 19.2% to humans' global energy consumption and 23.7% to their generation of electricity in 2014 and 2015, respectively. This energy consumption is divided as 8.9% coming from traditional biomass, 4.2% as heat energy (modern biomass, geothermal and solar heat), 3.9% hydroelectricity and 2.2% is electricity from wind, solar, geothermal, and biomass. Worldwide investments in renewable technologies amounted to more than US\$286 billion in 2015, with countries like China and the United States heavily investing in wind, hydro, solar and biofuels. Globally, there are an estimated 7.7 million jobs associated with the renewable energy industries, with solar photovoltaics being the largest renewable employer. As of 2015 worldwide, more than half of all new electricity capacity installed was renewable.

Renewable energy resources exist over wide geographical areas, in contrast to other energy sources, which are concentrated in a limited number of countries. Rapid deployment of renewable energy and energy efficiency is resulting in significant energy security, climate change mitigation, and economic benefits. The results of a recent review of the literature concluded that as greenhouse gas (GHG) emitters begin to be held liable for damages resulting from GHG emissions resulting in climate change, a high value for liability mitigation would provide powerful incentives for deployment of renewable energy technologies. In

¹¹⁹ E-mail: goncharova-n-s@mail.ru

international public opinion surveys there is strong support for promoting renewable sources such as solar power and wind power. At the national level, at least 30 nations around the world already have renewable energy contributing more than 20 percent of energy supply. National renewable energy markets are projected to continue to grow strongly in the coming decade and beyond. Some places and at least two countries, Iceland and Norway generate all their electricity using renewable energy already, and many other countries have set a goal to reach 100% renewable energy in the future. For example, in Denmark the government decided to switch the total energy supply (electricity, mobility and heating/cooling) to 100% renewable energy by 2050.

While many renewable energy projects are large-scale, renewable technologies are also suited to rural and remote areas and developing countries, where energy is often crucial in human development. Former United Nations Secretary-General Ban Ki-moon has said that renewable energy has the ability to lift the poorest nations to new levels of prosperity. As most of renewables provide electricity, renewable energy deployment is often applied in conjunction with further electrification, which has several benefits: Electricity can be converted to heat (where necessary generating higher temperatures than fossil fuels), can be converted into mechanical energy with high efficiency and is clean at the point of consumption. In addition to that electrification with renewable energy is much more efficient and therefore leads to a significant reduction in primary energy requirements, because most renewables don't have a steam cycle with high losses (fossil power plants usually have losses of 40 to 65%).

Renewable energy systems are rapidly becoming more efficient and cheaper. Their share of total energy consumption is increasing. Growth in consumption of coal and oil could end by 2020 due to increased uptake of renewables and natural gas.

So, renewable energy flows involve natural phenomena such as sunlight, wind, tides, plant growth, and geothermal heat, as the International Energy Agency explains:

Renewable energy is derived from natural processes that are replenished constantly. In its various forms, it derives directly from the sun, or from heat generated deep within the earth. Included in the definition is electricity and heat generated from solar, wind, ocean, hydropower, biomass, geothermal resources, and biofuels and hydrogen derived from renewable resources.

Renewable energy resources and significant opportunities for energy efficiency exist over wide geographical areas, in contrast to other energy sources, which are concentrated in a limited number of countries. Rapid deployment of renewable energy and energy efficiency, and technological

diversification of energy sources, would result in significant energy security and economic benefits. It would also reduce environmental pollution such as air pollution caused by the burning of fossil fuels and improve public health, reduce premature mortalities due to pollution and save associated health costs that amount to several hundred billion dollars annually only in the United States. Renewable energy sources, that derive their energy from the sun, either directly or indirectly, such as hydro and wind, are expected to be capable of supplying humanity energy for almost another 1 billion years, at which point the predicted increase in heat from the sun is expected to make the surface of the earth too hot for liquid water to exist.

Today the world is faced with new challenges for sustainable development, especially in relation to energy and the environment. We need to contribute to the development of the ‘green’ economies to overcome these challenges. The society needs a global economic transformation that promotes a rapid shift to sustainable infrastructure, technologies and lifestyles and a more equitable distribution of resources.

At the moment, renewable energy is the fastest growing source of energy. The development of renewable energy is an extremely important strategic direction of future energy. Renewable sources have less impact on the environment and have strategic importance for present and future generations.

In contrast to fossil and nuclear fuels, which have finite reserves expected to last for tens to hundreds of years, renewable energy sources will be available from year to year for a very long time. Furthermore, renewable energy sources have lower greenhouse gas emissions than fossil fuels, and are therefore expected to play an important role in achieving global climate goals.

Renewable energy in the world continues to grow despite economic downturn and political instability. The ‘green’ energy is one of the drivers for technological, social and economic development of national economies.

According to the latest REN21 Renewables 2017 Global Status Report, renewable power generating capacity saw its largest annual increase ever in 2016. The world continued to increase more renewable power capacity annually than it added capacity from all fossil fuels. In 2016, renewables accounted for an estimated about 62% of net additions to global power generating capacity.

Growth rates of renewable energy capacity differ significantly across regions and nations, with most new capacity being installed in developing countries. China has been the largest developer of renewable energy and heat for the past eight years. Also, the development of renewable energy is a priority for the European Union (EU). Energy Union strategy includes a purpose to make it the world leader in renewable energies. However, the current policy for renewable energy in the EU is less ambitious than it was 3 or 5 years ago.

In Russia, the state of renewable energy has not changed. As before, we are lagging behind both in the development and implementation of renewable energy technologies in comparison with many developed and

¹²⁰ E-mail: nastya.vela@mail.ru

developing countries. According to the researchers, support of renewable energy should become one of the priorities of the high-tech development of the country. At the same time, the technical potential of renewable energy in the Russian Federation is ‘huge’ – almost 100 times greater than current indicators.

In 2016, the Russian Federation, together with 118 countries, approved the Paris Agreement – an agreement under the United Nations Framework Convention on Climate Change, which regulates measures to reduce emissions from 2020. The project regulates key commitments for the deployment of renewable energy sources: the achievement of a neutral energy supply (without greenhouse gases) worldwide by 2050, which is possible only with the global growth of renewable energy sources to 100% of the world’s energy consumption.

In addition, in 2017, the President of the Russian Federation announced the ‘Year of Ecology’. Its implementation is planned in order to attract public attention to the issues of Russia’s environmental development, preservation of biological diversity and ensuring environmental safety. The development of environmental safety directly depends on the energy sector.

The potential of renewable energy sources in the country and scientific and technical developments in this field, along with the development of international cooperation, will become the basis for a phased increase in Russia's contribution to the development of this market.

‘Non-fuel’ technologies have a great potential and need to be developed. For this purpose, various works are being carried out to introduce energy-ecological technologies, which provide for a huge potential for resource and energy saving and reduce the environmental burden. Increasing energy efficiency and the use of renewable energy is key to meeting the world’s energy demands while promoting to global goals to reduce CO₂ emissions. Renewable energy is the key to a sustainable future.

On September 25th in 2015, the United Nations Member States adopted 17 goals in order to achieve preservation of the planet Earth, end global poverty and ensure sustainable development for future generations. Each of these goals takes care of specific target to be achieved by the year of 2030.

These goals were set up on the basis of studious research and because of the need to stop the world's long-term reckless development with a strong ecological and social disparity.

Each of the adopted goals has great potential for implementation and requires the efforts of all UN members to invest. A very important goal considers quality of education, then, gender equality, generally observed, all goals are key to improving humanity and to achieving community preservation and the safety of natural environment. In my humble opinion, I would put as a most important goal for implementing the idea "The world we want to live in by 2030" the one related to affordable and clean energy.

The essence of this goal is to provide affordable, safe and sustainable and modern energy for all users. It is important to emphasize that a well-defined and implemented energy system supports the functioning of a large number of sectors and enables smooth growth and development.

The limit in energy terms has far-reaching consequences, starting from reduced efficiency of the companies, the failure of the education and medicine sector, the agriculture sector, further, the underdevelopment of infrastructure, communication and high technology, which ultimately prevents the growth and development of humanity. There's no chance to speak of sustainable development without access to affordable, modern and sustainable energy sources.

Contribution to the achievement of this goal must be provided by all countries, regardless of the fact that they do not currently have a problem with a lack of energy. For many years now, fossil fuels such as coal, oil, or gas as the main sources of electricity production are increasingly lacking out due to their limitations. Also, the processing of these elements emits huge amounts of gases into the atmosphere that exacerbates the greenhouse effect that causes climate to change and provides negative effects to the well-being of people and disturbs the environment.

Energy production has a dominant influence on climate change for the simple reason that global energy use is rapidly growing by statistical records and in forecasted expansion of consumption in the future.

¹²¹ E-mail: vesna.mladenovic777@gmail.com

The development of any economy, especially the strong UN economies, is directly linked to a secure and affordable energy system. Statistics show that even in the world population, one in five people do not have adequate or any source of energy.

Without energy, basic human needs cannot be satisfied, not to mention the complex production systems and processes that consume enormous amounts of energy.

It is necessary to increase investments in the construction and maintenance of energy sources, primarily for countries with limited access. The key of investments is in renewable energy sources, stimulating energy efficient consumers, it is necessary to regulate consumption, in a more adequate way, through legislation and in a more adequate manner.

Companies must strive to focus their business on the adoption of infrastructure and technology based on sustainable energy sources. Also, there are many other ways to save energy or even to use it in a smart way. Energy saving is possible at the level of the economy, company or individual.

Each of us can save in accordance with our needs, we can choose to go by bike to work, to consume energy only in the room where we are currently in, we need to eliminate the bad habits that make us big consumers of limited and non-renewable resources. A small step towards changing the habits of each of us can cause huge savings and can create awareness of energy scarcity, and the need for energy not to be wasted.

Fulfilling the goal of energy efficiency and maintenance of energy systems implies that companies protect natural ecosystems in order to be able to use natural sources of energy and thus develop hydroelectric power plants and bioenergy as sources of electricity, which redirects attention to the use of renewable sources.

Energy efficiency is closely linked to other goals that have also been adopted in 2015 on UN Roundtable. Without a well-built energy system in terms of sustainable development, there will not be sustainable cities and communities, also the economic development and development of industry and innovation and infrastructure will be missed, creating non-responsible consumption and production.

A very important element in the realization of this and all of the other goals adopted by the UN is to recognize the need for the integration of goals and the fact that they themselves overlap in numerous aspects, and the achievement of one is conditioned by the achievement of the other goals.

The most important moment for achieving sustainable development and achieving the set goals by the year of 2030 is to raise awareness of the importance of these goals for all members of society and to extend people's behaviour in this direction.

Providing with power resources plays a leading role in the economy of any modern country, it is one of its important economic indications. Ecological problem and the problem of the lack of natural resources on the conditions of their uneven distribution are the challenge to all the mankind. I consider that just because of that the providing of common admission to cheap, reliable, stable and modern power resources is the main aim for the realization of the idea “The world we want to live in by 2030”.

The admission to reliable and affordable energy resources has the most important influence on consumers’ standards of living. Such events as oil crisis of the seventies in last century, Chernobyl accident in 1986, the explosion at the nuclear station in Fucusima (Japan) in 2011 prove, that energy resources are not always available. The situation when people have no admission to energy can lead to humanitarian catastrophes, growth of international tension, emergence of new conflicts and worsening of global problems.

One of the main problems of power industry is the exhaustion of natural resources. The world economy increases the usage of energy to 23% every year. The main energy consumers are highly-developed countries and countries showing high rates of development, such as India and China. The limitation of the resources contradicts the limitlessness of economic subjects’ needs. According to one of the predictions, the reserves of fuel will be sufficient enough for 45-50 years, gas – for 50-55 years, coal for 70-80 years on the condition that the growth rate of fossil fuel usage will be maintained. Of course, these numbers are conditional. The only conclusion reads that it is necessary to pay primary attention to the effective use of natural resources. The prosperity and welfare of the mankind depends upon the rational use of power resources.

At the same time there is a question: “How can the needs of modern economy in necessary amount of energy be met without doing harm to our environment?” Carbonaceous resources are of special interest for business activity. They continue to be the main source of receiving energy and products of its processing. The consequences of the energy resources use is environmental pollution with greenhouse gases, first of all with carbon dioxide, the storage of which leads to the climatic changes and global warming. This threat may concern all the spheres of human activity and living, that’s why it is necessary to increase the share of resources with low intensity of greenhouse pollution in the system of common energy use. Alternative sources of power must be considered as the prime ones.

¹²² E-mail: kate2694@yandex.ru

The establishment of favourable conditions for introduction of innovations is also an important aspect of power industry, as the tendencies of society development need rapid growth of effective use of nature resources. The principal role belongs to the use of power saving technologies. It will not only increase the competition in business, but will also provide power safety in general. Besides, the improvement of effective use of fuel and energy is the cheapest way of environmental protection. However, it should be taken into account that economic inability and public political unwillingness in some countries may become an obstacle to transferring of the latest technologies in to the world power industry.

Thus, the main aim of world community development at this time is rising of power effectiveness and ecological acceptability of using energy resources and also the ensuring of a guaranteed access to reliable, inexpensive and clean power resources, especially energy-dependent countries.

In my opinion, such a goal as “Ensuring access to affordable, reliable, sustainable and modern energy sources for all” in the current conditions for the development of our city and the country as a whole is of paramount importance.

The energy problem is one of the main problems of mankind. The main sources of energy at the present stage of development are gas, coal, oil. However, according to experts’ forecasts, the reserves of these resources are for 40 years – oil, coal – 395 years and gas – for 60 years. Hence the many problems that the energy industry is exposed to. And what’s next?

As a result of the rapid depletion of natural energy carriers, the task of finding new methods of obtaining energy and providing it to the population should come to the fore.

In this regard, it is rational to use more widely the already developed technologies, in particular, unconventional sources of energy. These include:

- **Energy of sun.** There are several possible ways to use it. During the physical method of obtaining solar energy, galvanic batteries are used to absorb and convert solar energy into electrical or thermal energy. A mirror system is also used, reflecting the sun’s rays and guiding them into pipes filled with oil, where solar heat is concentrated. In our region, since our city is the industrial centre it is best to use solar collectors. In this case, the possibility of a partial solution of the ecological problem of the city, as well as the use of energy for domestic needs will appear.

Of course, such advantages of solar energy as general availability, inexhaustibility of the source, complete safety for the environment, basic clean energy sources cannot be neglected. To some extent it may seem that this type of energy has a drawback: large areas are needed for the construction of a solar power plant, but in the conditions of our country this is not a drawback. The steppe area of the Azov Sea is the best for organizing such a type of energy production.

In addition, an important support for the use of solar energy is the ‘Green Tariff’, operating in our country, which is guaranteed by the state until January 1, 2030. Its meaning is that this is a special tariff, according to which the state, in the person of the state enterprise ‘Energorynok’, buys electricity from enterprises and individuals produced using renewable sources of energy – sun, wind, biomass, and water (small hydropower stations).

¹²³ E-mail: pogorelov.valerij@mail.ru

The green tariff for solar energy from households allows the best use of solar photovoltaic systems for the energy supply of private homes, making them cost-effective and economically attractive. Households with a green tariff receive payments for all surplus solar energy sold to an external network.

Therefore, solar energy is one of the ways to solve the energy problem and the method of achieving such a goal as “Providing access to affordable, reliable, sustainable and modern energy sources for all”.

- **Wind energy.** Unfortunately, in our region, this type of receiving energy, such as wind power stations, is still not sufficiently developed. Windmills can work like a silt wind (their efficiency is greater), yet with a small wind. The disadvantage of this method of obtaining energy is noise. Therefore, solving the problem of free access to energy resources for all the most expedient are small windmills, which are designed for environmentally safe and inexpensive electricity in suburban areas or individual farms. For our region this is a rather suitable variant of solving the energy problem, because Mariupol is located on the beach, and the surrounding villages are saturated with summer cottages and various small boarding houses.

The use of these methods of energy production is only the first step towards the ecologization of our region, as well as in providing access to low-cost, reliable, sustainable and modern energy sources for all. However, starting small, we can achieve a stunning success.

В града, в който се обучавам и живея – гр. Свищов, Цел 7 Осигуряване на достъп до финансово достъпна, надеждна, устойчива и съвременна енергия за всички може да допринесе най-много за неговото устойчиво бъдеще. Както в световен мащаб, така и в България, водите са най-важният ресурс за човека и околната среда. С изграждането на малка ВЕЦ на река Дунав, икономическото състояние на града ще се променни коренно. През последните години изграждането на водноелектрически централи у нас търпи бурно развитие. Използването на възобновяеми източници са приоритет на енергийната политика не само у нас, но и в света. Производството на енергия от силата на водния пад в реките носи несъмнени ползи не само за местното население, но и за цялата държава, заради факта, че се създава брутен продукт, за който не се изисква невъзобновяеми ресурси, а енергийната независимост се повишава и др.

Малките ВЕЦ като производител на електроенергия, нямат разходи за гориво, тъй като използват вода. Те се очертават като едно от най обещаващите решения за гарантиране на надеждна и достъпна енергия в дългосрочен план. Малките водни централи придобиват значение поради техните социални и финансови ползи. Те имат по-кратък период на изграждане - от две до пет години. Освен това имат по-висока възвръщаемост на инвестициите, поради по-малкия размер на инвестирания капитал и оперативните разходи за поддръжка. Те са по-лесни за изграждане и пускане в експлоатация, дължащо се на по-простения дизайн, запазвайки по този начин разходите ниски.

Малките и мини ВЕЦ улесняват участието на общината при инвестирането, привличайки местни специалисти за изграждане на инсталациите. Изграждането на малка водноелектрическа централа не смуцава местното население. Електроцентралите по течението на реките са доказан и адекватен метод за генериране на енергия в близост до потребителя. Общината ще се захранва от тази ВЕЦ и електроенергията ще бъде в пъти по-евтина и достъпна за всички предлаганата в момента. Това може да доведе до намаляване на цените на стоки и услуги, предлагани в града. Предлагането на по-евтината електроенергия може да привлече инвеститори в града и така да се осигурят повече работни места за населението на община Свищов, та дори и за студентите, които са от други населени места. Биха се върнали и младите хора, които по една или друга причина са се изселили, за да търсят по-добър живот и прехрана по целия свят.

¹²⁴ E-mail: ivenasdeni@gmail.com

Това ще бъде предпоставка и за отваряне на закритите училища и детски градини през последните 10 години. Все повече студенти ще предпочетат да се обучават в Стопанска Академия. Отново ще се напълнят общежитията в студентски град. Ще се отворят нови заведения, магазини, развлекателни центрове, кина и т.н. Ще има работа за всички. Ще се повиши и работната заплата. Град Свищов ще превърне във важен икономически център.

ВЕЦ разполагат с уникална възможност за осигуряване на ефективно управление при претоварване на мрежата – осигурява се по-високо качество на електроенергията, спестявайки пари от прекъсвания. Електроенергията от водноелектрическите централи е „зелена“ – при производството в атмосферата не се изхвърлят CO₂ и твърди частици. При производството на енергия във ВЕЦ е необходимо да се спазват екологичните норми, за да може да оцелява животът в река Дунав и около нея. Моето мнение е, че трябва да се привлече общественото внимание към значението на река Дунав за региона и устойчиво използване на водите ресурси.

Осигуряване на достъпна, надеждна, устойчива и модерна енергия

Даяна Анатолиева Петрова¹²⁵

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

В глобализацията се свят се наблюдават процеси, които за съжаление през последните десетилетия водят след себе си и до глобални проблеми. Енергийните ресурси на планетата са пред изчерпване и затова може да твърдим, че развитието на енергетиката е от решаващо значение за преодоляването им. В тази връзка съм убедена, че за постигане на почти всички дефинирани 17 Глобални цели за устойчиво развитие, ключов принос ще изиграят дейностите и задачите за реализиране на целта, свързана с осигуряване на надеждна, устойчива и сигурна енергия. Това е енергия, получена от естествено възстановяващи се или възобновяеми ресурси като слънчевата светлина, вятър, дъжд, приливни вълни и други.

Като жители на тази земя, ние сме облагодетелствани по отношение наличието на ресурси за осигуряването на енергия, но прекомерната им употреба води до тяхното изчерпване. Поради това се налага преобразуване на способите за добив на енергия, и алтернативата им е Възобновяемата енергия. Тя се добива от природните ресурси, които постоянно се възобновяват. В повечето форми тя се доставя директно от слънцето или от топлината в земята. Всеки един от тези източници има уникални характеристики, които влияят върху това как и къде се използва.

Предвид екологичните проблеми, които причинява безразборната и неконтролируема употреба на невъзобновяемите енергийни източници, в бъдеще източниците на енергия трябва да бъдат максимално безопасни, възобновяеми и природосъобразни. Основните причини за глобалното затопляне се коренят в използването на петрол, природен газ и въглища, а изгарянето им води до нарушаване на енергийния баланс на планетата. Именно това налага използване на алтернативни източници на енергия, които да са възобновими, незамърсяващи околната среда и водите и същевременно задоволяващи потребностите на човечеството от електроенергия. В тази връзка е необходимо да се уточни, че първоначалните инвестиции за добив на този вид енергия са големи. Въпреки това, след като човечеството е изправено пред изчерпването на природните ресурси, опасността, криеща се при експлоатацията на атомни електроцентрали и все по-сериозния проблем със замърсяването на околната среда, то ще

¹²⁵ E-mail: dayana@sharcom.org

трябва да инвестира в създаването на условия за производство на енергия от възобновяеми източници.

Заместването на едни източници на енергия с други по-екологични не е прост процес, който се ограничава главно от високите цени на алтернативните и екологични източници на енергия. За откриването и използването им се изискват значителни инвестиции, което налага получаването на международна и държавна подкрепа. Въпреки това, каквато и да е цената, ние се нуждаем от нови начини за задоволяване на нуждите си и това трябва да стане възможно най-скоро. Причината е, че честите природни аномалии се дължат на безразборната употреба на природни ресурси и замърсяващи дейности на човека. Това налага час по-скоро да предприемем действия за разработване на проекти за добив на „зелена“ енергия, а актуалността на екологичната тема налага правителствата на много държави да субсидират и подпомагат частния сектор при осъществяването на такива проекти.

От друга страна, връзката между Глобалните цели може да бъде открита в това, че инвестициите в добив на алтернативни източници на енергия имат социално и икономическо значение за конкретния регион, тъй като те се свързват с откриването на нови работни места и подобряване на местната икономика. Въвеждането на такива енергийни технологии несъмнено подобрява и енергийната сигурност на всяка една страна, но след себе си води до разкриването на нови работни места, генерирането на зелен икономически растеж и подобряването на екофона.

В заключение ще изразя мнението, че природата е безкрайно щедра към нас и ни е дала всичко, за да живеем богато и щастливо. От нас се иска единствено да овладеем нейните тайни и да обединим усилията си за изграждането на по-добър свят за нас самите.

Йоанна Калинова Йоновска¹²⁶
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ - Свищов, България

Темата на конкурса ме заинтригува заради възможността да изразя личното си становище за това, коя от 17-те цели за устойчиво развитие е най-важна. Понятието „устойчивост“ се използва от множество автори във всевъзможни комбинации. Според тълкуването на някои икономисти понятието „устойчиво развитие“ има дълбоки корени и е възникнало в противовес на теорията на Малтус, че населението на Земята трябва да бъде ограничавано, за да стане възможно да бъде изхранвано с наличните ресурси. Според други анализатори идеята за устойчивост идва от една индианска поговорка, че ние (сегашното поколение) сме взели земята и нейните ресурси от идното поколение, а не от предходното, т.е. трябва да положим усилия да предадем на следващото поколение ресурсите поне в състоянието, в което сме ги получили от своите деди, а ако е възможно и в по-добро. Най-голяма популярност терминът получава след публикуването на труда на Гру Харлем Брундтланд „Нашето общо бъдеще“.

Моето разбиране е, че между целите за устойчиво развитие съществува обвързаност. Нито една от целите не може да бъде постигната самостоятелно, а те би трябвало да се реализират в комплекс. Всички цели са значими, актуални и спешни за постигане, но аз бих искала да направя връзка между две цели, които не само са в непосредствена връзка и взаимодействие, но и без чието практическо реализиране не само бъдещото икономическо развитие, а дори животът на планетата би бил немислим. Това са борбата с промените в климата и възобновяемата енергия. Борбата с промените в климата е задача с приоритетно значение, защото съществуването на живот на планетата е възможно само при определени параметри на компонентите на климата.

Една от мерките за борба с неблагоприятните промени в климата, или поне за поддържане на климата в сегашното му състояние, е използването на възобновяеми енергийни източници. Разбира се, борбата с промените в климата е по-всеобхватната и мащабна цел, но нейното постигане е невъзможно без реализирането на другата цел – замяна на използването на традиционните стандартни горива с възобновяеми. Например, парниковият ефект, като резултат от индустриалното производство и съпътстващото го отделяне на въглероден диоксид, освен чрез създаването на нови гори, би могъл да се редуцира чрез заместване на фосилните горива с възобновяеми. В тази връзка, използването на възобновяеми енергийни източници представлява ключов елемент за трансформирането на световната

¹²⁶ E-mail: yokayo@mail.bg

икономика. Те са в основата на т.нар. „зелена“ икономика и компонент от концепцията за „кръгова“ (circular) икономика. Основните видове възобновяеми източници са енергията на слънцето, вятъра, океаните и биомасата. Слънцето и слънчевото греене, като източник на топлина и светлина, определят климатичните условия в различни точки на планетата, а получената енергия може да бъде съхранявана чрез колектори и инсталации и да бъде използвана за задоволяване на индустриални и човешки нужди.

Енергията на вятъра се оползотворява чрез ветрогенератори, които я трансформират в електрическа или механична. Получената енергия е напълно безплатна, ако игнорираме инвестиционните разходи.

Биомасата и биогазът, като възобновяеми източници на енергия, се произвеждат от растителни и други отпадъци и също имат минимална стойност.

Както се вижда от посочените примери, възобновяемите икономически източници освен екологосъобразни, са и икономически изгодни.

Устойчивото развитие е концепция за бъдещото развитие на човечеството, чрез която се въвеждат екологични принципи и критерии за употребата на природни ресурси за задоволяване на човешките нужди, като същевременно се запазва баланс в околната среда. Основна идеята е да бъдат съхранени природните ресурси, като бъдат задоволявани човешките потребности както в момента, така и в бъдеще. Чрез въвеждането на редица критерии за екологичен и безопасен добив на енергия се цели съхраняването на невъзобновяемите природни ресурси. В днешно време индустриалните системи и домакинствата не са устойчиви и консумацията на ресурси е в по-голяма, от това което бихме могли да си позволим. Борбата за бърза печалба често генерира екологични проблеми, изменения в климата, засилена миграция, разделение в обществото, увеличаваща се безработица и недоволство. Палитрата от международно изразени социални, икономически и екологични проблеми предизвиква разписването на Глобалните цели за устойчиво развитие. Чрез изпълнението на ратифицираните критерии за устойчиво развитие от множеството държави ще се постигне балансираност между човешкото развитие и природа.

Устойчиво развитие може да бъде постигнато чрез провеждане на целенасочена международна и национална политика, в която да бъдат включени всички заинтересовани лица при взимане на управленски решения. Това ще подпомогне процеса по промяна на човешката нагласа към екологично и икономично потребление на природни ресурси, след като бъде осъзнато колко сме навредили с неразумните си действия не само на природата, а и на хората около нас и на бъдещите поколения.

В региона, в който живея – Стара Загора, е отчетено силно замърсяване на въздуха. Вредителите, които същевременно осигуряват по-висок стандарт на живота в региона, са именно „Мини Марица-Изток“ и „ТЕЦ Марица-Изток“. Комплексът е най-големият производител на въглища (около 83%), с което се осигурява производството на 30% от електроенергията на България. В района има залежи на нискокалорични лигнитни въглища, които осигуряват в дългосрочен план работни места в мините и тецовете. Условието за започване на работа в мините е да бъде изградена пречиствателна станция за сероочистка. В тази връзка основно изискване на Европейския съюз към България е, че страната ни трябва да

¹²⁷ E-mail: nadejda9002@gmail.com

съблюдава индикатора за обща стойност на емисиите на серен диоксид и прах от всички големи горивни инсталации. В случая обаче, като източник на вредни емисии от серен двуокис, е установен производственият процес, при който при изгарят твърди и течни горива, съдържащи сяра. Разпространението на серения двуокис на пръв поглед е невидимо за човешкото око, той няма мирис или цвят. Въпреки наличието на пречиствателни филтри, това не означава че няма влияние и вреда. Казано с други думи, електроцентралите печелят за сметка на човешкия живот. За да бъдат предприети действия към промяна и осигуряване на по-чист въздух и по-добър живот на живущите в региона, трябва да има политическа ангажираност, която в момента се изразява в подкрепа и съпричастност само от местната власт.

Цената на човешкото здраве излиза по-висока от тази, на произвежданата продукция. Направените проверки показват, че нивата на серен диоксид са доста по-високи от допустимите норми, което довежда до наказателна процедура по закриване, ако не се предприемат мерки и ограничения. За да отговори на изискванията на Европейския съюз, Мини „Марица-Изток“ е желателно да започне да се модернизира, влагайки средства за екологизиране на производствени системи според предписанията. В противен случай е възможно „Мини Марица-Изток“ и ТЕЦ „Марица-Изток“ да бъдат спрени от експлоатация, а хиляди работни места да бъдат закрити. Това ще доведе до сериозни сътресения в социалната система на областните центрове Стара Загора, Ямбол и Хасков.

Осъзнавам колко тясно сме свързани и зависими от производството на високо-въглеродни електроенергия, но това може да бъде преодоляно чрез целенасочени инвестиции в производството на енергия от възобновяеми източници. Така ще бъде осигурено по-добро качество на въздуха, ниски нива на замърсяване на околната среда и алтернативни работни места в създадения екологичен енергиен сектор. Инвестициите в производство на електроенергия от вятър, електроенергия от биомаси, увеличаване на отоплението със слънчеви системи, соларни фотоволтажни системи би допринесло за постигане на устойчиво местно развитие и интелигентен растеж. Така, а създадените условия ще подпомогнат решаването на екологичните, социалните и икономическите проблеми на територията на Южен централен район за планиране.

Възобновяемата енергия като катализатор за постигането на глобалните цели за устойчиво развитие

Яна Мартинова Конарова¹²⁸

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

През последните десетилетия човекът потребява природните ресурси до степен, в която застрашава съществуването на бъдещите поколения. Тази прекомерна употреба се свързва с желанието да бъдат достигнати високи нива на икономически растеж, а реално преследваната цел е бърза печалба, която е за сметка на употребата на невъзобновяеми природни ресурси с цел добив на енергия, който често причинява замърсяване на природната среда. Това е наложено от факта, че двадесети век отбеляза голям ръст в добива на органични горива – нефт, газ и въглища. Неблагоприятните страни на този процес се свързват с това, че тези горива са ограничени като количество и ще бъдат изчерпани в период от 70 до 130 години, а също така с времето цената им ще расте. Друг съществен проблем е, че изгарянето на тези горива остава значителен въглероден отпечатък, увеличава парниковия ефект.

Днес на дневен ред е предприемането на мерки, чрез които да бъдат минимизирани последиците от човешката намеса върху природата. Основна стъпка в бъдещото развитие на човечеството е постигането на 17-те Глобални цели за устойчиво развитие. Взаимообвързани по между си, реализирането на всяка една от тях допринася за постигане на следващата. Въпреки това смятам, че от най-съществено значение е изпълнението на целта за производство на енергия от възобновяеми източници. Накратко това е вид енергия, получена от източници, които се приемат за естествено възстановяващи се или за практически неизтощими, т.нар. възобновяеми ресурси – слънчева светлина, вятър, дъжд, приливи и геотермалната енергия. В тази връзка възобновяемата енергия се нарича още и „зелена енергия”, което ми дава правото да предположа, че чрез създаването и употребата ѝ човечеството се стреми да преобразува икономиката си от въглеродно-замърсяваща в екологично-съхраняваща.

Съществен момент в процеса по преминаване към употребата на „зелена енергия” е стимулирането на научно-техническия прогрес от правителствата по света. Чрез инвестиции в научна и изследователска дейност ще бъде насърчено търсенето на алтернативни способности за добив на електроенергия, който да бъдат съобразени с основните критерии за постигане на устойчиво развитие. Ползите от употребата

¹²⁸ E-mail: ykamenova24@gmail.com

на алтернативна енергия могат да бъдат търсени в различни аспекти, но нейните най-значителни предимства могат да се разглеждат в:

- Намалено влияние върху изменението на климата – възобновяемите енергийни източници имат по-нисък въглероден отпечатък по време на строителството и почти нулев по време на експлоатацията им.

- Достъпност и сигурност на доставките на енергия – слънцето, вятърът и водата са налични почти навсякъде и са безплатни. Чрез тях всяка държава може да бъде независима от внос на енергия от други страни.

- Дългосрочните икономически изгоди: тенденцията е цените на възобновяемата енергия да спадат, а на изкопаемите горива да нарастват.

Друг съществен елемент в процеса на използване на възобновяеми източници на енергия е промяната в мисленето на самия човек. Необходимо е да бъде осъзнато, че чрез употребата на алтернативна енергия ще бъде даден шанс на бъдещите поколения да използват природните ресурси. Затова аз възпитавам децата си да събират разделно отпадъчните продукти. Така семейството ми помага за генерирането на ресурси, чрез чиято вторична преработка би се спестила електроенергия или би създавала такава. В тази връзка е желателна държавната намеса, чрез предприемането на мерки за промяна нагласата на населението по отношение на потреблението на енергия. Чрез представянето на дългосрочните ползи от употребата на възобновяема енергия, всяко едно правителство би получило по-широка подкрепа за направените инвестиции в нея.

Днес аз вече направих своя избор, като подпомагам изпълнението на целта за осигуряване на финансово достъпна, надеждна, устойчива и съвременна енергия. Направете го и Вие, като дадете своя принос за постигане на устойчиво развитие и създаване на по-добри условия за живот на бъдещите поколения.

Дмитрий Алексеевич Азаренко¹²⁹
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Какая из 17 целей в области устойчивого развития, принятых ООН в 2015 году, считается важнейшей для реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году»? Обоснуйте свой выбор.

Выбор. Мой? Или всего человечества? Просмотрев все семнадцать целей, которые подробно расписаны в отчете, подготовленном Аналитическим центром Правительства РФ, я долго не мог выделить какой-либо одной, которая бы являлась основной. Однако, еще раз пересмотрев все пункты, я пришел к выводу, что, начиная рассуждать о проблемах решения одной из целей можно постепенно осветить каждую из семнадцати.

«Обеспечение всеобщего доступа к недорогим, надежным, устойчивым и современным источникам энергии для всех», - так трактуется цель под номером семь в области устойчивого развития. Она имеет экологический приоритет и второстепенное экономическое значение. Однако рассуждать о том, какая из проблем экологическая или экономическая является более значимой – бессмысленно. Если взять, к примеру, пирамиду потребностей по Маслоу, то экология будет выступать аналогом самой первой ступени «физиологические потребности», а экономическое развитие и рост будут уже располагаться на следующих. Почему именно экология? Да потому что, человек, как биологическое существо всегда сначала заботится о своей возможности существовать в этом мире и только потом о возможностях развития. Генетика. С этим ничего нельзя сделать, так нас запрограммировала природа.

И нарушение экологического начала по сути разрушает самую первую ступень, на которой и строится все дальнейшее развитие цивилизации современного общества. Но тут стоит задуматься о том, что человек, согласно описанной теории Адама Смита по своей натуре является эгоистом, поэтому он сначала задумывается о сиюминутной выгоде для себя, но совершенно забывает о том, что такой личный «профит» принесет удовлетворение своих потребностей этому индивидууму взамен на загрязнение окружающей среды, а нарушение экологии скажется возможно не конкретно на этом человеке, но на последующих поколениях точно. К чему это я? Ах да, в России многие предприятия предпочитают экономить на способах утилизации отходов и просто выбрасывают их в леса, поля или водоемы.

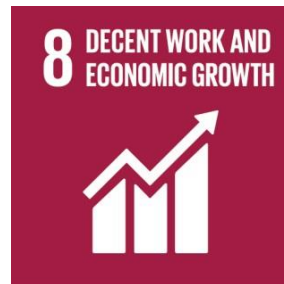
¹²⁹ E-mail: dmitr.azara@yandex.ru

Поэтому ООН и поставила одну из целей - обеспечить большую часть населения земли экологичной и более дешевой энергией. Зачем жечь кокс, если вместо этого можно использовать специальные установки в ветряных пустынях в Казахстане или других пригодных государствах? В результате мы получим электроэнергию, способ добычи которой не наносит вреда экологии. Если есть несколько видов альтернативной энергии и стоит она будет на порядок дешевле, то и человечество постепенно будет создавать альтернативные предприятия, не использующие «грязную» энергию.

Постепенно создавая новые технологии и условия применения электроэнергии, человечество сможет минимизировать вредные для атмосферы выбросы, что и спасет всю нашу цивилизацию. В противном случае, если этого не произойдет, мы полностью уничтожим озоновый слой, единственную защиту от ультрафиолетовых лучей, дойдем до предела глобальной катастрофы, когда ничего уже нельзя будет изменить и соответственно создадим все условия для гибели нашей цивилизации.

А все это произойдет, если у населения нашей планеты не будет доступа к недорогим, надежным, устойчивым и современным источникам энергии. Электроэнергии.

**PROMOTE SUSTAINED, INCLUSIVE
AND SUSTAINABLE ECONOMIC GROWTH, FULL
AND PRODUCTIVE EMPLOYMENT, AND DECENT
WORK FOR ALL**

**НАСЪРЧАВАНЕ НА ПОСТОЯНЕН, ПРИОБЩАВАЩ
И УСТОЙЧИВ ИКОНОМИЧЕСКИ РАСТЕЖ, ПЪЛНА
И ПРОДУКТИВНА ЗАЕТОСТ И ДОСТОЕН ТРУД
ЗА ВСИЧКИ**

Newest course requirement: decent work and economic growth

Lauren Adduci¹³⁰

Dominican University, Chicago, USA

If I could pick one SDG to form the basis of a course at school, I would choose goal number eight, “*Decent Work and Economic Growth*” because I think it would be highly beneficial for students to be knowledgeable on this subject matter and have exposure to relative information affecting numerous individuals globally, including themselves. This sustainable development goal is intended to “promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all” (*Sustainable Development*). I believe that this goal would be an ideal implementation into the education curriculum because it directly addresses the global challenge of youth employment, which can essentially be very relatable to students, particularly those who currently hold jobs or are seeking employment in the near future.

Since this topic area deals with annual growth rates, labor productivity and GDP per capita, I think that it could somehow be incorporated into business classes, including economics, finance and/or management. Furthermore, in this class I would hope to learn what issues the government is currently facing, regarding economic growth and employment, not only focusing on the United States, but also expanding to other developing countries, as well. In addition, I would hope to not only learn characterizations of significant terms necessary in order to fully understand the concepts, but rather go further into detail by doing a substantial amount of research on previous economic growth. From this research, I would discover facts and statistics, which could ultimately lead me to a step in the right direction of solving the underlying problem of poor economic growth. From this course, I would also like to gain knowledge and be more aware by doing hands-on activities, being acquainted to new experiences, and expanding my horizons. For example, discovering the importance of providing assistance to increase income-generating employment opportunities could potentially lead to a resolution. Rather than just learning about the issues, I would like to take a step further of developing a plan and having a strategy on how this goal can be met. This aspect of the course is key to solving the problem because it allows the students to brainstorm and come up with their own ideas and bring them all together. One purpose of this would be to promote entrepreneurship, innovation and creativity among the students, which is necessary in order

¹³⁰ E-mail: addulaur@my.dom.edu

to obtain this specific sustainable development goal. Overall, I think that this SDG would be a perfect model because it is interesting, yet informative on how students can be future promoters of decent work and economic growth throughout the world. According to the High-Level Political Forum timeline, this SDG falls under the category of empowering people and ensuring inclusiveness and equality, which won't be put into effect until 2019, giving the education system plenty of time to apply this goal into upcoming curriculums.

Encouraging eligible work and economic growth in developing green economy in Lithuania

Eivina Ščupakovaite¹³¹

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

Modern society is confronted with various challenges, which are determined by the rapid processes of globalization. For these reasons, there is a need to analyze the trends of compatibility between objectives which are related to each other. The ‘Millennium Development Goals’ program in 2015 replaces the ‘Sustainable Development Goals’ program, which is made up of 17 interrelated goals and 169 targets to achieve these goals. In my opinion, one of the most important goals that would cause the greatest impact for coherent future development in Lithuania is decent work and economic growth (DVT8). Economic growth is depended on labour supply and is closely linked to the first goal of sustainable development and poverty reduction. Poverty is strongly affected by the unemployment rate: the unemployment rate was 8.7% in 2015, in the 3rd quarter of 2016 the unemployment rate in Lithuania decreased to 7.5% and in August 2017 the data remained the same (SL, 2017).

In Kaunas, where I am currently studying, the unemployment rate in 2015 was 8.5% and in 2016 unemployment dropped to 7.5%, but in 2017 it increased again to 7.8% (Kaunas Labour Market, 2015; 2017). Comparing Kaunas to other cities, there is no balance in the labour market because the supply does not meets the demand in terms of quality. To solve this problem of unemployment, the level of education must be increased and additional decent jobs must be created. Lithuania’s economic growth in the 2nd quarter of 2017 amounted to 3.9% and it was faster than 2015-2016, when it was about 2.0% (SL, 2017). Long-term economic growth is strongly influenced by natural resources and rational usage of them; it can be achieved through the development of education and the system of higher education (Sustainable development, 2014, 67).

Scholarly researches (UNEP, 2014) have shown that improving life quality, reducing social inequalities and developing the domestic market of the country are driven by green economy, which seeks to reconcile the economic, social and environmental concept of sustainable development. The green economy is understood as an economy aimed at generating economic prosperity while maintaining social justice and preserving the integrity of the environment. This economy combines prosperity with the sustainable use of environmental resources. Jobs and income growth are being created by investing in reducing greenhouse gas emissions and pollution. The main sectors of the green economy are energy, sustainable

¹³¹ E-mail: e.scupakovaite@gmail.com

forestry and the development of transport infrastructure. There would be economic growth, establishing new jobs or transforming current jobs if more green jobs were created in Europe (a professional activity that would help protect the environment, promote ecology). Therefore, in my opinion, the transformation to a green economy would have a positive impact not only for Lithuanian economy but also for the European economy creating additional jobs in the renewable energy sector. The European Commission has estimated that by 2020, it would be possible to create 3 million new job places if the goal of expanding the green economy is upheld (EC, 2011, 3). The research has shown that the unemployment rate in Lithuania is high, therefore one of the most important initiatives is to increase the employment rate by promoting the establishment of new jobs, developing renewable energy and creating a green economy. It could become a strong branch of the Lithuanian economy, attract advanced technologies, create new products and train specialists. The practice shows that the growth of the green economy is not a constraint for business; it is the beginning of new opportunities. Several areas are highlighted, such as the efficiency of energy resources – renovation projects, waste management and management that could be viable in the future and would help to create additional jobs not only in Kaunas, Lithuania but also globally.

References

1. SL, Statistics Lithuania. (2017). Accessed: <https://osp.stat.gov.lt/>
2. Kaunas labor market, 2015 February. (2015). Accessed: <https://www.ldb.lt/>
3. Kaunas labor market, 2017 January. (2017). Accessed: <https://www.ldb.lt/>
4. UNEP, United Nations Environment Program. (2014). Accessed: <http://www.unep.org/>
5. Sustainable development: theory and practice. (2014). Vilnius, VU, 408 p.
6. EC, European Commission. (2011). KOM (2011) 31 final, Renewable energy. To 2020 the purpose, 3 p.

Sustainable labour market in Lithuania: the role of Lithuanian labour exchange reorganization

Sima Šarlauskaitė¹³²

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

In today's society the concept of sustainable development is becoming more relevant. Which means that people not only aim to meet the needs of themselves but also to ensure the social and economic justice as well as not to transfer costs to the future generations. One of the main sustainable development goals is decent work and economic growth based on the balanced and comprehensive economic development. The United Nations (UN, 2016) emphasizes that sustainable development is possible only by providing decent jobs that guarantee fair income, safety at the workplace, social protection for families, conditions for personal development and social integration as well as ensuring equality between men and women. The achievement of this goal is beneficial for every society as it ensures the country's economic growth and prosperity in the country, and it is a key element in expanding globalization and reducing inequalities in income in order to reduce poverty and migration.

According to the UN (2016), the number of the unemployed globally from 2007 to 2012 increased by 32 million people of which 75 million were young people. Every year another 30 million jobs are needed in the labour market for new entrants. However, it is important not only to create stable and well-paid jobs but also to improve the conditions for existing jobs. Meanwhile, the unemployment rate in Lithuania is rapidly decreasing: in 2016, the country's unemployed were 13.3% less than in 2015, but unemployment remains high in the country. In addition, it significantly differs in the regions and major cities of the country, for example: the unemployment rate in the regions in 2016 ranged from 11% to 12% while in the largest cities of the country – from 5% to 6%. Similarly, different levels of unemployment are also observed in age groups: the highest unemployment rate is observed in the group of 15-24 year olds and 15-29 year olds, where unemployment rates in the 2nd quarter of 2017 were respectively 13.1% and 8.8%, while the unemployment rate of the age groups covering the elderly population was about 7%. Rapid job creation does not reduce the number of people below the poverty line: the level of poverty in the country remains high in 2016 reaching even 21.9% (SL, 2017). Income inequality in Lithuania remains one of the highest in the European Union (EU): the Gini coefficient in 2014 estimated it at 35 and is the 3rd largest in the EU (OECD, 2016). It is obvious that in order to

¹³² E-mail: sima.sarlauskaite@ktu.edu

ensure sustainable economic development, it is important not only to create new stable and well-paid jobs but also to transform the old ones. In Lithuania, one of the main problems of the labour market are identified: 1) high wage inequality, low employment opportunities for low-skilled workers, which leads to the large scale of emigration; 2) poor support for the unemployed, which promotes vulnerability, contributes to poverty increase and skills mismatch (OECD, 2016).

To ensure the successful functioning of the labour market in Lithuania, the OECD proposes alternatives to address these challenges: 1) to improve integration providing additional benefits at work for low-paid people and increasing access to lifelong learning; 2) to reform temporary support for unemployed people, to strengthen active labour market programs and the capacity of public employment services to implement programs for people to return to work (OECD, 2016). In order to reduce the unemployment the reform of the Lithuanian Labour Exchange (LLE) was announced in 2017. From 2018 October 1 the centralization of LLE is expected: standardized services throughout Lithuania, labour market forecasting, monitoring and analysis, quality assurance. The number of employees is also optimized, reduced by a total of 10%, however, increasing the number of people directly working with customers in order to provide better services and a faster process. Due to the reorganization, it is expected to reach 1.8 million EUR of budget savings. The LLE also actively implements the “Youth Guarantee” initiative, which aims to help young people, aged 16-29 to integrate into the labour market. The implementation of such reforms or initiatives allows for better support for the unemployed, ensuring a smooth return or establishment in the labour market, not only in the largest cities of Lithuania, but also in regions where the unemployment problem is even more urgent. All things considered, ensuring stable and well-paid jobs, based on the reform of the LLE, decreases income inequality, and the level of poverty in Lithuania, ensures smooth and sustainable economic growth.

References

1. UN, United Nations (2016). Accessed: http://www.un.org/sustainabledevelopment/wp-content/uploads/2016/08/8_Why-it-Matters_Goal-8_EconomicGrowth_2p.pdf
2. SL, Statistics Lithuania (2017). Accessed: <http://www.stat.gov.lt/en>
3. OECD, Organisation for Economic Co-operation and Development (2016). Accessed: <https://www.oecd.org/eco/surveys/Lithuania-2016-overview.pdf>

Trabajo decente y crecimiento económico

Andres Hernandez Alvarez¹³³

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

El trabajo decente que para la OIT es “dignidad, igualdad, salarios justos y condiciones de seguridad en el trabajo, donde las personas están en el centro del desarrollo, dándoles voz a todos (personas jóvenes, mujeres y hombres) en lo que hacen promoviendo así un futuro sostenible e incluyente” (OIT, s.f.), Es algo para muchas personas considerado obvio o las mínimas condiciones para todas las personas en el mercado laboral, pero que si revisamos en la práctica, aún hoy en día nos falta mucho para llegar a ese ideal del trabajo decente.

En el contexto colombiano debemos partir de la incredulidad en el los datos aportados por las entidades pertinentes sobre el empleo, tendríamos así que empezar por revisar y conocer las tasas de desempleo, su medición y que personas cuentan en el mercado laboral como empleados y desempleados. Si observamos las estadísticas del DANE nos muestra que la tasa de desempleo global para el periodo de junio 2017 se ubicó en 8.7%, que si la comparamos con el mismo periodo de años anteriores ha disminuido ya que, para junio de 2016, 2015 y 2014 se ubicó en 8,7%, 8,2% y 9,3% respectivamente. Si miramos en las principales ciudades ese dato se sube alrededor de 10%.

Empecemos por conocer la “Población en edad de trabajar (PET): Constituida por todas las personas de 12 años en adelante para las zonas urbanas y de 10 años en adelante en las zonas rurales. Se divide en población económicamente activa y económicamente inactiva.” (Dane, 2016), partiendo de este dato se están sumando todas las personas entre 10 y 17 años, que es una edad en la cual las personas deberían estar estudiando y capacitándose para formar en un futuro de ese mercado laboral.

Otro tema importante es de la informalidad, “Según un estudio realizado por la universidad del Rosario cerca del 35% de las personas que trabajan están vinculadas al sistema de seguridad social, lo que supone que la informalidad laboral llega al 65%” (Portafolio, 2017), mientras que en la encuesta del DANE para el trimestre de marzo – abril de 2017 “el empleo informal se situó cerca del 47% de las personas ocupadas y reporta que un 93,2% manifestó estar afiliados a seguridad social, en cuanto solo un 51% aporta a pensión” (Dane, 2017), es un tema importante porque vemos que la mayoría de la de las personas que se encuentran en este tipo de trabajo no cumple con la definición de trabajo decente de la OIT. Otro tema de vital importancia es en el ámbito de la contratación, ya que “En ocasiones,

¹³³ E-mail: andres.hernandezal@upb.edu.co

también resultan deficiencias el sistema de relaciones laborales en el que se dan situaciones de empleo no registrado y la consecuente evasión de responsabilidades vinculadas con la protección de trabajadores” (OIT, s.f.).

Todavía nos falta mucho camino por recorrer, por ejemplo en la informalidad de los trabajadores colombianos, ya que es una labor pensada en el día a día, donde se deja de lado en muchos casos el aporte a salud y pensión, lo cual a medida que se vaya envejeciendo la población se convertirá en un problema de mayor magnitud, porque habrá muchas personas adultas que les tocara estar toda la vida en el rebusque. Es un tema al que se le debe trabajar arduamente para cambiar la mentalidad de las personas y no solo vivan el presente sino que también se debe pensar en el futuro y tratar de garantizar tener una vejez relativamente tranquila.

Otro de los temas al cual le debemos apostar y trabajar más fuerte es al trabajo infantil. Si se les tiene trabajando, estos se van a acostumbrar al rebusque lo cual se transforma en un círculo vicioso ya que cuando estén en edad de laborar van a ser personas que van a seguir prefiriendo la informalidad, además que si están trabajando durante su niñez no tienen el foco en el estudio ni en formarse académica o técnicamente para ser en el futuro personas calificadas y estructuras evitando la explotación laboral en el la edad laboral. Debemos velar así por disminuir al mínimo el trabajo infantil.

También se debe seguir revisando constantemente las relaciones de trabajo empresa – trabajador garantizando transparencia y el cumplimiento de todos los deberes y derechos a los que tienen los empleados.

Referencias

1. Dane. (2016). *Ficha Metodológica Gran Encuesta Integrada de Hogares - GEIH*. Obtenido de https://www.dane.gov.co/files/investigaciones/fichas/empleo/ficha_metodologica_GEIH-01_V10.pdf
2. Dane. (27 de 07 de 2017). *Gran Encuesta Integrada de Hogares -GEIH- Mercado Laboral*. Obtenido de www.dane.gov.co: <https://www.dane.gov.co/index.php/estadisticas-por-tema/mercado-laboral/empleo-y-desempleo>
3. Dane. (07 de JULIO de 2017). *MEDICIÓN DE EMPLEO INFORMAL Y SEGURIDAD SOCIAL*. Obtenido de www.dane.gov.co: https://www.dane.gov.co/files/investigaciones/boletines/ech/ech_informalidad/bol_ech_informalidad_mar17_may17.pdf
4. OIT. (s.f.). *Trabajo decente*. Obtenido de www.oit.org: <http://www.oit.org/global/topics/decent-work/lang--es/index.htm>
5. Portafolio. (10 de Abril de 2017). *El 47 % de los ocupados del país son informales*. Obtenido de www.portafolio.com: <http://www.portafolio.co/economia/empleo/el-47-de-los-ocupados-del-pais-son-informales-504878>
6. Portafolio. (30 de Abril de 2017). *La informalidad laboral en Colombia llega al 65%*. Obtenido de www.portafolio.com: <http://www.portafolio.co/economia/informalidad-laboral-en-colombia-llega-al-65-505399>

Устойчивият туризъм - мисия възможна

Анжелина Тодорова Василева¹³⁴

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

През 2010 г. България попада в Топ 10 на най-достъпните и подходящи туристически дестинации в света. В Доклада „Отвъд кризата“ за конкурентоспособността на пътуванията и туризма за 2011 г. България е сред държавите, които запазват в известна степен инерцията в растежа, поради (а не въпреки) кризата, с привличането на бюджетноориентирани туристи от Западна Европа, които търсят евтина алтернатива за традиционните слънчеви плажни дестинации в Еврозоната.¹³⁵

Пет години по-късно в Доклада „Растеж чрез шокове“ за конкурентоспособността на пътуванията и туризма за 2015 г.¹³⁶ България е спомената в групата, от която съседните държави привличат туристи към тях. Комплексната оценка за България е 4.05, което и отрежда 49 място. Първо място в класацията заема Испания с оценка 5.31.

През януари 2017 г. Световната организация по туризъм по решение на Генералната асамблея на ООН на церемония в Мадрид обяви 2017 година за „Международна година на устойчивия туризъм за развитие“. Важно решение е взето по отношение на политиките, бизнес практиките и потребителските навици, които са необходими за развитието на туризма.

Туристическият сектор постоянно се трансформира, за да осигури уникален опит, пълен с автентичност, чувство за изтънченост и потапяне. Какви са бъдещите тенденции в туризма? Какво желаят туристите в бъдеще? Според Paul Arsenault, професор по туризъм в Университета на Квебек и Монреал, седемте туристически тенденции, на които ще сме свидетели през 2020 г. са: Персонализиране; Туристите ще ползват ресурсите заедно с местните жители; Социалните медии; Иновации и сътрудничество; Автентичност и потапяне; Истински опит; Не на туристическите зони.

За това туризмът не е само пътуване до „някъде“ и връщане обратно в рамките на определен период от време (повече от 24 часа или по-малко от една година), той е много повече.

¹³⁴ E-mail: angelina.vas@outlook.com

¹³⁵ The Travel & Tourism Competitiveness Report 2011 Beyond the Downturn. p. 40.

¹³⁶ The travel & tourism Competitiveness Report 2015. Growth through shocks.
http://www3.weforum.org/docs/TT15/WEF_Global_Travel&Tourism_Report_2015.pdf, p. 5.

В Закона за туризма *туризмът* е определен като съвкупност от специфични стопански дейности, пътувания, участия в културни прояви, форуми и други, осъществявани в туристически обекти и насочени към създаване, предлагане, реализация и потребление на стоки и услуги, които формират туристическия продукт.

Туристическият продукт се формира като резултат от различни по природата си *туристически дейности*¹³⁷: туроператорска и туристическа агентска дейност; хотелиерство; ресторантьорство; предоставянето на тематично ориентирани допълнителни туристически услуги в областта на морския, ски, културния, балнео, СПА, уелнес, селския, винения, еко, конгресния, детския и младежкия, приключенския, спортния, ловния, голф и други видове туризъм; предоставяне на екскурзоводски услуги, водене на туристи в планинска и природна среда и предоставяне на услуги за спорт.

Туризмът е един от трите приоритетни отрасли в икономиката на Република България. Неговото устойчиво развитие се основава на синергията между основните ресурси - хора, природни дадености и културното наследство. България разползва с всички дадености за това.

Развитието на устойчив туризъм не е мисия невъзможна!

¹³⁷ Закон за туризма, Глава втора, чл. 7.

Устойчивото развитие има различни аспекти – управленски, икономически, екологични, социални. То е стремеж за политика и начин на живот на населението и преди всичко състояние на икономиката, при което се използват безотпадни технологии, залага се на използването на възобновимите суровини, разчита се на рециклирането, като целта е експлоатацията на природните ресурси да не променя параметрите, които влияят на човешкия живот.

Чрез концепцията за устойчиво развитие се цели постигане на продължително подобряване на качеството на живот от устойчиви общности, които чрез ефикасно управление на природните ресурси, екологични и социални иновации, осигуряват просперитет, защита на околната среда и социално сближаване. Моделите на производство и потребление са в основата на устойчивото развитие.

Според мен Цел 8 „Стимулирана на траен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълноценна и продуктивна заетост и достоен труд за всички“ би допринесла значително за града, в който се обучавам.

Свищов е достатъчно добър град за живот – или поне не по-лош от някой друг, но в Свищов няма достатъчно работни места за младите хора и повечето имигрират в по-големите градове или в други държави, за да задоволят своите нужди. Младите хора имат доста големи изисквания, а нашата страна няма достатъчно привлекателни работни места за тези с висока квалификация поради ниското заплащане. В същото време завършващите студенти са нетърпеливи и мислят, че трябва да станат мениджъри още от първия си работен ден.

Младежите в Свищов не са мотивирани поради ниското заплащане и условията на труд. Повечето младите хора нямат стаж, а когато кандидатстват, за да постъпят на дадена позиция, им изискват определен трудов стаж, който те нямат. Масовата безработица се отразява крайно неблагоприятно върху младежите, успели да намерят работа, защото несигурността и заплахата, че всеки момент могат да я загубят, ги принуждава да се примирят с налаганите от работодателите условия. Често те получават по-ниска заплата от обичайната или пък им предлагат минимална такава. Много хора работят в „сивата икономика“, без трудов договор и осигуровки. Високата безработица слага отпечатък върху начина на мислене и поведение на

¹³⁸ E-mail: venitu257@abv.bg

младите хора. Според мен този проблем може да се реши, като се открият нови работни места в гр. Свищов.

Моят принос за развитието на Свищов виждам във фирма, която мечтая след време да откроя, чрез която да осигуря нови работни места за хората, които искат да останат тук и също така, като призова и други предприемачи да сторят същото. След като се открият работни места ще се подобри нивото на живот и хората ще останат в града си. Мечтая да организирам и курсове и практики, чрез които хората да придобият опит и стаж, за да могат да постъпят на желаната позиция.

Важно е да се намери баланс между различните аспекти и фактори за устойчивото развитие. Само така ще може успешно да постигаме целите си. В същото време няма да вредим на хората и околната среда и ще гарантираме икономически растеж при наличието на намалени експлоатационни разходи, или повишена производителност, или повишена привлекателност на продукта, или висока ефективност в управлението или протичането на процесите.

Според мен най-пренебрегната цел, от гледна точка на реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г., е Цел 8 Стимулиране на траен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълноценна и продуктова заетост и достоен труд за всички”.

Посочила съм тази цел като най-пренебрегната, защото мисля, че точно към нея трябва да се засили вниманието. Аз съм млад човек, намиращ се във възраст, в която тепърва ще трябва да прави важни за бъдещето му избори. Точно тази тема ми грабна вниманието още с първия прочит. В това есе ще изкажа моята гледна точка и моите виждания и наблюдения.

В Българската мрежа на Глобалния договор на ООН са представени няколко актуални за България постановки. Аз съм насочила вниманието си към тази, в която е изразвие неувереността на част от обществото в това, че България е достойно място за реализация.

Мисля, че няма държава, чието общество да не смята, че тя е достойно място за реализация, така както и нашата държава е достойна с нейното богатство на млади, амбицирани и умни хора. Българите имат голям принос за развитието на човечеството. Наши учени са създали изобретения, без които днес не можем да си представим живота, като компютъра, автоматичната възглавница, автоматичната скоростна кутия др. За съжаление много от тези открития са направени извън България. За да успеем тук в нашата страна стимулът е важен, не е от значение дали финансов или откриване на поле за изява, но е от съществено значение да запазим нашите мозъци тук и така да използваме приноса си, че да можем да изградим едно място, където бихме могли да се развиваме и да печелим както за самите нас, така и за целият български народ .

Една част от нас нямаме достатъчно необходимите знания, за да се изявим като можещи на пазара на труда и в бизнеса. Във висшите учебни заведения получаваме знания, но не и достатъчно практиккчески умения. След като завършим образованието си никой не желае да ни наеме, защото нямаме практически опит.

Моето виждане е, че ние младите хора трябва да се обогатяваме със знания и умения всеки ден, да ни бъде давана възможност да надникнем отвъд теорията по-дълго. За да се случи това, би могло да бъдат изградени центрове за практическо обучение, но с цел

¹³⁹ E-mail: diyana_g_v@abv.bg

обогатяване със знания извън тематиката, на предаваните дисциплини в университета. Този център би могъл да стане място за отдих на ума и същевременно да предоставя знания от различни области. Така ще ни бъде дадена възможност и насока как да правим избор, който ще бъде правилен за нашата бъдеща реализация.

Много млади хора казват, че в България не може да се живее, защото няма реализация и избират лесния начин да емигрират, като мислят, че ще им бъде предоставено всичко. Ако не се бориш и трудиш за собственото си благо, няма как да го получиш на готово.

В нашата страна има много предимства, от които можем да се възползваме, стига да се борим до край за нашето благо. Реализацията е възможна, стига да знаем в коя област искаме и можем да я осъществим, като се борим за повече знания и намираме начини да ги получаваме.

България се развива с бавни темпове. Силата на едно общество не бива да се измерва само в материални блага, а с културата и познанията на хората, с вяра, вдъхновение и амбиции. Трябва да вървим само напред да протегнем ръце към бъдещето. Технологиите, науката, интернет, човешката мобилност са само в началото на развитието си. Точно те променят света и начина, по който, работим, учим, живеем. В бъдеще може да успеем само чрез добро образование и международно сътрудничество, а не чрез популизъм и национализъм. Трябват ни не само силни хора, а и силни институции, служещи на хората.

Влиянието на туризма върху околната среда

Лилия Владимирова Петкова¹⁴⁰

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Съвременната концепция за развитието на устойчив туризъм изисква поддържането на баланс между пет важни елемента, без да се отдава предимство на нито един от тях. Това са: икономика, туристическо удовлетворение, общество, култура и околна среда. Нуждата от устойчив туризъм бива все по-добре осъзната в международен план.

Могат да бъдат посочени отличителните елементи на тази дейност: съобразяване с допустимото натоварване на околната среда, в границите на което следва да се придържа човешката дейност; осъзнаване на взаимната обвързаност между икономическата дейност и околната среда; провеждане на дългосрочно планиране и политика, тъй като устойчивият туризъм е цел, която не може да бъде постигната веднага.

Голяма част от хората не обръщат особено внимание на тези факти, подтиквани от постигането на бърза печалба и популярност. Техните действия рефлектират върху заобикалящата ни среда и оказват негативно влияние върху развитието на туризма. В следствие на това ние губим редица ресурси, които някога са представлявали интерес за туристите, и които биха подпомогнали дестинациите в развитието на успешна туристическа дейност. Никой от нас в ролята си на турист не би посетил дестинация, която има изграден лош имидж, и която по една или друга причина е утвърдила себе си като непривлекателно туристическо място.

Едно от пагубните човешки действия е съзнателното и несъзнателно разрушаване на околна среда. Замърсяването ѝ е един от най-трудно решимите проблеми. Като най-чести причинители се разглеждат:

- Замърсяването на въздуха. Употребата на различни видове транспорт в туризма, както и използването на джетове, яхти, снегоходи и др., са само част от източниците на замърсяване.

- Твърдите отпадъци и боклук. Множеството изхвърляни в природата от туристите отпадъци оказва негативни последствия върху флората и фауната.

- Отпадъчните води. Отпадъчните води от хотели, курорти и други туристически селища замърсяват естествените водоизточници и нарушават местните екосистеми.

¹⁴⁰ E-mail: liliyavpetkova@gmail.com

Твърдите отпадъци в морската среда са проблем, създаден изцяло от хората. Това най-често са предмети и материали, които са произведени или използвани от човека и преднамерено изхвърлени в морето, в реките или по плажовете. Те могат да бъдат въведени косвено и да достигнат до морето чрез реки, канализации, бури или вятър. Всяка година в световния океан постъпват средно по 8 млн. т. пластмасови отпадъци. Всеки ден корабите изхвърлят в морета и океани по 5.5 млн. броя различни видове отпадъци. Те са причина за гибелта на стотици хиляди морски птици, бозайници, риби и други морски видове. Разграждането на твърдите отпадъци в морето отнема от няколко до десетки стотици и дори хиляди години.

По плажовете на Черно море могат да бъдат открити в изобилие отпадъци като: пластмасови чаши и бутилки, торбички, цигарени фасове, батерии, санитарни продукти, хартиени опаковки, части от облекло и предмети на бита, парчета от строителни материали и още много други.

Бързите темпове на промишлено развитие, неспособването на пречиствателните съоръжения и лошата експлоатация на съществуващите, честите им аварии, липсата на обратни цикли за използването на промишлените води са главни причинители, които усилват замърсяването на водите. Проблемът на цялото човечество може да бъде разрешен с една мащабна разумна политика за възстановяване на екосистемите - за чисто небе, въздух и води.

Все повече хора имат интерес да развиват предприемаческа дейност в сферата на туризма. Всеобщо е разбирането, че презастрояването в курортите, унищожаването на природата, несъответствието между законодателството и затрудненията в туристическия бранш, са основни проблеми пред развитието на туризма. Една от възможностите за ограничаване на тези проблеми е създаването на култура и отговорност в човека.

Ако още в ранна детска възраст човек бива възпитаван във внимание и запазване на околната среда, то този проблем не би стоял пред обществото. Разискването му трябва да присъства както в училищата, така и в университетите. По този начин биха се възпитали поколения, които хем ще са ефективни, хем ще постигат целите си без да разрушават така ценните ресурси. Това би могло да се постигне само с желанието и ясното съзнание на човека за опазване на околната среда в името на едно по-светло бъдеще. Що се касае до действията на Държавата, като орган за управление, би могло да се осигури качествен контрол и строги санкции за нарушителите.

Ако всички работим заедно, бихме могли да постигнем много и запазим околната среда както за нас самите, така и за бъдещите поколения.

Ралица Бориславова Икова¹⁴¹
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Програмата за устойчиво развитие 2030 година е план за действие за благоденствието на народите. Със всички свои 17 цели и 169 подцели тя ще се стреми да промени живота на земята, ще се стреми да укрепим световния мир, да изкорени бедността във всичките и измерения.

Това е една амбициозна програма, която има една обща цел – по-добър живот на хората по света.

Всяка една цел в програмата е от значение, в зависимост от нуждите на страната, региона, областта.

Но има една цел която, би допринесла най-много за благото на хората и е от най-голямо значение за населението, това е Цел 8 Стимулиране на траен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълноценна и продуктивна заетост и достоен труд за всички. Това е целта, която обединява съвкупност от проблемите, касаещи пълноценния и благополучен живот на хората.

Защо мисля така? Защото, ако успеем да я осъществим, ще можем да премахнем бедността, а с това и глада, ще успеем гордо напред да надграждаме.

Как можем да изкореним бедността, какво трябва да направим?

Дали програмите на Европейския съюз са достатъчни да се преборим с безработицата, мизерията и глада? Според мен не са достатъчни, трябва всички да се мобилизираме и да направим икономиката си по-силна, като подпомагаме предприятията в криза, като предоставяме възможности за реализирането на нови идеи, стимулираме индустрията за по-висока продуктивност.

За да има работни места, трябва да имаме работеща икономика, тоест като стимул може да се разработят и финансират програми за стартиране на нов бизнес, в които да се включи тази част от населението, която има идеи и желание, но нямат възможност за реализирането им, да им се осигури подкрепа.

Ако успеем да осигурим пълна заетост в света, няма да има глад, безработица, конфликти.

Погледът трябва да бъде отправен и към развитието на младото поколение, защото в последните години честа практика стана младите да емигрират поради липса на реализация и по този начин имаме „изтичане на мозъци“ и бедните държави стават по-бедни. Ако всяка държава осигури заетост на младите, те ще осигурят по-иновативни идеи по-креативни кадри, те ще допринесат за развитието на собствената си държава. Нали „Младите са бъдещето!“

¹⁴¹ E-mail: ralica_ikova@abv.bg

Въпросът е: „Как да задържим населението в страната или да намалим миграцията?“

Според мен трябва, да се подобри връзката между университетите и бизнес сектора. Стимул за добрите и изявени студенти от даден университет ще бъде осигурената работна позиция след дипломирането. Така студентите ще се стремят да показват подобри резултати в обучението си, за да могат след това да започнат своята кариера.

Поглед обръщам и към ценностите на населението и онези групи от хора, които са изолирани от обучение и реализация, но не ги е изолирала държавата или обществото, а тяхното мислене, ценности и възпитание.

Как да създадем силна и можеща нация?

„Силен народ силна държава” - в училищата трябва да се въведат предмети, свързани не само с умственото, но и ценностното развитие. Още от ранна възраст децата трябва да познаят честността и трудолюбивостта, да ценят това, което обществото и държавата им предоставят и да го развиват.

Защо мисля така, защото народът управлява държавата. Ще посоча два примера. Човек, който заема висок пост в обществото, но без ценността система, който лъже, краде и мами. Може ли такъв човек да доведе до развитие държавата, той може да осигури материалното си благополучие, но не и за благо на държавата. Хората от ромски произход, за които да не се обучават и образуват считат за нормално в тяхната ценностна система. Ето защо предлагам в училищата да бъдат включени предмети, които въздействат и изграждат психиката и ценностната система у човека.

За това най-голяма значимост аз придавам на Цел 8, защото тя е фокусирана върху най-важните проблеми, пред които сме изправени, а именно осигуряване на пълноценна и продуктивна заетост и достоен труд за всички. Защото докато се стремим да гоним стандарти, гладът и безработицата съпътстват населението, а държавата трябва да бъде упора за устойчиво развитие и надграждане.

„Съединението прави силата“ – „Доволен народ - силна държава“.

Приоритеты Азербайджана – залог успешного экономического развития страны

Айдан Мирзоева¹⁴²

*Азербайджанский университет туризма и менеджмента,
Баку, Азербайджан*

Объявление ООН 2017 Международного года туризма есть свидетельство мощного инструмента преобразования мира для решения главных задач: экономического, стратегического и социального характера, а также всестороннего развития экологической устойчивости мира на планете. В свою очередь, Всемирная туристская организация, объединяющая 156 стран привержено продвижению туризма как инструмента достижений Целей Устойчивого развития мира на планете.

Так, туризм в Азербайджане – это одна из отраслей экономики, которая стремительно развивается в последние годы. Туризм развивается во многих районах Азербайджана. Например, как, Загаталы город и административный центр Загатальского района Азербайджана, Железнодорожная станция на линии Евлах–Белакен, Международный аэропорт Парзиван. Город расположен на шоссе Евлах–Шеки–Тбилиси, в 152 км к северо-западу от железнодорожного узла Евлах. Загаталы расположен на реке Талачай (приток Алазани), в лесистых предгорьях южных склонов Главного Кавказского хребта.

В городе находятся орехоочистительные, плодоконсервный, маслосыродельный, гренажный, эфирно-масличный, кирпичный и асфальтовый заводы, мебельная и чайная фабрики, развито табководство. В хозяйстве района большую роль играют сферы строительства, связи, торговли и услуги. В прошедшем году всего товарооборота в районе было 138,2 млрд. манатов, а всего платных услуг - 10 млрд. манатов, проведены строительные работы в объеме 10,2 млрд., оказаны услуги связи на 2,4 млрд. манатов.

Загаталы – крупный центр туризма в Азербайджане, здесь имеются многочисленные гостиницы, дома отдыха. Большинство жителей Баку, и других регионов и гости Азербайджана посещают эту часть страны, Загаталы становится излюбленным местом для туристических поездок. Загатала можно считать международным городом так как тут живут люди разных национальностей таких как: аварцы, лезгины, цахуры, русские, татары.

Сегодня Закаталы это один из передовых регионов Азербайджанской Республики. Шаг за шагом город превращается в туристический центр Загатальского района, здесь строятся гостиницы,

¹⁴² E-mail: mirzoyeva-2016@mail.ru

расширяется Олимпийский центр, при котором также планируется возвести отель. Экология этого места, наличие целебных минеральных источников, традиционная кухня его населения, отменные молочные продукты - идеальные условия для санаторно-курортного лечения. Загаталы является отличным районом для создания здесь кардиологических санаториев, и еще больше для лечения легочной патологии. Климат в Загаталах благоприятствует выращиванию ореховых деревьев. Из орехов делают масло, варят варенье и экспортируют разные страны мира. В этом регионе так же широко развито пчеловодство, мёд является основной сельскохозяйственной культурой Загатал.

В основном туристы в этот район приезжают из близлежащих стран из России, Грузии, а также из разных городов и районов Азербайджана, развит внутренний туризм. Туристы приезжают с целью отдыха или работы.

Из-за живописности природы этой части страны туристы выбирают именно эту область. Рекламы туров происходит с помощью соц-сетей или с помощью уличных реклам.

Социально–экономическая инфраструктура Азербайджана

Айсель Исмаилова¹⁴³

*Азербайджанский университет туризма и менеджмента,
Баку, Азербайджан*

70-я Генеральная Ассамблея ООН объявила 2017-ый год Международным годом устойчивого развития в интересах развития. Данный шаг подчеркивает индивидуальность и актуальность туризма, его важность с целью поддержки дружеских отношений между народами. Именно за счет 2017 года Развития туризма главы ООН надеются примирить враждующие государства и установить долгожданный мир во всем мире.

Туризм включен в виде задач в три цели: содействие неуклонному, всеохватному и устойчивому экономическому росту, полной и производительной занятости и достойной работе для всех; обеспечение рациональных моделей потребления и производства; сохранение и рациональное использование океанов, морей и морских ресурсов в интересах устойчивого развития.

Исходя из вышеизложенного, хотелось бы отметить устойчивость в Азербайджане на примере исторических достопримечательностей. Так, сегодня Габала – это развитый город, один из центров культуры и туризма Азербайджана. Здесь действует аэропорт “Габала”, реализуются комплексные инфраструктурные проекты, связанные с питьевой водой и газификацией, восстанавливаются сельские дороги, очаги культуры, исторические и религиозные памятники, в соответствии с высочайшими технологиями создаются новые промышленные предприятия, животноводческие фермы.

В городе функционируют несколько крупных предприятий, продукция которых распространяется в стране и за рубежом. Пожалуй, самое интересное среди них – фабрика по производству пианино марки Beltmann.

Габала – город небольшой, но современный. Здесь можно купить все. Торговые центры Antaliya и Ruslan предлагают широкий ассортимент товаров множества известных мировых марок. Рынки Габалы – это особенная тема. Кроме овощей, фруктов и ягод здесь можно приобрести различные соленья и, конечно, экзотические варенья, которыми так славится Габала.

Развлекательный центр в городе Габала – «Gabaland» из-за масштабов и множества аттракционов называют «азербайджанским Диснейлендом». Расположенный в одном из самых живописных регионов Азербайджана, этот центр привлекает в летнее время

¹⁴³ Email: aysi_264@mail.ru

туристов из России, Ирана и Турции. Здесь построены луна-парк, оснащенный игровыми аппаратами британского, итальянского, немецкого и израильского производства, 6D аттракцион, игровая площадка «LaserMaxx» на 1000 кв.м. Действуют два трека для гоночных автомобилей, дорожка для мотоциклов, бассейн, каток, игровые площадки для волейбола, футбола и баскетбола, фитнес-центр и многое другое. В утопающем в зелени «Gabaland» созданы семь искусственных озер, работают кафе и рестораны, предлагающие блюда как азербайджанской, так и мировой кухни.

Горнолыжный курорт комплекс «Туфандаг» прекрасно оснащен и может принять до 3000 человек одновременно. На территории комплекса работают рестораны и кафетерии, есть бары и зоны отдыха.

Событийный туризм так же набирает обороты в городе Габала. Габалинский музыкальный фестиваль - фестиваль классической музыки, а также джаза и мугама, с 2009 года проходящий в азербайджанском городе Габала каждое лето. Фестиваль проводится со стороны Фонда Гейдара Алиева, при поддержке Министерства культуры и туризма Азербайджанской Республики. Выступления музыкантов проходят под открытым небом и в камерных концертных залах Габалы. В фестивале принимают участие оркестры и исполнители из разных стран мира. Каждые два года проходит международный фортепианный конкурс.

В Габале прекрасные условия для развития бизнеса. Здесь расположены предприятия различной направленности: консервный завод, табачная фабрика, фабрика по производству музыкальных инструментов. Особенно перспективным направлением последнего времени является туристический бизнес. Последние 10 лет доказали, что туристы хотят сюда ехать и городу есть, что им предложить. Власти города создают благоприятные условия для иностранных инвестиций, для развития среднего и малого бизнеса.

Статистика прибытий иностранных граждан на 2017 год показывает, что самое большое количество туристов в Азербайджане составляют граждане Российской Федерации (всего 592.828), за ней следует Грузия (всего 349.807), а на третьем месте по прибытиям расположился Иран (всего 249.228).

Благодаря обилию природных и культурно-исторических объектов имеются возможности для развития охотничьего, религиозного и экотуризма. В настоящее время поток туристов в регион увеличивается, что в свою очередь ведет к потребности в увеличении кадров.

Таким образом, Декларация ООН об объявлении Международным Годом Туризма имеет большое значение и для Азербайджана, развивается внутренний и въездной туризм, приняты госпрограммы, что естественно позволит вывести туристический сектор на принципиально новый уровень развития.

Роль государства в развитии сектора туристических услуг

Гюнель Рауф Мамедова кызы¹⁴⁴

Эсмира Мадат Годжаева¹⁴⁵

*Азербайджанский государственный экономический университет, Баку,
Азербайджан*

Потребность человека в получении информации о новых местах, в отдыхе на природе, в ознакомлении с культурой соседних народов, в путешествиях по историческим местам, привели к развитию такой важной и необходимой отрасли жизнедеятельности человека, каким является туристическая отрасль. Туристические путешествия на сегодняшний день являются неотъемлемой частью жизни большинства людей. Большинство людей имеют интерес к посещению туристических центров, с целью миропознания и первооткрывательства, для развития торговли, освоения новых земель, поисков ресурсов и новых транспортных путей. Статистические данные, предоставленные Всемирной Туристской Организацией, свидетельствуют об их увеличении из года в год. По данным организации, количество туристических путешествий по всему миру в 2014 году составило 1133 млн. человек, прибыль же, полученная от них достигла 1245 млрд. долларов. Организация прогнозирует к 2030 году увеличение туристических путешествий до 1,8 млрд. Вышеизложенное позволяет определить туристическую отрасль, как отрасль экономики, которая обеспечивает социально-экономическое развитие многих стран мира.

Сегодня в Азербайджане туристической отрасли отводится особое место. Внутренний туризм превратился в очень прибыльную отрасль, куда охотно вкладывают деньги, как государство, так и частные предприниматели.

В рамках стратегической дорожной карты национальной экономики туризм отмечен как приоритетная отрасль экономики страны. Это подтверждают и слова Президента Азербайджана Ильхама Алиева: “Раньше Азербайджан был известен за счет нефти, газа. Мне же хочется, чтобы Азербайджан был известен благодаря своей красоте, удобству, чтобы его знали как центр туризма.”

Таким образом, можно с уверенностью утверждать, что выбранная тема является очень актуальной, исследования же, направленные на изучение роли туризма в экономическом развитии страны, нацелены на выявление основных тенденций туристической отрасли и на предложение эффективных путей увеличения

¹⁴⁴ E-mail: g_l.mamedova@mail.ru

¹⁴⁵ E-mail: Esmiragodjaeva98@gmail.com

значимости туризма в национальной экономике в составе мирового хозяйства.

Современный Азербайджан – это страна, где государство предпринимает необходимые меры с целью ускорения темпов экономического развития за счет туризма. К нормативно-правовым актам, содействующим достижению этой цели, можно отнести Закон “О туризме”, принятый в 1999 году, государственные программы развития туризма и многие другие законы и указы, принимаемые и по сей день в стране. Страна принимает активное участие в международных туристических мероприятиях, налаживаются связи со многими странами мира в области туризма. Туристический потенциал Азербайджана регулярно транслируется по различным зарубежным каналам. Помимо этого, увеличивается количество средств размещения для туристов. Рассмотрим статистические данные по количеству иностранных туристов, приехавших в Азербайджан и количеству граждан Республики, выехавших за рубеж.

Таблица 1.

Количество туристов, посетивших Азербайджан, и количество граждан страны, посетивших зарубежные страны

Годы	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Количество туристов, посетивших Азербайджан, тыс. чел.	1962,9	2239,2	2484,1	2508,9	2297,8	2006,2
Количество граждан Азербайджана, посетивших зарубежные страны, тыс. чел.	3175,6	3550,2	3874,4	4284,7	4244,3	4095,8

Как видно из таблицы, за период с 2010 по 2013 год наблюдалось увеличение количества иностранных туристов, приехавших в Азербайджан. Рост показателя составлял 27%. В 2014 и 2015 годах их количество, несколько сократившись, достигло 2006200 человек. Статистические данные свидетельствуют о том, что количество азербайджанцев, выехавших в другие страны, фактически вдвое превышает количество иностранных гостей Азербайджана. При этом, за последние 2 года и в их количестве мы замечаем некоторое сокращение. Выясняя причины снижения показателей, мы можем отметить изменения, происходящие в экономической и политической жизни по всему миру.

В экономической литературе выделяют различные виды туризма: рекреационный, научный, деловой, развлекательный и т.д. Ниже приведены статистические данные, отражающие количество иностранных туристов, посетивших Азербайджан с различными целями.

В Азербайджан в 2015 году посетили с развлекательной целью 668800 человек. В стране активно развит деловой туризм. 632300 иностранных туристов, приехавших с этой целью, являются тому

подтверждением. 542000 человек приехали в Азербайджан, чтобы посетить родственников. Наименьшее количество туристов приехали в нашу страну с лечебной и религиозной целью.

Известно, что развитие туристической отрасли содействует увеличению занятости и прибыли населения в стране. В Азербайджане наблюдается рост числа работников в сфере туризма. В 2015 году их количество равнялось 49449 человек. Прибыль, полученная от туристической отрасли сегодня, равна 2437,3 млн. ман.

Исследовав туризм Азербайджана, можно прийти к такому заключению, что данная отрасль, действительно, является приоритетной в стране. Учитывая то, что эффективное развитие любой отрасли зависит от государственной поддержки, руководство нашей страны предпринимает все необходимые меры с целью обеспечения развития туризма. К их числу можно отнести принятие целевых программ, издание указов, открытие отелей, рекламу туристического потенциала страны, участие в международных мероприятиях и т.д. Увеличение туристов приводит к открытию рабочих мест, увеличению прибыли населения. В итоге, развитие туристической отрасли повышает уровень социально-экономического развития страны с учетом интеграционных процессов.

Приоритетное развитие в Азербайджане в ближайшей перспективе

Эсмира Мадат Годжаева¹⁴⁶

*Азербайджанский государственный экономический университет, Баку,
Азербайджан*

Генеральная ассамблея Организации Объединенных Наций (ООН) провозгласила 2017 год Международным годом устойчивого туризма в интересах развития. В резолюции, принятой 4 декабря, признается «важность международного туризма, и в частности провозглашение международного года устойчивого туризма в интересах развития, для улучшения взаимопонимания между народами во всем мире, распространения знаний о богатом наследии различных цивилизаций и обеспечения бережного отношения к непреходящим ценностям различных культур и укрепления тем самым мира во всем мире».

Это решение было принято после того, как на Конференции ООН по устойчивому развитию (Рио+20) мировые лидеры признали, что «тщательно спланированная и регулируемая деятельность в сфере туризма» может вносить значительный вклад в рамках всех трех компонентов устойчивого развития, обеспечивать создание рабочих мест и открывать возможности в области торговли, как и принятая в Азербайджане Дорожная карта.

Надо отметить, что решение провозглашения 2017 года Международным годом устойчивого туризма в интересах развития было утверждено в особенно важный момент, когда международное сообщество принимает новую повестку дня в области развития до 2030 года и цели устойчивого развития (ЦУР), утвержденные Генеральной ассамблей ООН в сентябре прошлого года. Содействие неуклонному, всеохватному и устойчивому экономическому росту, полной и производительной занятости и достойной работе для всех стран в интересах устойчивого развития.

Системе туризма, присуще еще одно свойство - интеграции (лат. «integratio» - восстановление, восполнение, от «integer» - целый), что позволяет рассматривать систему туризма не только как большую открытую систему, но и как интегрированную систему.

Свойство интеграции заключается в объединении, расширении и углублении связей между составными элементами и процессами, приводящими к появлению нового целостного образования, с целью удовлетворения динамически меняющихся потребностей туристов. Например, взаимодействие гостиничного хозяйства с предприятиями досуга и развлечений, медицинского и другого профиля.

¹⁴⁶ E-mail: Esmiragodjaeva98@gmail.com

Понятие «интегрированная система туризма» является важным методологическим моментом в исследовании данного вопроса. Туристическая деятельность на современном этапе настолько разнопланова, что в процессе функционирования охватывает прямо или опосредованно до 50 отраслей хозяйства, в т.ч. транспорт, строительство, торговлю, общественное питание, сельское хозяйство, ЖКХ, культуру, искусство, спорт и др. Вопросам развития туризма уделяют в наше время все больше внимания, так как этот вид деятельности является стратегическим, находится в сфере приоритетного развития многих стран и территорий.

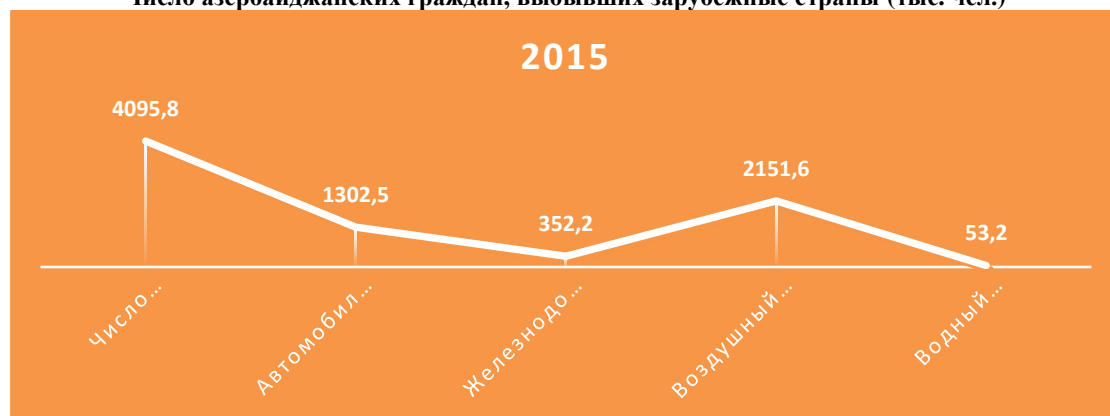
Однако получить высокий социально-экономический эффект от развития туризма можно лишь после осуществления мероприятий по развитию МТБ туризма и туристской инфраструктуры. Чтобы эффективность туристской деятельности была высокой, наличия только туристских ресурсов недостаточно. Ведь большое количество туристов местность, где нет современных гостиниц или плохие дороги, не может привлечь, и, следовательно, высоких прибылей туристская деятельность не принесет.

Развитая дорожная сеть автомобильных дорог, путей железнодорожного сообщения и водных магистралей позволяет активно использовать при организации и осуществлении походов, туристских поездок и путешествий широкие возможности разнообразных средств передвижения на маршрутах (рис.1).

Международное туристское передвижение
Число иностранных граждан, прибывших в Азербайджан (тыс. чел.)

Число азербайджанских граждан, выехавших за рубеж (тыс. чел.)

Так, рис. 1 показывает, что иностранные граждане прибывших в Азербайджан превышает численность выбывших в 2,04 раза. Немаловажен тот аспект, что автомобильным транспортом иностранные граждане пользуются в 2 раза меньше, чем выбывшие, железнодорожным транспортом соответственно в 0,5 раза меньше, воздушным в 2,2 раза, а водным – в 1,7 раза.

Таким образом, одной из тенденций экономики АР является возрастание в ней роли туристической сферы услуг, а также провозглашение Организацией Объединенных Наций 2017 года Международным годом устойчивого туризма в интересах развития предоставляет уникальную возможность для расширения вклада сектора туризма в рамках трех компонентов устойчивости - экономического, социального и экологического, при одновременном повышении информированности об истинных масштабах сектора, который зачастую недооценивается.

Карина Алексеевна Кузнецова¹⁴⁷
*Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского, Донецк*

Безусловно, каждая из 17 целей в области устойчивого развития, принятых ООН в 2015 году заслуживает отдельного внимания и рассмотрения. Ведь каждая конкретно взятая цель равным образом взаимодействует с другими, непосредственно дополняя или раскрывая их.

Содействие поступательному, всеохватному и устойчивому экономическому росту, полной и производительной занятости и достойной работе для всех, по моему мнению, должны быть приоритетными для реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году». Это объясняется несколькими причинами:

Во-первых, каждый человек имеет право быть здоровым, и основная задача в сфере устойчивого развития - распахнуть дверь в мир новых возможностей всем людям без исключения, вне зависимости от их социального статуса и уровня дохода, открыть доступ к самым высоким стандартам в области здравоохранения и медсервиса. Значительную роль в формировании преуспевающего общества играет именно обеспечение здорового образа жизни и содействие благополучию и процветанию населения всех стран.

Во-вторых, качественное образование - это составляющая, которая дает возможность достижения целей устойчивого развития. Образование усиливает вероятность жить в «здоровом» и стабильном мире. Именно образование является ключевым правом человека, которое приводит к расширению его возможностей.

В-третьих, каждый человек имеет право на достойный заработок, гарантию продвижения по карьерной лестнице, оценку его работ и заслуг перед обществом.

Развитие экономики способствует повышению качества жизни, которое немаловажно для большинства развивающихся государств. Для того чтобы удовлетворить потребности подрастающего поколения, необходим устойчивый экономический рост и возрастающие объемы производства, не причиняющие вред окружающей среде. Ежегодно в мире создается значительное количество новых рабочих мест, поэтому необходимо постоянно повышать качество и производительность труда, улучшать условия труда и предоставлять равные права женщинам и мужчинам при устройстве на работу. Для обеспечения поставленных мероприятий необходимо техническое усовершенствование и внедрение инноваций; поддержка и продвижение малого бизнеса; оптимизация использования ресурсов, снижение

¹⁴⁷ E-mail: makskuzy@mail.ru

негативного влияния на состояние окружающей среды. Также необходимо разработать специальные системы онлайн образования по определенным специальностям, которые включают индивидуальные программы обучения, удобную структуру курсов, оценку успеваемости и многое другое.

Чем большее количество жителей вовлечены в производственный процесс и вносят вклад в экономический рост своего государства, тем благотворнее это влияет на общество в целом. Достойная работа и высокая занятость – главные составляющие достижения справедливой глобализации и снижения уровня безработицы.

Марина Андреевна Шеховцова¹⁴⁸
*Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского, Донецк*

Безработица и неполная занятость являются одним из важнейших факторов, которые препятствуют развитию экономики в странах мира. Они влекут за собой появление нищеты и негативно сказываются на населении.

Согласно данным Международной организации труда (МОТ) в 2015 году в мире насчитывалось 204 млн. чел. безработных. При этом уровень безработицы увеличился с 170 млн. чел. в 2007 году до 202 млн. чел. в 2012 году, из которых 75 млн. чел. молодежь.

Для несостоятельных слоев населения, легальная трудовая деятельность является единственным средством, которое они могут использовать для улучшения своего достатка и поддержания будущих поколений. Таким образом, необходимо обеспечить возможность для продуктивной занятости населения, так как это повлечет за собой экономический рост, который будет способствовать повышению качества жизни. Это является необходимым, поскольку содействует удовлетворению нужд и потребностей населения планеты.

В данных, представленных в повестке дня в области устойчивого развития сообщается о том, что на глобальном уровне в период с 2016 по 2030 год для новых участников рынка труда необходимо будет создать 470 млн. рабочих мест, только для того чтобы покрыть рост населения трудоспособного возраста по всему миру. То есть потребуется около 30 млн. новых рабочих мест ежегодно.

Безусловно, создание лишь рабочих мест не поможет справиться с нищетой. Поскольку наличие работы не дает гарантию в получении достаточного количества средств, позволяющих из нее вырваться. Для этого необходимо постоянное целенаправленное улучшение условий работы.

Чтобы у молодого поколения всегда была возможность перехода на достойную работу, требуется вклад средств в образование и профессиональную подготовку высшего качества, которые помогут приобрести необходимые навыки, соответствующие требованиям рынка труда. Благодаря этим навыкам молодые люди смогут найти продуктивную работу вне зависимости от пола, уровня дохода или социально-экономического статуса.

Таким образом, можно сделать вывод, что безработица и неполная занятость негативно сказываются на населении стран мира,

¹⁴⁸ E-mail: marinokshekhovtsova57@mail.ru

потому как экономика не развивается и в конечном итоге приводит к нищете.

Чтобы это предотвратить, следует обратить внимание на такие факторы как:

- создание рабочих мест;
- улучшение условий работы;
- получение достаточного количества прибыли;
- инвестиции в образование и профессиональную

подготовку будущих кадров.

Если эти факторы будут реализованы, то в будущем уровень безработицы снизится, населению будет предоставлено качественное образование и профессиональная подготовка, достойная работа и заработок, который постепенно поможет выйти из нищеты и увеличить экономический рост отдельных стран мира.

**BUILD RESILIENT INFRASTRUCTURE,
PROMOTE SUSTAINABLE INDUSTRIALIZATION
AND FOSTER INNOVATION**

**ИЗГРАЖДАНЕ НА ГЪВКАВА ИНФРАСТРУКТУРА,
НАСЪРЧАВАНЕ НА ПРИОБЩАВАЩА
И УСТОЙЧИВА ИНДУСТРИАЛИЗАЦИЯ
И СТИМУЛИРАНЕ НА ИНОВАЦИИТЕ**

To plant the seeds of harvest

August Gamboa¹⁴⁹
Dominican University, Chicago, USA

Human beings – regardless of race, nationality, religion, or sexual orientation – have an infinite capacity to be extraordinary. We are the physical manifestations of ingenuity, of resilience, and of compassion. We are artists, scientists, dreamers, and doers of all kinds. However, we are not these things by happenstance. It takes endless hours of sacrifice, effort, and hope. It is important to remember that human ambition requires a sturdy foundation to flourish. It is my firm belief that the most integral goal to pursue is the sustainable industrialization of a country, while building essential infrastructure and promoting innovation.

Although, charity is important in ensuring that developing nations have necessary commodities to survive, it is only a momentary solution. It addresses only the immediate need, with little foresight into the inevitable repetition ahead. There is a fundamental and important distinction to be made between giving a country the resources it needs to carry on and the resources it needs to thrive. There needs to be a more concentrated effort in the construction of reliable infrastructure. Reliable transportation systems are the skeletons of a nation – of which nothing else can be made possible in its absence. With regards to systems of transport, we must also place even greater emphasis on the importance of vehicles powered by clean or renewable energy. When investing in a developing nation's infrastructure, we not only build highways for the transportation of goods and people, but we also build roadways to gradual independence.

Only when infrastructure has been developed can industrialization occur. As empirical data has shown, industrialization places undue strain on the environment and has dismantled innumerable ecosystems. The focus must then be on developing sustainable and progressive business practices and standards. For advanced nations, the cultivation of socially and environmentally responsible citizens must be an inadmissible and indelible requirement – anything less would be irresponsible. We cannot spearhead our way into the future with the very same praxes that are destroying our world today. Raising the collective living standards of all human beings should not come at the expense of environmental soundness and ethical failures of character. To reduce environmental impact, promote innovation, and socially responsible business protocols, businesses today must be held to the ethical and practical standards of tomorrow.

¹⁴⁹ E-mail: Gambjana@my.dom.edu

As human beings, we know the value of sacrifice. We know the history of hope as well as the history of war. We are a constellation of dreams and ambition. It is in this ideology that I believe the history of humanity is the history of resilience. We share the air we breathe, the soil we walk on, and the water we drink. We are culmination of the hopes and dreams of those before us and precursor to those after us – an embodiment of history, present, and future. We must plant the seeds of change, the harvest the fruits of continued prosperity. Let us give others the ability to flourish. Let us celebrate hopes, dreams, and ordinary brilliance. Let us celebrate laughter, tears, and resilience. Let us celebrate each other.

Infrastructure in Bangalore

Debahuti Bhattacharyya¹⁵⁰, Hemalatha M.¹⁵¹

CMR University, Bangalore, India

With the population of 12.3 million Bangalore is currently at the number three position for the most populated city in India. It is the capital and largest city of Karnataka¹⁵² state, it is also the third largest city and fifth largest metropolitan area in India. Bangalore is one of the few medieval-era planned cities in India, which is still recognized and well known in today's world. Cities like Harrapa, Satara, Hampi, Bijapur, etc. are merely reduced to villages from their formal glory of centres of commerce for their respected kingdoms in India¹⁵³.

Bangalore today has gone through a 360 degree change from being a planned city to a rapidly growing unplanned one. The city which has captured the world's attention for its IT excellence is facing the biggest challenge in the form of poor and unstable infrastructure. According to Navas Meeran, Deputy Chairman of CII Southern region "Bangalore's infrastructure is currently catering to just 0.5 million, whereas it has to reach out to 10 million population. Creating strong eco system is the current requirement"¹⁵⁴. So I will be focusing more on the sustainable development goal number nine, i.e. innovation and infrastructure for Bangalore's sustainable future.

Through the decades, the traffic in Bangalore has become worse than before, the roads are poorly maintained, broken and there is lack of traffic regulations. Roads are full of deep and wide potholes or uncovered manholes, which either slow down the traffic or flood the area completely during rains, thus increasing the amount of road accidents. The metro was an initiative by the government for easy mobility and accessibility of the people, and to reduce the congestion in traffic. The phase 1 of metro has been completed and is open to the public, but the construction work which is going on for the other phases has become another major contributor towards the chaotic traffic in Bangalore city. Without proper planning, the bus stops situated near junctions lead to uncontrollable traffic jams. The city is also struggling to get adequate supply of power and water. The water reservoirs in the state have been depleted since Karnataka witnessed its worst drought in 44 years, due to which the catchment areas of rivers like Cauvery have gone dry, which actually the major source of water for

¹⁵⁰ E-mail: Debahuti.16mh@cmr.edu.in

¹⁵¹ E-mail: Hemalatha.16mh@cmr.edu.in

¹⁵² A province in the southern part of India.

¹⁵³ <https://www.quora.com/Why-does-Bengaluru-have-the-worst-infrastructure-among-Indian-cities>

¹⁵⁴ <https://m.timesofindia.com/city/bengaluru/Bangalore-needs-infrastructure-development/articleshow/31542756.cms>

Bangalore. The city is also experiencing long power outages. This is due to the poor monsoon as the power of the state is mostly generated by hydel power. Due to which power has become a cause of worry for all large or small companies as the government has asked industries to shut down at least once a week.

Bangalore will only become sustainable when there is a boom in the infrastructure development and innovation. This development in the infrastructure encourages more and more industries to open up in Bangalore. This upcoming of industries, will help in the sustainable growth of the economy and also helps in opening up decent job or employment opportunities for everyone which is again the eighth goal in the sustainable development goal. The improved infrastructure in practice will also help in decrease the waste disposal of the industries, which in turn will help to keep the lakes and water bodies pollution free, thus also agreeing with the fourteenth sustainable developmental goal, which states conserving and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development. When the pollution level decreases it will also help in maintaining the climate of the place and will bring a positive change towards the overall climate conditions that is happening due to global warming. This in turn will implement the thirteenth sustainable developmental goal which states “Take urgent action to combat climate change and its impacts”. Since all these sustainable developmental goals can be achieved by improving and developing the ninth goal “Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and Foster innovation”, it will help Bangalore to have a sustainable future.

Stepan Abramyk¹⁵⁵
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

I'll start with Henry Ford's words: "Anyone who stops learning is old, whether at twenty or eighty. Anyone who keeps learning stays young. The greatest thing in life is to keep your mind young". To date, without a stable and developed infrastructure, we cannot imagine our world. This goal shows how well and qualitatively the city, region or state can be at our time in the economic arena. Infrastructure makes it clear why some are always ahead, while others barely keep to the 'last'. The purpose of this goal are: Develop a quality, reliable, sustainable and sustainable infrastructure, including regional and cross-border infrastructure, in order to support economic development and human well-being, focusing on ensuring affordable and equitable access for all.

Each of us understands where he lives and what is missing here, but not everyone can say what needs to be changed or why we do not yet have it. Without a reliable and accurate infrastructure, sustainable development will come to naught. That's why there are a number of certain changes that need to be made in our city in order to achieve sustainable development. First of all, I want to pay attention to the transport stops of the city, where we can see the printed schedule of vehicles, in my opinion this is already outdated. I want to propose the idea of an electronic table, which could accurately say when the transport arrives, where it is delayed. This will allow people to save their time and will make it possible to compose alternative routes in the absence or long delay of transport.

The following changes I would like to see in the payment of travel, I am very outraged by our system of conductors and drivers-cashiers. First of all, I would like to see special devices for the purchase of travel coupons at the bus stops and directly in the vehicles themselves. These devices would give the opportunity without any queues and 'quick' communication with others to buy tickets for transport, besides, it would reduce the indignation of drivers, and the profession of conductor would become unnecessary.

The next changes in the infrastructure I would like to see in updating the transport base, namely the replacement of all our horned and shuttle buses with modern electric buses. This would reduce emissions of harmful substances into the air, adjust the price of travel, and reduce the number of unnecessary cars on the roads. Also the introduction into operation of modern vehicles, rather than the merchant use. I believe that it is necessary to monitor trends and innovations in the transport industry and update them whenever possible.

¹⁵⁵ E-mail: 435271stepanas@ukr.net

In order for the city to develop a qualitatively and reliably little change in the transport system, it is also necessary to pay attention to strengthening production and introducing new innovative opportunities for earning. Support and modernization of the production base will lead to attracting new opportunities for the city, for people, for power. Modernize the infrastructure and re-equip industrial enterprises, making them sustainable by improving the efficiency of resource use and the wider use of clean and environmentally sound technologies and production processes, involving all cities and countries in accordance with their individual capabilities.

Introduce a number of components that would be able to balance the city and bring it to a new level, namely:

- 'smart' buildings that were equipped with solar panels, underground parking lots, renovated fire and security systems;
- rational waste management systems;
- 'smart' water and wastewater systems;
- rehabilitation sources of energy.

For my city that intends to become a full-fledged part of the Euro zone in the future, the policy in the implementation of the sustainable development strategy is extremely important. And special attention should be focused on modernizing the infrastructure on the basis of energy saving and energy efficiency, without which further development of the economy and the growth of the well-being of the city's population are impossible.

Ивелина Атанасова Иванова¹⁵⁶
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

На 25 септември 2015 г., на високо международно ниво, страните от Общата асамблея на ООН подписват програма за устойчиво развитие под надслов „Да трансформираме нашия свят“. Разписани са 17 цели за постигането на устойчиво развитие, като срокът за изпълнението им е 2030 г. Глобалните цели за устойчиво развитие отразяват отделните направления при изграждането на една нова, различна от настоящата реалност, в която човечеството би имало свободата да просперира. Идеята на концепцията е да трансформираме нашия свят в онзи, който бихме искали да споделим към 2030 г. Реализирането на тази концепция зависи изцяло от готовността за ползотворно сътрудничество между правителствените институции и гражданите по целия свят, но съществен момент е насърчаването на всеки човек да даде личен принос за изпълнението на седемнадесетте цели за устойчиво развитие.

В основата на избора на цели е поставен въпросът за бъдещото съществуване на човечеството, като той е провокиран от установеното нарушение на баланса в съществуването на човекът и природата. Успешното реализиране на целите за устойчиво развитие изцяло зависи от личната ангажираност на отделният човек. Инструмент за провокирането на всеки човек да посвети живота си за изпълнението на глобалните цели за устойчиво развитие е подсигурияването му с работа и доходи, които да осигурят доброто му битуване. Реализирането на поставената цел за намаляване на нивата на безработица по целия свят чрез разкриване на нови работни места и осигуряване на възможност за честен и достоен труд е предпоставка за изпълнението на останалите цели от плана за развитие на света до 2030 г. Осигуряването на добра доходност обаче не трябва да бъде лична цел на човекът, а такава, която да намери възвръщаемост в полза на обществото.

Друг основен аспект на концепцията за устойчиво развитие е провокиран от технологичния прогрес през изминалите десетилетия. Индустриализацията е предпоставка за бърз икономически растеж. С течение на времето тя въздейства върху природата. Човекът нарушава създадения природен баланс, като чрез експлоатацията на природните ресурси преследва собствени икономически интереси. Въпреки това бяха създадени по-добри условия за живот на днешното поколение в сравнение с това на предците. Но за създаването на съвременните технологии често е използван невъзобновяем природен ресурс, с

¹⁵⁶ E-mail: ivka_belata@abv.bg

което се ощетява живота на бъдещите поколения. Поради това, като друга основна цел за достигането на устойчивото развитие, е заложено „Изграждане на гъвкава инфраструктура, насърчаване на приобщаваща и устойчива индустриализация и стимулиране на иновациите“.

Иновациите се свързват с научно-изследователска дейност, която е основа на технологичния прогрес. За да бъде стимулиран научно-изследователският потенциал на съвременното общество, са необходими целенасочени инвестиции в дейности, свързани със създаването на нови екологични технологии. Създаването и внедряването на екологични иновации за природосъхраняващо производство е дълъг и скъпоструващ процес, а цената ще трябва да платят правителства на държавите по света, но реален инвеститор е ще бъде всеки един от нас. Във връзка с това, аз съм готова да посрещна по-голяма данъчна тежест, но желая натрупаните средства в държавния бюджет да бъдат разпределяни целенасочено и прозрачно в изпълнение на критериите по реализиране на политиката за устойчиво развитие. Така ще мога да дам своя принос за създаването на нови екологични технологии, създадени в съответствие с критериите за устойчиво развитие, а от навременното им внедряване в производствената система зависи по-бързото постигане на целите за устойчиво развитие от страната ни.

В днешно време глобализацията оказва изключително влияние върху обществото, като създава условия за негативно въздействие върху бъдещето на следващите поколения. Въпреки икономическите интереси, човечеството предприема мерки за справяне с негативното влияние, като предприема глобални действия за постигане на устойчиво развитие. От редица научни разработки се разбира, че устойчивото развитие е концепция за използване на природните ресурси по начин, съхраняващ ги в полза на бъдещото човешко съществуване. През 2015 година ООН прие 17 цели за устойчиво развитие, за да можем ние и бъдещето поколение да живеем в един по-добър свят. Тези 17 цели ще помогнат за минимизиране и оптимизиране използването на ресурси за бъдещето. Можем да се надяваме, че целите ще бъдат реализирани и наистина това ще доведе до устойчиво развитие.

Според мен най-важната цел е Цел 9 Изграждане на гъвкава инфраструктура, насърчаване на приобщаваща и устойчива индустриализация и стимулиране на иновациите, защото именно инфраструктурата, индустриализацията и иновациите са ключ към желаното екологично и природосъхраняващо бъдеще. Това са три взаимнообвързани приоритета, тъй като иновациите не могат да съществуват без индустриализацията, а тя сама по себе си не може да съществува без инфраструктура. Чрез инвестиции се създават условия за изграждане на нови предприятия, където да бъдат използвани иновативни технологии за производство на екологични стоки и услуги. Това неминуемо води до разкриване на нови работни места, които намалят съществуващата безработицата. Чрез ангажирането на повече работна сила в екологизираните производствени процеси ще бъде постигнат и екологичен ефект, изразяващ се в съхранение на природата за бъдещите поколения.

Тази цел е свързана с превръщането на икономика в нещо по-добро, като „преоблича“ високовъглеродната производствена система в зелени одежди. Въз основа на тези екологични процеси всички видове инфраструктура ще бъдат преобразувани, като се създадат условия тя да бъде по-икономична, по-развита, по-зелена и по-модерна. Пътищата ще бъдат по-устойчиви на климатичните влияния, заводите ще изхвърлят по-малко вредни отпадъци, вода ще бъде по-чиста. Социалната инфраструктура ще претърпи големи промени, ще се създадат повече паркове и градини, където ще има повече рампи и

¹⁵⁷ E-mail: marleen_younan@abv.bg

достъпни места за инвалиди, алеи за майки с колички, места за разхока на домашни любимци.

Днес положително въздействие върху индустриализацията се очаква да окажат инвестициите в иновации. Насочването на иновационния потенциал към създаване и/или усъвършенстване на технологиите е обвързано със създаването на нови методи за рециклиране на отпадъците, които да бъдат използвани при производството на топлинна или електрическа енергия. Това би ни направило по-малко енергийно зависими, по-екологични потребители на „зелена“ енергия, като подменим използването на електрическа енергия, произведена в централи, замърсяващи околната среда.

За стимулиране на „зелено“ икономическо и екологично развитие са необходими инвестиции за създаване на инфраструктура, иновации и индустриализация, като три ключови компонента за постигането на устойчиво развитие.

Устойчивое развитие Гянджа-Газахского региона Азербайджана

Нигяр Мамедалиева¹⁵⁸

*Азербайджанский университет туризма и менеджмента,
Баку, Азербайджан*

Современная концепция устойчивого развития определяет устойчивость экономической системы как защищенность от неблагоприятных изменений внешних и внутренних условий функционирования. Азербайджанская Республика относится к числу регионов ресурсного типа. Проблемы развития ресурсных регионов становятся все более важными для всего мирового сообщества в целом, поскольку быстро возрастающее население планеты требует соответствующего обеспечения своих потребностей. Решение современных проблем ресурсных регионов многие политики и ученые ищут на путях реализации концепции устойчивого развития, то есть комплексного решения экономических, социальных и экологических задач.

Официально термин "устойчивое развитие" получил признание на проходившей в 1992 году в Рио-де-Жанейро (Бразилия) Всемирной конференции ООН "Окружающая среда и развитие". Под этим процессом на планетарном уровне понималось развитие, при котором сохраняются условия для удовлетворения потребностей как нынешнего, так будущего поколения.

Профессора Гарвардского университета считают, что можно выделить основных факторов, влияющих на возможности устойчивого развития экономической системы: масштабы экономической деятельности, состав и структура экономической деятельности, усилия по борьбе с загрязнением окружающей среды. Так, в Азербайджане 10 экономических районов, один из них Гянджа-Газахский экономический район. Экономические районы Азербайджана - регионы Азербайджанской Республики, характеризующиеся определённым экономико-географическим положением, территориально-хозяйственным единством, своеобразием природных и экономических условий и исторически сложившейся производственной специализацией.

Основные подземные ресурсы района составляют нефть, природный газ, серный колчедан, кобальт, барит, железная руда, алунит, камень-известняк, мрамор, гипс, цеолит, бентонит, цементное сырьё. Данный экономический район Азербайджана производит 12-13% промышленной продукции страны. Промышленность Западного экономического района состоит из добывающей и обрабатывающей

¹⁵⁸ E-mail: nigumva@bk.ru

отраслей. В Гяндже и Дашкесане располагаются предприятия черной и цветной металлургии, а также предприятия их первичной обработки. Важное место в экономике Западного района занимает тяжелая промышленность. В этом же экономическом районе развита машиностроительная промышленность, имеются предприятия приборостроения, предприятия по производству оборудования связи, по ремонту автомобилей и сельскохозяйственной техники. Значительную роль в комплексном развитии Западного (Гянджа–Газахского) экономического района играет транспортная система. Благоприятные природные условия Западного района, здоровый климат, величественная панорама горно-лесного ландшафта, лечебные минеральные воды дают возможность для создания международных, лечебно-профилактических учреждений.

Производство: в экономике района важное место занимает тяжёлая промышленность, представленная предприятиями машиностроения, приборостроения, по производству оборудования связи, по ремонту автомобилей и сельскохозяйственной техники. Основные железнодорожные и автомобильные маршруты, соединяющие Азербайджан с Грузией и побережьем Черного моря, также проходят через территорию района.

Общеизвестно, что нефть - исчерпаемый природный ресурс. Для обеспечения устойчивого экономического роста Азербайджан должен инвестировать нефтяную прибыль в другие области экономики. Сельское хозяйство не только снабжает производственные области ресурсами, но также обеспечивает спрос населения на потребительские товары.

Спрос на сельскохозяйственные продукты всегда существует, т.к. нет другой альтернативы этим продуктам. Технология с каждым днем развивается, меняется. Сельскохозяйственные продукты остаются неизменными, меняются только способы их производства.

Таким образом, решение провозгласить 2017 год Международным годом устойчивого туризма в интересах развития было утверждено в особенно важный момент, когда международное сообщество принимает новую повестку дня в области развития до 2030 года.

**REDUCE INEQUALITY WITHIN AND AMONG
COUNTRIES**

**НАМАЛЯВАНЕ НА НЕРАВНОПОСТАВЕНОСТТА
ВЪВ И МЕЖДУ СТРАНИТЕ**

The sidewalk that divides US

Domenico Rugo¹⁵⁹
Dominican University, Chicago, USA

In a community where residents pride themselves as loving and accepting to everyone, there is a continuous lack of inequality. There is not much of a difference between River Forest and Maywood Park – two towns in the same west side suburban area of Chicago, Illinois, yet, there is one sidewalk and one street that divide them entirely.

River Forest is considered to be the wealthier and safer town, while Maywood Park is considered to be the exact opposite. River Forest is the town that is perceived to be the better of the two. River Forest also has two Universities, Dominican University and Concordia University, within its well-sized town. There are both domestic and international students including different nationalities and races that attend both of these Universities. Although the River Forest residents and of course the two universities say they accept and will treat all races and nationalities equally, sadly they do not. Actions do not only speak louder than words, but also speak the truth.

This is my third year at Dominican University. I have been very much involved as a business student on campus. Through first-hand experience, I can truthfully say that African American students are not being fully accepted at my university and in River Forest as a whole. Time and time again there have been protests on campus by African American students and faculty members and their supporters. The movement behind these protests is called “Black Lives Matter”. In short, the protesters are fighting for equality. Each and every one of them does not only want to be heard, but instead want to be fully accepted, as a human should be. It is safe to say that the fight to equality has not ended even after the Fourteenth Amendment was ratified.

There are a number of Sustainable Development Goals (SDG) that people in the world believe need to be diminished and cut out of the world. One Sustainable Development Goal is to reduce inequality. This goal is number ten out of the seventeen goals. In my community of River Forest there is a need for this. The neighboring town, Maywood Park, has a large population of African American residents. Many of these residents are degraded solely based on the color of their skin. Many of these same residents who are treated unfairly are students who sit beside me in class. They are the same students who are in organizations and honor programs, such as myself. It is unfortunate that when they are on campus in River

¹⁵⁹ E-mail: rugodome@my.dom.edu

Forest they are seen differently than if they just crossed the sidewalk back into their hometown of Maywood Park. It is truly sad how a sidewalk can divide people.

I have heard plenty of times to not cross over the sidewalk or to not drive down First Avenue towards the railroad tracks because it is dangerous. These “dangerous” people who are being stereotyped and treated unequally are my own friends. It is time for people to see others as human beings and not monsters. These students are not harming anyone of us in class. In fact, they would not harm anyone in their hometown, either.

In order for us humans to take the first step towards reducing inequality, we must disregard the things that do not matter most, such as the color of one’s skin tone. Stereotyping a group of people based upon the actions of someone else that fit in that group’s category is not right. For example, no one would like to be mistreated because of the way someone who has the same eye color as him or her is treated. It is time for River Forest, and especially Dominican University, to break away from this sidewalk border. Let’s not only continue to promote our motto, Caritas and Veritas (love and truth), but also mean it and have our actions speak louder than our words.

Trying to achieve one entire Sustainable Development Goal overnight is impossible. What is possible is with the help of everyone we can shift towards a new and peaceful direction in the world. It all starts at home, wherever that may be. For me, it is my community of River Forest, Illinois. Conclusively, although I am not African American, I strongly stand with my fellow classmates and teammates that continue to fight for their equality. Peace on Earth cannot exist alongside injustice and inequality.

We can do better

Maya Belter¹⁶⁰

Dominican University, Chicago, USA

Inequalities among the sexes can be found around the world. This problem, unfortunately, continues in even developed countries. Women are continuously being treated as less than their male counterparts. Why is this? Women for centuries have been viewed as less than men and this stigma still fills the air of modern society. Women are not paid the same nor are they given equal job opportunities as men. I find that gender equality is the most important Sustainable Development Goal. How are we supposed to better a society if not everyone participates in the movement to change?

Women have been treated as property for so long that some have forgotten that they are people too. Throughout the world women face dangers of sexual assault, physical assault, emotional abuse, and are likely to be sold into sex slavery. Even in the United States women are not taken care of. When a woman is raped she is often asked, “Well what were you wearing?”, “How much did you drink?” “Did you lead him on?” It is never the fault of the rapist. In recent years, the United States has dealt horribly with rape cases allowing men to walk free or serve a short sentence because “their lives will be ruined” with no regards to the life of the victim. If she is abused she is asked why she didn’t leave her abuser. Women who try to leave their abuser often have their lives threatened or the lives of their families.

Men are also victims of rape and abuse. Unfortunately, their cries for help are silenced, because they are men and men cannot be raped and cannot be abused. Men should be tough and lack emotion. However, these unrealistic standards for men often overshadow that they are also people with feelings. Men can be drugged just like women and can be involved in abusive relationships.

Equality in the face of the law is not the only equality that the world should strive for, but also equality in the work place. Allowing both men and women equal opportunities within the work place is extremely important. Participation by both genders would result in a better society. It will allow voices to be heard that were once silenced. Allowing women to attend schools and apply for jobs that they had no chance of getting in the past will result in more innovative ideas. This is not because they are women; this is because there will be more minds exploring ideas in

¹⁶⁰ E-mail: Beltmaya@my.dom.edu

different ways. If we are all thinking the same, then how is there meant to be any room for creativity?

By the year 2030, I hope that men and women will work amongst each other and receive equal pay. I hope that victims of sexual assault and abuse will not be silenced based on their sex. We cannot silence minds that have the potential to expand the human race's ability to do better. By 2030 I hope it will not be a question of whether it is a man or a woman that takes a position of power. I hope the question is about whether they are the person fit for the job. If we base our decisions solely on whether someone is male or female then we are silencing opportunity, and what good does that do?

Kamila Khasanova¹⁶¹
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

Even the striving for equality by means of a directed economy can result only in an official enforced inequality – an authoritarian determination of the status of each individual in the new hierarchical order.
Friedrich Hayek

In this essay I will try to refute the expression of Friedrich Hayek, because the idea of reducing the inequality is a very crucial and relevant issue in our contemporary society. After analyzing all the aims that were approved in the “Sustainable development goals by 2030” I consider the problem with inequality the most troublesome and overlooked in terms of implementing it in real life.

Societies and governments all over the world are trying to overcome the problems related to the poverty, famine and climate change, but they are neglecting the economic value indicators that stimulate growth. That is why inequality is taking place now and will always exist, as long as no measures are taken. Economic growth is not enough for increasing the living standards in the country, especially when social indicators are not considered. A good example is China, a country with the most progressive and efficient economic development according to the values, but in real life Chinese are so unsatisfied, the working class works every day officially for 10 hours, which is considerably enough compared to other countries. Inequality is a result of ignoring this problem which leads to more differences and disproportions within the country, this leads to a great impact on the awareness of the people and, of course, on the economy in general.

There are so many types of inequality throughout the world, but the main are related to women’s abilities, education and the health system. Speaking about the global goals for sustainable development we remember the following points: cooperation, environmental friendly behaviours, industry innovation and infrastructure, equality and partnership. One of the issues that concerns me the most relates to woman inequality, there are numerous states where women receive 25% less salary than men, almost 75% working places are in the informal sector of the economy leaving women without protection. In a global sense these issues make economy weaker and more volatile.

Another problem is a huge difference in the access to health and educational services. Worldwide there are extended programs of social protection that actually do not contribute so much to their countries in many cases because of excessive immigration, part of the society that in

¹⁶¹ E-mail: kamila.khasanovaa@gmail.com

some cases do not pay taxes if they are not effectively regulated. The inequality indicators are growing rapidly, this means that this politic measure is not effective and should be adapted.

To sum up, inequality is not an economically driven problem, but relates rather to culture, traditions and history. In a market-free economy inequality is forced to exist, however governments can intervene to avoid abusive behaviours. Consequently, the problematic issue that hinders the achievement of this goal is an obvious disinterest from the side of very influential personalities, high class representatives. On the one hand people, who succeeded, obtained power to influence and wealth now will never be interested in having an equal world in economic terms, because no incentives would power the economy and force it to further develop. On the other hand, from the citizen's perspective, having a normal gap of inequality makes a positive influence on the people, that are motivated to seek also for success and as a result work harder making unconsciously society more competent. So from my perspective it is impossible to aim the equality, but it is necessary to diminish the enormous gap between the two extremes of the inequality spectrum.

Natalya Hnytka¹⁶²
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

In my opinion, the goal of “Reducing inequalities within and between countries” is both the most important and the most problematic in terms of implementing the idea “The world in which we want to live in 2030”, because it involves overcoming a whole range of goals, such as: poverty alleviation in all its forms everywhere, ending hunger, ensuring food security; ensuring a comprehensive and quality education for all and promoting lifelong learning; ensuring a healthy lifestyle and promoting well-being for all people of all ages.

Inequality causes a lot of problems. In particular, in more unequal societies there are more property crimes and violence, especially murders. Life expectancy is shorter and mortality in these societies is higher – it affects both the poor and the rich in these societies. Levels of social cohesion, including trust and social capital, are lower in more unequal societies. Indicators of women’s status and equality tend to deteriorate, literacy rate is also lower. More young people drop out of school, and even more teenage girls are mothers. Inequalities between countries worsen the cooperation between people. Also, inequality between countries is becoming the main cause of mass migration from underdeveloped countries, often illegal, to developed countries. That in turn entails a number of other problems. For example, the mass influx of migrants threatens the existence of the Schengen agreement, and the contradictions between the EU countries on the resettlement of migrants deepen the split in the EU. Therefore, equality is important not only within the country, but also between countries.

Due to the uneven development of countries, globalization has asymmetric nature of their relationship, and also generates inequality that is not decreasing but increasing. The growing difference in incomes and living standards of different countries and social groups in the context of globalization weakens the basis of sustainable development of mankind.

Inequity in income, in my opinion, is a global problem that needs a global solution. I believe that it is necessary to improve the legislative mechanisms and monitor financial markets and institutions, attract foreign direct investment in the most needy regions. The promotion of safe migration and the movement of people is also necessary to bridge the social gap.

The population of developed countries is more acclaimed, richer, and healthier than the population of underdeveloped countries. But why do some people get proper education, have a good paid job, develop as a

¹⁶² E-mail: natalyahnitka@gmail.com

person, and someone just survives?! In what way are they different?! Place of birth?

Usually, there cannot be absolute equality. The difference between the rich and the poor, the difference in physical possibilities, in the worldview and culture existed, exists and will exist. Everyone lives on the level that suits him: some work more, some less. But, in my opinion, the governments of the countries should do everything in order to ensure that all people have equal social, economic and political rights, regardless of age, gender, race, nationality, origin, religion, economic status or other status. The goal of “Reducing inequalities within and between countries” is the most problematic in terms of implementation, but in my opinion, it is one of the most important. I think that for a real improvement in the well-being of the population all over the world, we need more equal societies.

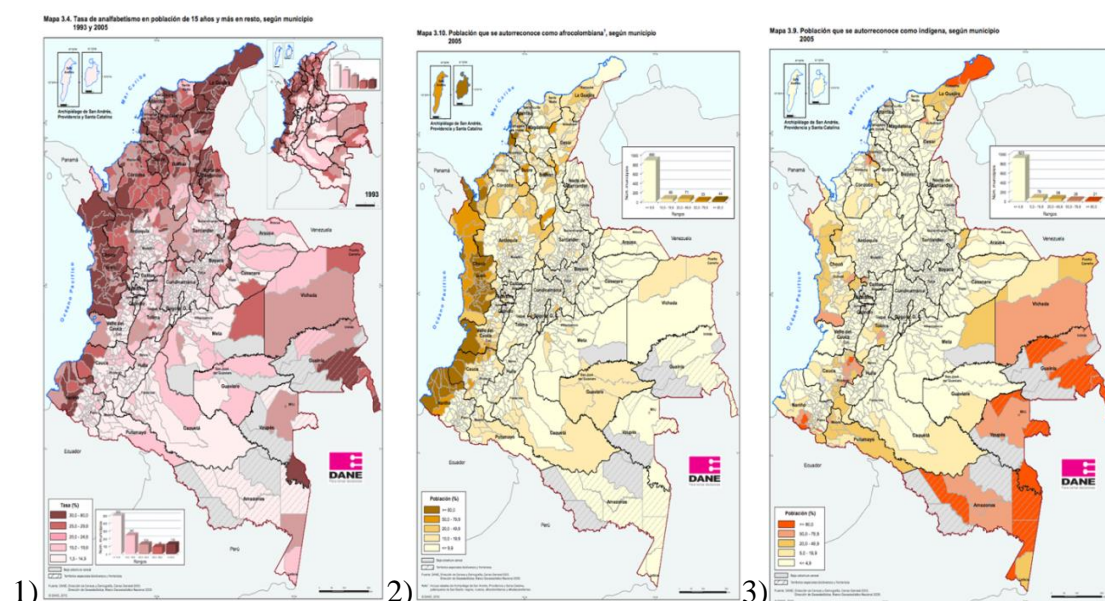
Diversidad étnica proporcional a la desigualdad

Franck Henao Calderón¹⁶³

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

A través de la historia se ha evidenciado una presencia clave de la desigualdad, que con el pasar del tiempo ha plasmado un cambio notorio en la forma de vivir de la población, gracias a que esta se ha ido reduciendo con el pasar de los años, es decir la desigualdad es inversamente proporcional al desarrollo.

Colombia es un país caracterizado por su diversidad étnica pues es un territorio conformado por comunidades afrodescendientes, poblaciones indígenas, entre otras, que evidencian su riqueza cultural. Sin embargo aunque esta se estime como su mayor virtud, parece ser una de las razones por las cuales existen tan altos índices de pobreza y analfabetismo en el pueblo, un ejemplo claro de esta situación se observa en el departamento del Chocó y la Guajira, territorios con grandes cantidades de población afrodescendiente e indígenas que muestran un índice de pobreza extrema superior al 30% y un índice de analfabetismo por encima del 20% según el DANE (2012) (gráfica 1)

1) El mapa 1 muestra el índice de analfabetismo, el mapa 2 gráfica la cantidad de comunidad afrodescendiente presente en el país, y en el mapa 3 se observa en que regiones de la nación es más fuerte la presencia de comunidades indígenas. (DANE, 2012)

En respuesta del por qué sucede esto se encuentra como principal razón el abandono y la poca inversión que tiene el estado en estas comunidades, que trae consigo una educación de mala calidad en la cual los docentes están desmotivados o no están lo suficientemente preparados

¹⁶³ E-mail: Franck.Henao@upb.edu.co

para educar a estas poblaciones tan vulnerables, causando que los niños no tengan las capacidades suficientes para continuar sus estudios, y en el futuro insertarse al mundo laboral y tengan como opción acudir a la delincuencia, que en sí trae más delincuencia ya que por el alto índice de natalidad (33.1% según el departamento administrativo de salud del Chocó, por desconocimiento de métodos de planificación y/o protección) los hijos de estos individuos posiblemente no van a recibir una educación y repetir la historia de sus padres causando un ciclo repetitivo que se evidencia constantemente en estos lugares. Este olvido como tal se da, ya que estas zonas al estar ubicadas en territorios aislados al comercio y de difícil acceso no reciben una gran inversión pues creen que será un gasto mal hecho, olvidando en sí el provecho que podrían sacarle a la región si mejoraran la educación y otros aspectos que contribuyan a la calidad de formación de los habitantes, pues esto traería consigo un crecimiento económico en tales sitios, además de un crecimiento en el campo investigativo por parte de los mismos habitantes en sus propios territorios inexplorados que posiblemente aporten información para la mejora de manejo de recursos que traerá consigo una sostenibilidad a largo tiempo; por otra parte también se puede encontrar un beneficio ya que al formar estas comunidades se pueden explotar nuevos talentos o ideas que aporten ellos y mejoren el sistema actual que no contempla unos métodos sostenibles.

En conclusión el incluir estas comunidades en los proyectos de desarrollo propuestos por el país, es fundamental pues en el campo de sostenibilidad aunque parezca un argumento débil precisa una gran importancia, como se ha mencionado antes, estas comunidades tienen acceso a recursos que quizás no se hayan investigado y puedan reemplazar otros que actualmente no contribuyan a una sociedad sostenible, mediante la inversión en educación para fomentar estos aspectos (investigación, mejor calidad de vida, sostenibilidad) que permitan crecer la economía del lugar y eliminar las desigualdades en un territorio tan prospero como Colombia.

Referencias

1. DANE (2012). *Atlas estadístico Colombia Tomo I. Demográfico*. Bogotá: Imprenta Nacional, p.119,121.
2. DANE (2012). *Atlas estadístico Colombia Tomo I. Social*. Bogotá: Imprenta Nacional, p.117.
3. Departamento administrativo de salud del Chocó (2011). *Análisis de Situación de Salud (ASIS) Departamento del Chocó Año 2011*. [online] Quibdó-Chocó, pp.4-5. Disponible en: <https://www.minsalud.gov.co/sites/rid/Lists/BibliotecaDigital/RIDE/VS/ED/PSP/ASIS%20Choco%202011.pdf> [Tomado el 9 Oct. 2017].

Andrés Felipe Correa Palacios¹⁶⁴
María Camila Sánchez Monroy¹⁶⁵
Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

En la ciudad donde queda su universidad, ¿cuál meta de desarrollo sostenible podría contribuir al mayor cambio para un futuro sostenible? Explique por qué.

Colombia es un país en vía de desarrollo que destaca entre sus pares latinoamericanos y que está atravesando por un escenario de post conflicto en el que se espera que la paz impacte de manera positiva en diferentes frentes, incluidos el incremento de las exportaciones y de la inversión extranjera directa, traducido en un mejor desempeño económico y social.

Sin embargo, Colombia aún padece de varios males, dentro de los que destacan la corrupción, la desigualdad, la pobreza, entre otros.

El caso concreto de la ciudad de Bogotá, capital colombiana, es un reflejo de la situación del país. Como capital, es hogar de más de ocho millones de personas de todas las regiones del país y de otros varios extranjeros. Como un recuerdo constante de nuestro pasado de guerra, es también el hogar de miles de desplazados por el conflicto interno. Cuenta con un innovador sistema de transporte llamado Transmilenio, sin embargo, no ha sido bien administrado, pues las troncales y vías por donde transita no están en las mejores condiciones y la flota no da abasto para la fuerte demanda. Producto de varias alcaldías con un mandato corrupto y vago, Bogotá ha sido víctima de uno de los más grandes desfalcos de la historia del país; la corrupción en las obras públicas y al interior de las instituciones ha hecho que no solo Transmilenio sino varios aspectos de la ciudad se hayan visto rezagados un poco frente a otras capitales del país, en incluso de Latinoamérica.

Si bien Bogotá es una ciudad cosmopolita e incluyente y el nivel de tolerancia y respeto hacia algunas minorías cada vez es mayor, todavía persisten algunas acciones negativas en contra de grupos específicos, como la población LGBTI, lo que evidencia que los problemas que azotan a la ciudad no son solo de orden económico, sino sociales también. Por otro lado, la capital no cuenta con un Plan de Desarrollo Territorial bien estructurado, lo que ha hecho que no se respeten espacios medio ambientales, haya sobreexplotación de algunas zonas y una segregación sectorial cada vez mayor.

Para nosotros, es el objetivo número diez, La Reducción de la Desigualdad, la que podría generar un mayor impacto en el cambio de nuestra ciudad. La razón por la cual consideramos que este objetivo es imperativo para conseguir un mayor impacto positivo es porque al

¹⁶⁴ E-mail: andres.correa01@est.uexternado.edu.co

¹⁶⁵ E-mail: maria.sanchez15@est.uexternado.edu.co

erradicar la desigualdad se podría ayudar a combatir de manera transversal otros problemas importantes. Es decir que para disminuir las brechas económicas y sociales se deben realizar acciones que evidentemente solventaran otros problemas relacionados con otros ODS.

Según ONU-Hábitat, la ciudad de Bogotá está entre la franja de alta desigualdad, que va de 0,450 a 0,499 en el índice de Gini. Ejemplos que dan cuenta de la desigualdad en la capital hay múltiples. Para empezar, el 20 por ciento más rico (más de un millón y medio de personas) se queda con la mitad de todos los ingresos, que para el año pasado totalizaron 7,6 billones de pesos. En la otra orilla, el 20 por ciento más pobre recibe apenas el 6,1 por ciento (El Tiempo, 2016).

Partes de la población llegan a gastar en el año alrededor de mes y medio incluso dos meses en traslados al interior de la ciudad, mientras que una minoría gasta mucho menos. Es importante mencionar que esto no es solo responsabilidad estatal ni solamente resultado de dicha gestión; la corrupción, que es en parte una de las principales razones para que estas brechas cada vez sean mayores, no solo está en el fisco, también en el sector privado.

A fin de cuentas, la corrupción termina por corromper todo lo que se encuentra a su paso, mientras deja a la merced a miles de personas que no tienen los recursos para poder subsistir, y que el poco dinero que debería llegar en forma de subsidio o ayudas, o incluso proyectos sociales, no lo hace por la avaricia de algunos otros privilegiados.

La importancia de combatir la desigualdad es muy alta, debido a que, al no tener un crecimiento incluyente, no es posible generar impactos positivos a todos los sectores de la población, perpetuando la pobreza, la malnutrición, la inseguridad, etc.

El desarrollo de un país depende de las capacidades que tengan sus habitantes para innovar, desarrollar, crear actividades y prestar servicios que trasciendan y construyan mejores condiciones de vida, sin embargo, la falta de educación en los sectores marginales solo incrementa el trabajo informal y la mano de obra no calificada impidiendo que el país, ciudad y sociedad se estanque en la producción y la prestación de servicios sin generar algún valor agregado. Los buenos resultados en educación son de igual manera producto de unas condiciones de salud física y mental oportuna. Es decir que para reducir las brechas existentes también debe existir una cobertura de salud para los niños y jóvenes en proceso de formación y para cada una de las personas que laboran y aportan a la sociedad pues en caso contrario se afectará el rendimiento y el progreso personal y social.

Lastimosamente, la educación y la salud muestran sus resultados únicamente en el largo plazo y esto hace que los gobernantes no centren

sus objetivos en la implementación de políticas que cubran estos dos servicios fundamentales para el desarrollo de individuos y sociedades.

Para concluir, es importante resaltar que el acceso a la educación y la salud, al igual que la distribución equitativa de los ingresos son los factores que permitirán reducir las brechas sociales y económicas que se viven en la capital colombiana. Al enfrentar este tipo de problemas bajo políticas públicas incluyentes se generará un impacto positivo en la sociedad pues como se mencionó hay una fuerte correlación entre los objetivos de desarrollo sostenible y al trabajar en pro de una sociedad equitativa se solventarán problemas directos e indirectos.

Referencias

1. Editorial El Tiempo. (20 de Noviembre de 2016). *En 10 años, Bogotá bajó en un millón la cifra de pobres*. Obtenido de El Tiempo: <http://m.eltiempo.com/economia/sectores/indice-de-pobreza-en-bogota-39470>
2. El Tiempo. (2017). Reducir pobreza sigue siendo un reto en Bogotá. *El Tiempo*.
3. Bosch, J. (2015). Conclusiones: estancamiento y desigualdad. In *¿Cómo salir de la trampa del lento crecimiento y alta desigualdad?* (pp. 177-190). Colegio de Mexico. Retrieved from <http://www.jstor.org.ezproxy.uniandes.edu.co:8080/stable/j.ctt19qghp7.11>
4. Bonilla, L. (2009) Causas de las diferencias regionales en la distribución del ingreso en Colombia, un ejercicio de micro-descomposición. En Documentos de Trabajo sobre la economía regional del Banco de la República
5. Valencia M. (2016) Bogotá fue la ciudad más desigual de Colombia en 2015. Observatorio de desarrollo económico. Bogotá Colombia.
6. Revista Dinero (30/01/2016). La desigualdad en Colombia está más allá de lo justificable: Piketty. Recuperado de: <http://www.dinero.com/economia/articulo/piketty-la-reforma-tributaria-y-la-desigualdad-en-colombia-durante-el-hay-festival/218688>
7. López, E (2014). Construcción de ciudades más equitativas: políticas públicas para la inclusión en América Latina. ONU – Hábitat y CAF. Recuperado de: http://www.onuhabitat.org/index.php?option=com_docman&task=doc_details&gid=1053&Itemid=538

Намаляване на неравенството между и в рамките на държавите

Беатрис Венциславова Любенова¹⁶⁶

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Животът на хората да се подобри и светът да се промени към по-добро са основните цели на приетата от ООН Програма за устойчиво развитие до 2030 година. Програмата е амбициозна и мащабна, но превръщането ѝ в реалност изисква както значителна международна подкрепа, така и ангажимент на отделните страни по разработване на мерки, вземане на решения и провеждане на политики в съответствие с поставените 17 глобални цели и 169 практически насочени задачи.

Естествено е да се постигне различна степен на изпълнение на поставените глобални цели, но на мен много ми се иска по Цел 10 „Намаляване на неравенството между и в рамките на държавите“ България да предприеме необходимите стъпки за осъществяване на промени, съобразени с националните особености и финансовите възможности на страната. По въпросите за неравенството се изказват редица специалисти – икономисти, социолози, политолози, както и политици и анализатори, като всички те разглеждат неравенството от различна гледна точка. Същевременно въпросите, свързани с икономическото и социалното неравенство, са част от различни дебати и изказвания на политици.

Изследванията на неравенството в България са насочени към измерване на степента на различие на социално-икономическия статус на населението в България, какво е нивото на доходите, достъпът до качествено образование, състоянието на социалната среда и регионалните особености. Неравенството се разглежда не само като икономическо, но и като социално, поради което намаляването му се свързва с предприемане на мерки по премахване на дискриминационни закони, политики и практики, по насърчаване на социално, икономическо и политическо приобщаване на населението или големи групи от него, независимо от възраст, пол, увреждане, произход, етническа принадлежност, религия, социален и икономически статус и други, за да не се превръщат те в сериозни пречки за конкретни групи от населението.

Сравнението на неравенството в страната спрямо измеренията му в страните в света и ЕС, посредством различни индикатори, ни дава отговор на въпроси като: „Къде сме ние?“, „Достатъчно ли е направено до момента?“ и „Какви са перспективите?“. Същевременно неравенството трябва да се разглежда и в рамките на страната, за да

¹⁶⁶ E-mail: beatris_lyubenova@abv.bg

се установи съществуват ли неравенства и кои са причините, които ги пораждат.

Когато се говори за неравенства, хората винаги първо се насочват към доходното неравенство, към установяването на дисбалансиите между различните групи от населението и степента на поляризация на доходите. Подходното неравенство в България, измерено чрез коефициента на Джини, е около 36% и то е малко под средното за света, но по-високо в сравнение със средното за ЕС, което за повечето от страните е под 30% и само за Естония и Литва е малко по-високо. Подходното неравенство е свързано с равнището на бедност и риска от социално изключване на определени групи хора, поради което необходимостта от въздействие върху тези процеси нараства.

Какво се получава в България – въпреки стабилизирането на икономиката и постигнатия икономически растеж, в страната не се наблюдава намаляване на икономическото и социално неравенство. В действителност се задълбочават различията в икономическото развитие на регионите в страната. Съотношението между доходите на най-богатите 20% и на най-бедните 20% от населението също нараства. Въпреки постигнатото почти двойно нарастване на социалните разходи през последните 10 години, доходното неравенство продължава да расте, което е знак, че се извършва неефективно преразпределение на доходите в сравнение с останалите европейски страни.

България продължава да е сред страните с най-високи показатели за риск от бедност и социално изключване и доходно неравенство в ЕС, със силно изразено различие в стандарта на живот в различните региони и в отделни групи от населението. С развитието на интеграцията между отделните държави, както и свободното движение на хора, проблемът за различието в доходите в света и неравенството се задълбочава.

Според мен освен провежданата социална политика и политиката по доходите, друг важен инструмент за намаляване на икономическото и социалното неравенство в страната е повишаването на образователното равнище на населението и обучението през целия живот. Повисокото образователно ниво, особено при младите хора, дава по-голям шанс личностно и професионално развитие. Затова усилията трябва да бъдат насочени към ограничаване или премахване на причините, които възпрепятстват реализирането на потенциала на младите хора и то най-вече независещите от тях причини, като ниски доходи на родителите или по-ограничения достъп до образование, които те са имали.

Намаляването на неравенството трябва да се разглежда като път към национален просперитет. Всеки човек с неговите знания и опит може да бъде полезен на страната си и затова тя трябва да го подкрепи, като създаде необходимите условия за неговото развитие!

Миглена Венцеславова Маринова¹⁶⁷
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Светът в който, искам да живея определено не е много различен от света в момента, но може би бих искала както моята така и на близките ми да бъде по-спокоен, по-уравновесен и изпълнен с повече емоции. Всяка сутрин се събуждам с мисълта, че щом посрещам утрото със широко отворени очи, значи ми е писано да изживея, един прекрасен ден с всичките му несъвършенства.

Светът за мен започна да се променя когато станах майка на една малка принцеса на име Николета. Тя сложи началото на една съвместна борба за положителните и отрицателните неща от живота. Като се има предвид, че живеем в свят, в който размириците не спират, избухват войни, в които загиват хора, свят на убийства, наркотици и насилие, аз съм щастлива, че все още съм тук и имам желание да се събудя.

Спомням си времето, когато като дете живеех при баба и дядо. Детството ми от сутрин до вечер бе изпълнено с безброй игри. Може би днешните деца не биха могли да се похвалят със същото, защото са обсебени от Интернет, от телефонни игри, нещо което по моето време не съществуваше. Аз, като майка на двегодишно дете, първото нещо което бих направила за в бъдеще е да огранича достъпът до тези технологии, и да създам поле за игра, сред природата, на детски площадки, та дори и пред блока.

Мисля, че когато се преодолее една трудност, после е много лесно да се радваш на малките, но много значими неща. Това означава да си щастлив. Ако имаше момент от животът ми в който, можеше да взема решение какво да се случва в България, може би първо щях да помисля за народът. Всеки ден медиите утвърждават, че започваме да живеем по-добре, че започваме да се храним здравословно. Оказва се, те съвсем не е така!

В България има хора които, живеят наистина охолно, карат скъпи коли, живеят в палати и се хранят здравословно. Но на кого не му се иска? Нека погледнем реалността. По-голямата част от населението за жалост мизерстват, по простата причина, че получават минимален доход, с който едва покриват сметките си, какво да говорим за здравословен живот. Може би на управниците никога няма да им стане ясно, когато им се каже, че хората мизерстват, защото „Сит на гладен не вярва!“. Разликата между нашите и европейските управници е, че те не забравят мисията им да служат на народа, а не да го използват. Давам два примера: В края на 2015 г. тогавашното ръководство на „Авиоотряд 28“ обяви обществена

¹⁶⁷ E-mail: didi640325@abv.bg

поръчка на стойност 50000 лв. Поръчката предвиждаше на правителствения самолет и хеликоптери да се сервират омари, октоподи, съомга, 12 годишно уиски, ирландски ликьор и др. Кому е нужно такова разхищение за храна при полет минимум от 2 часа? Страна като Швейцария президентът пътува с влак, а в Холандия пък финансовият министър пътува с колело. Само в България управляващите се возят в коли, струващи 100000 лв., придружени от служители „Национална сигурност“. Много може да се каже по темата, но единственото което бих си пожелала за в бъдеще, е спокоен, честен и справедлив живот .

Возможно ли преодолеть социально-экономическое неравенство и почему стоит уделять этому особое внимание?

Наталья Сергеевна Сидельникова¹⁶⁸

*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Деятельность каждого политического субъекта международной арены, так или иначе, направлена на обеспечение устойчивого развития не только конкретного государства, но и всего мира в целом. Данный процесс подразумевает под собой умелое сочетание рационального использования природных ресурсов, направленность на научно-техническое совершенствование, развитие личности и институтов общества, которое в свою очередь, удовлетворяя потребности человека, способствует укреплению настоящего и будущего потенциала. В 2015 году ООН сформулировала и приняла 17 желаемых результатов, добиться которых путем применения политики устойчивого развития стараются все страны мира. Несомненно, достижение поставленных целей будет иметь для каждого государства свои сложности, это связано со сложившимися историческими, территориальными, политическими и экономическими особенностями, именно поэтому некоторым политическим субъектам стоит уделять большее внимание тем или иным аспектам.

Говоря о Российской Федерации, следует отметить, что политика государства имеет направленность на достижение ЦУР, но среди них есть те, что требуют особого участия и мер со стороны властей. На мой взгляд, сюда можно отнести цели связанные с использованием возобновляемых источников энергии, борьбой с изменением климата, уменьшением неравенства. Остановимся подробнее на последней из них, так как именно ею довольно часто пренебрегают. Такой вывод позволяют сделать данные о распределении денежных доходов населения по 20% группам Федеральной службы государственной статистики РФ, отражающие практически полное отсутствие динамики внутри групп за последние 2 года.

Конечно, стоит понимать, что полностью искоренить социально-экономическое неравенство невозможно, но стремиться к его сокращению следует. Почему это важно для государства? Потому что именно это явление структурно формирует общество, а, следовательно, и всю экономику. Кроме того, чем выше социально-экономическое неравенство, тем более ограничен потребительский рынок и ниже внутренний спрос, а это находит отражение в замедлении экономического роста. Важно отметить, что тенденция увеличения данного

¹⁶⁸ E-mail: sidelnikova.natashaa@yandex.ru

явления способствует росту социальной напряженности внутри государства, как правило, влекущей за собой различного рода волнения и протесты, наблюдаемые гражданами страны на протяжении года (митинги в поддержку А. Навального – результат их недовольства).

Помимо социально-экономического расслоения населения для экономической системы РФ характерно и региональное неравенство. По данным Росстата средние доходы самого бедного в федеральном округе населения (Дальневосточный федеральный округ) и самого богатого (Центральный федеральный округ) различаются практически в 10 раз. Наличие этой проблемы так же находит свое отражение в замедлении экономического роста, поскольку взаимодействие субъектов государства существенно затруднено.

Оценить уровень неравенства в стране возможно при помощи коэффициента Джини (индекс концентрации доходов). В статистическом сборнике Росстата показатель по России за 2016 год составил 0,414, наблюдается увеличение расслоения населения в сравнении с 2015 годом, а значит можно сделать вывод, что для сокращения неравенства предпринято недостаточное количество мероприятий и действий со стороны властей. Для примера данный коэффициент в Германии за 2016 год составил 0,321, следовательно, нам есть куда стремиться.

Пути преодоления этого социально-экономического явления могут быть различны в зависимости от исторических и экономических особенностей, но необходимо принять тот факт, что от попытки достижения данной цели устойчивого развития зависит, какими будут темпы экономического роста и будет ли он вообще. Если государство желает, чтобы система работала эффективно, ему следует обращать особое внимание на проблему бедности внутри страны, поскольку от того, насколько быстро и качественно она будет решаться, зависит состояние нашей экономической системы в скором будущем.

Достижение целей устойчивого развития с помощью миграции

Аксинья Юрьевна Бабкина¹⁶⁹

Донецкий национальный университет имени В. Стуса, Винница, Украина

В глобальном миграционном потоке существует несколько групп переселенцев. Это – трудовые, экологические, нелегальные мигранты, беженцы, лица, ищущие убежище. Гармонии интересов и целей стран-доноров и стран-реципиентов можно достичь только в процессе координации их действий. Только в этом случае можно ожидать постепенного экономического роста и устойчивого развития. Свобода передвижения дает возможность реализовать Первую Цель Повестки дня на период до 2030 года, которая предусматривает ликвидацию бедности и нищеты во всех ее формах. Значительную роль в достижении этой цели играют денежные переводы. Однако, рост доходов не влечет за собой структурных изменений экономики.

Эмиграция позволяет снизить (или повысить) диспропорции на рынке труда, снизить демографическую нагрузку, обеспечить экономику кадрами, в том числе высококвалифицированными. Отъезд в более благополучные страны превысил общий уровень эмиграции в большинстве стран-доноров, что рождает риск «утечки мозгов». Поэтому международные правовые документы оговаривают условия эмиграции «без ущерба для национальной безопасности».

Потоки нерегулированной миграции приводят к развитию теневого сектора экономики, росту показателей в криминальной сфере (торговля людьми, трудовое рабство), к давлению на сферу социального обеспечения. Становится все сложнее соблюдать права иммигрантов, проводить социальную и политическую интеграцию. На минимизацию негативных явлений направлены программы по управлению глобальной миграцией в соответствии с ЦУР.

Миграция – это не только источник дополнительных трудовых ресурсов, обеспечивающих конкурентоспособность экономик. Именно благодаря высококвалифицированным кадрам достигается переход к инновационной экономике.

Одним из способов привлечения кадров, улучшения их качества является образование на всех уровнях для резидентов и для нерезидентов. На создание единого образовательного пространства нацелена глобализация образования, ведь современная экономика – это экономика знаний.

Миграция способствует преодолению угроз глобальных вызовов (сохранение жизни при экологических, военных, техногенных катастрофах). В 1970-х годах появился термин «экологический

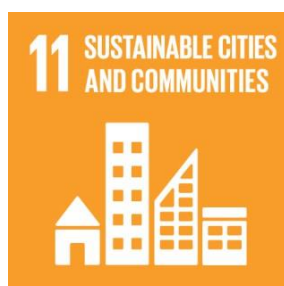
¹⁶⁹ E-mail: babkina.a@donnu.edu.ua

мигрант», но до сих пор он не устоялся и остается дискуссионным. Стихийные бедствия, воздействие человека на природу приводят к весомой трансформации ее качества, экономики, жизни людей и, как следствие, к пространственному перемещению людей, которые опасаются за свою жизнь.

Миграция является неотъемлемой частью современных экономических отношений и способствует созданию условий для использования миграции в качестве средства содействия развитию и улучшению качества жизни. Миграция способна сбалансировать региональную демографическую асимметрию, в том числе ту, которая связана с увеличением населения стран третьего мира, старением жителей Европы. Мировой рынок труда невозможно представить без свободного перемещения людей как средства перераспределения трудовых ресурсов. Интеллектуальная миграция способствует приращению национального продукта принимающих стран, увеличению их конкурентоспособности. ЦУР увязывают упорядоченную, безопасную, законную и ответственную миграцию с сокращением неравенства внутри стран и между ними. Экономический рост еще не гарантирует достойную занятость, социальную интеграцию, равноправие, доступ к системе социальной защиты, образования и здравоохранения.

Миграция – многофакторное явление и ее влияние на устойчивое развитие общества нельзя назвать прямой. Ее характер сложен и многообразен, часто экономическая эффективность не всегда совпадает с социальной. Очень длительное время связь между миграцией и уровнем развития стран игнорировалась. Уже сложилось единое мнение о значительном потенциале миграции в деле достижения целей устойчивого развития. Но традиционные нормы, как правило, не успевают за усложняющимися миграционными потоками.

**MAKE CITIES AND HUMAN SETTLEMENTS
INCLUSIVE, SAFE, RESILIENT AND SUSTAINABLE**

**ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ГРАДОВЕТЕ
И НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА В ПРИОБЩАВАЩИ,
БЕЗОПАСНИ, СТАБИЛНИ И УСТОЙЧИВИ
ЦЕНТРОВЕ**

Investing in all parties involved

Charles Spry¹⁷⁰

Dominican University, Chicago, USA

As a business major I would find a course on decent work and economic growth to be a course that I would find interest in. By tackling this sustainable development goal, it would be possible to help people discover ways to create economic success on their own. By tackling economic work and decent work, in all forms, this SDG would solve a great number of others at the same time. By taking this course it would be a requirement to come up with a possible business that could function in developing countries, in other words a class designed to help build social enterprises like Sanergy. The class would be dedicated to creating and implementing business plans for social enterprises that are self-sustaining. By requiring an entire business plan and strategy to be created this course would encompass every single business major and discipline.

The final project for this course would be to present their idea and plan to a panel of socially aware investors from their community. Apart from using this course to increase the awareness of social enterprises and increase the knowledge of these types of opportunities, if the investors felt that the idea would actually be functional, they could fund and help the students get the idea rolling. By connecting students with investors this would increase networking abilities for both parties and shift capital from wealthier countries to developing countries. An example that I have seen of a course like this was in my high school. The year after I graduated a new type of class started called an “incubator” course; essentially this course consisted of creating some sort of product and marketing plan for it, then pitching it to a group of investors “Shark Tank style.” Shifting the structure of this course from simply creating for-profit enterprises, it would be pitched as a way to create social enterprises to help the world. As a young adult I know that having a positive impact on the world is one of my goals in life, therefore if this course gave me an opportunity to do this before I left college, I would have jumped on the opportunity.

Keeping the overall goal of the course in mind it is important to look at some of the specifics that would need to be part of the curriculum. To start with, the students would need to do research on social enterprises and look deeply at their business structures in order to break them down into manageable parts. Once the overall structure breakdown has been taken care of the next step would be to have the young entrepreneurs start to divide their company down into each division that will be necessary for

¹⁷⁰ E-mail: sprychar@my.dom.edu

their idea. For example, an accounting major could tackle creating projected financial statements for their ideal social enterprise, a finance major could look into capital needed to start the project in specific countries, and a marketing major could look at the necessary steps to getting the idea known to the future business owners in the Third World country as well as the marketing for the idea itself. By doing all of these activities the students will expand their learning and understanding of overall business functions giving them a more holistic knowledge of business interactions and structures.

The knowledge of social enterprises can be used both for not-for profit enterprises and profit-driven enterprises. By allowing students to create a business that can self-sustain, they will gain priceless skills that will make them masters of industry no matter what field they go into. Finding socially aware investors that are willing to invest capital in developing countries will give both the countries they help and the investors' capital returns socially and fiscally. Lastly, connecting the investors with bright young minds will create a network of socially aware business leaders. In the end, this course will have exponential social capital returns for all parties involved and had this course been offered at my University I would have been the first to sign up.

Ternopil development as a regional centre of Ukraine

Marta Mintsyuk¹⁷¹

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

The goal of sustainable development is a set of necessary development programs which should be to translate into reality each country of the world. This program was adopted on 25 September 2015 aiming to overcome poverty, protect the environment and ensure the prosperity of the economy. To achieve these goals, the country will have 15 years. For each of the city the implementation of these programs will contribute to a significant increase in investment and infrastructure development.

Ternopil – this is the city that is the centre of the area. Its task is the development of the existing scientific-technical and production capacity and the promotion of sustainable development of the region. However, the insufficient infrastructure in Ternopil hinders the overall development. Now in the city there are 20 relatively small hotels, 2 theatres, 5 museums, 3 construction supermarkets. Almost the whole of the city has quality roads, but it is not connected to the international transport corridors. It is not enough for the realization of the goals of sustainable development of the region and the significant improvements in the quality of life of the population.

The first consultation on the goals of sustainable development in Ternopil was held on 9 August 2016. The topic was linked with all 17 goals of sustainable development. However, infrastructure issues remained undiscussed.

In my opinion, regarding the implementation of the goals of sustainable development for the city of Ternopil the following can be highlighted:

1. Goal 9: Industry, Innovation and Infrastructure. For such a city as Ternopil attracting investment and creating all the necessary conditions for domestic and foreign investors will contribute to the growth of economic development. The city is extremely attractive for investors: developed the scope of scientific and research activities; developed energy infrastructure; the geographical position and the climate; the relative low cost of market entry, the acquisition of basic funds; a significant amount of the domestic market, the proximity to the EU. Ternopil has a great resource for the development of youth business projects and startups.

2. Goal 6: Clean Water and Sanitation. In each town in Ukraine there is a problem with the quality of drinking water. Therefore each city, in particular Ternopil should undertake the reconstruction of the pipes and

¹⁷¹ E-mail: mythyk@email.ua

water systems, to implement sanctions against violators and the polluters of the river and the establishment of a system of solid household waste management. As indicated, for the exploration of the public enterprise 'Ternopilvodokanal' in monitoring the wells there is a significant growth in the number of petroleum products, synthetic surfactant, and contamination is found in the aquifer also nickel, mercury, aluminum, zinc, copper, etc. The Ternopil pond is quite contaminated, particularly with toxic elements (lead and cadmium). Thus the problem of safe drinking water in Ternopil is very relevant and requires further study and permanent control.

Now there are favourable circumstances for the solution of the problems of drinking water purity. This is due to the fact that the country initiated the reform of regionalization. This has helped to increase the financial resources of the city, which to a large extent can be used to improve the water.

3. Goal 11: Sustainable Cities and Communities. This goal makes cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable. One of the most priority programs that contribute to the growth of investment and greater urbanization, is the program of affordable housing, because the population of the city is growing and there is a problem with the construction of new affordable housing. As for the city an important issue in this area is the development of a system of environmental monitoring. Because the condition of the environment area is rather tense. The pollution of the atmosphere, water and unsustainable rate chemical fertilizers, violation of natural communities of plants and animals, disappearance of small rivers and lakes – this is all the consequences of irresponsible management. Therefore in our society environmental protection is an acute problem, and environmental monitoring combines the knowledge of environmental patterns with their practical application in daily activities.

Consequently, the goal of sustainable development should be the basic. Many of the perspective developments require large mobilization of resources for the effective implementation of the principles and mechanisms of the strategic management of the development of the economy. The city development on the perspective is based on the principles of sustainable development that will enable the transfer to the future generation of the resource base that will ensure the further economic growth of the city.

Development of Ternopil as a city with modern quality of life

Polina A. Myronchuk¹⁷²

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Ternopil is a beautiful, creative and inspiring city, which always maintains a dynamic pace of economic development. However, as much as I love my hometown, I am convinced that using the goals suggested by the UN it can achieve a more well-rounded, comprehensive, and sustainable development.

Among the distinguished goals, in my opinion, the highest priority should be given to the eradication of poverty in all forms and promotion of agricultural development. The Ukrainian soil is rightly considered the richest in all of Europe. Therefore, its efficient use would improve the methods of processing and manufacturing food products, establish a consistent supply of desired foods in sufficient quantities, as well as help the city in further developing its economic strengths. The vastness of Ukrainian lands should mean that we can grow any agricultural crops we wish, or use them for any other purpose: to produce a sufficient amount of products, to use modern equipment, to fully supply the local population. However, right now none of these aims is achieved due to several reasons (lack of funding, lack of clear development programmes; flawed legislation).

The goal of promoting a healthy lifestyle is already being implemented and popularized in the city. However, providing more opportunities for people to maintain their own health, ensuring normal conditions for treatment and rehabilitation, and establishing recreation centres – will further contribute to the achievement of this goal.

One of the major problems in the whole country, and in the Ternopil region in particular, is the inability to use inexpensive and environmentally friendly types of fuel, energy and the inefficient use of water resources.

Our country is known for its plentiful water resources, but their usage is greatly reduced because of the pollution. Moreover, the consequences of the Chernobyl Nuclear Power Plant meltdown remain severe to this day. Combined, this makes an impact on the purity of river waters. Biological pollution, and the resulting diseases, the causative agents of which are transmitted in such an environment, make the rational use of this resource problematic. Therefore, the introduction of new advanced purification methods such as ionization (widely used in the developed countries), reduction of factory waste, a range of clearing measures, will allow for a multi-purpose, more efficient use of water resources. In addition, using inexpensive and high-quality energy sources

¹⁷² E-mail: carols_bells@i.ua

will not only redirect budget funds to a more worthy cause, but also improve environmental conditions and eliminate the main sources of pollution.

Facilitating economic growth, creating infrastructure and industrialization are all very broad issues. Since Ternopil region receives subsidies, implementation of these UN goals in any way would contribute to the sustainable development of the city. Therefore, building a more defined industry structure, developing manufacturing capacities, promoting locally made products, and creating a sustainable basis for satisfying the economic needs will contribute to the overall development. Meanwhile, the city offers numerous opportunities to use the already existing capacities of manufacturing factories and their territories. Should the city use them practically and fairly, invest more funds in the development and strengthening of its economy, the fast and varied development will be ensured.

Even the tourist destinations across the region become a potential resource. If managed wisely, they could stimulate the development of infrastructure (including accommodations, restaurants, hotels, recreation facilities, etc.). Tourists, who came to see interesting historical and architectural monuments, would serve as a necessary source of funds, used to achieve the goals mentioned above. For instance, opening service stations for electric cars would protect the environment, reduce pollution, and exploit new, inexpensive energy sources.

Lastly, I would say that the last two goals: ensuring peace in society and cooperation within the Global Partnership programme are the key points of the development not only for the city of Ternopil, but also for the whole country.

Clean city and clean country

Yuliya Zagurska¹⁷³

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

One of the important parts of sustainable development in Ukraine as a whole and in particular in Ternopil city is the problem of overcoming the rubbish crisis. The State Statistics Service of Ukraine provided information that 300 million tons of garbage were generated in Ukraine in 2016, out of which 620 thousand tons were hazardous waste. 95% of garbage is buried in landfills and only 5% go to recycling in Ukraine. 7% of the territory of our country is landfills, and it is 43 thousand sq. km. There are 4 burning garbage plants in Ukraine. Only one of them works in Kyiv. There is also a garbage processing plant that does not work at all – in Rivne. For comparison, in France 130 plants recycle garbage for electricity, Switzerland has more than 30 waste incineration plants and the same amount of waste recycling plants.

In Ukraine, the ‘waste’ problem is solved by the method of dumping the waste in landfills, which eventually ‘collapse’ and harm the environment, poison the soil and water. In developed countries, there has been a recycling market for a long time. The rubbish is a resource there. How to make money on rubbish and simultaneously improve the environment?

First of all, it is necessary to systematize the process of the garbage reduction. In Ternopil, I would set a tax on the use of cellophane packages, as in Belgium, Romania and Germany. Also, at schools there should be systematical lectures that would teach students what to do with the rubbish properly. Live in a European way starting from childhood!

The second step is the sorting of waste, the separation of organic material: glass, plastic, paper. In case of non-compliance with the rules, I would impose a fine that would be a sufficient motivation to act according to the law.

The next is garbage processing. The most modern and widely used is mechanical and biological garbage processing at factories. These factories are sending to landfills only 10-15% of waste. During its processing the garbage decreases and is neutralized. The amount of greenhouse gas emissions, including methane, is reduced to zero. This avoids the formation of a toxic filtrate that enters the groundwater, if the landfill takes untreated garbage.

Another important opportunity for recycling, I consider the development and generation of ‘green energy’ to meet the needs of the population. We can produce from garbage alternative fuels (RDFs), the net

¹⁷³ E-mail: yuliazagurska.7@gmail.com

calorific value of which is compared with coal, and secondary raw materials – plastic, metal, and aluminum. In waste processing plants we will not only sort the garbage, but also treat it. After that process, the waste no longer smells and becomes environmentally friendly. Only then comes time for the removal of treated biologically inactive waste at the landfills. And this is 10-15% of non-toxic waste, and not 95% of harmful waste, which is exported in our time in Ukraine.

Of course, the processing of waste is not cheap. In some countries, citizens pay a communal charge for the processing of garbage from the person, in the others it is included in the value of the goods. I believe that it is still necessary to tax packaging. The pensioner and the businessman cannot pay the same, the last consumes much more goods and, accordingly, creates more rubbish. And by paying, for example, 10-15 cents per bottle or packing, we are responsible for utilization of the goods and are free from additional tariffs. At the legislative level, the state should adopt a number of decisions, where the price for the cost of dumping and disposal of garbage will be the same, which will make landfill economically unprofitable. Over time, the landfill tariff should be higher than recycling.

I believe that such a promising and beautiful city as Ternopil can attract investors and sponsors to open a waste recycling plant. This will give Ternopil people additional jobs. At the same time, it will improve the ecology of not only the local land, but also Ukraine as a whole. And still on rubbish it is possible to earn a good deal. Thanks to this, Ternopil will become an example for the whole Ukraine and the world.

Sandra Esmeralda Vanegas Laverde¹⁷⁴
Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

El objetivo 11 “**Ciudades y comunidades sostenibles**”, contempla elementos valiosos que pueden generar conciencia en estudiantes no solo del nivel universitario, sino también en niveles básicos de educación y en las distintas etapas de aprendizaje del ser humano, de forma tal que se convierta en una materia obligatoria que permita implantar valores fundamentados en los siguientes aspectos:

- Fortalecer la idea en niños, adolescentes y adultos de que los seres humanos tienen derecho a vivir dignamente en un ambiente sano y seguro, a servicios que suplan necesidades básicas, tal como lo establece el citado objetivo.

- Sensibilizar en el bienestar que se obtiene, profundizar en temas como la planeación, financiación y consecución de recursos que permitan lograr este cometido.

- Exponer la interacción de los seres humanos con el medio ambiente y la comunidad y como este ejercicio permite escenarios más nutritivos para su crecimiento en la sociedad.

- Crear conciencia del aporte de cada individuo y el impacto de sus acciones, en sus distintas etapas de desarrollo, para interiorizar los elementos que propone el objetivo como lo son: la planificación y gestión participativa, integrada y sostenible.

- Contemplar como un valor fundamental el cuidado y preservación de lo natural enseñando a los estudiantes de distintos niveles de educación, técnicas que faciliten el conocimiento sistémico del tema, el cuidado del medio ambiente, cómo cultivar la tierra y hacerla productiva sin devastarla, entre otros aspectos.

- Implantar en las culturas y en la conciencia de los seres humanos desde el inicio de sus procesos de aprendizaje, la importancia en el cuidado del medio ambiente como mecanismo de supervivencia, que garantice la existencia de nuestra especie en condiciones de calidad, brindando herramientas y técnicas que faciliten cumplir con esta meta.

- Enseñar a los estudiantes cómo hacer uso razonable de los recursos de forma equitativa sin generar afectación al medio ambiente y a la sociedad en la cual se desarrollan.

- Fortalecer en los estudiantes conceptos como dar, compensar y retribuir, entre otros. Estos en función de la preservación del medio ambiente y del trato digno hacia el otro, para hacer de las sociedades escenarios incluyentes y exequibles como se señala en el objetivo y para afianzar en los seres humanos que no se trata solo de tomar de la naturaleza

¹⁷⁴ E-mail: sevanegas74@gmail.com

o del otro lo que necesito, sino que es necesario que todos entiendan lo imperioso de aportar para generar equilibrio. No se trata solo de consumir, sino del impacto a nivel sistémico que se genera cuando eso sucede y de crear conciencia en las nuevas generaciones.

Si se interviene el sistema educativo en todos sus niveles incorporando temas como la inclusión, la resiliencia, la sostenibilidad, el uso racional de los recursos y el cuidado por el medio ambiente como elementos básicos que faciliten la existencia de nuestra especie, se podría pensar en un futuro diferente al actual, en el que exista respeto, en el que se valoren las necesidades básicas de todo ser humano, en el cual los niños, adolescentes y adultos crean y estén convencidos que vale la pena dar un trato digno al otro y cuidar nuestro entorno.

A esta iniciativa se pueden sumar los otros objetivos de desarrollo sostenible, de forma tal que complementen el contenido temático que se puede brindar a los estudiantes, en los distintos niveles de aprendizaje. Es conveniente reflexionar sobre la urgencia de adoptar medidas radicales que permitan a la humanidad corregir el rumbo incorporando acciones que generen huella y faciliten el cambio.

Превръщане на градовете и селищата в безопасни и устойчиви места

Виктория Веселинова Димитрова¹⁷⁵
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Големите и малките градове в България са изправени пред голямото предизвикателство да осигурят приятна и удобна за живеене среда за своите жители и гости. Лошото качество на въздуха, големите задръствания, високите нива на шума в околната среда, лошото качество на заобикалящото ни строителство и големите площи от замърсени индустриални зони, са сред най-непосредствените проблеми на големите и малките градове. Изключително важно е да се намали замърсяването, което застрашава здравето на хората и да се извърши широкомащабна дейност по реструктуриране и регенериране, за да се превърнат градовете в удобни и приятни места за живеене. Междувременно постоянното потребление на ресурси, емисиите на парникови газове, разрастването на градовете и производството на отпадъци и отпадни води създават диспропорции в състоянието на околната среда в градовете. Управлението на градската среда, при спазване на принципите на устойчивостта, е не само желателно, то е абсолютно необходимо, ако искаме да осигурим здравословно бъдеще за градовете и селата, в които живеем.

И тук си задаваме въпроса: „Кой и как замърсява околната среда?“. Човекът е основният замърсител на околната среда. Многобройните промишлени предприятия, дизеловите автомобили, изгорелите газове и боклуците са малка част от причинителите за това замърсяване. Проблемът за опазване на околната среда може да се разгледа в два аспекта:

- Защита от замърсяване на околната среда, опазване и рационално използване на природните ресурси. Замърсяването на околната среда е свързано главно с индустриализацията и развитието на енергетиката, със селскостопанското производство, транспорта и комуналното стопанство. Те са свързани с изхвърлянето на вещества, които замърсяват въздуха, водата, почвата и увреждат флората и фауната.

- Изчерпването на някои видове ресурси и търсенето на начини и средства за тяхното заменяне и рационално използване, като например недостатъчно икономично използване на земята, на запасите от нефт, газ и въглища, на руди, метал и други.

Как може да намалим, даже и да спрем замърсяването на околната среда? Според мен, ако забранят или ограничат карането на

¹⁷⁵ E-mail: v.dimitrova006@gmail.com

дизелови коли, които са един от основните замърсители, въздуха, който дишаме ще е по-чист.

Много семейства се отопляват с дърва и въглища, по този начин се унищожават горите и ако продължи след години ще останем без тях. С преминаването на друг природен ресурс за отопление - например газ, не замърсява околната среда.

Почти във всички страни се търсят начини за опазване на околната среда. От решаващо значение е разработването и внедряването на безотпадъчни, или малко отпадъчни технологии и затворени цикли на водоснабдяване и изграждане на пречиствателни съоръжения за производствените процеси, населените места и други.

Основни мерки, които трябва да се съблюдават при проектирането, строителството на нови, реконструкцията и разширяването на действащите промишлени предприятия, е въвеждането на безотпадъчни и малко отпадъчни технологии и снабдяването им със съвременно оборудване за пречистване на въздуха от вредните газови емисии и пречистване на отпадните води. Необходимо е създаването на централни системи на електрификация и топлофикация работещи с течно гориво, намаляването на вътрешноградските автомобилни превози и подобряването на обществения транспорт. В големите градове да се създават специализирани предприятия за преработване и изгаряне на сметта.

Озеленяването е една от най-важните оздравителни дейности за градската среда. Така жителите ще се социализират и ще получават усещането за свобода и простор извън собствения си дом. Във всеки град трябва да има множество достъпни обществени пространства в кварталите - като местни паркове, игрища за децата и семействата и спокойни кътчета. Хората, ще имат достъп до природата и ще се чувстват по-добре в градската среда. В градовете и селищата трябва да има и обществени пространства като площади, театри, увеселителни заведения и други.

Анна Александровна Пархоменко¹⁷⁶
*Приазовский государственный технический университет,
Мариуполь, Украина*

Каждая из 17 Целей, на мой взгляд, важна и требует совместной работы правительств, бизнеса, гражданских обществ каждой страны и жителей Земли в целом. Для устойчивого развития моего родного города Мариуполя наиболее важна реализация Цели 17 «Партнерство в интересах устойчивого развития». Достижение 17 Цели в форме организации непрерывного системного партнерства предприятий, городской администрации, общественных организаций и жителей обеспечит эффективное устойчивое развитие Мариуполя.

Мариуполь входит в Топ-10 городов Украины, является важнейшим промышленным и экономическим центром страны. Мариуполь – действительно уникальный город: один из важнейших центров металлургии, крупный морской порт, климатический и грязевой курорт. Город обладает развитой транспортной инфраструктурой, является точкой пересечения автомобильных, железных дорог, морских и авиа путей национального и международного значения. Мариупольский морской торговый порт (один из крупнейших на Украине) круглогодично обеспечивает около 15 млн. т грузооборота в десятки стран мира.

Сегодня в Мариуполе взаимодействуют на всех уровнях социально-партнерские отношения между городскими властями, общественностью и металлургическими предприятиями международного холдинга «Метинвест». В рамках программ партнерства, например, в 2011-2015 гг. холдинг инвестировал в охрану окружающей среды Мариуполя 1,6 млрд. грн., реализовано 9 масштабных проектов по улучшению экологии. Также, реализуются программы социального партнерства города и холдинга (приобретение оборудования для медицинских учреждений; благоустройство парков, пляжей; строительство спортивных площадок; реконструкция городских зданий; и т.д.). Холдинг «Метинвест» в рамках соглашения о социальном партнёрстве с общественной негосударственной организацией «Фонд развития Мариуполя» (ФРМ) финансирует ряд стратегических проектов ФРМ, направленных на решение сложных проблем Мариуполя в коммунальной сфере, транспортном обеспечении горожан. Среди них – «Реформа коммунального сектора», «Новый муниципалитет – усиление реформ в Мариуполе». В рамках последнего проекта Украинская Инициатива по Повышению Уверенности (УСВИ) оказывает поддержку ФРМ по модернизации муниципальной политики для сотрудников Мариупольского городского

¹⁷⁶ E-mail: anya.parhomenko33@gmail.com

совета, для студентов старших курсов мариупольских ВУЗов, гражданских активистов и новых сотрудников органов местного самоуправления.

В 2015 г. начато сотрудничество UNICEF с администрацией, городскими социальными службами, полицией, ювенальной юстицией и союзом молодежи Мариуполя. При поддержке UNICEF открыто 4 центра социальных служб, планируется открыть 4 центра для молодежи в 2017 г. По результатам конкурса среди городов и территориальных громад в Донецкой и Луганской областях именно Мариуполь стал городом-партнером Проекта USAID «Муниципальная энергетическая реформа в Украине». Между Мариупольским городским советом и Проектом подписан меморандум о сотрудничестве в направлении реформирования энергоэффективности и энергосбережения, внедрения возобновляемых источников энергии и уменьшения выбросов парниковых газов.

Для достижения устойчивого развития Мариуполя, на мой взгляд, необходимо дальнейшее развитие диалога между государственными структурами, бизнесом и общественными организациями. Необходимо активно задействовать в диалоге малый и средний бизнес, развивать взаимодействие с неправительственными организациями, активно информировать горожан в СМИ о миссии и целях устойчивого развития ООН.

Роман Ильич Кривоногов¹⁷⁷

*Российский экономический университет имени Г. В. Плеханова,
Москва, Российская Федерация*

На мой взгляд, такая цель, как "Обеспечение открытости, безопасности, жизнестойкости и устойчивости городов и населенных пунктов" должна рассматриваться в Москве в первую очередь. Являясь одним из самых больших городов мира по численности населения, Москва так же должна иметь статус безопасного города.

В первую очередь, необходимо принять меры, направленные на безопасность дорожного движения. В качестве примера, повысить штрафы за нарушение ПДД и сделать неотвратимость наказания для всех. Из-за большого количества ДТП погибают как водители автомобилей и их пассажиры, так и пешеходы.

Я считаю, что безопасность города способствует его устойчивости, открытости и комфорту жизни для граждан. Безопасность может определяться как низкий уровень преступности. В Москву ежегодно прибывает большое количество трудовых мигрантов из разных стран. И по новостям часто передают, что то или иное правонарушение было совершено в том числе трудовыми мигрантами. Необходимо усилить контроль за ними и установить фильтры для приезда квалифицированной рабочей силы, чтобы добиться безопасности в городе.

Что такое безопасность? Это ответственность. Ответственность за противопожарные системы, ответственность за надёжность различных конструкций. Своевременное обслуживание домов, чтобы на тротуар не падали элементы фасада. Нужно донести до всех жителей города, что безопасность зависит от них самих, от их действий. Граждане должны всегда думать о последствиях, которые могут сказаться как на них самих, так и на окружающих.

От безопасности в городе зависит устойчивое развитие во всех других сферах. Реализация данных предложений позволит сделать наш город безопасным и комфортным для жизни горожан.

¹⁷⁷ Email: theboyr@mail.ru

Алина Дмитриевна Антонова¹⁷⁸
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Смоленский филиал, Российская Федерация*

*Слаборазвитая страна бедна потому,
что у нее нет промышленности:
а промышленности у нее нет потому,
что она бедна.*

Ханс Вольфганг Зингер¹⁷⁹

Я живу в Смоленской области в городе-герое Смоленске. На протяжении своей многовековой истории Смоленск являлся довольно крупным, развитым городом ввиду того, что через него проходил один из важнейших торговых путей «из варяга в греки». Значимость города подтверждается и тем, что Смоленск – город-шит, своеобразный «защитник русских земель» от вражеских нападений.

Смоленская область занимает выгодное географическое положение. Через территорию области проходит главная трасса федерального значения М1 «Москва-Минск», а также разветвленная сеть железных дорог. Имеются необходимые высококвалифицированные кадры. Созданы все предпосылки для успешного экономического роста региона. Однако согласно «рейтингу социально-экономического развития регионов по итогам 2016 г.» Смоленская область входит в «двадцать пять регионов, занимающих худшее положение в стране», в то время как соседняя Калужская область, не имея большинства преимуществ, активно развивается. Поэтому на данном этапе я считала необходимым для своего региона реализовать цель №9, которая предполагает еще большее содействие всеохватной и устойчивой индустриализации, внедрение инноваций и создание инфраструктуры, что приведет к незамедлительному экономическому росту.

Совсем недавно на Смоленщине были развиты практически все отрасли промышленности: машиностроение и металлургия, пищевая и легкая промышленности и др. Смоленский регион считался «бриллиантовой столицей» России, являлся одним из немногих, кто обрабатывал и поставлял лен за границу, занимал ведущее место в производстве машин, станков и оборудования. Однако со временем часть предприятий закрылась из-за нерентабельности, часть предприятий продолжает функционировать, принося незначительную прибыль владельцам. Что заставляет руководителей предприятий прекращать их деятельность?

¹⁷⁸ E-mail: alika98@list.ru

¹⁷⁹ Ханс Зингер (29 ноября 1910 - 26 февраля 2006, Брайтон) – британский экономист развития.

Проблема заключается в том, что уже который год инвестиционная привлекательность Смоленской области достигает критических показателей. Несмотря на то, что регион обладает определенными преимуществами, такими как: богатое культурное наследие, развитые транспортная и железнодорожная сети, наличие высококвалифицированных кадров, крупные инвесторы не спешат вкладывать деньги в развитие промышленности. Это связано с недостаточно развитой инфраструктурой. А развитие экономического потенциала региона необходимо начать именно с инвестирования денежных средств в инфраструктуру области.

Благодаря тому, что большие силы и средства направлены на развитие данной среды: внедрение инновационных технологий, обеспечение свободных земель инженерной инфраструктурой и др., инвестиционная привлекательность области возросла в несколько раз, и в настоящий момент в рейтинге регионов поднялась на 49 пунктов. Нельзя не отметить разработку и внедрение промышленных парков. Именно создание таких парков, как «Феникс», «Сафоново», «Стабна», «Ресурс», позволяет совершенствовать информационные технологии, системы коммуникаций и энергоснабжение, внедрять инновации. А это, в свою очередь, позволит создать еще более благоприятный инвестиционный климат на Смоленщине, что приведет к увеличению рабочих мест, улучшению качества жизни населения, и как следствие – стабилизации экономических показателей области.

**ENSURE SUSTAINABLE CONSUMPTION
AND PRODUCTION PATTERNS**

**ОСИГУРЯВАНЕ НА УСТОЙЧИВИ МОДЕЛИ
НА ПОТРЕБЛЕНИЕ И ПРОИЗВОДСТВО**

The missing link

Andrea Tellez¹⁸⁰

Dominican University, Chicago, USA

How do you envision your world in 2030? I visualize a world where we have almost all of the population in the world with access to basic needs, a world where we are focusing on creating a greener Earth for all its inhabitants and making intelligent use of technology. The sustainable development goals are a fantastic way to achieve this ethereal world. Unfortunately, not all the goals get the necessary attention to improve our Earth and our wellbeing. One goal that doesn't get the attention it requires is responsible consumption and production. In order for the UN to reach its goals, it needs to focus on this aspect so the rest of the goals can also be achieved.

The actions that lead to the ignorance of responsible consumption and production stem from ourselves as individuals, but also from large entities like the governments and businesses. One of the biggest culprits is the fashion industry. Many retailers are in the sector known as fast-fashion; creating affordable fashion at very low prices. This comes with detrimental consequences not only that affect other SDGs, but most importantly the responsibility of production by the companies. Rivers are polluted across the world, tons of waste is garnered, and toxic pollutants are released into the environment. The fast-fashion industry has the second largest carbon footprint behind the oil industry. Large retailers are more invested in increasing their profit rather than evaluating how their industry is negatively affecting the environment. The word responsibility is thrown out the window in the name of fashion.

Now we can't only put the blame on the major retailers, we are also part of the problem. We are what fuels the fashion industry and without us, it would not be the mega giant it is today. We are more concerned with finding fashionable clothing at cheap prices and adopt the mentality of quantity over quality. As a society, the majority of us are looking for what is cheap and fulfills our needs; so much so, that we don't care about what happens behind the scenes. We don't realize or acknowledge that rivers are being polluted and that millions are having health problems because of the toxins emitted. It's also extremely important that we become aware of the consequences our actions have on the environment. We need to think about how and what we consume because that may inspire the retail firms to start producing responsibly; it all goes hand in hand.

¹⁸⁰ E-mail: taraandr@my.dom.edu

Lamentably, as our society takes one step forward, it takes two steps back. We keep growing but we forget to ask at what cost. It's time that the world as a whole performed responsible consumption and production. Firms, governments, and individuals can all work together to achieve this and all the other goals. If we truly set our minds to it, and put our selfishness aside, we can attain all the sustainable development goals by 2030.

Alina Vorobiova¹⁸¹
Taras Shevchenko National University of Kyiv – Kyiv

*“Nature provides a free lunch, but
only if we control our appetites”
William Ruckelshaus*

If someone told me to pick one Sustainable Development Goal to form the basis of a course at university, I would choose the twelfth Development Goal, which is Responsible Consumption and Production.

To begin with, responsible consumption and production is about the efficient usage of energy and resources, how to have a sustainable infrastructure and how to live in a green planet, and have a better quality of life for all.

During the course at university, I would recommend to learn not only how to achieve development plans but also how we should consume natural resources to reduce environmental and social costs, because our ignorance in this matter leads to waste of energy and water, while having bath, doing morning toilet.

In that course I would like to learn how to do more and better with less.

If I, as a student, had a chance to learn this course, I would like to know how I could help as a consumer to reduce my waste and to be thoughtful what I buy and what I choose as a sustainable option whenever possible.

I cannot but mention the fact that if we had some conferences on Sustainable Goals as obligatory twice a year and had more chances to speak with the Sustainable Goals’ supporters, we would be able to give our own solutions of how we could help our country to rationalize the consumption of resources, and food etc., all of us would understand the importance of the implementation of these Goals worldwide.

The students would be able to deal with the challenges linked to air, soil and water pollution and exposure to toxic chemicals under the auspices of multilateral environmental agreements.

Also if the course could be divided in some areas, such as food block, water block and energy block, it would be easier for students to deal with problems in each area and to solve cases regarding each problem.

Speaking about the ‘green’ planet and development of the alternative energy sources, I would also like to know the ways of popularization of the impressive options that people could take into consideration while choosing between the alternative sources and fossil fuel.

¹⁸¹ E-mail: angelalina97@gmail.com

Afterwards, I would like to mention that the reducing of the waste is the other important thing that could be studied during this course. Carrying a reusable bag, refusing to use plastic straws, and recycling plastic bottles are good ways to do your part every day. Making informed purchases about what we're buying also would help.

To sum up, I firmly believe that the implementation of the twelfth Sustainable Goal will help to achieve overall development plans, reduce future economic, environmental and social costs, strengthen economic competitiveness and reduce poverty. And if students knew better those urgent problems and the ways of their solutions, they would do all their best to protect our planet.

Responsible consumption and production from the perspective of a university course

Veneta Todorova Lyubenova¹⁸²

D. A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, Bulgaria

All people are consumers in their lives and as such, they are exposed to tens and hundreds of decisions daily. From the small and automatic consumer choices concerning the FMCG market to the durable goods market they all affect the production and distribution process by giving advantage to some brands than to others. Understanding this mechanism is vital for the society because it makes consumer choices more reasonable and sustainable at first place and at second place, it creates ambassadors of this action plan and multiplier effects. Education has been found to be one of the main functions of green and sustainable human behaviour according to UNEP (United Nations Environment Programme) so pinning this topic into the students' curricula is one big step for the efficient use of natural resources and the dissemination of the possible outcomes.

Energy is one of the resources that are widely used in the production of goods and services. This determines the vitality of energy management as one of the primary decisions related with product policy from the perspective of marketing management. In Bulgaria, the most consuming sector for 2015 is transport followed by industry and households. The total consumption of energy has increased by 9.4% since 2000¹⁸³. This exemplifies the necessity for a change and procurement of sustainable sources and optimization of consumption.

The profile and share of the socially and ecologically responsible consumers could be determined and estimated through cluster analysis. Nowadays, this is a growing segment of people who render an account for the mechanism of manufacturing, consuming and disposing of waste and know their impact on the environment. This is the crucial point where all stakeholders have to understand the non-economic perspective, which contradicts the principles of the utilitarian doctrine. Customers are human beings who see and feel the climate change, they pay taxes for waste disposal, they breathe the polluted air, etc. The socially responsible customers (SRC) usually have children and/or old parents to look for. They are environmentally conscious and they require an entirely different approach and tools for targeting and positioning the products on the market (in the minds of the customers).

¹⁸² E-mail: v.lyubenova@uni-svishtov.bg

¹⁸³ Final energy consumption by sectors. (2017, January 17). Retrieved from <http://www.nsi.bg/en/content/12362/final-energy-consumption-sectors>

The EU unites 28 states from all around the continent. All of them have different natural resources, production chains, and recycling culture. Combating climate change has brought different countries to the common goal of green, sustainable and efficient production and use of production input in general. Eurostat has estimated that every person in the EU produces 6 tons of waste per year out of which only 40% is recycled¹⁸⁴. If the waste legislation of the EU were applied, there would be 72 billion euro retrenchments per year¹⁸⁵. Some companies embrace the idea of reverse logistics by collecting the empty bottles of the beverage for recycling (usually plastic bottles and caps) or re-use (e.g. Shumensko beer). When closing the waste chain, the environment is prevented from extra pollution and the resources could be exploited again.

Understanding this as a whole process and leveraging indicators for its monitoring and management is the key to reducing its threatening impact on our society. This requires entrepreneurs and the state to be more ecologically conscious and socially responsible by using and fostering environment-friendly products and technologies. Providing such course in the curricula gives advantage to the young professionals, as they will gain knowledge and expertise in a sought area with huge potential for the next decades.

In conclusion, companies need to understand that the cost of waste encompasses the inefficient use of natural resources (not only the raw materials such as unnecessary use of electricity and water, etc.) and this affects the turnover directly. In order to be managed, the whole process of procurement, production, supply, consumption, and waste management has to be analysed and constantly improved by educated experts¹⁸⁶.

¹⁸⁴ Waste. (2017, February 6). Retrieved from <http://ec.europa.eu/environment/waste/index.htm>

¹⁸⁵ Да живеем добре в пределите на нашата планета, 7ATA ПДООС – Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 г. (2014, February 11). Retrieved from <http://ec.europa.eu/environment/pubs/pdf/factsheets/7eap/bg.pdf>

¹⁸⁶ Митева, А. (2017). Зелените работни места в България – проблеми и перспективи. *Икономически и социални алтернативи*, 1, 87

SOS por la tierra: es tiempo de cambiar, es tiempo de trascender

Venus Ardila Molina¹⁸⁷

Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

Los 17 objetivos son de suma urgencia si de “salvar el mundo” se trata. Sin embargo, “La producción y el consumo responsable” podría ser el camino para lograrlos. Aunque en el mundo muchas personas y organizaciones se están movilizándolo en torno a casi todos los objetivos, pocos hemos hecho cambios reales en nuestro estilo de vida y pocos estamos dispuestos a hacerlo, no porque no queramos sino porque el mercado nos lo vende como ideal de calidad de vida: el tener.

Si movilizamos al mundo en torno al cumplimiento de este objetivo, los demás serán más cercanos, porque éste de lo que en realidad nos habla, como refiere Max Neef, es que el desarrollo de la sociedad sea a escala humana y esto implica cuatro cosas: consumo responsable, producción limpia, mercadeo social y comercio justo.

Es urgente hacer un alto en el camino, bajar el ritmo frenético de la vida y empezar a gestar una nueva forma de vivir, lo cual implica una migración de los ciclos de producción y consumo hacia actitudes y procesos responsables.

Tan solo revisemos uno, Hambre cero. “Se estima que 795 millones de personas sufrían de desnutrición crónica en 2014, a menudo como consecuencia directa de la degradación ambiental, la sequía y la pérdida de biodiversidad” (UNPD, 2017). Así mismo, la FAO en un informe de 2006 (hace 11 años) aceptó que: “la ganadería utiliza hoy en día el 30% de la superficie terrestre del planeta, que en su mayor parte son pastizales, pero que ocupa también un 33% toda la superficie cultivable, destinada a producir forraje. La tala de bosques para crear pastos es una de las principales causas de la deforestación” (FAO, 2006), superficies que al ser cultivadas con granos, frutas, hortalizas y tubérculos podrían solventar en buena parte la necesidad alimentaria del mundo. Sin contar que en este mismo informe se acepta que la ganadería produce el 18% de los gases de efecto invernadero. A pesar de que estos costos ocultos no son tenidos en cuenta en el valor final de la carne, su consumo tan solo es alto en los países desarrollados, en los países en vía de desarrollo llega en algunos casos a 10kg per cápita al año, que, según la FAO, no alcanza a cubrir las necesidades nutricionales de un ser humano. ¿Si algo no funciona será una alerta de que tenemos que cambiar?

Ese cambio requiere de una generación de conciencia desde los primeros años de la Academia, donde se están formando las generaciones

¹⁸⁷ E-mail: venusardila@gmail.com

del futuro próximo. Más que un curso en producción y consumo responsable, el eje articulador debe ser el Desarrollo Sostenible a Escala Humana, una invitación, no solo de Max Neef sino del Club de Roma (1972) o desde 1960 con Vance Packard en *The Waste Makers*, a revisar la rentabilidad de los negocios no solo en términos de ROI, sino en impacto social y ambiental, es empezar a incentivar la innovación más allá del desarrollo tecnológico sino trascender a la innovación social.

Para lograrlo, sería bueno revisar el informe del MIT de 1972 “Los límites del crecimiento” (UDEA, 2017): control de la natalidad, volcar la sociedad hacia los servicios y menos hacia los bienes, producción limpia tanto agrícola como industrial, reutilización de residuos tanto orgánicos como inorgánicos, no a la obsolescencia programada; y de Peter Senge sobre el consumo responsable ¿realmente lo necesito? ¿Realmente debo cambiarlo o puedo repararlo?, un giro en el funcionamiento de las instituciones hacia la sustentabilidad y lo más importante cambios reales en las formas de pensar y concebir la vida.

En un mundo donde todos estamos en la constante búsqueda de la felicidad, la invitación es a entender que ésta en realidad se encuentra en el interior, en los pequeños detalles del día a día, en lo que vivimos, en lo que somos y no en lo que tenemos. Finalmente ¿qué sentido tiene venir a este mundo si no es para hacer de él un lugar mejor?

Referencias bibliográficas:

1. Objetivos de Desarrollo Sostenible. Recuperado el 14 de octubre de 2017 de: <http://www.undp.org/content/undp/es/home/sustainable-development-goals/goal-2-zero-hunger.html>
2. Las repercusiones del ganado en el medio ambiente. Recuperado el 14 de octubre de 2017 de: <http://www.fao.org/ag/esp/revista/0612sp1.htm>
3. Meadows, Donella. Los límites del crecimiento. 1972. Recuperado el 14 de octubre de 2017 de: <http://matematicas.udea.edu.co/~actubiol/actualidadesbiologicas/raba1973v2n3art4.pdf>
4. La Revolución Necesaria según Peter Senge. 2011. The Seminarium Letter. Recuperado el 14 de octubre de 2017 de: <http://gestion.com.do/pdf/013/013-revolucion-segun-peter-senge.pdf>

С приемането на 17-те Цели за устойчиво развитие от ООН през 2015 г., световните лидери на 193 страни за първи път се ангажират с общи действия в толкова обширна политическа програма за сътрудничество до 2030 г., така че светът, в който живеем да бъде изваден от бедността и да се постигне устойчиво развитие с грижа към всички живи същества.

Когато става въпрос за важноста на 17-те Цели за устойчиво развитие, мисля, че всяка една има важно значение. Но, ако трябва да обвържа моя принос с реализирането на тези цели, смятам, че той е свързан най-вече с Цел 12 „Осигуряване на устойчиви модели на потребление и производство“. В основата на устойчивото развитие стоят моделите на производство и потребление. Всеизвестно е, че голяма част от проблемите на човешкото здраве и на околната среда са свързани с производството на стоки и услуги и с тяхното потребление. Устойчивото производство и потребление е общо предизвикателство, което изисква от всички участници да поемат своята отговорност – и производителите, и потребителите, и ресорните институции.

Аз, като потребител, смятам, че всеки трябва да се замисли върху това, как неустойчивите модели на потребление и производство водят до увеличено използване на природни ресурси, до образуване на повече отпадъци, до нарастване нуждите от транспорт и инфраструктура за транспортиране и обезвреждане, до замърсяване и дори до унищожаване на околната среда.

През целия си живот всеки човек ежедневно е потребител и в тази си роля може да даде своя дан към устойчивите модели на потребление, като използваме рециклируеми продукти, намалява изразходването на суровинни източници. С потребяването на еко- и биопродукти за храна, лична хигиена и битови нужди, всяко домакинство може да стимулира тяхното производство, и да допринесе за по-чиста околна среда. Ако всеки ден се замисляме за това, колко електроенергия ползваме в домакинството или колко често ползваме автомобила си, ще видим, че можем да променим потребителското си поведение така, че да намалим използването на ресурси и увреждането на околната среда.

Множество изследвания сочат, че домакинствата харчат повече ресурси и отделят повече отпадъци от обществения сектор. Това трябва да ни покаже, че всеки човек, чрез своя личен и информиран избор за потребление може да допринесе за реализирането на 12-та Цел за устойчиво развитие, ежедневно променяйки към по-добро света, в който искаме да живеем.

¹⁸⁸ E-mail: sv_vasilev@abv.bg

Устойчивото е модерно!

Таня Минкова Николова¹⁸⁹

Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Светът днес е много далеч от идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“, а именно по-малко глад и бедност, повече вода и енергия, повече продоволствие, справедливост и равенство на всички нива. Цифрите са категорични, че от 1990 г. насам днес крайно бедните са наполовина по-малко днес, макар всеки пети човек по света да живее с по-малко от 1,90 долара на ден¹⁹⁰ и мнозина да живеят с малко повече от тази ежедневна сума, което на фона на все по-високите цени, провокира въпросът наистина ли Светът е по-малко беден днес от преди около 20 години?

Колкото по-близо сме до 2030 г., толкова повече смятам, че сме далеч от идеята за Светът - мечта и трябва да насочим мисленето си към „Светът, в който искаме да живеем след 2030 г.“. Да преценим какво е необходимо да основоположим до 2030 г., за да се доближим до идеята за справедлив Свят след тази година.

И все пак има цели, по които има осезаем напредък и такива, от които сякаш Светът се отдалечава, а има и една трета категория, за която почти не се говори в публичното пространство, сякаш другите две са приоритизирани над последната. Пример за цел от третата група и най-пренебрегната според мен е Цел 12 „Осигуряване на модели на устойчиво потребление и производство“. Това е цел, която се противопоставя в своята същност с капитализма и поп културата на 21-ви век, която е културата на все по-улеснено потребление, което прокламира „купувай все повече и все по-лесно“. Модерната търговия предлага на модерният потребител потребление, което не изисква дори физическо присъствие в момента на сделката и интернет е 5-то измерение, което създаде среда за още по-развихрящата се „щопинг мания“. Ако Светът наистина искаше по-устойчиво потребление, щеше да намали рекламите и щеше да преподреди щандовете, така че да ни изкушават по-устойчиво произведените стоки или поне тези, които провокират по-устойчиво потребление. Интернет обаче е и измерението - среда, което позволи свободната обмяна на информация и своеобразно „коопериране“ на хора с еднакви културни и потребителски идеи. Минимализма¹⁹¹ е ново модно културно течение, което е в унисон с устойчивото потребление, тъй като цели

¹⁸⁹ E-mail: tanianikolova@mail.bg

¹⁹⁰ <http://www.worldbank.org/en/topic/poverty/overview>

¹⁹¹ <https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B7%D1%8A%D0%BC>

„освобождение“ от ненужните вещи, отказ от претрупване с покупки, ориентиране към малки и функционални домове, изчистени в пространствен и интериорен смисъл. В концептуалната си същност Минимализмът¹⁹² е повлиян от японския дизайн, а домовете в този стил са обикновено от 30 до 40 кв.м. Тази концепция обаче далеч надхвърля японския си облик и се превръща в начин на живот, чрез намаляване броя на дрехите, техниката, колите и вещите като цяло, като цели покриване на нуждите и отхвърляне на прахосническото. Хората, които практикуват Минимализъм, обикновено са високообразовани, ерудирани, пътуващи, добре кариерно и финансово позиционирани и противопоставящи се на разбирането, че животът трябва да е затрупан с вещи, а избират да се „затрупват“ с преживявания. В свят, в който ежедневно ти се предлага поредната рекламирана техника, минималистът си задава въпроса, не дали би могъл да си позволи, а дали наистина му е необходимо. Оптимизацията на материалното за сметка на духовното е равно на Минимализъм, което от своя страна е равно на устойчиво потребление в широкия смисъл на потреблението. Минималистите често потребяват по-скъпи туристически дестинации, спортове, културни събития и преживявания като цяло.

Устойчивото производство е не само това, което консумира по-малко ресурси и замърсява по-малко околната среда, а е и това, което мотивира своите клиенти към по-разумно потребление, което е в противоречие с основния търговски принцип за стремеж към разрастване и по-висока печалба.

Една от най-лицемерните цели, уви е точно дванадесетата, тъй като, ако подписалите се държави-членки бяха решени да сторят необходимото, до 2030 г., например биха променили законодателството за ограничаване рекламата, рестриктивни мерки за насочване производствата в устойчива посока, въвеждане на образователен предмет още от началните курсове на образование „Устойчивост“, биха провели мащабни кампании и обществото би било много по-отговорно в своето потребление.

Устойчивото производство и потребление, а и всички останали цели са свързани с повишаване качеството на живот на нас днес и на нас утре, тъй като потреблението днес има своето отражение утре, а понякога и в следващите 200 години, колкото е времето за разлагане на пластмасата, например.

Модерното днес е минималистично! Модерното днес е с мисъл за утре! Модерното днес е устойчиво на всички нива! Аз избирам да съм модерна, а ти?

¹⁹² <https://escreeo.com/blog/bg/%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B7%D1%8A%D0%BC-%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D1%83%D1%87%D0%B8%D0%BC-%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%87%D0%B5-%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BA%D0%BE/>

Противоречие концепции социально ответственного потребления ресурсов и консюмеризма

Анна Вячеславовна Кисель¹⁹³

Житомирский государственный технологический университет, Житомир, Украина

Все чаще человечество видит необходимость в минимизации, или скорее оптимизации, собственного потребления. То есть внедрение более ответственного подхода к потреблению ресурсов. Это касается как больших корпораций, так и отдельного человека.

К сожалению, двенадцатая цель развития «Ответственное потребление и производство», которая была принята ООН, не совпадает с сегодняшней тенденцией и предрасположенностью к консюмеризму. Эти два понятия, можно сказать, соперничают друг с другом. Как результат, происходит пренебрежение целью устойчивого развития с точки зрения реализации идеи «Мир, в котором мы хотим жить в 2030 году».

Для наглядной демонстрации противоречия концепций для разных поколений в наше время, стоит рассмотреть некое их сравнение, а именно поколение до 2000 и после.

Поколение до 2000 годов, так называемое поколение Миллениума, жило в условиях дефицита ресурсов и недостатка товаров на рынке (в особенности территория СНГ). Хотя при этом наблюдалось бездумное использование и потребление нефти и ее продуктов, а также других видов топлив. У всех бытовало мнение о неиссякаемости природных ресурсов. Сейчас же, более старшее поколение, опираясь на прошлый опыт, склонно к ответственному потреблению.

Люди, рожденные после 2000 годов, поколение Z, видят картину изобилия товаров, но в тоже время – недостаток природных ресурсов. Этому поколению присущи такие черты как здоровый образ жизни, экономность и экологические инициативы.

Вместе с тем, поколение Z не склонно к рациональности из-за огромного разнообразия товаров общего пользования, а также товаров люкс-сегмента. Консюмеризм уже давно укоренился как одна из главных характеристик и тенденций современного общества. Мода на рынке меняется чуть ли не ежедневно, что ведет к мнимой надобности потреблять большее количество ресурсов как предприятиями, так и отдельными покупателями. Уже сейчас сформировалась сильная система «бренда-авторитета», которая является двигателем необоснованного производства и потребления ресурсов. Желания

¹⁹³ E-mail: av.kysel@gmail.com

отличаться и «не быть как все» подкрепляют консюмеризм и конкуренцию среди участников рынка.

Также хочется отметить тот факт, что происходит искусственное торможение некоторых аспектов прогресса. Например, если люди всего мира перейдут на электрическую энергию (или энергию солнца), нефтяные компании исчезнут, а их руководители потеряют свой капитал и дальнейшую деятельность в этой сфере. Также, если рассмотреть медицинскую сферу, существует много фактов о притеснении и скрывании исследований, которые связаны с поиском лекарств от рака. Давно признано, что медицинская сфера, в частности сети аптек, являются безубыточным видом бизнеса.

Как итог, хочется вспомнить о том, что человечество признает необходимость сохранения ресурсов для следующих поколений. Несмотря на вышеуказанные противоречия, во всем мире делаются усилия на пути к достижению рациональности и ответственного потребления.

Нынешнее общество – общество потребления

Елена Алексеевна Кулишова¹⁹⁴

*Приазовский государственный технический университет,
Мариуполь, Украина*

Нынешнее общество – общество потребления: нам навязывают технику и одежду, косметику и продукты питания. Нам говорят, что это модно или престижно, полезно для здоровья или просто необходимо для нашего выживания в современном мире. Однако большинство из того, что находится на полках супермаркетов является удовлетворением искусственного спроса, созданного стараниями маркетологов и менеджеров крупнейших корпораций мира. Нам не надо менять телефон каждый год, но как обидно и грустно, когда ты ходишь с 1 телефоном 5-й год, а кто-то берет за это время уже 3-й не задумываясь о том, какой вред для планеты он приносит. Но он крутой, а ты должен выкручиваться и стесняться того, что на самом деле делаешь большой вклад в будущее свое и своих детей, будущее своей планеты, которая не в состоянии выдержать растущие запросы владельцев корпораций. Ты должен работать днем и ночью, чтобы все больше и больше покупать то, что тебе абсолютно не нужно и так по замкнутому кругу. С 50-х годов прошлого столетия этот замкнутый круг позволяет корпорациям все больше и больше получать денег, однако не приносит никакой пользы и удовольствия потребителям. Экономическая теория дает определение, в соответствии с законом убывающей предельной полезности по мере роста количества потребляемых благ, предельная или дополнительная полезность, получаемая от каждой дополнительной единицы блага, будет сокращаться, что и определяет негативный наклон кривой спроса на графике. Из чего производителями делается вывод о том, что человек не будет покупать себе много единиц одного вида товаров, а, следовательно, нужно сделать так, чтобы каждую новую единицу товара потребитель хотел приобрести. Такой эффект достигается при помощи вынужденного и запланированного устаревания. Для того, чтобы потребитель разбирался в методах, которыми им манипулирует производитель и следует разработать курс, который научит потребителей ответственности за свой выбор.

Выбирая тот или иной товар в магазине мы «голосуем кошельком» за определенного товаропроизводителя, то есть принимаем его методы и позволяем ему работать дальше в том же духе. Но зачастую мы сами не знаем, как именно правильно сделать выбор и

¹⁹⁴ E-mail: kulishova.ek@gmail.com

как именно стать тем самым «ответственным потребителем», требования которого придётся выполнять впоследствии товаропроизводителям.

Курс должен быть не столько теоретическим, сколько практическим, знакомя студентов с теми возможностями ответственного потребления, которые есть в городе, к примеру, куда сдать использованные батарейки, где находятся баки для сортировки мусора, а также помогая жителям города увеличивать таковые возможности, устанавливая те самые баки, проводя тренинги для лучшего понимания ситуации, в сотрудничестве с городскими властями разрабатывать проекты для улучшения обстановки в городе. В теоретической части курса необходимо разработать цели и задачи курса, принципы ответственного потребления и производства, изучить историю проблемы, программы ответственного производства и их реализацию на практике, изучить непосредственно проблемы и последствия общества потребления, а также изучать и разрабатывать пути решения проблем присущих данному типу обществ.

Научив себя делать ответственный выбор, мы сможем заставить делать этот выбор товаропроизводителей.

Ольга Михайловна Абросимова¹⁹⁵
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Территория Москвы и Подмосковья образует одну из крупнейших в мире агломераций, в которой одновременно находятся около 25 миллионов человек, они постоянно взаимодействуют, обмениваются разного рода информацией и так или иначе участвуют в процессе производства и потребления товаров. Но можно ли назвать наше производство и потребление ответственным и рациональным? Вероятно, Цель №12 Обеспечение перехода к рациональным моделям потребления и производства – из Целей в области устойчивого развития является одной из необходимых задач для обеспечения развития Москвы.

Свой вклад должны внести российские предприниматели – в их силах обеспечить экологичность предприятий, увеличить количество возвратных отходов, повысить эффективность затрат сырья. Но ведь в достижении данной цели может поучаствовать каждый из нас. И в этом плане, считаю, мы должны себя позиционировать не просто как рядовые потребители, но как граждане Российской Федерации, имеющие права и несущие обязанности перед нашим государством.

Необходимо понимать, что, используя и выбрасывая пластиковые бутылки и полиэтиленовые пакеты, мы загрязняем наш мегаполис. Москва и область каждый год производят 11 млн. тонн твердых коммунальных отходов (ТКО), что составляет 16% отходов, производимых по всей России. И когда официальные мусорные полигоны переполнены, то начинают стихийно появляться свалки. По информации «Гринпис», большая часть мусорных полигонов Московской области не соответствуют нормам безопасности и являются источником загрязнения почв, подземных вод и атмосферного воздуха. В последнее время заголовки газет все чаще говорят о незаконных свалках и их негативном влиянии на окружающую среду: Балашиха, Клинский, Ленинский, Пушкинский, Волоколамский, Ногинский районы Подмосковья... Какую часть отходов можно было переработать? По данным газеты Коммерсант, 17% отходов составляют бумага и картон, 13% - пластиковые отходы, 16% – стекло, 2% – железо и алюминиевые банки. Суммарно это составит 48% – то есть свалок могло бы быть в 2 раза меньше, если бы был организован отдельный сбор отходов. Из 11 млн. тонн мусора, образуемого Москвой и Московской областью ежегодно, могло быть получено 5,28 млн. тонн переработанного сырья. Напомним, что

¹⁹⁵ E-mail: abrosimovaom22@gmail.com

сейчас на переработку доставляется лишь 4% отходов, что равняется 0,44 млн. тонн. Крайне не эффективно для современного мегаполиса.

Казалось бы, решение на поверхности – организовать отдельный сбор отходов. Уверена, что в этом процессе должны быть задействованы не только верхние уровни власти, но и местное самоуправление. Нужно, чтобы в дело были включены муниципальные депутаты, которые есть в каждом районе Москвы. Это имеет две позитивные стороны. Во-первых, жители, знакомясь с депутатами, получают знакомство с активной общественной деятельностью, что способствует формированию гражданского общества. Во-вторых, граждане, наблюдая, что в акцию вовлечен их район, их соседи, жители ближайших домов, также начнут участвовать в отдельном сборе отходов, что следует из психологического принципа коллективности.

Второй ветвью действий в борьбе за рациональное потребление я вижу рекламную агитацию. Плакаты и билборды должны призывать к эффективной переработке, к покупке продуктов большими партиями с целью экономии упаковки, к потреблению продукции экологических производств.

Совмещая эти действия, Москва сможет перейти к новой рациональной модели потребления и производства, что будет существенно уменьшать истощение природных ресурсов и сохранять леса Подмосковья зелеными, а почву плодородной.

Двенадцатая цель устойчивого развития как основа составления учебного курса в университете

Софья Андреевна Сидорова¹⁹⁶

*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Двенадцатая цель: „Обеспечение перехода к рациональным моделям потребления и производства“ в области устойчивого развития может быть основой для составления учебного курса в университете, потому что представляется основополагающей. В соответствии с Докладом о человеческом развитии РФ (Цели устойчивого развития ООН и Россия) 2016г., подготовленным Аналитическим центром при Правительстве РФ, реализация данной цели предполагает приближение структуры личного потребления России к уровню среднеразвитых стран, а также становление на путь инновационного развития отраслей. Кроме этого, необходимо отдавать приоритет инвестированию промышленного сектора экономики, а не добывающего. Однако, автору эссе представляется, что реализация данной цели в России не может ограничиваться этими задачами, т.к. материально-вещественные отношения основываются на определенных ценностях, принятых в обществе. Они формируются под воздействием менталитета, исторических событий, произошедших в данной стране, религии, идеологии, традиций, обычаев и т.д. Поэтому необходимо провести анализ существующих ценностей, соотнести их с поставленными задачами, и прийти к гармоничному согласию между идеологией и материально-вещественными отношениями данного общества. В настоящий момент в России – обратная ситуация.

Понятие рационального потребления трактуется по-разному в рыночной парадигме и в коммунистической этики. В первом случае потребление рассматривается, как положительное явление, стимулирующее производство и экономику страны в целом. В рамках марксистско-ленинской политической экономии стали говорить о перепотреблении как о негативном явлении буржуазного класса. Предполагалось, что дабы удовлетворить свои бесконечные потребности, в частности, выходящие за рамки первичных, буржуазный класс эксплуатирует пролетариев в ущерб последним. И несмотря на то, что Россия перешла на «рыночные рельсы», повсеместно, в том числе и в научных кругах, по-прежнему выделяется проблема перепотребления, которая негативно влияет на развитие общества, в том числе на устойчивое развитие, поскольку провоцирует гонку за материальными благами, порождает стяжательство, что приводит к

¹⁹⁶ E-mail: sidorova_s94@mail.ru

социальной напряженности, стимулирует хищническое отношение к природе. Хотя с точки зрения рыночной парадигмы указанная проблема вовсе не стоит. И если в стране не будет платежеспособного спроса в силу моральных ограничений, то исчезнет производство, не будет рабочих мест, произойдет обострение нищеты, что нельзя назвать устойчивым развитием.

Если говорить о рациональном производстве, то и эту сферу общественные ценности не обошли стороной. Все понимают, что нужно перевооружать производственные мощности, однако возлагают эту обязанность не на бизнес, а на государство, как это было в XX веке, что не соответствует рыночной парадигме развития. Предприниматели не хотят инвестировать в отечественную промышленность не только потому что не получают быстрой отдачи, как от добычи природных ресурсов, но и из-за недоверия к власти (на это повлияли хищнические события революции 1917 г. – национализация имущества предпринимателей). И до сих пор государство вмешивается в экономику и не обеспечивает должным образом охрану частной собственности. Таким образом, для становления рыночной экономики и обеспечения устойчивого развития России необходимо преобладание идеологической парадигмы в системе образования и общественного дискурса, и эта парадигма является базисом, над материально-вещественными отношениями, играющими роль надстройки.

Исходя из вышесказанного, в рамках предлагаемого курса целесообразно было бы изучать этику в экономике. Проводить анализ различных парадигм развития. Ибо общественные ценности передаются из поколения в поколения – многие, из которых и приводят к торможению экономического и устойчивого развития России.

**TAKE URGENT ACTION TO COMBAT CLIMATE
CHANGE AND ITS IMPACTS**

**ПРЕДПРИЕМАНЕ НА СПЕШНИ ДЕЙСТВИЯ
ЗА БОРБА С КЛИМАТИЧНИТЕ ПРОМЕНИ
И ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ИМ**

Climate change as a Sustainable Development Goal

Abigail Romo¹⁹⁷

Dominican University, Chicago, USA

In order to successfully attempt to ensure a positive and improved environment to live in, the Sustainable Development Goal (SDG) that people should pay closer attention to is climate change. Climate change has often been overlooked in the past. However, as we work towards a brighter future, this SDG is beginning to flourish.

Climate change, which is also referred to as global warming, is the change of climate that is out of the ordinary (NASA.com). Climate change has been overlooked throughout the years because not many people have been acting upon the situation. Although climate change has been overlooked, people are aware that our environment needs to be taken care of, and people are now taking steps to slowly target this SDG. The evidence that shows that climate change has worsened has been shown by the sea level rise, global temperature rise, warming oceans, shrinking ice sheets, declining arctic sea ice, extreme events and more (NASA.com). Overall, earth has become warmer, and the effects of climate change can continue to prolong. The future effects of climate change are continued droughts and heat waves, sea level rise of 1-4 feet by year 2100, ice-free arctic and intense hurricanes (NASA.com). The solutions to climate change are listed in NASA's website. They have a climate data initiative and many committees that are targeted towards helping the cause. Every country is experiencing effects of climate change; furthermore, other effects that have been provoked and affected the environment is greenhouse gas emissions, which has increased by 50% since 1990 (United Nations Development Programme). According to The United Nations Development Programme, they have a goal of "mobilizing \$100 billion annually by 2020 to address the needs of developing countries and help mitigate climate-related disasters". They focus on helping vulnerable countries.

According to the Sustainable Development Knowledge Platform, Sustainable goal 13 will be reviewed at the high level political forum in 2019. In this forum, they will discuss climate change and take action to combat it. Climate change is one of the "biggest threats to development, is widespread...[and] is integral to the successful implementation of the SDG"(Sustainable Development Knowledge Platform). Climate change is something that affects everyone, and if people around the world are not putting the effort to help this cause, then inevitably, there will be negative consequences. I feel that this SDG is overlooked because most people

¹⁹⁷ E-mail: ramoabig@my.dom.edu

focus on SDG's such as no poverty and quality education. People focus more on these SDG's because they are issues that are more prominent. Therefore, in order to achieve the world we want to live in, no poverty and quality education are more recognized. All the SDG's are very important, but some are overlooked compared to other SDG's.

Slowly but surely, I see that people are beginning to act on this SDG by being more eco-friendly. Many apparel brands have made an attempt to create sustainable garments that are eco-friendly, for example, biodegradable clothing. Brands which are becoming more sustainable do this as their social responsibility to help improve the community and the environment. However, I feel that climate change is still overlooked compared to other SDG's.

Overall, in order to achieve the world we want to live in by 2030, climate change should be one of the top sustainable development goals to focus on. People need to pay closer attention to climate change. If we do not take care of our environment, we do not take care of ourselves because in the long run, there could be negative consequences that we will have to face.

Resources:

1. <https://climate.nasa.gov/>
2. <http://www.undp.org/content/undp/en/home/sustainable-development-goals/goal-13-climate-action.html>
3. <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg13>

The first step in executing SDG'S

Alejandro Chavez¹⁹⁸
Dominican University, Chicago, USA

The Sustainable Development Goals are a new set of 17 universal goals that the United Nations members created to fulfill this plan by 2030. All goals are important and connect with one another in order for all to be accomplished. One goal that presents the biggest threat to development is #13, Climate Change and its Impacts. Climate Change is widespread and poses a threat that the world cannot control sufficiently. There are several goals Climate Change also can affect like, Good Health and Well-Being, Clean Water and Sanitation, Affordable and Clean Energy, Life below Water, and Life on Land. Likewise, Climate Change will minimize the implementation of the rest of sixteen goals the world needs to carry out.

Global nature keeps changing drastically around the world and there are many ways in which everyone can keep it from forming natural disasters. I'm currently taking a course at Dominican University on Climate Change, and so far I've learned that it's causing major issues worldwide and there is a vast amount of natural destruction that can occur before 2030. In order for this to stop occurring, all parties of the United Nations need to come along and collectively work together.

Climate Change is exposing heat, drought, increased wildfires, declining water supplies, reduced agricultural yields, health impacts due to heat, and flooding on land near the oceans. Further, I will discuss the most important impacts that Climate Change has on the implementation of the rest of the SDG goals.

The exposure of heat from the sun is also releasing radiation that damages the Earth's atmosphere and surface. A great deal of heat causes more skin damage that can be dangerous for people. Extreme heat can cause heat stroke and heat exhaustion that can lead to loss of consciousness. In many larger areas near the equator like Africa and South America, people are exposed to a great deal of heat that they cannot control. Moreover, many of these people do not have the equipment like A/C or Fans to keep cool. Furthermore, heat also releases a great deal of gases and carbon dioxide that are really dangerous for human beings. Like fossil fuels and air pollutant emissions (carbon), they are causing heart attacks and asthma attacks for many people.

Around the world we are seeing more and more deforestation. The clearing of forestland exposes soil, which has a tendency of absorbing more sunlight; therefore, there are dramatic impacts in a deficit of habitats for

¹⁹⁸ E-mail: chavalej@my.dom.edu

species and individuals. The exposure of deforestation implies to damages on Life on Land.

A declining water supply will affect all human beings and animals across the world. On Earth we have large glaciers and icebergs roaming around. Exposed to the heat from the sun with more temperature change occurrences, our glaciers and icebergs begin to melt. Since more ice is melting due to more exposure to sunlight, water absorbs a great deal of sunlight, which then converts into warmer water that melts the ice. If more of this ice begins to melt, there will be a rise in ocean levels that affect lands near oceans like Florida, North Sea, Bangladesh and its surrounding countries, South China Sea, and many areas north of Russia. As International Business majors, we can understand that Bangladesh and its surrounding countries are one of the most productive operating countries that have emerged as the clear production country for businesses around the world. An event like this will also cause flooding that will force people out of their coastal habitats, and lost habitat for life below water (fish), life on land (people, birds, and plants).

Climate Change and its impacts have clearly done a vast amount of damage worldwide to life on land and below water. Clearly, it is difficult to prevent all these events that climate change creates. To try to put an end to this, all countries need to agree and come to a conclusion because the Earth's climate change is occurring nearly 10 to 100 times faster than in the past. Leaders like Donald Trump who is giving anti-environmental executive orders are threatening the future of the United States and the world. As a business major, I believe that we can create millions of jobs by protecting our environment and move to a more energy efficient country. By cutting back on climate change impacts, we can accomplish the rest of the sixteen sustainable development goals more deliberately and protect the lives of our current and future generations.

Climate change and the impact on the environment

Amy Diaz-Hablich¹⁹⁹
Dominican University, Chicago, USA

There are seventeen sustainable development goals (SDG) that are looked upon to ensure that all people around the world enjoy peace and prosperity. These goals are set to improve the quality of life for all human beings. The reason why SDG's are implemented as an important global core development policy is because the world is composed of inequalities: poverty, health concerns, discrimination, poor labor conditions, resources, and many more. Each SDG is a problem people are facing around the world. By taking action, each goal can be improved for the wellbeing of human beings and our world.

The SDG that I believe is most overlooked, in terms of achieving "the world we want to live in by 2030", is goal number thirteen: climate action. All around the world, people are faced with environmental challenges. Over the past 150 years, we have taken advantage of our planet by living beyond our needs. Global warming is causing long lasting changes in our climate system that affects every single country worldwide. If action is not taken now, the following problems can lead to serious consequences.

Since the Industrial Revolution, the amount of carbon dioxide in our atmosphere has been continuously increasing overtime. Vast amounts of fossil fuel burning are taking place through transportation usage, agriculture, industry manufacturing, and our usage of electricity and heat. All around the world, people utilize cars, buses, jets, as their way of transportation. Although there have been improvements in the US, due to the Clean Air Act that was implemented, worldwide CO₂ emissions are getting worse. The carbon dioxide we produce, through the burning of fossil fuels are affecting forests, oceans, and water from rainfall and glaciers.

Plant life is very important to the environment. The more plant life we have, the more carbon dioxide is removed from our atmosphere. Forests are crucial to improving global warming and help regulate our climate. As we damage our terrain or it begins to dry up by global warming, agriculture and deforestation are being impacted. The less plant life we have, the more sunlight is reflected on the Earth's surface. The more sunlight absorbed by the terrain, there will be higher temperatures and more heat will be given off.

Oceans are another important piece of having a better environment. Like plants and trees, oceans also absorb a great quantity of carbon dioxide.

¹⁹⁹ E-mail: diazamy@my.dom.edu

As water temperatures increase, we are seeing more acidification in ocean waters. Due to this impact, more coral reefs are dying due to increased amounts of bleaching. Ultimately it can cause the collapse of many coral reefs around the planet. Around the world this can cause a huge problem, because many people rely on fish as their main source of protein, that overfishing can ultimately kill the coral. There are some fish that eat seaweed; and unfortunately seaweed reduces the amounts of sunlight the coral gets.

Lastly we have water coming from rainfall and glaciers. I consider them to be the most serious worldwide. Climate change has made serious impacts through increases in flooding and droughts. As temperatures increase, more water is being evaporated into the air. When air holds too much moisture, it causes flooding and more frequent extreme rainfall events. Worldwide, extreme rainstorms can cause people many problems; houses and belongings can get damaged. The melting of glaciers has a strong impact on the ecosystem, pertaining to the freshwater people use. Along with rivers and lakes, many people rely on glaciers for drinking water, sanitation, and for agriculture. Worldwide, people's drinking water is going away slowly, due to increasing temperatures.

Overall, there are many areas within climate change that are being affected worldwide by human beings. We may not realize it, but our world is slowly getting worse and is starting to face increases in temperatures. If climate action is not taken seriously, people all over the world are going to be impacted with various problems. For example, the loss of drinking water or even increases in health problems, due to the increased amounts of carbon dioxide. If we want to achieve a great world to live in by 2030, then we should consider protecting our planet and start taking action now that we have time before it's too late.

Climate action

David Benitez²⁰⁰

Dominican University, Chicago, USA

I strongly believe the Sustainable Development Goals that has the most importance for achieving in the world we want to live in by 2030 is Climate Action. The reasons for this are due to the fact that every country in the world is being affected by climate change. Climate change affects almost every living organism in the world. Climate changes have already done significant damage to the world in the last 30 years. We as residents of the world need to take initiative and encourage people to participate in Climate Action. If we avoid the topic we will surely suffer the consequences. We will slowly but surely see the world we live in fall apart as parts of the world will cease to exist, animals will continue going extinct and tornados, hurricanes and heat waves will become stronger. These are just a couple of reasons why we need to achieve Climate Action around the world by 2030.

There are several locations around the world that have been affected by global climate changes. Some locations have witnessed more changes than others. So there are several places around the world that have a risk of disappearing due to climate change. One location that is expected to disappear by 2050 is Venice, Italy. Venice has seen a dramatic increase in floods due to high tides for the last couple of years. The Northern Adriatic Sea is rising at about 0.04 inches (1 mm) per year. Venetians will be forced to move out of their homes and relocate due to the change in weather. Climate Action needs to be achieved in order to protect other people's homes and avoid beautiful places like Venice from disappearing. Locations disappearing can even be found close to home as Rocks National Lakeshore in Michigan. The national park has experienced a rise in air and water temperatures, which has led to a large reduction of ice coverage. Due to these changes the ecosystem is beginning to change and suffer. If nothing is done to protect areas of climate change, we will eventually end up destroying all of them due to our lack of care for the environment. Yet if we begin establishing Climate Action we have a chance to extend the existence of these locations and might even be able to avoid losing them completely.

Another reason that is really important for us to implement Global Action as soon as possible is due to the fact that we are not the only ones that live in this world. We as humans are responsible for needing to establish Global Action; we are the ones that have caused the most damage

²⁰⁰ E-mail: Benidavi@my.dom.edu

to the world by burning fossil fuels, deforestation and pollution. We owe it to all of the other species that live on this planet that are going extinct due to our decisions. At the moment there are at least seven animals that are running the risk of going extinct due to our global damage. One animal that everyone knows is at risk is the polar bear. The Arctic sea ice has decreased rapidly which has led to the polar bears having to find alternative food sources on land. If a Global action is not established soon the ice sheets will eventually disappear and so will the polar bears due to the lack of food. Another species that has been greatly affected is the North Atlantic Cod. This fish has been overfished since the 1990's. The North Atlantic Cod population used to be able to bounce back, yet now scientists are reporting that the entire ecosystem off the northeastern coast of North America has changed. They believe the cause for this change is due to the change of ocean currents and an influx of cold arctic waters. These are just two examples of how humans have negatively changed the lives of other species while only worrying about ourselves. Now is the time to give back and establish Climate Action in order to avoid complete extinction of more creatures like these.

If we as residents of the world avoid pursuing Climate Action we will end up destroying what is left of the world and eventually ending all life on Earth. Climate Action is necessary in order to save the planet and all of the species that live in it. These are just some of the reasons that I believe the Sustainable Development Goal that has the most importance for achieving in the world we want to live in by 2030 is Climate Action. The sooner we develop Sustainable Development Goals, the more places and species we will be able to protect and save from extinction.

References

1. Amore, Christine D. "7 Species Hit Hard by Climate Change." National Geographic. National Geographic Society, 29 Mar. 2017. Web. 02 Apr. 2017.
2. Avakian, Talia. "26 Beautiful Places You Should Visit before They Disappear." Business Insider. Business Insider, 22 Apr. 2016. Web. 02 Apr. 2017.
3. Shaftel, Holy. "Global Climate Change: Effects." NASA. NASA, 16 June 2016. Web. 02 Apr. 2017.

SDG and climate change

Quinten Hayes²⁰¹

Dominican University, Chicago, USA

The global goals for sustainable development are all extremely beneficial for many nations and people across the world, but many of them don't apply to some countries as much as others. For example, the United States of America doesn't need clean water and sanitation like many countries in Africa (except Flint, Michigan) or Russia doesn't need decent work and economic growth like many countries in South America. However, every country across the world is involved in global warming and climate change. Climate change is a controversial issue in the United States, but is an issue that requires all countries to come together in order to improve the life of everyone. When looking at global warming more in depth, the primary contributing problem is energy, which is why affordable and clean energy is the most important SDG for achieving the world we want to live in by 2030. Everyone understands that climate change needs to be addressed, but countries such as the United States don't want to sacrifice economic advantage in order to have clean energy. A solution for affordable and clean energy is something that can help combat climate change, a problem that affects the entire world.

The main role of goal number seven of the SDG's is to provide affordable, reliable, sustainable modern energy for all. Providing this energy to all helps achieve other Sustainable Development Goals such as poverty, good health and well-being, clean water, and climate action. The world has increased access to electricity and clean fuels for cooking; however, the use of polluting fuels has increased. In order to combat climate change, all nations across the world have to agree on cutting global emissions and move towards clean energy. The problem with this idea is that it costs too much, which forces countries to give up economic advantages. Another problem with this is deciding which countries to reduce emissions and how much. For example should a developing country in Africa have to cut the same ratio of global emissions as a developed country such as United States, China, or Russia? However, with the goal of affordable and clean energy, maybe countries can cut emissions without sacrificing economic advantage. If this can be achieved, then issues such as global warming and climate change can be a huge step closer to preserving the Earth and benefiting every, single, person across the world.

References

1. United Nations Official Document. *United Nations*. United Nations, 24 June 2015. Web. 03 Apr. 2017.

²⁰¹ E-mail: hayequin@my.dom.edu

La acción climática, el gran cambio que la ciudad de Medellín debe de emprender y la consciencia que las organizaciones han de tener

Jeraldyn Stephania Zapata Rodríguez²⁰²
Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Columbia

El futuro de nuestro mundo es cada vez más incierto, pero de algo se puede estar muy seguro, si seguimos con este proceso de autodestrucción en diferentes ámbitos será muy poco probable que veamos algún mañana. El cambio es algo indiscutible, pero para poder hablar de un cambio global, primero hay que empezar por la zona en donde vivimos.

Medellín, Colombia, conocida como la ciudad de la Eterna Primavera o la más innovadora del mundo según *The Wall Street Journal* y Citigroup (City of the Year, 2013), tiene ante sí una buena trayectoria de éxito que se ha visto afectada en los últimos tiempos por su cambio climático; y es aquí donde desde mi perspectiva el Objetivo de Desarrollo Sostenible número trece; Acción Climática, puede tener un gran cambio y a su vez impacto en el futuro sostenible en esta ciudad.

Para tener una idea más clara de lo que aquí se trata, el cambio climático en términos medioambientales es la amenaza y desafío más grande a la que se enfrenta el planeta tierra, y a pesar de que este también se da por causas naturales, el ser humano es el mayor culpable de que el cambio climático llegue a tan cruciales extremos.

La principal causa del cambio climático es el incremento de la emisión de gases de efecto de invernadero "GEI" (Naciones Unidas) y esto se da gracias a la acción humana; aunque, es muy claro observar que existen otras clases de "problemas" que le dan más protagonismo al cambio climático.

Uno de estos problemas que va directamente ligado con el cambio climático es la contaminación, específicamente en la contaminación del aire. No es un secreto que Medellín se encuentra severamente afectada por la contaminación del aire; según un artículo de National Geographic (2010) "se considera contaminación del aire a cualquier sustancia, introducida en la atmósfera por las personas, que tenga un efecto perjudicial sobre los seres vivos y el medio ambiente." Medellín se encuentra en cifras rojas por esta contaminación, y no hay mayor culpable que los seres humanos y las organizaciones.

Algo que también preocupa no son solo las causas que hacen difícil la disipación de la contaminación, si no también sus consecuencias; son muchas las personas que dejan la ciudad por causa de enfermedades que la contaminación genera o empeora; y aún más importante; la consecuencia final: un estudio realizado por Elkin Martínez López, epidemiólogo y

²⁰² E-mail: jeraldyn.zapata@upb.edu.co

profesor de la Facultad Nacional de Salud Pública, y publicado por el periódico el Colombiano (2014), en la ciudad de Medellín son 5 las personas que mueren al día por causa de la contaminación, cifras aterradoras pensando en un cambio para el futuro.

Como estudiante de Negocios Internacionales, la acción climática presenta una estrecha relación con las organizaciones empresariales; lamentablemente, un gran porcentaje de estas empresas se dedican a contaminar y la única forma de que compensan este daño es pagando impuestos al gobierno; es decir que pagan para poder contaminar. Estas empresas contaminadoras deben empezar a trabajar en la Responsabilidad Social Empresarial, algo que es muy difícil ya que implica gastos muy grandes, pero es algo que realmente se tiene que considerar, crear cambios radicales para asegurar la existencia de un medio ambiente y por consiguiente la existencia de la empresa, dando a relucir que se crea una gran ventaja competitiva cuando la empresa trabaja en pro del medio ambiente.

Referencias

1. National Geographic, (2010). La contaminación del aire, *¿Qué gases son los causantes del efecto invernadero?* Recuperado de <http://www.nationalgeographic.es/medio-ambiente/la-contaminacion-del-aire>
2. Naciones Unidas. *Cambio Climático*. Recuperado de <http://www.un.org/es/sections/issues-depth/climate-change/index.html>
3. Velásquez, R. (2014, 01 de abril). Contaminación mata 5 personas al día en Medellín. *El Colombiano*. Recuperado de http://www.elcolombiano.com/historico/contaminacion_mata_5_personas_al_dia_en_medellin-CWEC_288930

17-те Цели, свързани с бъдещото международно развитие в периода 2016–2030 г., са утвърдени от държавите-членки на Организацията на обединените нации (ООН) и са популярни като Глобални цели за устойчиво развитие. Всички те са важни и взаимно свързани за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“, но според мен Цел 13 „Предприемане на спешни действия за борба с изменението на климата и неговите последици“ засяга цялата планета. Затова 195 държави са подписали Парижкото споразумение от декември 2015 г., като са се ангажирали да се опитат да задържат увеличаващото се затопляне в граници под 2°C.

Климатичните промени са най-голямата заплаха за бъдещите поколения. Според учени най-силно е затоплянето през последните 30 години. Ако не се действа веднага, човечеството ще стане свидетел на покачване нивото на океаните, по-дълги и по-горещи вълни, опасни суши и наводнения, масови разрушения, засилване на миграцията, конфликти и глад по цялото земно кълбо.

Намаляването на емисиите от парниковите газове трябва да продължи да бъде основен приоритет, за да се задържи глобалното затопляне и да се предотврати опасното изменение на климата.

За Глобалното затопляне не са виновни само големите електроцентрали, бълващи дим или мегаполисите на Запад или Далечния Изток. Всеки един от нас допринася за промените с климата – всеки прави редица малки неща всеки ден, които бавно, но постепенно, умножени по броя на населението в света, водят до неизбежните промени в климата.

За щастие всеки един от нас има какво да направи. Независимо дали искаме просто да намалим месечната си сметка за ток или действително искаме да помогнем на природата, ние можем да пестим енергия всеки ден. Нискоенергийните компютри със sleep режим използват 80% по-малко енергия от останалите, а ноутбуците – 90% по-малко ток. Трябва да гасим лампите, когато излизаме от стаята. Енергоспестяващите крушки използват 75% по-малко енергия от останалите. Да не оставяме уредите си на stand-by режим. Използвайки вода, загрята от слънцето, ние ще спестим средства. Потреблението на енергия в сградите трябва да се намали, а предприятията трябва да подобрят енергийната ефективност на широка гама оборудване и битови уреди. Производителите на автомобили трябва да намалят емисиите на CO₂ от нови автомобили. Трябва да се подкрепи

²⁰³ E-mail: ailazarova@abv.bg

използването на източниците на възобновяема енергия - вятър, слънчева енергия и биомаса, за да се постигнат целите в областта на екологосъобразната енергия.

Адаптирането на обществото към изменението на климата е много важно. Това може да се постигне със следните мерки: използване на по-малко вода; изграждане на защита срещу наводнения; създаване на култури, които са по-устойчиви на суша; драстично увеличаване на зелените площи; предпазване на горите от пожари и др.

Ако се включим в инициативата „Часът на Земята“, изключвайки всички светлини за един час, ще отправим послание, че трябва да се предприемат незабавни мерки срещу промяната в климата.

Предприемане на спешни действия за борба с климатичните промени и въздействието им

Теодора Валентинова Конова²⁰⁴
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Климатичните промени се отнасят до промяната на климата на Земята в дълъг период от време. Климатът се променя с различно темпо. Климатичните се дължат на различни фактори - естествени или вътрешни – вулканична дейност, слънчевата енергия или орбитата на Земята около Слънцето и външни, които променят климата към ново дълготрайно състояние. Вулканичната дейност и слънчевата радиация са двата природни фактора, които имат отношение към сегашните климатични изменения. Големите вулканични изригвания с преноса на огромни количества прах и сулфати охлаждат атмосферата, но те са с краткотрайно въздействие в климата. Слънчевите лъчения имат принос в климата през последните векове, но от промишлената революция насам повишените нива на парникови газове в атмосферата са почти десетократно по-мощни „причинители на изменение на климата“ от промените на слънчевите лъчения. Основният виновник за парниковите газове в атмосферата е човешката дейност.

Горите имат ключово значение в борбата с промените в климата. Дърветата са едни от най-важните фактори за климата, защото те спомагат за абсорбирането на въглероден диоксид и са важен съюзник за овладяването на климатичните изменения. Горите изпълняват множество функции, като осигуряват местообитание на различни животински видове, както и за участието си във водния кръговрат и местния климат. Когато унищожаваме дърветата, за да обработваме земята или пасищата, ние спомагаме за увеличаване на вредните емисии от парниковите газове.

Топене на ледовете, урагани, изчезване на животински видове, икономически и социални бедствия: промените в климата са сред най-големите предизвикателства на нашето време и засягат всички региони по света по един или друг начин. За да се ограничат емисиите от парникови газове в световен мащаб трябва всички държави да се обединят. Разбира се това е почти невъзможно, поради големия брой индустриални предприятия. В същото време концентрацията на въглероден диоксид във въздуха е стигнала рекордно високо ниво. Бързото топене на ледовете се очаква да доведе до сериозен проблем

²⁰⁴ E-mail: konova68@abv.bg

и да застраши популацията на белите мечки през следващите няколко десетилетия.

Климатът оказва голямо въздействие върху човешкото общество. Той се отразява върху земеделието, строителството, транспорта, туризма и не на последно място човешкото здраве. Екстремалните климатични явления поставят под заплаха живота, здравето на хората, като нанасят материални щети и лишават населението от средства за съществуване.

Замърсяването на въздуха е проблем в глобален мащаб поради многобройното население на Земята. То води до множество болести, разпространява нови неизвестни химични, механични и биологични вещества в атмосферния въздух. В световен аспект човекът допринася за замърсяването чрез използване на моторни превозни средства (автомобили, самолети, плавателни съдове, промишлени предприятия, горене на дървесина, органични отпадъци, химично, биологично и ядрено оръжие и др.) При вдишване над допустимото количество въглероден диоксид може да доведе до задушаване или смърт. Натрупването на въглероден диоксид в атмосферата води също до затрудняване дишането на живите същества. Прекомерното количество на този газ води до общо затопляне на планетата и т. нар. парников ефект.

Парниковият ефект е процес, при който инфрачервеното излъчване на някои газове в атмосферата затопля земната повърхност. При него се наблюдава повишена температура в ниските атмосферни слоеве в сравнение с топлинното излъчване на планетата.

Като друг, свързан с климата проблем, може да се разгледа изтъняването на стратосферния озонов слой. Това явление може да доведе до по-високи нива на излагане на ултравиолетова радиация, слънчево изгаряне и имуносупресия. Детската кожа изгаря по-лесно от кожата на възрастните. Слънчевото изгаряне в детството представлява един от главните рискови фактори за появата на кожни предтуморни и туморни екземи в зряла възраст, особено у индивиди с висока фоточувствителност.

Климатичните промени не могат да бъдат избегнати, но трябва да бъде сведено до минимум влиянието на човешката дейност за тяхното ускоряване.

Главная цель устойчивого развития – есть ли она?

Юлия Викторовна Медведева²⁰⁵

*Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина, Харьков,
Украина*

Изучая постулаты международных организаций с их поистине благородными целями, такими как искоренение бедности и неравенства, невольно задумываешься о давности обозначенных проблем. Ведь ещё столетие назад высшее образование казалось привилегией избранных, сегодня же благодаря дистанционным технологиям можем прослушать курсы ведущих университетов мира. А как удивительно осознавать, что когда-то в 30 лет человека считали глубоким стариком, ангину смертельной хворью, шоколад недостижимым заморским яством... Сейчас темы голода, нищеты, некачественной медицины характерны главным образом для отдельных регионов и слаборазвитых стран. Всемирный ход истории показывает стойкий прогресс человечества в решении любых социально-экономических проблем. Но может ли что-либо нарушить этот ход?

Среди целей ООН красной строкой следует выделить проблему изменения климата. О её первостепенности говорят неутешительные факты: регистрация аномальных температур, увеличение количества экстремальных природных явлений, повышение смертности в европейских странах из-за нетипичного погодного режима и т.д. По оценкам МГЭИК возрастание глобальной температуры приземного шара атмосферы за последние десятилетия достигло 0,6-0,8°C и продолжает расти.

Речь идёт не о простом потеплении на несколько градусов, а об отклике всей климатической системы. В частности, потепление приводит к таянию ледников и попаданию в Атлантический океан огромных масс пресной воды. Как итог – нарушение в системе термохалинной циркуляции из-за изменения показателей солёности и плотности. По разным данным моделирования, сбой в системе течений, в т.ч. Гольфстрима, может вызвать снижение средней температуры в Европе от 5-6°C вплоть до нового Малого Ледникового периода. Повышение уровня мирового океана неизбежно приведёт к затоплению прибрежных территорий, включая такие города как Нью-Йорк, Токио, Санкт-Петербург.

Природные катастрофы, суровые климатические условия, глобальный неурожай и голод – всё это повергнет человечество в борьбу за выживание, где вряд ли останется место образованию,

²⁰⁵ E-mail: julia.ukrkharkiv@gmail.com

науке, культуре и иным аспектам духовного мира. Несомненно, наша главная задача сегодня – сохранить стабильные условия жизнеобеспечения.

Значит ли это, что отныне тема климата является превалирующей? Вовсе нет. Поставить «во главу угла» одну из целей для достижения устойчивого развития, пренебрегая другими, было бы инфантильным с нашей стороны. Климат стоит рассматривать как соединительный мост между разными аспектами борьбы человека за устойчивое развитие мира. Так, уменьшение выбросов парниковых газов напрямую зависит от достижения целей «чистой энергии» и «эффективного потребления ресурсов». Создание доступных источников альтернативной энергии в свою очередь позволит развить производства бедным регионам планеты. Разработка альтернативных источников, моделирование динамики климата и другие сопутствующие задачи требуют качественной образовательной подготовки специалистов, а также межнационального диалога и обмена опытом. Для оптимального результата мы должны забыть об этнической и религиозной неприязни, задействовав лучшие умы вне зависимости от цвета кожи и других факторов.

Развивая социальную и хозяйственную сферы, следует помнить, сколь высокого уровня не достиг бы человек, мы – часть биотического сообщества и наше существование возможно лишь в согласии с окружающей средой и в подчинении её законам.

**CONSERVE AND SUSTAINABLY USE THE OCEANS,
SEAS AND MARINE RESOURCES FOR SUSTAINABLE
DEVELOPMENT**

**СЪХРАНЕНИЕ И УСТОЙЧИВО ПОЛЗВАНЕ
НА ОКЕАНИТЕ, МОРЕТАТА И МОРСКИТЕ
РЕСУРСИ ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ**

No water, no life

Cassandra Carrasco

Dominican University, Chicago, USA

Among the 17 Sustainable Developmental goals, the 14th goal is one of the most crucial in the achievement of a better world by 2030, although overlooked by many. This goal is titled “Life below Water” and aims to essentially save the planet’s marine areas and the habitats existing within them. Without action being taken to decrease the pollution obstructing these ecosystems, quality of life for both humans and animals will suffer from its irreversible damage. We may not consider the harm we are all responsible for everyday as we participate in our daily activities, but sooner or later, when we come face to face with the reality of extinct species and filthy water supply, we will no longer have the chance to stop it. That is why action must be taken now. We cannot afford to wait. This goal, like the others, bears immense significance in the way we will live in the future.

It is important to note that according to wwf.panda.org, “over 80 percent of marine pollution comes from land-based activities.” That means, the human population is at fault for the rising damage being to the Earth’s bodies of water. Day after day, waste is being produced by industries that are necessary in providing goods and services. These major industries specializing in necessities like oil eventually release waste through drains and rivers, which then flood the oceans with toxins that are killing life below water. Aside from oil, other harmful wastes like fertilizers are also major threats to the oceans. Farms and lawns are causing large amounts of fertilizer run-off which then results in the depletion of the water’s dissolved oxygen. This process suffocates marine life, killing off species for good. Several areas throughout the world are now considered “dead zones” because of this. These areas include the Baltic Sea and the Gulf of Mexico.

Not only do these toxins harm marine life, but human life as well. Chemicals pollute the oceans so easily that even the air is a source for their escape. Since these chemicals are man-made and are constantly produced, they are becoming more concentrated in the planet’s water supplies. People are then contaminated by these toxins through seafood and other sources that have come in contact with the oceans. A person exposed to these threats are then at risk of developing serious health issues like cancer, reduced fertility and even behavioral problems. Not only is human health at risk, but there is also the chance of increasing poverty. The United Nations states that “Marine Protected areas contribute to poverty reduction by increasing fish catches and income, and improving health” (www.un.org). Key natural resources like those needed for medicines, biofuels and other essentials will become scarce, which is another threat to

human life. So it is evident that conserving Earth's oceans is crucial to various aspects concerning the world we will eventually live in. If no attention is paid to this crisis, humans will also fall victim to these man-made toxins and face the possibility of increased health and economic suffering.

As oceans become more and more contaminated, many beautiful species of fish and other organisms are becoming endangered; some have already become extinct. The most diverse ecosystems will never be experienced by us, humans, if action is not taken in achieving this goal. At the rate pollution is rising today, we will be witnessing the end of many marine species. The world we see will suffer damage that will never be repaired unless we become knowledgeable on this topic. Gathering information on what is toxic, how it endangers life below water and how we can help prevent it, will bring the world closer to creating a better environment for all life to thrive.

Unhappy under water

Michael Corcoran²⁰⁶
Dominican University, Chicago, USA

Life below water is just as important as life above the water. There is no question that the underwater life is in danger. We all hear of fish getting stuck in plastic debris or even eating the debris causing them to die. There are entrepreneurs who start companies to try to do some good while creating ideas on what humans can do differently to protect underwater life. If we don't change our ways soon then more and more species will be killed and extinction is very possible. It would help if more people thought of underwater communities the same way as above water communities. It would be a great idea to implement a course within colleges to teach the importance of underwater life.

An underwater life course would be a class I would take great interest in. I would hope to learn many things. I think it would be important to study which underwater species are going endangered. I say this because this would really show the negative impact that we are having on the water. In other words, it will give students an eye-opening experience. Seeing real footage would hopefully make them want to initiate change. Also, having someone who is an expert in the marine life come in and give a presentation about what he or she has seen personally would be very valuable.

There are entrepreneurs who are in business to make an environmental change. I think it is vital to be aware of the products these companies make because they are innovative and it shows anybody can contribute to the cause. I am personally aware of two water-safe products: dissolvable bags and edible six-pack rings. Species made of all sizes are vulnerable to the ordinary plastic bags, rings, and cardboard. I am also aware of the great amount of debris destroying coral reefs and populated sea communities as well. I would like to learn how the species react to their home being destroyed. Do they migrate? If they migrate, do they affect other species that live there?

Trade is an essential part of the world we live in today. The amount of emissions that are released from vehicles, airplanes, and boats is drastic. I would like to know how and if emissions affect underwater life in any way. It would be very interesting to know how long the species will survive if the water keeps absorbing emissions at the current rate. Dumping is also a major issue and has been for years. Learning about what is most frequently dumped would be fascinating to know.

²⁰⁶ E-mail: corcmich@my.dom.edu

In conclusion, we have to take a step back and realize that there are causes to all of our actions. Each and every one of us has the ability to change the world in one way or another. It is crucial to ask yourself “what can I do for the world?” Having a class to discuss this SDG and any of the other sixteen would benefit the young people greatly. There appears to be a lot of material to cover and it would definitely be a class I would take.

Save life on land, why not life below water?

Tessa Chehreh-Tab²⁰⁷
Dominican University, Chicago, USA

Ocean water covers around 71% of the Earth's surface, and 96.5% of the Earth's water is obtained in various oceans. With so much water in the world, we humans have to keep in mind that these bodies of water are the homes for much of the marine life population. But humans have not always taken care of the marine ecosystem. Our society continues to overfish, pollute bodies of water, and assist in climate change and much more, which are elements that are affecting life below water. Much of society focuses on issues occurring on land amongst many humans. Therefore the Sustainable Development Goal: Life below Water is the most overlooked goal in terms of achieving the world we want to live in by 2030.

One of these major issues affecting life below water is Overfishing. Overfishing can be best described as removing large quantities of fish too quickly from oceans and rivers, without allowing appropriate levels of fish to naturally replenish the population. Overfishing may not seem like a major issue that may affect many of our daily lives, but to many it does, this issue especially affects the marine ecosystem daily. In the current day in age, people have a high demand for fish, particularly a variety of fish. Therefore, fishermen are eager to catch as much seafood as they can, without paying much regard to regulations. Fishing regulations need to be enforced or some species will start to become extinct and the marine food chain will be negatively affected.

Also, our oceans should not be used as trashcans. For instance, "In the past, communities around the world used the ocean for waste disposal, including the disposal of chemical and industrial wastes, radioactive wastes, trash, munitions, sewage sludge, and contaminated dredged material" ("Learn about Ocean Dumping", 1). If humans were drinking and living in that same water that is highly contaminated, they would easily get ill and die. So it comes to no surprise that chemicals, garbage and other waste is harming but also killing much of the ocean wildlife. The ocean has been used as a dumping spot by many of humans and especially many companies, for example: "There are more than 5 trillion plastic particles floating in the world's oceans. Together they weigh more than a thousand blue whales" ("Life below Water", 1). Plastic is not the only thing damaging the oceans. All the chemicals being dropped in the ocean also cause ocean acidification. The PH levels of water are decreasing as the water becomes more acidic. The effects of acidification have immediate

²⁰⁷ E-mail: chehtess@my.dom.edu

impact on ocean organisms. For example, acidification can prevent the feeding of shells, the formation of corals, and the feeding patterns of some fish can change (“Protect Life below Water”, 5). When certain ocean life gets affected, the entire marine ecosystem gets hurt.

Dead zones have started to appear in many oceans. To elaborate, “A Dead Zone is an area of the sea that has very little marine life” (“Protect Life below Water”, 6). These dead zones can occur by natural causes but they usually occur as the result of human activities. Dead zones usually lack oxygen. Therefore these locations make it difficult for plants and sea creatures to survive. Pollution created by humans is at the core of forming dead zones. Farmers are also to blame since their excess of crop fertilizer can easily seep into the oceans. Once the chemicals enter the water, they help block sunlight. Algae start to die, then plants, then animals (“Protect Life below Water”, 6). Not only do dead zones pollute the water, but they contaminate what the marine life has to eat as well.

I have mentioned various issues that affect the marine ecosystem directly, but those issues can affect us human beings as well. Most humans want to have the privilege to go to the beach with family and friends without having to worry about the side effects of contaminated water. Polluted ocean water can make humans ill since there is a higher chance of coming in contact with harmful bacteria and pathogens. Humans are currently consuming way too much fish. Fishing for various types of seafood is fine, but in moderation. Millions of people rely on seafood as their source of protein, but society also has to keep in mind that the oceans cannot be replenished with fish and other sea creatures overnight. Since so many people are consuming fish and other marine life, humans need to be careful they are not consuming seafood that is contaminated with the garbage and chemicals that are released into the ocean. Many sea creatures happen to eat plastic particles or chemicals that leave seafood having high levels of mercury and plastic extracts in the animals blood.

There are many issues that have affected life below water that continue to occur. But it must be our goal as a society to help resolve these issues by: reducing the amount of consumption of fish, use less plastic products, recycle and managing farm waste and sewage. Many of these problems have been overlooked and affect both life on land and life below water. Society must make it a goal to fix the issues we have created so that we can make progress in the world we want to live in by 2030.

Works Cited

1. *Protect Life Below Water*. 1st ed. World’s Largest Lesson, 2017. Web. 2 Apr.2017.
2. “Learn about Ocean Dumping.”*EPA*. Environmental Protection Agency, 01 Feb. 2017. Web. 02 Apr. 2017.
3. “Life below water.” *ONE*. N.p., 01 Oct. 2015. Web. 02 Apr. 2017.

The conservation of marine ecosystems as a solution to many problems

Alina M. Demyanenko²⁰⁸, Anastasia V. Lipatnikova²⁰⁹

Rostov State University of Economics, Rostov-on-Don, Russian Federation

To date, we face the challenge of creating a better future for all inhabitants of the Earth. Sustainable development calls for concerted efforts towards building sustainable and resilient future for people and planet. The goals of sustainable development are global and interrelated, and therefore efforts to achieve them must be comprehensive. Of particular importance is the viability of ecosystems on which the global stability of the entire biosphere depends. There are 17 goals of sustainable development, but it is worth allotting the most important of them – the life below water, in our opinion.

Oceans cover three quarters of the Earth's surface, contain 97 per cent of the Earth's water, and represent 99 per cent of the living space on the planet by volume. The oceans control the global systems that make the Earth habitable for humanity. The seas and oceans are the main suppliers of oxygen which is produced by phytoplankton. In addition, water has the ability to retain heat; otherwise, much of the Earth would be uninhabited. Oceans cool the tropics, carry heat to cold areas and regulate the temperature on the entire planet. Today, people increasingly associate the word 'ocean' with the development of mineral, chemical, energy and food resources. The wealth of the ocean is truly incalculable. Oceans contain nearly 200,000 identified species, but actual numbers may lie in the millions. Marine vegetation contains very valuable biological substances, which are raw materials for the medical industry.

Consequently, our rainwater, drinking water, climate, weather, coastlines, much of our food, and even the oxygen in the air we breathe depend on the oceans, seas and marine resources. Also, throughout history, oceans and seas have been vital conduits for trade and transportation. Thus, it can be seen that the other goals of sustainable development directly depend on this goal. That is, life below water is the foundation of such goals as life on land, clean water and sanitation, climate action, good health and well-being and even goal of ending poverty and hunger. They also help improve gender equality, as women do much of the work at small-scale fisheries.

Speaking about the importance of this goal, it should be noted that contaminated water becomes not only unsuitable for use, but also

²⁰⁸ E-mail: alisha_demyanenk@mail.ru

²⁰⁹ E-mail: a-lipatnikova9@mail.ru

sometimes brings an irreparable damage to the natural environment with which it comes into contact. Because of this, earlier the problem of providing water was in countries and regions that are located in deserts or semi-deserts, but now this problem also exists in many industrially developed countries.

As mentioned earlier, the achievement of the goal №14 on the conservation of marine ecosystems will help in achieving several goals that will improve the overall situation in the world. Oceans provide key natural resources including food, medicines, biofuels and other products. They help with the breakdown and removal of waste and pollution, and their coastal ecosystems act as buffers to reduce damage from storms.

Much of marine resources will lead to much volume of fish catch and increase income, leading to poverty reduction. Clean water is one of the steps to a healthier world population. Moreover, the presence of the seas helps to develop tourism and leisure and also has a positive effect on human health.

Increasing levels of debris in the world's oceans are having a major environmental and economic impact. Marine debris impacts biodiversity through entanglement or ingestion of debris items by organisms, which can kill them or make it impossible for them to reproduce.

In our view, the importance of this goal is obvious. But it remains to decide how to achieve it by 2030. One of the most important measures for the conservation of marine ecosystems is the redistribution efforts of fisheries on non-traditional resources.

Biological and mechanical cleaning of the port waters and approach channels is also important. For example, the West has long used artificial reefs, which are a substrate for marine organisms, filter feeders pollution, prevention of pollution of the coastal marine environment of the waste industry and petroleum products during their production and transportation from areas of the marine shelf. Ensuring strict control over the execution of all acclimatization of work; prevention of invasions of alien species. Specially protected marine areas are organized. The number and size of the existing marine reserves and sanctuaries can be very small and completely inadequate for the conservation of marine ecosystems. The primary step should be the creation of new and expansion of buffer zones of nature reserves located in the coastal land areas to include the marine area.

Pensar en desarrollo sostenible es reconocer la vitalidad de la flora y la fauna

Gisell Andrea Villegas Posada²¹⁰
Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Columbia

*"Una vez que una especie se extingue
ninguna ley puede hacerla regresar:
se ha marchado para siempre".*

Allen M. Solomon, Ecólogo

El Desarrollo Sostenible es uno de los temas de mayor preocupación al pensar en nuestro futuro. Para darle validez y cumplimiento es necesario conocer de qué se trata este tema, teniendo en cuenta que surge como una necesidad de pensar el desarrollo, no solo desde lo económico, sino también desde la calidad de vida, cuidado del medio ambiente y el cumplimiento de las necesidades básicas.

En muchas ocasiones el ser humano se cuestiona, haciéndose preguntas tales como ¿qué va suceder con el mundo, con la humanidad? ¿Qué pasará en unos años? Interrogantes que tienen solución si la humanidad es consciente de las consecuencias de su comportamiento sobre la Tierra, ya que vive inmerso en ella, pero a veces como que se le olvida que el planeta tiene memoria.

Si se piensa en el mundo que se quiere vivir en el 2030, sería entonces adelantarnos a 13 años de historia, lo cual sería un mundo avanzado en tecnología, social, político, económico, humano y así seguir creciendo en pro de la sociedad. Esperando que haya en ese momento la total erradicación de los niveles de pobreza, desigualdad social, violencia y cambios climáticos, que, en estos momentos está afectando a muchos países alrededor del mundo. Todos estos elementos son una realidad que no se puede ocultar con “paños de agua tibia”, sino que por el contrario, se debe enfrentar para seguir avanzando.

Una manera de tener claro, cómo será ese 2030, es conociendo qué es el Desarrollo Sostenible. De acuerdo con la Organización de las Naciones Unidas (ONU: sf.), los objetivos de desarrollo sostenible que van enfocados hacia el 2030 buscan “satisfacer las necesidades del presente sin comprometer la capacidad de las futuras generaciones para satisfacer sus propias necesidades”.

Es necesario resaltar que estos objetivos se pretenden instaurar en todos los países, sean ricos, pobres o de medianos ingresos para que así todos vayan enfocados hacia una prosperidad igualitaria y que protejan el planeta.

²¹⁰ E-mail: vp27-gisell@hotmail.com

Pensar en el mundo en el que queremos vivir en el 2030, es de suma importancia reconocer que debe ser una preocupación de todos, puesto que todos se beneficiarán de los avances y de lo que sea posible realizar en el presente. El ser humano debe preocuparse del presente para se vean buenos resultados en el futuro, y tener claro que el desarrollo sostenible (con todos sus objetivos) no es algo que solucionan solo los investigadores, ecologistas, políticos, científicos: “el desarrollo sostenible es un tema que afecta a todos”.

Uno de los objetivos de Desarrollo Sostenible al que menos se le atribuye su cumplimiento, es el número 15 el cual hace referencia a “promover el uso sostenible de los ecosistemas terrestres, luchar contra la desertificación, detener e invertir la degradación de las tierras y frenar la pérdida de la diversidad biológica”. El 30% de la superficie de la Tierra, está cubierta por bosques, los cuales no solo son una imagen bella de la naturaleza, sino que proporcionan seguridad alimentaria y el refugio para muchos animales y comunidades indígenas.

Esto debe sensibilizar a las personas. La especie humana debe ser la máxima protectora de la flora y la fauna terrestre, pero la deforestación, el mal uso de las tierras, el maltrato a los animales y la comercialización de los mismos muestra otra cosa.

El ser humano es el encargado de conservar la flora y la fauna del país y del mundo entero. Eso se respira. Además, se convive con más de 8300 razas de animales, de los cuales el 8% compuesta por especies extinguidas y el 22% por especies en vía de extinción.

Los bosques son el medio de vida de 1600 millones de personas y más de 200 culturas indígenas, lo que hace pensar que es de suma importancia es más conscientes de lo que se está haciendo con ello.

Otro elemento importante es cómo la tecnología se está apoderando de la flora y la fauna terrestre, porque el desarrollo económico solo cree que eso es lo que da garantías de crecimiento y se les olvida que esas zonas- en muchas ocasiones- son reservas naturales que ayudan al equilibrio ecológico y también el habita fundamental ara algunas especies animales, lo que hace que se vean afectados y vulnerables hacia una extinción.

Para finalizar, me queda por decir, que si se quiere vivir en un mundo con mejor calidad de vida, aire puro y otros elementos fundamentales para la subsistencia, es necesario que el hombre aplique de manera ética las leyes que ya están determinadas y no pensar en el beneficio propio, sino pensando en un futuro sostenible que brinde un mejor orden en el mundo y un satisfactorio fututo para las próximas generaciones.

Contribuir a la conservación de la flora y la fauna, es un compromiso de todos, porque ellos hacen posible la supervivencia del hombre, así como lo dice Charles Darwin “el amor por todas las criaturas vivientes es el más noble atributo del hombre”.

Referencias

1. García, G. (2016-Julio). 3 aplausos y 3 críticas a la agenda 2030 de la ONU. El Espectador. Obtenido en: <http://blogs.elespectador.com/economia/el-mal-economista/3-aplausos-y-3-criticas-a-la-agenda-2030-de-la-onu>
2. Organización de Naciones Unidas –ONU- (s.f). La Agenda de Desarrollo Sostenible. Obtenido en: <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/la-agenda-de-desarrollo-sostenible/>
3. Pérez, G. S. (2002). Desarrollo y medio ambiente: una mirada a Colombia. Economía y desarrollo, 1(1), 80-98.
4. Rudd, K. (2016-Agosto). ONU 2030: Reconstrucción del Orden en un Mundo Fragmentado. Obtenido en: <https://www.ipinst.org/wp-content/uploads/2016/08/IPI-ICM-Chairs-Report-Spanish.pdf/>

Айлин Исмаил Исмаил²¹¹
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Устойчивото развитие е развитието, което задоволява настоящите нужди на човечеството без да застрашава развитието на бъдещите поколения. Затова устойчивото развитие обхваща три елемента – икономически, социален и екологичен, които трябва да бъдат разглеждани едновременно на политическо и обществено ниво. Устойчивото развитие е начин на използване на природните ресурси, който цели да задоволи човешките нужди в текущия момент и в бъдещето, като се това запазва естествения баланс в околната среда. Според мен една от 17-те цели, приети през септември 2015 г. от държавите-членки на ООН по време на Срещата на върха по устойчивото развитие „Програма за устойчиво развитие 2030”, е крайно пренебрегнат, а това е Цел 14 „Опазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските ресурси за устойчиво развитие”.

Целите за устойчиво развитие представляват са нова стъпка на международната общност в усилията за преодоляване на бедността и промяна на икономическия и социален модел на функциониране на света, но в нито една от тях не е представена достатъчно заплахата от изчезването на пряснат питейна вода. Причината, поради която обръщам толкова голямо внимание на тази цел, е тази, че водата е вторият по важност компонент на биосферата. Като универсален разтворител, тя взема участие в кръговрата на веществата в природата, подпомагайки растенията в синтезирането на сложни синтетични вещества от елементите на неорганичната природа. Животът е немислим без питейна вода. Живите организми се нуждаят от нея, за да продължат да съществуват. Използването и е повсеместно - в битата, в индустрията и земеделието; за спорт, туризъм, транспорт и др.

Изчерпването на природните ресурси и неблагоприятното въздействие на влошеното качество на околната среда, в това число разрастването на необработваемите площи, засушаването, деградацията на земите, недостигът на прясна вода и загубата на биологично разнообразие и също така застрашават оцеляването на много биологичните общества. Повишаването на температурата в световен мащаб, покачването на морското равнище, повишаването на киселинността на океаните и други последици от изменението на климата поразяват сериозно крайбрежните зони и крайбрежните държави с ниско надморско равнище, в това число много от най-слабо развитите страни и малки островни развиващи се държави. Проблемът, свързан с опазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските

²¹¹ E-mail: aylinismailmio@gmail.com

ресурси за устойчиво развитие е пренебрегнат от страна на човечеството. Според мен хората не осъзнават факта, че водният ресурс на планетата е също изчерпаем, както останалите други ресурси на Земята и може да останем някой ден без него, като дори мисълта за това ме плаши. Поради този причина трябва да се предприемат незабавни мерки за опазването му. Ключът към опазването на моретата и океаните е в намаляване на замърсяването от корабоплаването, земните източници и реките, които се вливат в тях. Тези усилия трябва да се съчетаят с мерки за предотвратяване и контрол на атмосферното замърсяване. Освен това са необходими по-строги регулативни мерки за риболова с цел опазване на ценните ресурси от риба.

Според мен е нужно да се засили опазването и устойчивото използване на океаните и техните ресурси чрез прилагане на международното право, Конвенцията на ООН по морско право (КООНМП), предоставяща правната рамка за опазване и устойчиво използване на океаните и техните ресурси, както е припомнено в параграф 158 от документа „Бъдещето, което искаме“.

Един от многото важни проблеми, с които човечеството трябва да се пребори, е намаляването до минимум и справяне с въздействията от увеличаването на киселинността на океанските води, включително чрез засилено научно сътрудничество на всички равнища.

Постигането на устойчиво развитие може да се осъществи само съзнателно от човека, тъй като само той насочва протичането на процесите и явленията, свързани с постигане на поставените цели и тяхната реализация. Всичко е в нашите ръце, ако ние полагаме усилия за опазването на природата и тя ще опази нас.

Използвани източници:

1. Състоянието на планетата 2014. Управление за устойчиво развитие, Институт Уърлдуоч
2. http://www.un.org/disabilities/documents/rio20_outcome_document_complete.pdf
3. https://www.unicef.bg/assets/PDFs/WWL/Transforming_our_world_BG.pdf
4. http://education.rec.org/bg/seas_and_oceans/responsibility/18-05-01.shtml
5. http://devedu.eu/wp-content/uploads/UNA_transforming.pdf

Устойчиво природоползване на живителната течност – водата

Вероника Сашева Асенова²¹²

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

Водата е навсякъде около нас. Дори и да не мислим за нея, да я пренебрегваме, да не я вземаме под внимание, тя всъщност участва в абсолютно всички дейности от нашия живот.

Ние пием вода, мием се, перем, поливаме, произвеждаме храната си, пътуваме по вода. Водата е стихия, която определя качеството на живот ни. От нея именно зависи дали сме здрави, силни, какъв е стандартът ни, достатъчно ли свободни се чувстваме, за да се забавляваме и творим. Водата всъщност е нашият живот. Тя е най-ценният природен ресурс, ето защо Цел 14 „Запазване и устойчиво използване на океаните, моретата и морските ресурси за устойчиво развитие“ е една от най-важните за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.”.

Световните водни запаси са около 1386 млн. км³ и са разпределени неравномерно на отделните континенти. Те включват течна (солена и сладка) вода, твърда (сладка) вода под формата на лед и газообразна сладка вода под формата на водни пари. Всеки жив организъм се нуждае от вода за своето съществуване. А в резултат от човешката дейност, преднамерено или не, се замърсява голяма част от водните запаси. Всеки ден кораби изхвърлят в моретата и океаните по 5.5 млн. броя различни видове отпадъци. Те стават причина за гибелта на стотици хиляди морски птици, бозайници, риби и други морски видове. Разграждането на твърдите отпадъци в морето отнема от няколко до десетки, стотици и дори хиляди години. Ключът към опазването на моретата и океаните е в намаляване на замърсяването от корабоплаването, земните източници и реките, които се вливат в тях. Тези усилия трябва да се съчетаят с мерки за предотвратяване и контрол на атмосферното замърсяване.

Изчислено е, че 33% от замърсяването в Световния океан идва от въздушни емисии от сушата. Освен това са необходими по-строги регулативни мерки за риболова с цел опазване на ценните ресурси от риба. Безопасността на водата е задължително условие за устойчивото развитие и мира сред общностите. Същевременно милиони хора са уязвими и страдат от недостиг на питейна вода, или замърсяването ѝ в следствие природни бедствия, наводнения или суша. В най-висока степен това се отразява на жените, децата и бедните слоеве от населението. При непосредствен контакт на хората с бактериално

²¹² E-mail: verronikkaa@abv.bg

заразена вода, или при наличие на различни видове паразити във водоема или близо до него те могат да проникнат в кожата и да причинят тежки заболявания. Това е много характерно за тропичните и субтропичните райони. За предотвратяване на каквито и да е било замърсявания е необходимо да се вземат превантивни мерки. Необходимо е да се обединят усилията за формиране на комплексен подход при управление на водните ресурси с участието на всички страни. Опазването на моретата, океаните и бреговите зони не може да се подобри само на европейско ниво, а още по-малко само на местно и регионално. Състоянието на Черно море в една конкретна страна, например, се влияе от политиката по опазването на околната среда на всички съседни страни. Екологичното състояние на бреговите зони зависи от поведението на всички заинтересовани страни, действащи в региона.

Водата е средата, в която протичат всички биологични реакции, и без която животът на Земята е немислим. И ако човечеството искрено желае да съхрани разнообразието от жизнени форми на земята и да спаси нашата планета от глобални бедствия и катаклизми, трябва да полага повече усилия за запазване и прочистване на водните ресурси на планетата, за да продължи пълноценно животът на бъдещите поколения.

Идея которой пренебрегают: “Дефицит пресной воды”

Петро Петрович Лапин²¹³

Донецкий национальный университет имени В. Стуса, Винница, Украина

Моей целью в области устойчивого развития, которой чаще всего пренебрегают с точки зрения реализации идеи есть: “Дефицит пресной воды”.

Население планеты увеличивается, промышленное производство тоже растет, а вслед за ними значительно возрастает потребление пресной воды. Глобальная проблема пресной воды заключается в том, что не происходит восполнение водных ресурсов.

Таким образом, запасы пресной воды на планете постепенно уменьшаются, и если не изменить экстенсивный путь траты водных ресурсов, то это может привести к дефициту пресной воды в большинстве регионов, а затем - к экологической катастрофе.

В данный момент существует множество способов решения этой проблемы:

- 1) Сохранение запасов пресной воды в водохранилищах.
- 2) Технологии по переработке воды.
- 3) Опреснение соленой воды.
- 4) Селекционные методики для сельскохозяйственных культур.
- 5) Капельный полив.
- 6) Сточные воды.
- 7) Искусственный лес.
- 8) Скважины и ледники и прочее.

Мы должны помочь друг другу так как ничего не предпринимать, то без удовлетворительной очистки воды к 2030 г. будут оставаться почти 5 млрд. человек, около 67% населения планеты.

В Африка южнее Сахары почти 340 млн. человек лишены доступа к безопасной питьевой воде. Полмиллиарда людей в Африке не имеют адекватных очистных сооружений, далеко отставая в этом от других регионов мира.

Почти 80% заболеваний в развивающихся странах, от которых каждый год умирает почти 3 млн человек, связаны с качеством воды. Так, от диареи каждый день умирает 5 тысяч детей, то есть каждые 17 секунд умирает по ребенку. В целом же почти 10% болезней в мире можно избежать с помощью улучшения водоснабжения, очистки воды, гигиены и эффективного управления водными ресурсами.

Потребление пресной воды за последние полвека утроилось, а орошаемые площади за этот период увеличились вдвое, это связано в

²¹³ E-mail: lapin.petro2014@gmail.com

первую очередь с демографическим ростом. По подсчетам, население планеты сегодня составляет 6,6 млрд человек, ежегодный прирост – 80 млн. Это означает ежегодный рост потребности в пресной воде в объеме 64 млн кубометров. При этом 90% из трех миллиардов жителей планеты, которые будут рождены к 2050 г., увеличат население развивающихся стран, где уже сегодня воды не хватает.

В 2030 г. 47% мирового населения будут жить под угрозой водного дефицита. Только в Африке к 2020 г. из-за изменений климата в этой ситуации окажется от 75 до 250 млн. человек. Нехватка воды в пустынных и полупустынных регионах вызовет интенсивную миграцию населения. Ожидается, что это коснется от 24 до 700 млн. человек.

Согласно данным ООН, если в 2000 г. дефицит воды в мире, включая сельскохозяйственные и промышленные нужды, оценивался в 230 млрд. куб. м/год, то к 2025 г. дефицит пресной воды на планете увеличится до 1,3-2,0 трлн. куб. м/год.

По общему объему ресурсов пресной воды Россия занимает лидирующее положение среди стран Европы. По данным ООН к 2025 г. Россия вместе со Скандинавией, Южной Америкой и Канадой останутся регионами наиболее обеспеченным пресной водой, более 20 тысяч куб. м/год в расчете на душу населения.

По оценке Института мировых ресурсов за последний год, самыми необеспеченными водой странами мира были 13 государств, среди которых 4 республики бывшего СССР – Туркмения, Молдова, Узбекистан и Азербайджан.

Сохранение морских экосистем

Мария Владимировна Дробязко²¹⁴

*Приазовский государственный технический университет, Мариуполь,
Украина*

Мировые океаны, которые занимают три четверти поверхности Земли, играют огромную роль для жизни людей. Климат, погода, вода, пища, кислород в конечном итоге регулируются морем. К сожалению, сейчас идет загрязнение Мирового океана, уменьшение различных видов флоры и фауны. Поэтому сохранение и рациональное использование океанов, морей и морских ресурсов является залогом устойчивого будущего.

Я родилась, живу и учусь в городе Мариуполе. Наш город всегда славился морем и привлекал туристов. Азовское море является уникальным природным объектом. Оно мелководное, где богатый мир флоры и фауны, а ил, который в нем находится, очень целебен. Но, к сожалению, оно сейчас истощается деятельностью людей, что в конечном итоге ведёт к его загрязнению и ухудшению экологии. Море сейчас больше используют как источник обогащения, а оно не успевает самоочищаться, вода теряет свои целебные свойства. На сегодняшний день Азовское море очень загрязнено промышленными стоками от комбинатов, которые насыщены тяжёлыми металлами, ядовитыми веществами, отравляющими морских обитателей. Значительным источником загрязнения является полигон твердых бытовых отходов на берегу реки Кальмиус.

Вода - среда обитания рыб. В нездоровой среде не может вырасти здоровый организм. Раньше в Азовском море обитало до 25 промысловых видов рыб, а на сегодняшний день всего четыре. Огромный ущерб для экосистемы Азовского моря наносит донное траление, которое также уничтожает флору и фауну. Многие учёные и экологи, изучив сложившуюся бедственную ситуацию предлагают полностью запретить промышленный лов рыбы в море на пять лет. Они обеспокоены состоянием Азовского моря, ведь в перспективе оно может стать безрыбным солёным водоемом, засоренным бытовыми отходами и промышленными стоками.

Чтобы не постигла катастрофа Азовское море, нужно вести природоохранную деятельность: строгий контроль по очистке промышленных и коммунальных сточных вод, уменьшить опасные грузоперевозки по морю, проводить регуляцию морского транспорта, мониторинг водного пространства и морского побережья, усилить

²¹⁴ E-mail: mari.dr22@outlook.com; mari.dr2205@gmail.com

борьбу с браконьерами, разводить морские виды рыб и животных, а не уничтожать их.

Сохранение и рациональное использование морских ресурсов является первостепенной задачей для нашего города, решение которой будет способствовать его более устойчивому развитию в области туризма, малого и среднего бизнеса, а значит - притоку инвестиций в город, что создаст новые рабочие места. Мариуполь можно сделать прекрасным курортным центром, так как чистое море благоприятно воздействует на здоровье людей, ведет к уменьшению различных заболеваний. Чистая экологическая среда будет способствовать увеличению популяций многих видов рыб.

Одна из главных целей для жителей Мариуполя – это чистая окружающая среда. Нам необходима комплексная экологическая программа для сохранения Азовского моря, которая должна четко выполняться на уровне города, а также всей страны. Городские власти и общественность должны осуществлять строгий контроль в этом направлении.

Перспективы решения этой проблемы в большей мере определяются уровнем развития самого человека, его способности предвидеть последствия своей деятельности. Если каждый житель нашего города будет осознавать всю важность этой проблемы и принимать в этом пусть небольшое, но участие, тогда, и я очень хочу в это верить, наше теплое Азовское море будет чистым и наш город обретет былую славу туристического и курортного, что будет способствовать его дальнейшему развитию и процветанию.

Все люди Земли должны сохранять морские экосистемы для себя и будущих поколений.

**PROTECT, RESTORE AND PROMOTE SUSTAINABLE
USE OF TERRESTRIAL ECOSYSTEMS, SUSTAINABLY
MANAGE FORESTS, COMBAT DESERTIFICATION
AND HALT AND REVERSE LAND DEGRADATION,
AND HALT BIODIVERSITY LOSS**

**ЗАПАЗВАНЕ, ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И СТИМУЛИРАНЕ
НА УСТОЙЧИВОТО ПОЛЗВАНЕ НА СУХОЗЕМНИТЕ
ЕКОСИСТЕМИ, УСТОЙЧИВО СТОПАНИСВАНЕ
НА ГОРИТЕ, БОРБА С ОПУСТИНЯВАНЕТО
И ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА ДЕГРАДАЦИЯТА
НА ПОЧВАТА И ПРИСТЪПВАНЕ
КЪМ РЕГЕНЕРИРАНЕТО И, КАКТО И ПРЕКЪСВАНЕ
НА ЗАГУБАТА НА БИОРАЗНООБРАЗИЕТО**

For a better world

Kassandra De Santiago²¹⁵
Dominican University, Chicago, USA

If I could pick one Sustainable Development Goal to form a basis of a course here at Dominican University I would have to choose goal fifteen: Life on Land. Having a class that teaches and informs students about life on land will not only be interesting to some, but it will also be beneficial to the planet. It can bring awareness to the many issues that occur in this goal as well as encourage students to take a stand and begin to help better the environment. Life on land may not be the top goal of the Sustainable Development Goals, but with more awareness brings a better chance of people taking care of the planet. It might aid some areas in other goals as well.

Goal Fifteen is a very important goal for people to be aware of because it deals with the Earth and the creatures living in it. More specifically, it focuses more about life on land, something we should be very concerned about since we live on land too. We get many of our resources from land like trees for paper and plants and animals for food, but we should not be focusing on completing this goal for just mankind. We should also be considerate of the vegetation and the many other creatures and critters living here as well. They serve a great purpose in this world, whether it be in the food chain or to serve as a home. We may be advance in terms of knowledge, but that does not mean we should consider ourselves superior and not take action to help preserve the Earth. We are all living life forms on this planet.

If Dominican were to have a class based on how to preserve life on land, many students can learn why it is so important to preserve our land and the creatures living in it. Deforestation has been a big issue for creatures on land. Many forests and jungles are being burned or chopped for our beneficial use, like paper or to inhabit more land, but what about the animals residing there. About eighty percent of creatures live in forests and jungles. Many of those trees that we have chopped down or forest that we burned to the ground were the homes of hundreds, if not, thousands of creatures and critters. In doing so, it has led many animals to extinction because those animals did not know how to survive out of their natural habitat or did not survive the deforestation process. Not only is deforestation an issue but so is pollution. Cars and factories emit toxic chemicals into the air, harming the oxygen levels and producing unclear air for animals to breathe in and affecting vegetation as well. If we do not

²¹⁵ E-mail: desakass@my.dom.edu

start caring for life on land, it may just come back and be detrimental in the long run.

Taking this course will not only bring us to awareness, but also influence us to take action. It can be simple as saving a sheet of paper rather than just using two lines and then throwing it away or riding your bike so you do not pollute the air with car emissions. It doesn't take much to help preserve our planet. Little actions can go a long way; it just takes a little push and determination to set it in motion.

Learning from nature

Abdullah Helmy Farag²¹⁶
Suez Canal University, Ismailia, Egypt

The issue of waste sorting and recycling is an important and central issue for the world, both now and in the future. The environment is in constant changes and encounters permanent pollution and this in turn contributes to the aggravation of the problem of climate change and global warming, which is one of the most serious problems facing the world at present and in the future.

At the beginning of my life, I lived in a city, facing the nature of city life with increasing speed, and had no idea about sorting garbage and recycling. The garbage was collected all in one bag and dumped in the garbage bin with all different types of garbage and those wastes, including steel and plastic waste and paper and organic food remains.

All this led to a bad odour in the garbage bin and the spread of many insects and diseases and this led to the difficulty of sorting and recycling the garbage and most people did not know about sorting and recycling of waste, neither was it in television programs and we did not care about it and are not convinced of the importance of this regarding the environment and health of people.

At the age of 15, I moved to live in the countryside and found the countryside very different from the city in the nature of life and speed of life. For me, the countryside is all that makes sense in its tranquility, its qualities and its beauty.

My thinking and knowledge differed much in the countryside from what was in the city. I began to understand, through rural nature, the concepts, values, customs, traditions and behaviours differently than I had learned in the city.

These things I learned through the idea of sorting and recycling waste. I saw how the recycling of waste is done with natural form and how it is sorted out and that all the contents of these wastes are recycled again.

If we review the newly learned things from rural nature, for example:

Household Waste:

There is a big difference between the quantity and amount of waste that was coming out of our house in the city and our house in the countryside.

In the city, all household waste was disposed of.

In the countryside, we find that the remains of food and vegetables residues are placed for domestic birds and farm animals.

Agricultural waste:

²¹⁶E-mail: abdulhelmy52@gmail.com

For example, the wheat harvest is most beneficial. After the grain is obtained, dry wheat stalks that are recycled, studied and placed as animal feed remain.

The same is true for maize and rice, which are recycled after the grain is obtained and used as animal feed.

Rice straw may be used in agriculture again, where rice straw bales are used as substitutes for soil and as fertilizers in surface cultivation or for the cultivation of fallow lands.

All this has been learned from rural nature on my own without advice or guidance from anyone without advertisements and television programs. I have really learned how to preserve and protect the environment and nature from pollutants and learned the idea of separating and recycling waste again.

Life on land in Tbilisi

Leluka Bakhtadze ²¹⁷

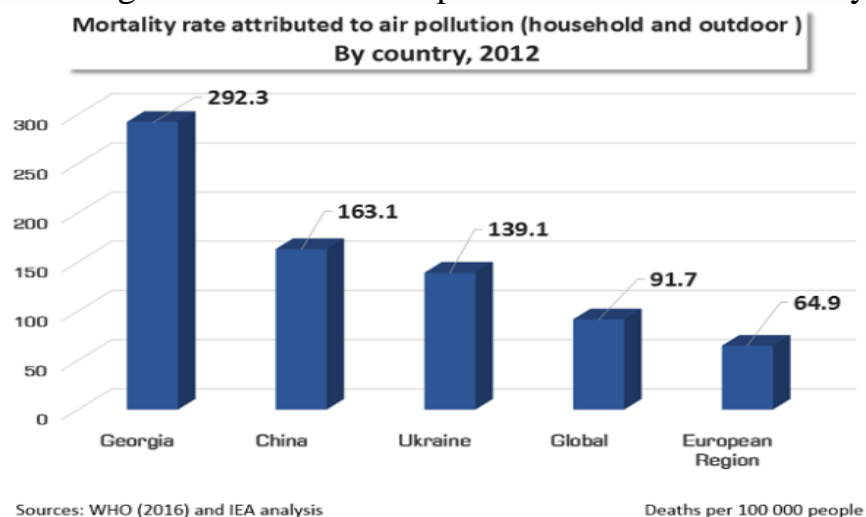
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Tbilisi, Georgia

We can say that there are so many non-government organizations to save environment and they care about the growth of the green cover around the world, their goal is to decrease the exhaust gas volume and also make the air clean, especially in big cities, where there is so much traffic. Unfortunately the condition of the air in Tbilisi is so disturbing.

Main problem as of result of air pollution:

1. Mortality rate attributed to household and ambient air pollution
Georgia – 19% of all deaths
Worldwide – 5.4% of all deaths
2. High illness rate attributed to household and ambient air pollution
Georgia – 17%
Europe mean – 11.5%
Worldwide – 16%

Georgia according to the Happy Planet Index takes 42nd place among 140 countries in the ecological condition aspect; however, the condition in the capital of Georgia – Tbilisi is quite different as it takes the first place among all towns where air pollution index kills so many people.

The reasons of air pollution in Tbilisi are:

1. Rising Flow of Vehicles
2. Green Cover Deficiency
3. Violation of Construction Standards

Rising Flow of Vehicles – basic source of air pollution in Tbilisi are vehicles, over 90% of total air pollution is caused by vehicles. The number

²¹⁷ E-mail: lelukabakhtadze@gmail.com

of vehicles in Georgia has doubled since 2001, while the number of buses and route taxis has become three times as much. There are about a million vehicles in the country now, and 40% of them are in Tbilisi. By World Health Organization (WHO) recommendation, an area with green cover shall make up 9 m² per human. In 2001 the greening coefficient was 5.6 m². We are not aware of recent data; however, this index is supposedly worsened, which the research conducted by IDFI verifies. According to the research data, in 2016 trees cutting authorizations increased 5 times as much compared to previous years, on the grounds of which we may suppose that areas with green cover are significantly reduced in the capital.

Violation of Construction Standards – basically dust is disseminated in air during the construction process. We may state that monitoring of sanitary standards and regulations observance is near to zero level in Georgia. Improper fulfillment of construction activities causes uncontrollable air pollution with dust particles and other pollutants. However, we should note that statistical data testify that vehicles and greening problems do more damage to the situation in the country than the outcomes of construction standards violation.

The Mayor summarized landscaping activities in Tbilisi during 2016 and stated, that the Capital’s green cover always was and will be main priority of the Government of Tbilisi. According to Mr. Narmania, over 180000 trees and plants were planted across the city. First time ever, almond and olive tree gardens were built in Tbilisi and its adjacent areas. Also, based on residents’ requests, large numbers of tree-plantations were planted in special allotments allocated by Local Administrative Bodies of Tbilisi Districts.

“Since 2014, over 650000 tree-plantations were planted and we will continue large scale landscaping activities in the future. It’s noteworthy, that 249 existing Squares were rehabilitated and 30 new ones arranged

during the reporting period. This number includes beautiful Japanese Garden and long alleyway dividing Tamarashvili Street.

Important landscaping works were undertaken around the so-called ‘new road’, where despite conflicting views, majority of saplings survived and the ones that died were replaced by the contractor. We also arranged walking path around Lisi Lake” – announced the Mayor of Tbilisi.

Mr. David Narmania confirmed, that the improvement of recreation zones and creation of new green areas would continue in 2017.

So, I think it’s difficult to solve the problem absolutely, but if everyone does something to save the environment, we will save our cities and the earth.

Вероника Борисова Георгиева²¹⁸
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Според мен една от най-важните цели е петнадесетата формулирана цел „Опазване, възстановяване и насърчаване на устойчивото използване на земните екосистеми, устойчиво управление на горите, борба с опустяването и спиране и обръщане на тенденцията на деградация на земите и спиране на загубата на биоразнообразие“. Тя е сред най-важните, защото без грижата за нея е немислимо съществуването на човека. Загубата на биологично разнообразие е огромно предизвикателство. Осигурява ни жизнено важни екосистемни услуги, като например храна, прясна вода, опрашване на растенията и др. Дивите биологични видове са застрашени от изчезване, а екосистемите са деградирани. Основните причини за загуба на биоразнообразие са от унищожаването на местообитания, свръхексплоатацията на природни ресурси, изменението на климата и др. Съхраняването на биоразнообразието не означава само защита на видовете и природните местообитания задари тях самите. То е свързано и с поддържането на способността на природата да доставя благата и услугите, от които всички се нуждаем и чиято загуба би ни струвала скъпо. Заплахите най-често са резултат на човешки дейности (експлоатация на ресурси, унищожаване или замърсяване на местообитанията и др.), но те могат да произлизат и от естествени природни процеси (лавини, наводнения и др.), а най-често са комбинация от двата типа.

Аз живея в подножието на Витоша. Квартали като Симеоново, Драгалевци, Бояна, и други се смятаха за „селски“ покрайнини на столицата. Близостта им до Витоша ги правеше любимо място не само за живеене, но и за туризъм, спорт, отдих и почивка за голяма част от столичани. На територията на тези квартали се намира и националният природен парк „Витоша“- защитена територия. Географската атрактивност на тези квартали от район „Витоша“ т.нар. „Зелен район“ на София, довеждат, от една страна, до високо социално-икономическо и строително развитие, а, от друга страна - наред с това се създават и съществуват доста сериозни проблеми като: презастрояване, сигурност, нерегламентирани сметища, липса на ВиК мрежа, липса на канализация (частично изградена, незаконна), частично заустване в дерета на отходни води, които по пътя на естествена гравитация се насочват към централната част на града и замърсяват целия град. Всичко това води до огромен риск от замърсяване на питейната вода, така и до сериозни екологични проблеми.

²¹⁸ e-mail: veronika_975@abv.bg

Изсичането на горите с цел застрояване или разширяване на ски-пистите в района нарушава връзката, контакта между хората и природата, планината, нарушена е връзката в естествената на околната среда - почви, въздух, животински и растителен свят.

Като хора на днешния ден, ние трябва да мислим за бъдещите поколения: чистата околна среда е човешко право, като всяко друго. Следователно, част от нашата отговорност е да се уверим, че светът, който оставяме след нас, е ако не по-здрав, то поне толкова здрав, колкото сме го заварили ние! Светът е прекрасно място и си струва да се борим за него!

Веселина Йорданова Лачкова²¹⁹
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

*„Ние не сме наследили ЗЕМЯТА
от нашите предци, ние я вземаме
назаем от нашите деца“*

Древна индийска поговорка

Приемам присърце каузи, които зависят от мен самата, личното ми убеждение и двете ми ръце.

Прочетох, че 17-те глобални цели за устойчиво развитие се стремят към три изключителни постижения в следващите 15 години, в трите основни измерения на устойчивото развитие – **икономическо, социално и екологично**, а именно:

- Да изкореним крайната бедност;
- Да се справим с неравенствата и несправедливостта;
- Да се справим с климатичните промени.

От няколко години работя в сфера, свързана с неравенствата и несправедливостта, от които отчасти според мен произтича и крайната бедност. И тъй като виждам, че със служебната си ангажираност не допринасям особено за справяне с неравенствата и несправедливостта (поне към момента), избирам нещо, което мога да променя лично със своите действия в един по-близък период.

Ето защо, темата на есето ми е свързана с Цел 15 от глобалните цели за устойчиво развитие, а именно: „Живот на земята“.

Живот на земята

Обичам земята ни. За мен тя е слънчев аромат от билки и дивни треви в зелената шир на полето, жужене на пчели, песен на птици в клоните на дърветата, ромолене на чисти поточета под величието на планините и свежестта на снега по върховете им, чистият пясък и соленият мирис на морето. Това е земята, на която искам да живея.

Познавам и една друга земя - земя, която се задъхва от бетонни чудовищни сгради, опасващи бреговете ѝ; смог над градовете; празни площи със стърчащи, осакатени части от дървета; набраздени от сечища планини и гори; замърсени реки; мъртви риби; полета, осеяни с купища остатъци от „удобството“ на ежедневието ни – полиетилени торбички и пластмасови опаковки от хранителни продукти; грозни рани от сонди и багери, търсеци и искащи още от ресурсите в недрата и.

От ден на ден избобилието, с което тя ни дарява, намалява. А ние приемаме всичко за даденост.

²¹⁹ E-mail: lachkova_veselina@abv.bg

Изумителни и невероятни същества сме ние хората. Развиваме се, израстваме, ставаме все по-креативни, виждаме напред в бъдещето, откриваме път към космоса, опитваме се да преодолеем необятността на вселените. Борим се със стихииите, летим над облаците, дълбаем земните недра, спускаме се на километри в морските дълбини. Проучваме. Израстваме.

А нашият дом – земята ни, все повече заприличва на стара къща, за която отдавна вече не полагаме грижи - запустяла и обрасла в бурени, с напукани керемиди на покрива, счупени стъкла на прозорците и неизсъхнали локвички в стаите, останали от последния пороен дъжд.

И някак в забързаното си ежедневие все по-често оставаме изненадани, че в дома ни се появяват бурени, капе от покрива и се рони мазилката от стените.

Все по-често се питаме какво се случи с билките от полето, с жуженето на пчелите, къде изчезнаха широкото зелено на поляните и ромонът на реките.

Днес всичко е различно - отглеждаме хибридни растения и бутилираме водата си, не ходим боси в тревите, крием се от слънцето и с притеснение следим топящите се ледници и търсим все по-усилено алтернативни енергийни източници.

А тя, земята ни е една. И отдавна е време за промяна. И за да се случи, може би трябва да започнем с нещо малко, което да променим в самите нас.

Всеки може да помогне по някакъв начин, колкото и малко да е това, но ако се прави от много хора резултатите са наистина впечатляващи.

Всички можем да използваме разумно водата. Да ходим повече пеша, за да сме по-здрави. Да се придвижваме в малкия град с велосипеди. Да рециклираме и ползваме разумно природните запаси. Да изхвърляме разделно боклука си. Поне веднъж в живота си да засадим дърво. Да пазим горите. Да пазим почвата си. Да използваме по-малко пластмасови опаковки. Да използваме повече енергията от слънцето, вятъра и водата. И още много неща, които да направим. Аз вече ги правя.

Време е да спрем и да се огледаме. Да премахнем бурените, да стегнем покрива и прозорците на дома си. Все пак тук ще живеят нашите деца и техните деца.

Трябва само да променим отношението си към заобикалящата ни среда. И ако привлечем поне един съмишленик в тази кауза, има шанс да запазим бъдещето на планетата. Всичко е в нашите ръце. Заслужава си.

Защото земята ни е внушителна, убедителна и прекрасна.

Има я отпреди нас. Има я, въпреки нас.

Аз обичам земята си. А вие?

Всички цели за устойчиво развитие са важни за развитието на страната ни и просперитета на човечеството, но според мен най-важната цел е Цел 15 *Опазване, възстановяване и насърчаване на устойчивото използване на сухоземните екосистеми, устойчиво управление на горите, борба с разпространението на необработваемите площи, спиране и обръщане на процеса на деградация на земите и предотвратяване загубата на биологично разнообразие.*

Опазването на природата и разумното използване на природните ресурси е от най-голямо значение, защото за да съществуваме в хармония с природата, ние трябва да я пазим и да се грижим за нея. Неразумното използване на богатата, изсичането на горите, замърсяването на реките и почвите водят до унищожаването на флората и фауната, а това влияе на цялата екосистема, не само на регионално, а и на глобално ниво. В нашето съвремие в много страни и райони, и особено в промишлените зони, замърсяването на околната среда оказва изключително въздействие върху здравето, а оттам и върху продължителността и качеството на живот на хората.

Замърсяването на водите от промишлеността се дължи преди всичко на химичните вещества, които се използват или получават в производството. Някои от тях притежават бактерицидни свойства и променят нормалната флора и фауна на водоприемниците. По-голямата част от тези химически вещества са токсични и опасни за здравето на човека и вредят на екосистемата. В много държави замърсяването на водите заема застрашителни размери. Населението им ползва вода със съмнително качество. В повечето случаи като водоизточници се използват реките и езерата, замърсени с отпадъчни води. По този начин замърсяваме почвата и тя става необработваема!

Всичко това от своя страна води до намаляване на работните места и до глад на населението, влошаване качеството на живот, както и на здравословното състояние на човечеството. Неподходящите земеделски практики намаляват биологичното разнообразие. Планът за селскостопанско развитие например цели намаляване на отрицателните въздействия върху околната среда от земеделските практики чрез насърчаване на устойчивото използване на биологичните ресурси. Целта е да се намалят неблагоприятните въздействия върху околната среда.

Опазването на биологичните видове е също толкова важно, колкото и чистата вода.

²²⁰ E-mail: krisity@gmail.com

В момента излизат все повече доказателства, че здравите екосистеми могат значително да смекчат последиците от изменението на климата и да бъдат в помощ на обществото. Биологичното разнообразие и екосистемите предоставят сянка, чист въздух и вода, намаляване скоростта на вятъра, ерозията и водния поток, регулиране съдържанието на азот и въглеродните цикли и осигуряват генетичните ресурси за адаптиране на околната среда.

Ключът за опазване на биологичното разнообразие в България е възприемането на такъв подход към стопанисването и управлението на земята и ресурсите, който отчита стойността на запазването и възстановяването на разнообразието във всички мащаби, както в защитените територии и резерватите, така и на земите извън тях. При различни режими на стопанисване и управление, предлаганите в тази категория препоръки подчертават нуждата от по-добра интеграция на управлението на всички земни, водни и биологични ресурси, с цел да се запазят и възобновят екологичните процеси, от които зависи биологичното разнообразие.

Все повече хората си задават въпроса какви са възможните пътища за използване и преобразуване на природата в интерес на цялото човечество, как ще се ликвидират негативните промени и отрицателните явления, свързани с нейното унищожаване. Отговорът е, че за да може фундаментално да се разрешат проблемите на околната среда, хората трябва да подобрят своя морален стандарт. Човечеството трябва да разбере важността на проблема, защото само така ще може да предприеме необходимите мерки и инициативи и да ги реализира по най-ефективния начин.

Ако искаме да осигурим бъдеще на идните поколения и те да имат чиста вода, чист въздух, плодородни почви, трябва да вземем всички необходими мерки да ограничим вредата, която сме нанесли и продължаваме да нанасяме на планетата. Бъдещето на човечеството и на нашата планета е в нашите ръце. То е и в ръцете на днешното помладо поколение, което ще предаде факела на бъдещите поколения. Пътят към устойчиво развитие е очертан. От всички нас зависи пътуването да е успешно, а ползите от него – необратими.

Богдан Сергеевич Федянин²²¹
*Приазовский государственный технический университет,
Мариуполь, Украина*

Тема моего эссе: «В городе, где вы учитесь, какая из Целей в области устойчивого развития может способствовать его более устойчивому развитию». И я считаю, что это тема экологии. Сфера политики в наши дни смыкается со сферой охраны окружающей среды в единую дисциплину – полит-экологию, которая занимается проблемами экологической безопасности. Международное сотрудничество в области охраны природы регулируется международным экологическим правом, в основе которого лежат общепризнанные принципы и нормы. Важнейший вклад в становление этих принципов внесли Стокгольмская конференция ООН по проблемам окружающей среды (1972 г.), Всемирная хартия природы, одобренная Генеральной Ассамблеей (1982 г.) и, особенно, Международная конференция в Рио-де-Жанейро (1992 г.) по окружающей среде и развитию.

При экологическом подходе природный потенциал ландшафта оценивается как совокупность условий, необходимых для жизни и воспроизводства, населяющих данную территорию живых организмов, в том числе и человека. Отторжение природных ресурсов человеком вызывает изменение, как отдельных природных компонентов, так и ландшафта в целом – нарушается экологический режим территории, ухудшается состояние окружающей среды.

Одной из причин возникшего напряжения во взаимодействиях общества и природы является укоренившееся в сознании людей потребительское отношение к природе. Человек с момента появления на Земле привык непрерывно брать от природы её ресурсы. Не одно тысячелетие он вырубал леса, охотился на зверей, ловил рыбу, использовал созданное природой плодородие почв. До относительно недавнего времени природа могла сама восстанавливать нарушенное в экосистемах равновесие, и это породило у человека ложное представление о безграничности природных ресурсов, о возможности брать их у природы, ничего её не возвращая.

Также экологические проблемы человечества имеют своими истоками различия в процессах, совершающихся в природных и социально-экономических системах. Для естественного ландшафта характерны процессы самоуправления, ведущие к устойчивости экосистемы (гомеостазу) – сохранению внутренних и внешних связей, обеспечивающих их устойчивость.

В рамках концепции устойчивого развития возможны три пути обеспечения экологической безопасности на Земле.

²²¹ E-mail: serqfed@mail.ru

Во-первых – это сохранение расширенного производства естественных экосистем, прежде всего растительных сообществ, средообразующая функция которых является гарантией нормальных динамических равновесий в среде обитания человека.

Во-вторых – это управление природно-хозяйственными системами, средо образующая функция которых эквивалентна функциям естественных экосистем, место которых они заняли.

В-третьих – это внедрение экологически чистых технологий, устраняющих последствия хозяйственной деятельности, неблагоприятные для жизни человека.

Итак, можно сделать вывод, С экологическими проблемами не справиться без более эффективной международной обучающей системы, предметом изучения которой являлся бы мир, в котором мы живём. Мир, как отдельного человека, семьи, коллектива, в котором мы работаем, так и мир всей планеты (земля, воздух, вода, биосфера с её неисчерпаемым разнообразием компонентов). Система исследований и обучения должна осуществлять функции образования, воспитания, подготовки и переподготовки экологических кадров всех возможных уровней.

Ирина Романовна Адамовская²²²
*Приазовский государственный технический университет,
Мариуполь, Украина*

Для начала нужно разобраться, какие же Цели преследует ООН для устойчивого развития нашего Мира и на что они направлены.

В 2015 году члены-государства ООН приняли повестку дня в области устойчивого развития до 2030 года. В ней рассматривались несколько целей, достигнув которые наше общество могло бы избавиться от нищеты, сохранить ресурсы нашей планеты и обеспечить благополучием всех людей. Из этих целей для составления основ курса в нашем университете, я бы выбрала одну: «Сохранение экосистем суши». Так как мы живём в промышленном городе для нас крайне важно знать и понимать всю ценность природы с ее редчайшими видами флоры и фауны. Экологическое загрязнение действует негативно не только на мир животных и растений, но и на нас, на людей, ведь мы тоже одна из форм жизни на суше. Конечно, в основном, эта проблема возникает благодаря неустанно растущему числу промышленных заводов и комбинатов, однако и мы тоже вносим свою лепту, загрязняя окружающую среду.

Если бы в нашем университете составили такой курс занятий, это было бы не только познавательно, но и поучительно для подрастающего поколения. Я бы хотела, что б в таком курсе нам бы рассказывали о том, насколько богата наша матушка-природа и как нужно ее ценить, ведь все живое на Земле создано с какой-то своей отдельной целью. Например, величавые деревья дают нам кислород, которым мы дышим, полевые травы собираются в медицинских целях, а домашний скот дает нам продукты питания. Если мы все это уничтожим, то умрем сами. Ведь это не так уж и сложно донести мусор до урны, не сложно пройти мимо красивых цветов не сорвав их. Да чего уж там говорить, человечество давно сделало рывок и уже создано множество экологически чистых стройматериалов, которые заменят нам дерево. Все это люди просто обязаны знать и делать, иначе в конце концов мы останемся ни с чем. Из-за нашего равнодушия и потребительского отношения уже исчезли с лица земли некоторые сорта растений и виды животных. Все в этом мире строится на взаимоуважении, поэтому, если мы хотим избавить планету от вымирания и загрязнения нужно просто уважать ее.

²²² E-mail: irishka.adamovsk@gmail.com

Сохранение экосистемы суши: важность леса в данной цели устойчивого развития и методы улучшения

Катерина Витальевна Власюк²²³

Житомирский государственный технологический университет, Житомир, Украина

Обеспечить сохранение, восстановление и рациональное использование наземных и внутренних пресноводных экосистем и их услуг (лесов, водно-болотных угодий, гор и засушливых земель) по моему мнению, является одной из передовых и самых важных целей устойчивого развития во всем мире. Влияние данной цели, требует от человечества найти правильные ответы и пути улучшения именно экосистемы суши, что в свою очередь улучшит показатели других целей устойчивого развития. Только в Украине за последние 5 лет количество лесных угодий уменьшилось на 30%.

По моему мнению, именно этой цели, чаще всего пренебрегают, потому что все с большим рвением считают важнее всего преодоление бедности, достойные рабочие места и т.д. Конечно, с точки зрения экономическо-социальных идей это важно, но у нас только один дом - это наша планета Земля, которая нуждается в помощи.

Лес является основным поставщиком кислорода на планете, тем самым влияя на здоровье и как следствие на продолжительность жизни в целом. Влияние лесных угодий на водный режим, а также регуляция ее баланса. Программа защиты экосистемы суши это в свою очередь и защита водной среды, так как вода прошедшая через лесную почву настолько чистая, что ее невозможно получить в любой лаборатории.

Смягчающие климат, леса способствуют повышению урожая сельскохозяйственных культур, может значительно решить проблемы голода. Развитие сельскохозяйственной сферы поднимает экономику страны, экспорта, увеличивается поступление налогов в бюджет, создаются новые рабочие места, поднимается процент трудоустроенного населения и уменьшается уровень бедности, для этого необходимо не только беречь лес и фауну, которая обитает, но и удобрять землю для посевов. Контроль над лесами в бухгалтерском учете отображается в биологических активах.

Одной из больших проблем по восстановлению экосистемы суши является не только незаконная вырубка леса, но также использование природных ресурсов. В первую очередь это удар по экономике страны, поскольку деньги, которые поступают с госбюджета на

²²³ E-mail: katerina.vlasyuk23@gmail.com

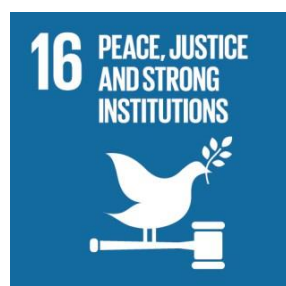
программы защиты леса и его среды используются не по назначению. Также браконьерская вырубка деревьев - есть одним из самых теневых бизнесов в мире, незаконное отмывание денег и умелое их скрывание в бухгалтерском учете из-за нелегальной древесины влияет на налоги в госбюджете. Основная проблема - отсутствие подлежащего контролю со стороны государственных контрольных служб.

Президент Украины в 2017 году подписал новые изменения в законодательстве относительно незаконной вырубки леса. Изменения заключаются в охране и к усилению ответственности в Уголовном кодексе за незаконную вырубку деревьев или кустарников в лесах, защитив экосистему. Так как происходят самовольные, непрерывные, незаконные работы с деревьями, наносящая значительные экономические убытки государству, параллельно подрывая экологическую безопасность.

Поэтому хочу предложить, чтобы за каждым автомобилем правоохранительных органов, которая патрулирует в определенном районе области, закрепить право при обнаружении лесных работ, требовать у рабочих документы, указывающие на доступ к работам, подать запрос в сельсовет и телефонный запрос в государственной экологической инспекции по каждой области. Так как университеты являются основными потребителями бумаги, закрепить за ними обязательное требование и в том числе других учебных заведений в конце каждого учебного года сдавать по 100 кг макулатуры. Цена 1 кг макулатуры в настоящее время в Украине достигает предела 2-3 грн., свою очередь полученные средства, потратить на саженцы деревьев и проводить социальные мероприятия для их посева, что в свою очередь воспитывает культуру у молодого поколения.

Защитив одну составляющую устойчивого развития, мы улучшаем положение другой. Мы можем сделать этот мир лучше.

**PROMOTE PEACEFUL AND INCLUSIVE SOCIETIES
FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT, PROVIDE
ACCESS TO JUSTICE FOR ALL AND BUILD
EFFECTIVE, ACCOUNTABLE AND INCLUSIVE
INSTITUTIONS AT ALL LEVELS**

**НАСЪРЧАВАНЕ НА МИРНИ И ПРИОБЩАВАЩИ
ОБЩЕСТВА ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ,
ОСИГУРЯВАНЕ НА ДОСТЪП ДО ПРАВОСЪДИЕ
ЗА ВСЕКИ И ИЗГРАЖДАНЕ НА ЕФЕКТИВНИ,
ОТГОВОРНИ И ПРИОБЩАВАЩИ ИНСТИТУЦИИ
НА ВСИЧКИ НИВА**

Peace

Andrzej Taraska²²⁴

Dominican University, Chicago, USA

The world could be such a beautiful place if there wasn't conflict occurring between countries. In these countries defenseless innocent civilians and children are killed. They are killed because of greed and the wars always continue because greed prospers. Wars only bring devastation and it affects all the people within the country, there begins to be seen shortages of food and injustices happen. If there could be a course on one of the SDG's it would be about Peace and Justice and strong institutions. Nobody deserves to suffer and the rich and corrupt governments only gain from these wars because it's all about resources and sales and they are the ones obtaining. Sale of illicit arms to mercenaries and groups only cause conflict within countries that only impact a country's development. There need to be strong institutions that are not corrupt so there could be justice for what is happening in other countries and what's happening in our country. This would be a very interesting course because there is so much to be learned about why there are wars going on and how there are injustices occurring all the time everywhere. Furthermore, the government is spending so many billions of dollars on weaponry and defense when that money could be put to very good use. That money could be put to further help resolve poverty and reduce hunger. Also, schools are educational institutions that have very little funding and it is very important. Every child should have an equal opportunity to be able to go to school, and have an opportunity to obtain a higher education. There needs to be justice for all the institutionalized racism and discrimination that occur within every country and especially our country. There needs to be justice because it is not right that there is increased funding in certain areas and decreased funding in other areas just because of the people's income. Furthermore peace is very important because the world should be a place where everybody looks out for each other; there shouldn't be lack of coverage on important situations that are occurring in other countries. People have to see what is happening in different countries and how people are getting mistreated and hurt, so they could understand that there has to be change. We have to promote human rights, and in recent times with all the refugees it is important to help them out. They are escaping death and everyone should be willing to help. From this course I would hope to learn how we could stop these injustices from happening and to learn more about how we could bring peace to the world and how that would strengthen our society as a whole and how it would

²²⁴ E-mail: Taraandr@my.dom.edu

improve the lives of everybody. Furthermore, there needs to be peace within our own country, in Illinois there is constant shooting and innocent lives are getting taken. From the course I would hope to learn how changing laws and improved institutions make the situation better and bring peace to the society. Also, it is very important and I would hope to learn how individual rights are important. Everyone is protected and should be allowed to say and document what is going on in the world. The free press is very important because it is important to find out what is really going on in the world and what governments are doing that they don't want the populations to find out. Websites such as WikiLeaks are very important because it is access to information that everyone should be aware of. Everyone should have access to information to really understand why things are the way they are and therefore it leads to answers on how to fix major problems such as corrupt governments and leaders. Overall Objective 16 peace and justice, strong institutions is very important and would be a very interesting course because there is so much that is happening in the world that relates to a need for this objective to be progressed.

The bystanders

Cecilia Uriostegui²²⁵

Dominican University, Chicago, USA

If the institutions are not strong, then there will be no peace or justice. The SDG that is often overlooked in terms of achieving “the world we want to live in by 2030” is SDG number sixteen: Peace, Justice and strong institutions. If this sustainable development goal is meant, then it means that there will be an end to abuse, exploitation, trafficking and all forms of violence against and torture of children. It also would mean that there is legal identity for all, including birth registration. This goal is often overlooked because people do not think they can change the corruption of government, the problem will always exist, or they do not have power over the people inflicting the abuse, exploitation, trafficking, and all forms of violence against and torture of children.

When it comes to abuse, exploitation, trafficking and all forms of violence against and torture of children, the problems themselves have existed ever since the settlers came to the U.S or any other country. In many cases the minorities, corresponding to geographic settings, have been the oppressed ones. When problems like these have been a part of history for so long, people come to believe that it will always be an ongoing issue. It becomes, for some more than others, a way of living. That is why it is often overlooked. People tend to feel useless when a problem has existed for so long.

This refers especially to countries where their institutions and government offices are weak. When an institution is weak, so is their justice system. When that happens, unfortunately there is no peace within the country. The reason being that the citizens tend to feel ignored by their government officials. In a lot of instances around the world, the justice system is biased. They favor the rich over the less fortunate, which in return, gives the rich the power to get away with injustice crimes. In other instances, the richest person in the country is the person who runs the country. This then discourages people to seek change or attempt to change their corrupt system because they fear that they will die because they spoke up.

Alongside that idea, many times the government hides the problems they are having within their country, with their own country and sometimes the countries around them. For all we may know, only four or five countries are in desperate need for peace, justice and strong institutions. We can go on to assume that other countries have these issues due to their

²²⁵ E-mail: urioceci@my.dom.edu

centralization of their government. As long as the media continues to be censored by the government, the truth may never be out. For many people, it is hopeless to think that the cancer-like effects of their social media will ever change.

Unfortunately, some type of legal identity for people is not always at people's disposal. In places like China, where they have a one child policy, it is common to not register their second, third, etc. child born. In many instances if they had two children within a year, they go on to say they had twins, which then implies that they do not have a valid legal identity.

The reason SDG number sixteen is often overlooked is because people don't think about it as often as they think about world hunger, or the other SDGs. The sad part of it all is that it is often kept a secret. The corruption, lack of peace and justice, are not always heard by the general public. However, it is a problem everyone is well aware of because they experience a bit of it, whether it is directly or indirectly, in their everyday lives. They say that the first step is admitting we have a problem. However, it is hard to help someone who isn't willing to admit that they need help because their institutions are not strong, which then means there is no peace or justice. We, in a way, are the bystanders of the ongoing bullying of peace, justice and potential strong institutions. If we, as a whole, were to not overlook SDG number sixteen, then we would be able to live in the world we want to live in by 2030. Until then, we will continue to be the bystanders.

Michelle Quinn²²⁶, Pulkit Manohar Baura²²⁷, T Meghana Shree²²⁸
CMR University, Bangalore, India

In any civilised society, peace and justice play a vital role to enable people of all ethnicities to live in harmony and promote global sustainability. Many authors have defined peace and justice in relation to several contexts. In this article, we are focusing on the meaning and application of SDG Goal 16: Peace, justice and strong institutions. We are proposing this goal to form a base for a course in Indian Universities.

Today's generation, from our viewpoint, is degrading in terms of basic human values, care and respect for other beings, ignorance about the current concerns around the world and lack of awareness about their civil rights. This issue can to some extent be tackled by educating the students about its importance, and the necessity for sustainability and to make the world a better place to live.

India has the world's largest diverse youth population and accounts for 28% of the country's population (*UN Report, 2014*). There are 789 universities, 37,204 colleges and 11,443 stand-alone institutions in India (*UGC website, Feb 2017*).

Hence, introducing this course in Indian Universities, at the undergraduate level, will enhance the quality of the education system, enabling the students to think from a global perspective. It will also pave the way for greater consciousness, better understanding and critical thinking among the younger generation, which will ultimately lead towards better and sustainable prospects.

Peace, Justice and Strong Institutions Studies

The course will cover the following modules to be delivered according to the discretion of the respective universities:

Module 1: Introduction to Sustainability Development Goals:

Millennium sustainability goals – history, purpose, accomplishments and drawbacks; Sustainability development goals (2030) – introduction, Sustainable Development Goals and targets;

Module 2: Introduction to peace, justice and strong institutions:

Peace – meaning, definitions, importance, contributions, understanding peace from different contexts; Justice – meaning, definitions, importance, contributions, understanding peace from different contexts; Strong institutions – Brief understanding of global institutions working towards peace and justice – UN, ICJ and World Bank;

²²⁶ E-mail: michelle.16mh@cmr.edu.in

²²⁷ E-mail: pulkit.16mh@cmr.edu.in

²²⁸ E-mail: meghanashree.16mh@cmr.edu.in

Module 3: SDG 16: Peace, justice and strong institutions – Global Outlook:

Major global issues concerning peace and justice – terrorism, illegal arms flow, transparent institutions and others; initiatives working towards resolving these issues;

Module 4: SDG 16: Peace, justice and strong institutions – Indian Outlook:

Contemporary issues in justice and peace – Safety for women and children, trafficking, corruption and others; initiatives working towards resolving these issues;

Coursework: Project work and dissertation:

Project work and dissertation relating to any issues covered in the above modules, specific to recent or ongoing issues.

This course is an initiative towards recognising that there are many different paths to achieve sustainable prospects, and through this curriculum based on research, engagement, community-based learning and experiential learning opportunities, we will explore how to create a more just and peaceful world. This program should include open-minded discussions and students should be encouraged to look at the concerns from different perspectives and should be able to implement solutions in real life, thus, enhancing the relevance of education.

A transformation on a global scale can be achieved through smaller individual initiatives and through the proactive participation of the younger generation. These smaller initiatives will create synergy to advance towards ultimately resolving global issues.

Thus, this course will expose the Indian students to pressing in-house issues and will inculcate a sense of responsibility and distinctiveness in confronting them, also empowering them to contribute on a global scale and emerge as leaders.

Peace and justice and its role at sustainable development of Georgia

Ana Gaiparashvili²²⁹

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Tbilisi, Georgia

“Heal the world, make it a better place, for you and for me and the entire human race” – It’s the phrase of my favourite song, created by Michael Jackson. I have a wish for world peace and the truth. I would like to see the Motherland that will bring happiness. The issue of war and peace has always been a focal issue in all periods of history. “World Peace” is a harmonious conduct of international relations to secure all-round sustainable development.

If one talks about “War and Peace” in our present day, one has to talk about Terrorism, too. The terrorist threat is growing like a disease and causing dangerous effects throughout the world. They undermine its stability by creating chaotic conditions leading to mass killing, damage and destruction. Generally, public places like airports, railway stations, etc. are their targets, but sometimes they shift their focus to some soft targets, like schools, hospitals, trains and buses, where security forces are not very attentive. No continent, no nation is secured against the threat. Terrorism has its influence everywhere ranging from Indonesia, Malaysia, Egypt, Turkey, Sudan, France, Germany and so on. America got the horrible experience of terrorism. On the morning of 11 September 2001, two aircraft were deliberately flown into the main two towers (the Twin Towers) of the World Trade Center in New York. Almost 3,000 people were killed during the attacks. The days that followed saw a significant effect on world economic markets and international confidence. Unfortunately that wasn’t the first and the last attack. Instead of defeating or at least hindering, terrorism around the world has been increasing year by year. What could we do to stop the terrorism!?

- We must strengthen anti-terrorism laws;
- We must strengthen our national security;
- We must stop supporting terrorists;
- Support non-violent democracy movements;
- Exchange of information and capacity to analyze state security.

The second biggest problem, which delays world peace is war. War is genocide, cruelty, dishonesty and slavery. Unfortunately, my country endured the horrible 5 days in 2008, when attacked by Russians. August 8, 2008 is one of the most tragic and sad dates in the modern history of Georgian. It is a day full of tears, fear and blood. 228 civilians, 170 military officers and 14 police officers died, while about 1800 people were

²²⁹ E-mail: anagaiparashvili1996@gmail.com

wounded in the war and almost 150 thousand people were forced to leave their homes. After that our growth and development stopped for a long time. We went through serious political and economic crisis. I remember how painful my feelings were. I was sitting in front of the TV, watching people's tragedy and understanding how close was war and death. Just then, I realized that the basis of every human's happiness is world peace. We only live once in the world, so we must hardly try to change and unite it to "live happily ever after" – just like in the fairytales.

How can we promote to reach the world peace and its sustainable development? Mahatma Gandhi said: "You must be the change you want to see in the world". Individuals combine into communities. Communities into cities, then states, provinces, countries and finally the world. We must decide if we're willing to stand and commit to peace simply by being a better person, husband, mother, sister or neighbour. First of all, we need to educate ourselves, realize that peace and justice are strong institutions, human rights and right to life are everyone's prerogatives. We must follow justice, defend its demands and acknowledge the power of the law. Justice and peace can only thrive together, never apart.

To sum up, creating peace is full of interest and adventure and danger, too. It needs bravery, imagination and determination – so it means using many of the characteristics that people associate with being warlike. It also means that nobody gets killed, or injured, or sick from chemical weapons. It means that money can be spent on water supplies and medicine, and on protecting the planet instead of destroying it. True security is based on people's welfare, on a thriving economy, on strong public health and education programmes and on fundamental respect to our common humanity. Development, peace and justice are not separate from security. They help to fill it. Making peace is a job everybody can do. The threat of terrorism is not stronger than the will of the people. All we need is sensible attitude!!!

Serhii Loviahin²³⁰

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

In my opinion, one of the most important global goals of sustainable development is the 16th goal: “Promoting a peaceful and open society for sustainable development, ensuring access to justice for all and creating effective, accountable and participatory institutions at all levels.”

I would like to note that the creation of a mechanism for identifying risks in the anti-money laundering system, which was aimed at conducting reforms to achieve the goals of sustainable development, contributes to a targeted and directly transparent disposal of these funds. A prerequisite for the implementation of this mechanism is the introduction of blockchain technology.

In general, blockchain is a distributed database that supports a constantly growing list of records called blocks, which is protected against tampering and processing. In world practice, this technology has been applied to land registries in Georgia, Honduras, Ghana, and Delaware in the United States in 2017, have presented an initiative to automate the legal and operational activities of companies operating in jurisdictions.

However, blockchain technology can be implemented in all possible spheres, for example by providing funding for reforms that promote sustainable development or provide direct financial support to refugees, low income families and society as a whole. Blockchain can ensure the transparency of the use of these funds, taking into account that all operations that will be carried out in accordance with these needs will be highlighted in open access in a decentralized database and no one will be able to make a change to this database to benefit from these funds.

Due to the fact that blockchain technology provides openness in the activity, reporting, financing of sustainable development goals, it is possible to trace when the money was spent and what exactly was spent that makes corruption impossible, because these data cannot be edited, as well as replaced by fake.

I believe that the achievement of the goal of “Peace, justice and a strong institute” in the world is possible thanks to the introduction of blockchain technology for the registration of all transactions between the country in need of assistance and the country or organization providing financial assistance, as well as the registration of all transactions within the country receiving these funds, which are aimed at ensuring the welfare of the population, so that local or state authorities were not able to spend these funds on purpose, because in this way it will be able to follow how much funds were spent on the support provided, and where exactly they were

²³⁰ E-mail: official.lovyagin@gmail.com

sent (by appointment) and whether they were implemented, by verifying the result of the costs of these funds.

Therefore, the achievement of the goal of “Peace, justice and a strong institution” depends on finance or, in other words, money directed towards its achievement, requires control over the use of funds that were aimed at financing the necessary goals of this idea, which exactly is provided by the blockchain technology.

Freedom – the key factor in achieving the sustainable development goals

Mihail Emilov Dimitrov²³¹
University of Economics – Varna, Bulgaria

The UN's 17 Sustainable Development Goals (SDGs) aim to make the world a better place. Hardly anybody would disagree that everyone would benefit from their realization. Naturally, carrying out a plan comes with a certain price. Planet Earth, unlike the Garden of Eden, has scarce resources. That's why the fundamental question is how to achieve the SDGs most efficiently. What should be the UN's role and that of the member states in the process?

When analyzing the goals, one can see that they're linked together. It's impossible to cure famine, poverty, the lack of good healthcare, to build infrastructure, innovation and all the signs of a developed society when economic growth is absent. Because the goals are linked with each other, the solution to one of them more or less solves the rest. And what is the solution?

In order to answer the question we have to look back in history. The transition from total misery and poverty to prosperity has been accomplished by a number of countries. The key ingredient for their success is freedom. Freedom manifests itself in a free market, free trade, strong property rights and rule of law. Evident of the correlation between freedom and prosperity is the yearly ranking of countries by Index of Economic Freedom conducted by the Heritage Foundation.

The free market allows individuals to exchange goods and services with each other on a voluntary basis. It also has a key role in reducing discrimination, regardless of the discrimination's criteria (Becker, 1957). A highly competitive environment imposes a cost on an employer who refuses to employ or work with members of a certain group, based on his prejudice. The cost comes in a form of decreased efficiency, compared to his competitors, which leads to losses and even market exit.

Free trade guarantees a highly competitive environment – the domestic businesses no longer compete mainly with each other, but also with many foreign rivals. The result of that is improvement of the quality and lowering of the price of various goods, which leads to widespread benefits (Boudreaux, 2015).

Strong property rights create a favorable environment for long term investments and are at the core of wealth creation. The well-defined, in a legal sense, property rights reduce the abuse and overuse of common goods

²³¹ E-mail: realski2009@abv.bg

(i.e. tragedy of the commons) and have a positive effect on the environment, through application of the polluter pays principle (Sankar, 2006).

The rule of law, through an efficient legal framework, guarantees the above freedoms, enforces contracts and solves conflicts between individuals (Posner, 1998). A common characteristic of almost every poor region in the world is the lack of rule of law, hence the lack of basic economic and individuals freedoms, which condemns them to poverty.

The UN's efforts to achieve the SDGs should be aimed towards promoting freedom, thus raising the individual above the state as a driving force of prosperity. The direct funding of certain economic sectors distorts the free market mechanisms and in countries with weak institutions leads to rent-seeking practices (Economides, 2008). Instead of direct funding, the UN should focus on building strong institutions in the poor regions, in order to guarantee the basic freedoms and the fall of trading barriers.

References

1. Becker G. (1957). *The Economics of Discrimination*. University of Chicago Press.
2. Boudreaux D. (2015). *The Benefits of Free Trade. Addressing Key Myths. Economic Perspectives*.
3. Economides G., Kalyvitis S., Philippopoulos A. (2008). *Does Foreign Aid Distort Incentives and Hurt Growth? Theory and Evidence from 75 Aid-Recipient Countries. Public choice. Vol. 134*.
4. Posner R. (1998). *Creating a Legal Framework for Economic Development. World Bank Research Observer. Vol. 13*.
5. Sankar U. (2006). *Environmental externalities. Madras School of Economics*.

Gerencia, empresa y corrupción: la mirada de un estudiante de administración de empresas de Colombia

Daniel David Caro Alzate²³²

Universidad Pontificia Bolivariana, Medellín, Colombia

La corrupción dentro de organismos del estado y empresas privadas es una de las problemáticas a nivel mundial que más impacto tiene en la sociedad, en países de Latinoamérica, a pesar de ser un tema sonado diariamente debido a los escándalos recientes de corrupción por parte de sobornos realizados por la compañía constructora Odebrecht, los gobiernos que estuvieron involucrados en el problema, en su mayoría no han establecido medidas que realmente sean eficaces para evitar el surgimiento de nuevos casos en el futuro.

En Colombia a lo largo de los años han salido a la luz varios escándalos de corrupción en donde se han visto involucrados desde el ex alcalde de Bogotá Samuel Moreno con el caso del carrusel de la contratación que tenía el objetivo de “atribuir grandes obras distritales y nacionales a terceros, le costó al país 2,2 billones de pesos” (ELTIEMPO, 2017), hasta alcaldes de ciudades como Cartagena, Manuel Vicente Duque quien, “según la Fiscalía, a los siete días de posesionarse para el periodo 2016-2019, comenzó a tejer la red de corrupción y tráfico de influencias” (ELTIEMPO, 2017), y a pesar que Colombia se encuentra actualmente en una etapa de posconflicto, el tema de la corrupción no deja de ser motivo de preocupación, ya que según la organización *Transparency International*, el índice de percepción de la corrupción en 2016 fue de 37 en una escala de 0 (percepción de muy corrupto) a 100 (percepción de ausencia de corrupción), según la percepción de empresarios y analistas del país.

Muchos afirman que el problema de corrupción en las empresas y entidades públicas radica en sus dirigentes, “las empresas no son corruptas, corruptas son las personas que dirigen las empresas” (Gómez, 2017), pero ¿cómo inicia los actos de corrupción? Se dice que las personas son corruptas debido al deseo de satisfacer sus propias “necesidades” personales y estas conllevarían a la persona a encontrar la forma de satisfacer esos deseos a través del aumento de los ingresos con ayuda de los sobornos y gracias a que la corrupción en países de Latinoamérica no es castigada como debería, le da la posibilidad a la persona que la ejerce de seguir con este cometido mientras no sea descubierto y así poco a poco se va volviendo normal esta conducta que se empieza a aferrar de la cultura de la sociedad.

²³² E-mail: daniel.caroa@upb.edu.co

La población mundial a medida que observa los nuevos casos de corrupción que surgen diariamente, se cuestiona preguntándose, ¿cómo se puede evitar la corrupción en las empresas privadas y entidades públicas? Desde mi punto de vista como colombiano pienso que mucho se habla en Colombia sobre la corrupción pero poco se hace para solucionar el problema de raíz, diariamente los medios de comunicación presentan noticias sobre casos de corrupción que se encuentran en procesos de investigación en el país, y debido a esto la población se ha empezado a acostumbrarse ante los casos de cohecho, empezando a ver el problema como algo normal subestimándolo, o en un problema en el que la población cree que es mejor no involucrarse por el temor de ser amenazados, y es que aunque el país esté en posconflicto para nadie es un secreto que las amenazas y asesinatos de líderes sociales y defensores de los derechos humanos es una realidad, según el defensor del pueblo Carlos Alfonso Negret: “estadísticamente tenemos 186 homicidios de líderes sociales y defensores de derechos humanos desde el 1 de enero de 2016 y este año son 52 homicidios y más o menos 500 amenazados” (2017).

Para responder a la pregunta planteada, desde mi postura como estudiante de administración de empresas, pienso que el gobierno colombiano debe enfocarse más en la educación de las nuevas generaciones desde todas las instituciones educativas. De igual forma pienso que para ganar la lucha contra la corrupción y lograr tener unas instituciones sólidas, la misma población debe cumplir y exigir el cumplimiento de las normas, denunciando sin temor a quienes no las acaten, además de enseñar en el seno del hogar a las nuevas generaciones el cumplimiento de las mismas.

Referencias

1. El tiempo. (01 de mayo de 2017). *Los escándalos de corrupción que más han robado a los colombianos*. Obtenido de EL TIEMPO:
<http://www.eltiempo.com/justicia/delitos/casos-de-corrupcion-mas-sonados-en-colombia-82678>
2. Gómez, J. I. (09 de marzo de 2017). *Dinero*. Obtenido de Dinero:
<http://www.dinero.com/opinion/columnistas/articulo/por-que-hay-corrupcion-en-las-empresas-por-jorge-gomez/242751>
3. EL TIEMPO. (13 de Agosto de 2017). Los audios que hundan a Manuel Vicente Duque, alcalde de Cartagena. (justicia, Editor, & J. Montaña, Productor) Recuperado el 02 de Septiembre de 2017, de EL TIEMPO:
<http://www.eltiempo.com/justicia/investigacion/audios-que-hunden-al-alcalde-de-cartagena-por-corrupcion-119232>

Ще започна може би малко иронично, но нали това е есе за личното ни виждане и мнение?

Светът, в който искам да живея до 2030, е свят благоустроен за живот без глад, безработица, корупция, имиграция, без конфликти, екологичен, уважаващ природните дадености, свят на гласността, свят, в който всеки гражданин може да бъде чут независимо от класата му.

Кой може да промени света, за да бъде такъв какъвто го искаме?

Ами ние обитателите на тази планета, би следвало ние да променяме нещата.

От поставените цели в приетата програма от ООН до 2030г. се вижда, че вече планираме в по-голям мащаб за доброто на хората и техния начин на живот.

Точно тук идва едно „НО“, но ще успеем ли да реализираме всички 17 цели, и свързаните с тях 169 подцели, как ще се случи, възможно ли е?

Ако погледнем резултатите от реализацията на стратегия „Европа 2020“, няма да сме очаровани, целите са поставени, индикаторите са дефинирани, желаното състояние също. Но реалните резултати до този момент не са обнадеждаващи.

Въпросът е дали същата съдба ще сполети и тази мащабна програма до 2030 и какво трябва да се промени, за да се реализират целите, заложиени в програмата.

Според мен има пропуски в заложените цели и са пренебрегнати вижданията за устойчив растеж на гражданите.

Като цели или подцели според мен трябва да се включат:

1. Гласност за всички граждани. Да ние сме демократична държава и всеки свободно може да изразява мнението си. Но знае ли правителството как мисли народът и към какво желано състояние се стреми народът? Как нашата управа следва да комуникира със своите граждани (освен покрай избори, когато всичко е фалш и суета).

Едно възможно решение за достигане на тази цел е организирането на проучване във всяко населено място, при което всеки жител ще може да посочи какво желае да се промени и какви са нуждите му. След такова проучване съответната община е възможно да направи обобщение и да открие нуждите и проблемите на районът.

Защото предлагам точно това ли, защото по този начин хората ще почувстват подкрепа от своята държава и ще знаят, че някой се

²³³ E-mail: aleksandur_a_borisov@abv.bg

интересува от това как те се чувстват и мислят. Гражданите искат да бъдат чути!

2. По-ефективен контрол над държавните институции. Защо посочвам по-ефективен контрол като цел? Защото каквото и да се направи в държавата, ако институциите не провеждат прозрачна и честна политика, всичко се обезсмисля, като например неправилното усвояване на средства, подкупни, фалшиви дипломи и шофьорски книжки, подкупни съдии и още много пропуски в системата ни.

Провалят се заложи цели. Като пример мога да посоча Цел 3, която е свързана със здравеопазването и здравословният начин на живот. Всеки може да си позволи да ползва здравни услуги, но ще може ли да заплати сумата, която медицинският работник му поиска, сума която не е предвидена в закона. Дали това са тежки думи или самата истина за корумпираната ни здравна система?

3. Като пропуск в мащабната програма до 2030, според мен е недостатъчно аргументирано как заложените цели ще бъдат постигнати, с какви инструменти и средства?

4. Важна цел за мен е и борбата с миграцията (имиграция/емиграция). Да, в целите е включена борбата с обезлюдяването, но миграцията е нещо повече, по-дълбоко и се нуждае от повече внимание. Защо мисля? Защото в програмата за устойчиво развитие до 2030 е записано: „Всички ще работим за изпълнението на програмата в собствената си страна на регионално и световно равнище“. Под всички аз разбирам и гражданите. Но, ако ние не се стремим да задържим населението си в собствената му държава, за кого ще работят програмите, стратегиите и за кого са всички усилия, щом младите предпочитат други държави за по-благополучен живот.

Без народ няма държава!

Всички изложени тези по-горе са от огромно значение, защото те са взаимосвързани, защото ако не се наблегне на това във всяка държава, народът и да се чувства чуто и обичано, няма народ, няма държава, няма устойчив растеж!

Драгомир Божидаров Танев²³⁴
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

„Мир и справедливост“ е под номер 16 в Целите за устойчиво развитие и има за цел постигане на мирни условия на живот и осигуряване на достъп до справедливост за цялото човечество. Мирът се изразява в липсата на каквито и да било военни действия, страх от насилие или ожесточени конфликти. Той е свързан с постигането на спокойствие и хармония между хората, както и достигането до едни по-здрави международни отношения и просперитет във всяка една област от човешкия живот.

В наши дни живеем в един все по-разделен свят. Някои райони на Земята се радват на траен мир, сигурност и благополучие, докато други попадат в един безкраен кръговрат на болка и страдание. Но дали този кръговрат може да бъде спряен или човешката злоба и ненавист биват константна величина, неподлежаща на промяна? Неописуемите страдания на народите и на хората по света ме подтикнаха към размишления, идващи от дебрите на моето сърце. Убеждението, до което достигнах, размишлявайки по въпроса, е че този така злокобен кръговрат, може да бъде спряен само и единствено чрез взаимно хармонизиране на справедливостта и прошката. Защото няма мир без справедливост, също както и няма справедливост без прошка!

Но как да се говори днес за справедливост и паралелно с това за прошка като стълбове и условия за мир? За съжаление, съществува тенденция справедливостта и прошката да се смятат за противоположни явления. Противно на всички очаквания, прошката не се противопоставя на справедливостта, а точно обратното. Прошката се бори с човешкия гняв и омраза. Тя е насочена към онази пълнота на справедливостта, която води към спокойствието и хармонията между хората, което от своя страна би било нещо много повече от краткотрайно спиране на военните конфликти между индивидите - то би излекувало изцяло раните от душите на хората, причинявани години, години наред. За такава духовна утопия, справедливостта и прошката са две взаимосвързани понятия, неспособни да съществуват едно без друго. Те са двата стълба и двете условия за постигането на един дълготраен мир между всички нас.

От малки са ни учили да бъдем добри едни с други, да вярваме в приятелството и любовта, да не се предаваме никога, защото няма невъзможни неща. Всяка вечер сме заспивали под любящия глас на нашите родители, четящи ни приказки за красиви принцеси и

²³⁴ E-mail: dbtanev@abv.bg

безстрашни принцове, за магични светове и омагьосани царства. И най-любимата ни част в тези приказки е била, че колкото и невъзможна да изглежда ситуацията, накрая винаги побеждава доброто над злото. Но колкото повече израстваме, толкова повече осъзнаваме, че истинският свят е жесток и студен, изпълнен с болка и страдание, осъзнаваме че максимата: „доброто винаги побеждава“, не е възможна, не и за света, в който живеем. И точно тогава животът ни научава, че трагичното е загиването на този така прекрасен приказен свят при сблъсъка му с реалния.

Въпреки, че живеем в XXI век, не бива да забравяме идеалите от Ренесанса, а именно, че „Човекът е венец на творението и е надарен със свободата сам да кове съдбата си и чрез действията си да променя света.“ А светът би бил едно много по-добро и по-уютно място за живот, ако не просто съществуваме, а се стремим да го прекроим към бленувания от нас идеал. Никой не е казал, че е нужно да извършим нещо велико, достатъчно е само да се уважаваме, подкрепяме и обичаме, да бъдем справедливи един с друг и да си прощаваме грешките. Все неща, толкова малки, а с толкова голямо значение за превръщането на света в едно по-добро място за живот. И ако не заради нас самите, то нека заради идните поколения да дадем най-доброто от себе си, за да им оставим този свят по-добър отколкото е бил, когато сме дошли на него.

Много хора в наши дни приемат мира и свободата за даденост, но забравят, че само допреди няколко столетия, това са били две много далечни утопии за нашите предци. Именно затова ние не трябва да забравяме тяхната саможертва и трябва да ценим и уважаваме завещаното ни от тях – един свят, който е по-добро място за живот, отколкото е бил преди това. Свят на достойнство и свобода на избора. Свят на доброта, хармония и обич.

Точно заради написаното дотук смятам, че именно Цел 16 „Мир и справедливост“ е най-важната цел за изграждането и постигането на един по-добър свят за бъдещите поколения. Защото нищо без наличието на спокойствие и хармония между хората, не би имало значение. В края на краищата думите са красиви измислици, а действията са обективна реалност и само от нас зависи, дали ще си останем само с празни приказки или ще завещаем едно по-светло бъдеще на идните поколения!

Глобална цел "Мир и справедливост"

Мариана Сергеевна Стефанова²³⁵

Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

За да постигне мир, човечеството преминава през етапи на осъзнаване, преодоляване и изгубване на милиарди човешки животи. За да постигнат справедливост народите по света водят борби, войни и всички онези действия, които не се доближават до мира. Мирното разрешаване на проблемите е факт, когато се задоволят интересите и потребностите на по-силната страна. Съдебните системи в света, тези които са призвани да осигуряват справедливостта, я осигуряват на твърде ниско ниво. Справедливостта на ниво държави е твърде разтегливо и необяснимо понятие. Тя е свързана с задоволяване на интереси - финансови, ресурсни, териториални. Държавите изхождат от позицията на силата, а не от позицията на справедливостта. И естествено в света се получава дисбаланс, защото силата диктува правилата. Тя задоволява интересите, тя не се интересува от робския труд в бедните страни, нито от глада в Африка. Тя се интересува от пари, богатства, световно положение, световна власт, бохемския живот в офшорните зони и т.н.

Всяка държава може да намери мястото си на световната сцена. Това е справедливо. Всяка държава трябва сама да разкрие в себе си този потенциал, който ще ѝ помогне да процъфтява. Тогава ще има справедливост, защото няма да има външен натиск, няма да има агресори и окупатори и няма да има алчни за богатства правителства, които несправедливо подклаждат войни, водят задкулисни битки.

Справедливостта се основава на равенство и равноправие, а на това се основава и мирът. За постигането на целите Мир и Справедливост е необходима коренна промяна в устройството на света, в разбирането на държавниците, че не само тяхната страна е важна. Важни са и другите. Висшата форма на егоизъм трябва да бъде изкоренена. Така както са приети редица регламенти, договори и стратегии, по същия начин трябва да бъдат регламентирани човешките отношения между държавите. Държавите трябва взаимно да се контролират, така както гражданското общество контролира институциите. Политиците трябва да бъдат тествани за съвест и морал така както са тествани служителите в най-ниските нива на обществената система. Както отношенията между политиците и народите, така и отношенията между държавите, трябва да са базирани на справедливост, изхождаща от една и съща позиция, а не

²³⁵ E-mail: rosnik2009@gmail.com

налагана от по-силния за сметка на по-слабия. Това е чисто човешка черта, която може да бъде трансформирана, чрез подходящи методи в името на истинските взаимоотношения и в името на човешкия прогрес, не за сметка на природата и човешкия живот, а за сметка на намаляване на облагите, които всички властимащи и съответно държавници се стремят да постигнат. Хуманността и равенството трябва да бъдат вменени в задълженията на всяко едно правителство в глобален мащаб. И когато това стане Справедливостта, ръка за ръка с Мира ще бъдат спътници на човечеството.

Модель развития Азербайджана как гарант эффективной интеграции в мировую экономику

Сакина Багирова²³⁶

*Азербайджанский университет туризма и менеджмента,
Баку, Азербайджан*

Международный 2017 год устойчивого туризма – уникальная возможность повысить осведомленность общественности о важном вкладе туризма в развитие и в продвижение позитивных преобразований во всем мире. Согласно данным ООН, ежегодно более одного миллиарда человек совершают путешествия в другие страны. Благодаря этому туризм стал ведущим сектором экономики, на долю которого приходится 10 процентов глобального ВВП и шесть процентов общего мирового экспорта. Индустрия туризма способствует сокращению бремени нищеты и ускорению всестороннего развития. Хотелось бы отметить, что принципы, принятые ООН тоже соответствуют социально – экономическому развитию нашей страны.

В целом, понятие «Модель успеха» вошло в научный лексикон во второй половине XX века, именно с этого периода времени неповторимый опыт развития отдельных стран мира стал называться «Экономическим успехом» или «Экономическим чудом». Если данное понятие применялось до 90-х годов прошлого столетия в отношении Германии, Японии, Швеции и прочих подобных стран, то в 90-е годы XX века внимание мировой общественности стали привлекать с этой точки зрения Китай и Турция. Теперь, в начале XXI века, мы можем с уверенностью сказать, что в ряды перечисленных выше государств входит и Азербайджан. Неслучайно в отчетах Международного валютного фонда и Мирового банка указывается, что Азербайджан достиг ощутимых макроэкономических результатов.

В определенной степени суть азербайджанской модели заключается в создании типа экономики, направленного на проведение международных мероприятий. Программой ТРАСЕКА были намечены такие мероприятия, как строительство Бакинского международного морского порта, реконструкция Каспийского морского пароходства, Азербайджанской железной дороги, строительство Бакинского аэропорта и другие мероприятия. Нельзя не учитывать, что транспортная система влияет на развитие таких сфер, как промышленность и строительство.

Великий Шёлковый путь – это вечный капитал Азербайджана, постоянный фактор экономического развития, никогда не иссякающий источник дохода и средство политической стабильности.

²³⁶ E-mail: sakinabaghirova@mail.ru

Мировая экономика является сложной системой, включающей множество разнообразных элементов, основу которой образуют международное и ограниченное рамками отдельных государств национальное производство материальных и духовных благ, их распределение, обмен и потребление.

В основе объединения национальных хозяйств в единое мировое хозяйство лежит международное разделение труда, представляющее собой специализацию отдельных стран на производстве отдельных видов продукции, которой страны обмениваются между собой. Международное разделение труда - объективная основа международного обмена товарами, услугами и знаниями, развития производственного, научно-технического, торгового и иного сотрудничества между всеми странами мира независимо от уровня их экономического развития и характера общественного строя.

Становление интеграционной единицы проходит шесть основных этапов: (Только Евросоюз прошел все стадии объединения): зона свободной торговли - снятие таможенных тарифов и квот с правом проводить самостоятельную политику в отношении третьих стран; таможенный союз - подразумевает проведение единой внешне-торговой политики в отношении третьих стран; общий рынок - предполагает свободное перемещение факторов производства, сближение национальных законодательств, создание единых органов управления интеграционными процессами; экономический союз - согласование экономической политики стран-участниц; валютный союз - создание единой региональной валюты, а также единого банка; полная экономическая и политическая интеграция.

В современной научной мысли интеграционным процессам уделяется повышенное внимание со стороны историков, философов и экономистов. Это обусловлено положительным опытом европейской интеграции, выходом ее за последние годы на качественно новый уровень, увеличением числа стран, активно применяющих интеграционные процессы. К их числу относится и динамично развивающаяся Азербайджанская Республика.

Каждый человек является неотъемлемой частью единого целого под названием «планета Земля». Вместе мы определяем её развитие, строим будущее, извлекая уроки из прошлого. Как часто вы задумывались о том, каково идеальное будущее цивилизованного мира, который лишь тенью покрывает настоящее время? Создание общества, в котором нет дискриминации, голода и проблем с питьевой водой, общества, где каждый человек будет чувствовать себя в безопасности и уверенности – вот цель моего поколения и всего человечества в целом. На мой взгляд, наиболее важной из 17 поставленных задач является обеспечение мира во всём мире, справедливого правосудия и защиты граждан.

Во-первых, лишь живя в согласии и гармонии возможно дальнейшее существование нашей цивилизации. Критическая ситуация в соседнем государстве, на Ближнем Востоке и многомиллионные жертвы мировых войн являются весомым аргументом для активной пропаганды защиты населения. Тысячи людей, оставшиеся без крова, дети, лишённые материнского тепла и заботы, слёзы и боль – ежедневное вещание новостей, которое лишь в некоторой мере передаёт всё скорбь пострадавших. Окунувшись в жизненную суету каждый из нас забывает о таких извечных качествах, как сострадание, взаимопонимание, сожаление. Стремясь к гегемонии во всех сферах жизнедеятельности, исходя из политических или социальных взглядов, люди готовы использовать различные меры. По моему мнению, главной задачей сегодняшнего поколения – достижение сотрудничества как между странами, так и между различными социальными и религиозными группами. Мир должен сказать твёрдое «нет» оружию как средству решения возникших вопросов. Безусловно, все цели, поставленные ООН в одинаковой мере важны для развития общества, однако без мира в целом невозможно наше существование. Безрасчётное поведение «власть имущих», к великому сожалению, может привести к колоссальной, неисправимой катастрофе. Стоит отметить, что при нынешнем развитии военной техники и инфраструктуры, планета попросту погибнет при развязывании третьей мировой войны. С учётом всего выше сказанного, становится очевидной необходимость каждого из нас внести свой вклад в поддержание мира и благополучия, которые определяют наше существование.

Во-вторых, очень важной проблемой любого общества является несправедливость во всех формах её проявления. Коррупция,

²³⁷ E-mail: olecika1998as@mail.ru

неэффективная работа правового института, дискриминация по социальному статусу надолго засела в современном мире. Как часто люди страдают по вине коррумпированных врачей, не оказывающих своевременную помощь без дополнительной платы, которую они называют «благодарностью» пациентов. Существуют определенные законы, которым каждый человек, несмотря на его положение, должен следовать. Мы должны бороться за такое поведение, лишь тогда наступит порядок в стране, а каждый гражданин будет чувствовать себя в безопасности. Идея о том, что материальное благовысший приоритет, должна быть осуждена и на всегда забыта.

В заключение, хочу отметить, что люди сами создают «атмосферу» своей жизни. От каждого человека зависит будущее целой страны, ведь не давая взяток, коррупция уменьшится, голосуя за дальновидных политиков, страна избежит конфликта. Таким образом, мы сами решаем «каким» будет мир через 30 и более лет. Задачей каждого из нас является стремление к реализации всех семнадцати пунктов, поставленных ООН. За мир, за справедливость, за достойную жизнь!

Никита Андреевич Волгин²³⁸

Белорусский торгово-экономический университет потребительской кооперации, Гомель, Белоруссия

Одной из важнейших целей в области устойчивого развития принятых в ООН, является цель №16 „Содействие миролюбивых и открытых обществ в интересах устойчивого развития, обеспечения доступа к правосудию для всех и создание эффективных, подотчётных и основанных на широком участии учреждений на всех уровнях“. Так как без такого общества невозможно добиться высоких результатов в решениях проблем голода, безопасности, борьбы с международным терроризмом и т.д.

В настоящее время наблюдается тенденция на создание мононациональных государств. По-нашему мнению, это не является панацеей от названных проблем. Потому что после различных разделений и суверенитетов, создание этих государств может привести к столкновениям в борьбе за реализацию своих интересов и идей. Такие примеры в истории уже были. Поэтому когда народы объединяются в рамках больших границ, возникает больше шансов для проведения сбалансированной политики, для построения миролюбивого и открытого общества на основе взаимопонимания, толерантности и терпимости.

Можно привести один из хороших примеров. В России, около 10% мусульманского населения и они рассматривают Россию как свою. В связи с этим Россия вступила в качестве наблюдателя в организацию исламского сотрудничества, это позволило им проводить более взвешенную политику в национальном вопросе. И это был только один пример, но такое же внимание национальным меньшинствам уделяется и в других странах.

Можно сделать огромный шаг в развитии цивилизации путем построения миролюбивого общества, прекращения странами ведения войн и конфликтов. Но этот процесс не лёгкий. Для начала нужно научиться слышать друг друга, уважать и вести конструктивный диалог, двигаться к поиску компромиссов. К примеру, ООН была создана по одной из этих причин, но к сожалению, некоторые страны сегодня пытаются поставить под сомнения деятельность данной организации.

Во всех странах присутствуют элементы коррупции, неуплаты налогов, хищения, использования служебного положения и с этим также нужно бороться. Ежегодно бюджеты стран недосчитываются миллионов и миллиардов, хотя эти деньги можно было направить на помощь людям, которые живут за чертой бедности, помощи

²³⁸ E-mail: nikitach98@yandex.by

тяжелобольным людям и т.д. Такие явления не новые, они были в истории и все страны пытаются бороться с этим, но никому еще не удавалось полностью искоренить эти явления.

Что касается правосудия, то нужно создать эффективную систему судопроизводства. Такие идеи уже есть, но ни одна система не достигла совершенства. Следовало бы обеспечить доступность ко всем уровням судебной системы. Часто у людей не хватает средств и возможности использовать услуги адвокатов. Нужно обеспечить гибкую систему смены судей на государственном и региональном уровнях. Это может выглядеть как выборная система.

Правоохранительная система очень тесно связана с таким термином как «свобода», так как при улучшении системы безопасности, несомненно, затрагивается личная свобода человека. Поэтому нужно очень тщательно подходить к этому вопросу. Система безопасности ни в коем случае не должна становиться предметом манипулирования людьми.

Обеспечение безопасности, жизнестойкости и экологической безопасности развития туризма в г. Донецке

Олег О. Солянов²³⁹

*Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского, Донецк*

Одной из целей в области устойчивого развития туризма является обеспечение открытости, безопасности, жизнестойкости и экологической устойчивости городов и населенных пунктов. К сожалению, это стало особенно актуально для города Донецка, где я живу и учусь.

XXI век характеризуется большим количеством военных конфликтов, что пагубно влияет на экологическую обстановку в отдельных регионах. На современном этапе развития военных технологий некоторые страны обладают стратегическим оружием, которое способно уничтожить природные ресурсы региона и подорвать экологическую ситуацию страны в целом. Военный конфликт, который происходит на Донбассе, наносит колоссальный ущерб экологии моего города. Использование артиллерии, снарядов РСЗО, зажигательных снарядов, и особенно то, что находится внутри, попадает в почву и водоемы, загрязняет окружающую среду на многие десятки лет вперед. Также варварски вырубается леса для организации временных защитных укреплений, идет разгул браконьерства. Осуществление туристической деятельности в зонах военных конфликтов становится невозможным на долгий период, поскольку нарушает требование обеспечения безопасности туристов.

К сожалению, ответа на вопросы «Что нужно сделать человеку, чтобы прекратить происходящее насилие над экологией?», «Кто в дальнейшем будет отвечать за ошибки, которые были совершены по отношению к нашей природе?» боюсь не сможет дать никто. Следует отметить некоторые попытки призвать стороны к деэскалации конфликта и стабилизации экологической ситуации. С другой стороны, большинство конфликтов созданы искусственно ради ресурсов, которые имеются на этих территориях. А это, в свою очередь, - огромные финансовые потоки, которые могут получить победители, и ничего не остановит стороны на пути к завоеванию ресурсов. Ситуация носит глобальный характер, и должна решаться как можно скорее, потому что превышена та грань, после которой возможны ужасающие последствия.

Сегодня в нескольких средствах информации доказан факт вскрытия могильника радиоактивных отходов в Донецке, он

²³⁹ E-mail: olegysn94@mail.ru

находится на линии фронта, поэтому мог быть разрушен взрывом. Вполне возможно, что мы имеем дело с так называемой «бомбой замедленного действия», когда радиоактивное заражение местности происходит без ядерного взрыва - радиоактивные вещества распылятся обычным взрывом, что возможно при попадании в хранилище снаряда.

Учитывая вышеперечисленное, хочется привлечь внимание Международных туристических организаций для оказания помощи в сохранении культурных и природных ресурсов, расположенных на территории Донецкой области, сводя при этом к минимуму негативные последствия существующего военного конфликта и потенциальную угрозу уничтожения традиций и культуры населения, проживающего на этой территории. А также предложить организацию мероприятия, которое смогло бы собрать журналистов, экологов, политологов, блогеров и другие заинтересованные стороны с целью оценки реальной экологической обстановки на территории Донецкой области. Предложенные мероприятия помогут обеспечить безопасность, жизнестойкость и экологическую безопасность развития туризма в г. Донецке.

Алла Романовна Шилина²⁴⁰
*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

Безусловно, достижение каждой из 17 Целей, принятых ООН, имеет колоссальное значение для будущего всего человечества. Однако, по моему мнению, одной из важнейших является 16-я Цель под названием «Мир, правосудие и эффективные институты». По сути, это то неизменное, к чему стремилось человечество на всех этапах его развития. Сложно представить современное общество и общество будущего без таких основополагающих понятий, как мир и правосудие, для существования и успешного функционирования которых необходима эффективная работа как государства, так и институтов гражданского общества.

Почему же указанная Цель приоритетна?

Во-первых, построение миролюбивого общества, в котором всяческие формы насилия пресекаются с помощью рычагов правосудия, осуществляемого законными методами, является залогом успешного развития личности в частности и общества в целом. Эта проблема особенно актуальна на данный момент, так как в связи с многочисленными террористическими атаками, происходящими по причине расовой, этнической, религиозной вражды погибают тысячи людей. Также люди вынуждены покидать государства, гражданами которых они являются, становиться беженцами и лишаться тех прав, которыми они могли бы обладать при нормальных условиях. Более того, в большинстве случаев они лишаются своего неотъемлемого естественного права – права на жизнь. Как мы видим, в данной ситуации правосудие во многом бессильно, поэтому, чтобы обеспечить безопасность общества, без которой невозможны ни развитие индустриализации, ни защита окружающей среды, ни экономический рост и другие совершенствования общества, необходимо принимать наиболее эффективные меры борьбы с терроризмом.

Что касается Российской Федерации, то, согласно статистике Верховного Суда Российской Федерации, с 2015г. по 2016г. количество лиц, признанных виновными в совершении преступлений против общественной безопасности, выросло на 14, 1%.

Во-вторых, существует некий замкнутый круг: отсутствие доступа к правосудию порождает насилие, то есть люди пытаются вершить суд самостоятельно, что напрямую запрещено Конституциями государств. Огромное значение имеет сотрудничество государства и гражданского общества, поскольку в случае недоверия государству

²⁴⁰ E-mail: shilinaar@mail.ru

со стороны его граждан оно не будет иметь возможности эффективно реализовывать государственные программы, направленные на всестороннее развитие общества, заявленное в 17 Целях ООН, и предоставлять государственные услуги. Протест, вызванный злоупотреблением правом, ведет к анархии, которая разрушает сначала государство, а затем и само общество.

Таким образом, построение открытого, миролюбивого и справедливого общества, подчиняющегося нормам права, установленным государством во взаимодействии с институтами гражданского общества, является основой для достижения ликвидации нищеты, гендерного равенства, экономического роста, сохранения экосистем, здоровья и благополучия людей и других Целей в области устойчивого развития, принятых ООН в 2015 году.

Мир во всем мире или всемирная гармония

Максим Капранов²⁴¹

*Приазовский государственный технический университет,
Мариуполь, Украина*

*Что вы можете сделать для укрепления
мира во всем мире?*

Идите домой и любите свою семью.

© Мать Тереза

Для меня наиболее близкой является цель 16 из числа Целей, принятых ООН в 2015 году, в области устойчивого развития, которая предполагает содействие построению миролюбивых и открытых обществ в интересах устойчивого развития, обеспечение доступа к правосудию для всех и создание эффективных, подотчетных учреждений на всех уровнях.

Я проживаю в городе Мариуполь (Украина), наш город находится на расстоянии приблизительно 50–100 км от линии разграничения. Когда-то я не понимал слов своей бабушки: «...вы не цените мир и счастье, вы не знаете войны...»

В 2014 году в нашем городе «пролилась кровь» и это была кровь не только людей, которые были вовлечены в конфликт, но и мирного населения.

На данный момент ситуация в городе является стабильной, но мы живем под постоянным страхом боевых действий.

Много людей в результате антитеррористической операции потеряли кров и вынуждены были искать себе пристанище и работу. Нет официальных данных о беженцах. По разным оценкам, счет им уже идет на тысячи. В районах, охваченных антитеррористической операцией, зреет гуманитарная катастрофа.

14 апреля 2017 года спикер Министерства обороны Украины по вопросам АТО Андрей Лысенко заявил, что с начала конфликта погибли 2652 украинских военнослужащих, ещё 9578 военнослужащих получили ранения. Но потери среди мирного населения учесть сложно и практически невозможно. Очень часто жертвами становятся старики и дети.

Мир во всем мире или всемирная гармония – это главная цель и заветное желание человечества, которые живут в сердцах всех людей и отражены во всех мировых Учениях, культурах и религиях!

²⁴¹ E-mail: kapranov.maksim@gmail.com

Мир - это синоним единства в **многообразии**, при условии, что оно (единство) находится в **гармонии с самим собой и окружающим миром!**

Существующий сегодня мощнейший военно-технический **потенциал**, используемый в деструктивных целях, должен убедить всех людей в том, что **эпоха насилия** и военно-технического шантажа **закончилась!**

В войне атомного и биологического оружия победителей не будет! Возможно и самой земли не останется.

Люди, осознающие значение гармонии и испытывающие в ней необходимость, должны потребовать от лидеров сфер культуры и политики пересмотра их взглядов, исправления ошибок и активных действий, направленных на достижение **мира во всем мире**. Кроме того, следует оказывать содействие и поддержку тем руководителям, которые активно отстаивают **мирное существование на Земле!**

Для того, чтобы укреплять мир во всем мире не обязательно заниматься миротворческой социальной деятельностью, осуществлять какие-то широкомасштабные проекты.

Начинать надо с малого - с любви к ближним! Любовь родителей к друг другу и к ребенку, особенно безусловная любовь матери - важнейшее условие для формирования у него способности любить. Чем больше будет любящих людей на планете, тем больше будет мира, спокойствия и счастья!

**STRENGTHEN THE MEANS OF IMPLEMENTATION
AND REVITALISE THE GLOBAL PARTNERSHIP
FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT**

**УКРЕПВАНЕ НА СРЕДСТВАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ
И ОБНОВЯВАНЕ НА ГЛОБАЛНОТО
ПАРТНЬОРСТВО ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ**

**Divya Sharma²⁴², S.G.S. Samundeeshwary²⁴³, Christel Joseph²⁴⁴,
Muhammed Ashique Ijasul Haque²⁴⁵**
CMR University, Bangalore, India

“To successfully implement the 2030 agenda for sustainable development, we must swiftly move from commitments to actions. To do that, we need strong, inclusive and integrated partnerships at all levels.”

Ban Ki-moon, Former Secretary General, United Nations

The final goal of the Sustainable Development Goals (SDGs), ‘Partnerships for the Goals’, is the most overlooked amongst the SDGs. The goal is defined in terms of strengthening the means of implementation and revitalizing the global partnership for Sustainable Development. Innovative partnerships between the governments and the private sector as well as civil sector are quintessential to a successful sustainable development agenda. These inclusive partnerships are required across global, regional, national and local level in order to build upon principles and values with a shared vision to achieve the shared goals that place people and the planet at the center.

The factors that determine the success or failure of partnerships are as diverse as the partnerships themselves. Some success factors are relevant to all partnerships whereas others only apply to specific types. The partners involved in an initiative play a crucial role. The initiative’s success depends on how well the partners’ interests and intentions dovetail with the goal of the partnership, and on how well their resources complement each other. The resources that partners contribute to initiatives are also very diverse, and vary according to the partnership in question. In addition to financial resources, there is also demand for expertise and knowledge sources in the target countries.

However, despite the great importance of Goal 17 in realizing SDGs, so far much of the focus appears to be on other goals and SDG 17 still appears not to be a priority. Some of the partnerships, which are already in-place or taking shape, appear to be largely of routine nature and thus, not focusing on radical improvements in the way we implement SDGs. Partnerships are needed not only for collaborative resource sharing but it should also be a source to innovation, which can help in resource minimization and enhance impact. For example; we hardly see any significant effort in developing the partnership for positive and sustainable

²⁴² E-mail: divyasharma.2309@gmail.com

²⁴³ E-mail: gsgayatri0101@gmail.com

²⁴⁴ E-mail: christeljoseph1@gmail.com

²⁴⁵ E-mail: ashiqueijasulhaque@gmail.com

impact. Even when we consider some collective action/ partnership based initiatives, we find that these initiatives are only at superficial level and not contributing to the real spirit of SDG implementation. The situation must be improved significantly.

The success of SDGs will require creating an eco-system for implementing it. Some important measures include fighting corruption, addressing impunity, and enhancing public service delivery. And it will take leaders at all levels to reject circumstances as they are and take responsibility to change them. SDG success will depend on the quality of partnerships we build around the commitments that have been made by global leaders. In a context of increasing nationalism, emerging political intolerance and xenophobia in some countries, we must not lose sight of what working together as a global community has produced for humanity. We must amplify the huge positive dividends from global political and economic cooperation, and not allow negative narratives to drive policy formulation. And we must build robust partnerships that don't only address the symptoms but also deal with structural vulnerabilities that fuel global ills.

References

1. "United Nations." United Nations, www.un.org/sustainabledevelopment/globalpartnerships/.
2. "Goal 17: Partnerships for the Goals." The Global Goals, www.globalgoals.org/global-goals/partnerships-for-the-goals/
3. *Tata Sustainability Group*, www.tatasustainability.com/aboutTSG.aspx.
4. "Goal 17: Partnerships for the Goals." *UNDP*, www.undp.org/content/undp/en/home/sustainable-development-goals/goal-17-partnerships-for-the-goals.html.
5. http://www.un.org/sustainabledevelopment/wp-content/uploads/2017/02/ENGLISH_Why_it_Matters_Goal_17_Partnerships.pdf
6. <https://publications.parliament.uk/pa/cm201617/cmselect/cmintdev/103/103.pdf>
7. "Goal 17.: Sustainable Development Knowledge Platform." United Nations, United Nations, sustainabledevelopment.un.org/sdg17.
8. "Gender, Equality, Women, Girls, SDG 5, Sustainable Development, Human Rights, Empowerment, Violence, Harmful Practices, FGM, Human Trafficking." United Nations, United Nations, www.un.org/en/spotlight-initiative/index.shtml.
9. <https://www.weforum.org/agenda/2015/09/how-achievable-are-the-sustainable-development-goals/>

Laura Raquel Echeverría Tobos²⁴⁶
Universidad Externado de Colombia, Bogota, Colombia

Basada en la premisa del Desarrollo Sostenible, es ambicioso pensar que el componente económico, social y ambiental puedan tener una estrecha relación e ir alineados para construir el mundo que se quiere para el 2030. Para esto es necesario pensar y preguntarse qué conexión estrecha existe entre estos tres ejes y más allá de esto, cómo a partir de estas interacciones se puede ser un agente de cambio y desde la perspectiva individual aportar para lograrlo.

Por años, la agenda de desarrollo ha considerado el eje económico como el protagonista del mal llamado progreso y desde la perspectiva tercermundista la práctica exclusiva del “eje económico” resulta voraz y agresiva, puesto que estas naciones son las principales proveedoras de materias primas en el mundo. Pero, ¿qué significa esto? que evidentemente un solo eslabón no construye una cadena, para que exista un verdadero desarrollo habrá que integrar sin excusa la dimensión social y ambiental. Es por esto que los objetivos de desarrollo sostenible definen una ruta de actuación para que todos con un compromiso genuino construyan el mundo que se quiere en el 2030. Dentro de los objetivos, resulta interesante considerar “Las alianzas para lograr los objetivos” como una excelente estrategia para apalancar sinergias entre todos los involucrados, que cabe mencionar, no son sólo las empresas, el gobierno, las entidades públicas, la academia sino todos los ciudadanos de cada rincón del planeta, de imaginar que todos engranados puedan contribuir al desarrollo de esta agenda, sencillamente se puede develar una imagen optimista de un mundo igualitario, sostenible y en paz.

Se considera que este objetivo a su vez es el más ignorado, pues todos hablan de hacer, pero no de sumar esfuerzos, ¿de qué sirve generar un sinfín de alternativas para alcanzar los otros 16 objetivos si no hay valor compartido entre todos los grupos de interés? La estrategia desde la academia debe ir alineada al desarrollo integral de estos objetivos y para esto vuelve a tomar sentido las alianzas; “Alianza” significa “acuerdo entre dos o más partes ... para” y esto, evidentemente apunta a integrar a los grupos de interés para que desde su dimensión particular construyan y definan una ruta común que se traduzca en beneficios para todos.

El interés en este caso resulta ser común y no particular lo que quiere decir que conviene hacerlo pues suma al ideal igualitario de la sociedad y a un compromiso genuino de participación para construir entre otras cosas alternativas pacíficas de diálogo y convivencia.

Se pensaría que la praxis de alternativas para alcanzar este objetivo puede generar un escenario alentador para la agenda de desarrollo

²⁴⁶ E-mail: Lauraecheverria10@gmail.com

propuesta por las Naciones Unidas. Se puede maquinar en el buen sentido, la participación activa de los grupos de interés cada uno aportando para la resolución de conflictos, asumiendo retos conjuntos y mejor aún, aportando soluciones que beneficien e involucren los puntos de vista de todos estos actores. Esto es igualdad, es participación, inclusión, esto es paz. Imaginen por un momento un escenario en donde todos puedan aportar desde su experiencia, donde todos puedan levantar la mano y opinar. ¿Acaso no aporta? ¿Acaso no involucra? Cuando un actor se siente involucrado, será más fácil generar compromisos y estos compromisos se pueden traducir en el mediano y largo plazo en un buen ejercicio para crear conciencia y como consecuencia el mundo que queremos. En Colombia y para Laura Echeverría, resulta transformador el hecho de integrar a todos los involucrados de una zona geográfica específica, todos desde la diversidad pueden aportar y contribuir al desarrollo del mundo que se anhela no sólo para el 2030. Esto genera conciencia para no comprometer los recursos de las generaciones futuras, esto genera un escenario esperanzador para la vida en el planeta. Todos coordinados, halando para el mismo el lado, abiertamente será la base para alcanzar todos y cada uno de los otros 16 objetivos.

La construcción o destrucción del planeta no es cuestión de seres o individuos actuando de manera aislada, para bien o para mal en manos de todos está la supervivencia y el desarrollo sostenible de este querido y maltratado hogar al que llamamos TIERRA.

“Mi compromiso está dirigido a generar conciencia y sembrar en otros el sentido de urgencia para trabajar unidos y lograr que éste sea un lugar ideal para vivir en el 2030”

Мария Владимировна Гапоненко²⁴⁷
*Донецкий национальный университет экономики и торговли
имени Михаила Туган-Барановского, Донецк*

Цели устойчивого развития (ЦУР), официально известные, как Преобразование нашего мира: повестка дня в области устойчивого развития на период до 2030 года - набор целей для будущего международного сотрудничества, которые заменили собой Цели развития тысячелетия в конце 2015 года. Эти цели планируется достигать с 2015 по 2030 годы. Итоговый документ «Преобразование нашего мира: Повестка дня в области устойчивого развития на период до 2030 года» содержит 17 глобальных целей и 169 соответствующих задач.

В 2015 году был подведен итог действовавших до этого с 2000 года Целей развития тысячелетия (ЦРТ), которые были одобрены в 2000 году. Признавая определенный успех целей развития тысячелетия и тот факт, что человечеству необходима новая повестка дня в области развития, в 2012 году на Конференции ООН по устойчивому развитию страны договорились о создании рабочей группы открытого состава для разработки комплекса целей устойчивого развития.

В итоге в процессе переговоров участвовало беспрецедентное количество организаций гражданского общества и других заинтересованных сторон. Под эгидой Организации Объединенных Наций проводился глобальный опрос населения «Мой мир», в котором приняли участие 7 млн человек, из них 75 процентов - до 30 лет. Таким образом, ЦУР - результат трехлетнего транспарентного процесса, учитывающего мнения разных заинтересованных сторон. Они свидетельствуют о согласии между 193 государствами-членами в отношении приоритетов устойчивого развития и получили поддержку гражданского общества, представителей деловых кругов, парламентариев и других субъектов во всем мире. Официально ЦУР вступили в силу 1 января 2016 года.

Новые цели и задачи носят комплексный и неделимый характер и обеспечивают сбалансированность всех трех компонентов устойчивого развития: экономического, социального и экологического.

На мой взгляд, самой главной целью является укрепление средств достижения устойчивого развития и активизация работы механизмов глобального партнерства в интересах устойчивого развития. Страны должны объединиться и самостоятельно разрабатывать собственные стратегии, планы и программы по устойчивому развитию. Реализация данных стратегий, планов и программ потребует аналогичных стратегий финансирования их осуществления. Для

²⁴⁷ E-mail: gaponenko.valya2017@yandex.ru

каждой задачи требуется разработать примерно по два показателя. Этот набор будет дополняться показателями на региональном и национальном уровнях, которые будут разработаны государствами-членами, чтобы помочь контролировать ход достижения целей и решения задач.

Налоги, как инструмент прогресса экономики

Степан Игоревич Ярмак²⁴⁸

*Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации,
Москва, Российская Федерация*

На мой взгляд, любой путь к движению прогресса лежит через креативный подход. Я объединил две цели для обсуждения, такие как «Достойная работа и экономический рост» делая акцент на экономическом росте, и «Партнерство в интересах устойчивого развития», которая на мой взгляд главным образом направлена на партнёрство между государством и экономикой. В рамках своей специальности следующие размышления и идеи будут направлены на раскрытие системы налогообложения как одного из источников прогресса.

Существующая система управления налоговой задолженностью не обеспечивает полного и своевременного ее погашения. Подумайте сколько на суммы недоимки и задолженности можно построить больниц, школ, детских садов. Сколько можно было бы создать резервов на покрытие дефицита бюджета, ликвидацию чрезвычайных ситуаций в стране и в экономике?!

Управление налоговой задолженностью требует творческого подхода и учета национальных, экономических, политических и других условий и особенностей страны. «Рычаги» воздействия на налогоплательщиков должны быть приспособлены к рыночным отношениям и учитывать интересы как налогоплательщиков, так и государства. Проанализировав опыт зарубежных стран, сделан вывод о том, что добросовестный налогоплательщик должен получать поддержку со стороны государства, а должники – нести ответственность. А что, если ввести систему, работа которой будет направлена на стимулирование налогоплательщиков полноценно и своевременно исполнять свои обязательства по уплате налогов перед государством.

Представим, что в ближайшем будущем налогоплательщик не будет смотреть на исполнение налоговых обязательств как на непосильную ношу, что успех фирмы будет зависеть от того, насколько вовремя она уплатила налоги, представим, что прозрачная бухгалтерия - это «модно». Для этого необходимо создать, например, реестр в виде отдельного подразделения ФНС, который объединит в себе такие информационные базы как ЕГРИП и ЕГРЮЛ. Данный реестр в свободном доступе будет открывать базу данных о налогоплательщиках, разделенная в зависимости от масштаба бизнеса и объема задолженности на три части: на добросовестных налогоплательщиков, временно-задолжавших и недобросовестных налогоплательщиков.

²⁴⁸ E-mail: yarmak-1994@mail.ru

Данная система открытого доступа к информации влечет за собой прямое воздействие на деловую репутацию организаций, и косвенное воздействие на исполнение своих обязательств по уплате налогов перед государством. Таким образом каждая фирма будет стремиться не попасть в раздел недобросовестных и направит все свои силы на полную и своевременную уплату налогов.

Для справедливой оценки налогоплательщика–должника можно использовать, например, «Индекс лояльности налогоплательщика», который будет включать не только сумму задолженности, но и учитывать масштабы организации (малый и крупный бизнес). Так же можно выстроить рейтинг добросовестного налогоплательщика, учитывая, например, срок его надлежащего исполнения обязанностей по налогообложению.

Открытая информация станет маркетинговым «двигателем» добросовестных налогоплательщиков и «якорем» для должников. Реестр направлен, с одной стороны, на улучшение дружелюбных отношений между налогоплательщиком и государством, с другой стороны он стимулирует процесс естественного выживания, в котором репутация недобросовестных налогоплательщиков подорвется к минимуму.

Открытая информация позволит сделать открытыми отношения внутри экономики, то есть между заказчиком и поставщиком, между инвестором и организацией, между государством и налогоплательщиком и т.д.

Положительная оценка активного налогоплательщика даст право ему получать льготы, субсидии и скидки со стороны государства, например, на аренду земли, покупку земли, транспортные услуги, таможенные привилегии и т.д. А почему бы не ввести обязательное снижение процентов по кредиту добросовестным налогоплательщикам.

После попадания в реестр добросовестных налогоплательщиков начинает действовать механизм обратной отдачи, реестр начинает работать на налогоплательщика, а именно, речь идет о том, что положительная репутация открывает каналы для развития, получения прибыли и в целом для благоприятного и стабильного осуществления экономической деятельности: привлечение инвесторов; привлечение покупателей, заказчиков; получение государственных заказов; скидки и льготы на государственные услуги.

Предложенная система направлена на объединение уже существующих баз данных и мониторинговых организаций в единое целое. Принцип воздействия на репутацию налогоплательщика имеет главное место в предложенной идее. Запуск системы повернет иным образом взгляды налогоплательщиков на исполнение своих обязанностей, и обеспечит увеличение налоговых поступлений в бюджет на долгие годы.

Международные стандарты аудита как способ развития и активации работы механизмов глобального партнерства в интересах устойчивого развития

Татьяна Михайловна Савелюк²⁴⁹

Житомирский государственный технологический университет, Житомир, Украина

На сегодняшний день активная тенденция развития процесса глобализации все больше стирает границы национальных рынков в процессе кооперации компаний со всего мира при поиске новых партнеров, технологий и инвестиций. Бесспорно, глобализация способствовала значительному увеличению международной торговли, что в свою очередь послужило толчком для выхода новых компаний на биржу ценных бумаг. Таким образом, процесс глобализации способствует укреплению одной из самых главных целей устойчивого развития: «Укрепление средств достижения устойчивого развития и активации работы механизмов глобального партнерства в интересах устойчивого развития».

Одним из самых главных механизмов и условий глобального партнерства являются международные стандарты. Сегодня существует огромное количество международных стандартов. В частности, ЕЭК ООН определил и выделил международную торговлю одним из основных и приоритетных направлений стандартизации. Собственно говоря, что и способствовало созданию ряда международных стандартов аудита, бухгалтерского учета, качества и других.

Так, развитие международных стандартов аудита привело к унификации проведения процедуры аудита, что в свою очередь способствовало формированию единых правил и подходов к проверке данных бухгалтерского учета и показателей финансовой отчетности компании. Основной целью подтверждения аудитором финансовой отчетности, ее достоверности во всех существенных аспектах и соответствии требованиям законодательства, является предоставление уверенности пользователям данной информации.

Также, Международные стандарты аудита способствуют высокому качеству проведения аудиторской проверки и обеспечивают надежность аудита, регулируют аудиторскую деятельность компаний. Еще одним аргументом в пользу МСА является установление единых приемов и методов по сбору аудиторских доказательств, их обработке и проверке для обобщения результатов аудиторской деятельности. Единое понимание достаточности и приемлемости аудиторских доказательств отыгрывает огромную роль при

²⁴⁹ E-mail: tanya_saveluyk@ukr.net

их сборе. Так как, данные аудиторские доказательства будут служить основой аудиторского вывода для предоставления независимого и обоснованного аудиторского заключения. Все это необходимо для того чтобы основные пользователи данной информации, то есть акционеры данной компании и инвесторы, могли получить достоверную информацию об финансовой отчетности относительно данной компании. С помощью данной информации акционеры и инвесторы могут узнать о недостатках и проблемах ведения бухгалтерского учета на предприятие. Также, для потенциальных инвесторов аудиторское заключение выступает своего рода страховкой. Только качественная аудиторская проверка позволяет оценить реальное состояние компании. Таким способом, инвесторов может уберечь себя от мошенничества и воровства средств.

Аудиторская проверка сегодня выступает одним из самых эффективных инструментов проверки и упорядочивания финансовой отчетности компаний со всего мира. Что значительно упрощает механизм глобального партнерства и способствует устойчивому развитию.

MORE THAN ONE GOAL

ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЦЕЛ

Sustainable Development Goals

Emily Baker²⁵⁰

Dominican University, Chicago, USA

I think that the most important sustainable development goal is #13, climate action. There are far too many people that still deny that climate change is happening, which is a huge problem. We cannot work to complete these global goals if there is no Earth even in existence. If we continue to let our carbon footprint grow, it will greatly inhibit the ability of organizations to complete other SDGs.

I think that the most overlooked SDG is partnerships for these goals. While these goals are important, there is no way that one organization can complete them alone. I think that it is not only important to form partnerships, but also to get other people on board with completing some of the goals that they may not completely agree with. For example, The Global Giving Foundation believes that they are close ending the fight against poverty, but they must get everyone on board by letting them know just how close and attainable it is.

If I were to base a class off one of these goals, I would choose, “Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels”. I think that this could be an interesting class because one could consider the philosophies that people have on how to create a peaceful society. I think that there are many points to be made on how to make societies more stable and equal which are worth discussing in class. There could even be case studies in the class that refer to how a student thinks they should do things like reduce crime, violence, and exploitation and how they justify their answer. It would probably be a heavy discussion class, but I think that real world examples and study of ethics and philosophy could go a long way in this class.

If I wanted to give creative solutions to one of the SDGs with would be for gaining partnerships for the goals. I think that there are not enough organizations that are aware and actively working with other organizations to work on these goals. To achieve this goal, I think it would be interesting to hold worldwide conferences with various organizations so that they could demonstrate to others how they are or want to work to achieve various SDGs. This way, people could make connections and work together to creatively solve the world’s problems. There are some resources that some have that others might not and by combining resources

²⁵⁰ E-mail: bakeemil@my.dom.edu

and ideas, it is more likely that we will be able to come up with creative solutions and innovations.

For Chicago, I think that the most important SDG right now is #4, quality education. Our public school system is not performing where it should be and lacks the resources to help students succeed. There has not been enough focus on training teachers and working with schools to better the education of children in Chicago. There has been so much struggle with the budget that union leaders are forced to strike, thus taking away days that could be spent on educating children. I think that schools and the mayor should work together to come up with innovative solutions to not only the budget, but the test scores that we are seeing among children in Chicago. We should be working to make sure they are receiving quality education and that teachers are given ample opportunity to give them that quality education.

Ana Hîrbu²⁵¹

Academy of Economic Studies of Moldova, CNC, Chişinău, Moldova

Nowadays the world is facing a lot of problem like poverty, hunger, economic and ecological problems, corruption etc., which should be ended in all their forms and dimensions in order to ensure that all people can fulfill their potential in dignity and equality and of course, in a healthy environment. The UN determined 17 sustainable development goals to be reached to live in a better world by 2030. The realization of all of them is very essential but the first one is our healthy environment.

People have always polluted their surroundings. But until now pollution was not such a serious problem. With the development of crowded industrial cities, which put huge amounts of pollutants into small areas, the problem has become more important. The scale of human impact on the physical Earth has reached dangerous levels, which threatens long-term progress against poverty and the well-being of rich and poor countries alike.

The world economic system is already threatening or destroying many natural resources and ecosystems essential for human and societal well-being. Air, water and soil are necessary for the existence of all living things. But polluted air can cause illness, and even death. Polluted water kills fish and other marine life. On polluted soil, food cannot be grown. In addition, environmental pollution spoils the natural beauty of our planet.

Pollution is a complicated and serious problem. Automobiles are polluting the air but they provide transportation of the people and goods they need. Factories pollute the air and the water but on the other hand, they provide jobs for people and produce necessary goods. Fertilizers and pesticides are important for growing crops and reduce the poverty and hunger but they can ruin soil.

Climate change is no longer a future threat but an obvious current reality. We are already seeing the consequences of rising carbon dioxide concentrations and higher global temperatures, such as changes to the intensity and duration of extreme weather events.

Thus, people must change how the economy functions or the environmental consequences of growth will become overwhelming and indeed devastating. Scientists and engineers can find the ways to reduce pollution from automobiles and factories. Governments can pass the laws that would make enterprises take measures for reducing pollution or stopping pollution activities. Individuals can also contribute to the realization of this sustainable development goal and protect our planet from degradation.

²⁵¹ E-mail: anaharbu22@gmail.com

As an individual, I want to propose some actions, which can be taken every day to reduce our ecological footprint we leave on our natural environment and its resources. In our home, we can completely turn off equipment like televisions and stereos when we are not using them; It would be better to use rechargeable batteries and choose energy-efficient appliances and light bulbs. We can save water turning off the tap when we are brushing our teeth or shaving. In order to water our garden we can collect the rainwater and water until the soil becomes moist, not soggy, and explore water efficient irrigation systems. We should send electronic greetings over e-mail, instead of paper cards, or use recyclable paper to make invitation cards, envelopes, letter pads, etc. While shopping I would recommend to buy fruits and vegetables that are in season to help reduce enormous transport costs resulting from importing goods, and choose locally produced food. It would be better to bring our own bags to the grocery and refuse the plastic bags that create so much waste.

In conclusion, I want to make an appeal to all the people to protect our Earth from pollution and degradation, including through sustainable production and consumption and the sustainable management of natural resources, as well as taking urgent action on climate change. We all have to do it so that our planet can support the needs of the present and future generations.

Daniel Spinei²⁵²

Academy of Economic Studies of Moldova, Chişinău, Moldova

The world faces a lot of problems like poverty, climate change, warfare, corruption, inequality, hunger, low employment rate, bad infrastructure and healthcare etc. United Nations (UN) have set 17 development goals for the humanity to achieve until 2030, it is hard to tell which one is “The most important”. Do you know which one is? In this essay, I will expose my point view about this dilemma.

I would like to start with a quote of Abraham Lincoln “You cannot escape the responsibility for tomorrow by evading it today”. This statement reveals that the key for achieving a bright future is hidden behind the struggles of today. I tried to group them, according to the 17 Sustainable Development Goals of the UN, in two categories: human factors and natural factors. Each element from these groups is linked with others, consequently we cannot make any changes to one specific factor without affecting others.

The first group “Human factors” sums up all the issues caused by men. The first one is poverty, because the income level or the occupation of a person dictates the quality of life. For example, the poor people living in the poor countries of Africa are exposed to a variety of health and social threats like hunger, the lack of drinkable water, inaccessibility to proper healthcare and infrastructure; that means that these people are very likely to suffer from drought and diseases. Not so long ago a new virus started to plague that continent – Ebola, that caused a lot of deaths and showed our weakness against such threats, furthermore the current development of infrastructure and the growth of cities will boost the spreading of a potential deadly disease.

Another factor that can improve the world in general is education, because an educated society is willing to change and improving its current state. For instance, countries with a higher education level, usually the more developed ones, have a lower number of crimes and people tend to have higher income while in developing counties, the tolerance to crimes, like corruption and tax evasion, is higher and the overall income level is lower, which leads to a slow economic growth.

The second group refers to the natural factors, of which the climate change is the most serious and talked about. The smallest shift of it causes problems in every aspect of our life, but the most affected is the agriculture, the main source of food for the entire globe and the only way to live a decent live for farmers. A way to solve this problem is developing new farming technologies like GMO’s, despite the negative attitude, it is an

²⁵² E-mail: spineidaniel@gmail.com

effective method to increase the efficiency of crops and solve the problem of malnutrition and hunger.

The next problem to solve before 2030 is the way we obtain energy and the drawbacks of these methods. Nowadays the most popular way to obtain power and energy is burning of the resources like coal and gas, which do a lot of harm to the environment; this is the cause, which made a lot of scientists and entrepreneurs seek for new clean ways to power things, the most popular being wind and solar powers.

In conclusion, I think that the most important achievement will be establishing partnerships for the sake of solving all the mentioned problems and that mean to fulfil the primary purpose of the United Nations.

Climate action & peace, justice and strong institutions

**Yasmin Hajhasan²⁵³, Sarah Hakouz,²⁵⁴ Kathrin Spickenreither²⁵⁵,
Matthias Uhl²⁵⁶**

*Institut für Nachhaltigkeit in Technik und Wirtschaft
Ostbayerische Technische Hochschule (OTH) Amberg-Weiden, Germany*

In our opinion, there are two most important sustainable development goals; one in the short term and one in the long term.

In the long term, we need a clean environment, which human beings will not only survive in, but also live in it. The basic needs for human should be easily found and reachable.

As humans we have the only planet, which is scientifically proved that we can live on. Therefore, our long-term goal should be concentrating on climate change. An earth without polluted water, air and ground, can provide the basic needs for surviving. We would be able to live our lives without the fear of not finding food or water next day. Also, with a clean environment, we can live healthier life, and less disease to worry about. All this leads to more life quality and more life quality leads to more peace in the world, which is our second most important goal.

And in the short term, peace, justice and strong institutions are engaged with climate change.

If we live in a world where there are no wars and arguments, people will think about other things like global changing and they will start acting in an environmentally friendly way. With no war comes peace that will empower justice and people will start working together. Strong institutions will be built to help balance the peace and justice in this world.

When we achieve this sustainable development goal the other goals will automatically be solved or easier to reach.

If we reached an atmosphere where there are no wars or hate, people will start noticing the other issues and that leads us to a more productive society. People will behave differently, love and sympathy would be their motive towards solving anything. Partnerships with countries all around the world would be established sharing the same goal.

Without wars there will be no poverty, zero hunger, good health and clean water. Everyone can have an easy access to clean water and food.

So when the basic needs are fulfilled we can now provide quality education for young people.

²⁵³ E-mail: y.hajhasan@oth-aw.de

²⁵⁴ E-mail: s.hakouz@oth-aw.de

²⁵⁵ E-mail: k.spickenreither@oth-aw.de

²⁵⁶ E-mail: m.uhl@oth-aw.de

Educated people will benefit the countries in which they can develop sustainable cities and communities by improving the infrastructure of the cities. Then people will be more aware of the importance of a good economic growth with lower consumption and sustainable production. They will start providing decent work for people. In that way we will have more equality in income and with gender. Lower consumptions come with affordable and clean energy where environment is the first priority to a sustainable world. Therefore, life under the sea and on land will be considered. Then we will reach our long-term goal, the climate change action.

Major impact of responsible consumption and climate action for the development of Lithuania we want to live in by 2030

Donatas Jocius²⁵⁷

Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania

Climate anomalies, ending resources, poverty, famine, social injustice – these are only some problems that humanity must fight against. It is hard to name it as a fight because all those problems originated due to human activities – egoism, excessive resources consumption, discrimination, waste of labour force, corruption, and that is why it is more an objective to restore inefficiently used resources than a fight. Due to that, in 2015 the United Nations (UN) announced 17 sustainable development goals which are meant to solve the mentioned problems. It is important to notice that sustainable development is a development that secures human needs in the present without transferring costs for future generations, i.e. to secure not worse conditions than it is nowadays (WCED, 1987).

Sustainable development goals include three main components: economic, social and ecological. Despite the fact that all set objectives are crucial for the further development of the world, in my opinion, the most important is responsible consumption and production. This goal merges all components: responsible and effective use of nature resources saves ecology and ensures economic growth because effective use of resources reduces costs. People frequently do not think about their consumption habits – how much gas, food, energy they use. Every year there are around 1.3 billion tons of food dumped or in other words – 1 trillion dollars are wasted (UN, 2017). In my opinion, it is vast amounts of resources which could have been used for the wellbeing of humanity – for social and economic components of sustainable development. Currently it is estimated that 1 billion people in the world are undernourished and 1 more billion people suffer famine (UN, 2017). I suppose that while implementing the goal of responsible consumption it is possible to achieve another UN goal – zero hunger. Resources that are used responsibly and effectively could reduce the need for fossil fuels like crude oil and coal which consumption pollutes nature. SL's (2017) data indicates that from 2011 consumption of coal in Lithuania's households was reduced by 33% and liquid gas – 30%. However, it is worth considering if the reduction of nature's fossils consumption is only a consequence of effective and responsible consumption. Petroleum, coal are nonrenewable resources that are going to run out. Due to this reason, I think, the goal of reasonable

²⁵⁷ E-mail: donatas.jocius@ktu.edu

consumption is even more important. Although human needs are limitless, resources have limits of potential which cannot be ignored.

None the less important goal, in my opinion, is climate action. This year alone the world was shocked by many climate anomalies which originated from human activities. NOAA (2017) data displays that this year the world was struck by many effects of climate change – enormous amount of rainfall which evoke floods, increased number of hurricanes and earthquakes, massive swings of temperature and record high heat waves. The implementation of this goal is crucial because we, humans, are residents of this planet. From my point of view, climate anomalies are the way Earth fights against humanity which wastes its resources. Because we are residents of Earth, we must protect what was formed more than 4 billion years ago. The goal of climate action is tightly connected with the goal of responsible consumption because effective distribution of resources, usage only of what is vitally important, can ensure ecological synergy, when both nature and humanity can receive benefit. It is also important for Lithuania because massive climate changes have negative impact not only on agriculture's fertility, tourism, but also on the whole economic growth.

Responsible consumption and climate action goals are the most important for implementation of an idea “The world we want to live in by 2030” because it includes and helps to implement other UN goals – reduces famine, encourages healthy life style, reduces social inequality. In my opinion, these goals implement the whole sustainable development essence – ensure not worse conditions for future generations than we do have now.

References

1. NOAA, National Oceanic and Atmospheric Administration. (2017). *Global Climate Report – August 2017*. Accessed: <https://www.ncdc.noaa.gov/sotc/global/201708>
2. SL, Statistics Lithuania. (2017). *Database*. Accessed: <https://osp.stat.gov.lt/>
3. UN, United Nations. (2017). *Goal 12 targets*. Accessed: <http://www.undp.org/content/undp/en/home/sustainable-development-goals/goal-12-responsible-consumption-and-production/targets/>
4. WCED, World Commission on Environment and Development. (1987). *Our common future*. Oxford; New York: Oxford University Press.

On September 25th 2015, countries adopted 17 worldwide sustainable development goals, which help the population of the Earth to live peacefully and not to harm future generations. Why is this problem relevant and necessary? Because of the situation in the modern world, when some people in developing countries live on \$1.25 per a day, but others have a multi-billion wealth; when a part of the population has a deficit of electricity and clean water while others consume these resources irrationally. Besides, many global problems are not solved. The sustainable development goals were set to solve these global problems and to improve the life of all population.

Each of the goals reflects imperfection in any sphere of our global society. Let us focus on a few most important.

The first goal to be mentioned is “Ensuring of inclusive and quality education for all and promote lifelong learning”. The lack of quality of education nowadays should be paid attention to by humanity, because, according to the UN, 103 million young people worldwide lack basic literacy. This means that the part of young population cannot realize their opportunities as they were not given elementary knowledge in childhood. For example, school education has one of the most important roles in each person’s life, as it creates a ‘foundation’ for further development of a human capital that is valued in the modern world. And people, living in the developing countries, with the help of basic education will be able to improve their life on a household level. Also, this goal is closely linked to ensuring a healthy lifestyle for the entire population of the Earth.

With increasing GDP per capita, many people have the opportunity to purchase more goods, which undoubtedly encourages producers to supply more goods and services. In turn, the aggregate actions of consumers and producers only encourage the factors that negatively affect the environment. Sometimes people consume and produce more than they need to. Therefore, another important goal is “Ensuring sustainable consumption and production patterns”. This goal is also connected with promotion of all population water resources and sources of energy because at this time human pollutes the nature faster than it is able to recover. So, the sustainable development can help the developing countries to stop the pollution of environment.

And the last goal is “Peace, justice and effective societies”. To ensure the previously mentioned tasks a man requires fair and honest state institutions which will be able to interact with population of countries. The

²⁵⁸ E-mail: nasdobrsergei@mail.ru

government plays the main role in making decisions about social and economic policy. It is also necessary to counteract corruption which prevents quality functioning of state institutions and promotion of the sustainable development. The strategic and right policy not only gives greater confidence to citizens, but also positively affects the economic and social development of the country. Solving the problem of building effective state institutions, we will be able to help developing countries.

What conclusion you can make of what was previously said? Firstly, it is necessary to create and develop effective state institutions in the developing countries. Secondly, a man should spread information about the sustainable development among young people that help to realize the goals of rational consumption. And thirdly, it is important to remember that the solution of global problems is necessary for countries to help each other and cooperate, so as it is possible to achieve sustainable development in the world only together. We should remember that the goals of sustainable development were set up to address the pressing problems with the aim of improving the standard of living of the entire population of the planet and “investing in the future we want”.

Stanislav Yablonskyi²⁵⁹

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

For my essay I chose the following sustainable development goals 2016-2030:

1. Ensuring the availability and sustainable use of water resources and sanitation for all.

2. Protection and restoration of land ecosystems and promotion of their sustainable use, rational use of forests, combating desertification, ending and returning (deploying) land degradation processes and halting the loss of biodiversity.

In my opinion, these two goals are the most important for realizing the idea of the dream in which we want to live in 2030.

Annual water consumption in the globe for all types of water supply is 3300-3500 km³. At the same time, 70% of all water consumption is used in agriculture.

The biggest problem today is the lack of drinking water. Half of the people who suffer from water scarcity live in India and China, the rest – in Australia, Bangladesh, Pakistan, Nigeria, Mexico and the southwest of the USA (California, Texas and Florida). Altogether, about two-thirds of the population (about four billion people) of the planet are regularly faced with serious problems due to lack of water. Previously, scientists believed that only 1.7-3.1 billion people suffered from water scarcity.

Why protect ecosystems and land from forest destruction, illegal construction and the fight against desertification? The most important component of the ecosystem are the trees that give oxygen to all living things, and to us, humans. But unfortunately, mankind sets a different priority – it is a material enrichment by destroying the ecosystem. Illegal hunting of rare wildlife is also one of the main problems of ecosystems, poachers relentlessly destroy rare species of animals, or reduce their number to the minimum, thus putting them at the brink of extinction.

The most problematic goal is to take urgent measures to combat climate change and its consequences. Why?

Because in the world there is mass pollution of the atmosphere and other layers of the earth, due to the large-scale production of various products (including chemical). As a result, climate change occurs, natural disasters occur, which we cannot overcome unfortunately and cannot prevent. As a result of the pollution of the sea, by the accidents of tankers transporting oil and other chemical minerals, the extinction of the marine fauna, as well as the complexity of the elimination of the consequences,

²⁵⁹ E-mail: stas_97@hotmail.gr

contaminate the lower layers of the sea (the world's ocean), which adversely affect the system in the future.

For the younger generation, all the 'goals' must be communicated, so that everyone can understand the real problems of the present and that everyone can make the world better by 2030.

It is necessary to confront all unlawful actions in relation to the ecosystem, to introduce rigorous punishments for illegal actions and to create reserves and protected areas.

Solve problems together!

Formation of mechanism of system management of sustainable development in Ukraine conditions

Vira Symovonyk²⁶⁰

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

The achievement of 17 goals and the establishment of the United Nations for sustainable development should become an important condition for improving the living conditions of people in Ukraine. These 17 goals are developing and helping our country realize its potential, but not at the rate that would be desirable. After the crisis and the revolution in 2014, Ukraine started to recover gradually, but slower than the rest of the world. To realize the ideas of sustainable development, all of the 17 goals are important, because they all depend on one another. However, for Ukraine there are such goals that could be highlighted as a priority. In my opinion these would be the following:

Within the framework of the first goal, the most important is reduction of poverty. We can see a good example of salary increase for civil servants. Their minimum wage has been raised from 1200 to 3200 UAH. In my opinion, this is already a certain progress. However, pensions for the elderly were ‘frozen’ at the level that dates back to 2010. How pensioners should be able to survive, if a large number of them receive pension of approximately: 800-900 UAH per month, subject to galloping inflation. Pensioners save on everything that is possible. They refuse all human welfare to survive. This requires an urgent pension reform, which will be able to provide a decent life to citizens after active professional activity.

With regard to the implementation of the second goal, the development of concepts for conducting economic reforms has focused on achieving food security, improving nutrition and promoting sustainable agricultural development. It seems to me that these tasks depend on each other. When people are provided financially, they will take care of food security. Agriculture will also be developed, which will be stimulated by the growing demand for quantity and quality of products. Accordingly, an economic mechanism that facilitates access to markets should be developed.

My vision for implementing the third goal is to ensure a healthy lifestyle. This is a goal that can affect the length of our lives. The average life expectancy of people in Ukraine varies from 50 to 60 years. Many citizens do not live long enough to reach the retirement age. It is necessary to create some kind of interest groups, which will help the elderly people

²⁶⁰ E-mail: veranehanova@gmail.com

feel less lonely.

Turning to the 5th goal, around the issues of gender equality should be noted that gender equality is largely secured in our country. Women are directors of various firms and enterprises. At the same time, there are firms, especially with foreign capital, which consider women as cheap labour. Given that there are countries where women's rights are substantially limited, it is also desirable in Ukraine to further improve the mechanism of equality of women. For this purpose, it is possible to propose the normalization of the ratio of men and women to elective and leadership positions.

I have the conviction that Ukraine has a lot to do with the economic policy of ensuring the availability and rational use of water resources (Goal 6), although it has a lot of resources. In large cities, people in most cases buy potable water, because drinking and using water directly from a tap can be dangerous, without prior boiling. It is necessary to install sewage treatment plants and water purification filters on the outskirts of the big cities.

Goal 11th, is to ensure: openness, security, vitality and environmental sustainability of cities and towns. In Ukraine, only 4% of all rubbish is processed at processing plants. This can cause a major ecological catastrophe in the future if things don't change. Therefore, it is necessary to build waste recycling plants throughout the country. An example for Ukraine can be Sweden, which not only processes all its garbage, but also helps other countries like Finland to process their waste.

Our country is gaining momentum in economic growth, but we are not where we would like to be, in order to achieve the sustainable development goals of 2030. In order to accelerate our own development, more systemic economic reforms should be implemented and reviewed on a regular basis, to ensure progress and get closer to our 2030 sustainable development aspirations.

Volodymyr Domaretskyi²⁶¹
Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

For my essay, I chose the following most important goals of sustainable development from 2016-2030:

1. Implementing urgent measures to combat climate change and its consequences.
2. Overcoming poverty in all its forms and everywhere.

I chose these goals because I believe that they are key to the realization of the idea of peace in which we want to live in 2030. Because we are clearly seeing what is happening now with the climate in the world. The most notable consequence of climate change will be no gradual warming, and ‘emergencies’ such as severe droughts, floods, storms, hurricanes, extremely hot days that will occur more often.

The world ocean level will rise and ocean currents can change significantly. Humanity will have to face water supply and degradation of agricultural land and forests.

The problem of poverty has long been a concern for humanity. The problem of poverty is one of the most painful problems of social and economic life. Appearing as a result of the crisis of historical transformations caused by the transition to a market economy type, the problem of poverty remains relevant even now, even if there are positive changes in the economy.

If I had the choice to choose one of the goals of sustainable development that underpin the course at the university, then this would be a topic of poverty. Because poverty is what I consider to be an important issue today. Today, the proportion of the world's population living under extreme poverty has probably dropped below 10%. On this course, I would like to know what methods can be used to overcome global poverty in the shortest possible time. What the most effective solution to this problem will be.

To achieve a sustainable goal, such as ‘combating climate change and its consequences’, I propose the following:

- Strengthening in all countries the elasticity and adaptability to the dangers of climate and natural disasters.
 - Including measures to combat climate change in national policies, strategies and plans.
 - Improving the level of education, awareness and human and institutional capacity to mitigate climate change, adaptation, and early warning.
- Implementing the commitment of the Parties to the United

²⁶¹ E-mail: vovadomareckii@gmail.com

Nations Framework Convention on Climate Change among the developed countries to achieve the goal of a global mobilization of all sources of \$100 billion per year by 2020 to meet the needs of developing countries, in the context of meaningful actions to prevent climate change and to ensure transparency in the field of implementation, and to ensure the full functioning of the Green Climate Fund on the basis of its early capitalization.

- Facilitating the creation of mechanisms to strengthen the capacity of the least developed and Small Island developing States to effectively plan and manage climate change, including a special focus on women, young people, local populations and marginalized communities.

- Cutting down the forests. Allocating funding to build recycling plants.

It is necessary to pay attention to global warming, because the melting of glaciers raises the level of water in the oceans, which is not as changing the climate in the world. It is necessary to transfer cars to ecological fuel, because tons of carbon dioxide are released into the atmosphere every day.

In the city where I study, I believe that such a goal as ‘ensuring access to affordable, sustainable, and modern energy sources for all’ can contribute to the most for its sustainable future, because now this topic is very relevant, because the increase in tariffs for heat energy is very high. Some people are not able to pay their bills for heating.

The UN, the largest existing organization, has been discussing what should be global priorities in next 15 years and come up with 17 goals that cover a number of important issues for the world. Every goal is connected with sustainable development and human future, because we have only this planet and need to think for our kids, they are tomorrow citizens. Every aim that they try to accomplish is very important, but in my opinion the main one should be quality of education.

Every human being from its childhood starts with education. Our first teachers are our parents, then we go to primary school and get basic knowledge for high schools, which prepare us for our faculties. There, we are more or less built persons who already need to know some basics of our past and mistakes from it, our present and what is happening now and how to improve our future. The information we have about consequences and convenience what we can have from nature, planet and good will, humanity will affect every other UN goal and everyday human life.

When we talk about clean water and if we explain to people that if we continue to pollute drinking water until 2030 more than half of the population could live in areas of high water stress, maybe they will behave more rationally. If they know that trashes from their boats are killing life in water and our potential food, they will stop to throw 3.5 kilos per passenger every day in the ocean.

Renewable energy is one of the priorities when we talk about global warming, air pollution and use of nature resources. We need more energy from water, air, Sun, land and to get more of it and stop wasting it, we need innovations, but we can expect them from very well educated people. This is one more reason, why we need to invest in our education as to an investment in knowledge pays best interest.

Poverty in the world can't be healed with education, but let us take a look in statistics. The three most educated countries in the world are Singapore, Finland and Netherlands, and about their GNP we do not need to talk when we compare it with some African countries. The most valuable resources in today's economy are human resources, so give the people knowledge and you give them the biggest power. Power to influence the national economy and help the state to prosper, to provide better labour for investors, to come up with ideas how to help government for developing a national strategy for the economy, how to use better the nature resources and so on, and so on, the opportunities are infinitive.

²⁶² E-mail: Ilke.ilic@hotmail.com

Instead of giving money for developing weapons to destroy life, why not give it to organizations that help people who don't have elementary conditions for life? More than 57 million children don't know what it looks like to enter the classroom and don't know to write and read. Why not use the potential of those kids and give them chance to make this place better, without difference between them, allow them to connect with each other and fight against common problems. Let them together prove that science does not have borders.

Nelson Mandela said: "Education is the most powerful weapon which you can use to change the world", so if we want to solve something we need first to improve ourselves. If we take knowledge from the books and focus on problems that we think are important, it is very much likely that somebody will find the solution to each of the 17 goals and make our human life better.

Aljoša Drobnjak²⁶³
University of Donja Gorica, Podgorica, Montenegro

The world as we know it today is going to end soon. Humans are constantly changing its natural flow, way and pace of life. While the planet Earth should be our mother, we are treating it quite the opposite.

The last one hundred years have been more productive and efficient than the overall human experience on Earth. This fact indeed sounds like a positive indicator for the current period, but this way of life also comes with its consequences. Irresponsible consumption of resources has led us to the Peak oil theory. The fact that energy efficient products are present on the market indicates that we are running out of resources to use energy from and that these resources are getting more expensive. Recent research at United Nations showed that it is possible to save US\$120 billion per year by just switching to energy-efficient light bulbs. This type of research sends green light to all the small, yet simple and effective activities that matter – just like changing the ordinary light bulb. Attribute, virtue and perfection are all matters of habit.

The main question that follows the current topic is what a government, companies, households or a single person can do now to make a change. It is well known that if someone is given money for doing nothing, there will not be any motivation to actually do or finish the tasks that the very same person was initially paid for. Efficiency gathered around proper and consistent motivation is the key for making a sustainable community. However, this example shows us that money is not always and should not be the answer. Basically, we need to do more and better with less, improving overall quality of the life for ourselves. Raising the standard and quality is possible through spreading out the awareness, but mainly starting at better and adequate educational level.

While the aim of this subject is to raise awareness of responsible and rational consuming of crucial and rare resources that we are taking away from the nature, the shadow is cast upon the most used and irreplaceable one – Time. This is the only resource that cannot be substituted and once it is consumed, no one can give it back. Even though it is the most valuable resource, we are taking it for granted effortlessly. Be the right person, start a change today.

When seen from outer space, there are not boundaries on Earth. Nor religious, nor racial, nor sex, nor imaginary ones – We should keep it this way.

²⁶³ E-mail: aljosa.drobnjak@udg.edu.me

United Nations Development Goals

Żaneta Kruk²⁶⁴

War Studies University, Warsaw, Poland

Dreams about a better world where there is no poverty and hunger and everything is environmentally friendly are more and more achievable. The United Nations Development Programme (UNDP) is the United Nations global development network formed in 1965 in order to provide and build a better life all over the World by using knowledge, experience and all available resources to fulfill this purpose. The United Nations have built a development program by facing 17 different global areas that need improvement and help such as: providing a better education and decreasing world hunger among poor countries, as well as building infrastructure and protecting environment. We are witnessing incredible transformations in global area and what is more we have the opportunity to fully participate in them. Till 2030 the UN, by gaining these 17 main goals that play crucial role in building a better world, will fight against poverty problems in areas that are in need.

First of all, it cannot be denied that the development program cares strongly about humans as the most important capital. The UNDP includes facing issues such as poverty, hunger, health, education, human rights and general life conditions that have to be improved. Up until now we observed a huge progress among East Asian, Latin American and Caribbean relating poverty and hunger. Unfortunately, there are still countries with a lot of people, especially children, who face the problem of malnourishment every day. This involves changes not only by exporting food but more by using all available resources in their home countries that support agricultural activities and improve these activities that help farmers produce more goods. Following human related issues, till 2030 the UNDP will provide an adequate health care and people's well-being. The observations showed that there is a 50% decline in case of child deaths and over 30% saved from malaria. The success leads through preventing all kinds of epidemics such as AIDS, tuberculosis, malaria and other communicable diseases. This is related to proper education and awareness-raising in case of medical care and environmental protection. Moreover, it should be a priority to first change people's knowledge that can be transformed for a future improvement. The program assumes that quality education will help to provide faster development in many areas of life and that by realizing this idea all children will have a chance to complete primary and secondary schooling for free.

²⁶⁴ E-mail: zanetakruk111@gmail.com

The UNDP strongly advocates the prevalence of human rights as well as gender equality that is more and more visible. Moreover, more girls attend school and more women have better access to job offers. Also, people need decent work in good standard conditions without any abuse. In this case, a strong impact includes changes in legislation and policies that need to be still strengthened over time. The UNDP wants to make an environment favorable for human's development such as increase of technology and infrastructure to create cities as much safe and sustainable as they can be. Those cities include houses for people to live in, proper transport, green public spaces and decent working place where people can improve their skills. It involves an economic growth all over the countries, especially those whose economic conditions are extremely low. Building innovation and improving a digital gap can also help to assist a faster development of countries.

What is more, investments in the environment have to be taken into account, especially in case of clean water and sanitation, clear energy, consumption and production, as well as climate actions and life both on the land and below water. Nowadays, issues such as climate changes, limited access to clear water and consumption of poisoned goods have become increasingly problematic. United Nations represent proper and imposing goals for the next decade. In the case of providing cleaner water and sanitation there is a need of restoring and protecting water-related ecosystems in the international area. As a result of global warming and higher temperatures occurring we have to be more aware of deficiency in drinking water. Climate changes can cause a huge consequence down the road so we should adapt to these transformations within global strategy that involve complex and collective actions. Nowadays, goods consumption is not as responsible as usage of energy and production. Creating innovative infrastructure and upgrading technology to provide clear energy such as solar with no pollution and other contamination harmful to health will help to change this issue. This is related to protecting ecosystems modifications, both on the land and below water, and save many lives and resources that can exist in the nature.

As a conclusion, the United Nation Development Goals are related with many areas of human life and help not only in people's development but also their living environment conditions and natural resources. The program assumes building a better world that supports no poverty but prosperity out of empathy.

Examen sur les Objectifs de Développement Durable (ODD)

Kouassi Tchémogo Parfait Fodjo²⁶⁵, Dali Wilfried Désiré Brou
Centre Africain d'Etude Supérieur en Gestion (CESAG), Dakar, Senegal

1- L'objectif le plus important pour atteindre l'objectif 2030 est l'objectif 1: Réduire la pauvreté

Nous constatons que le seuil de pauvreté international est actuellement établi à 1.90 dollars (rapport objectif développement durable 2016 ONU) par personne par jour. Nous constatons qu'une grande partie de la population mondiale vit dans l'extrême pauvreté surtout en Afrique où nous avons plus de 57% (rapport objectif développement durable 2016 ONU) de la population qui vit avec moins de 1.90 dollars par jour. Ainsi, réduire la pauvreté c'est apporter l'épanouissement dans les domaines: économiques, sociaux, environnementaux, culturels, dans le respect de la justice et de la dignité humaine.

2- L'objectif le plus important en termes de mise en œuvre de l'idée «Le monde dans lequel nous voulons vivre d'ici 2030» est l'objectif 8: Promouvoir une croissance économique soutenue, partagée et durable, le plein emploi productif et un travail décent pour tous.

Une croissance économique soutenue et partagée est une condition préalable à un développement durable, lequel peut contribuer à améliorer les moyens d'existence des personnes à travers le monde. La croissance économique peut créer de nouvelles et meilleures possibilités d'emploi et fournir une plus grande sécurité économique pour tous. Ainsi en Afrique une croissance économique partagée et soutenue permettra de:

- Garantir à tous, un travail décent et un salaire plus ou moins égal au travail fourni;
- Permettre aux populations de subvenir à leurs besoins.

3- L'objectif qui pourrait former un cours à l'université est l'objectif 8: Promouvoir une croissance économique soutenue, partagée et durable, le plein emploi productif et un travail décent pour tous.

Cet objectif résume l'ensemble des 16 autres objectifs de développement durable, il permettra de susciter chez les étudiants les qualités suivantes:

- Créer de la richesse dans un environnement durable;
- Créer des emplois;
- Développer des stratégies afin d'avoir une croissance soutenue et partagée;
- Exploiter les richesses culturelles.

4- Nos idées pour la réalisation des objectifs de développement durable

²⁶⁵ E-mail: kouassifodjo@cesag.edu.sn

- Encourager la création de micro entreprise qui exploiteront le potentiel naturel;
- Rendre l'éducation accessible à tous par la gratuité de l'école;
- Former les étudiants sur les richesses inexploités dans notre continent et développer des programmes de formation;
- Mettre en place des incubateurs d'entreprise pour permettre au jeune porteur d'idée de réaliser leurs projets;
- Former nos leaders sur comment répartir les retombés de la croissance dans nos Etats;
- Développer des chaines de valeurs;
- Accompagner les structures dans l'exploitation de ces ressources;
- Organiser des campagnes de sensibilisation sur la protection de l'environnement et développé des programmes de formation à enseigner dans les universités;
- Renforcer le système agricole afin de parvenir à l'autosuffisance alimentaire;
- Vulgariser l'utilisation de l'énergie solaire.

5- L'objectif qui pourrait avoir un changement durable dans la vie quotidienne dans l'agglomération urbaine dakaroise au Sénégal est l'objectif 11: Faire en sorte que les villes et les établissements humains soient ouverts à tous, sûrs, résilients et durables.

Dakar est une ville en pleine expansion mais celle-ci est confrontée à de nombreux problèmes dont:

- L'exode rural
- Des problèmes d'assainissement
- Problèmes de logement
- L'insécurité
- Un système électrique défectueux

L'atteinte de cet objectif permettra d'apporter à la population dakaroise un épanouissement dans tous les domaines.

Що е то устойчиво развитие? Начин на задоволяване на потребностите ни в момента или в бъдещето, чрез използване на природните ресурси, като не се нарушава балансът в околната среда.

Чрез устойчиво развитие обществото се стреми към постигане на икономическо развитие осигуряващо по-висок жизнен стандарт и опазване и подобряване на околната среда и за в бъдеще. Разпознаваме четири вида измерения на устойчивото развитие – социално, икономическо, екологично и институционално.

Самата аз смятам, че целта „Сигурна работа и икономически растеж” е една от най-важните, не само за реализиране на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.” Чрез сигурна работа, носеща удовлетвореност от условията, в които работим, спокойствие относно навременно и добро заплащане, отговарящо на положения труд и квалификация, която сме придобили с много ресурси от наша страна, ние неизменно съдействаме за икономическия растеж. За да се стреми към икономически растеж, една страна трябва да има ясни цели, относно посоката, в която трябва да се работи, т.е. Какво липсва?; Какво трябва да се подобри? Всички знаем, че растежът означава увеличаване на работните места и по-ефективно използване на всички ресурси с цел постигането на икономически, социален и духовен прогрес. Икономическият растеж осигурява възможност на развитите страни да подпомагат по-слабо развитите без да намаляват собствения си жизнен стандарт. При устойчив растеж може да бъде постигнато по-справедливо разпределение на богатата като се разпределя само прирастът, но не и капиталът. Икономическият растеж осигурява средства за изпълнението на различни екологични програми. Посредством него се стимулира социалният прогрес и развитието на личността. А няма нищо по хубаво от един свят изграден от умни, здравомислещи, мотивирани и добронамерени хора, стареещи се непрекъснато да израстват, да се самоусъвършенстват и създават качествени наследници, продължаващи бизнеса и традициите им и да продължават да изграждат едно почти съвършено общество.

Но, не всяка една от целите на идеята „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.” е лесно постижима. За това смятам, че целта „Борба с климатичните промени” е най-трудна за реализация, защото в много малка степен човешкият фактор има влияние. Самите ние, като живи същества на тази планета, трябва да сме много по-отговорни в потреблението на природни блага, в опазването на природата и в

²⁶⁶ E-mail: galq_paradelova@abv.bg

използването на ресурсите и. Всички ние знаем, че климатичните промени влияят върху здравето ни, но не се замисляме с какво ние ги предизвикваме, за това смятам, че трябва да се повиши осведомеността за въздействието им. Според мен това няма да помогне, в забързания свят, в който живеем, и точно по тази причина смятам, че тази цел е най-трудна за реализация. Трябва да се измислят нови, задържащи вниманието канали за предаване на информацията.

От тук идва и следващото ми становище относно целите, свързани със „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“

В целта „Партньорства за целите“ се чувствам несигурна, най-малко знаеща и точно по тази причина, бих била доволна да посещавам курс в университета, с помощта на който ще мога да получа отговори на някои от въпросите си.

Целта „Изкореняване на бедността“ е една от целите, която ме вълнува и близка до темперамента ми. Имам определени идеи, които ще споделя тук, но смятам, че бих могла да науча за нови възможности за реализацията им. Тъй като справянето с бедността не изисква просто осигуряване на средства и материални блага, а действия в различни сфери на обществото, на първо място според мен трябва да се постигне тясно сътрудничество между управляващите органи, контролиращите органи, бизнеса и населението на страната. Трябва да се създаде заетост на възможно най-голяма част от населението, да се намалят данъците, да се увеличат безвъзмездните помощи, да се осигури равенство между етносите, да се намалят лихвите по кредитите и да се предоставят приоритетни предимства за хората с доходи, граничещи с бедността.

Пиша това есе и съм щастлива, че имах възможността да се докосна до историята на Стопанска академия “Димитър Ценов” по време на обучението си тук. Започнах през месец септември 2013 г. и днес повече от четири години по-късно твърдя, че бяха най-хубавите, най-поучителните, най-полезните и най-ползотворните години в живота ми. Имах щастието да ме обучават едни от най-добрите преподаватели в страната ми и всеки ден поглъщах жадно всяка тяхна дума, разбирах в погледа им дори това, което не казваха, разбирах огорчението им понякога, когато говорехме за нашата действителност, възхищавах се на знанията им, на дългата им и нелека практика, възхищавах се и на спокойствието и търпението им и на усилията им, да ни направят стойностни хора и добри специалисти. Това е ЦЕЛТА „Качествено образование“.

Ивелина Енчева Костадинова²⁶⁷
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, България

Седемнадесет на брой са целите за устойчиво развитие, приети от ООН през 2015 г., свързани с осъществяване на нашата мечта „Светът, в който искаме да живеем“. Те са свързани с бъдещото международно развитие до 2030 г. и са насочени към премахване на неравновесията, както и да се осигуряване на по-добър и качествен начин на живот за всички. Целите за устойчиво развитие са взаимно свързани и не могат да бъдат осъществени, ако дори само една от тях не бъде изпълнена. Всички те са изключително важни и в тяхната реализация трябва да участват всички, за да се постигне глобална промяна за по-добро развитие и трансформация.

Програмата за устойчиво развитие до 2030 г. е старт за промяна, развитие и действие в полза на всички хора на Планетата, както и за растителния, така и на животинския свят. Целта на тази програма е да се осигури мир, благополучие и свобода. Изпълнението на всички тези 17 цели, би способствало много за решаването на редица проблеми, свързани с бедността, глада, безработицата, неравенствата, справедливостта и др. Чрез тяхното постигане Светът може да стане едно много по-добро място за живеене.

За мен устойчивото развитие се свързва с образованието. То е основният начин за преодоляване на бедността. Четвъртата цел, която е свързана с качествено образование, смятам за най-важна за реализиране на идеята "Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.". Всеки един от нас се е питал поне веднъж „Как може да направим Светът едно по-добро място?“ Един от отговорите според мен е точно чрез образованието. То носи равнопоставеност, социална справедливост и дава тласък на икономиката и пазара на труда. Образованието учи децата ни как да опазят здравето си. То може да ни помогне за справянето с глада по света, както и за подобряване на храненето в бъдеще. Образованието дава възможност на всеки един в търсенето и намирането на работа. Качественото образование е ключово за икономическия и устойчив растеж. То е ключът към бъдещето, което всички ние искаме да видим. И всичко започва именно в училище. За всяка промяна е необходим един нов старт и план за действие.

По света има около 120 млн. деца и младежи, които са извън училищна среда. Всички те имат потребност от качествено образование, за да постигнат желаните и търсени успехи и резултати в своя живот. Училищата не са просто сгради. Те променят живота, като благодарение на тях децата ще се развиват и успяват. Проблемите на

²⁶⁷ E-mail: i.kostadinova@elenagroup.eu

образованието трябва да се погледнат от всички страни, за да може да се решават и комплексно и паралелно. Също толкова важна е и нагласата на родителите, които решават да държат децата си вкъщи и далеч от училище. Това е съществено важен проблем и една огромна задача, с която трябва да се справим.

Друг важен и също от голямо значение въпрос е свързан с недостига на учители и ресурси. Именно чрез добрата селекция на кадри в образователната система ще се постигне и по-високият интерес на всички, които имат желанието и нагласата да се обучават. Според мен е необходимо да се потърсят и намерят нови иновативни начини за подобряване на образованието. Необходимо е също училищата да бъдат достъпни за децата в неравностойно положение. Тук това има връзка и с целта за устойчиво развитие, свързана с намаляване на неравенствата.

Според мен цел номер дванадесет от целите за устойчиво развитие е най-пренебрегната от гледна точка на реализиране на идеята на „Светът, в който искаме да живеем до 2030 г.“. Има твърде много градове, които консумират повече ресурси отколкото самата Земя може да произведе. Има наличие на прекалено голяма загуба на ресурси и недостатъчно рециклиране. Именно чрез тези фактори започват да се създават и други проблеми, свързани с изменението на климата, замърсяването на океаните и моретата, загубата на животински видове и т.н.

Целта, която бих избрала за устойчиво развитие, която да формира основата на курс в университетите е номер тринадесет, която е свързана с борбата с климатичните промени. Смятам, че климатичните промени, които наблюдаваме, са едно от най-сериозните предизвикателства, пред които се изправя днес светът. Хората днес трябва да бъдат много добре подготвени за тях. Климатичните промени не са единственият проблем, но те са важен фактор, който затруднява в много отношения света. Те са свързани както с икономиката, така и със сигурността на човечеството. Именно сигурността ще накара много хора да се замислят и да преодолеят всички възможни последствия. Като творческа идея, която бих могла да предложа и приложа, е да се формулират извънкласни и практически занимания, презентации и различни други видове дейности, свързани с целите за устойчиво развитие.

Градът, в който се обучавам е Свищов. Според мен шестата цел, която е свързана с наличието и устойчивото управление на водата и санитарно-хигиенните условия е най-благоприятна и добра за развитие на града.

Ако искаме да проправим път за бъдещото поколение, с общи усилия можем да постигнем всичко това. Цел номер седемнадесет е тази, която обединява всички. Там се говори за партньорство и за споделяната отговорност при изпълнението на целите. Трябва да мислим мащабно, защото само така ще успеем.

Рая Стефчова Стефанова²⁶⁸
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

По време на Втората световна война възниква въпросът за световна организация, чиято основна цел е поддържане и запазване на международния мир. Така през 1945 г. е основана Организацията на обединените нации (ООН). Основните цели по това време са поддържане на международния мир и сигурност; мирно уреждане на международните спорове; развитие на приятелските отношения между народите; международно сътрудничество. Съвременето ни обаче налага пред световната организация справянето и с други съществени проблеми, за които отново вина има човечеството.

Бързата индустриализация и икономически растеж са основани на потребление на природни ресурси от човечеството по начин, ощетяващ бъдещите поколения. Именно за това Организацията на обединените нации се ангажира с провеждането на политика, която да осигури по-качествен живота на бъдещите поколения. Началото на този процес е белязано от приетата по време на Срещата на върха по устойчивото развитие в Ню Йорк нова програма за развитие след 2015 г., в лицето на документа озаглавен „Да преобразим света: Програма до 2030 за устойчиво развитие.“

В програмата са включени 17 цели и 169 подцели на устойчивото развитие. Тези цели се стремят да споделят отговорността и партньорството не само между държавите-членки като институции, а провокирането на всяка една личност да даде собствения си принос за изпълнение на заложените мерки. Целите са насочени към ограничаване на бедността, постигане на хранителна сигурност, осигуряване на здравословен живот; насърчаване на устойчив и включващ икономически растеж, изграждане на устойчива инфраструктура, устойчиви модели на производство - засягат бизнеса; осигуряване на равностойно качествено образование и насърчаване на възможностите учене през целия живот за всички.

Целите за устойчиво развитие до 2030 г. са взаимосвързани. По всички тях трябва да се работи паралелно. Не може да бъде изпълнена една от тези цели, без да са изпълнени останалите. Това може да бъде постигнато само чрез глобално партньорство.

Разглеждайки заложените цели, като най-съществена бих отличила „Укрепване на средствата за изпълнение и ревитализиране на глобалното партньорство за устойчиво развитие“. Тя обединява всички останали цели и прокарва идеята за сътрудничество, идеята че

²⁶⁸ E-mail: raq_stefanova@abv.bg

всички заедно можем да постигнем всичко. Въпреки това, анализирайки и останалите цели за устойчиво развитие, ясно личи зависимостта на отделната личност от факторите на околната среда. Ако част от тези цели съвпадат с целите на хилядолетието (борба с неравенството, бедността, липсата на образование и т.н.), то тук са застъпени по-обширни цели като опознаване на морските ресурси и сухоземните екосистеми. В тази връзка е необходима промяна в човешката нагласа по отношение на по-екологично потребление спрямо природата и насърчаването на природосъхраняващо поведение спрямо околната среда.

Поставените седемнадесет цели за устойчиво развитие са отражение на основните проблеми, които човечеството среща в процеса на своето развитие. В годините назад, дейността на човека с цел повишаване качеството на живот е довела до необратими последици върху природата. Прекомерната употреба на природни ресурси е създала предпоставка за изчерпването им, което ще се отрази на качеството на живот на бъдещите поколения. Поради това на дневен ред е реорганизацията на начина на живот, която към момента намира изражение в поставените Глобални цели за устойчиво развитие. Наблюдение върху тях ни кара да приемем, че те са различни по своя характер, тъй като отразяват устойчивото развитие в отделните му аспекти – икономически, социален и екологичен. Въпреки това, задълбоченият анализ ни кара да заключим, че Глобалните цели за устойчиво развитие са взаимно допълващи се и зависими едни от други при последователното си изпълнение. Не бихме могли да ги степенуваме по важност за човешкото развитие, но от съществено значение за установяване на тяхната взаимно обвързаност се оказват:

1. Развитие, на човек би допринесло за задоволяването на човешките потребности. За това са необходими са целенасочени инвестиции в научноизследователска дейност, чрез които да бъде стимулиран екологичният технически прогрес, пазарното предлагане на екологични стоки и услуги и създаване на „екологичен“ брутен вътрешен продукт“. Това би спомогнало за задоволяване на основните човешки потребности от храна, вода и почивка, в изпълнение на Цел 1 „Изкореняването на бедността във всичките ѝ форми“.

2. Борбата с климатичните промени и преодоляването на отрицателния ефект от протичането им върху живота на планетата. Не са необходими само инвестиции в нови технологии, чрез които да бъде ограничена употребата на природни ресурси и да бъде постигната енергийна ефективност. Належащо в случая е провеждането на целенасочена информационна кампания, която да представи негативното отражение на човешката дейност спрямо природата през последните десетилетия. Това налага и изучаването на нови курсове в учебните заведения, свързани с противодействието на промените в климата. Усвояването на занятия от подобен род би оказало въздействие върху възприятията на човека и би променило неговите действия, насочвайки усилията му към възприемане на природосъобразен и екологичен начин на живот.

²⁶⁹ E-mail: tanya_asenova1987@abv.bg

3. Изпълнението на глобалните цели се основава в значителна степен на качествено и достъпно за всички социални групи образование. Цел, чието реализиране налага значителна промяна в образователната система и прилаганите методи на обучение. Веднъж достигнали необходимото ниво на основни знания според изискванията на формалното образование, е време учениците да бъдат насочени към развиване на собствения си потенциал чрез техниките за неформално учене, прилагани във и извън задължителните учебни часове.

Реализирането на седемнадесетте цели до 2030 г. изисква действия в глобален мащаб, които обаче не трябва да се базират единствено на спуснатите мерки от централно ниво. Необходимо е проявяването на инициатива от местните органи на управление, които да стимулират местния икономически и социален потенциал към реализирането на локални цели за устойчиво развитие, произтичащи от глобалните. В тази връзка, град Свищов е община със сравнително малки икономически възможности, но управляващите биха могли да насочат усилията си в реализиране на Цел 8 „Насърчаване на постоянен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълна и продуктивна заетост и достоен труд за всички“. Необходимо е местните заинтересовани страни да положат усилия върху привличането на външни инвеститори, с което да се осигурят нови работни места и да бъде повлияно върху един от сериозните проблеми - безработицата. Това би се отразило върху негативната тенденция от последното десетилетия младите хора да напускат общината в търсене на по-качествен от социална и икономическа гледна точка живот.

Всяка от целите за устойчиво развитие обхваща различен аспект от обществения живот и като такава никоя от тях не може да бъде издигната като най-важна спрямо останалите в глобален мащаб. реализирането им следва да се осъществява паралелно, а резултатите да водят въплъщаване, допълване и обогатяване на идеята „Светът, в който искаме да живеем“. Въпреки глобалността на целите е необходимо да приемем факта, че е всеки един от нас може да даде своя принос за изпълнението на целите за устойчиво развитие. Така бихме могли да представим процеса на реализация на глобалните цели от долу-нагоре, от „частното към общото“, от индивида към общността.

Промяната на човешката нагласа към потребление на природните ресурси като инструмент за постигане на устойчиво развитие

Христина Маринова Христова²⁷⁰
Стопанска академия „Д. А. Ценов” – Свищов, България

През септември 2015 г. е организирана среща на държавите, членуващи в ООН във връзка с устойчивото развитие, на която е приета „Програма за устойчиво развитие 2030”. Това е ключова стъпка в процеса по постигане на устойчиво развитие, в която се обединяват усилията на държавите по света за преодоляване на бедността и промяна на действащия икономически и социален модел. Целите в програмата са 17 със 169 подцели, които обхващат главните проблеми на човечеството. За успешното изпълнение на Програмата всички държави ще трябва да дадат своя принос, като се отчита степента на развитие, националния контекст и възможностите на всяка от тях.

От изключително важно значение за изпълнение целите е промяната в човешките нагласи за употреба на природните ресурси. Необходимо е човек да насочи усилията си към опазване на околната среда. Именно това е посланието, което държавите отправят като поставят една от основните цели е Цел 15 „Запазване, възстановяване и стимулиране на устойчивото ползване на сухоземните екосистеми, устойчиво стопанисване на горите, борба с опустяването и преустановяване на деградацията на почвата и пристъпване към регенерирането ѝ, както и прекъсване на загубата на биоразнообразието”.

Изследвания на международната научноизследователска организация Global Footprint Network показват, че човечеството започва да живее "на кредит", тъй като вече е потребило ресурсите, които Земята би могла да регенерира за годината. Установено е, че човечеството усвоява всички ресурси за годината много по-рано всяка година. Това се отразява върху обезлесяване, суша, недостиг на прясна вода, ерозия на почвата, загуба на биоразнообразие и натрупване на въглероден диоксид в атмосферата. Част от дейностите по промяна на човешката нагласа за опазване на природата се свързва с разделното събиране на отпадъците и създаването на технологии за преработка и повторна употреба на отпадъчния материал.

Това дава повод да бъде обърнат поглед и към Цел 4, акцентираща върху качествено и достъпно образование за всички. Този приоритет е от голямо значение за човечеството, тъй като с получено образование човек може да се реализира доста по-добре както в

²⁷⁰ E-mail: hrisi_hristowa@abv.bg

кариерата, така и в живота, за разлика от неукния човек. Факт е, че образованите и квалифицирани граждани осъзнават по-лесно колко е важно да опазваме всичко около нас и да се грижим добре за себе си.

В тази връзка за устойчивото развитие на гр. Свищов по оста „Насърчаване на постоянен, приобщаващ и устойчив икономически растеж, пълна и продуктивна заетост и достоен труд за всички” (Цел 8) е необходимо уточняване на дейностите и задачите, с които ще бъде стимулирано местното икономическо развитие. Налице са местните икономически проблеми, които водят до липса на работни места. В работещите предприятия работни места са недостатъчни за населението в обината. Това засилва миграционните потоци и младите квалифицирани работници търсят своята реализация далеч от Свищов. Въпреки добрите географски условия за реализация на производствени проекти, в пристанищния град липсват инвестиции и той обезлюдява. Чрез въвеждането на регулации местната власт би могла да привлече инвеститори, с което да създаде необходимите условия за устойчив икономически растеж и достоен труд за всички.

В заключение бих искала да кажа, че всички дефинирани цели са изключително важни, а устойчивото развитие на човечеството зависи от тяхната реализация до 2030 г. Всяка една цел поотделно е от голямо значение за „Светът, в който искаме да живеем“. Между поставените цели има зависимост, а чрез тяхното едновременно изпълнение се създава възможност за синергия, водеща до устойчиво икономическо и социално развитие.

От ключово значение за изпълнението на целите е промяната в човешката нагласа. Като осъзнаем това, че природата е даденост и природните ресурси трябва да бъдат използвани с мисъл за бъдещите поколения, аз събирам отпадъците от моето домакинство разделно и участвам активно в екологичните кампании, организирани в моята община Долни Дъбник.

Обеспечение устойчивого развития человечества

Айсель Мамедова²⁷¹

*Азербайджанский университет туризма и менеджмента,
Баку, Азербайджан*

Обеспечение устойчивого развития человечества - наиболее значимая проблема, стоящая перед мировым сообществом. Такое заявление было сделано в 1987 году Генеральной Ассамблеей ООН. С тех самых пор оно не утратило своей актуальности - концепция устойчивого развития активно обсуждается мировыми лидерами и сегодня. Но что же есть понятие «устойчивое развитие» на самом деле? В целом, речь идёт об обеспечении высокого качества жизни людей.

В 1987 году многие страны, приняли принцип устойчивого развития общества, предусматривающий ответственность государства и гражданского общества в обеспечении возможности удовлетворения потребностей как сегодняшнего, так и последующих поколений. В этом же году Международной комиссией по окружающей среде и развитию впервые было использовано понятие устойчивого развития: «Устойчивое развитие предусматривает удовлетворение потребностей нынешнего времени, при этом, не подвергая угрозе возможность последующих поколений удовлетворять свои нужды».

Сама же концепция УР, образовалась в результате соединения трех важнейших направлений - экономического, экологического и социального, в 1992 году.

Азербайджанская Республика после обретения независимости, стремящаяся к свободе, демократии и равноправию, в 2002-2004 годы стала членом Комиссии ООН по устойчивому развитию.

На сегодняшний день, ни для кого не секрет, что Азербайджан, является страной завершившей переходный этап и избравшей рыночную экономику, сталкивается со множеством проблем на пути обретения ведущего места в мировом масштабе по темпам экономического роста. Нам важны Европейские модели развития, которые предоставляют своим гражданам высокий уровень социальной защищенности, свободу слова и конкуренции на рынке, а также развитые инфраструктуру и культуру в производственной и управленческой деятельности.

Однако, следует отметить, что Азербайджан идет уверенными шагами вперед, с целью достижения устойчивого развития. С каждым годом наш родной край меняется в лучшую, неузнаваемую сторону,

²⁷¹ E-mail: mammadova_ayselka@mail.ru

реализуются все новые и новые экономические и социальные проекты, в столице и регионах ведутся широкомасштабные строительные работы и благоустройство.

За 26 лет независимости Азербайджанской Республики проделан ряд экономических и социальных изменений, свидетельствующих о постоянно растущей экономической мощи Азербайджана.

29 ноября 2011 года на основании Распоряжения Президента Азербайджанской Республики Ильхама Алиева была принята Концепция развития «Азербайджан- 2020: Взгляд в будущее». На мой взгляд, программа «Азербайджан-2020: Взгляд в будущее» – это новый этап в обеспечении устойчивого развития, так как, проект был запущен именно исходя из соображений доведения благосостояния населения до достойного, соответствующего передовым международным стандартам уровня.

Устойчивое развитие является основным приоритетом человечества в XXI веке, и Азербайджан уверенно продвигается в этом направлении. И неспроста, любые изменения, сделанные в лучшую сторону, сейчас, непременно дадут о себе знать в будущем.

Приведу самый банальный пример, каждый родитель желает всего самого наилучшего для своего ребенка. Сегодня, мы укрепляем нынешний и будущий потенциал для удовлетворения не только своих человеческих потребностей и устремлений, но и тех, кто нам дорог. Мы работаем прежде всего ради себя.

В соответствии с Резолюцией ООН от 25 сентября 2015 года экспертами ООН были определены 17 целей и 169 задач по устойчивому развитию на период до 2030 года. Для реализации данной программы указом президента от 6 октября 2016 года был создан Национальный координационный совет по устойчивому развитию. И уже 4 июля 2017 года Азербайджан предоставил информацию Экономическому и социальному совету ООН о первых шагах проделанных в этом направлении.

Радостной вестью стало то, то эксперты ООН, посетившие Баку и проанализировавшие общую картину, отметили, достижение прогресса Азербайджана в обеспечении устойчивого развития.

Азербайджан добился отличного прогресса в сокращении бедности и социальной изоляции, особенно во время нефтяного бума. Задача состоит в том, как продолжить этот прогресс во времена низких цен на нефть, создав более достойные рабочие места, а инвестируя в природный капитал страны, не на его истощение. Увеличение инвестиций в ветряные и солнечные энергетические технологии, а также в повышение энергетической эффективности может расширить экспорт азербайджанской нефти за рубеж, а также создать зелёные рабочие места на родине.

В целом, все подписанные документы и высказанные на заседаниях ООН и за ее пределами слова, определяют место людей в процессе УР как основополагающее. Государство подчеркивает важность обеспечения экономической, экологической культурной и социальной стабильности гражданам, на более глубоком восприятии самой концепции Устойчивого развития. Я считаю важным, чтобы каждый житель не только Азербайджанской Республики, но и нашей планеты принял участие в данном процессе. Ибо если не мы, то кто будет творить нашу историю?

ACKNOWLEDGEMENTS

The project team's thanks for the assistance in organizing and conducting the international student essay competition on the topic "My Contribution to the Realization of the UN Sustainable Development Goals by 2030", organized under Project 13-2017 "Youth, Universities and Business – Key Partners in Achieving the Global Sustainable Development Goals"

go to

Prof. Alfred Rosenbloom, Ph.D., Dominican University, Chicago, USA
(Project Consultant)

Milenko Gudic, Founding Director, Refoment Consulting and Coaching;
PRME Anti-poverty Working Group Coordinator, Belgrade, Serbia
(Project Consultant)

Prof. Jadvyga Chiburiene, Ph.D., Kaunas University of Technology,
Kaunas, Lithuania (Participant in the Project)

Prof. Elena V. Markina, Ph.D., First Vice-Rector for Teaching, Financial
University under the Government of the Russian Federation, Moscow,
Russian Federation

Prof. Yevgeniya Medvedkina, D.Sc. (Econ), Rostov State University of
Economics, Rostov-on-Don, Russian Federation

Prof. Andriy Krysovaty, D.Sc. (Econ), Rector of Ternopil National
Economic University, Ternopil, Ukraine

Prof. Vitalina Kurylyak, D.Sc. (Econ), Head of International Economics
Department, Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

Prof. Zoriana Lutsyshyn, D.Sc. (Econ), Institute of International Relations,
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

Prof. Tetyana Oriekhova, D.Sc. (Econ), Vice-rector for Educational Work
and International Affairs, Vasyl' Stus Donetsk National University,
Vinnytsia, Ukraine

Prof. Lyudmyla Chyzhevskaya, D.Sc. (Econ), Zhytomyr State Technological
University, Zhytomyr, Ukraine

Assoc. Prof. Larysa Kapranova, Ph.D., Head of the Department of
Economic Theory and Entrepreneurship Priazovskyi State Technical
University, Mariupol, Ukraine

Prof. Larisa Korganashvili, D.Sc. (Econ), Faculty of Economics and
Business, Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Georgia

Marlena Blicharz, MA, Erasmus+ office, War Studies University, Warsaw, Poland

Assoc. Prof. Irina Trusevich, Ph.D., Belarusian Trade and Economics University of Consumer Cooperatives, Gomel, Belarus

University Lecturer Stella Hîrbu, Academy of Economic Studies of Moldova, Chisinau, Moldova

M.Sc. Alexander Herzner, Institut für Nachhaltigkeit in Technik und Wirtschaft Ostbayerische Technische Hochschule (OTH), Amberg-Weiden, Germany

Assoc. Prof. Arina Gradinarova, Ph.D. and *Assoc. Prof. Svetlana Golubnychaya, Ph.D.*, Department of Tourism, Donetsk National University of Economics and Trade named after Mykhail Tugan-Baranovsky, Donetsk

Assoc. Prof. Elmira Godjayeva, Ph.D., Azerbaijan Tourism and Management University, Baku, Azerbaijan

Assoc. Prof. Shahla Akif Huseynova, Azerbaijan State University of Economics, Baku, Azerbaijan

Senior Prof. Shiv K. Tripathi, Ph.D., Dean of School of Management, CMR University (City Campus), Bangalore, India

Docente-Investigador Claudia Vélez-Zapata, Ph.D., Coordinadora Grupo de Investigación Estudios Empresariales, Universidad Pontificia Bolivariana, Medellin, Colombia

Prof. Titular Juan Alejandro Cortés Ramírez, Ph.D., Director Facultad de Administración, Universidad Pontificia Bolivariana, Medellin, Colombia

Assoc. Prof. Gustavo A Yepes Lopez, Director Gestión y Responsabilidad Social, Facultad de Administración de Empresas, Universidad Externado de Colombia, Bogotá, Colombia

Nehal L. Khalil, Ph.D., Faculty of Education, Institutional coordinator of Erasmus+program, Ismailia, Egypt

БЛАГОДАРНОСТИ

Екипът на проекта благодари за съдействието в организирането и провеждането на международния конкурс за студентско есе на тема: *“Моят принос за реализиране на целите за устойчиво развитие до 2030 г.” по Проект № 13-2017 „Младежта, университетите и бизнесът – ключови партньори в постигане на Глобалните цели за устойчивото развитие“*

на

Проф. д-р Алфред Розенблум, Доминикански университет, Чикаго, САЩ (конслтант по проекта)

Миленко Гудич, Основател и директор на Рефомент консалтинг и коучинг; Координатор на групата за борба с бедността към PRME, Белград, Сърбия (конслтант по проекта)

Проф. д-р Ядвига Чибурене, Каунаски технологичен университет, Каунас, Литва (участник в проекта)

Проф. д-р ик.н. Елена Маркина, Първи зам.-ректор по обучение, Финансов университет при Правителството на Руската федерация, Москва, Руска федерация

Проф. д-р ик.н. Евгения Медведкина, Ростовски държавен икономически университет, Ростов на Дон, Руска федерация

Проф. д-р ик.н. Андрей Крисоватий, Ректор на Тернополски национален икономически университет, Тернопол, Украйна

Проф. д-р ик.н. Виталина Куриляк, завеждащ катедра Международна икономика, Тернополски национален икономически университет, Тернопол, Украйна

Проф. д-р ик.н. Зоряна Луцишин, Институт за международни отношения, Киевски национален университет Тарас Шевченко, Киев, Украйна

Проф. д-р ик.н. Татьяна Орехова, Зам.-ректор по обучение и международна дейност, Донецки национален университет В. Стус, Виница, Украйна

Проф. д-р ик.н. Людмила Чижевская, Житомирски държавен технологичен университет, Житомир, Украйна

Доц. д-р Лариса Капранова, завеждащ катедра Икономическа теория и предприемачество, Приазовски държавен технически университет, Мариупол, Украйна

Проф. д-р ик.н. Лариса Корганошвили, Факултет икономика и бизнес, Тбилиски национален университет И. Джавахишвили, Тбилиси, Грузия

Марлена Блихаж, Erasmus+ офис, Университет за военни изследвания, Варшава, Полша

Доц. д-р Ирина Трусевич, Белоруски търговско-икономически университет на потребителските кооперации, Гомел, Беларусия

Университетски преподавател Стелла Хърбу, Академия за икономически изследвания на Молдава, Кишинев, Молдова

Магистър Александър Херцнер, Институт за научни изследвания, Технически университет, Амберг-Вайден, Германия

Доц. д-р Арина Градинарова и Доц. д-р Светлана Голубницкая, Факултет по туризъм, Донецки национален университет по икономика и търговия Михаил Туган-Барановски, Донецк

Доц. д-р Елмира Годжаева, Азербайджански университет по туризъм и мениджмънт, Баку, Азербайджан

Доц. Шахла Хусейнова, Азербайджански държавен икономически университет, Баку, Азербайджан

Доц. д-р Шив К. Трипати, Декан на Факултет по мениджмънт, SMR Университет, Бангалор, Индия

Доц. д-р Клаудия Велес-Сапата, Координатор на изследователска група за бизнес проучвания, Папски университет „Боливар”, Меделин, Колумбия

Доц. д-р Хуан Алехандро Кортес Рамирес, Директор на Факултет по мениджмънт, Папски университет „Боливар”, Меделин, Колумбия

Доц. д-р Густаво А Йенес Лонес, Директор по управление и социална отговорност, Училище по бизнес администрация, Колумбийски екстернен университет, Богота, Колумбия

Д-р Нехал Халил, Институционален Еразъм+ координатор, Университет Суецки канал, Исмаилия, Египет

GALLERY

ГАЛЕРИЯ

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

Developed in collaboration with TROLLBACK + COMPANY | TheGlobalGoals@trollback.com | +1 212 529 1010

ГЛОБАЛНИТЕ ЦЕЛИ ЗА УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

OBJETIVOS DE DESARROLLO SOSTENIBLE

Developed in collaboration with TROLLBACK + COMPANY | TheGlobalGoals@trollback.com | +1 212 529 1010

ЦЕЛИ В ОБЛАСТИ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

OBJETIFS DE DÉVELOPPEMENT DURABLE

PARTICIPANTS

AFRICA – Egypt, Senegal

ASIA – India, Azerbaijan, Georgia,
Kazakhstan

EUROPE – Belorussia, Bulgaria,
Germany, Lithuania, Moldova,
Montenegro, Poland,
Russian Federation, Serbia, Ukraine

NORTH AMERICA – USA

SOUTH AMERICA – Brazil, Colombia

REPUBLIC OF BULGARIA

**D. A. Tsenov Academy of Economics,
Svishtov**

**Economical University,
Varna**

Medical University, Pleven

D. A. Tsenov Academy of Economics, Svishtov

**Round table "Youth, Universities and Business – Key Partners
in Achieving the Global Sustainable Development Goals“, 28.11.2017
Professor Staff and Students from D. A. Tsenov Academy**

**Participants in international student
essay competition from D. A. Tsenov
Academy of Economics, Svishtov**

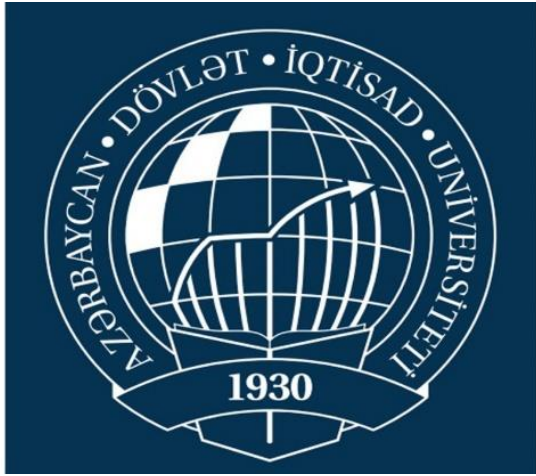
Republic of Azerbaijan

**Azerbaijan Tourism and
Management University,
Baku**

**Sakina Bagirova, Nigar Mamedalieva, Aidan Mirzoyeva,
Assoc. Prof. Gojayeva Elmira, Phd, Aysel Mamedova,
Aysel Ismailova**

**Azerbaijan State
University
of Economics,
Baku**

Esmira Madat Gojayeva

Assoc. Prof. Shahla Huseynova

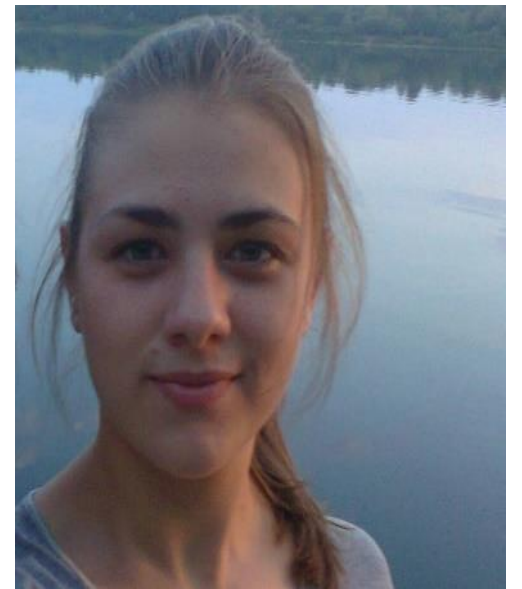

Gunel Rauf Mamedova

Republic of Belarus

**Belarusian Trade and
Economics University of
Consumer Cooperatives,
Gomel**

Veranika Lashkevich

Mikita Volhin

Federative Republic of Brazil

Faculdade de Tecnologia de Jales – "Professor José Camargo"

Emerson Ap. Mouco Junior

**Universidade Estadual
de Maringá**

Fabiana Azevedo Picanço

Republic of Colombia

Vigilada Mineducación

Gabriel Escobar Bedoya

Professor, Ph.D. Juan Alejandro Cortés, María Isabel Sánchez García, Gisell Andrea Villegas Posada, Alejandra Estrada Castaño, Cristian Camilo González Delgado, Sofía Gómez León, Laura Escobar Manes, Jeraldyn Stephania Zapata Rodríguez, Professor Claudia Vélez-Zapata, Ph.D.

Universidad
Externado
de Colombia

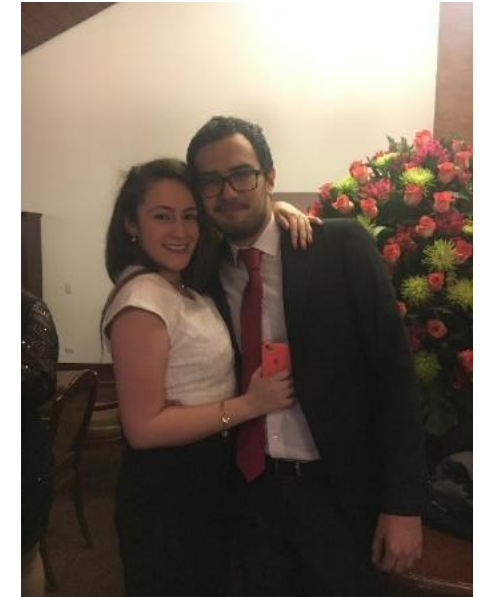
**Assoc. Prof. Gustavo Lopez,
Mónica Vergara Mercado**

**Sandra Esmeralda Vanegas Laverde,
Venus Ardila Molina,
Assoc. prof. Gustavo Adolfo Yepes Lopez,
Claudia Lorena Orozco Sánchez**

Laura Echeverria Tobos

**Maria Camila Sanchez
Monroy, Andrés Felipe
Correa Palacios**

GEORGIA

**Ivane Javakhishvili Tbilisi
State University, Tbilisi**

Leluka Bakhtadze

Ana Gaiparashvili

Federal Republic of Germany

Ostbayerische Technische Hochschule
Amberg-Weiden

Institut für Nachhaltigkeit in Technik und Wirtschaft

Sarah Hakouz
Yasmin Hajhasan
Kathrin Spickenreither
Matthias Uhl

Arab Republic of Egypt

Suez Canal University, Ismailia

Abdullah Helmy Farag Mohamed

Republic of India

CMR University, Bangalore

Debahuti Bhattacharyya

SG.S.Samundasgeeshwary

Muhammed Ashiqul Ijasul Haque

T Meghana Shree

Pulkit Manohar Baura

Michelle Quinn

Hemalatha.M

Divya Sharma

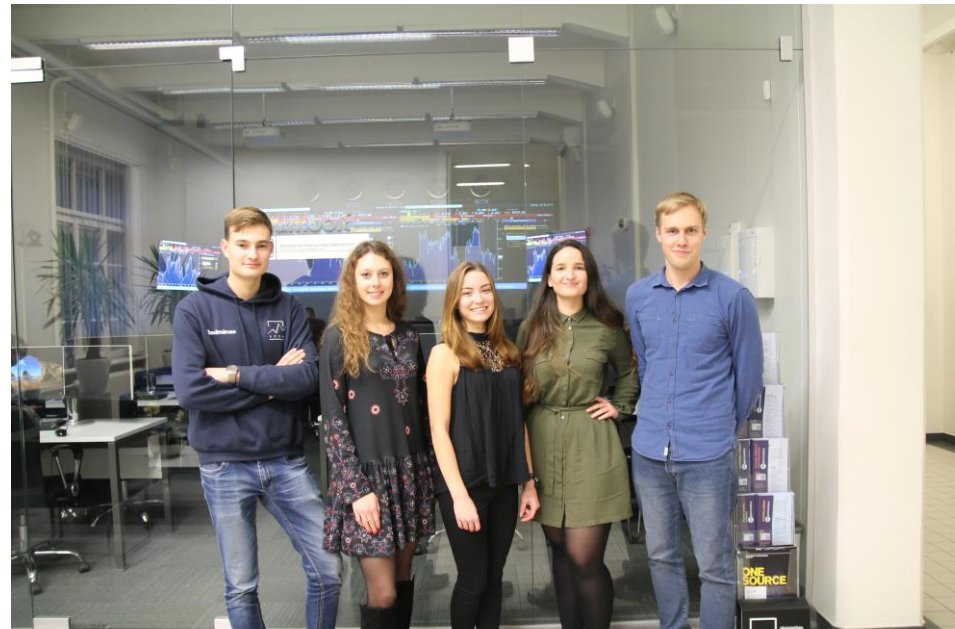

Christel Joseph

Republic of Lithuania

Sima Sarlauskaite, Donatas Jocius, Dominyka Narbutaite, Prof. Jadvyga Ciburiene, PhD, Eivina Scupakovaite, Redminas Segzda

Gratitude

Dear Colleagues,

Thank You very much for giving the possibility for the Economics and Business faculty students at Kaunas University of Technology to participate in the Student Essay Competition on Responsible Management Education. The students had wonderful possibility to work creatively and to develop their skills.

This project gives new ways for developing of cooperation in scientific area in the perspective.

Professor Jadvyga Ciburiene
Of Economics and business school
Kaunas University of Technology

**Redminas Segzda,
Eivina Scupakovaite,
Dominyka Narbutaite,
Sima Sarlauskaite,
Donatas Jocius**

Republic of Moldova

**Academy of Economic
Studies of Moldova,
Chisinau**

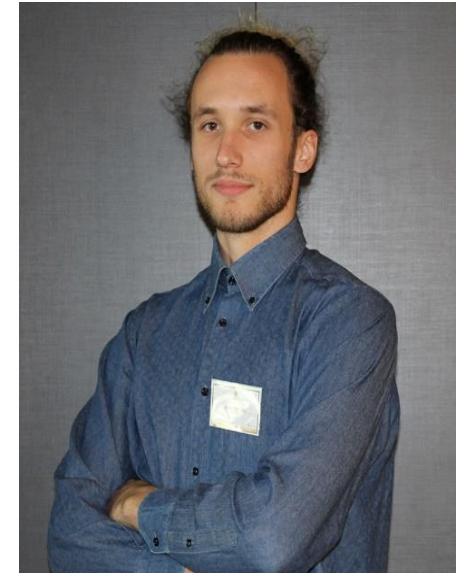

**University lecturer Stella Hîrbu, Olga Kaminski,
Ana Hîrbu, Daniel Spinei**

MONTENEGRO

**University of Donja Gorica,
Podgorica**

Aljoša Drobnjak

Republic of Poland

War Studies University in Warsaw

Żaneta Kruk

Rafał Płoski

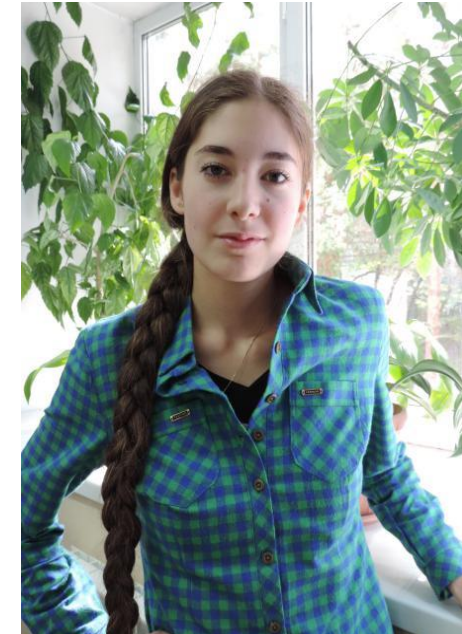
Wioletta Bogusz

Republic of Kazakhstan

TURAN
UNIVERSITY

Almaty

Mariya Barsukova

Russian Federation

**Diplomatic Academy
of Russian Foreign Ministry,
Moscow**

**Plekhanov Russian
University
of Economics, Moscow**

Nikita Andreevich Kiselev

Roman Krivogov

СТЕПАН ЯРМАК
STEPAN YARMAK

КСЕНИЯ ТИМОШЕНКО
KSENIA TIMOSHENKO

ШИЛИНА АЛЛА
SHILINA ALLA

ШАРКОВА СОФИЯ
SHARCOVA SOFIA

ГОРОБЕЦ СОФЬЯ
GOROBETS SOFIA

ШИХАЛЕЕВА МАРГАРИТА
SHIHALEEVA MARGARITA

СИДЕЛЬНИКОВА
НАТАЛЬЯ SIDEL'NIKOVA
NATALIA

ВАКИН АЛЕКСАНДР
VAKIN ALEXANDER

РОМАНИУК ВАЛЕРИЯ
RONANUK VALERIA

КАНБУТАЕВ МАКСИМ
KANBUTAEV MAXIM

АБРОСИМОВА ОЛЬГА
ABROSIMOVA OLGA

СИДОРОВА СОФЬЯ
SOFIA SIDOROVA

АНТОНОВА АЛИНА
ANTONOVA ALINA

AZARENKO DMITRII
АЗАРЕНКО ДМИТРИЙ

АВДЕЕВА АНАСТАСИЯ
AVDEEVA ANASTASIA

ВИКУЛИНА ЕВГЕНИЯ
VIKULINA EVGENIIA

НГУЕН КУАНГ АНЬ
NGUYEN QUANG ANH

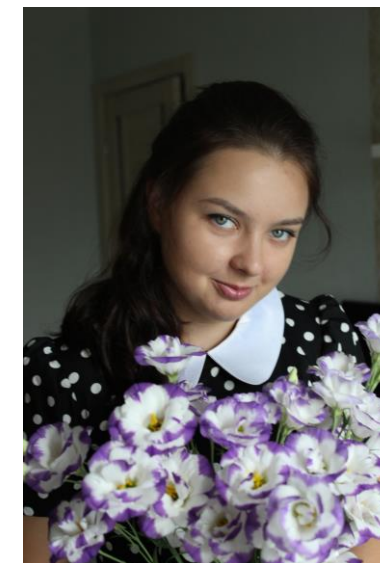
ИЗОТОВА АЛЕНА
IZOTOVA ALENA

ИВАНОВА АЛИНА
IVANOVA ALINA

Rostov State University of Economics, Rostov-on-Don

**Anastasia Lipatnikova, Alina Demyanenko,
Prof., D.Sc. Yevgeniya Medvedkina, Anastasia Vernova, Natalia Goncharova**

Anastasia Khodochenko

**Donetsk National University
of Economics and Trade named after
Mykhail Tugan-Baranovsky, Donetsk**

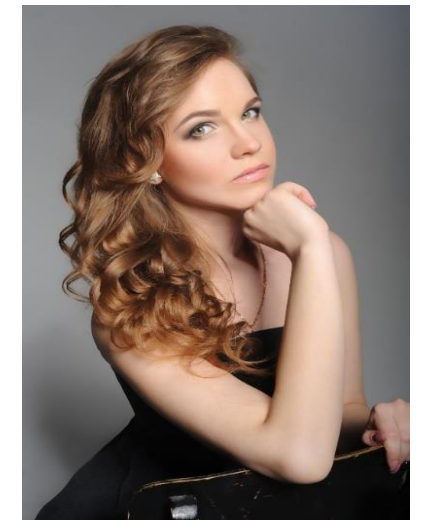
Marina Shekhovtsova

Maria Gaponenko

Oleg Solyanov

Karina Kuznetsova

Republic of Senegal

**Centre Africain d'Étude Supérieur CESAG,
CESAG Business School, Dakar**

Kouassi Tchemogo Parfait Fodjo

Dali Wilfried Desire Brou

Republic of Serbia

Faculty of Economics, University of Niš,

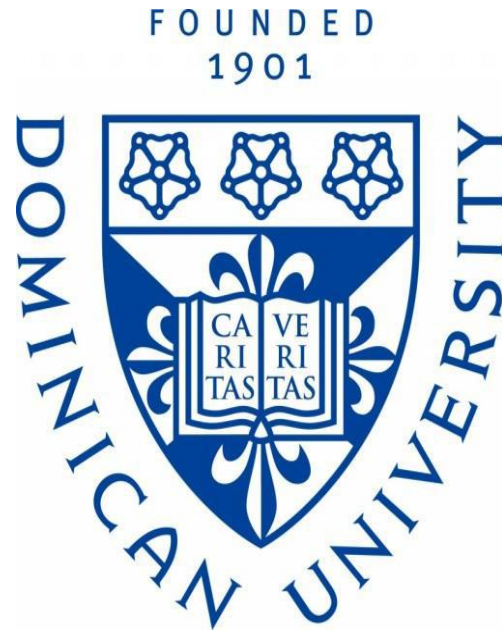
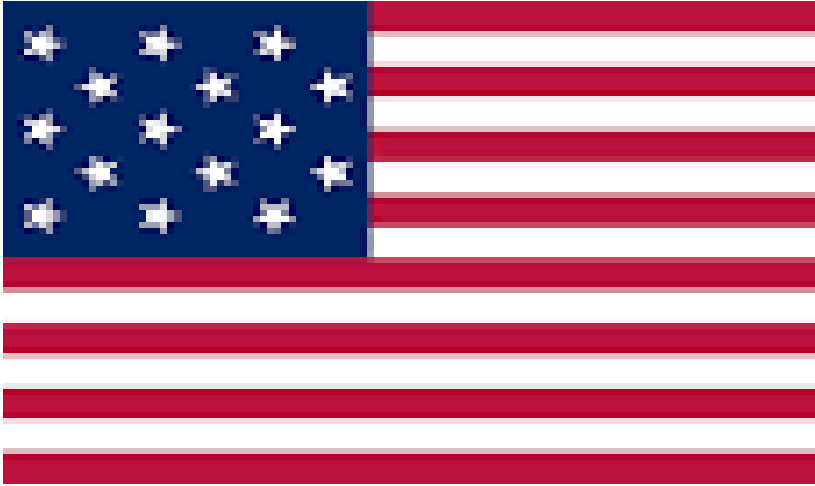

Vesna Mladenović

Milos Ilic

UNITED STATES OF AMERICA

**Dominican University,
Chicago**

Front: Johnathan Arzeta, August Gamboa, Quinten Hayes, Charles Spry, Jeff Pratt
Back row: Mead Alqarni, Elsa Rosales, Andrea Tellez, Allison Bunag, Kassandra De Santiago, Aja Saverson, Melissa Chavez, Kathy Szelag, Cecilia Uriostegui, Lauren Adduci, Faviola Davalos, Dominico Rugo, Maya Belter, Alejandro Chavez

Front row: Omar Almenea, David Benitez, Samantha Hoffman

Back row: Emily Baker, Nathan Natividad, Nicholas Timreck, Elisa Carillo, Francisco Nava-Saenz, Destiny Kuczak, Kym Nicole Reyes, Moira Kennedy, Angel Gomez, Abigail Romo, Sarah Kordat, Andrzej Taraska, Amy Diaz-Hablich, Cassandra Carrasco, Tessa Chehreh-Tab, Maribeth A Marshall, Alexandra Kiotis

Ukrainian Republic

Ternopil National Economic University, Ternopil

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, 46020; тел./факс +380 (352) 475051;
www.tneu.edu.ua; rektor@tneu.edu.ua; код ЄДРПОУ 33680120

№ _____

« _____ » _____ 20__ р.

На № _____

Dear participants of the round table: «Youth, universities and business – key partners in the implementation of the Global Sustainable Development Goals»,

Dear students, professors, business representatives,

Dear colleagues – organizers of the international contest of student essays «My contribution to the implementation of 2030 sustainable development goals».

I sincerely congratulate you on your participation in the creative competition for the promotion of ideas for achieving the 2030 sustainable development goals.

It is a great honour that the students of TNEU along with students from 19 countries and more than 30 universities from all over the world took part in the international competition of student essays. They were given the opportunity to join the international research network and become part of the implementers of the Global Sustainable Development Goals, as well as to participate in the UN initiative called Principles for Responsible Management Education.

Rector of Ternopil National Economic University,

Doctor of Economic Sciences, Professor

Andriy Krysovatyu

TNEU
№ 126-34/2440 від 27.11.2017

Prof., D.Sc. Vitalina Kurilyak, Polina Myronchuk, Marta Mintsyuk, Serhii Loviahin, Viktoriia Verbovetska, Stanislav Yablonskyy, Lesia Makohin, Stepan Abramyk, Prof., D.Sc. Yevhen Savelyev, Olha Zakharchuk, Lilia Len, Sofya Skladanyuk, Bohdan Diak, Natalya Hnytka, Assoc. Prof., Ph.D. Iryna Zvarych.

Stanislav Yablonskyy, Bohdan Diak, Natalya Hnytka, Polina Myronchuk, Marta Mintsyuk, Lesia Makohin, Olha Zakharchuk, Prof. Yevhen Savelyev, Sofya Skladanyuk, Lilia Len, Viktoriia Verbovetska, Serhii Loviahin, Stepan Abramyk

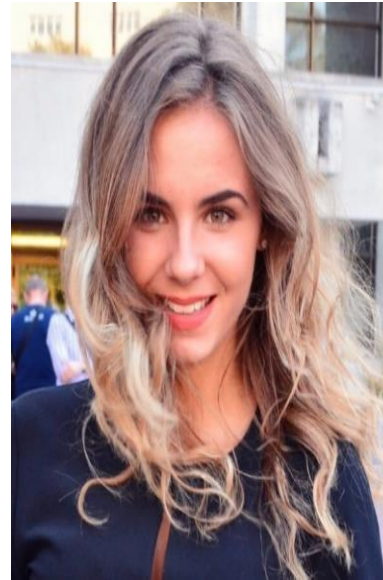
**Zhytomyr State
Technological University,
Zhytomyr**

**Kateryna Vlasiuk, Tetiana Saveliuk,
Prof., D.Sc. (Econ) Lyudmyla Chyzhevaska, Kseniia Redko, Anna Kysel**

Taras Shevchenko Kyiv University, Kyiv

Kamila Khasanova

Alina Vorobiova

**Vasyl' Stus Donetsk
National University,
Vinnytsia**

Svitlana Honcharuk

Petr Lapin

Kateryna Shepeleva

Daniela Telenkova

Aksyniia Babkina

**V. N. Karazin Kharkiv
National University, Kharkiv**

Yuliya Medvedeva

**Priazovskyi
State
Technical
University,
Mariupol**

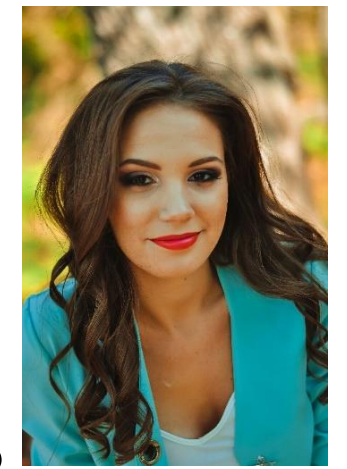
Irina Adamovskaya

Anna Parkhomenko

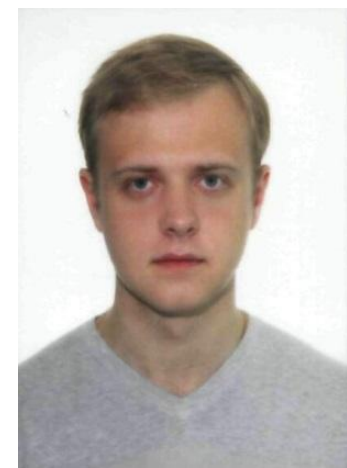
Mariia Drobiazko

Elena Kulishova

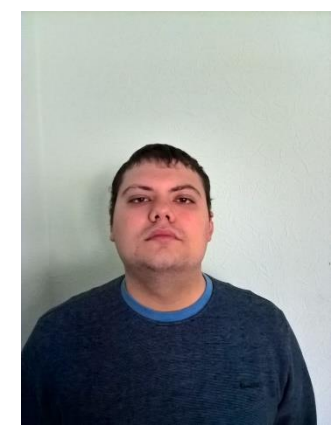
Valerii Pohorelov

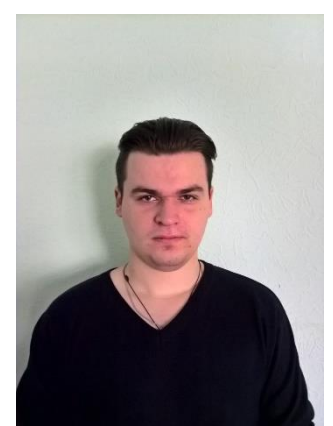
Maksym Kapranov

Pylyp Oladele Amos Miekhinti

Bohdan Fedianin

Denis Nikitin